

VENOVANIE

a

d'akovanie

Túto knihu venujem mojim deťom, ktorí pracujú vo vinici Pánovej, všetkým veriacim, ktorí chcú byť pripravení na stretnutie s Pánom v oblakoch, a všetkým kazateľom, pastorm a služobníkom, ktorí prežívajú – alebo neprežívajú, ale napriek tomu majú – zodpovednosť pred Pánom pripraviť Boží ľud na stretnutie s Pánom Ježišom, na svadbu Baránkovu. Tiež venujem túto knihu mojej milovanej manželke, ktorej zároveň d'akujem, že mi dlhé mesiace tolerovala sedenie pred počítačom.

„Bud' verný až do smrti, a dám ti korunu života!“ (Zjav 2:10)

Ospravedlnenie

Ospravedlňujem sa za gramatické a štylistické chyby v knihe. Tí, ktorí ma poznajú, vedia, že môj materinský jazyk je maďarčina a po slovensky som sa začal učiť pred 40-mi rokmi ako samouk, preto ma pochopia. A zas tí, ktorí ma nepoznajú, verím, že mi to prepáčia. Knihu som nedal jazykovo upravovať pre krátkosť času. Po prvé, usiloval som sa ju ukončiť pred svojimi 70. narodeninami, a za druhé, súrila ma vážnosť doby, v ktorej žijeme. Nechcel som totiž, aby kniha vyšla po vytržení Cirkvi, kedy už by bola absolútne neaktuálna a neužitočná. Čitateľom prajem, aby napriek týmto nedostatkom kniha bola na požehnanie.

Dovidenie v oblakoch! Váš brat v Kristu, z Jeho milosti, Jozef Tóth

V Nových Zámkoch, 1. júna 2012

Poznámka: *Biblické citáty sú z prekladu prof. Jozefa Roháčka*

ZJAVENIE JÁNA 1. časť – ÚVOD

Snáď každého z nás dnes zamestnávajú tieto otázky: Čo bude s týmto svetom? Aké udalosti prídu? Kedy bude koniec sveta? Čo nás čaká? Mnohí skúmajú Sibyliny listy alebo Nostradamove predpovede, posolstvá panenky Márie z Fatimy, či mayský kalendár, podľa ktorého koniec sveta má nastať 21. 12. 2012. Tieto spisy môžu byť na prvý pohľad zaujímavé, a z časti zdanlivo pravdivé, predsa obsahujú veľa zmätočné a nebiblické prvky. Ľudia chcú poznať budúcnosť a preto sa obracajú k veštcom, hľadajú kontakty s mŕtvymi alebo čítajú horoskopy. Je paradoxom, že chcú poznať budúcnosť práve preto, aby svoj, vraj nezmeniteľný osud nejakým spôsobom predsa zmenili. Boh takéto praktiky v Svätom Písme prísne zakazuje, lebo za nimi stojí diabol, ktorý je luhár a vrah od počiatku. Boh zakazuje tieto praktiky, pretože sú nebezpečné. Každý, kto sa aktívne zaoberá s veštením, vyvolávaním duchov a rôznymi okultnými praktikami, sa dostane do vážnych duševných problémov, buď na psychiatriu alebo až do samovraždy. Oveľa spoľahlivejším, vlastne jediným spoľahlivým prameňom poznania Božieho plánu a Božej vôle je Božie Slovo, Biblia. „Či sa ľud nemá pýtať svojho Boha?“ (Iz 8:19). Najväčšou biedou kresťanov však je, že nepoznajú Bibliu. Preto je toľko neistoty a strachu aj medzi ľuďmi, ktorí o sebe hovoria, že sú veriaci.

Vo veľkých tradičných cirkvách ohľadom príchodu Pána Ježiša sa hovorí len o vzkriesení a poslednom súde – aj o tom veľmi hmlisto. Mnohí teológovia, farári – nehovoriaci o obyčajných členoch – však ani tomu neveria. Vytrženie Cirkvi Kristovej je pred nimi tajomstvom. Ap. Pavol takto píše: „*Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.*“ (1Kor 15:51). Tajomstvo Kristovo (Zjav 10:7) sa dá porozumieť len skrze Svätého Ducha, pretože „*telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať.*“ (1Kor 2:14).

Sú vedci, tzv. futuroológovia, ktorí nie nadprirodzeným spôsobom, ale na základe vedeckých pozorovaní, zákonitostí a skúseností sa snažia predpokladať vývoj budúcich udalostí, hlavne na oblasti ekológie, etymológie, politiky a ekonomiky.

Čo teda nás čaká? Kedy príde už niekoľkokrát predpovedaný koniec sveta? Bude vôbec, alebo nebude? Dnes mnoho ľudí má strach od budúcnosti. Pán Ježiš však svojim učeníkom hovorí: „*Nebojte sa, ale...!*“ V Biblii je veľa krát napísané, že Boh hovorí človeku: „*Neboj sa, nebojte sa..!*“ Boh však to vždy hovorí bohobojným ľuďom. Už aj v Starom Zákone niekoľkokrát, potom anjeli pri narodení Pána Ježiša, ale aj po vzkriesení pri hrobe: „*Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša!*“ (Mt 28:5). Pán Ježiš Kristus svojim učeníkom povedal, že keď po celom svete ľudia budú mať strach od očakávania toho, čo má prísť na svet: „*Vy pozdvihnite svoje hlavy!*“ (Lk 21:26-28). Ľudia sa boja buď pre nevedomosť alebo pre nepripravenosť.

My nie sme fanatici, ale realisti. Nechceme byť však šíriteľmi poplašnej správy ani spôsobiť paniku v spoločnosti, ale nechceme byť podobní ani k pštrosovi, ktorý si myslí, že sa zachráni pred blížiacim sa nebezpečenstvom tým, že svoju hlavu pchá do piesku. Si myslí, že keď nevidí nebezpečenstvo, ono ani neexistuje. Nie sme ani fatalisti, ktorí hovoria, že človek svoj osud nijako nemôže ovplyvniť. Je pravdou, že v niektorých veciach svoj osud nemôžeme zmeniť. Napríklad všetci raz musíme zomrieť. Do určitej miery však so svojou životosprávou môžeme ovplyvniť, kedy alebo hlavne ako raz zomrieme. Sme zodpovední za svoj život. Tak isto, to čo raz má prísť na svet, príde. Proroctvá raz sa naplnia. Raz sa Ježiš Kristus vráti pre svoj ľud! Či budeme však nato pripravení? Potom raz bude aj svet súdiť a raz príde aj koniec sveta. Ale kedy to všetko bude?

Učeníci Ježiša Krista v každej dobe čakali Jeho príchod. On to im (nám) zaslúbil (Mt 24:3, Jn 14:3, Sk 1:11). Očakávanie príchodu Ježiša Krista v každej dobe bolo blahoslavenou nádejou veriacich. To, že doteraz ešte neprišiel, neznamená, že tí, ktorí Ho cez stáročia čakali, boli sklamaní. Neznamená však ani to, že Ježiš sa už nikdy nevráti.

My nečakáme koniec sveta ale príchod Toho, ktorého milujeme, príchod (návrat) Pána Ježiša Krista prevziať vládu na zemi a založiť svoje tisícročné kráľovstvo na zemi, kým satan bude poviazaný. Predpovedaný koniec sveta bude až potom, po poslednom súde.

Najdôležitejšie udalosti budúcnosti na základe Biblie:

- prvé vzkriesenie a vytrženie (vychvátenie) verných kresťanov,
- v nebi svadba Baránkova, na zemi doba veľkého súženia a vlády antikrista,
- druhý príchod Pána Ježiša so svojimi na vrch Olivový v Jeruzaleme, obrátenie Izraela,
- poviazanie satana a tisícročné kráľovstvo pokoja a vlády Ježiša Krista na zemi /Milénium/,
- rozviazanie satana, jeho posledný pokus vzbury,
- druhé, všeobecné vzkriesenie a posledný súd,
- koniec tohto sveta – nové nebo, nová zem, nový Jeruzalem, večnosť.

Druhý príchod Ježiša Krista bude predchádzať prvé vzkriesenie a veľké súženie. Prvé vzkriesenie bude vzkriesením dovtedy zosnulých a v Kristu spravodlivých, znovuzrodených kresťanov a súčasne vychvátením žijúcich verných kresťanov do oblakov v ústrety Pánovi, k „svadbe Baránkovej“ (Mt 24:31, 40-41, Lk 17:34-36, 1Kor 15:51-52, 1Tes 4:14-18, Zj 19:6-9).

Bude to podobné ako keby sme sa k rôznym rozsypaným (zlatým, strieborným, dreveným, železným) predmetom priblížili s magnetom. **Čo pritahuje magnet? – Len železo!** Aj hrdzavé!

Pán Ježiš príde do oblakov a ako magnet, pritiahne k sebe len tých, ktorí majú v sebe Jeho Ducha a sú s Ním „magnetizovateľní“. Ľudia, ktorí nemajú Jeho Ducha, zostanú na zemi, kde bude skaza. Možno, budú to ľudia bohatí, vzdelaní, urodzení, uznávaní (striebro, zlato, drahokam), medzi ktorými sa niekedy cítime len ako hrdzavé železo, ale železo má „iného ducha“ a „Magnet“ ho pritiahne k sebe. *„Lebo slovo kríža je mnohým bláznovstvom... Kde je múdry? ... Kde dišputant tohto sveta?... Lebo bláznivé Božie je múdrejšie ako ľudia a slabé Božie je silnejšie ako ľudia. Lebo ved' vidíte svoje povolanie, bratia, že nie mnoho múdrych podľa tela, nie mnoho mocných, nie mnoho urodzených je medzi vami zachránených. Ale bláznivé u sveta si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a slabé u sveta si vyvolil Boh, aby zahanbil to, čo je silné, a neurodzené u sveta a opovrhnuté si vyvolil Boh, a to, čo nie je, aby zmaril to, čo je niečím, aby sa pred Bohom nechválilo nikto telo.“* (1Kor 1:18, 20, 25-29).

Pán Ježiš povedal, že Jeho praví učeníci sú ako soľ zeme. Vieme, že soľ konzervuje. Čo by bolo, keby z konzervovaného mäsa s nejakým spôsobom odstránili soľ? Mäso by sa pokazilo. Podobná skaza zostane na zemi, keď pravá Cirkev Kristova bude vychvátená k Pánovi do oblakov.

Po vychvátení Cirkvi na zemi bude veľké súženie, ktoré bude krátkym obdobím vlády svetového diktátora „antikrista“ (Zj 13. kap.) a vyliatie kalichov Božieho hnevu na Zem (Zj 16. kap.). Možno, Cirkev na zemi ešte niečo prežije z doby súženia, pretože Ženích môže meškať, ale pred hnevom už bude vychvátená. Vláda antikrista bude ukončená každému človeku viditeľným druhým príchodom, zjavením Ježiša Krista, keď sa so svojimi svätými vráti na Zem, ukončí vojnu s názvom Armageddon a začne na Zemi svoje tisícročné kraľovanie. Podľa Svätého Písma na toto obdobie bude satan zviazaný (Zj 20:1-10). Veríme, že 1000 ročné obdobie vlády Pána Ježiša Krista na Zemi so svojimi svätými bude skutočne 1000 ročné obdobie (Milénium). Bude to viditeľná teokratická vláda Ježiša Krista v sláve na Zemi, keď On bude vládnuť spoločne so vzkriesenými a vychvátenými svätými po dobu 1000 rokov. Na zemi bude príroda obnovená a život bude ako v raji (Iz 65:20, Zach 8:5, Zj 20:12). Po uplynutí 1000 rokov a po krátkej, ale neúspešnej vzbure satana, nastane druhé vzkriesenie, posledný súd (Zj 20:11-15), nové nebo, nová zem – večnosť (Zj 21. 22. kap.). Večná blaženosť tých, čo pravdivo verili v Pána Ježiša Krista, a večné vedomé utrpenie tých, ktorých mená nie sú zapísané v Knihe života.

ZJAVENIE JÁNA 2. časť – PREDPOKLADY POCHOPENIA KNIHY ZJAVENIA

Zjavenie Jána je veľmi ťažká kniha. Čítal som už viac výkladov. Celkom som sa nemohol stotožniť ani s jedným. Vo všetkých bolo niečo dobré, poučné, ale vždy niečo buď „nesedelo“ alebo niečo chýbalo.

Tento pokus o výklad knihy Zjavenia Jána tiež nie je dokonalý. Nie som žiadny expert, nie som ani neomylný ani vševediaci. Bol som len „laickým“ kazateľom a mám len „kolenologické“ vzdelanie. Nechcem tvrdiť, že mám patent na pravdu a tento výklad mi zjavil Svätý Duch. Je to súhrn vyučovania na zborových biblických hodinách, porozumením a vysvetľovaním podľa svojho najlepšieho svedomia a pochopenia, jednoducho tak, ako som ja toto tajomstvo pochopil. Avšak keby som aj poznal „všetky tajomstvá a mal každú vedomosť, ale lásky keby som nemal, nič nie som.“ (1Kor 13:2).

Na začiatku môjho kresťanského života kazateľ nášho zboru mal vyučovanie, výklad knihy Zjavenia Jána, ktorý síce tiež nebol úplný a dokonalý, ale snáď najlepší, ktorý som kedysi počul. Odvtedy však už uplynulo vyššie 50 rokov, časy sa zmenili, udalosti sa urýchlili a koniec všetkého je o 50 rokov bližšie. Aj knihy, komentáre, ktoré sú k dispozícii, sa písali už dávnejšie a veľmi rýchlo sa stávajú vždy menej aktuálnymi. Teda, dnes by sme mali veci vidieť jasnejšie než pred 50-mi rokmi. Doba pokročila, teraz všetko je bližšie, všetko beží rýchlejšie.

Biblické proroctvá nemôžeme skúmať mechanicky alebo na základe nejakých výpočtov, šablón, či metód. Pán Ježiš nepovedal svojim učeníkom dátum svojho príchodu, ani spôsob jeho vypočítania. Povedal: „Nie je vašou vecou zvedieť časy alebo jednotlivé doby, ale (vašou vecou je, že) *prijmete moc Svätého Ducha, a budete mi svedkami.*“ (Sk 1:7-8). Hovoril však o znameniach, ktoré budú predzvestovať blízkosť Jeho príchodu. K porozumeniu týchto proroctiev potrebujeme predovšetkým znovuzrodené, čisté a pokorné srdce a Svätým Duchom obnovenú a posvätenú myseľ, pretože „*telesný človek nechápe veci Ducha Božieho.*“ (1Kor 2:14). Okrem toho, pretože Písmo Sväté bolo písané inšpiráciou Svätého Ducha, k správne porozumeniu Písma tiež potrebujeme Jeho výklad, Jeho zjavenie a múdrosť.

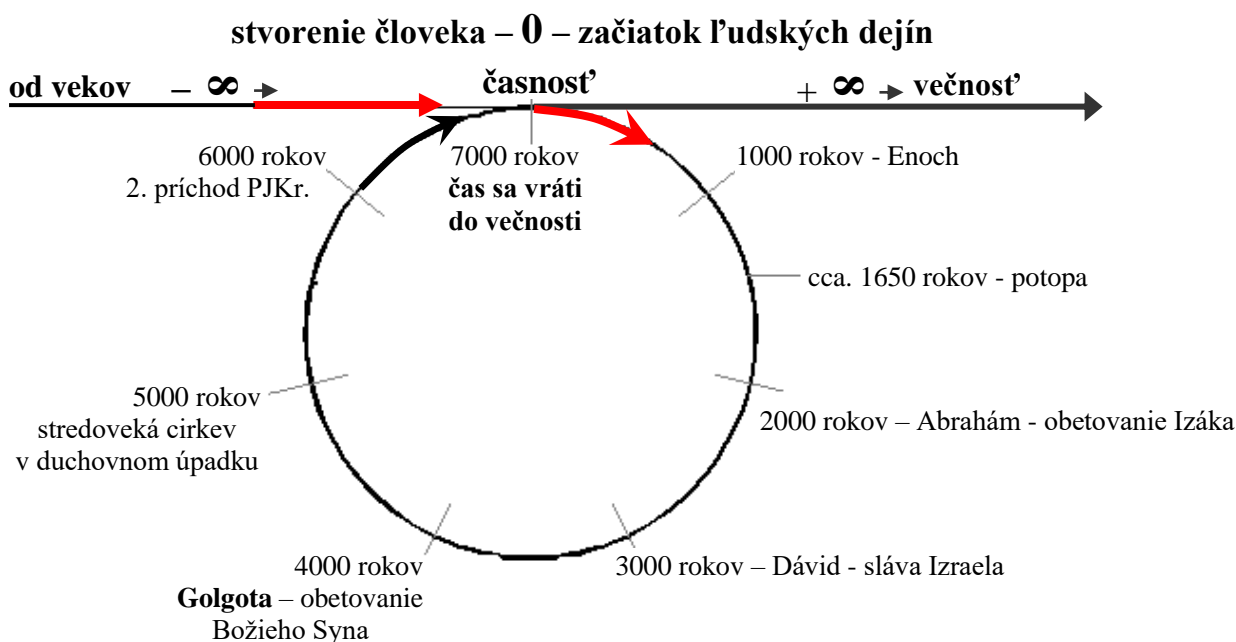
K pochopeniu biblických proroctiev je potrebné brať do úvahy niekoľko skutočností:

1. Boh je Pánom dejín a má presný plán pre tento svet. On je Pánom aj nad svojím plánom.

♦ **U Boha jeden deň ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň** (Ž 90:4, 2Pt 3:8).

Sedem dní = sedemtisíc rokov, sedemtisíc rokov = sedem dní

IL: tzv. „Časokruh“: Večnosť – časnosť – večnosť.

Zjavenie sa trojjediného Boha je ako „odkrytý“ trojžilový kábel. Od večnosti bol „zakrytý“, pri stvorení sa zjavil ako trojjediný Boh. Boh (Otec) svet stvoril skrze svoje Slovo (Logos), ktoré sa stalo telom (Syn) /Jn 1:14/ „*a Duch Boží sa oživujúci vznášal nad vodami.*“ (1M 1:2-3). Boh za šesť dní stvoril svet, siedmy deň si odpočinul, za šesťtisíc rokov stvorí nový svet. Siedmy tisíc rokov bude kraľovanie pokoja Pána Ježiša Krista. Potom časnosť sa navráti do večnosti. „*A keď mu (Synovi) bude všetko podrobené, vtedy sa i sám Syn podrobí tomu, ktorý mu všetko podrobil, aby bol Boh všetko vo všetkom.*“ (1Kor 15:23-28). Trojžilový kábel znovu sa „zakryje“ a pokračuje vo večnosti.

o – O – o

Uznávaný učiteľ cirkvi John Bevere má zaujímavé úvahy na túto tému vo svojej knihe: „Srdce v ohni“ na stránkach 30. – 37.

„Za posledných 2000 rokov bolo našou zodpovednosťou – ako cirkvi, zasvätiť sa príprave na Jeho príchod.“

str. 33.-34. - 2M 19:10-11 – „*Potom riekol Hospodin Mojžišovi: Id' k ľudu a posvätiš ich dnes i zajtra, a nech operú svoje rúcha. A budú hotoví na tretí deň, lebo v tretí deň zostúpi Hospodin pred očami všetkého ľudu na vrch Sinai.*“

Tento scenár je prorocký. Toto Božie Slovo neplatilo len pre nich, platí aj pre nás. Boh povedal Mojžišovi, že po dvoch dňoch príde k ľudu. Za ten čas ich mal Mojžiš posvätiť, čo zahŕňalo aj opanie si rúch.

V 2Pt 3:8 čítame: „*Ale to jedno, milovaní, nech nie je skryté pred vami, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň.*“

Žalmista napísal: Ž 90:4 – „*Lebo tisíc rokov je v твоjich očiach ako včerajší deň, keď pomínul, a ako stráž v noci.*“ **Jeden Boží deň je ako tisíc rokov.** Tak koľko je to, čo vstal Ježiš z mŕtvych? Odpoveď znie – takmer dva dni; nachádzame na sklonku druhého dňa, druhého tisícročia. (Kniha bola vydaná v r. 1999). **Historici uvádzajú, že Ježiš bol vzkriesený okolo roku 28 alebo 29^{*)} n. l.** Podľa prorockých hodín sme blízko k Jeho príchodu! Okamžite si tak uvedomujeme súvislosť medzi tým, čo Boh povedal Izraelu a čo hovorí nám. Za posledných 2000 rokov bolo našou zodpovednosťou – ako cirkvi, zasvätiť sa príprave na Jeho príchod!

^{*) Podľa niektorých vedcov – po reformách kalendára – Ježiš sa narodil okolo r. 7. - 4. pred n. l.. To znamená, že mohol byť vzkriesený okolo r. 26.-29. n. l.. Uvažuj a modlí sa: *Kedy uplynie 2000 rokov od vzkriesenia Pána Ježiša Krista? Kedy sa skončí doba milosti, ktorá sa začala Jeho vykupiteľským dielom na Golgote?* (^{*)}J.T.).}

36.-37. str. - Boh prikázal Mojžišovi posvätiť ľud. Mali sa pripraviť na to, že na tretí deň, pred zrakmi všetkých, Pán zostúpi na vrch Sinai. Ukázať sa všetkým pre Boha znamenalo – prísť vo svojej sláve!

Aj prorok Hozeáš nám udáva časový plán dvoch tisícov rokov, aby sme sa pripravili na príchod Jeho slávy. Volal: Hoz 6:1-2 – „*Vo svojej úzkosti ma budú hľadať skoro za rána a povedia: Podťe, a navráťme sa k Hospodinovi, lebo on roztrhal a uzdraví nás, zbil a obviaže nás. Oživí nás o dva dni, na tretí deň nás postaví na nohy, a budeme žiť pred jeho tvárou.*“

Po dvoch dňoch, dvoch tisícov rokov, nás oživí a v treťom tisícročí nás postaví na nohy, aby sme mohli žiť pred Jeho tvárou. Tretie tisícročie je obdobím tisícročnej Kristovej vlády (to je, keď Kristus príde na Zem a vo svojom oslávenom tele bude vládnuť tisíc rokov (Zj 20:4). O Jeho príchode Hozeáš ďalej píše takto: Hoz 6:3 – „*A tak poznajme a žeňme sa poznať Hospodina; jeho východ stojí pevne ako svitanie rána a príde nám ako dážď, ako jarný dážď, ktorý zvlažuje zem.*“

Jeho príchod je stanovený tak pevne ako príchod rána. Ráno, resp. svitanie, nastáva každý deň v určitom čase. Nemôžeš urobiť nič, aby si ten čas zmenil – vôbec nič! Prichádza bez ohľadu na to, či naň si pripravený alebo nie. Ježišov príchod, v Jeho sláve, je pevne stanovený a v určený čas nastane. **Otázka znie: „Budeme pripravení?“** Izraelci si mysleli, že sú pripravení, no boli naozaj? Nikdy predtým Božiu slávu nevideli. Boli už svedkami Jeho veľkých znamení a zázrakov a milovali to, čo sa im vďaka nim dialo, ale bude Jeho sláva taká istá? Môžeš sa cítiť pohodlne v atmosfére zázrakov, a predsa byť nepripravený na Jeho slávu.

Aj Pán Ježiš bol vzkriesený na tretí deň nad ránom. **Na začiatku tretieho dňa.**

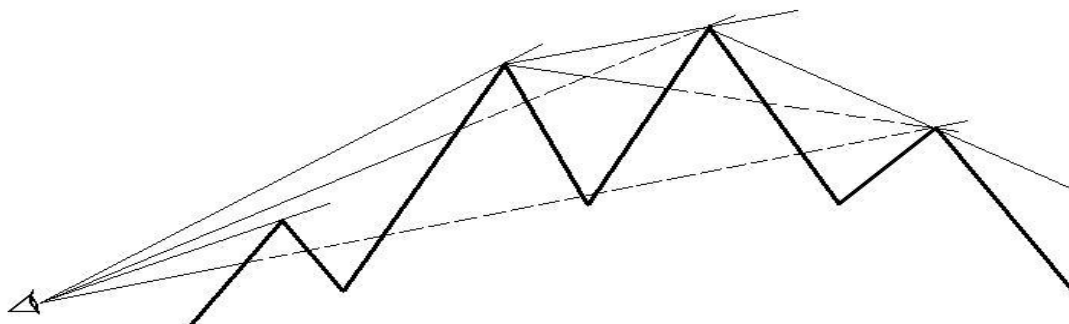
o – O – o

Jer 16:11-13 „Preto, že mňa opustili vaši otcovia, hovorí Hospodin, a ...vy ste robili ešte horšie, preto **vás šmarím z tejto zeme na zem, ktorej ste neznali ani vy ani vaši otcovia, a tam budete slúžiť iným bohom vodne i v noci, pretože vám nedám milosrdenstva.** **Jer 16:14** „Preto hľa, idú dni, hovorí Hospodin, že sa už nebude viacej hovoriť: Ako že žije Hospodin, ktorý vyviedol synov Izraelových hore z Egyptskej zeme, ale: Ako že žije Hospodin, ktorý vyviedol synov Izraelových hore zo zeme severa a zo všetkých zemí, do ktorých ich bol rozohnal. A dovediem ich späť do ich zeme, ktorú som dal ich otcom. **16** Hľa, pošlem **po mnohých rybárov**, hovorí Hospodin, **a vylovia ich (sionizmus)** a potom pošlem **po mnohých lovcov, a zlapajú ich** so všetkých vrchov a so všetkých brehov a z rozsadlín skál (**antisemitizmus, pogromy, holokaust**). **18** Ale najprv im zaplatím dvojnásobne za ich nepravosť a za ich hriech, pretože poškvrnili moju zem mrcinou svojich hnusôb a svojimi ohavnosťami naplnili moje dedičstvo.“

Jer 23:3 „A ja zhromaždím ostatok svojho stáda zo všetkých zemí, kam som ich zahnal, a navrátim ich na ich pastvisko, a budú sa plodiť a množiť.“- 29:14, 31:8, 32:37, Ez11:17, 16:37, 20:34, 41, 22:19-20, 34:13, 36:24, 37:21, 39:27,28, Hoz 8:10, Joel 3:2, Mich 2:12, Zof 3:20, Zach 10:8-10.

♦ **Izrael – figovník:** zlorečený vyschol (Mt 21:19-20), keď začne pučať, blízko je leto (Mt 24:32).

4. Prorockú perspektívu.

Proroci videli zjavené budúce udalosti z určitej perspektívy, časovej vzdialenosti. Čím bližšie sme k času naplnenia sa prorociev, čím viac sa blížia udalosti, tým jasnejšie vidíme. Napríklad, keď ideme do Tatier, z vlaku pri Liptovskom Mikuláši už vidíme nejaké obrysy Tatier, pri Poprade je už úplne iný pohľad. Z Tatranských Lomníc vidíme Tatry nad sebou, z Lomnického štítu vidíme až do Poľska. Podobná je to aj prorockou perspektívou. Čím bližšie sú k nám udalosti, tým jasnejšie vidíme naplnenie prorociev Písma.

Dan 12:4, 9	– „slovo je zapečatené do času konca, keď sa rozmnoží vedomosť.“
Hab 2:2-3	– „videnie je na určený čas, spiecha ku koncu, čakaj naň, istotne príde.“
Lk 21:29-31	– „...keď už fik pučí, viete, že je blízko leto.“
Mt 24:25, 32-33	– „...hľa predpovedal som vám to.“
Jn 16:4	– „...aby ste, keď príde tá hodina vedeli, že som vám to ja povedal.“

5. Vzťah knihy Daniela a Zjavenia Jána. Svetové veľriše (sen Nabuchodonozora a Danielove videnia), v kontexte s ostatnými biblickými prorockými a v súlade duchom celej Biblie.

S akým očakávaním chceme začať študovať túto knihu Zjavenia Jána?

Aby sme vedeli, kedy bude vytrženie? Alebo čo bude skôr, vytrženie či vláda antikrista? Boli by ste spokojní, keby som povedal, že napr. 20. marca 2027 bude vytrženie? Aj tak by ste neverili. A dobre by ste robili! Lebo „*nikto nevie...*“ Ani neverte nikomu, kto by prišiel nejakým zjavením o čase príchodu Pána Ježiša. On nikdy nehovoril o čase svojho príchodu, ale o znameniach (Mt 24:23-26, 36, Sk 1:7).

Potom aký úžitok môžeme mať zo študovania knihy Zjavenia Jána? – Pri čítaní tejto knihy naša viera môže byť posilnená, pretože naplnenie proroctiev môžeme vidieť pred našimi očami jasnejšie.

Možno, – ba, je to isté, že – všetko nechápem(e) správne.

Možno, – ba, je to isté, že – veľa vecí vôbec nechápem(e), nepochopíme.

Možno, – ba, je to isté, že – Svätý Duch nám veľa vecí postupne osvieti, ozrejmuje, objasňuje.

Možno, niekedy poviem, že neviem a niektoré veci vôbec vynecháme.

Nepovažujem za hanbu povedať: „*Neviem!*“

Avšak je v tejto knihe veľa vecí, ktoré môžeme pochopiť. Boh nám nedal Bibliu predovšetkým preto, aby sme viac vedeli, ale dal nám ju preto, aby zmenila naše životy. Tieto štúdiá knihy Zjavenia Jána nám dávajú aj vedomosti, ale pritom najdôležitejšia je otázka: „*Akí máte byť vy, ktorí očakávate príchod Božieho dňa?*“ (2Pt 3:11-12).

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 3. časť – OBSAH KNIHY, ŠTRUKTÚRA KNIHY A UDALOSTÍ**Obsah knihy Zjavenie Jána**

1. kapitola Zjavenie Syna Božieho pre ap. Jána na ostrove Pathmos
2. kapitola 1-7 Efez
8-11 Smyrna
12-17 Pergamum
18-29 Tyatíra
3. kapitola 1-6 Sardis
7-13 Filadelfia
14-22 Laodícia
4. kapitola Nebeská bohoslužba 1.
5. kapitola Nebeská bohoslužba 2.
6. kapitola 1-2 Prvá pečať – biely kôň
3-4 Druhá pečať – ryzý kôň
5-6 Tretia pečať – vraný kôň
7-8 Štvrtá pečať – plavý kôň
9-11 Piata pečať – duše martýrov pod oltárom
12-17 Šiesta pečať – „kozmicke“ zemetrasenie
7. kapitola Uprostred siedmej pečati
1-12 Štyria anjeli zapečatia služobníkov Boha
9-17 Veľký zástup z veľkého súženia
8. kapitola 1-6 Siedma pečať – príprava na sedem zatrúbení
6-7 1. trúba
8-9 2. trúba
10-11 3. trúba
12-13 4. trúba – predzvesť siedmych bied
9. kapitola 1-12 5. trúba – 1. beda
9:13 – 11:14 6. trúba – 2. beda
13-21 Štyria anjeli rozviazaní pri Eufrate
10. kapitola 1-7 Sedem hromov – času viac nebude (na hlas 7. trúby sa dokoná tajomstvo Božie)
8-11 Ján dostane rozkaz jesť knihu (posilnenie prorokovať ďalej)
11. kapitola 1-2 Meranie chrámu
3-14 Dvaja svedkovia – koniec druhej biedy
15-19 7. trúba – 3. beda
12. kapitola 1-18 Žena, odiata Slnkom
7-12 Boj a víťazstvo Michala nad drakom (radosť na nebi – beda na zemi)
13. kapitola Dve šelmy, pečať šelmy
14. kapitola 1-5 Baránok a 144.000 na Sione
6-7 1. anjelské varovanie – večné evanjelium
8 2. anjelské varovanie – predzvesť pádu Babylona
9-12 3. anjelské varovanie – neprijať znamenie šelmy (tu je trpezlivosť svätých!)
15. kapitola 1-8 Príprava siedmych anjelov na sedem posledných rán (sedem čiaš)
2-4 Tí, ktorí spievajú pieseň Mojžišovu pri sklenom mori

16. kapitola 1 Príkaz na vyliatie čiaš, kalichov Božieho hnevu
 2 1. kalich
 3 2. kalich
 4-7 3 kalich
 8-9 4. kalich
 10-11 5. kalich
 12-16 6. kalich
 13-16 Traja nečistí duchovia podobní žabám – Armageddon
 17-21 7. kalich
17. kapitola Odsúdenie veľkej smilnice a tajomstvo šelmy
18. kapitola Pád Babylona
19. kapitola 1-10 Radosť na nebi nad pádom Babylona – príprava na svadbu Baránkovu
 11-21 Verný a Pravdivý na bielom koni – veľká večera pre nebeské vtáky, Armageddon
 20 Šelma a falošný prorok hodení do ohnivého jazera
20. kapitola 1-6 Zviazanie satana na tisíc rokov, prvé vzkriesenie
 7-10 Rozviazanie satana, posledná vzbura, Góg a Magóg
 11-15 Druhé vzkriesenie k poslednému súdu
- 21.-22. kapitola – Nové nebo, nová zem, nový Jeruzalem, rieka života – večnosť. Posledné varovania.

o – O – o

ŠTRUKTÚRA KNIHY:

1. kapitola – úvod, zjavenie Pána Ježiša Krista apoštolovi Jánovi na ostrove Pathmos.
- 2.-3. kapitola – Sedem listov Pána Ježiša Krista siedmym zborom v Malej Ázii – prorocký prehľad siedmich období dejín cirkvi
- 4.-5. kapitola – nebeská bohoslužba okolo Božieho trónu – kto je hodný otvoriť knihu so siedmimi pečaťami?
- 6.-11. kapitoly opisujú udalosti od začiatku tzv. „pohnutej doby“ (sedem pečati) až po siedmu trúbu, teda aj posledné časy ku príchodu Pána Ježiša Krista.
- 12.-18. kapitoly opisujú podrobnosti tejto doby, hlavne antikristovskú dobu a pád systémov tohto sveta, a od 19. kapitoly do konca Ján opisuje slávnú 1000 ročnú dobu vlády Pána Ježiša na zemi, ktorá vyústi do večnosti v nebeskej sláve.

o – O – o

V knihe Zjav. Jána **číslo 7** je opakujúce sa číslo, ktoré prechádza **cez celú knihu a charakterizuje aj štruktúru jej udalostí:**

1. kapitola – Sedem duchov Božích, sedem zlatých svietnikov, sedem hviezd
 2.-3. kapitola – Sedem listov siedmym zborom
 6.-8. kapitola – Sedem pečatí
 8.-11. kapitola – Sedem trúbení
 10. kap. 3.,4. v. – Sedem hromov
 16. kapitola – Sedem kalichov

o – O – o

ŠTRUKTÚRA UDALOSTÍ

- **Sedem zborov** – **PREHĽAD CIRK. DEJÍN**
- **Sedem pečatí „pohnutej doby“** – **TAJOMSTVO**
- **Sedem trúbení „poslednej doby“** – **VÝZVA, UPOZORNENIE**

1. beda - po 5. trúbe – „*Jedno beda pominulo a hľa, za týmto príde ešte dvoje beda.*“ (Zj 9:12)

Sedem hromov - po 6. trúbe (Zj 10:3- 4)

2. beda - po 6. trúbe – „*Druhé beda pominulo, hľa, tretie beda príde skoro.*“ (Zj 11:14)

Do obdobia siedmeho zatrúbenia sú zahrnuté udalosti:

- 1) 3. beda – zjavenie šelmy. „...*Beda tým, ktorí bývajú na zemi a na mori, lebo zostúpil k vám diabol, ktorý má veľký hnev, lebo vie, že má krátky čas.*“ (Zj 12:12)
 - 2) Siedme trúbenie je tá posledná trúba, vytrženie cirkvi na hlas poslednej trúby. Keď sa dokoná tajomstvo Božie a Pán Ježiš prevezme vládu nad kráľovstvami sveta. (1Kor 15:51-52, 1Tes 4:16-17) „*A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.*“ (Zj 11:15).
 - 3) Siedme trúbenie odštartuje vyliatie siedmich kalichov Božieho hnevu.
- **Sedem kalichov Božieho hnevu** po vytržení Cirkvi. Cirkev na zemi už nebude (Zj 16. kap.)
 - **Odsúdenie veľkej smilnice, pád Babylona** (Zj 17-18.kap.)
 - **Druhý príchod Pána Ježiša na Zem, Jeho konečné víťazstvo nad antikristom a nad diablom, založenie tisícročného kráľovstva pokoja na zemi (Milénium), poviazenie satana na 1000 rokov** (Zj 19-20. kap.)
 - **Satan rozviazaný, jeho krátka neúspešná vzbura, posledný súd**
 - **Nové nebo, nová zem, nový Jeruzalem – večná sláva** (Zj 21.-22.kap.)

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 4. časť – ZJAVENIE JEŽIŠA KRISTA

Zj 1:1-8 „Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí udiat čoskoro, a on pošlúc ho po svojom anjelovi ukázal v znameniach svojmu sluhovi Jánovi, ktorý svedčil slovo Božie a svedectvo Ježiša Krista a všetko, čo videl. Blahoslavený, kto číta a tí, ktorí čujú slová tohto prorocstva a ostríhajú to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko. Ján siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov svojou krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi - jemu sláva a sila na veky vekov. Amen.“

o – O – o

Táto kniha je zjavenie

Čo je to: ZJAVENIE?

Je to odkrytie, odhalenie:

- ⇒ odchýlenie opony, ukázanie sa nejakej veci alebo osoby,
 - niečoho, čo tu nebolo a tu je!
 - alebo: Tu bolo! – Len ja som nevidel?
- ⇒ objavenie nejakej duchovnej pravdy, reality duchovného sveta
- ⇒ odkrytie Božích tajomstiev, Božích plánov, budúcich udalostí

Duchovné pravdy sú zakryté. „Skryté veci patria Hospodinovi, nášmu Bohu, a zjavené nám a našim synom až na veky, aby sme činili všetky slová tohto zákona.“ (5M 29:29), – aj evanjelium (2Kor 4:3, 1Pt 1:12) – anjeli si žiadajú nazrieť do tajomstva evanjelia.

Človek nemá v svojej moci odhaliť tieto tajomstvá. Ľudské pokusy vedú do špekulácií, do nezmyselného filozofovania a do nebezpečnej mystickej oblasti špiritizmu a okultizmu. Človek môže objaviť tieto tajomstvá len do tej miery, do akej miery sú napísané v Biblii a do akej miery to Svätý Duch zjavuje. To vyžaduje predovšetkým znovuzrodenie, pretože „telesný človek nechápe veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať.“ (1Kor 2:14). „Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch. Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova.“ (Jn 3:6). Okrem toho vyžaduje úprimné štúdium Písma, modlitebný život, vzťah s Bohom a úprimnú ochetu konať Božej vôle (Jn 7:17). Aj v tomto prípade však je to v suverénnej moci Boha, komu, kedy a ako, do akej miery On zjavuje svoje tajomstvá.

Zjavenie je dar Svätého Ducha (dary zjavenia ako: slovo poznania, známosti, múdrosti, rozoznávania duchov – 1Kor 8:10), ktoré človek nemôže vnímať svojimi prirodzenými zmyslovými orgánmi. Nie sú to ľudské schopnosti, ktoré človek môže rozvíjať, rozcvičiť. Nemá to nič spoločné so vzdelaním alebo inteligenciou, so študovaním kníh, ani názormi ľudí, iných kresťanov, kresťanských pisateľov, teológov. Je to osobné nadprirodzené zjavenie Svätého Ducha. Človek ich nemôže vyprodukovať, ale Svätý Duch suverénne zjavuje Božie tajomstvá tým, ktorým chce, ktorí sú k Nemu blízko.

o – O – o

Je to zjavenie Ježiša Krista

To však prioritne neznamená, že Ježiš sa osobne zjavil apoštolovi Jánovi na ostrove Pathmos. I keď v prvej kapitole sa mu skutočne zjavil, nie to je podstatné! Odkedy PJKr. odišiel do neba, je zakrytý očiam ľudí. Dokonca od vtedy ani veriaci ho nepoznajú už podľa tela (2Kor 5:16). On však sa zjaví znova. Táto kniha hovorí predovšetkým o tomto Jeho zjavení, o Jeho druhom príchode, že On sa zjaví, keď príde v sláve. Táto kniha hlavne je **zjavením od Ježiša Krista**, „ktoré mu dal Boh, aby zjavil svojim sluhom, čo sa musí udiat.“ On aj v nebi sa podriaďuje Otcovi. Je to zjavenie o tom, čo sa musí udiat. Z tohto tajomstva teraz Syn Boží dostal povolenie od Otca niečo zjaviť Jánovi.

Aj Daniel dostal zjavenie. Bolo to zapečatené tajomstvo, ktoré Daniel nemohol prezradiť. V posledných časoch sa odkryje, skôr pochopiť sa nedá (Dan 12:4, 9-10).

o – O – o

Vlastniť tajomstvo je veľká zodpovednosť

Vlastniť tajomstvo je veľká zodpovednosť, veľké bremeno (napr. pri vyznávaní hriechov). Je to skúška dôveryhodnosti. Dozvieš sa nejakú novinku s pripomienkou: „*Len tebe vravím, nepovedz to nikomu...*“. Skoro však nájdeš „dôveryhodnú“ osobu, ktorej to tajomstvo odovzdáš ďalej, pretože dlho nevydržíš tajomstvo držať v sebe, v tajnosti. To nie je dôveryhodnosť! Preto aj Boh si rozmyslí, komu zjavuje svoje tajomstvá. Prorok Amos hovorí, že tým, ktorí sú blízko k Bohu, „*svojím služobníkom, prorokom.*“ (Am 3:7).

Čo by bolo, keby si vedel, čo príde do života tvojej rodiny v tomto roku, alebo čo príde na svet počas najbližších 20 rokov? Bolo by to obrovským bremenom pre dušu. Je najlepšie nevedieť, ale dôverovať, že náš život je v dobrých rukách nášho milujúceho nebeského Otca. On nám ukazuje cestu života len po krokoch. Na cestu života nám nesvieti reflektorom, ale dá nám do ruky sviecu svojho Slova a svojho Ducha, ktorým nám ukazuje a osvecuje len ten najbližší krok, ktorý máme urobiť.

Podobne, je veľkým bremenom, ak Boh niekomu niečo zjavuje z budúcnosti. Povedzme, ty to vieš, ale každému o tom hovoriť nemôžeš. Každý by ťa považoval za blázna, ako vo svojom čase Noacha. Eliáš vedel, že za 3 a ½ roka nebude pršať. Dnes by ho odsúdili za šírenie poplašnej správy.

Počul som svedectvo jedného brata z Rumunska, ktorý bol v stave klinickej smrti. Po svojom „vzkriesení“ bol veľmi vnímavý na hlas Svätého Ducha, Ktorý mu zjavoval tajomstvá a udalosti, ktoré sa neskôr splnili. Aj zemetrasenie v Bukurešti v roku 1977. On ľudí dopredu varoval na nebezpečenstvá, ale nikto mu neveril. Vlastniť tajomstvo Božieho zjavenia je veľké bremeno.

Príchod Pána Ježiša je tajomstvom (1Kor 15:51, Sk 1:7, Mt 24:26).

Zjavenie je dar Svätého Ducha, Ktorý suverénne zjavuje Božie tajomstvá tým, ktorým chce, ktorí sú k Nemu blízko, ktorí chodia s Ním, a sú s Ním v dôvernom priateľskom vzťahu. Taký bol aj tento „miláčik“ Ján. Bol najmladší z učeníkov. Tu už bol starý, bol vo vyhnanstve na ostrove Pathmos pre Ježišove meno.

„*Zjavenie od Ježiša Krista, ktoré Mu dal Boh, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí udiat skoro. A On pošlúc ho po svojom anjelovi ukázal v znameniach svojmu sluhovi Jánovi...*“ (1.verš).

Pán Ježiš po svojom anjelovi posielal toto zjavenie Jánovi, ktorý verne svedčil o Božom Slove, o Ježišovi Kristovi, a o všetkom, čo videl a počul (1Jn 1:1).

Veriaci vtedy ešte nemali Bibliu. Možno niektoré evanjelia a apoštolské listy už kolovali po zboroch.

„*Blahoslavení, kto číta, ktorí čujú slová tohto proroctva a ostríha to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko.*“

Je to teda proroctvo. Ján píše predovšetkým tým siedmym zborom, ktorí sú v Malej Ázii (4. verš), lebo tento príkaz, úlohu dostal (11. verš): do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Tyatír, do Sárd, do Filadelfie a do Laodície. Zároveň však píše všetkým kresťanom všetkých čias.

„*Ján siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme...*“

Apoštolský pozdrav: „*Milosť vám a pokoj...*“ – bol všeobecne známy.

Milosť – je základom nášho spasenia. Z milosti sme spasení, nech sa nikto nechváli so svojimi zásluhami! (Ef 2:8).

Pokoj je obsahom, náplňou spasenia. Ak sme zmierení s Bohom, sme spasení, príčina nepokoja – t.j. problém hriechu – bol odstránený.

– **máme pokoj s Bohom**, pretože naše hriechy boli odpustené (Rim 5:1).

– **máme pokoj v sebe** – „*pokoj, ktorý prevyšuje ľudský rozum*“ (Fil 4:7), pokoj Pána Ježiša Krista: „*svoj pokoj vám dávam...*“ (Jn 14:27)

a

– **máme pokoj s ľuďmi** – ovocie D. Sv., „*blahoslavení, ktorí pôsobia, šíria pokoj*“ (Mt 5:9),

– „*Ak je to možné, nakoľko to závisí od vás, majte pokoj so všetkými ľuďmi.*“ (Rim 12:18).

„...*od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde...*“ – Ježiš Kristus včera, dnes i na veky je ten istý.

– Jahve: „*Som, ktorý som!*“

„...*a od siedmich duchov, ktorí sú pred Jeho trónom.*“

Boh je trojjediný. Môžeme povedať, že Svätý Duch je „sedemjediný“?

- ⇒ Sedem duchov Božích
- ⇒ Sedem je číslo Božej plnosti
- ⇒ Dúha má sedem farieb
- ⇒ Sedem charakteristík Božieho Ducha (Iz 11:2) – *„vyjde prútok z pazu Izaiho, na ktorom spočívajú Duch Hospodinov, duch múdrosti a rozumnosti, rady a hrdinskej sily, duch známosti a bázne Hospodinovej“.*

V jeruzalemskom chráme bol sedem ramenný olejový svietnik, ktorý bol symbolom Svätého Ducha. *„A od Ježiša Krista, Ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme.“*

On je Verný Svedok! O nebi, o Otcovi nikto nemohol svedčiť, len On. Pretože On prišiel od Otca, zostúpil z neba. *„Prv než Abrahám bol, ja Som!“* (Jn 8:58).

On je ten prvorodený-splodený – **nie stvorený!** Prvotina vzkriesených, vzkriesený z mŕtvych. Knieža kráľov zeme.

Tú prvú časť Ján ukončí doxologiou. Doxologia je krátka oslavná hymna oslavujúca Božiu slávu. (Doxa=sláva) *„Sláva Tomu – toto už Ján pridáva – Ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov svojou krvou a učinil nás kráľmi a kňazmi... – Jemu nech je sláva a sila na vky vekov. Amen!“*

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 5. časť – SEDEM ZBOROV *)

Zj 1:7-20 „*Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí Ho každé oko, aj tí, ktorí Ho prebodli, a nariekať budú nad Ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, Boh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príde, ten Všemohúci. Ja Ján, i váš brat i spoluúčastník v súžení i v kráľovstve i v trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Pathmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Bol som v duchu v deň Pánov a počul som za sebou veľký hlas ako hlas trúby, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý aj posledný, a čo vidíš, píš do knihy a pošli siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Tyatír, do Sárd, do Filadelfie a do Laodície. A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov a v prostriedku medzi siedmimi svietnikmi som videl podobného Synovi človeka, oblečeného v dlhom rúchu až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom. A Jeho hlava a Jeho vlasy boli biele ako biela vlna, ako sneh, a Jeho oči boli ako plameň ohňa, a Jeho nohy boli podobné mosadzi, ako rozžeravenej v peci, a Jeho hlas bol ako hlas mnohých vôd. A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd, a z Jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč, a Jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej moci. A keď som Ho uvidel, padol som k Jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti. A teda napíš, čo si videl a čo je a čo sa má diať po tomto. Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl na mojej pravici, a sedem zlatých svietnikov je toto: Sedem hviezd sú anjeli siedmich zborov, a sedem svietnikov, ktoré si videl, je sedem zborov.“*

o – O – o

Prvú časť Ján ukončil doxologiou, potom prorokuje: „*Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí Ho každé oko, aj tí, ktorí Ho prebodli, a nariekať budú nad Ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen.*“ Potom v mene Pánovom pokračuje: „*Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, – toto Ján nehovorí o sebe, ale to – hovorí Pán, Boh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príde, ten Všemohúci.*“ Po oslavovaní Pána často Svätý Duch dáva prorocké Slovo (Elizeus – 2Kr 3:15-16).

Už Daniel videl Syna človeka prichádzajúceho na oblakoch „*a bolo Mu dané panstvo i sláva i kráľovstvo, a slúžili Mu všetky národy a ľudia a jazyky; Jeho panstvo je večným panstvom, ktoré nepominie, a Jeho kráľovstvo je také, ktoré nebude zničené.*“ (Dan 7:13-14).

Prví kresťania žili v očakávaní 2. príchodu Pána Ježiša. Druhý príchod, návrat Pána Ježiša Krista bol blahoslavenou nádejou znovuzrodených kresťanov všetkých čias, odkedy Pán odišiel, keď anjeli povedali, že sa vráti tak ako Ho videli odchádzať. O svojom druhom príchode Pán Ježiš veľa hovoril aj svojim učeníkom. Na základe Jeho slov a ostatných proroctiev môžeme vidieť, že skôr než sa vráti na vrch Olivový (Sk 1:9, Zach 12:10) a bude súdiť národy, príde pre svoju Nevestu (1Kor 15:51-52, 1Tes 4:15-17, Kol 3:4 „*a keď sa zjaví Kristus, pre svet, vtedy už aj vy spolu s Ním sa zjavíte v sláve.*“). – Vtedy „*sa v mene Ježiša skloní každé koleno bytostí ponebeských a pozemských i podzemských, a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pánom, na slávu Boha Otca.*“ (Fil 2:10-11).

I keď Pán ešte neprišiel, táto nádej prvých kresťanov nebola daromná. Po prvé preto, lebo oni sa nesklamali, keďže odišli k Pánovi domov, síce cez bránu fyzickej smrti. Po druhé preto, lebo nádejné očakávanie druhého príchodu Pána vždy pôsobí čistotu života Cirkvi. Život prvej cirkvi napriek svojej nenaplnenej nádeje bol hodnotnejší, cennejší, než život dnešného beznádejného kresťan/stv/-a. Kresťan, zbor, cirkev, ktorá žije v očakávaní Ženícha je zapálenejšia a morálne čistejšia, vernejšia než tí, ktorí Ho nečakajú. Kresťania, ktorí nežijú v neustálom očakávaní Pána Ježiša, upadávajú do ľahostajnosti, vlažnosti, do morálneho úpadku a náboženskej formality. Nie je to len psychologický efekt, pretože Pán raz – veríme, že čoskoro – príde!

*) Niektoré doplnkové informácie do častí 6.-13. /odkazy Pána J. Kr. siedmym zborom/ sú čerpané z webovej stránky referaty.atlas.sk: „*Výklad Zjavenia - 7 zhromaždení*“ – od autora heslom: „kazatel“.

„Ja Ján, i váš brat i spoluúčastník v súžení i v kráľovstve i v trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Pathmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista.“

Prví kresťania boli prenasledovaní najprv Židmi, potom krutým spôsobom rímskymi cisármi. Diabol ich použil na to, aby boli odstránení najprv apoštolovia, ktorí boli očitými svedkami vzkriesenia. V tom čase už všetci apoštolovia boli zabití, zostal len Ján. Bola to Božia predvídavosť, prozreteľnosť, že ho vyhnali na ostrov Pathmos. Diabol si myslel, že vyhral, že sa podarilo ho zneškodniť, odizolovať. Boh práve tú situáciu využil, aby Jánovi a skrz Jána cirkvi zjavil svoje tajné plány.

„Bol som v duchu v deň Pánov a počul som za sebou veľký hlas ako hlas trúby, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý aj posledný.“

Ján bol v duchu, v duchovnom vytržení ako Pavol: *„Znám človeka v Kristovi – pred štrnástimi roky, či v tele, neviem, či mimo tela, neviem; Boh vie –, ktorý bol ako taký vytrhnutý až do tretieho neba. A znám takého človeka – či v tele, či okrem tela, neviem; Boh vie –, že bol vytrhnutý do raja a počul nevysloviteľné slová, ktoré nesmie človek hovoriť. V tele či bez tela? – Nevie.“* (2Kor 12:2-4)

„Bol som v duchu v Deň Pánov,“ – vykladači vykladajú dvojako:

- Deň Pánov – bola nedeľa. Ján bol bez obecnstva, tak ho Boh zobral na nebeskú bohoslužbu.
- Deň Pánov – v duchu v deň Božieho súdu.

„Počul som za sebou veľký hlas ako Hlas trúby“

- Trúbenie v St. Zákone – na Horebe, keď Boh dal Zákon,
- Trúbenie – zhromaždenie, upozornenie, nebezpečenstvo
- Trúbenie – každý 50. rok na Deň zmierenia
- Trúbenie, keď prichádza kráľ.
- Trúbenie, keď prichádza Ženích (1Tes 4:16-17, 1Kor 15:52). Nieкто povedal: *„Pán skoro príde! Anjeli už leštia svoje trúby.“*
- Upozornenie, výzva.

„Ja som Alfa i Omega, prvý a posledný“

„to, čo vidíš, píš do knihy a pošli siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Tyatír, do Sárd, do Filadelfie a do Laodície.“

Sedem zborov znamenajú:

- sedem konkrétnych zborov v malej Ázii /na územi dnešného Turecka/ vo vtedajšej dobe, ktoré sa nachádzali v rôznom duchovnom stave. Tak môžeme vytvoriť o nich sedem typických obrazov duchovného stavu, ktoré môžu znázorniť aj
- rôzne zbory, ktoré sa nachádzajú v rôznom duchovnom stave – vtedy i dnes
- rôznych kresťanov, ktorí sa nachádzajú v rôznom duchovnom stave – vtedy i dnes.
- Pretože kniha Zjavenia je to prorocká kniha, obrazy týchto sedem zborov znázorňujú sedem rôznych období cirkevných dejín, keď cirkev sa nachádzala v rôznom duchovnom stave, ktoré charakterizujú tieto maloázijské zbory ako predobrazy. Z pohľadu Jána je to dopredu premietnutý prorocký obraz siedmich období cirkevných dejín, ktoré my môžeme vidieť ako naplnené proroctvo a na to obdobie už hľadáme späť ako na cirkevné dejiny.

„A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou.“

„A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov“ Nie jeden sedemramenný svietnik, ale sedem svietnikov! Pán vysvetľuje: *„Sedem svietnikov je sedem zborov.“* Každý zbor má svietiť zvlášť.

„A v prostriedku medzi siedmimi svietnikmi som videl podobného Synovi človeka oblečeného v dlhom rúchu až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom.“

„A Jeho hlava a Jeho vlasy boli biele ako biela vlna, ako sneh“

„A Jeho oči boli ako plameň ohňa“

„A Jeho nohy boli podobné mosadzi, ako rozžeravenej v peci“

„A Jeho hlas bol ako hlas mnohých vôd.“

„A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd“

„A z Jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč“

„A Jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej moci“

„A keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy, a položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti.“

„A teda napíš,

- čo si videl

- čo je a

- čo sa má diať po tomto.

Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl na mojej pravici, a sedem zlatých svietnikov je toto: Sedem hviezd sú anjeli siedmich zborov, a sedem svietnikov, ktoré si videl, je sedem zborov.“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 6. časť – ODKAZ DO ZBORU V EFEZE

Zj 2:1-7 „Anjelovi efezského zboru napíš: Toto hovorí ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov: Znam tvoje skutky aj tvoju prácu aj tvoju trpezlivosť, a že nemôžeš zniesť zlých a skúsil si tých, ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolmi, a nie sú, a našiel a spoznal si ich, že sú lhári, a zniesol si a máš trpezlivosť a pracoval si pre moje meno a neustal si. Ale mám proti tebe to, že si opustil svoju prvú lásku. Pamätaj teda odkiaľ si vypadol, a čiň pokánie a čiň prvé skutky; ale ak nie, prídem rýchle na teba a pohnem tvoj svietnik s jeho miesta, keď neučiniš pokánia. Ale to máš, že nenávidíš skutkov mikulášencov, ktorých to skutkov i ja nenávidím. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom! Tomu, kto víťazí, dám jesť zo stromu života, ktoré je prostred raja Božieho.“

o – O – o

Adresátom listu je anjel zboru. Kto to je? Význam slova je: posol – v jednotnom čísle, ale na viacerých miestach Pán hovorí aj v množnom čísle. (Např. 2:10, 24-25, 3:4). Niektorí vykladači hovoria, že každý zbor má svojho anjela. Tu však sa jedná o bytosti zodpovedných za stav zborov, a nejedná sa o duchov. Adresátom je pastor zboru, ale obsah patrí pre všetkých, pretože hovorí „o duchu“, ktorý v zbore vládne, o duchovnom stave zboru.

Sedem svietnikov, ktoré Ján videl, je sedem zborov, ktorých stavy v plnosti (sedem znamená plnosť) zastupovali všetky zbory v dobe ap. Jána. V nebi **nie je niekoľko sto svietnikov**, len sedem. Pred Bohom **na zemi nie je niekoľko sto druhov cirkvi** či denominácií, len sedem. Každý zbor, cirkev, denominácia sa podobá jednému z tých siedmich zborov. Nie je ôsma kategória.

Aj ap. Pavol píše siedmym zborom svojej doby: Rim, Kor, Gal, Ef, Fil, Kol, Tes. To znamená stav plnosti. Inštrukcie písané im sú všeobecne platné pre celú cirkev všetkých čias.

„Hovorí Ten, Ktorý...“ – Treba si uvedomiť, že hovorí Ten, ktorý má pravdu, že On je pravdivý Sudca.

Listy všetkým siedmym zborom majú rovnaké poradie – odkazy každému zboru majú rovnakú štruktúru v siedmich bodoch, iný však je obsah:

1. Hovorí Ten, Ktorý... – Každému zboru inak sa predstavuje
2. Znam tvoje skutky...
3. Pochvala (okrem Laodície)
4. Výčitky, pokarhanie, výzva k pokániu (okrem Smyrny a Filadelfie)
5. Povzbudenie
6. Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom
7. Ten, kto víťazí...

1. Pán sa predstavuje: „Hovorí Ten, Ktorý...“

„Toto hovorí ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov.“

Náš obraz o Kristovi často je skreslený. Často Ho opisujeme len a len ako milého, láskavého, milosrdného sluhu (slabocha?) a zabúdame, že On je svätý a vyžaduje od nás nič menej než svätosť a posvätenie. Jeho oči sú ako plameň ohňa. Prenikajú a skúmajú naše vnútro a poznajú, odhaľujú tajnosti našich sŕdc a naše motivácie.

On prechádza medzi svietnikmi, On je prítomný. On je ten, Ktorý svietniky očisťuje, dopĺňa olejom, orezáva knôt, čo znamená súd. Ale tlejúci knôt nevyhasí.

Dnes môžeme mať rôzne výhovorky, ale jedného dňa všetci budeme musieť pozrieť do Jeho očí, ktoré sú ako plameň ohňa. Pred Ním zamĺkne každý jazyk, pred Ním neobstojí žiada výhovorka, žiadne ospravedlnenie a padneme pred Ním tak ako Ján. Ján padol pred Ním ako mŕtvy. Čím ďalej je človek od Pána, tým väčšiu dôveru má v sebe, tým „väčšie ústa“ má, ale blesk Božej svätosti žiadny bezbožný nemôže uniesť. Vo svetle Jeho svätosti nikto neobstojí a s tým raz aj my všetci budeme musieť sa konfrontovať.

On pozoruje, všetko sleduje, vidí. Jeho oči sú ako plameň ohňa. On drží vo svojej ruke nás, teba, mňa. „Je to tak nádherné v Božích rukách byť“ – hovorí jedna pieseň. Ale pozor, aby z Božej milosti nikto nevypadol (Gal 5:14, Žid 12:15).

Tieto všetko prenikajúce oči Pána Ježiša preskúmali stav svojej cirkvi v podobe týchto siedmich zborov a On dal napísať svojmu služobníkovi, Jánovi, aby zbory vedeli, že On je všade prítomný, všetko vidí, o všetkom vie a pred Ním nie je žiadne tajomstvo. Môžem mať tvárnosť náboženskosti, ale ma odhalí a ukáže mi môj skutočný stav. Môžem sa skrývať pred sebou alebo pred inými, môžem sa ukázať pekným a dobrým, pritom môžem byť pokrytcom, farizejom. Ten však, pred Ktorým nie je žiadne tajomstvo, strhne zo mňa masku, aby mi ukázal moju pravú tvár. A TO JE EŠTE MILOŠŤ! Takto Pán preskúmal stav týchto siedmich zborov, v ktorom obraze sme zahrnutí aj my tu dnes, tak pastor, ako zbor a ako každý jednotliviec.

Blahoslavený je ten, v živote ktorého Pán nenájde nič, čo by mohol vyčítať, ktorý splňuje Božie merítko. Merítko Božej normy splní ten, ktorý je plný v prvej láske.

Môžem sa unavovať, môžem pracovať, ale keď som opustil prvú lásku, nič mi to neosoží. Aktivity nie sú dostatočné, lebo keď opustím prvú lásku a stratím obecenstvo s Pánom, robím veci „akože“ pre Pána z rutiny. Ale On povie: „*prídem rýchle na teba a pohnem tvoj svietnik z jeho miesta, keď neučiníš pokánie.*“ Avšak za prísnyimi slovami Pána Ježiša Krista sa skrýva zachraňujúca láska.

Toto sa vzťahuje aj na mňa, ale aj na teba. My všetci patríme do niektorej z týchto skupín: Buď k tým, ktorých srdce horí láskou voči Pánovi, alebo k tým, ktorí opustili prvú lásku. Je strašná vec odtrhnúť sa od Božej milosti. Je možné prežiť celý život vo zbore s Bibliou v ruke a nedostať sa do cieľa. Keď som opustil prvú lásku, musím sa vrátiť, musím ju získať späť, lebo keď nie, tak Pán pohne mojím svietnikom. To môže znamenať súd, že Boh sa dotkne môjho života, alebo života zboru a otrásie so mnou, s nami.

Efez bol obchodným centrom Malej Ázie a centrom modloslužby bohyně Diany alebo Artemis. Bol tam chrám, ktorý patril medzi sedem divov sveta. Zmenšenú podobu tohto chrámu a sošku Diany zlatníci vo veľkom množstve vyrábali a predávali a z toho mali veľké zisky. Pavol mal ostrú konfrontáciu s tými zlatníkmi (Sk 19:18-20, 23-41).

Atény boli známe podľa svojich bezbožných filozofov, Korint podľa sexuálnych nemravností, a Efez podľa okultných praktík, ktoré tam prevádzali. Dnes toto mesto a chrám je v ruinách.

Zbor v Efeze vznikol skrz apoštola Pavla, Pavol tam sa zdržiaval 3 roky (Sk 19, 20:1,16-38).

Pavol v liste Efežanom (4.,5. kap.) už naznačuje ochladnutie prvej lásky a napomína veriacich.

2. Znáam tvoje skutky...

Pán všetkým zborom hovorí: „*Znáam tvoje skutky: tvoje problémy, situácie, usilovanie, tvoju vernosť a únavu, aj tvoje chyby a nedostatky.*“

3. Pochvala

Pán tohto pastora najprv pochváli. Nemyslím si, že by to bol nejaký diplomatický „chyták“: najprv pochvala, potom karhanie, aby sa ten „anjel“ zboru neurazil. Ani psychologický „chyták“: ak niekoho chceš pokarhať, hľadaj niečo, za čo by si ho mohol pochváliť a najprv ho pochváľ. On sa nikomu nemusí „zališkať“, ale v plnej nahote ukáže pravdivý stav človeka: „*Znáam tvoje skutky aj tvoju prácu aj tvoju trpezlivosť, a že nemôžeš zniesť zlých a skúsil si tých, ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolmi, a nie sú, a našiel a spoznal si ich, že sú lhári, a zniesol si a máš trpezlivosť a pracoval si pre moje meno a neustal si.*“

Mohli by sme povedať, že tento pastor bol obdivuhodne neúnavný. Nepoznal únavu. Trpezlivo pracoval pre Boží ľud a sa neunavil. Mal obdarovania duchovných darov, zvlášť dar rozoznania duchov. Nemohol zniesť zlých, falošných apoštolov, skúsil ich a odhalil ich. Zabránil tomu, aby sa vlci dostali do stáda a rozbili stádo. Už v dobe ap. Pavla sa rozšírili falošné učenia, že napr. vzkriesenie už bolo (2Tim 2:18). Tento pastor ich odhalil, že sú falošní apoštolovia.

„*Zniesol si bremeno a máš trpezlivosť.*“ – S dojatým srdcom by sme mohli povedať, že pred nami stojí jeden verný, ba dokonalý človek. Keby sme dnes počuli o niekom takéto Božie zjavenie napr. skrz prorocstvo, boli by sme užasnutí. Je možno, že Boh niekoho takto charakterizuje, vidí za takého dokonalého? Potom kde stojíme my?!

4. Výčitky, pokarhanie, výzva k pokániu

Teraz však je to ohromujúce prehlásenie: „*Mám proti tebe, že si opustil prvú lásku!*“ Ako mohol robiť ten pastor to všetko bez prvej lásky? Mal obdarovania, ale schopnosti, výkony, obdarovania, však ani duchovné dary nespasia nikoho.

Aké kvality! – Je to možné? Môže mať tento „anjel“ nejaké nedostatky? Či nie je dokonalý? Dokonalý pastor, dokonalý zbor!?! Aké kvality! – No predsa: „*Mám niečo – veľmi závažné – proti tebe. To, že si opustil svoju prvú lásku.*“

To čo robíš, robíš z rutiny, z povinnosti, pre výkon či pre získanie zásluh, uznania, ale nie z lásky! Tvoje výkony nie sú motivované s láskou a takáto služba nemá cenu. Je to stav ochladnutia, odklon od ideálneho pôvodného stavu, ktorý niekedy bol úplne preniknutý s vrúcnou láskou.

Čo je tá prvá láska? Odkedy je ľudstvo ľudstvom, pojem „prvá láska“ je všeobecné známy.

Pamätáš sa na svoju veľkú „prvú lásku“? – Možno táto otázka znie príliš telesné, ale krásne znázorňuje našu lásku k Pánovi. V stave prvej lásky človek nemyslí na nič a na nikoho iného, len na tú milovanú osobu. Mnohí kresťania snáď nikdy nepoznali túto prvú lásku, nikdy neboli v stave prvej lásky ako nevesta voči ženíchovi. Je to podobné, ako keď sa dievča vydá, ale skutočne nikdy nebola zaľúbená do svojho muža. Tak isto mnohí kresťania v skutočnosti nikdy tak naozaj nezamilovali si svojho nebeského Ženícha. Možno zamilovali si nejaké kresťanské piesne, programy, spoločenstvo, kamarátov v zbere, ale nie Pána a Jeho Slovo. Nerobia zlé už len kvôli svojej cti, alebo pretože sa boja trestu, ale nikdy neboli zamilovaní do Pána Ježiša.

Iní na začiatku vrúčne milovali Pána, ale neskôr pre nejakú príčinu im táto láska ochladla.

Aký je ten stav prvej lásky voči Pánovi? Pamätáš sa? Aké to bolo, keď si spoznal Pána Ježiša?

Niektorý povedal: „*Ja som vtedy nešiel do zhromaždenia, – ale som letel!*“

V stave prvej lásky človek využije každú príležitosť, aby mal obecenstvo s Pánom, s bratmi a aby slúžil, aby svedčil o svojom Pánovi. Je to rozdiel, keď niečo robím, pretože to treba urobiť, alebo niečo robím preto, lebo bez toho nemôžem žiť.

V stave prvej lásky človek prichádza do obcenstva s túžbou a včas. Do modlitby, chvály a oslavovania Pána sa zapojí celým srdcom, počas kázania Božieho Slova sa ne baví inými vecami, nerozpráva sa, neodpúta pozornosť iných, nechodíeva hore-dolu, von a dnu, nepozera neustále na hodiny, ale sa teší z toho, aké je to požehnané, keď bratia a sestry spolu prebývajú v láske.

Stav ochladnutia prvej lásky najviac charakterizuje nedostatok túžby po Bohu, po Božom Slove a po obcenstve. Chýba túžba.

V stave prvej lásky v mojom živote na prvom mieste je Kristus. Aj v čase prenasledovania vyznávam ako Pavol: „*Ktože ma môže odlúčiť od lásky Kristovej?*“ (Rim 8:35-39). V stave ochladnutia prvej lásky človeka môže odlúčiť od zboru, ba aj „od lásky Kristovej“ aj malička urážka.

Čo je príčinou toho stavu, keď táto láska ochladne? – Konkurencie. Ten „tretí“ ako v manželstve. Nejaký sok, nejaká modla. Niečo, čo si človek uprednostňuje, viac zamiluje tak ako Demas tento svet.

Mnohí sa modlia: „*Pane, navráť mi prvú lásku!*“ – Neobviňuj Pána, Pán ti nezobral prvú lásku! Tu ani to nie je napísané, že si „stratil“ prvú lásku. Človek môže niečo stratiť náhodou, pre svoju nepozornosť. Ale tu je napísané, že si prvú lásku opustil. To nie je náhoda, ale je to vedomé rozhodnutie. Tak ako panenstvo nie je možné náhodou stratiť, len niekomu vedome a nenávratne dať. Prvú lásku však je možné získať späť. Keď ju naozaj chceš, vráť sa k tomu bodu, kde si ju opustil!

Pán tu veľmi prísne hovorí: „*Pamätaj teda odkiaľ si vypadol, a čiň pokánie a čiň prvé skutky.*“

Nielen z hriechov treba činiť pokánie, ale aj z opustenia prvej lásky. Lebo „*ak nie, prídem rýchle na teba a pohnem tvoj svietnik z jeho miesta, keď neučiníš pokánie.*“

Vidíme, že otázka prvej lásky, zaľúbenosti voči Pánovi, či máme alebo nemáme túto prvú lásku, nemôže byť pre nás ľahostajná. „*Prídem proti tebe a pohnem tvoj svietnik z jeho miesta, keď neučiníš pokánie.*“ To je súd!

Zbor v Efeze zanikol. Aj mesto bolo zničené. – Pôjdem proti tebe, keď neučiníš pokánie!

5. Povzbudenie

Na záver znovu jedna pochvala: „*Ale to máš, že nenávidíš skutky mikulášencov (nikolaitov), ktorých to skutkov i ja nenávidím.*“

Kto boli tí „mikulášenci“ alebo „nikolaiti“?

Podľa niektorých – Nikolaus, jeden zo siedmich diakonov založil sektu, kde v mene kresťanskej lásky smilnili. Ja si myslím, že to je legenda, možno na základe nejakého apokryfického spisu alebo tradície.

Skutky nikolaitov však neboli zjavné hrubé hriechy. Boli to veci, ktoré všeobecne boli prijaté, uznané, ale tento pastor sa od nich dištancoval. Pán pochváli tohto pastora, že nenávidí to, čo iní schvaľujú. Grécke slovo „Nikoa“ znamená: premôcť, získať vládu, a „laos“ – ľud. Spolu „nikolaos“ znamená: získať vládu nad obyčajným ľudom. Je to vláda určitých vybraných ľudí nad obyčajným laickým ľudom v cirkvi. Nový Zákon učí, že každé Božie dieťa je kňazom (1Pt 2:9).

To bolo Božím plánom aj so synmi Izraela: „*Ak naozaj budete poslúchať môj hlas a budete ostríhať moju zmluvu, budete mi zvláštnym vlastníctvom nad všetky národy, a budete mi kráľovstvom kňazov a svätým národom.*“ (2M 19:5-6). Žiaľ, za nedlho prišlo oslavovanie zlatého teľaťa, levity sa postavili na stranu Hospodina a zabili v ten deň 3000 ľudí v Izraeli. (2M 32:25-29). Od tohto času kňazmi mohli byť len levity. Oni boli triedou prostredníkov medzi Bohom a ľudom.

V Novom Zákone však Božím plánom bolo všeobecné kňazstvo: „*Vy ste kráľovské kňazstvo, svätý národ...*“ (1Pt 2:9). Už na konci 1. storočia však niektorí služobníci sa snažili samých seba povýšiť nad ostatných veriacich a takto vznikla trieda kňazov (klérus) a trieda laikov. Toto boli skutky nikolaitov. Táto snaha niektorých vodcov, ktoré Pán nazýva „skutkami nikolaitov“, neskôr sa stala učením v cirkvi. (1Pt 5:3, Tit 1:10-11, 3Jn 9, Zj 2:15).

Tento trend je aj dnes vo väčšine cirkví a zborov, a nielen v tradičných. Aj medzi znovuzrozenými kresťanmi je pohľad, že tam je kazateľ, starší zboru, chválospevná skupina – oni sú slúžiaci a my sme len obyčajní veriaci – laici. Očakávajú od slúžiacich, aby boli prostredníkmi, kým sami sú pasívnymi poslucháčmi. Alebo naopak, „charizmatická hierarchia“ nedovolí obyčajným laickým veriacim rásť a zapojiť sa do služby, nevytvorí ich uplatniť svoje duchovné obdarovanie a používať dary Svätého Ducha.

Tento odkaz bol adresovaný

- vtedy pre anjela zboru v Efeze, pre zbor v Efeze, pre jednotlivých veriacich v Efeze. Keď tento pastor dostal tento list, určite bol veľmi prekvapený
- dnes je adresovaný pre nás

Tento obraz sa vzťahuje dnes

- na stav niektorých jednotlivých zborov, ktoré opustili prvú lásku a
- na stav niektorých jednotlivých veriacich, ktorí opustili prvú lásku.

Tento obraz z prorockého hľadiska charakterizuje stav cirkvi v druhej polovici prvého storočia, keď v zboroch boli badateľné znaky ochladnutia prvej lásky. (1Kor 3:3, Gal 5:15...).

6. Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom

Je veľmi dôležité mať otvorené uši a počuť, čo Svätý Duch hovorí zborom dnes. Čo hovorí nášmu zboru, tebe i mne dnes. Hlas Svätého Ducha môžeme ignorovať hovoriac, že „*je to tvrdý pokrm!*“, alebo „*To nehovorí Svätý Duch, len kazateľ!*“ – Môžeme mať taký postoj, ale na svoju záhubu. Pán hovorí: „*Aby som ich neuzdravil...*“ (Ján 12:38-41, 47-50, Iz 6:9-10).

7. Ten, kto víťazí...

„Tomu, kto víťazí, dám jesť zo stromu života, ktoré je prostred raja Božieho.“

Na prvých stránkach Biblie je vyhnanie z raja od stromu života, na týchto posledných stránkach pre víťazov je cesta späť. Nech Boh učiní náš život víťazným! Amen.

ZJAVENIE JÁNA 7. časť – ODKAZ DO ZBORU V SMYRNE

Zj 2:8-11 „A anjelovi smyrnenského zboru napíš: Toto hovorí ten prvý a posledný, ktorý bol mŕtvy a ožil: Znáam tvoje skutky aj tvoje súženie aj tvoju chudobu - ale si bohatý - aj rúhanie tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi, a nie sú, ale sú zhromaždením satanovým. Nič sa neboj toho, čo máš trpieť. Hľa, diabol uvrhne niektorých z vás do žalára, aby ste boli skúsení, a budete mať súženie desať dní. Buď verný až do smrti, a dám ti korunu života. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom. Tomu, kto víťazí, neuškodí druhá smrť.“

o – O – o

Zbor v Efeze charakterizoval výrok Pána Ježiša: „Opustil si prvú lásku!“

Teraz nasleduje odkaz do zboru v Smyrne. „A anjelovi smyrnenského zboru napíš:...“

Zbor alebo veriaci v stave straty prvej lásky nemôže pochopiť odkaz do Smyrny. Ten, kto stratil prvú lásku, nevie, čo znamená trpieť pre Krista. Lebo Smyrna je trpiacim zborom.

Ako sme hovorili, v odkazoch **všetkým zborom je rovnaké poradie – štruktúra odkazu v siedmych bodoch, iný je však obsah:**

1. Hovorí Ten, Ktorý... – Každému zboru inak sa predstavuje
2. Znáam tvoje skutky...
3. Pochvala (okrem Laodície)
4. Výčitky, pokarhanie, výzva k pokániu (okrem Smyrny a Filadelfie)
5. Povzbudenie
6. Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom
7. Ten, kto víťazí...

Smyrna ako mesto – Bohaté obchodnícke mesto, Izmir v dnešnom Turecku. Efez bol zničený (Zj 2:5), Smyrna stojí aj dnes.

- ♦ Význam slova – myrha. Je to voňavý prípravok na balzamovanie mŕtvych a naznačuje utrpenie.
- ♦ Toto slovo poukazuje na utrpenie Odosielateľa a Adresáta. Poukazuje na odosielateľa listu, na Toho, Ktorý trpel a na Adresáta, na zbor v Smyrne, ktorý je trpiacim zborom.

Smyrna ako zbor – V bohatom meste, v meste bohatých obchodníkov chudobný, trpiaci zbor.

1. Hovorí Ten, Prvý a posledný, Ktorý bol mŕtvy – Ktorý trpel, zomrel – a ožil. Ten, Ktorého moc smrti nemohla zadržať. Tá istá moc smrti, utrpenia, prenasledovania nemôže zadržať ani Cirkev. Život v Pánovi je mocnejší než smrť, lebo On so svojim vzkriesením zvíťazil nad smrťou.

- ♦ On je ten Prvý, Ktorý bol pred založením sveta
- ♦ On je ten Prvý, Ktorý vstal z mŕtvych – prvotina vzkriesenia
- ♦ On je ten, Ktorý bol mŕtvy a ožil. – Uvedom si moc Jeho lásky! Mnohí vidia len Toho Živého, ale nevidia Toho Trpiaceho. Iní vidia Toho, ktorý zomrel, ale nevidia Ho ako živého, Vzkrieseného a Večného. On zomrel, ale žije! „...ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie.“ (Rim 4:25).
- ♦ On je ten Posledný – Ktorý zotrva na veky
- ♦ On je ten Posledný, Ktorý má posledné Slovo nad každým človekom. Ľudia ťa môžu ohovárať, obžalovať, alebo vychvalovať, ale posledné slovo má On.
- ♦ Hovorí Ten, Prvý a Posledný, Jediný, ktorý si nárokuje a zaslúži si byť Prvý a Posledný – Jediný – v živote svojho ľudu. Je On prvý a posledný aj v tvojom živote? On je ten najkrajší?– „Si krásnejší nad všetkých synov človeka. Lúbeznosť je rozliata na tvých rtoch, preto ťa požehnal Boh na veky.“ (Žalm 45:3). Má On posledné slovo v našom živote?

2. Znáš svoje skutky... aj tvoje súženie aj tvoju chudobu – ale si bohatý – aj rúhanie tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi, a nie sú, ale sú zhromaždením satanovým.

Je to blažené vedomie, že Pán nás vidí, keď trpíme pre Jeho meno.

- ◆ Súženie, chudoba – ale si bohatý! Ty máš ten pravý poklad. „*Poznám tvoj domov, veď často ťa navštívim. Vidím tvoj skromný pokrm alebo aj keď nemáš čo jesť. Nemáš drahé príbory, ale si bohatý. V mojom Slove môžeš čítať: Na tomto svete budete mať súženie, ale nebojte sa, ja som premohol svet... Pretože nie je učeník nad svojho Majstra. Keď mňa prenasledovali, Smyrna, aj teba budú prenasledovať. Nenávidí vás tento svet pretože nie ste z tohto sveta.*“ Dnes Pán aj tebe hovorí: „*Viem, vidím, koľko sa modlíš. Iní ťa nevidia, ale ja to vidím. Vidím, keď hľadáš ako komu pomôcť, ako rozdeliť to čo máš, ako hľadáš, koho navštíviť. Vyzeráš chudobný, nemáš drahé šaty ani zlaté šperky, ale si bohatý.*“
- ◆ Viem o tebe, o tvojom utrpení, súžení, viem, že si sužovaný, mučený, prenasledovaný pre moje meno. Nie je to mimo mojej vôle. Mám záľubu v tvojej vernosti. Neboj sa, čaká ťa odmena.
- ◆ Nikto nemá rád utrpenie. Najradšej by sme sa vyhli utrpeniu. Utrpenia však majú svoje poslanie v našom živote. Preto utrpenia prichádzajú.
 - fyzické (bolesti, nemoc, úraz, hlad, zima)
 - duševné (obavy, problémy v rodine, sklamanie)
- ◆ Úplne iné je však utrpenie pre Pána Ježiša
 - fyzické (mučenie počas prenasledovania)
 - psychické (tlaky, umývanie mozgu, príprava totalitnej kontroly, atď.)
 - pokušenia zaprieť vieru, robiť kompromisy.
 - keď nerobíš kompromisy, aj to je utrpenie, ale máš pokoj s Bohom
 - keď urobíš kompromisy so svetom, na chvíľu ti dá pokoj, ale potom musíš urobiť ďalšie kompromisy, čo pôsobí nepokoj s Bohom a výčitky svedomia, nepriateľstvo s Bohom (Jk 4:4).
- ◆ Utrpenie Smyrny vtedy – Bolo kruté prenasledovanie. Veriaci v Smyrne boli prenasledovaní. Smyrna je obrazom prenasledovaného zboru všetkých čias.
- ◆ Dnes nie je také fyzické prenasledovanie (aspoň u nás), ale viac sú diabolské psychické útoky.
 - Fyzické prenasledovanie v budúcnosti bude
 - Na mnohých častiach sveta je (časopis „Hlas mučeníkov“)
 - Je však silný duchovný boj v sebe o zásadovosť, o vernosť k Písmu, o poslušnosť Bohu, o nekompromisné stanovisko, o rozhodnutia podľa Božej vôle.
 - Utrpenie, boj za príbuzných (Pavol Rim 9:1-3, 10:1-2)
 - Duchovné, psychické útoky, nepochopenie zo strany príbuzných, útoky na vzťahy
 - Lákania zo strany sveta („*Nemilujte tento svet!*“ 1Jn 2:14-15)
 - Útoky zo strany sveta. Ak sa prispôbiš, svet ťa bude mať rád, pretože svet miluje to, čo je jeho. Ale „*vy nie ste z toho sveta. Keby ste boli z tohto sveta, svet by vás mal rád*“ (Jn 15:19). Toto je ten kríž, ktorý pre Pána môžeš zobrať alebo položiť. Buď kompromismi uľahčíš kríž, aby si netrpel, alebo prijmeš utrpenie, pohanenie zo strany sveta pre Krista – to je boj.
 - Pred nami je cesta vernosti aj za cenu života. K tomu však je potrebné položiť svoj život dnes. Pán Ježiš Kristus hovorí: „*Ten, kto chce zachrániť svoj život, stratí ho, ale ak niekto položí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni ho pre večnosť.*“ (Mt 16:25-26)
 - Vernosť znamená ísť po správnej ceste aj za cenu života. Správna cesta niekedy vedie cez nebezpečenstvo mučeníckej smrti. Možno niekto, pretože sa bojí smrti, urobí kompromis a si vyberie nesprávnu cestu. To nie je vernosť, to nie je víťazstvo.
 - Daniel a tiež jeho traja priatelia nerobili kompromis, pretože poznali svojho Boha. I keď sa dostali do ohnivej pece, oheň im neškodil. Len povrazy z nich zhoreli.

- ♦ Keď nerobíš kompromisy, možno, budú ťa považovať za fanatika, za chudáka, ale Pán hovorí: „si bohatý!“ Toto je to bohatstvo, tá vzácna perla, v ohni prečistené zlato, tá prepaľovaná drahocenná viera.
 - Pán hovorí. „*Poznám tvoju chudobu, ale si bohatý!*“
 - To je dôležité, čo Pán hovorí, a nie to, čo hovorí svet, tvoji kamaráti, kamarátky či príbuzní.
 - Pozemské bohatstvo človek získa cez utrpenie, ťažkou prácou, predsa je to bohatstvo pomimuteľné.
 - Duchovné bohatstvo sa rodí v utrpení. Tieto vzácne perly nepoznajú kresťania v plytkých vodách. Drahocenná perla sa nerodí v plytkých vodách, kde by ich rekreanti pošliapali. Ani v studenej vode hĺbky oceánu. Drahocenná viera ako perla sa nerodí vo vodách plytkého rekreačného kresťanstva, ani v studenom zákonníctve.
- ♦ Nieкто povedal: „*Tak rád by som zomrel pre Pána Ježiša.*“ – Kazateľ mu odpovedal: „*Brat môj, najprv sa nauč pre Neho na plno žiť!*“
 - Ak teraz v čase pomerného pokoja sa nenaučíme Pána nasledovať bez kompromisu a „naplno“, v čase budúceho prenasledovania nebudeme mať dost' sily obstať. Ak teraz niekto nedokáže odpúšťať, v čase prenasledovania zaprie Pána.
 - Žiadna terajšia duchovná skúsenosť, žiadne požehnanie nie je zárukou pre budúce pokušenia. Diabol nemá rešpekt pred požehnaním. Nemôžeme žiť z požehnania v minulosti, ale musíme zvíťaziť v budúcnosti.
- ♦ „*Poznám aj rúhanie tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židia (apoštolovia, kresťania), ale nie sú, ale zhromaždenie satanovo (synagóga satanova).*“
 - Židia – „*rúhanie tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi.*“ Tento zbor bol najviac prenasledovaný, súžený od Židov. V tom čase Židia boli najväčšími nepriateľmi nasledovníkov Pána Ježiša Krista (Sk 14:19, 17:5, 17:13, 18:12, 20:3, 21:27).
 - Aj v Smyrne. Títo nepriatelia samých nazývali Židmi, ale Pán hovorí, že nie sú Židmi, ale synagóga satanova. Lebo Rim 2:28-29 – Žida nerobí Židom obriezka, ani národná príslušnosť, ale zotrvanie v povolání, ku ktorému Boh Abraháma povolal. Tí, ktorí sa tomuto povolaniu protivia, ba rúhajú, nenávidia a klamú, tí nie sú Židia, ani kresťania, ale sú zo synagógy satanovej.
 - Tento verš má aj iný význam. V týchto siedmych listoch, odkazoch siedmym zborom sa postupne objavujú rôzne trendy, vplyvy, učenia, odklony, opozičné strany v Kristovej cirkvi. V predošlom liste do Efezu sme čítali o skutkoch nikolaitov. O nikolaitoch hovorí aj odkaz do Pergamu. Odkaz do Pergamu hovorí aj o učení Bálamovom, list do Tyatíry o vplyvu Jezabeli. O Židoch ako o synagóge satanovej môžeme čítať tu a tiež v odkaze do Filadelfie. Preto tento negatívny vplyv tzv. Židov v cirkvi má aj iný význam. Židov ako judaizmus charakterizovali štyri veci: Chrám, zákon, trieda kňazov a zaslúbenia pozemského blahobytu.
 - a. **Chrám.** Keď som Žid a chcem slúžiť Bohu, musím ísť do chrámu, kde Boh prebýva. Keď som zhrešil, musím ísť do chrámu obetovať. Keď ma Boh požehnal, musím ísť do chrámu Mu poďakovať a obetovať. Len v chráme môžem Boha uctievať, lebo chrám je dom modlitby. Mimo chrámu môžem žiť svoj každodenný život ako ostatní ľudia. V najhoršom prípade pôjdem obetovať, alebo sa vyspovedať. Často sa takto rozmýšľajú aj kresťania. Cirkev, eklézia však nie je synagóga. V eklézii nie je rukou stavaný chrám. My sme chrámom Božím.
 Ináč, Židia dnes majú vážny problém, pretože už takmer 2000 rokov nemajú chrám, len synagógy, preto nemôžu obetovať a so svojimi hriechmi nemajú čo začať. Obetovať totiž mohli len v jeruzalemskom chráme. Ku Ježišovi nechcú prísť, tak ich hriechy zostanú.

- b. **Zákon** – aspoň Desatoro. Pán Ježiš však jasne povedal mládencovi, ktorý zachoval Zákon, že napriek tomu ešte stále má jeden nedostatok. Už apoštol Pavol mal boje s judaistickými falošnými apoštolmi, zvlášť v Galácii, ktorí aj na kresťanov z pohanov chceli prinútiť dodržiavanie Mojžišovho Zákona. Zdrojom súženia zboru v Smyrne bol tento vplyv Židov, ktorí ich chceli zaťažiť s judaistickými zákonmi. V dobe Novej zmluvy nie písaný zákon, ale na mäsité tabule srdca Duchom napísaný zákon sa uplatňuje.
- c. **Trieda kňazov.** V judaizme obyčajný človek je od Boha vzdialený. Potrebuje prostredníka v osobe kňaza. Kňaz musí byť svätý, on sa musí zaoberať so svätými Božimi vecami. Ja nemusím byť svätý, nemusím sa zaoberať s Božimi vecami, veď nato je tu kňaz. Mojou povinnosťou je chodiť do chrámu a prinášať so sebou kozla alebo barana za obeť. V Novom Zákone však nie je trieda kňazov, ale všetci sme kňazi, ktorí priamo môžeme pristúpiť k nášmu Veľkňazovi, Ježišovi Kristovi.
- d. **Židov ako judaizmus charakterizovali aj zaslúbenia pozemského blahobytu.** V Novom Zákone len telesne zmýšľajúci kresťania, ktorí vždy myslia na veci tela, hľadajú blahobyť v tomto pozemskom živote.
- Toto je ten vplyv tých tzv. „Židov“, ktorí nie sú Židmi, ale synagóga satanova. Tieto vplyvy judaizmu sa snažili tlačiť a sa tlačia aj dnes do cirkvi, do eklézie.
3. **Pochvala** – „*ale si bohatý!*“ – si verný aj v súžení!
4. **Pán nemá žiadne výčitky len pochvalu a povzbudenie**
5. **Povzbudenie:** „*Nič sa neboj toho, čo máš trpieť. Hľa, diabol uvrhne niektorých z vás do žalára, aby ste boli skúšaní, a budete mať súženie desať dní. Buď verný až do smrti, a dám ti korunu života.*“
- ♦ „*Nič sa neboj...!*“ – Ešte to neskončilo? Nestačí chudoba, ešte príde aj utrpenie? Ešte to neskončilo? Ešte niektorí budú trpieť – nie všetci.
 - Nič sa neboj toho, čo máš trpieť. – Lebo Smyrna, tebe sa dostala tá milosť... „*Lebo vám je z milosti daná za Krista, nie len aby ste v neho verili, ale aj aby ste za neho trpeli.*“ (Fil 1:29).
 - Diabol uvrhne niektorých z vás do žalára. Diabol, ale on bude mať nástroje, vtedajšiu štátnu moc.
 - Pán dopredu oznamuje, aby sa zbor na to pripravil. Aby pastor pripravil zbor na utrpenie.
 - Aby ste boli skúšaní. Nielen tí, ktorí majú priamo trpieť, ale celý zbor ako telo.
 - 10 dní – ohraničené, krátke obdobie. „*Ja som určil hranice tvojho utrpenia.*“ Boh ohraničil pôsobenie satana aj v prípade Jóba, aj izraelského národa (2M 3:7-8, 1Kor 10:13).
 - ♦ Smyrna je symbolom prenasledovaného zboru. Zbor v Smyrne bol prenasledovaný.
 - ♦ Čo hovorí Biblia o mučeníctve, prenasledovaní pre meno PJKr?
 - Zaslúbenie Pána Ježiša Krista (Mt 5:10-12, 24:9-10, 13:20-21, Jn 15:18-21, 16:1-4,)
 - Apoštolovia písali o utrpení pre Krista (Fil 1:29, 3:10, Rim 8:17-18, Kol 1:24, 1Pt 2:19-21, 3:14, 4:12-19) a sami ho okúsili (Sk 4:3, 5:18-19, 33, 40-41, 7:54-61, 8:3, 9:1-2, 16, 20-25, 12:1-11, 14:8-20, 16:19-26, 19:23-34, od kap. 21. do konca knihy, 2Kor 11:24-28).
 - ♦ Dejiny: prví kresťania, apoštolovia (Sk 5:40-41), Polykarp, Savanarola, Ján Hus...
 - ♦ Prenasledovatelia – Židia, Rím, inkvizícia, protireformácia, Islam, Hitler, komunizmus, psychické tlaky na svedomie dnes. Prenasledovanie a fyzické utrpenie kresťanov dnes v arabskom svete, v Indii, v Číne. V Indii, v štáte ako Slovensko, za 6-7 rokov vzniklo 33 zborov 100-3000 členmi. Prijali však zákon proti kresťanom. India je tolerantný multireligiózny štát, ale proti opravdivým kresťanom tolerantný nie je! Prečo je to meno Ježiš od všetkých tak nenávidené? Prečo tí kresťania, ktorí nikomu neublížia, len nepôjdu s davom, aby obetovali modlám, sú tak nenávidení od všetkých?
 - ♦ New Age, synkretizmus – všetci ideme spolu, máme toleranciu, pokoj. Ale keď znovuzrodení kresťania s nimi nepôjdu, budú prenasledovaní. Tu sa ukáže mierumilovnosť tých „tolerantných“ budhistov a zástancov New Age.

- ♦ **Prenasledovanie cirkvi nikdy neškodila**, len ju udržala v čistote, aby cirkev o toľko mocnejšie a efektívnejšie niesla posolstvo evanjelia. Krv svätých je sejba. Vonkajšie útoky nepriateľa Božiemu dielu vskutku neškodili, avšak vnútorný nepriateľ vždy je nebezpečnejší. Oveľa viac škodia vnútorné hriechy a nepriateľstvá než prenasledovanie. Oveľa viac škodí cirkvi ľahostajnosť, pohodlné, nedeľné, kostolné kresťanstvo a priateľstvo duchom tohto sveta. Oveľa viac škodila cirkvi sloboda, ktorú dal cirkvi Konštantín Veľký, než predošlé prenasledovania. So slobodou a neskorším tzv. „kresťanstvom“ ako jediným povinným náboženstvom v Rímskej ríši diabol viac škodil Božiemu dielu než prenasledovaním. Keď po opustení prvej lásky prišlo prepaľovanie, cirkev sa prebudila, očistila, ožila. V ohni zhorí len pleva. Pri odkazu Efezskému zboru sme povedali, že mnohí veriaci nikdy neboli v stave prvej lásky. Oblúbili si len nejaké kresťanské programy, ale nie Pána. Je to ako pleva. V ohni zhorí každá kresťanská zábava a každý falošná hodnota ako pleva. Len to zlato zostane. Zlatu oheň neškodí. Je to odkaz prenasledovanej cirkvi v každej dobe. Aj pre našu budúcnosť.
- ♦ Prenasledovanie v budúcnosti – antikrist. Tu sa ukáže, kde je trpezlivosť svätých a viera Ježišova (Zj 14:9-12).
 - pred vytržením cirkev musí prejsť ohňom. Nevesta Pána Ježiša musí byť pripravená na svadbu! Pozrime sa okolo. Určite súhlasíš, že Pán nechce takúto „problematickú nevestu“ aké je dnešné kresťanstvo.
 - „Nič sa neboj toho, čo máš trpieť!“ – Ja sám neviem dopredu ako obstojím, ale Pán nás povzbudzuje.
- ♦ Prenasledovanie „nehrozí“, len tým, ktorí budú chcieť žiť pobožné, ktorí neurobia kompromisy a neberú na seba pečať šelmy. Veriacim polovičným srdcom utrpenie pre Krista „nehrozí“. *„Ale aj všetkých, ktorí chcú pobožne žiť v Kristu Ježišovi, budú prenasledovať.“* (2Tim 3:12).
 - Je vám daná tá milosť – teda „nehrozí“..., – nie je to hrozba, ale milosť byť hodný na mučenie (Fil 1:29).
 - V prenasledovaní neobstojí ten, kto napr. nevie odpustiť. – **IL.:** *Dvaja bratia v čase prenasledovania boli pred popravou. Ten, ktorý nevedel odpustiť druhému, nebol schopný zostať verný a zaprel Pána Ježiša.*
- ♦ **Historický – obraz zboru v Smyrne je obrazom obdobia prenasledovania kresťanov rímskymi cisármi.** 10 dní znamená obdobie 10 veľkých prenasledovaní. Prenasledovaním cirkev sa prebudila z efezského opustenia prvej lásky, zomkla sa a očistila sa.
- ♦ Aj dnes existujú zbory ako Smyrna. Vďaka Bohu za Smyrnu. Keď pôjdeme do niektorého zboru, kde je síce krásne bohaté zariadenie, ale Pán hovorí, máš meno, že žiješ, ale si mŕtvý. Pôjdeme do druhého zboru, chudobné skromné podmienky, ale tam je život a prvá láska.
- ♦ *Buď verný až do smrti, a dám ti korunu života. „A každý, kto zápasí, zdŕža sa všetkého, a tamí teda preto, aby dostali porušiteľnú korunu, ale my neporušiteľnú.“* (1Kor 9:25). – **IL.:** V čase prenasledovania veriaci boli odsúdení na smrť, museli stať na silnom mraze. Ak niekto zaprel Pána, mohol ísť do teplej miestnosti. Jeden vystúpil a na jeho miesto nastúpil vojak a povedal: *„Videl som visieť nad jeho hlavou korunu“.* V inom prípade toho, ktorý Krista zaprel, nevážili si ani prenasledovatelia a napriek sľúbenej slobody ho predsa zabili: *„Zbabelec! Teraz už nemáš ani Krista ani život!“*

6. Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom

7. Tomu, kto víťazí, neuškodí druhá smrť.

- ♦ Čo znamená víťaziť?
- ♦ Tomu neuškodí druhé smrť. A čo, keď niekto nezvíťazí? Tomu však druhá smrť uškodí.
- ♦ Čo je tá druhá smrť? Zj 20:14
- ♦ Víťazi Zj 12:11 – *„Pre krv Baránkovu, pre moc ich svedectva a pretože nemilovali svoj život až do smrti.“* Nech nám Pán pomôže žiť víťazný život už teraz a byť verní až do smrti. Amen.

Biblické miesta:

- Mt 5:10-12 – *Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení budete, keď vás budú haniť a prenasledovať a luhajúc hovoriť na vás všetko zlé, pre mňa. Radujte sa a plesajte, lebo je mnohá vaša odplata v nebesiach. Lebo tak iste prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.*
- Mt 24:9-10 – *Vtedy vás vydajú v súženie a budú vás zabíjať, a budete nenávidení od všetkých národov pre moje meno. A vtedy sa pohoršia mnohí a budú jedni druhých zrádzať a jedni druhých nenávidieť*
- Mt 13:20-21 – *A na skalné miesta posiaty je ten, kto čuje slovo a hneď ho prijíma s radosťou. Lež nemá v sebe koreňa, ale je dočasný, a keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď sa pohoršuje.*
- Jn 15:18-21 – *Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa prv nenávidel ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by mal rád svoje vlastné, ale preto, že nie ste zo sveta, ale že som si ja vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí. Pamätajte na slovo, ktoré som vám povedal, že sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú aj vás prenasledovať. Ak moje slovo zachovali, zachovajú aj vaše. Ale to všetko vám urobia pre moje meno, pretože neznajú toho, ktorý ma poslal.*
- Jn 16:1-4 – *To som vám hovoril nato, aby ste sa nepohoršili. Vypovedia vás zo synagóg, ba ide hodina, aby každý, kto vás zabije, sa domnieval, že tým koná Bohu službu. A to vám urobia preto, že nepoznali ani Otca ani mňa. Ale to som vám hovoril nato, aby ste, keď príde tá hodina, pamätali na to, že som vám to ja povedal.*
- Sk 5:40-41 – *A zavolajúc si apoštolov nabili ich a prikázali im, aby nehovorili v mene Ježišom, a prepustili ich. A oni išli spred tvári vysokej rady radujúc sa, že boli učenín hodnými byť pohanení pre meno Pána Ježiša.*
- Fil 1:29 – *Lebo vám je z milosti daná za Krista, nie len aby ste v neho verili, ale aj aby ste za neho trpeli*
- Fil 3:10 – *aby som poznal jeho a moc jeho vzkriesenia a účasť na jeho utrpeniach usúpodobňovaný jeho smrťou,*
- Rim 8:17-18 – *„A keď deťmi, teda aj dedičmi, dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými; akže spolu trpíme, aby sme aj spolu boli oslávení. Lebo tak súdim, že utrpenia terajšieho času nie sú hodný, aby boli prirovnané k budúcej sláve, ktorá má byť zjavená na nás.*
- Kol 1:24 – *ktorý sa teraz radujem vo svojich utrpeniach za vás a dopĺňujem nedostatky súžení Kristových na svojom ľudskom tele za jeho telo, ktorým je cirkev,*
- 1Pt 2:19-21 – *lebo to je milosť, ak niekto pre dobré svedomie Božie znáša zármutky trpiac nespravodlivo. Lebo veď aká je to sláva, čo hoci i pohlavky trpíte, ak hrešíte?! Ale ak dobre robíte a tak bez viny trpiac znášate, to je milosť u Boha. Lebo nato ste povolaní, pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby ste nasledovali jeho šľapaje,*
- 1 Pt 3:14 – *Ale keby ste aj trpeli pre spravodlivosť, blahoslavení ste.*
- 1 Pt 4:12-19 – *Milovaní, nedivte sa ohňu, ktorý prišiel na vás pre vaše skúsenie, ako čo by sa vám diala čudná vec. Ale nakoľko máte účasť na utrpeniach Kristových, radujte sa, aby ste sa aj pri zjavení jeho slávy radovali plesajúc. Ak vás hanobia pre meno Kristovo, blahoslavení ste, lebo Duch slávy a Duch Boží odpočíva na vás, ktorému sa u nich rúhajú, ale u vás ho oslavujú. Lebo nech nikto z vás netrpí ako vrah alebo zlodej alebo ako taký, ktorý robí zlé, alebo ako všetečník, ktorý sa pletie do cudzích vecí! Ale ak trpí ako kresťan, nech sa nehanbí, ale nech oslavuje Boha v tej čiastke. Lebo je čas, aby sa začal súd od domu Božieho; ale ak najprv od nás, čo bude koniec tých, ktorí neposlúchajú evanjelia Božieho?! A keď aj spravodlivý sotva býva zachránený, bezbožník a hriešnik kde sa ukáže? Takže aj tí, ktorí trpia podľa vôle Božej, nech ako vernému Stvoriteľovi v činení dobrého porúčajú svoje duše.*
- Zj 20:14-15 – *Večné utrpenie: A smrť a peklo boli uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazero je tá druhá smrť. Ak niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera.*

ZJAVENIE JÁNA 8. časť – ODKAZ DO ZBORU V PERGAME

Zjav 2:12-17 „A anjelovi zboru v Pergame napíš: Toto hovorí ten, ktorý má ten dvojsečný meč ostrý: Zním tvoje skutky aj to, kde bývaš, kde je trón satanov, a držíš moje meno a nezaprel si mojej viery ani vo dňoch, v ktorých svedčil Antipas, môj verný svedok, ktorého zabili u vás, kde býva satan. Ale mám niečo málo proti tebe: že tam máš tých, ktorí držia učenie Balámov, ktorý učil Baláka, ako položiť úraz pred synov Izraelových, aby jedli obetované modlám a smilnili. Tak máš aj ty takých, ktorí držia učenie mikulášencov (nikolaitov), čoho nenávidím. Teda čiň pokánie; ale ak nie, prídem rýchle na teba a budem s nimi bojovať mečom svojich úst. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom! Tomu, kto víťazí, dám mu jesť zo skrytej manny a dám mu biely kameň a na kameňku napísané nové meno, ktorého nevie nikto, iba ten, kto ho berie.“

o – O – o

Zo siedmich zborov už sme hovorili o dvoch, o zbere v Efeze a o zbere v Smyrne. Videli sme, že zbor v Efeze charakterizoval výrok Pána Ježiša: „Opustil si prvú lásku!“ – kým pre zbor v Smyrne Pán nemal žiadne výčitky, len samé pochvaly, pretože tento zbor bol prenasledovaný, veľa trpel pre Ježišove meno a bol verný aj v utrpení.

Videli sme, že každý odkaz má podobnú štruktúru v siedmich bodoch:

1. Pán všetkým zborom sa najprv rôznym spôsobom predstavuje: „Hovorí Ten, Ktorý...“
2. Potom hovorí: „Zním tvoje skutky...“
3. Potom je nejaká pochvala (okrem Laodície)
4. Alebo pokarhanie, výzva k pokániu (okrem Smyrny a Filadelfie)
5. Povzbudenie
6. „Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!“
7. Zaslúbenie: „Ten, kto víťazí...“

Teraz nasleduje odkaz do Pergamu. „A anjelovi zboru v Pergame napíš:...“

1. Najprv Pán sa predstavuje aj tomuto zboru: „Hovorí ten, ktorý má ten dvojsečný meč ostrý.“ Tento meč má význam podľa toho, Kto ho má v ruke a voči komu sa používa.

Dvojsečný meč ostrý – Božie Slovo je živé a mocné, pôsobiace. Na jednej strane ako ochrana a na druhej ako súd. Meč – to isté Slovo pre poslušných je Božia ochrana a pre neposlušných Boží súd, trest. To isté Slovo! **IL.:** Starší manželia začali čítať Bibliu. Starký čítal a hovoril starkej: „Žena, keď je to pravda, tak sme stratení!“ – Neskôr: „Keď je to pravda, tak sme zachránení!“

2. Zním tvoje skutky – „Zním tvoje skutky aj to, kde bývaš, kde je trón satanov...“

Pre poslušné dieťa to vedomie, že rodičia vedia o ňom, je povzbudzujúce, ale ak dieťa niečo zlé vyvedie, musí sa skrývať. Tak isto je to povzbudzujúce vedieť, že Pán o všetkom vie, keď máme nejaké problémy a boje. Ale ak niekto žije v hriechu, slovo o Vševedúcom Bohu nie je príjemné. Taký človek svoje hriechy by chcel zatajiť, alebo skryť sa ako Adam, keby bolo možné, aj pred Bohom. Pán však všetko vie o tebe, či sa ti to páči alebo nie.

„Zním tvoje skutky aj to, kde bývaš, kde je trón satanov...“ Pán všetko vie o tebe. Pozná tvoj smäd, tvoje hľadanie alebo nezáujem. Vie, kde bývaš, vie o tvojich podmienkach, o tvojich bojoch. Niektorí kresťania sú často viac vystavení diablovým útokom než ostatní.

Tento zbor sa nachádzal v meste, kde bol trón satanov. Satan niektoré zemepisné oblasti niekedy svojimi rôznymi démonmi obsadí viac než ostatné, odkiaľ riadi svoje ofenzívy. Ľudia v týchto mestách, dedinách sú viac vystavení silnému pôsobeniu zla, než povedzme celoštátny priemer. Tento vplyv je rozhodujúci aj na mentalitu tam žijúcich ľudí. V niektorých oblastiach viac je rozšírený alkoholizmus, inde drogy, nemravnosť, mamonárstvo, násilie, falošná náboženskosť než na iných miestach. Dokonca problém bezdomovcov, rozmach nezamestnanosti má často duchovné pozadie. Pôvodcom každej biedy je hriech. Sú mestá a dediny, kde ľudia sú viac poverčiví, viac veria horoskopom, veštcom, praktizujú okultné praktiky a tým úmerne aj počet samovrážd je väčší než inde.

Takým mestom bol aj Pergamum. V tomto meste ľudia obetovali hlavne božstvu liečiteľstva, ktorého meno bolo Aeskulap a ktorý mal tam chrám. Jeho symbolom bol had. Je známe, že v tej dobe lekárstvo nebolo na úrovni vedeckého poznania, ale tzv. lekári boli šarlatánmi a praktizovali všelijaké čarodejnícke praktiky.

Aj v dnešnej dobe veľa ľudí obetuje tomuto božstvu Aeskulap. Prírodné liečiteľstvo, akupunktúra, joga, homeopatia... Mnohí sa radia heslom: „Čo ja sa starám, či boh či diabol, len aby mi pomohol!“ Čo všetko by ľudia neobetovali za svoje stratené zdravie?! Dnešným sloganom je: „Najdôležitejšie je to „zdravíčko!“ Kým človek je mladý, obetuje svoje zdravie, aby získal peniaze. Potom, keď je už starší, obetuje svoje peniaze, aby získal späť svoje zdravie. Nakoniec po premárnenom živote nemá ani zdravie, ani peniaze a často ani spasenie. Lebo na pominuteľnosť života, na svoje spasenie celý život nemyslel, len na peniaze a potom na svoje telesné zdravie.

Mesto Pergamum. Podľa názvu tohto mesta bol pomenovaný pergamen, ktorý bol zhotovený z kože zvierat, a používali na písanie.

Pergamum – grécke slovo: „*ta pergama*“ – má význam: pevnosť, hrad. Mesto Pergamum bolo postavené na vrchu ako pevnosť. Ono však bolo aj pevnosťou satanovou.

Pergamum – má aj iný význam. Grécke slovo: „*gamos*“ – má význam: manželstvo, spojenie, sobáš (napr.: monogamia, polygamia).

Tento význam poukazuje na výčitky Pána Ježiša, že zbor v Pergamume sa spojil s pohanským svetom. Ako uvidíme, Pán vyčíta tomuto zboru, že je tam vplyv podobný vplyvu starozákonného moabského Baláma, že sú tam ľudia, ktorí držia učenie Balámovo.

3. Najprv však pochvala – „Držíš moje meno a nezaprel si mojej viery ani vo dňoch, v ktorých svedčil Antipas, môj verný svedok, ktorého zabili u vás, kde býva satan.“

„Držíš moje meno a nezaprel si...“ – Nie je ľahké byť verným tam, kde je pevnosť satana, ale je to možné. Lot síce si sám vybral za miesto svojho bývania Sodomu, predsa ho Božie Slovo nazýva spravodlivým, pretože bol strápený bezuzdným životom bezbožníkov, zo dňa na deň mučil ich bezbožnými skutkami svoju dušu. (2Pt 2:7-8). Aj on býval tam, kde bola satanova pevnosť.

„Nezaprel si moju vieru...“ Tu Pán hovorí o takej viere, ktorá je vierou podľa Boha: „Moja viera...!“ Nech nám Pán pomôže, aby sme nemali hocijakú vieru, poveru, aby sme neboli poverčiví ani dôverčiví, ale aby sme uverili pravde, aby sme mali Božiu vieru. Niektorí hovoria: „Každý musí niečomu veriť!“ – Iní vyznávajú: „Verím to, čo verí moja cirkev!“ – „A čo verí tvoje cirkev?“ – „Moja cirkev verí to, čo verím ja!“ ☺. Potrebujeme mať vieru, ktorá v Božích očiach je pravou vierou. V budúcnosti ju veľmi budeme potrebovať. Je to veľmi dôležité v tejto dnešnej dobe, keď viera mnohých ľudí je rozriedená náboženská viera, alebo, keď naša niekdajšia drahocenná viera v minulosti zoslabla, alebo máme vieru, ktorá je bez skutkov mŕtva.

„Nezaprel si moju vieru ani vo dňoch, Antipasa, ktorého zabili u vás.“

Zbor mal aj mučeníka. Antipas je krycie meno, má význam: „*anti*“ znamená: „proti“, – „*pas*“ znamená: „všetky“. Teda to znamená, že Antipas bol človek, proti ktorému pre meno Pána Ježiša všetci sa obrátili, preto, lebo on bol nekompromisne proti všetkému, čo je hriechom. Tento Antipas sa odvážil bojovať proti hriechu, proti pohanskému vplyvu, i keď za to musel zomrieť mučeníckou smrťou.

Tento pastor v ťažkých podmienkach odhalil diabolský vplyv ducha Aeskulapa, božstva liečiteľstva, ktorý pôsobil v tom meste. Nebolo to ľahké.

Ľahké bolo Eliášovi, Mojžišovi, keď sa Boh ich zastal s mocnými zázrakmi! – Ale čo by bolo, keby to bolo opačne? Čo, keď to bude opačné?! Keď klamné zázraky ducha antikrista budú omamovať ľudí?!

4. Výčitky, pokarhanie. „Ale mám niečo málo proti tebe: že tam máš tých, ktorí držia učenie Balámovo, ktorý učil Baláka, ako položiť úraz pred synov Izraelových, aby jedli obetované modlám a smilnili. Tak máš aj ty takých, ktorí držia učenie nikolaitov, čoho nenávidím.“

Po takých zásluhách môže byť ešte aj pokarhanie?

Do zboru, do cirkvi sa dostal kúkoľ. Učenie Balámovo a učenie nikolaitov.

Čo je to „učenie Balámovo“? Keď snaha Moabského kráľa Baláka, v spojení so staršími Madianitov, zlorečiť skrz Baláma izraelskému národu sa nepodarila (4M 22-24. kap.), Balák na **Balámovu radu** (4M 25:1-9, 31:16) zmenil taktiku. Ak by moábske ženy dokázali zvieŕ Izraelitov k modlárstvu a nemorálnosti, nebolo by potrebné ich viac prekliat'. Sám Boh by na nich poslal súd. Balák si teda vybral atraktívne moábske ženy, ktoré vedeli ako treba omámiť a poškvŕniť fyzicky aj duchovne synov Izraelových. Balám to robil zo ziskuchtivosti. Bol síce presvedčený, že Hospodin Izraela chce požehnať, avšak, napriek tomu, že skrz oslicu aj od anjela Hospodina dostal poriadnu lekciu, lákala ho odmena, lákalo ho zlato, ktoré nechcel nechať ujsť. Takéto počínanie Boh nazýva Balámovou cestou. Je to dobrovoľná odchýlka od Božieho Slova, kompromis, znásilnenie svedomia pre vidinu finančného zisku, materiálnej výhody či uznania – mzda nepravosti, mzda Balámova. „...ktorí opustiac priamu cestu zabúdili a sledovali cestu Baláma, syna Bozorovho, ktorý si zamiloval mzdu nepravosti.“ (2Pt 2:15). „Beda im! Lebo ... boli pojatí bludom Balámovej mzdy.“ (Jd 11).

Učenie Balámovo je učenie o kompromise pre ziskuchtivosť, prosperitu a popularitu.

Tento pastor nebol dost' obozretný a do zboru sa dostal duch tohto sveta, duch nemravnosti. Taktika „moábskych“ služobníkov je stretnutie a zábava – bez Boha (1Kor 10:7-8). Tento pastor, aby nestratil svoju popularitu, podvolil sa nátlaku ľudí, možno pre nejaké „módne trendy“ a pre mrzký zisk zavrel svoje oči, vzdal sa svojich biblických zásad, nechal sa podplatiť a zaslepiť. Je to nebezpečenstvo a veľké pokušenie aj dnes pre Božích služobníkov!

Teraz môžeme pochopiť, prečo sa Pán predstavuje tomuto zboru s mečom. Pre Balámovo počínanie dôsledkom Božieho súdu zahynulo mečom 24000 Izraelitov (4M 25:9) a neskôr Moábiti, Madianiti, **aj sám „prorok“ Balám** (4M 31:8). Balám je záhadnou kombináciou služobníka nadprirodzeným obdarovaním a skazeným charakterom. V dnešnej cirkvi vidíme čím ďalej tým viac služieb a služobníkov s podobnou kombináciou. Balám bol pokúšaný láskou k peniazom a túžbou po popularite, čo viedlo k jeho skaze. Kvôli tomuto bol ochotný zapredať svoje úžasné duchovné obdarovanie. Bol popravený Božím súdom nad Moábitmi, spolu s tými, ktorých peniaze ho pokúšali, aby sa postavil proti pravde, proti Bohu.

Mt 7:22-23 *„Mnohí (takíto „Balámovia“) mi povedia tamtoho dňa: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene a v tvojom mene démonov vyhánali a v tvojom mene mnoho divov nečinili? A vtedy im vyzná: Nikdy som vás neznal. Odídite odo mňa, páchatelia nepravosti!“*

Učenie nikolaitov. Už pri odkaze do Efezu sme hovorili o tom, že už na konci 1. storočia niektorí služobníci sa snažili samých seba povýšiť nad ostatných veriacich a takto vznikla trieda kňazov (klérus) a trieda laikov. **Toto boli skutky nikolaitov, ktoré sa neskôr stalo učením v cirkvi.** Teda, vláda určitých ľudí nad obyčajným laickým ľudom v cirkvi.

Historický význam odkazu. Vieme, že prví kresťania boli prenasledovaní, lebo neobetovali modlám a neklaňali sa obrazom cisára, ktorého ľud považoval za boha. Takéto kresťanstvo malo svoju hodnotu! Historicky toto obdobie cirkevných dejín znázorňuje zbor v Smyrne. Cisár Konštantín Veľký však prestal prenasledovať kresťanov, bola im udelená sloboda a za krátky čas bolo kresťanstvo dokonca ustanovené ako povinné štátne náboženstvo v rímskej ríši (r. 380 cisár Theodosius). Tento náhly obrat spôsobil veľké odpadnutie v živote cirkvi a zároveň aj stratu jej v ohni preskúšanej pôvodnej hodnoty. Zrazu začali krstiť každého bez pokánia a zmeny života. Do života cirkvi sa dostali prvky pohanskej filozofie, mytológie a pohanských modloslužieb. Život „cirkvi“ sa vyznačoval korupciou (Balámova cesta), cirkevnou hierarchiou a diktatúrou, mocenskými a panovačnými snahami, kultom osobnosti, morálnym úpadkom a rozdelením všeobecného kňazstva všetkých veriacich na klérus a na laikov (učenie nikolaitov). Keďže ľudia Bibliu nepoznali, nemohli kontrolovať tento veľký úpadok. **Toto je Pergamum: štátna cirkev.**

5. Povzbudenie, výzva k pokániu: *„Teda čiň pokánie; ale ak nie, prídem rýchle na teba a budem s nimi bojovať mečom svojich úst.“* Výzva k pokániu, k premene myslenia a spôsobu života je prejav Božej milosti.

6. „Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!“

Je veľmi dôležité mať otvorené uši a počuť, čo Svätý Duch hovorí zborom dnes. Čo Svätý Duch hovorí nášmu, tvojmu zboru, tebe i mne dnes?

7. „Tomu, kto víťazí, dám mu jesť zo skrytej manny a dám mu biely kameň a na kameň napísané nové meno, ktorého nevie nikto, iba ten, kto ho berie.“

Žiaľ, ale je to tak, že každý nezvíťazí. Ale ten, kto zvíťazí, dostane jesť zo skrytej nebeskej manny.

Manna – skrytá manna. Boh na púšti krmil izraelský národ mannou. Po prechode cez Jordán manna prestala (Joz 5:10-12). Na svedectvo o Božej starostlivosti do truhly zmluvy bola uložená manna (2M 16:14-35, Žid 9:4). Táto manna bola ukrytá. Odvtedy nikto nevidel mannu. Je to predobraz nebeského pokrmu v Božej sláve.

Biele kamienky – nové mená. Čierne-biele kamienky boli použité pri hlasovaní k odsúdeniu alebo omilosteniu obvineného. Pán víťazom nedá čierne, ale biele kamienky. Nové meno poukazuje na inú dimenziu osobného vzťahu s Pánom v budúcej sláve.

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 9. časť – ODKAZ DO ZBORU V TYATÍROCH

Zjav 2:18-29 „A anjelovi zboru v Tyatíroch napíš: Toto hovorí Syn Boží, ktorí má svoje oči ako plameň ohňa, a ktorého nohy sú podobné mosadzi: Zním tvoje skutky aj tvoju lásku aj službu aj vernosť aj trpezlivosť aj tvoje skutky, aj tie posledné, ktorých je viac ako prvých. Ale mám niečo málo proti tebe: že necháš ženu Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňou, učiteľ a zvádzať mojich sluhov, aby smilnili a jedli obetované modlám. A dal som jej čas, aby učinila pokánia zo svojho smilstva, ale neučinila pokánia. Hľa, ja ju hodím na ležisko i tých, ktorí cudzoložia s ňou, do veľkého súženia, keď neučinia pokánia zo svojich skutkov. I jej deti pobijem smrťou, a zvedia všetky zbory, že ja som, ktorý spytujem ľadviny a srdcia, a dám vám jednému každému podľa vašich skutkov. Ale vám hovorím, aj ostatným v Tyatíroch všetkým, ktorí nemajú toho učenia, a ktorí nepoznali hlbín satanových, ako hovoria: Nevzkladám na vás iného bremena. Avšak čo máte, držte, dokiaľ neprídem. A tomu, kto víťazí a kto ostríha až do konca moje skutky, tomu dám moc nad pohanmi - a bude ich pásť železným prútom; ako hrnčiarske nádoby budú roztrieskaní -, ako som i ja prijal od svojho Otca, a dám mu rannú hviezdu. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!“

o – O – o

Naposledy sme preberali odkaz Pána Ježiša zboru, anjelovi zboru v Pergame. Teraz je tu zbor v Tyatíroch. Aj tento odkaz budeme skúmať podľa štruktúry v siedmych bodoch:

1. Po prvé, Pán sa predstavuje: „Hovorí Ten, Ktorý...“
2. Potom hovorí: „Zním tvoje skutky...“
3. Potom je nejaká pochvala
4. Výčitky, pokarhanie
5. Výzva k pokániu, povzbudenie
6. „Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!“
7. Zaslúbenie: „Ten, kto víťazí...“ (V tomto prípade poradie je opačné. Najprv: „Tomu, kto víťazí...“, potom: „Kto má uši...“)

o – O – o

Je to už štvrtý zbor, o ktorom čítame, štvrtý odkaz, štvrtý stav, štvrté obdobie cirkevných dejín.

Efez: „Opustil si prvú lásku!“ – Predstavuje poapoštolskú dobu, keď tá prvá láska v cirkvi ochladla.

Smyrna – trpiaci zbor: „Poznám tvoju chudobu, ale si bohatý.“ Predstavuje obdobie prenasledovania 2.-3. storočia.

Pergamum: „Bývaš tam, kde je trón satanov – a držíš učenie Balámovo a nikolaitov.“ Predstavuje obdobie slobody a dobu odklonu od biblického kresťanstva. Kresťanstvo ustanovené za jedinú povolenú a povinnú štátnu náboženstvo v rímskej ríši – **Štátna cirkev**.

Tyatíra: „Dovolil si tej žene Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňou, učiteľ a zvádzať mojich sluhov, aby smilnili a jedli obetované modlám.“ – V dejinách cirkvi ešte hlbší pád: založenie **Cirkevného štátu** (Vatikán).

Mesto Tyatíra bolo známe obchodné mesto o farbení purpuru. Lýdia (Sk 16. kap.) pochádzala z Tyatír.

Zbor mohol vzniknúť misijným pôsobením obchodníčky s purpurou, Lýdie, ktorá uverila vo Filipách (Sk 16:12-15).

1. Najprv Pán sa predstavuje aj tomuto zboru: „Toto hovorí Syn Boží, ktorí má svoje oči ako plameň ohňa, a ktorého nohy sú podobné mosadzi.“

Takýto úvod niečo znamená, predzvestuje, naznačuje obsah listu. Pán má výčitky, výhrady. Jeho prenikavé oči ako plameň ohňa znamenajú súd. Oči toho, ktorý vidí všetko, prenikajú všetko. Jeho nohy ako mosadz znamená, že On pevne stojí na pravde, na spravodlivosti. Jeho výroky obstoja, Jeho slovo zostane.

Tu sa zjavuje ako Syn Boží. Nie ako človek, nie ako prorok. Nie Ján, nie kazateľ, ale Syn Boží hovorí! Ak sa Pán Ježiš zjavuje ako Syn Boží, to je vážna vec.

Prečo ten obraz? Pretože videl niečo v tomto zbere, čo sa Mu neľúbilo. Jeho výčitky, zármutok je pravdivý. Tieto oči plakali nad Jeruzalemom. Koľkokrát plakali tieto oči, keď musel pozeráť na našu nevernosť, na naše hriechy...!?

Bude strašné pozeráť do Jeho očí jedného dňa tým, ktorí budú stať po Jeho ľavej strane a počuť z Jeho úst: „*Nepoznám vás!*“

On pozerá, počúva, sleduje, čo robíme, čo hovoríme. Musí pozeráť, keď sa Jeho deti hádajú. Žime v tom vedomí v každej sekunde, že On nás sleduje. Sledujme aj my stále, či Jeho oči neplačú.

Či nám nehovorí zo zármutkom: „*Ty už nerád čítaš moje slovo, už si opustil prvú lásku, už dávno necítiš moju moc, nepočuješ môj hlas, lebo si sa vzdialil. Sú veci, ktoré si uprednostnil vo svojom živote.*“

2. Znáť tvoje skutky – „*Znám tvoje skutky aj tvoju lásku aj službu aj vernosť aj trpezlivosť aj tvoje skutky, aj tie posledné, ktorých je viac ako prvých.*“

Pastor so trasujúcimi rukami otvára a číta list: „*Znám tvoje skutky... Čo vie Ježiš o mne?*“ – Čo vie Ježiš dnes o tebe a o mne? Čo by povedal dnes tebe a mne?

Pred Ním sa nedá nič zatajiť. Jeho vševidiace oči vidia všetko. Neustále pozerá na nás a vidí naše správanie. Nič sa nedá robiť bez toho, aby Ten, ktorý chodí medzi siedmymi svietnikmi to nevidel. On všetko vidí a všetko vie.

Pastor sa upokojí, keď číta: „*Poznám tvoju lásku. Nie si lenivý, ja viem, vidím. Poznám tvoju vieru. Ty máš vieru, máš trpezlivosť.*“ Pastor blaženým pocitom hovorí: „*Pane, Ty vieš o mojej láske? O mojej službe? O mojej trpezlivosti?*“

3. Pochvala – „*Znám tvoje skutky aj tvoju lásku aj službu aj vernosť aj trpezlivosť aj tvoje skutky, aj tie posledné, ktorých je viac ako prvých.*“ Tvoje posledné skutky sú viac ako prvé. Máš aktivity, máš pokrok, rast! Máš rast vo svojom živote?

A predsa!!! Mám proti tebe niečo málo, ale veľmi vážne sťažnosti.

4. Výčitky, pokarhanie. „*Ale mám niečo málo proti tebe: že necháš ženu Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňou, učíť a zvädzať mojich sluhov, aby smilnili a jedli obetované modlám.*“ Mám niečo málo proti tebe. Máš jeden malý, ale veľmi vážny nedostatok.

Chceš vedieť, čo má Pán proti tebe?

V Tyatíroch vo zbere bola jedna žena, ktorú Pán Ježiš porovnáva k Jezabeli. Žena, ktorá prorokuje. Pastor dovolil službu žene, ktorú Pán porovnáva k Jezabeli. Tá žena, falošná prorokyňa vládla nad kazateľom ako Jezábel nad kráľom Achabom a manipulovala so staršími zboru.

Jezábel bola starozákonná osoba, manželka kráľa Achaba, pohanka, dcéra sidonského kráľa. Nebola Židovka, nemala čo hľadať na Dávidovom tróne. Modlárika a vrahyňa. Priniesla so sebou svoje modly, svojich prorokov a zaviedla v Izraeli modloslužbu Bálovi, pritom vyvraždila Hospodinových prorokov.

V Tyatíroch bola žena, ktorá o sebe hovorila, že je prorokyňa, ale Pán tu o nej hovorí, že tá žena je Jezábel, ktorá *učí a zvädza Božích služobníkov, aby smilnili a jedli obetované modlám.*“

Táto žena oklamala, zvedla nie obyčajných členov zboru, ale služobníkov.

Ako tá žena takýmto duchom mohla dostať takúto možnosť, aby mala taký zhubný vplyv? Akože pastor nevedel rozpoznať situáciu? Či nemal dar rozoznávania duchov? Alebo snád' tá žena bola nejaká príbuzná pastorovi, či ho k nej viazala nejaká iná zaujatosť. Rodinné, príbuzenské, citové vzťahy často otvoria cestu, bránu hriechu. Ako mohol pastor zatvoriť oči? Prečo nemal dost' odvahy ju napomínať, zastaviť?

Nestačí známosť B. Slova, schopnosť reči, ale keď nie je **dar rozoznávania**, do zboru môžu sa dostať a uplatniť cudzie učenia, vplyvy. Keby tento pastor mal tento dar, tak by bol Jezábel odhalil, ako pastor v Efeze nikolaitov.

Skôr, než by sme pokračovali odkazom do zboru v Tyatíroch, dovoľte, aby som niečo povedal **o potrebe a dôležitosti schopnosti rozoznávania** dobrého a zlého na oblasti duchovných vplyvov a morálky, ako aj o podmienkach tejto schopnosti.

Žijeme v dobe, kedy okolo nás je veľmi veľa rôznych vplyvov. Aj v nás prebiehajú rôzne myšlienky, túžby, pocity, vášne, reakcie. Ako máme reagovať, hovoriť? Máme sa ozvať alebo konať? Aké máme mať postoje, názory? Ako sa rozhodovať? Ako konať? Nie je to jedno, lebo každé rozhodovanie má následky: „*Čo človek seje, to bude aj žať!*“ (Gal 6:7).

V našej dobe v spoločnosti nastala veľká kríza autority morálnych noriem. Každý hltá konzumne to, čo iní, pričom nerozoznáva ani nerozmýšľa, či je to dobré, užitočné, či to škodí, a aké to bude mať následky. **Chýba schopnosť rozsudzovania.** O tom, či je niečo dobré alebo zlé, sa ľudia informujú u rovnako zmýšľajúcich ľudí, ktorí tiež nevedia veci a vplyvy správne rozsudzovať.

To, čo bolo niekedy nenormálne, dnes sa stáva nielen normálnym, ale normou, ktorá tlačí na nás, aby sme aj my žili podľa noriem tohto sveta. Alebo nás zákony džungľa prevalcujú.

Aj náboženský svet vyzerá ako veľká džungľa, labyrint, bludisko, kde je veľmi ťažko sa orientovať. Ba, dokonca aj medzi prebudenými a charizmatickými kresťanmi je veľa rôznych vplyvov, názorov, prejavov, ktoré potrebujú poctivé duchovné rozsudzovanie.

Žijeme v dobe, aká bola v čase knihy Sudcov, keď: „...*nebolo kráľa v Izraelovi a každý robil to, čo bolo správne v jeho očiach.*“ (Sd 17:6). **Koho dnes vôbec zaujíma, čo je správne, dobré alebo krásne, slušné či neslušné?** Odpovede sú veľmi relatívne a individuálne subjektívne, podľa osobného názoru každého jednotlivca iné, rôzne. Žijeme v dobe, keď sa v duchovnej oblasti po celom svete šíri zlo ako vírus vo vzduchu. Proti rôznym epidémiám je možno nariadiť karanténu, ale tak ako sa nedá zachytiť vietor a zastaviť ho karanténou, ani zlo a hriech sa nedajú zastaviť. K dnešnej generácii vietor prináša smrteľný vírus s názvom **relativizmus a individualizmus.**

Relativizmus vyznáva, že neexistuje v tomto svete žiadna absolútna pravda, všetko je len relatívne. Neexistuje žiadny pevný bod, o ktorý by sa dalo oprieť, neexistujú žiadne pevné morálne hodnoty, žiadne absolútne pravidlá, ktorými by človek mal svoj život riadiť. Dobré a zlé, správne a nesprávne nie sú absolútne pojmy, ale menlivé a relatívne, ktoré vždy závisia od okolností, od osôb, od sociálnych pomerov a pod. **Individualizmus znamená, že morálne normy určuje každý** individuálne pre seba podľa svojich záujmov, názorov, momentálnych pocitov, nálad, **podľa toho, čo je správne v jeho očiach.**

V Cirkvi Pána Ježiša Krista však nerobí každý to, čo je správne v jeho očiach, ale to, čo je správne v JEHO očiach! Pretože On je Ten, Ktorý vo svojom Slove určuje to, čo je správne a nesprávne, dobré alebo nedobré, slušné alebo neslušné. Biblia sa nezaobera konštatovaním a schvaľovaním toho „*ako to je, ako sa to robí*“ medzi kresťanmi, ale hovorí v autorite „*ako to má byť*“.

Otázkou pre nás je: Či chceme sa správne orientovať? Či nás zaujíma, čo je v Božích očiach dobré, slušné či neslušné alebo duchovné správne či falošné a nečisté? Verím, že áno! Tak schopnosť rozoznávania potrebujeme.

Boh vložil do duše človeka prirodzenú schopnosť rozoznávania. Táto prirodzená schopnosť je náš osobný, subjektívny názor o veciach, o pomeroch, o správaní, o vlastnostiach, atď. Sú to názory individuálne a u každého iné, podľa toho, kto ako posudzuje veci. Nieкто hovorí: „*Podľa mňa je to dobré.*“ Iní na tú istú vec hovoria, že je to zlé! „*Podľa mňa je to hriech!*“ – Iní: „*Podľa mňa nie je to hriech!*“ Práve pre túto relativitu táto prirodzená schopnosť nemôže byť spoľahlivá. Pri tomto rozsudzovaní má veľkú úlohu aj naše svedomie, ktoré je ovplyvnené výchovou, okolnosťami, morálkou a zvykmi okolia. Naše názory sú ovplyvnené predsudkami, záujmami, sympatiou či antipatiou, citovými či príbuzenskými vzťahmi. Táto prirodzená schopnosť rozoznávania nemôže byť spoľahlivá preto, lebo hriech podstatne skazil človeka, preto človek ani nemôže správne posudzovať vecí, len keď naň pozerá z Božieho hľadiska (Prísľ 21:2). Čím viac je človek vzdialený od Boha, tým viac má otupené svoje svedomie a tým viac skreslené vidí veci dobrého a zlého. Čím bližšie je však človek k Bohu, tým viac má svedomie citlivejšie a tým správnejšie môže rozsudzovať dobré od zlého.

Keď sa človek znovuzrodí, táto jeho prirodzená, ale posvätená schopnosť rozoznávať veci dobré a zlé pochádza z nového stvorenia, z novej povahy a z obecnstva s Kristom. Keď dovolíme Bohu, aby v nás pracoval, On naše svedomie skrz Svätého Ducha vždy viac a viac formuje a zladí s Bibliou. Taktó naše posvätené svedomie bude citlivé, kontroluje a zbadá každé prázdne slovo, nesprávne myšlienky, skutky a správanie. Táto „vôňa Kristova“, hlas Dobrého Pastiera a spôsob ako Boh pracuje, budú pre nás také známe, že hneď zbadáme, keď niečo iné sa prejavuje. Túto posvätenú prirodzenú schopnosť by mal mať, aj ju môže mať, každý kresťan.

K tejto schopnosti rozoznávania potrebujeme:

a. Zdravý duchovný pokrm, ktorým je Božie Slovo. „Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato!“ (Kol 3:16). Ako vedel PJKr. zvíťaziť nad pokušiteľom? Tým, že používal Slovo Božie, ktoré v ňom prebývalo bohato. Zároveň neprebývalo v ňom nič z kniežat'a tohto sveta. „*Príde knieža tohto sveta, ale vo mne nemá ničoho!*“ (Jn 14:30). „*Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca. A nielo stvorenia, ktoré by bolo neviditeľné pre ním, ale všetko je nahé a odkryté očiam toho, s ktorým máme do činenia.*“ (Žid 4:12-13).

b. Zdravý a tvrdý duchovný pokrm (Žid 5:13-14) „*Lebo každý, kto má účasť na mlieku, je neskúsený v slove spravodlivosti, lebo je nedospelý. Ale dokonalých pokrmom je tvrdý pokrm, tých, ktorí pre zvyklosť majú vycvičené zmyslové ústroje a tak spôsobilé posúdiť, čo je dobré a čo zlé*“. Boh chce, aby sme boli dospelými – nielen podľa veku alebo podľa rokov svojho veriaceho života, ale vo viere a mali vycvičené zmyslové ústroje posúdiť, čo je dobré a čo je zlé – nie podľa nás, ale podľa Boha.

c. Poznanie hlasu Dobrého Pastiera, ktoré vyžaduje mať s Ním obecnstvo, vzťah. „*Moje ovce čujú môj hlas – za cudzím nikdy nepôjdu.*“ (Jn 10:2-5,27). To znamená žiť s Ním, rozprávať sa s Ním, stíšiť sa pred Ním, počúvať na Jeho Slovo, počuť a poznávať Jeho hlas. Jeho hlas sa stáva takým známym, ako telefonický hlas manželky.

d. Vydať sa Bohu v živú obeť účelom našej rozumnej bohoslužby (Rim 12:1-2) „*Prosím vás teda, bratia, pre rôzne milosrdenstvo Božie, žeby ste ta dali svoje telá v živú obeť svätú a ľúbu Bohu, rozumnú to vašu svätoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysli, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!*“

- ♦ vydať svoje telá v živú obeť svätú
- ♦ nepripodobňovať sa tomuto svetu, – „*Nemilujte tento svet!*“ (1Jn 2:15) – „*Kto chce byť priateľom sveta, stáva sa nepriateľom Božím.*“ (Jk 4:4).
- ♦ premenu obnovením zmýšľania,
- ♦ Lebo ak nevydáte seba Bohu za živú obeť, ak sa pripodobňujete tomuto svetu, ak sa nepremeníte obnovením svojej mysli..., **nebudete schopní rozoznať, rozpoznať...** - čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!“

e. Ef 4:11-15 – Boh chce, aby sme boli dospelými, a preto „On dal jedných za apoštolov, jedných za prorokov, jedných za evanjelistov, jedných za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho, až by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej, aby sme už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a ta nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu, ale aby sme hovoriac pravdu v láske rástli v neho v každej veci, v neho, ktorý je hlavou, Kristus.“

f. Chodiť podľa Ducha. 1Kor 2:14-15 – „*Ale telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať. Ale duchovný človek posudzuje všetko a sám nie je posudzovaný od nikoho.*“ V Korinte bolo veľa telesných kresťanov (1Kor 3:1-3).

g. 1Tes 5:21-22 – „Všetko skúšajte; (nie: „vyskúšajte!“) **dobré podržte! Každého druhu zlého sa chráňte!**“

h. Ef 5:10,15-17 – „**skúšajúc, čo sa ľúbi Pánovi.**“, „Teda hľadte, ako by ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale ako múdri, **vykupujúc si čas**, lebo dni sú zlé. **Preto nebudte nerozumní, ale rozumejúci, čo je vôľa Pánova.**“ Žalm 34:15 „Odstúp od zlého a čiň dobré; hľadaj pokoj a stíhaj ho!“ Ž 37:3 „Nadej sa na Hospodina a čiň dobré; bývaj v zemi a živ sa spravodlivo.“ Ž 37:27 „Odstúp od zlého a čiň dobré a bývaj na veky!“

i. Ochota konať Božiu vôľu. (Jn 7:17) „Ak niekto chce činiť jeho vôľu, ten bude vedieť o tom učení, či je z Boha, a či ja hovorím sám od seba.“

j. Potreba pomazania Svätého Ducha. 1Jn 2:20-21,27 „Vy máte pomazanie od Svätého a viete všetko. Nepísal som vám preto, že neznáte pravdy, ale že ju znáte, a že niktorá lož nie je z pravdy. A to pomazanie, ktoré ste dostali od neho, zostáva vo vás, a učí vás, ale ako vás učí to isté pomazanie o všetkom, a je pravdivé, a ako vás naučilo, tak zostanete v ňom.“

k. Fil 1:9-10 – „za to sa modlím, žeby vaša láska ešte viac a viac hojnela pravou známosťou a každým vnímaním, **aby ste boli schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie, aby ste boli čistí a prosí úrazu na deň Kristov.**“

l. Milovať pravdu je veľmi dôležité, lebo v posledných časoch Boh dopustí, ba pošle mocné pôsobenie bludu na tých, ktorí nemilujú pravdu (2Tes 2:9-12).

m. Kontroluj svoje myslenie. „A ostatne, bratia, všetko, čo je pravdivé, čo je počestné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je ľúbe, čo je dobropovestné, ak je nejaká cnosť a keď nejaká chvála, **o tom premýšľajte.**“ (Fil 4:8).

n. Oddeliť vo svojom živote drahú vec od ničomnej. „Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš... a budeš stáť pred mojou tvárou, a keď oddelíš drahú vec od ničomnej, budeš ako moje ústa.“ (Jer 15:19).

Nadprirodzený dar Svätého Ducha rozoznávania duchov (1Kor 12:10) nedostane každý kresťan, len ten, komu dáva Svätý Duch. Dar rozoznávania duchov je nepostrádateľný, aby učenie a morálka v cirkvi išlo v správnom biblickom smere a falošné učenia a praktiky sa nedostali do života zboru, cirkvi. Tento dar je potrebný, aby falošní proroci a učitelia boli odhalení a aby sa tak v cirkvi predišlo roztržkám. Tento dar najviac potrebujú zodpovední vodcovia cirkvi a zboru, starší zboru, aby mohli rozlíšiť, komu dajú miesto pri kazateľnici. Mnohokrát už je neskoro, často ani sa nedá napraviť, keď slovo falošného učenia z kazateľnici už odznelo a vykonalo svoj účinok. Falošné učenia, falošné dary a prejavy, skazonosnú morálku ducha tohto sveta, skrytú prácu satana, ktorý sa často vydáva za anjela svetla, je potrebné v čas odhaliť ako aj falošných prorokov, ktorí chcú skaziť jednotu učenia a rozbiť jednotu Božieho ľudu.

Podľa Iz 5:20 je veľmi nebezpečné zlé veci považovať za dobré a dobré veci za zlé. Je nebezpečné za prácu Svätého Ducha prijať niečo, čo ňou nie je, a naopak, odmietnuť prácu Svätého Ducha len preto, lebo možno doteraz nepoznaným spôsobom Boh navštevuje svoj ľud. Preto je potrebné tieto prejavy úprimne rozsudzovať. Hoci keby aj anjel z neba zvestoval niečo, čo je v rozpore s Bibliou, nemôžeme a nemáme to prijať. Ani jeden úprimný kresťan nechce, aby bol ovládaný duchom bludu a preto nemôže povedať, že nepotrebuje rozsudzovanie. Boží služobníci sa nikdy neurazia ani sa neboja kontroly. To čo je od Boha obstojí a to, čo nie je od Boha, nech je odstránené.

Pri rozoznávaní falošných peňazí je najdôležitejšie dobre poznať poznávacie znamenia pravých bankoviek. Každá bankovka, ktorá nie je taká ako pravá, ktorá neobsahuje všetky znaky, je falošná. Veľmi odlišné bankovky na prvý pohľad ľahko rozozná každý obchodník a sú podozrivé aj laikovi. Najúspešnejšie sú však falzifikáty, ktoré sa najviac podobajú originálu. V duchovnej oblasti sú najnebezpečnejšie tie prejavy, ktoré sú najviac pravdepodobné. Je ľahké rozoznať a odmietnuť prejavy, ktoré sú jednoznačne démonické.

Písmo hovorí: „**Neverte každému duchu, ale skúšajte duchov, či sú z Boha. Lebo mnohí falošní proroci vyšli do sveta**“ (1Jn 4:1). Skúšajte a rozoznávajte duchov! (2Pt 1-3). Aj duchovné dary, prococtvo je potrebné rozsudzovať (1Kor 14:29,32).

Pán Ježiš a apoštolovia vopred varovali Boží ľud pred falošnými zázrakmi a na príchod falošných učiteľov a prorokov. (Mt 7:15-20, 12:33, 24:23-24, Lk 21:8, 1Tim 4:1, 2Tim 4:3-5, 2Tes 2:9-12).

Základom kresťanskej viery, učenia, morálky, života, praktickej i duchovnej služby je Biblia. Ona je základom a kritériom aj pre rozsudzovania darov Svätého Ducha a prejavov rôznych moci. Veď Svätý Duch je inšpirovaateľom, autorom Písma. Medzi nimi nie je žiadny rozpor. Svätý Duch Božieho človeka vedie a poháňa „energiou“ ako trolej električku, ALE po koľajniciach Písma! Nemôže byť rozdielny smer medzi trolejom a koľajnicami.

Pomôcka pre duchovné rozoznávanie:

Kritéria pre služobníkov:

- a. Musí byť znovuzrodený kresťan s čistým životom a celkovým čistým biblickým učením.
- b. Musí mať vo svojom živote zjavne prítomné ovocie Svätého Ducha (charakter, česťnosť, morálna čistota, bezúhonnosť. Musí byť láskavým a pokorným človekom. *„Po ovocí poznať strom!“* (Mt 12:33).
- c. Svoju službu koná nezištne. Neprijíma za svoje služby peniaze od „pacientov“.
- d. Dar a schopnosti neprivlastňuje sebe ako svoju schopnosť, energiu uzdravovať, ktorú vraj má.
- e. Neprijíma slávu, pochvalu od ľudí, vo všetkom slávu vzdáva Pánovi Ježišovi Kristovi. Svätý Duch oslavuje a vyvyšuje Ježiša Krista. Taktiež i všetci tí, ktorých Svätý Duch používa.
- f. Svoju službu koná biblickým spôsobom (kladením ruky na nemocného, modlitba, mazanie olejom – žiadne „hókuspókusy“ s kadidlom, s krížom, svätenou vodou, ružencom, žiadne krvácanie z ruky, žiadne slzy na freskách, atď.).
- g. Obsah posolstva a sprievodne prejavy sú tiež biblické. Žiadne teatrálné atrakcie! Žiadne fyzické ani psychické machinácie či manipulácie!

Kritéria pre zvláštne prejavy: (Body a.- f. od Dereka Princea)

- a. Ovocie pokánia. Tí, ktorí neučinili skutočne pokánie, nemajú ani nemôžu mať pevný základ pre svoj život kresťana. Sú labilní, emocionálni a náchylní nasledovať akékoľvek módne prúdy, prijímať a praktizovať akékoľvek prejavy a metódy. Nemajú problémy s česťnosťou, či nečesťnosťou prejavov alebo so svedomím. Min. 50% problémov v životoch kresťanov pramení z toho, že nikdy nečinili skutočné pokánie. Myslím si, že obnovený dôraz na pokánia je najdôležitejšou potrebou súčasnej cirkvi na Západe. Pretože ľudia skôr hľadajú len telesné uzdravenie, ale nechcú činiť pokánie. Uzdravení však často nie sú. Preto sú sklamaní a často v skepse pre vieru úplne zatvrdnutí.
- b. Úcta k Písmu (Iz 66:2). Harmónia medzi Slovom a Duchom. Prejavy majú byť v súlade s Písmom.
- c. Oslavuje prejav Ježiša, slúži k sláve Pána Ježiša? Osoby a prejavy zamerajú našu pozornosť na osobu Pána Ježiša? Vedú nás k väčšej láske a odovzdanosti Jemu? Alebo v centre pozornosti je sláva človeka, zážitok či atrakcia, prejav?
- d. Láska k bratom, sestram. Urobila zo mňa táto skúsenosť, prejav, zážitok, moja viera viac láskavého, milujúceho človeka?
- e. Skrz ten zážitok rástol môj láskyplný záujem o stratených?
- f. Vedie ten zážitok ľudí k pokánia, k posväteniu v Božej bázni, k rastu viery?
- g. Niečo sa stane: uzdravenie, oslobodenie, naplnenie Svätým Duchom. Alebo sklamanie, iná liturgia, zvyk, okázalá teatrálna atrakcia, pohoršenie (nezaplatené faktúry za prenajaté sály)?

o – O – o

Pokračujme výklad odkazu Pána Ježiša pre zbor v Tyatíroch

5. **Výzva k pokánia:** *„A dal som jej čas, aby učinila pokánie zo svojho smilstva, ale neučinila pokánia. Hľa, ja ju hodím na ležisko i tých, ktorí cudzoložia s ňou, do veľkého súženia, keď neučinia pokánia zo svojich skutkov. I jej deti pobijem smrťou, a zvedia všetky zbory, že ja som, ktorý spytujem ľadviny a srdcia, a dám vám jednému každému podľa vašich skutkov.“*

Dal som jej čas. Pánova zhovievavosť je obdivuhodná. Aj takejto osobe Pán dal čas na pokánie, aby jedného dňa nikto nemohol povedať, že nemal možnosť. Tú možnosť však Jezábel nevyužila. Už nemá čas, už nemá možnosť činiť pokánie. Už príde súd: „*Ju hodím na ložisko a tých, ktorí cudzoložia s ňou, do veľkého súženia, keď neučinia pokánia zo svojich skutkov.*“

„*Aj jej deti pobijem smrťou...*“ Nie jej fyzických synov, ale duchovných synov. Tých, ktorí ju nasledovali, podporovali, ktorí od nej neodstúpili. Verejne, aby zbory vedeli, že Boh je ten, ktorý súdil. „*Aj tých, ktorí cudzoložia s ňou, keď neučinia pokánia.*“ Tí ešte stále majú čas, ale ona už nie.

Povzbudenie: „*Ale vám hovorím, aj ostatným v Tyatíroch všetkým, ktorí nemajú toho učenia, a ktorí nepoznali hlbín satanových, ako hovoria: Nekladím na vás iného bremena. Avšak čo máte, držte, dokiaľ neprídem.*“

Zbor je zvedený, pastor je zvedený, niektorí pracovníci sú zvedení, no predsa boli takí, ktorí tejto žene neverili. Aj v dobe Eliáša bolo 7000 duší, ktorí sa nesklonili Bálovi.

Tomuto ostatku hovorí Pán: „*Držte to, čo máte!*“ Aké zadosťučinenie to bolo pre tých, ktorí boli utláčaní, keď pastor čítal pred zborom: „*Držte to, čo máte! Dajte pozor na svoje čisté rúcho! Nenechajte sa poškrvniť!*“

Možno by sme povedali, že taký pastor zlyhal, stal sa nehodným, ale Pán si vážil to, že tento pastor mal dobré vlastnosti, lásku, vernosť aj trpezlivosť. Mal aj pokrok vo svojej službe. Jeho posledné skutky boli hojnejšie než prvé. I keď dovolil Jezabeli pôsobiť, on sám sa nestotožnil s jej učením.

6. Zmena poradia - Tým niektorým hovorí Pán: „**A tomu, kto víťazí a kto ostríha až do konca moje skutky, tomu dám moc nad pohanmi - a bude ich pást železným prútom; ako hrnčiarske nádoby budú roztrieskaní - , ako som i ja prijal od svojho Otca, a dám mu rannú hviezdu.**“

Žiaľ, nie každý zvíťazí. Ale „*ten, kto zvíťazí, bude so mnou kraľovať a dám mu rannú hviezdu.*“

Prorocký a historický význam odkazu. Tyatíra je predobrazom obdobia, keď pod rúškom „cirkvi“ sa konali zlé veci, ktoré spôsobili hanbu pre celé kresťanstvo a znehodnotili jeho kredit. Už sme hovorili o tom, ako sa začali tie odklony a tiež boj o čistotu učenia v dobe tzv. cirkevných otcov. V dobe Pergamu kresťanstvo bolo povinným štátnym náboženstvom v rímskej ríši.

Pergamum: štátna cirkev – Tyatíra: cirkevný štát, Vatikán. Už v 6. storočí sa rímsky biskup vďaka darom a dedičstvu kráľov a šľachty stal najbohatším pozemkovým vlastníkom v Taliansku. Pápež Gregor I. Veľký (590-604) položil základy svetskej moci pápežov. Podstatne zväčšil majetok cirkvi a zaviedol systematickú správu jej územia. Za skutočného vlastníka pápežských statkov sa tradične pokladal apoštol Peter, preto statky rímskeho biskupa niesli meno **Patrimonium Petri** (majetok Petrov). V roku 751 hrozilo dobytie Ríma longobardským kráľom Aistulfom. Pretože pápež Štefan II. nemohol očakávať pomoc od Byzancie, obrátil sa na franského panovníka Pipina III. Krátkeho. Výmenou za pomazanie za kráľa Pipin od Longobardov dobyté územie (Rím, Ravennu a Pentapolis) odovzdal v roku 755 pápežovi. Tým oficiálne vznikol samostatný pápežský štát, predchodca dnešného Vatikánu.

Vatikán svoje meno získal podľa pahorku, na ktorom sa nachádza. Ten sa menuje *Vaticanus Mons*, jeho meno je odvodené zo staro-latinského slova „*vates*“ (=veštec, veštba) a doslova znamená *Pahorok veštcov*. Odkazuje to do dôb starovekého Ríma, kedy na ňom stála veštiarňa.

Duch „*Lýdia*“ a „*Jezábel*“ – **Aký veľký rozdiel!** Tyatíra dobre začala Lýdiou (Sk 16:14-15) a skončila zle Jezábelou. Starozákonná Jezábel, žena v Tyatíre, Jezábel v cirkvi, cirkevný štát Vatikán, žena smilnica v Zjav 17. kap. Keď Ján v 17. kapitole uvidel ženu sediacu na šelme, ktorá bola opila od krvi svätých, tak náramne sa divil: „*Ako je možné, že tá čistá panna, cirkev tak sa zmenila na smilnicu?*“ Zaznie hlas: „*Vyjdite z Babylona!*“

Táto „*žena*“ tiež mala čas činiť pokánie, viac než 1000 rokov. Potom prišla iná doba, doba reformácie, o ktorej budeme hovoriť najbližšie.

Táto doba svetovlády Vatikánu alebo katolicizmu mala aj niektoré dobré vlastnosti, za ktoré Pán Tyatíru pochválil. „*Znám tvoje skutky aj tvoju lásku aj službu aj vernosť aj trpezlivosť aj tvoje skutky, aj tie posledné, ktorých je viac ako prvých.*“ Napriek rôznym bludom a zlým skutkom boli vo stredovekej katolíckej cirkvi niektoré dobré vlastnosti. Dokonca aj dnes niektorí katolíci zahanbujú nás letničných kresťanov, čo sa týka konania dobrých skutkov (síce bez pravého poznania), horlivosti, pravidelného chodenia do kostola, pozdvihujú svoj hlas v záujme ochrany niektorých morálnych hodnôt.

Jezábelin duch pôsobí aj dnes. Je to duch ženskej vlády. V dnešnom svete sa najviac prejavuje v hnutí feminizmu, ktoré je viac než boj o práva žien, o emancipáciu. Tento duch vlády žien nad mužmi sa tlačí aj do cirkvi. Ženy majú svoje miesto aj služby v cirkvi, ale pod autoritou muža. To však neznamená vládu muža nad ženou.

7. „Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!“ – „Držte to, čo máte!“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 10. časť – ODKAZ DO ZBORU V SARDÁCH

Zjav 3:1-6 „Anjelovi zboru v Sardách napíš: *Toto hovorí ten, ktorý má tých sedem duchov Božích a sedem hviezd: Znáš tvoje skutky, že máš meno, že žiješ, a si mŕtvy. Bdej a upevňuj i všetko ostatné, čo ide zomrieť. Lebo som nenašiel tvojich skutkov úplných pred svojím Bohom. Pamätaj teda, ako si prijal a počul a ostríhaj a učiň pokánie. Keď teda nebudeš bdieť, prídem na teba ako zlodej, a nezvieš, v ktorú hodinu prídem na teba. Ale máš i v Sardách niekoľko málo osôb, ktoré nepoškrnili svojho rúcha, a budú sa prechádzať so mnou v bielom rúchu, pretože sú hodní. Ten, kto víťazí, bude odiaty bielym rúchom, a nevytriem jeho mena z knihy života a vyznám jeho meno pred svojím Otcom i pred jeho anjeli. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“

o – O – o

Naposledy sme preberali odkaz Pána Ježiša zboru, anjelovi zboru v Tyatíroch. Teraz je tu zbor v Sardách.

Aj tento odkaz budeme skúmať podľa štruktúry v siedmych bodoch:

1. Po prvé, Pán sa predstavuje: „*Hovorí Ten, Ktorý...*“
2. Potom hovorí: „*Znáš tvoje skutky...*“
3. Potom, či je nejaká pochvala?
4. Výčitky, pokarhanie
5. Výzva k pokániu, povzbudenie
6. Zaslúbenie: „*Ten, kto víťazí...*“
7. „*Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!*““

o – O – o

Už je to piaty zbor, o ktorom čítame, piaty odkaz, piaty stav, piate obdobie cirkevných dejín.

Efez charakterizuje smutné konštatovanie: „*Opustil si prvú lásku!*“ – V Efeze ochladla tá prvá láska voči Pánovi. Prorocky a historicky predstavuje **poapoštolskú dobu**, keď tá prvá láska v cirkvi ochladla.

Smyrna – trpiaci zbor: „*Poznáš tvoju chudobu, ale si bohatý.*“ Predstavuje **obdobie prenasledovania** prvých kresťanov (2.-3. storočia).

Pergamum: „*Bývaš tam, kde je trón satanov – a držíš učenie Balámovo a nikolaitov.*“ Predstavuje **obdobie odklonu** od biblického kresťanstva. Kresťanstvo je povinným štátnym náboženstvom v rímskej ríši – **Štátna cirkev**.

Tyatíra: „*Dovolil si tej žene Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňou, učiť a zvádzať mojich sluhov, aby smilnili a jedli obetované modlám.*“ – V dejinách cirkvi **ešte hlbší pád**: založenie **Cirkevného štátu**.

Sardis charakterizuje výrok Pána Ježiša: „*Máš meno, že žiješ, a si mŕtvy.*“ Prorocky a historicky to predstavuje **poreformačné obdobie**.

o – O – o

V tomto prípade poradie je trochu pozmenené. Pochvala je až po pokarhaní a po výzve k pokániu a len pre niektorých. **Pán tu nevymenuje žiadne dobré vlastnosti zboru.**

1. Pán sa predstavuje: „*Toto hovorí ten, ktorý má tých sedem duchov Božích a sedem hviezd.*“

Predstavuje sa podobným spôsobom ako zboru v Efeze. „*Toto hovorí ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov.*“ Podobný je aj stav týchto dvoch zborov.

„*Toto hovorí ten, ktorý má tých sedem duchov Božích a sedem hviezd.*“

Číslo 7 predstavuje dokonalosť Božieho poriadku. Výraz „sedem Duchov Božích“ predstavuje Božiu plnosť. (7 Duchov Božích u Iz 11:1-2). Božie dokonalé, úplné poznanie. Pán pripomína tomuto zboru, že On vidí jeho skutočný stav v ktorom sa nachádza. Tých sedem hviezd je podľa Zj 1:16 v jeho pravej ruke, a to znamená, že On je Pánom tých „anjelov“, poslov zboru. On drží vo svojej ruke nás, teba aj mňa. Ale pozor, aby z Božej milosti nikto nevypadol. Mená z knihy života môžu byť aj vytratené. (5.verš).

2. Potom Pán hovorí: „Znám tvoje skutky, že máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy.“

Pán sa tu predstavuje podobným spôsobom ako Efezu. Podobný je aj stav týchto dvoch zborov. V Efeze ochladla prvá láska, v Sardách je príznačná duchovná smrť, aspoň pre väčšinu zboru. Sú tu takí, ktorí už sú mŕtvi, potom sú takí, ktorí idú zomrieť, duchovne zomierajú, a sú takí, niekoľko málo osôb, ktorí nepoškvrnili svoje rúcho.

3. Výčitky, pokarhanie: „Máš meno, že žiješ, a si mŕtvy.“ – „Nenašiel som tvojich skutkov úplných pred Bohom.“

Slovo „Sardis“ má význam: „zachránený ostatok, vyslobodený, unikajúci ostatok, obnovený, vzkriesený“.

Duch mesta do určitej miery ovplyvňuje aj duchovný život a stav zboru, cirkvi. To sme videli aj v Pergame. V tomto meste bola uctievaná bohyňa „Kybela“, bohyňa prírody, ktorá vraj každú jeseň umierala a na jar zase oživala, a mala povest', že dokáže vzkriesiť mŕtvych. Tento obraz Pán aplikuje aj na zbor v Sardách a preto hovorí: „Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy!“ Máš povest', že si živý, vieš vzkriesiť mŕtvych, pritom sám si mŕtvy.

„Máš meno, že žiješ...“ – Žiaľ, skutočnosť v tomto zbore bola iná: „...ale si mŕtvy.“ – Ty o sebe si myslíš, že si živý, ale skutočnosť je iná. Pán hovorí, že si mŕtvy. „Nenašiel som tvojich skutkov úplných pred svojim Bohom.“

Bratia, sestry! Zaujímá nás, akú mienku má Pán o našom duchovnom stave? On je Ten, Ktorý správne vidí všetko, On hovorí pravdu. Svätý Duch sa usiluje človeka vyviešť z omylu, aby človek seba videl v Božom svetle ako ho vidí Boh. Nie je to vždy lichotivé. Pieseň: „*Neklam seba, neklam seba! Ľudí klamať môžeš, Boha neoklameš!*“ Je tragédiou, keď niekto až pred Božím trónom sa dozvie, že celý život klamal seba. Možno tým, že chodil do zboru, ale nikdy nebol živým kresťanom.

Dnes je to módne, že zbory si dajú rôzne zvučné mená: Zbor Agapé, zbor Filadelfia, Karmel, Elim atď. Môže to vyjadriť nejakú víziu, cieľ, snahu. Meno však nie vždy odzrkadľuje pravý duchovný stav zboru. **Názov „Laodícia“ určite by si nedal ani jeden zbor.**

Názov Apoštolská alebo Letničná cirkev tiež vyjadruje skôr naše vierovyznanie a víziu než skutočnosť. Sme veľmi ďaleko od cirkvi apoštolskej doby. Predsa však, je to naša vízia.

Aký názov by sme mohli dať nášmu zboru? Aký názov by dal Pán nášmu zboru? Čo by ste povedali, keby Pán sa zjavil medzi nami a povedal, či už zboru, alebo niektorým jednotlivcom: „Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy.“ Nebolo by to lichotivé, ale predsa by to bolo prejavom Božej milosti.

Zbor v Sardách vo väčšine bol mŕtvy.

Čo to znamená? Čo znamená smrť?

a) Vo fyzickom zmysle smrť je oddelenie ducha od tela.

b) V duchovnom zmysle: Stav oddelenia od Boha, od zdroja života. Absencia osobného vzťahu s Bohom.

➤ Rozmýšľaj sa: „Čo svedčí o tom, že máš živý vzťah s Bohom?“

➤ Mojou modlitbou je: „*Pane, zachráň ma od toho, aby moje obecenstvo s Tebou bolo prerušené!*“

➤ Lebo to je duchovná smrť. „Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy!“ Bez opravdivého obecenstva s Bohom kresťanský život je len mŕtvym náboženstvom.

➤ Prerušenie osobného vzťahu s Bohom nenastane náhle naraz. To je postupný proces. V Sardách sú tí, ktorí už sú mŕtvi, sú tí, ktorí idú zomrieť, duchovne zomierajú, a sú takí, niekoľko málo osôb, ktorí nepoškvrnili svoje rúcho.

➤ Prerušenie osobného vzťahu s Bohom má príčinu. Pán hovorí, že, niektorí: „...nepoškvrnili svoje rúcho.“ Títo sú živí kresťania. Z tohto môžeme usúdiť, že príčinou prerušenia osobného vzťahu je „*poškvrnenie rúcha.*“

Je však riešenie. Tým riešením je pokánie. Sardis ešte má šancu, keď má uši počuť, čo hovorí Duch zborom.

4. Výzva k pokániu, varovanie: „*Bdej a upevňuj i všetko ostatné, čo ide zomrieť!*“ „*Pamätaj teda, ako si prijal a počul a ostríhaj a učiň pokánie. Keď teda nebudeš bdieť, prídem na teba ako zlodej, a nezvieš, v ktorú hodinu prídem na teba.*“

➤ „*Bdej, vstúp do seba!*“

➤ „*Upevňuj tých, ktorí zomierajú!*“ Povzbudzujte malomyselých, napomínajte ľahostajných! Možno nejaká injekcia lásky im ešte pomôže.

➤ „*Pamätaj ako si prijal a počul!*“ Pamätaj! Ako si počul? Ako si prijal? Ako to bolo, keď si okúsil Božiu milosť, keď si bol naplnený Svätým Duchom? Radosť, láska, túžba, ochota... Ako je to teraz? Pamätaj!

➤ „*...a ostríhaj...*“

➤ „*...a učiň pokánie...*“

➤ „*...lebo keď nebudeš bdieť, prídem na teba – alebo: proti tebe – ako zlodej, a nezvieš, v ktorú hodinu prídem na teba.*“

Niektó by mohol namietnuť: „*Prečo toľko karhania? My sme nie takto poznali Pána! My sme poznali Pána Ježiša láskavého, pokorného, odpúšťajúceho... Brat kazateľ, ty zveličuješ!*“

Áno, Pán môže byť aj taký! Prísny a svätý. Avšak aj Jeho prísnosť hovorí o Jeho láske, lebo nechce, aby zbor v Sardách (či u nás) zostal vo svojej mŕtvote. On nechce, aby niekto z nás zostal v duchovnej mŕtvote.

Za druhé, tieto slová pokarhania nemusia platiť práve pre teba. Pozri sa do seba, si živým kresťanom? Nespiš? Žiješ? Ktoré sú známky života? Hlad po Bohu, túžba, služba, ovocie, čistota...

Za tretie, nabudúce konečne spoznáme aj zbor, ku ktorému Pán nemá žiadne pokarhanie. Je to zbor Filadelfia. Bárs by sme boli aj my podobný k zboru Filadelfia – čo znamená: bratská láska. Tento zbor nie sebe dal tento názov, ale bol hodný svojmu menu: **Filadelfia – bratská láska.**

5. Po výzve k pokániu nasleduje na adresu niektorých pochvala a povzbudenie: „*Ale máš i v Sardách niekoľko málo osôb, ktoré nepoškvrnili svojho rúcha, a budú sa prechádzať so mnou v bielom rúchu, pretože sú hodní.*“

V Sardách bolo len málo takých, ktorí si zachovali čisté rúcho. Málo bolo tých, ktorí verne vytrvali.

Začiatok bol dobrý: „*Pamätaj ako si prijal...*“ – Dobrý, ale neúplný.

Izraelský národ vyšiel z Egypta v počte asi dva milióny ľudí. Všetci išli za tým istým oblakom cez deň a ohnivým stĺpom v noci. Jedli ten istý pokrm a pili ten istý nápoj, videli tie isté zázraky, avšak len dvaja z nich dosiahli zaslúbenú zem. Ostatní, ako hovorí slovo v liste Židom „*nemohli vojsť pre neveru.*“

Aj v Sardách tiež bolo len niekoľko málo osôb, ktoré nepoškvrnili svoje rúcha. Týmto víťazom Pán dáva zaslúbenie.

6. Zaslúbenie: „*Ten, kto víťazí, bude odiaty bielym rúchom, a nevytriem jeho mena z knihy života a vyznám jeho meno pred svojím Otcom i pred jeho anjelmi. ...*“

Pán zaslubuje tým, ktorí si rúcho zachovali nepoškvrnené: „*Tí budú kráčať so mnou v bielom (rúchu), lebo sú toho hodní.*“ Oni žili v tomto svete, ale nie podľa tohto sveta. Nenechali sa ovládnuť duchom tohto sveta. Nežili podľa tela ale podľa Ducha. Zmýšľali viac duchovne než telesne. Pán o nich hovorí, že sú toho hodní, pretože si vážili Božiu milosť.

„*Kto víťazí, bude oblečený do bieleho rúcha a jeho meno nevytriem z knihy života, ale vyznám jeho meno pred svojím Otcom a pred jeho anjelmi.*“ Biele rúcho je symbolom čistoty a svätosti.

V starom zákone nosil kňaz 2-krát vybielený efod na tie najväčšie slávnosti.

V Zj 19:8 sa píše o neveste Baránkovej: „*A mohla sa obliecť do skvúceho a čistého kmentu! A tým kmentom sú spravodlivé činy svätých.*“

Aj Pán Ježiš na hore premenenia mal rúcho biele ako svetlo.

Presne tak sa stane tým, ktorí zachovávajú svoje rúcha, aby sa nepoškvrňovali s týmto svetom. Nemôžeme chodiť v špinavých šatoch a čakať, že nás Boh príjme.

Pán ďalej zaslubuje, že meno toho, kto víťazí, nevymaže z knihy života. **Z toho však vyplýva, že niektoré mená z knihy života môžu byť vymazané.**

Žalm 69:29 to potvrdzuje: „*Nech sú vytretí z knihy života a nech nie sú zapísaní so spravodlivými*“. Tento verš hovorí o pokolení Izraela, ktoré zavrholo Pána Ježiša Krista. Citát (zvlášť v. 22.) je prorocťom o utrpení Mesiáša.

Keď izraelský národ vyšiel z Egypta, a hneď si urobili zlaté teľa, Mojžiš bol naplnený svätým hnevom a povedal: „*Kto je Hospodinov, nech pristúpi ku mne!*“ A pristúpili k nemu len synovia Léviho. Ostatní touto milosťou pohrdli a nepristúpili k Mojžišovi, ostali v nevere. Levity v ten deň zabili tritisíc mužov. Keď sa Mojžiš prihovára za ľud, hovorí Bohu: „*Vytri ma zo svojej knihy*.“ Ale Boh mu odpovie: „*Kto hrešil proti mne, toho vytriem zo svojej knihy*“. (2M 32:25-33).

A Judáš mal zapísané svoje meno v knihe života. Bol medzi učeníkmi, ktorých Pán vyslal v Božej moci zvestovať Božie kráľovstvo, uzdravovať nemocných a vyháňať démonov. Keď sa nadšení vrátili, Pán im povedal: „*Neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa, že vaše mená sú zapísané v nebesiach*.“ (Luk.10:20). Hoci jeho meno bolo zapísané v nebesiach, bolo vymazané, pretože si vyvolil cestu zrady a smrti. Bol Bohom povolaný, no svoje vyvolenie vierou nepotvrdil a svoj podiel stratil.

V jednom podobenstve kráľ pripravil svadbu svojmu synovi. Pozvaní povolaní však na hostinu neprišli, preto kráľ rozkázal služobníkom pozvať všetkých, ktorých stretnú. A keď medzi hosťami kráľ uvidel človeka, ktorý nemal svadobné rúcho, nechal ho vyhodiť do vonkajšej tmy (Mt 22:1-14).

Tí, ktorí boli pozvaní, predstavujú tých, ktorí boli zapísaní do knihy života.

Kráľ pozval najskôr svojich známych, no oni ním pohrdli. Preto boli z knihy života vymazaní.

Tak isto bol vymazaný z knihy života ten, ktorý bol medzi tými, ktorých kráľ pozval neskôr ako náhradníkov. On prijal pozvanie, ale nemal svadobné rúcho.

Pán Ježiš vysvetľuje veľmi presne: „*Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených*.“ (Mt 22:14) Všetci povolaní, ktorí na Božie volanie zareagovali, boli zapísaní do knihy života. No len tí vyvolení, ktorí ostanú verní Bohu, nebudú z knihy života vymazaní.

Je tu však ešte aj tretia skupina. To sú tí, ktorí na Božie volanie ani nezareagovali a ich mená v knihe života zapísané nikdy neboli. Podľa Zj 13:8 „*budú sa šelme klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta*.“

Teda, do knihy života boli zapísaní všetci, čo boli povolaní, ale ak nepotvrdia svoje vyvolenie verným nasledovaním Krista a víťazným životom, budú z knihy vymazaní. Pán Ježiš hovorí, že z knihy života nebude vymazaný ten, kto víťazí. Mnohí uverili iba tak naoko. Potom samozrejme ani nemôžu víťaziť, lebo nevlastnia ten zdroj duchovnej sily.

7. Teda, „kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom“. Táto posledná veta sa nemenne opakuje pri každom zbore. Máme uši počuť dnes hlas Svätého Ducha?

Tento osobný odkaz Pána Ježiša v čase apoštola Jána do zboru v Sardách platí aj dnes jednotlivcom a zborom, ktorí sú v duchovnom stave ako veriaci v Sardách, na ktorých je stav tohto zboru charakteristický.

o – O – o

Tento odkaz tiež má prorocký a historický význam. Z pohľadu apoštola Jána prorocký, z nášho spätného pohľadu historický význam, ktorý znamená určité obdobie cirkevných dejín. Dejiny sú totiž naplneným prorocťom. To, že sa zaoberáme s týmito historickými aj duchovnými pravdami, neznamená, žeby sme chceli súdiť ľudí z iných denominácií. Ba, skúmajme samých seba, kde stojíme my!

Naposledy sme hovorili o tom, že po veľkom úpadku v stredoveku, keď bol založený cirkevný štát, v cirkvi vládol duch Jezabeli. Do učenia a do spôsobu obradov sa dostali prvky pohanskej filozofie a pohanských modloslužieb. Život „cirkvi“ sa vyznačoval korupciou, cirkevnou hierarchiou, diktatúrou, mocenskými snahami, kultom osobnosti a hlbokým morálnym úpadkom. Keďže ľudia Bibliu nepoznali, nemohli kontrolovať tento veľký úpadok. Túto deformáciu v stredoveku ešte viac prehĺbili križiacke vojny a inkvizícia. To sú veľmi čierne stránky tzv. cirkevných dejín. Predobrazom tohto obdobia bol zbor v Tyatíroch.

„Tyatíra“ v stredoveku už tak hlboko sklesla, že dozrela na súd a skrz Martina Luthera dostala takmer smrteľnú ranu. Tento duchovný a mravný úpadok cirkvi vzbudil v životoch mnohých kresťanov túžbu po obnove. Po stáročia boli popri oficiálnej cirkvi vždy skupiny veriacich, ktorí boli verní učeniu Ježiša Krista a apoštolov, a tiež praxi prvotnej cirkvi, ale tí ktorí sa ozvali, boli nemilosrdne umlčaní a zlikvidovaní v plameňoch inkvizície (ohnivý kazateľ Savonarola vo Firenze, Majster Ján Hus v Prahe). Martina Luthera nemohli zabiť, lebo nemecký knieža Fridrich ho vzal do svojej ochrany v osobnom väzení v hrade Wartburg.

Sardis je predobrazom obdobia reformácie a reformovaných, protestantských cirkví.

Reformácia vo svojom čase bola veľká vec, veľké Božie dielo. Začala s tým, že Martin Luther 31. októbra 1517 vyvesil na dvere chrámu vo Wüttemberge svojich 95 téz, v ktorých hlavne ostro kritizoval nečestné obchodovanie s odpustkami. Žiaľ, v tých 95-ich tézach sú veľmi protirečivé body. Vysvitne z nich, že aspoň v tej dobe, Luther ešte veril v očistec!!! Máriu považuje za bohorodičku. Obhajuje autoritu pápeža, len proti násilným predajcom odpustkov bojuje.

Luther mal aj zásluhy: preložil a dal ľuďom do ruky Bibliu. Kázal po nemecky, keď v kostoloch sa kázalo latinsky. Objavil v Písme pravdu o ospravedlnení z viery pre zásluhy Kristovej obeť namiesto záslužných skutkov. Na začiatku obhajoval aj krst dospelých ponorením, neskôr však aj on prenasledoval anabaptistov.

Sardis – rozumej: reformácia, je Božia odpoveď na Tyatíru. Obnova, vzkriesenie zachráneného ostatku Tyatíry.

Reformácia dobre začala, ale Pán hovorí: „*Nenašiel som tvojich skutkov úplných pred Bohom!*“

Bola to reforma, ale neúplná. Neúplný, len čiastočný návrat k Božiemu Slovu a pôvodnej praxe prvých kresťanov. Žiaľ ponechali krst nemlúvňat a preto cirkev rástla s neznovuzrozenými, duchovne mŕtvymi členmi. Biblia hovorí, že každý človek na tento svet sa narodí v stave duchovnej smrti. Pán Ježiš povedal, že ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie, stále je v duchovnej smrti. Keď zbor, cirkev sa množí, rastie ľuďmi, ktorí nie sú znovuzrodení, tam sa šíri duch smrti a taký zbor môže mať síce krásne meno „reformovaný“, ale Pán hovorí: „*Máš meno že žiješ, ale si mŕtvy.*“

Reformáciou vznikali národné protestantské cirkvi, ktoré viac demonštrujú svoju národnú hrdosť a cirkevnú príslušnosť, tradíciu než biblické pravdy o ceste spasenia: nemecká, slovenská, škandinávská evanjelická (luteránska) cirkev, holandská, maďarská reformovaná (kalvínska), švajčiarska (zwinglianská) cirkev..., podobne: anglická anglikánska cirkev, česká husitská cirkev... atď.

Vďaka Bohu však aj za reformáciu. Aj v týchto protestantských cirkvách sú ľudia, o ktorých hovorí Pán: „*Ale máš i v Sardách niekoľko málo osôb, ktoré nepoškvrnili svojho rúcha, a budú sa prechádzať so mnou v bielom rúchu, pretože sú hodní.* V Sardách bolo len málo takých, ktorí si zachovali čisté rúcho, ktorí boli verní a vytrvali.

Napriek neúplnosti samotnej reformácie v tomto reformačnom procese pokračovali v priebehu stáročí rozličné nové biblické hnutia. Kým Martin Luther objavil veľkú biblickú pravdu o ospravedlnení z viery, pietizmus zdôrazňoval hlbokú vnútornú zbožnosť a posvätenie, tzv. anabaptisti objavili biblickú pravdu o význame a spôsobe krstu dospelých ponorením. V 19. storočí sa začalo hnutie, ktoré zobudilo zodpovednosť cirkvi za misiu. Na začiatku minulého storočia Boh naplnil Svätým Duchom skupiny veriacich v Spojených Štátoch, ako odpoveď na ich vrúcne modlitby takým istým spôsobom, ako prvých učeníkov na Letnice. Týmto začalo letničné hnutie. Reformácia teda pokračuje, Svätý Duch vanie aj dnes. Cirkev aj dnes potrebuje reformáciu (pôvodné heslo reformácie: „*ecclesia semper reformanda*“). Aj my, ty a ja potrebujeme neustálu obnovu, prebudenie, naplnenie Svätým Duchom.

Ak sa Tyatíra či Sardis, teda cirkev, zbor či už katolícky, reformovaný alebo letničný, alebo jednotlivý kresťan nepostaví do prievanu Svätého Ducha, bude bez života a skostnatený. Možno, bude mať meno, že žije, ale bude mŕtvy. Nech nás Pán, spoločne ako aj jednotlivito, od toho zachráni. Preto pamätajme, bdejme a zachovajme Božie Slovo vo svojom živote. Amen.

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 11. časť – ODKAZ DO ZBORU VO FILADELFII

Zjav 3:7-13 „A anjelovi zboru vo Filadelfii napíš: *Toto hovorí svätý, ten pravdivý, ktorý má kľúč Dávidov: ktorý otvára,, a nikto nezaviera, a zaviera, a nikto neotvára. Znáš tvoje skutky. Hľa, dal som pred tebou otvorené dvere, a nikto ich nemôže zavrieť, lebo máš malú moc a ostríhal si moje slovo a nezaprel si môjho mena. Hľa, dávam zo synagógy satanovej niektorých z tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi, a nie sú, ale luhajú: hľa spôsobím to, aby prišli a klaňali sa pred tvojimi nohami a poznali, že som si ťa ja zamiloval. Preto, že si ostríhal slovo mojej trpezlivosti, i ja budem teba ostríhať a vytrhnem ťa z hodiny pokušenia, ktorá príde na celý svet skúsiť tých, ktorí bývajú na zemi. Hľa, prídem rýchle. Drž to, čo máš, aby nikto nevzal tvojej koruny! Toho, kto víťazí, učiním stĺpom v chráme svojho Boha, a von nevyjde viacej nikdy, a napíšem na neho meno mesta svojho Boha, toho nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, i svoje nové meno. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!“*

o – O – o

Pri študovaní knihy Zjavenia sme videli, že každý odkaz má podobnú štruktúru v siedmych bodoch:

1. Pán všetkým zborom sa najprv rôznym spôsobom predstavuje: „*Toto hovorí Ten, Ktorý...*“
2. Potom hovorí: „*Znáš tvoje skutky...*“
3. Potom je nejaká pochvala (okrem Laodície)
4. Alebo pokarhanie, výzva k pokániu (okrem Smyrny a Filadelfie)
5. Potom povzbudenie
6. Zasľúbenie víťazom: „*Toho, kto víťazí...*“
7. Na záver výzva: „*Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!*“

o – O – o

Teraz nasleduje odkaz do Filadelfie.

V predošlej časti som hovoril, že najbližšie konečne spoznáme aj zbor, ku ktorému Pán nemá žiadne pokarhanie. Je to zbor Filadelfia. Bárs by sme boli aj my podobný k zboru Filadelfia – čo znamená: bratská láska. Tento zbor nie sebe dal tento názov, ale bol hodný svojmu menu: **Filadelfia – bratská láska.**

Po prvé, je to odkaz Pána Ježiša zboru a anjelovi zboru vo Filadelfii v dobe apoštola Jána. Je to obraz zboru vo Filadelfii v tej dobe.

Za druhé, tento obraz tiež má prorocký a historický význam a znázorňuje obraz určitej doby v dejinách cirkvi, a to dobu veľkých prebudeneckých a misijných hnutí v 18.-20. storočia.

Za tretie, je to obrazom zboru alebo jednotlivého veriaceho v každej dobe, teda aj dnes. Aj my sa nachádzame v rôznom duchovnom stave. Možno je medzi nami niekto, kto prežíva *súženie ako zbor v Smyrne*, iných Pán porovnáva k Sardisu: „*Máš meno, že žiješ...*“, ale sú tu aj tí, ktorých charakterizuje to, čo Filadelfiu: **bratská láska.**

Dokonca každý veriaci môže prechádzať vo svojom kresťanskom živote cez všetky tieto stavy, avšak **dôležitý je koniec.** Na začiatku svojho kresťanského života človek je zapálený, horí od prvej lásky, ktorú neskôr možno opustí, ako zbor v Efeze. Potom príde nejaký oheň skúšok ako v Smyrne a veriaci sa prebudí z ochladnutia prvej lásky. Neskôr znovu príde nejaký odklon, ako v prípade Pergamu a Tyatíry, človek je už takmer vo svete, vzdialený od Boha. Potom možno vstúpi do seba a začne chodiť do kostola, do zhromaždenia. Avšak to môže byť len formálnosť bez života, stav Sardisu: „*Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy.*“ Z tohto stavu vedú dve cesty: Buď definitívny odklon do stavu Laodície, („*Nie si ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst!*“), alebo úplný návrat k pôvodnej prvej láske, ktorej obrazom je tento zbor vo Filadelfii. **Ktorý obraz je obrazom tvojho duchovného stavu?**

Mesto Filadelfia. **Filadelfia** – grécke slovo – má význam: „bratská láska“.

Bolo to nevelké **mesto.** Založil ho v roku 138 pred Kr. Attalus II. prímenom Filadelfos. Filadelfia je teda pomenovaná po ňom. Nevieime, či bol takým láskavým človekom ako jeho meno to naznačuje.

Mesto bolo postihnuté častými zemetraseniami a preto nemalo možnosť na väčší rozvoj. Napriek zemetraseniam však vydržalo až do súčasnosti. I keď mesto nebolo bohaté, **zbor** sa držal veľmi dobre, pretože **stál pevne na Božom Slove**. Pán to vystihol slovami: „*Máš síce malú silu, ale zachoval si moje slovo.*“

Podobnosť so zborom v Smyrne:

- Pán ani jednému z týchto zborov nemá žiadne výčitky.
- Ďalšia podobnosť, že obidva zbory, Smyrna a Filadelfia mal problémy s tými, „*ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi, a nie sú, ale sú zo synagogy satanovej.*“
- Tiež je podobná výzva obidvom zborom ku vernosti do smrti so zaslúbením koruny života.
- Podobné je aj Pánove hodnotenie týchto dvoch zborov: Pán vidí situáciu inak než samotný zbor vidí seba. **Smyrne hovorí:** „*Poznám tvoju chudobu, ale si bohatý...*“

Filadelfie: „*Máš málo sily, ale ostríhal si moje slovo – slovo trpezlivosti.*“

Protikladom toho je Sardis a Laodícia:

Sardis – „*Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy...*“

Laodícia – „*Hovoríš, že si zbohatol a nepotrebuješ ničoho...a nevieš, že si slepý a poľutovaniahodný...*“

Nie to je dôležité, čo si myslia o mne iní, ale čo si myslí o mne, o nás Pán.

Môžeme si predstaviť, aký šťastný mohol byť ten pastor, keď čítal tieto riadky, tento odkaz Pána Ježiša Krista, ktorý z ostrova Pathmos napísal Ján. Určite aj zbor bol vo viere veľmi povzbudený a posilnený, keď ho pred zborom prečítal.

1. Najprv Pán sa predstavuje aj tomuto zboru:

„*Toto hovorí svätý a pravdivý, ktorý má kľúč Dávidov: ktorý otvára, a nikto nezaviera, a zaviera, a nikto neotvára.*“ Pán sa predstavuje tomuto zboru tak ako ten Svätý a Pravdivý. Pretože duchovný stav tohto zboru bol blízko Tomuto Svätému a Pravdivému. Tento zbor vo Filadelfii si uvedomoval svätosť a pravdivosť Pána Ježiša. **Uvedomuješ si aj ty?** Ten Svätý a Pravdivý právom očakáva svätosť a pravdivosť, autentickosť aj od svojich!

„*Ten, ktorý má kľúč Dávidov...*“ Cez Filadelfiu viedli významné obchodné cesty. Filadelfia bola akoby colnicou k ostatným mestám Malej Ázie. Cez mesto sa dalo prejsť len bránami, čo Pán naznačuje v liste, keď sa predstavuje zboru: „*Toto hovorí Svätý, Pravdivý, ktorý má kľúč Dávidov, ktorý otvára tak, že nikto nezavrie, a zatvára tak, že nikto neotvorí.*“

Ten Pravdivý, to znamená: ozajstný, opravdivý. Pán sa tu predstavuje ako ozajstný, skutočný Pán domu Dávidovho. Dávid bol predobrazom Pána Ježiša ako kráľ Izraela. Vo 7. verši je takmer doslovný citát z Iz 22:22. Tam sa hovorí o vernom služobníkovi kráľa Ezechiáša, Eljákimovi, ktorému bol daný kľúč domu Dávidovho, aby keď otvoril, nikto nezavrel a keď zavrel, nikto neotvoril. Eljákim tak mal **právomoc = kľúč** nad domom Dávidovým. Tak isto Kristus má právomoc ako zvrchovaný Pán. Jemu je daná každá moc na nebi aj na zemi. Jeho je posledné slovo. On sa rozhoduje, koho vpustí do svojho kráľovstva a koho nie. On je Svätý, On je Pravdivý. On má kľúče domu Dávida, On otvára a zatvára.

2. Znáš tvoje skutky. Poznám ťa dobre.

To iste kázané slovo každý prijíma rôznym spôsobom podľa jeho duchovného stavu. Tie isté slová ináč znejú pre Filadelfiu a ináč pre napr. Tyatíru, Sardis či Laodíciu. Laodícia sa neteší z toho, že Pán všetko vie, ale Filadelfia sa teší. Ty sa tešíš? V škole tie isté slova učiteľa: „*Pod' ku tabule!*“ – ináč prijíma žiak, ktorý je vzorne pripravený než lajdák.

„*Znáš tvoje skutky. Hľa, dal som pred tebou otvorené dvere, a nikto ich nemôže zavrieť, lebo máš malú moc a ostríhal si moje slovo a nezavrel si môjho mena.*“

Dal som pred tebou otvorené dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť.

Otvorené dvere – len treba prejsť! Možnosť vchádzať a vychádzať (Jn 10:9) – sloboda, možnosť stráviť čas v Božej prítomnosti. Nie je žiadna ľudská, pozemská ani diabolská moc, ktorá by mohla zavrieť dvere, ktoré Pán otvoril. Dvere milosti, požehnaní, dvere rôznych možností, dvere poznania pravdy, toho duchovného bohatstva, ktoré pastor často zdieľal so zborom.

3. Pochvala – „Máš malú moc a ostríhal si moje slovo a nezaprel si môjho mena.“

„Máš malú moc, málo sily, ale si verný!“ – hovorí Pán. Máš pocit nedostatčnosti, slabosti a preto si dávaš neustále pozor, kým iní, tí sebaistí si neuvedomujú, že sú odkázaní na Pána, nedávajú si tak pozor a padajú.

Nevieme, aké slabosti mal tento pastor, či fyzické, telesné alebo psychické. Určite v jeho živote nebolo to tak ako dnes mnohí považujú hriech len za „slabosť“. On vo viere, na duchu bol silný, víťazný, verný. Možno tak ako apoštol Pavol: (2Kor 12:8-10). Na starých obrazoch Pavol je znázornený ako krehký slabý človek oproti Petrovi. Napriek tomu mohol povedať: „Viac som pracoval ako ostatní. Avšak nie ja, ale milosť Božia.“

Kto je silný? Ten, kto si myslí o sebe, že je silný, je veľmi slabý.

Žalm 84:6-8 „Blahoslavený človek, ktorý má svoju silu v tebe; blahoslavení, v ktorých srdci sú urovnané cesty. Tí, ktorí idú dolinou Plaču, pokladajú si ju za prameň, i včasný dážď ju pokrýva rôznym požehnaním. Idú od sily k sile a ukazujú sa pred Bohom na Sione.“

Sila, zdravie – telesná, fyzická sila je Božím darom. Potrebujeme silu, aby sme pracovali, plnili svoje povinnosti, aby sme slúžili iným. Mnoho ľudí však tento Boží dar, namiesto toho, aby užitočne slúžili iným, premárni pre svoje egoistické ciele, záujmy, na nerozumné hriechne veci, na uspokojenie svojich vášní, rozkoše alebo na prehnanú prácu. Potom príde sklamanie: „Nadarmo som sa namáhal, daromne a márne som trávil svoju silu!“ (Iz 49:4). Lebo: „Ak nebude Hospodin stavať dom, nadarmo sa namáhajú tí, ktorí ho stavajú. Ak nebude Hospodin strážiť mesto, nadarmo bdie strážca. Daromné vám je skoro vstávať, neskoro sadať a jesť chlieb bolesti. Boh i tak dáva svojmu milému sen.“ (Žalmy 127:1-2). „Prečo vynakladáte peniaze na to, čo nie je chlebom, a svoju prácu na to, čo nenasycuje? Nože ma poslušnite a jedzte dobré, a nech sa kochá vaša duša v tuku!“ (Iz 55:2). „Požehnanie Hospodinovo je to, čo obohacuje, a nepridáva s ním trápenia.“ (Prís 10:22).

Fyzická sila je pominuteľná. Iz 40:6-8 „Každé telo je tráva a každý jeho pôvab ako poľný kvet: tráva uschla, kvet uvädol, lebo Duch Hospodinov ho ovanul. Áno, ľud je skutočne trávou. Tráva uschla, kvet uvädol, ale slovo nášho Boha stojí na veky.“ **Preto** – Jer 9:23-24 „Takto hovorí Hospodin: Nech sa nechváli múdry svojou múdrosťou, ani nech sa nechváli udatný muž silnou svojou silou, nech sa nechváli bohatý svojím bohatstvom! Ale týmto nech sa chváli ten, kto sa chváli: že rozumie a zná mňa, že ja som Hospodin, ktorý činím milosť, súd a spravodlivosť na zemi, lebo v tých veciach mám záľubu, hovorí Hospodin.“

Čo dojíma Hospodina? Naša sila, naše výkony? Naše chvály? ...

Mnohí sa chvália svojou silou (kulturisti – svoje svaly nepoužívajú na užitočnú prácu), svojou bystrosťou, chytrosťou, šikovnosťou, svojimi titulmi, **ale** Žalm 147:10-11 – „Hospodin nemá záľuby v sile koňa ani sa nekochá v lýtkach muža. Hospodin má záľubu v tých, ktorí sa ho boja, v tých, ktorí očakávajú na jeho milosť.“ A preto „ten, kto sa chváli, nech sa chváli tým, že rozumie a zná mňa, že ja som Hospodin, ktorý činím milosť, súd a spravodlivosť na zemi, lebo v tých veciach mám záľubu, hovorí Hospodin.“ (Jer 9:24).

Boh dopustí do nášho života skúšky často práve preto, aby sme sa naučili spoľahnúť nie na svoje sily a schopnosti, ani na ľudí, ale aby sme sa s celým srdcom spoliehali na Hospodina. Lebo „Zlorečený muž, ktorý sa nadeje na človeka a kladie telo za svoje rameno, a jeho srdce odstupuje od Hospodina!“ (Jer 17:5). – Ale „Blahoslavený človek, ktorý má svoju silu v tebe, ó, Hospodine.“ (Žalm 84:6).

Byť slabým nie je príjemné. Silní nemajú pochopenie pre slabých, kým raz sami sa nestanú tiež nevládnymi. V tomto svete ten je silný, kto má väčšie ústa, silnejší hlas, hrubšie svaly či peňaženku. Tí, ktorí majú peniaze majú aj moc.

Byť slabým je ponižujúce. Preto ľudia nechcú vyzerat' slabými. Aspoň nejaké tetovanie, kožená bunda, vyholené hlavy, nejaká maska, aby vyzerali ako gorily, aby každý sa ich bál, aby pred nimi každý mal rešpekt. Aby vyvolali dojem, aby mali zdanie, že sú silní. Avšak často aj pod tým vyklincovaným koženým kabátom tam vnútri sa skyva veľmi krehká duša, bije slabé srdce.

Mojim prvým autom bol trabant. Bol čas, keď som veľa rozmýšľal o tom, ako by som ho mal premaľovať, aby nejakým optickým klamom vyzeral ako chrevrolet. Išiel dobre, zato som sa nehanbil, len zato, že vyzeral takým malým.

Božie Slovo hovorí, že **nie telesná sila učini človeka silným**.

Žalm 84:6-8 – „*Blahoslavený človek, ktorý má svoju silu v tebe; blahoslavení, v ktorých srdci sú urovnané cesty. Tí, ktorí idú dolinou Plaču, pokladajú si ju za prameň, i včasný dážď ju pokrýva rôznym požehnaním. Idú od sily k sile a ukazujú sa pred Bohom na Sione.*“

Duševná a duchovná sila však je dôležitejšia než telesná. Duševná, psychická sila je potrebná, aby človek dokázal uniesť bremeno každodenného života, prekonať zranenia, sklamania. Duchovná sila je potrebná k vernosti Bohu.

Fyzickí slabší ľudia snád si viac uvedomujú alebo cítia potrebu svojej odkázanosti na Boha a často volajú k Pánovi: „*Pane, daj mi silu!*“ A tak i keď „*idú dolinou Plaču, pokladajú si ju za prameň sily, a idú od sily k sile a zrazu sa ukazujú pred Bohom na Sione ako víťazi.*“

Takto pochopíme aj výrok Pána Ježiša: „*Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich je nebeské kráľovstvo.*“ (Mt 5:3).

Preto vedel ten fyzicky slabý Pavol kochať sa vo svojich slabostiach (2Kor 12:5,7-10) a vedel vyznávať: „*Som hojnejšie pracoval než oni všetci, avšak nie ja, ale milosť Božia, ktorá je so mnou.*“ (1Kor 15:10).

„*Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli, a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej seba, ale tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.* (2Kor 5:14-15).

Preto, lebo v jeho krehkej, hlinenej nádobe (2Kor 4:7) mal vzácny poklad: „*...pre ktorú príčinu aj toto trpím, ale sa nehanbím, lebo viem, komu som uveril!*“ (2Tim 1:12), „*Mne je život Kristus a zomrieť je zisk!*“ (Fil 1:21).

„*Boh si vyvolil slabých a bláznivých podľa sveta, aby zahanbil silných a múdrych.*“ (1Kor 1:26).

Nie ten je naozaj silný, kto je fyzicky silný. Často silní, svalnatí ľudia nemajú charakter, alebo majú veľmi slabý charakter. Chcú vládnuť nad inými, ale nedokážu vládnuť nad sebou. Taká malá vecička ako jedna cigareta ich premôže a zničí. Koľkokrát si sľubujú: „*Táto je posledná...*“

Človek potrebuje silu aj k páchaniu hriechu: k vzbure, klamaniu, ku krádeži, k ohováraniu. Je to však iná sila, ale nie Božia. Pochádza z iného prameňa.

Potrebuje určitú duchovnú silu – ale nie Božiu – k spáchaniu násillia nad svojim svedomím. Ako Pilát, ktorý nemal silu, odvahu stať za pravdou. Báł sa, že stratí priazeň ľudí, priazeň farizejov a obzvlášť priazeň cisára. Rozhodol sa byť silným vo svojej bezcharakternosti. Mal silu, znásilnil svoje svedomie a rozhodol sa zostať v zbabelosti. Za krátky čas však všetko stratil a zomrel vo vyhnanstve.

Aj k bitke je potrebná sila. Nieкто raz povedal: „*Pán mi dal taký silu, že som mu jednu vrazil tak, že spadol do jarku.*“ Nepovedal, že ktorý pán.... Aký pán?

Teda duchovná sila môže pochádzať z dvoch prameňov.

Aj k buchnutiu na stôl je potrebná sila. Ale väčšia sila je potrebná ruky zadržať a neudrieť.

Aj nevrátiť facku je potrebná sila, duchová sila od Boha. „*Počuli ste: oko za oko a zub za zub. Ale ja vám hovorím, kto ťa uderí po pravom líci, nastav i to druhé.*“ (Mt 5:38-39).

Aj k odpusteniu je potrebná sila. Aj k odproseniu, k vyznávaniu a naprávaniu hriechov je potrebná sila, duchová sila od Boha.

Chceš byť silný v Pánovi?

Ako, skrze čo môže človek prijať silu od Boha? Skrze Božie Slovo, modlitby, skrze obecenstvo s Telom. Skrze vieru: „*a slabý nech povie: Som hrdina!*“ (Joel 3:10). – Skrze spravodlivosť (praktický život, tréning): „*Skrze spravodlivosť budeš stať pevne.*“ (Iz 54:14). – Skrze radosť Hospodinovu (Neh 8:10) – Skrze moc Svätého Ducha (Sk 1:8).

Ako môže človek stratiť silu? Pre neposlušnosť a hriech. Prečo Samson stratil silu? Prečo bolo paralyzované izraelské vojsko pred Goliášom? Prečo utrpeli porážku pri mestečku Haj?

Merítkom ozajstnej sily je: poslušnosť, vernosť, vytrvalosť aj v skúškach.

„Máš málo sily, ale si ostríhal moje slovo, slovo mojej trpezlivosti...“ Tento pastor napriek svojej malej sily zachoval slovo Pánovo, ale aj zbor. Pri tomto zbore Pán nevyzdvihuje jeho silné stránky a schopnosti, ale jeho vernosť aj v slabosti. Keď sa triase zem, keď padajú hviezdy, keď každý sa rúha Bohu, ale on má pokoj a trpezlivosť. Je to možné? Je! Keď ako neskôr o tom čítame, tí tzv. „Židia“ mu ubližovali a mu nadávali, keď ho ohovárali, on zachoval slovo trpezlivosti, obstal v tejto skúške. Aj v zbore často zaznelo toto slovo trpezlivosti z úst pastora: *„Bratia, sestry, zachovajme si pokoj, lásku, budme trpezliví. Ešte trocha vydržať! Vytrvalosťou bežme svoj beh viery! Lebo naše chvíľkové utrpenie nám prináša veľkú slávu!“*

4. Výčitky, pokarhania ani výzva k pokániu

Nie sú. Blahoslavený je zbor, ku ktorému Pán nemá žiadne výčitky. Blahoslavený je každý veriaci, o ktorom Pán vydáva takéto vysvedčenie ako o tomto pastore vo Filadelfii. **Aké máme vysvedčenie?**

5. Povzbudenie – „dal som pred tebou otvorené dvere, a nikto ich nemôže zavrieť...“

Ja pôjdem pred tebou aj za tebou. Žalm 1:3 – „Čokoľvek robí, podarí sa mu...“. Nie preto, lebo je šikovný a silný, ale preto, lebo pred ním ide Pán. Môže mať človek nejaké väčšie túžby? Lenže o kom tu hovorí žalmista? O človeku, ktorý má záľubu v zákone Hospodinovom.

„Hľa, dávam zo synagógy satanovej niektorých z tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi, a nie sú, ale luhajú: hľa spôsobím to, aby prišli a klaňali sa pred tvojimi nohami a poznali, že som si ťa ja zamiloval.“

Tento pastor, anjel zboru mal mnoho pokorení, nespravodlivého ponižovania, tak ako Dávid pred Saulom alebo Jozef pred svojimi bratmi. Ale Pán hovorí: *„Ja to spôsobím, vynesiem najavo svetlo tvojej spravodlivosti. Ja ti zadošťučiním. Ty nebojuj za seba, len očakávaj na mňa! Ešte chvíľu vydrž, ja spôsobím to, aby poznali, že som si ťa zamiloval. Zamiloval som si ťa preto, lebo hoci máš málo sily, ale ostríhal si moje slovo. Len očakávaj na moje vyslobodenie!“*

Ja spôsobím to, že títo prídu k tebe a sa sklonia pred tebou. Ako Jozef bol verný, zachoval slovo trpezlivosti. Potreboval aj preukázal trpezlivosť. Prišiel čas, že jeho bratia prišli a sklonili sa pred ním.

Aj tento pastor mal protivníkov zo synagógy satanovej, ale Pán sľúbi mu, že On to spôsobí, aby títo protivníci uznali, že *„ja som si ťa zamiloval, ja som s tebou.“* Vyčkať ten čas, to potrebuje trpezlivosť.

Synagóga satanova – To je spolok tých, ktorí hovoria o sebe, že sú Židmi, ale nie sú, len klamú.

Ako by sa to dalo preložiť do dnešného nášho jazyka? To sú tí, ktorí hovoria o sebe, že sú veriaci, ale Pán o nich hovorí, že sú zo synagógy satanovej. Prečo? Pretože zbor, cirkev Kristova je **Filadelfia = bratská láska**. A tam, kde nie je táto bratská láska, to nie je cirkev Kristova, ale synagóga satana. Ten, kto nemiluje bratov, nepatrí do cirkvi Kristovej, ale do synagógy satanovej. Lebo Pán Ježiš povedal, že Jeho učeníkov poznať po láske.

Je náš zbor Filadelfia? Patriš do Filadelfii? Miluješ svojich bratov a sestry? Každého?

Odmena – *„Preto, že si ostríhal slovo mojej trpezlivosti, i ja budem teba ostríhať a vytrhnem ťa z hodiny pokušenia, ktorá príde na celý svet skúsiť tých, ktorí bývajú na zemi.“*

Pretože si ostríhal – alebo: ak ostríhaš – slovo mojej trpezlivosti, aj ja ťa ostríham a vytrhnem ťa z hodiny pokušenia, ktorá príde na svet skúsiť tých, ktorí bývajú na zemi. To naznačuje dobu veľkého súženia antikristovskej doby. *„Ale Ty, Filadelfia, nemáš sa čoho obávať. Ty nemôžeš zahynúť! Ja ťa zachránim. Len drž to čo máš!“* Drž, zachovaj tie hodnoty, ktoré máš! Filadelfia mala a má skrytý poklad, o ktorom iní, tí ľahostajní nevedeli a nevedia.

Čo máš? Máš trpezlivosť, vernosť, pokoj, lásku? Máš ducha synovstva, skrušené a pokorné srdce? Máš tieto poklady, hodnoty? Drž to čo máš! Avšak, keď máš hriech, nezostaň v hriechu. Jeden človek povedal kazateľovi: *„Bolo by veľmi zlé, keby som mal zachovať to, čo mám. Lebo ja mám len svoje hriechy.“*

Boli časy, keď sme veľmi potrebovali a budú časy, keď budeme veľmi potrebovať trpezlivosť, slovo trpezlivosti. Drž to čo máš! Filadelfia, ty máš aj naďalej zachovať slovo trpezlivosti, vernosť, pokoj, lásku. Daj si pozor, aby nikto nevzal tvoju korunu. **Je to možné?** Áno, diabol sa všemožne usiluje nám zobrať tieto poklady.

„*Hľa, prídem rýchle.*“ Toto potvrdzuje skorý príchod Pána v dobe, ktorú znázorňuje zbor Filadelfia. „*Ešte málo a Ten, ktorý má prísť príde a nebude meškať.*“

6. „*Toho, kto víťazí, učiním stĺpom v chráme svojho Boha, a von nevyjde viacej nikdy, a napíšem na neho meno mesta svojho Boha, toho nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, i svoje nové meno.*“

Keď sa niekto z občanov mesta niečím významným pre mesto zaslúžil, kňaz napísal jeho meno na jeden z chrámových stĺpov a tak si ľudia, ktorí vstupovali do chrámu, tohto hrdinu pripomínali. Pán používa túto skutočnosť, keď hovorí, že jeho víťazi nebudú zapísaní len v nejakom pozemskom chráme, ale on ich urobí stĺpmi v chráme v nebesiach.

Stĺp má poslanie, úlohu, aby niesol ťarchu, aby držal váhu budovy. Stĺp mal držať stavbu, tak aj kresťania majú byť stĺpmi, aby cirkev stála pevne.

Nevyjde von nikdy z Božej prítomnosti! Aké je to úžasne byť vnútri, v Božej prítomnosti, v Božom chráme, v Božej milosti, doma. Ešte dnes však na nás číha nebezpečenstvo. Vtedy už nebude žiadne nebezpečenstvo odpadnutia.

Nevyjde von nikdy – Aký rozdiel! „*Nevyjde nikdy z Božej prítomnosti!*“ Alebo: „*Nevyjde nikdy – z väzenia dlžníkov*“. Mt 5:25-26 „*Bud' dobre zmýšľajúci a zmier sa rýchle so svojím protivníkom, dokiaľ si s ním na ceste, aby ťa snád' nevydal protivník sudcovi, a sudca by ťa vydal hajdúchovi, a uvrhli by ťa do žalára. Amen, ti hovorím, že nevyjdeš odtiaľ, dokiaľ nezaplatíš aj posledného haliera.*“

V ev. Mt 18. kap. hovorí o potrebe odpúšťania a hovorí podobenstvo o dvoch dlžníkoch. Jeden kráľ odpustil jednému zo svojich sluhov veľkú dlžobu, 10 tisíc hrivien, ale ten nebol ochotný odpustiť svojmu spolusluhovi sto denárov. Keď sa o tom dozvedel kráľ, sa rozhneval a vydal ho mučiteľom do žalára, dokiaľ by nezaplatil všetkého, čo mu bol dlžný. „*Tak i môj nebeský Otec učiní vám, keď neodpustíte jeden každý svojmu bratovi zo srdca ich previnení.*“ Pán nás učí jeden druhému odpúšťať. Je to podmienkou Božieho odpustenia a spasenia: „*Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom..., ak vy neodpustíte ľuďom ich poklesky, neodpustí ani váš Otec vaše poklesky.*“ (Mt 6:12,15). Tých, ktorí nechcú odpúšťať, Sudca vydá mučiteľom (démonom) do žalára.

„*Ale na toho, kto víťazí,...napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, toho nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, i svoje nové meno.*“ Mená označujú, komu patríme a komu sme na zemi patrili. Keďže všetko bude nové, aj Pán Ježiš prijme nové meno, ktoré bude predstavovať Pána v novom poriadku. Podobne ako meno Imanuel vyjadrovalo, že Boh je s nami, tak i toto meno bude odrážať stav, ktorý nastane. Aj terajšie meno Ježiš má predivnú moc.

7. „*Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!*“

Pán sa aj dnes k nám prihovára hlasom Ducha z obdobia Filadelfie. On i dnes otvára srdcia ľudí a pripravuje tých, ktorí budú počuť a budú rozumieť jeho slovu. Je preto na nás, aby sme boli pripravení k dobrému dielu, ktoré pre nás Boh pripravil.

Dnes, keď zaznieva veľa hlasov, je pre nás predsa len najdôležitejší hlas Ducha. Je veľmi dôležité mať otvorené uši a počuť, čo Svätý Duch hovorí zborom dnes. Čo Svätý Duch hovorí nášmu zboru, tebe i mne dnes?

Nech nám Pán pomôže, aby aj pastor aj zbor sa podobal tomuto zboru vo Filadelfii. Aj my sme dostali otvorené dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť. Máme vstúpiť cez ne do oblasti, kde nás Pán chce vidieť. Aj my máme ostríhať slovo trpezlivosti, aby sme boli vytrhnutí z hodiny veľkého súženia, ktoré čoskoro príde na tento svet.

Prorocký a historický význam odkazu. Zbor vo Filadelfii znázorňuje dobu poreformačných prebudeneckých a misijných hnutí 18. a 19. storočia. Toto hnutie sa začalo už v dobe reformácie mužom, ktorý sa volal Memo Simons, ktorý usilovne čítal písmo a došiel k tomu, že krst nemluviť je nebiblický. Hlásal návrat k pravde a krstu v dospelosti, čím položil základ k neskoršiemu vzniku baptistov. Jeho nasledovníci boli tzv. anabaptisti (znovukrstenci).

V Anglicku vzniklo hnutie radikálnych kalvinistov tzv. puritánov, čo znamená jednoduchých, a tiež kvékerov, ktorí tak vrúcne sa modlili, že sa triasli.

V Holandsku vzniklo hnutie pietistov, ktorí zdôrazňovali osobnú zbožnosť. Kázali proti svetáctvu a povrchnosti, viac ako učenie zdôrazňovali pokoru a autentický kresťanský život. Začali vychovávať misionárov a v ich výchove boli veľmi prísny, zavrhovali zábavu, šport, tanec, divadlo a módu.

Pod ich vplyvom bol gróf Mikuláš Zinzendorf, ktorý v českom Ochranove založil Obnovenú Jednotu bratrsku, ktorí boli známi ako Moravskí bratia. Vynikli hlavne v misii k pohanským národom.

Pre tento tzv. filadelfský vek Pán dal otvorené dvere k návratu k pravde evanjelia, k prebudeniu a hlavne pre misiu. Doteraz cirkev nemyslela na misiu.

Poslom pre tento vek bol hlavne John Wesley, ktorý bol veľmi ovplyvnený „Moravskými bratmi“. So svojím bratom Charlesom začali kázať evanjelium v kostoloch Londýna. Zanedlho ich odtiaľ vyhnali a tak začal kázať na voľnom priestranstve, kde ich počúvali tisíce ľudí. Mnoho ľudí sa v tom čase obrátilo celým srdcom k Bohu. Jeho nasledovníkov nazvali metodistami. John Wesley kázal na koni a ročne na ňom prešiel okolo 4 500 míľ.

V roku 1797 sa začalo veľké duchovné prebudenie v Škótsku.

Rozmáhalo sa aj misijné hnutie. V Anglicku jeden dedinský krajčír, William Carey, ktorý bol kazateľom baptistickej cirkvi, misijnou spoločnosťou bol vyslaný do Indie. V Číne pôsobil Hudson Taylor. V Afrike bol chýrnym obetavý apoštol černochoch David Livingstone. Bol to najpožehnanější vek v dejinách kresťanstva, v ktorom Pán nechal otvorené dvere, ktoré nemohol nikto zavrieť.

K tomuto obdobiu patrí aj pre nás zvlášť významné veľké letničné prebudenie na začiatku minulého storočia. Kresťania z tohto obdobia sú pre nás veľkým vzorom. Zápal pre evanjelium dnes je len ťažko možné porovnávať s vekom Filadelfie.

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 12. časť – ODKAZ DO ZBORU V LAODÍCII

Zjav 3:14-22 „A anjelovi zboru Laodíčanov napíš: *Toto hovorí Amen, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho: Zním tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Bárš by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst. Lebo hovoríš: Som bohatý a zbohatol som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý. Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata prečisteného v ohni, aby si zbohatol, a biele rúcho, aby si sa odial, aby sa neukázala hanba tvojej nahoty, a kollyrium pomazať svoje oči, aby si videl. Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trescem. Rozhorlí sa teda a učíň pokánie. Hľa, stojím pri dverách a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou. Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, ako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcom na jeho tróne. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“

o – O – o

Aj tento odkaz má podobnú štruktúru v siedmych bodoch:

1. Pán všetkým zborom sa najprv rôznym spôsobom predstavuje: „*Toto hovorí Ten, Ktorý...*“
2. Potom hovorí: „*Zním tvoje skutky...*“
3. Potom je nejaká pochvala (okrem Laodície)
4. Alebo pokarhanie, výzva k pokániu (okrem Smyrny a Filadelfie)
5. Potom povzbudenie
6. Zaslúbenie víťazom: „*Tomu, kto víťazí...*“
7. Na záver výzva: „*Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!*“

Teraz nasleduje odkaz do Laodície. Je to posledný zo siedmych zborov, ku ktorým Pán skrz ap. Jána posielal svoje odkazy. Naposledy sme hovorili o zbere vo Filadelfii, ku ktorému Pán nemal žiadne výhrady. Pán tento zbor nepokarhal, ale mal k nemu len povzbudzujúce slová. Tento dnešný zbor však nie je taký bezúhonný. Ja nechcem hovoriť o tebe, ale o Laodícii, ani k tebe, ale k tým, ktorí sú v Laodícii. Ako ap. Pavol v Kol 2:1 píše o tom, že má veľký boj a zármutok za tých, ktorí sú v Laodícii. Je to stav.

Aj tento odkaz do Laodície bol posolstvom **v dobe apoštola Jána pre vtedajší zbor**. Taktiež je posolstvom **i dnes pre zbory a pre jednotlivcov, ktorí sa nachádzajú v duchovnom stave ako vtedy Laodícia**. Nakoniec **aj tento obraz má prorocký a historický význam**, teda charakterizuje určitú dobu v dejinách cirkvi, práve túto dnešnú dobu, dobu pred príchodom Pána Ježiša, tú poslednú dobu, o ktorej píše aj ap. Pavol.

1. Pán sa tomuto zboru predstavuje so slovami: „*Toto hovorí Amen, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho...*“

Z predstavenia sa Pána Ježiša je vidieť, čo tomuto zboru chýba. Zbor nebol verný, nedržal sa pevne pravdy, preto ani jeho svedectvo nemalo moc. Pán sa predstavuje ako: „*Amen, svedok verný a pravdivý, počiatok Božieho stvorenia*“. Efezu sa predstavuje ako „*prvý a posledný*“. Tu je však dôraz na slove Amen. Pán Ježiš sa predstavuje ako Amen. To znamená, že i keď v zbere Laodícia alebo v dobe Laodície pravda sa nepovažuje za absolútnu, On a Jeho Slovo zostane pravdou.

Pán Ježiš je tu nazvaný ako „počiatok Božieho stvorenia“. V gréčtine význam slova „*počiatok*“ je dvojitý: ako prvé stvorenie, alebo ako pôvodca celého stvorenia. Z celkového učenia Biblie jasne vyplýva, že Pán Ježiš nie je stvorením, teda správny je ten druhý význam. Pán Ježiš je počiatkom Božieho stvorenia ako ten, ktorý je pôvodcom stvorenia.

Mesto Laodícia postavil Antiochos II. a pomenoval ho po svojej manželke Laodiké.

Aj toto mesto sa nachádzalo na križovatke obchodných ciest. No na rozdiel od Filadelfie toto bolo bohaté, priemyselno-obchodné centrum. Mesto bolo aj strediskom lekárstva. K jeho bohatstvu prispieval predaj známej očnej masti - kollyria, ktorú Pán Ježiš v tomto liste prirovnáva k prostriedku na obnovenie duchovného zraku: „*pomaž svoje oči kollyriom, aby si videl*“ (Zj.3:18).

Obyvatelia boli tak bohatí, že keď ich postihlo v r. 60 po Kr. veľké zemetrasenie, odmietli aj cisároviu pomoc. Neboli však bohatí duchovne, ale materiálne a to im Pán vyčíta: „Lebo hovoríš: *Som bohatý a zbohatol som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý.*“ Boli na tom opačne ako kresťania v Smyrne. Tí boli materiálne chudobní, ale v Bohu boli bohatí.

Laodícia – význam slova: „laos“ – ľud a „dicea“ – názory, zvyky

V Laodícii Božie Slovo sa dostalo na vedľajšiu koľaj a uprednostnili sa ľudské názory, hlas ľudu. Božie kráľovstvo však nie je demokracia, ale teokracia. Keď ľudské názory, zvyky, hlas väčšiny vytlačia Slovo Pravdy, zbor sa dostane do stavu Laodície.

Nie názory ľudí, ale slová Toho Verného Svedka sú „Áno a Amen“.

Žijeme v dobe, keď aj „Áno“ aj „Nie“ sa považuje za pravdou!!!? – Je to smutné!

2. Potom hovorí: „Znám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Bárš by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst...“

Poloha mesta mala jednu nevýhodu, pitnú vodu privádzali až zo 6 km vzdialeného Hierapolisu, kde bol terasovitý kopec, z ktorého vyvieral horúci prameň. Voda stekala po kaskádach dolu do koryta, pričom už čiastočne ochladla. Potom tiekla korytom až do Laodície, kde už pritekala iba vlažná.

Pán tento obraz používa, aby poukázal na duchovný stav zboru v Laodícii a v prorockom význame aj na stav posledného veku cirkvi.

„Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Kiež by si bol studený, alebo horúci! Takto však, keďže si vlažný, ani studený, ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst“!

Zbor v Laodícii založil pravdepodobne Pavlov spolupracovník Epafras ešte za života Pavlovho. V tom čase bol zbor podobný zboru v Kološách, pretože Pavol kázal list Kološanom prečítať aj v Laodícii, a list do Laodície prečítať v Kološách (Kol 4:16). Tento list však sa dodnes nezachoval.

Tento zbor niekedy bol vrúcny, neskôr však nastal proces ochladnutia ako s tou horúcou vodou na kopci. V čase, keď apoštol Ján písal Zjavenie, pomery v Laodícii už boli iné. Zbor myslel viac na materiálne veci ako na duchovné, ich srdce bolo rozdelené v službe Bohu a svetu, ich duchovný zápal ochabol a Pán hodnotí stav zboru ako vlažný. Hovorí, že by bolo lepšie, keby bol studený alebo horúci.

Ten, kto je horúci, je zapálený za Božie veci. Studený je síce bez iskry, no môže tento svoj stav spoznať a činiť pokánie. Ale ten, ktorý niekedy bol vrúcny a nastal proces ochladnutia, dôsledky toho ani si neuvedomuje. Skôr sa dá presvedčiť studeného hriešnika alebo ateistu než samospravodlivého nábožensky založeného človeka alebo ľahostajného, vlažného kresťana, ktorý stratil svoj zápal. To čo robí, robí zo zvyku, zo zotrvačnosti, ale už nie z nadšenia pre Krista.

Vlažný zbor a vlažný veriaci vie, že studený nie je, a myslí si, že je na tom dobre a svoje vzdľaľovanie sa od Boha nevidí. Je ako soľ, ktorá stratila svoju slanosť. Ako strom, ktorý neprináša ovocie.

Je podobný Samsonovi, ktorý si myslel, že sa z rúk Filištínov opäť vytrhne ako vždy, no nevedel, že Boh od neho už odišiel. Zbor v Laodícii je tak verným obrazom tohto posledného cirkevného veku.

3. Na adresu tohto zboru nie je žiadna pochvala...

4. ...len pokarhanie

Tento zbor si myslel, že keď je bohatý materiálne, tak je bohatý aj duchovne. Pán však mal iný názor: „Lebo hovoríš, myslíš o sebe: *Som bohatý a zbohatol som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý.*“

Nie je väčšia chudoba než keď niekto myslí o sebe, že je milionárom, pritom jeho banka už dávno skrachovala. Nie je väčšia bieda než keď kresťan nepozná alebo nechce poznať pred Pánom svoj skutočný stav. Dnes už siedmy krát počujeme: „Znám tvoje skutky...“, a „Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!“

5. Preto aj pre Laodíciu Pán má radu, povzbudenie a vyzýva ju k pokániu: *„Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata prečisteného v ohni, aby si zbohatol, a biele rúcho, aby si sa odial, aby sa neukázala hanba tvojej nahoty, a kollyrium pomazať svoje oči, aby si videl. Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trestám. Rozhorli sa teda a učiň pokánie. Hľa, stojím pri dverách a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.“*

Pán radí kúpiť si: zlato, biele rúcho, kollyrium. Hlavne tieto tri dôležité veci chýbajú tomuto zboru. Pán hovorí: *„kúp si odo mňa...“*, pretože človek si obyčajne uvedomí hodnotu veci až vtedy, keď musí za ňu zaplatiť. Zlato prepálené v ohni predstavuje vieru, ktorá prešla skúškami, ohňom. Aby sme nadobudli a vážili si pevnú vieru, musíme niečím prejsť, kde naša viera sa skúša, osvedčuje, a budeme si ju viac vážiť a chrániť. Pán Ježiš nám túto vieru ponúka, lebo aj On prešiel utrpením.

Zlato je veľmi vhodné pre takéto prirovnanie. Zlato nepodlieha korózii a má vynikajúce vlastnosti, ale aby sa z neho odstránila všetka troska, musí sa pretaviť v ohni. Preto má vysokú cenu. To presne ilustruje život kresťana, ktorý prechádza ohňami skúšok, aby jeho viera bola ako ap. Peter hovorí: „drahocenná“, ktorá je omnoho vzácnejšia, ako zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom skúša (1Pet.1:7). Takáto viera je potom tým najväčším bohatstvom kresťana.

Pán ďalej radí zboru kúpiť *„biele rúcho, aby si sa odial, aby sa neukázala hanba tvojej nahoty.“* Veriaci v Laodícii sú v Pánových očiach nahí, nemajú duchovné oblečenie, nemajú biele rúcho. Žiadna ľudská snaha nemôže vyprodukovať skutočnú dobrotu. Ako Izaiáš hovorí: *„Naša spravodlivosť je pred Bohom ako ohyzdné rúcho...“* Jediná cesta z bludného kruhu, do ktorého sa človek dostal, je prijať ponuku od Ježiša Krista, Ktorý ponúka biele šaty, očistené Jeho krvou, ktoré sú plášťom spravodlivosti (Iz.61,10) a svadobným rúchom, bez ktorého nie je možné zaujať miesto pri stole Pánovom (Mat.22,11-13).

Pán ďalej ponúka kollyrium, očnú masť. Zbor v Laodícii bol duchovne slepý. Najhoršia slepota je duchovná slepota. Ľudia si myslia, že keď pravidelne praktizujú svoje náboženské zvyky, sú na tom duchovne dobre.

V Laodícii vyrábali veľmi účinnú očnú masť, ktorou sa však špatný duchovný zrak vyliečiť nedá. Preto im Pán ponúka svoju očnú masť, lebo Mu naozaj záleží na tom, aby sme správne duchovne videli. *„Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trestám. Rozhorli sa teda a učiň pokánie!“*

„Hľa, blahoslavený človek, ktorého tresce Boh, preto nepohrdaj káraním Všemohúceho.“ – hovorí Jób (Jb 5:17).

Tiež Žid 12:7-8 – *„Ak znášate kázeň, Boh sa vám podáva ako synom. Lebo kdeže je nejaký syn, ktorého by nekáznil otec? Ale ak ste bez kázne, ktorej sa stali účastní všetci, vtedy ste cudzoložnatá (nemanželské deti) a nie synovia.“*

Pán ďalej to už nie radí zboru, ale ho vyzýva, aby sa rozhorlil a učinil pokánie. Keď nastalo ochladnutie, zápal, horlivosť nemôže prísť bez pokánia. Bez toho, žeby si to človek uvedomil, oľutoval a učinil rozhodnutie.

Nakoniec Pán hovorí: *„Hľa, stojím pri dverách a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.“*

Tento verš sa často používa na evanjelizáciách, keď evanjelista volá neveriacich ku Kristovi. Tu však Pán Ježiš nehovorí k neveriacim, ale zboru svojej cirkvi. Pretože tento zbor Pána vylúčil, Pán už nie je v ich strede, ale stojí vonku pred dverami, mimo zboru. Avšak ešte aj Laodícii dáva šancu: *„Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou.“* – Keď však nie, tak: *„vypľujem ťa zo svojich úst!“*

Pavol mal zármutok nad tými, ktorí boli (sú) v Laodícii. (Kol 2:1). *„Lebo chcem, aby ste vedeli, aký veľký boj mám za vás, a za takých, ktorí sú v Laodícii...“* Aj Pán má zármutok. Kde si? Nie si náhodou v Laodícii? Pán stojí pred dverami a klope.

6. Zaslúbenie víťazom: „*Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, ako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcom na jeho tróne...*“

Toto zaslúbenie hovorí, že i v tomto poslednom období, keď sa cirkev vzdialila od Božieho Slova, je možné zvíťaziť. Víťazom Pán zaslúbil, že budú sedieť na jeho tróne, ktorý je Boží. Žiadny pozemský kráľ sa nechcel deliť s nikým o svoj trón, ale Pán Ježiš sa chce deliť s omilosteným hriešnikom.

Pán Ježiš v podobenstve o kúkoli a o desiatich pannách ukázal, že ku koncu časov sa rozdiel medzi pravými a nepravými ešte viac zviditeľní tak, ako sa zväčší rozdiel medzi plevou a pšenicom, keď vyrastú. Pšenica už pomaly dozrieva, preto žatva musí byť blízko. On chce, aby aj kúkol aj pšenica vyrástlo a bolo tak jasne rozoznateľné jedno od druhého. Keď sa ukáže pred všetkými, kto komu patrí, buď Bohu alebo svetu. V čase žatvy kúkol bude spálený ohňom a pšenica pôjde do stodoly.

Pavol nás varuje: „*Neľahajte cudzie jarmo s neveriacimi! Ved' čo má spoločné spravodlivosť s nepravosťou? Alebo aké je spoločenstvo svetla s tmou? Aká je zhoda medzi Kristom a Belialom? Alebo aký podiel veriaceho s neveriacim?*“ (2Kor 6:14-15).

Aj v tejto poslednej dobe, keď je kresťan vystavený mnohým pokušeniam, je možné viesť víťazný život. Víťaziť je však možné iba slovom Božím, ktoré sa nemení.

Apoštol Pavol hovorí v liste Filipänom: „*Mám dôveru, že ten, ktorý začal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná až do dňa Ježiša Krista*“. – Verím, že aj skrze tieto slová.

7. Na záver výzva: „*Kto má uši, nech počuje, čo hovorí Duch zborom!*“

Jeden sedliak našiel orlie vajce a položil ho s ostatnými slepačimi vajcami pod kvočku. Po nejakej dobe sa z vajec vyliahli mláďatá. Mladé kurence si so sliepkou rozumeli, len mladý orol sa tam necítil moc dobre. Nevedel pochopiť, načo to všetko kotkodákanie a hrabanie sa v hnoji je. Mal z toho všetkého veľký zmätok. Jedného dňa však orlica, ktorá zniesla to vajce, spozorovala zhora svoje mláďa. Zniesla sa dole a volala na neho mocným hlasom, aby vzlietol do výšky a odletel s ňou. Mladý orol nikdy predtým nepočul hlas orla, ale keď počul prvé zavolanie, niečo v ňom ožilo a on zatúžil vzlietnuť k nej. Báł sa však urobiť prvý pokus, ale orlica na neho stále volala, aby to skúsil a tak začal mávať krídlami, až sa dostal do vzduchu a odletel k veľkému orlovi. On bol vždy orlom, aj keď sa nejakú dobu správal ako kura, predsa si však tento spôsob života nemohol osvojiť. A keď počul zavolanie veľkého orla, vedel, kam patrí. Takto je to s každým znovuzrozeným Božím dieťaťom, keď započuje hlas Ducha, zatúži byť s tým veľkým orlom, Pánom Ježišom Kristom. **Laodícia, máš uši počuť hlas Svätého Ducha? Prebud' sa z ľahostajnosti a vlažnosti!** Je to veľká milosť, že aj Laodícia má ešte stále šancu.

Prorocko-historický význam listu do Laodície.

Zbor v Laodícii je verným obrazom tohto posledného cirkevného veku, obrazom cirkvi poslednej doby pred príchodom Pána Ježiša. Je to doba oddelenia múdrych a bláznivých panien, doba oddelenia pšenice od plevy. **Podrobnejšie ju budeme skúmať v nasledujúcej kapitole**

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 13. časť – PREHLAD A TAJOMSTVO ODKAZOV**Prehľad a prorocké tajomstvo odkazov zvlášť s fókusom na Filadelfiu a Laodíciu**

Zjav 1:19-20 „A teda napíš, čo si videl a čo je a čo sa má diať po tomto. Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré si videl na mojej pravici, a sedem zlatých svietnikov je toto: Sedem hviezd sú anjeli siedmich zborov, a sedem svietnikov, ktoré si videl, je sedem zborov.“

o – O – o

Pri študovaní odkazov Pána Ježiša k siedmym zborom, ktoré apoštol Ján od Neho dostal na ostrove Pathmos, sme mohli vytvoriť určitý obraz o duchovnom stave každého zboru jednotlivo. Keď tých sedem obrazov postavíme po sebe – pretože kniha Zjavenia Jána je prorocká kniha – obrazy jednotlivých zborov majú aj prorocký význam. Z pohľadu Jána prorocky dopredu premietajú a charakterizujú jednotlivé úseky dejín cirkvi, ktoré my už môžeme vidieť spätne ako naplnené proroctvo, dejiny. Je to úžasné, akou presnosťou Pán dopredu charakterizuje jednotlivé doby cirkevných dejín. To posilňuje moju vieru v Bibliu a poukazuje aj na to, ako blízko je koniec.

o – O – o

Teraz zhrnieme ešte raz význam týchto odkazov a ich prorocký a historický význam, dôrazom na dnešnú dobu. **Hlavne chcem však klásť dôraz na zbor Filadelfia a Laodícia**, pretože protiklad týchto dvoch zborov znázorňuje stav cirkvi poslednej doby, protiklad múdrych a bláznivých panien a rozdiel medzi nimi.

- a. **Efez** – Charakterizuje ho smutné konštatovanie Pána Ježiša: „*opustil si prvú lásku*“ – Je to príznačné na **poapoštolskú dobu**. Je to stav cirkvi v druhej polovici prvého storočia, keď v zboroch boli badateľné znaky ochladnutia prvej lásky. (1Kor 3:3, Gal 5:15...).
- b. **Smyrna** predstavuje trpiacu, prenasledovanú cirkev: „*Znám tvoje skutky... aj tvoje súženie aj tvoju chudobu – ale si bohatý...*“ – **Prorocky to predstavuje dobu veľkých prenasledovaní prvých kresťanov** (2.-3. storočie).
- c. **Pergamum** – charakterizuje ho výrok Pána Ježiša: „*držíš učenie Balámovo a nikolaitov*“ – Predstavuje dobu slobody, ale aj veľkého odklonu od biblického kresťanstva. Cisár Konštantín Veľký prestal prenasledovať kresťanov, bola im udelená sloboda a za krátky čas kresťanstvo sa stalo povinným štátnym náboženstvom v rímskej ríši – **Rímska štátna cirkev**. Tento náhly obrat spôsobil veľké odpadnutie v živote cirkvi a zároveň aj stratu jej v ohni preskúšanej pôvodnej hodnoty.
- d. **Tyatíru** charakterizuje výrok Pána Ježiša: „*Necháš ženu Jezábel, učiť a zvádzať mojich služobníkov, aby smilnili.*“ – Tyatíra je predobrazom obdobia ešte väčšieho odklonu od pôvodného stavu. To, čo začal Pergamum, dokončila Tyatíra. Pod rúškom „cirkvi“ sa konali veci, ktoré spôsobili hanbu pre celé kresťanstvo a znehodnotili jeho kredit. Začali krstiť každého bez pokánia a zmeny života. Do života cirkvi sa dostali prvky pohanskej filozofie, mytológie a modloslužieb. Život „cirkvi“ sa vyznačoval korupciou, mocenskými snahami, hierarchiou, kultom osobnosti, nemorálnosťou a rozdelením všeobecného kňazstva všetkých veriacich na klérus a na laikov. Túto deformáciu v stredoveku ešte viac prehĺbili križiacke vojny a inkvizícia. Keďže ľudia Bibliu nepoznali, nemohli kontrolovať tento veľký úpadok. V tomto období bol založený **Rímsky cirkevný štát** – Vatikán.
- e. **Sardis** charakterizuje výrok Pána Ježiša: „*Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy...*“ – **Je to čas reformácie a poreformačného obdobia**, keď nastal určitý, ale nie úplný návrat k pôvodným biblickým hodnotám. „Žena“ Tyatíra mala čas na pokánie viac než 1000 rokov. Avšak tak hlboko sklesla, že dozrela na súd a skrz Martina Luthera dostala takmer smrteľnú ranu. Duchovný a mravný úpadok cirkvi vzbudil v životoch mnohých kresťanov túžbu po obnove. Počas stáročí boli popri oficiálnej cirkvi vždy skupiny veriacich, ktorí boli verní učeniu Ježiša Krista a apoštolov, ale tí ktorí sa ozvali, boli nemilosrdne umlčaní a zlikvidovaní v plameňoch inkvizície.

Martina Luthera nemohli zabiť, lebo nemecký knieža Fridrich ho vzal do svojej ochrany v hrade Wartburg. Týmto začala iná doba, doba reformácie. Reformácia vo svojom čase bola veľká vec, veľké Božie dielo. I keď na začiatku Luther ešte veril v očistec, Máriu považoval za bohorodičku, obhajoval autoritu pápeža a bojoval len proti násilným predajcom odpustkov, mal veľké zásluhy: preložil a dal ľuďom do ruky Bibliu, kázal po nemecky, objavil v Písme pravdu o ospravedlnení z viery pre zásluhy Kristovej obete namiesto záslužných skutkov. Na začiatku obhajoval aj krst dospelých ponorením, neskôr však prenasledoval anabaptistov. Sardis – rozumej: reformácia, je Božia odpoveď na Tyatíru. Obnova, vzkriesenie zachráneného ostatku Tyatíry. Reformácia dobre začala, ale Pán hovorí: „*Nenašiel som tvojich skutkov úplných pred Bohom!*“ Bola to reforma, ale neúplná. Neúplný, len čiastočný návrat k Božiemu Slovu a pôvodnej praxe prvých kresťanov. Žiaľ ponechali krst batoliat a preto cirkev rástla s neznovuzrozenými, duchovne mŕtvymi členmi. Biblia hovorí, že každý človek na tento svet sa narodí v stave duchovnej smrti, a ak sa nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie, teda stále je v stave duchovnej smrti. Keď zbor, cirkev sa množí, rastie neznovuzrozenými ľuďmi, tam sa šíri duch smrti a taký zbor môže mať síce krásne meno „reformovaný“, ale Pán hovorí: „*Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy...*“ – **doba reformácie a poreformačné obdobie**

- f. **Filadelfia** – „*Viem, že máš málo sily, ale si zachoval slovo mojej trpezlivosti. Hľa, dal som pred teba otvorené dvere, ktoré nikto nemôže zavrieť...*“ – Znázorňuje **dobu poreformačných prebudeneckých a misijných hnutí** 18. a 19. storočia, ktoré reformáciou začatý návrat k pôvodným biblickým hodnotám, napriek prenasledovaniu, niesli ďalej (anabaptisti, puritáni, pietisti, metodisti, Moravskí bratia). Zdôrazňovali osobnú vieru, posvätenie a potrebu misie. K tomuto obdobiu patrí aj pre nás zvlášť významné **veľké letničné hnutie** na začiatku 20. storočia. Kresťania z tohto obdobia sú pre nás veľkým vzorom.
- g. **Laodícia** – Pán hovorí: „*Si vlažný..., vyplujem ťa z úst!*“ – **Je to posledná doba pred príchodom Pána Ježiša**. Doba oddelenia múdrych a bláznivých panien, doba oddelenia pšenice od plevy. Dnešná doba je tak odlišná od filadelfskej a podobá sa skôr stavu Laodície. Zápal pre evanjelium dnes je len ťažko možné porovnávať s vekom Filadelfie. Kde je ten zápal a oheň? Aká premena nastala?! – Ako sa stala z Filadelfie Laodícia?

o – O – o

Charakteristika kresťanstva tejto doby:

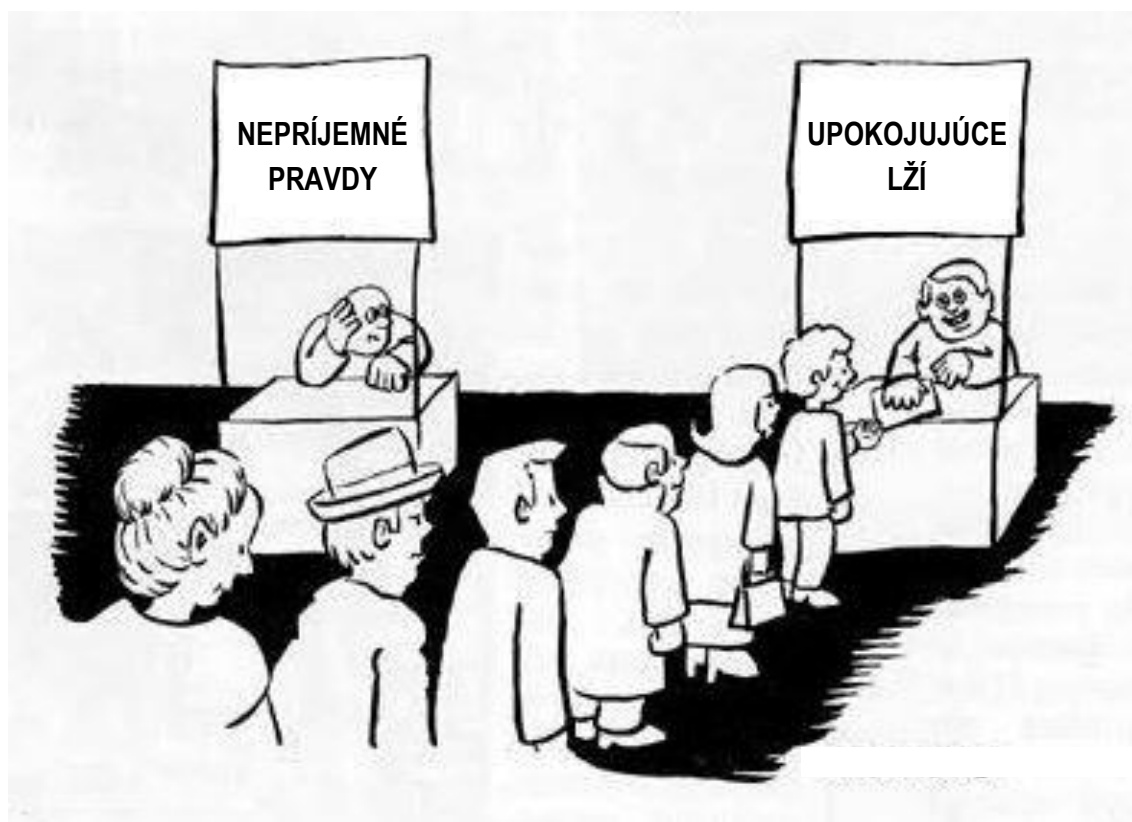
Zbor v Laodícii je verným obrazom tohto dnešného cirkevného veku, obrazom cirkvi poslednej doby pred príchodom Pána Ježiša Krista. Tento vek Laodície trvá asi od druhej polovice minulého storočia. Prevažná – východná – časť Európy po druhej svetovej vojne bola silno poznačená ateistickou výchovou, evolucionizmom a „vedeckým“ materializmom, ktorého silný vplyv je možné vnímať aj dnes. Západný svet – tzv. „kresťanská“ Európa a Amerika – zas bol ovplyvnený liberalizmom a „konzumným“ materializmom, ktorého ovociami bol rast kriminality a nemorálnosti. Po zmene politických systémov tieto dva prúdy sa stretli a z obidvoch prúdov tie negatívne sily sa spojili a prevalcovali spoločnosť. Kým Cirkev v tzv. pohanských krajinách „tretieho sveta“ (Afrika, Južná Amerika) sa prebúdzala k životu, a za cenu „smyrňanského“ prenasledovania (Čína, India a islamské krajiny) množila sa a posväcuje, v tradičných kresťanských krajinách po krátkej vlne eufórie zo slobody zvestovania evanjelia cirkev upadla do stagnácie a sa dostala pod silný vplyv ducha tohto sveta, do stavu Laodície. Tento trend sa najintenzívnejšie prejavuje v tomto tisícročí v dobe „postmodernizmu“. Nastal chaos a labyrint aj politickom aj v náboženskom svete, v ktorom je veľmi ťažko sa orientovať. Spoločnosť neustále hľadá cestu pravej „demokracie“ medzi liberalizmom, anarchiou na jednej strane, a diktatúrou, totalitou na strane druhej. Tieto formy spoločenských zriadení sa vždy dookola striedajú. V náboženskom svete v dávnej minulosti monopol na „pravdu“ mala a – nielen náboženský, ale aj politický – smer udávala „neomylná“ cirkevná hierarchia Tyatíry, ktorá aj dnes nostalgiou túži získať späť svoj stratенý vplyv a politickú moc.

Dnes však má silnú konkurenciu v rôznych tlačiacich sa východných náboženstvách, filozofiách a sektách. Dnešní ľudia už nie sú ateisti, ale hľadajú to duchovno. Pretože sa mnohí sklamaní v tradičnom inštitucionálnom kresťanstve, na „kresťanského“ Boha pozerajú cez túto prizmu sklamaní a zranení, obracajú sa k mágie, ezoterike, čarodejníctvu, špiritizmu a k rôznym okultným praktikám, skrze ktoré diabol im ponúka úžasné duchovné zážitky. Kresťanstvo ako ceremoniálna inštitúcia – podľa podobenstva Pána Ježiša – žiaľ, stratila svoju slaň, pre spoločnosť nemôže ponúknuť relevantnú alternatívu zmyslu života, a preto „na nič viacej sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí.“ (Mt 5:13). **To však neznamená, že dobrá soľ už neexistuje!** Je to veľká výzva pre Cirkev Ježiša Krista!

Laodícia je obrazom zosvetšenej cirkvi. Vytratila sa jednoduchosť a prostota, kresťania sa chcú prispôbiť, ba vyrovnáť sa svetu, vraj aby „zachránili nespasených“. **Pergamum a Tyatira chceli pokresťanšitiť vtedajší svet, Laodícia** – tiež zámerom (alebo pod zámenkou?) „získať svet pre Krista“ – **zosvetštila kresťanstvo.** Tak ako v Laodícii, mnohí dnešní takzvaní kresťania sú podobní ľuďom tohto sveta. Nie je na nich nič zvláštneho, čo by ich oddeľovalo od sveta. Kresťan, ktorý sa chce držať Božieho Slova, je považovaný za fanatika a už vôbec nezapadá do ich spoločnosti.

Laodícia – význam slova: „laos“ – ľud a „dicea“ – názory, zvyky. Podobný význam má aj slovo DEMOKRACIA, ktoré dnes mnohí prevolávajú. Demokracia znamená vláda ľudu. Božie kráľovstvo však nie je demokracia, ale teokracia.

V Laodícii pravda sa nepovažuje za absolútnu. V Laodícii nemravné módne trendy, liberálne osobné názory zhodné so svetským životným štýlom, sú smerodajné a nie Božie Slovo. Svoje zvyky, pravidlá a predpisy povýšili nad Božie Slovo. Božie Slovo sa dostalo na vedľajšiu koľaj a sa uprednostnil hlas väčšiny ľudu. Avšak – „**Amen, ten verný a pravdivý svedok**“ hovorí: Nie názory ľudí, ale Jeho slová sú „Áno a Amen!“ **Hranica medzi dobrými a zlými, správnymi a nesprávnymi, pravdou a nepravdou, pojem krásne, nepekne** – nieže sa len posunula, ale sa vytratila. **V Laodícii všetko je „super“ a všetko je „okej“!** Dominuje argument: „*Mne sa páči!*“ - I keď sa Bohu nepáči. Alebo: „*Možno, nie je to tvoj štýl, ale... teraz tento trend ide.*“ – I keď Božie Slovo má úplne iný názor! **Žijeme v dobe, keď aj „Áno“ aj „Nie“ sa považuje za Pravdu a hranica medzi Pravdou a Lžou sa zastiera!!!? – Je to smutné! Pravda je nepríjemná, ale upokojujúca lož je populárna!**

Laodícia si zháňa učiteľov, ktorí jej vyhovujú. Apoštol Pavol píše Timotejovi, „že príde čas, keď ľudia neznesú zdravé učenie, ale majú svrblivé uši, **budú si podľa svojich žiadostí zháňať učiteľov.**“ (2Tim 4:3). Na etické otázky medzi kresťanmi sú rôzne názory podľa rôznych kultúr, tradícií či teologických škôl. Kto má vlastne pravdu? V otázkach kresťanskej morálky však nerozhoduje ani kultúra, ani tradícia, ale Božie slovo. – „Každý sa odvoláva na Bibliu, ale každý vykladá Bibliu podľa svojho, čo je teda správne? Biblia už spôsobila toľko roztržiek, nebolo by lepšie ju dať úplne preč? Nech žije každý, ako chce!“ – Mnohokrát sme pokúšaní a náchylní, bez úprimného skúmania Božieho Slova a Božej vôle, prijať to, na čo sme si zvykli, v čom sme boli vychovaní, čo sme zdedili ako tradíciu, alebo naopak, odmietnuť každú tradíciu, a vyberať si to, čo je ľahšie, čo sa **nám** najviac páči, alebo čo je najpohodlnejšie, najpopulárnejšie, najatraktívnejšie, najmódnejšie, najdemokratickejšie, čo väčšina prijíma, robí, nasleduje. (Mediálny svet, PC-hry, zábavný priemysel, oblasť hudby, štýl života, správanie sa, necudná, extravagantná móda, atď.). A tak nenápadne sa cirkev vzdáľuje od právd Božieho Slova, z úzkej cesty na širokú, kde viac ľudí chodí, než po úzkej. Kde však vedie široká cesta? Ak skutočne chceme poznať pravdu, to všetko musíme odložiť na bok, a prijať to, čo úprimnému hľadajúcemu zjavuje Svätý Duch. Svätý Duch nemôže vykladať tú istú pravdu Písma rôznym spôsobom ako „učitelia podľa výberu“.

Zdanie pobožnosti. Apoštol Pavol o tom písal 2Tim 3:1-5: „*To však vedz, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy! Ľudia budú totiž milovníci seba, milovníci peňazí, chvastaví, arogantní, rúhaví, neposlušní voči rodičom, nevďační, bezbožní, bez lásky, nezmierniví, ohovárační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobro, zradní, prudkí, nafúkaní, viac milujúci rozkoš ako Boha. Budú mať tvárnosť pobožnosti, ale jej moc budú popierať.*“

Konzumná spoločnosť – konzumné kresťanstvo. Žijeme v dobe, keď veľa kresťanov podľahlo tzv. „konzumnému“ spôsobu života. Nehovorím predovšetkým o konzumnom materializme, o hľadaní materiálnych hodnôt a užívaní hedonistických rozkoší, i keď tie veci tiež majú veľký vplyv na kresťanov, ale hovorím o konzumnom kresťanstve, čo znamená: len prijímať, prijímať a nič nedávať. Kresťania vyhľadávajú a organizujú rôzne zábavné programy a aktivity, vyhľadávajú senzácie a atrakcie, hľadajú recepty na pozdvihnutie svojho ega a sebavedomia, na prosperitu, ako môžu byť úspešní, bohatý, zdravý, veselý a šťastný. Samozrejme, nechcem to všetko anulovať, pretože verím, že Božou vôľou je, aby Jeho deti boli šťastné a požehnané každým požehnaním, a aby zbory mali dobré programy pre záchranu nespasených ľudí. Avšak Laodícia vieru chce používať len na svoje pozemské potreby a ciele (zriedené „evanjelium prosperity“). Aj modlitby Laodície sú egocentrické: „*Pane, daj..., Pane, daj...!*“

Chýba oddaná služba Bohu, a namiesto oddanej služby Bohu sú aktivity a zábava. Heslom rímskych cisárov bolo: „Panem et circenses (*Chlieb a hry*)“. To znamenalo, že keď vládca chcel predchádzať nespokojnostiam a vzburám, aby odvrátil pozornosť ľudí od ich skutočných problémov, mal im dať každodenný chlieb a zabezpečiť hry, zábavu. Je zaujímavé mimochodom, že dnes mnohým ľuďom postačí namiesto chleba každodenná cigareta a alkohol, plus hracie automaty – hoci aj na úžernický úver. Aj štát má najviac príjmov z cigariet, alkoholu, hracích automat a stávkových hier. Koluje slogan, že: „*Ktorá vláda zvýši cenu piva, padne!*“ No, ale my, kresťania, predsa nepijeme, nefajčíme a Boh nám dáva každodenný chlieb. Diabol zas sa postará o zábavu cez nekonečné pozeranie TV programov, cez PC hry, FB a iné zábavy – bez svedomitého výberu. V nedeľu však spievame: „*Všetko čo mám, dám na oltár, svoj život nesiem pred Tvoju tvár!*“ **Toto je Laodícia!** Jedna staršia pieseň sa pýta: „*Aké miesto dávaš Kristu? Za teba On strpel kríž!*“ – **Ozaj, Laodícia!** Aké miesto má Kristus v tvojom každodennom živote?

Vlažnosť, nezáujem – „Nie si ani studený ani horúci!“

Nezáujem o Božie veci, o Božie Slovo – o učenie Božieho Slova. Filadelfia poznala, milovala a poslúchala Bibliu, Laodícia už nečíta, nemiluje ani nepozná. Má len aktivity.

Vlažnosť je charakteristickým znakom kresťanských cirkví 21. storočia. Cirkev v dobe Filadelfie bola vrúcna. V dobe Laodície však ochladla, ich duchovný zápal ochabol a Pán hovorí: „*Vypľujem ťa zo svojich úst, pretože si vlažná!*“ Laodícia nie je ani horúca ani studená. Niekedy bola horúca, ale ochladla. Je nechutná, vlažná! Je ako soľ, ktorá stratila svoju slanosť. Ako strom, ktorý neprináša ovocie.

V Laodícii o praktickom posvätení a o ochote bezpodmienečného konania poznanej Božej vôle, ktorú Boh vo svojom Slove zjavuje, **sa málo hovorí**. Budme úprimní, **kto chce dnes úprimne a bezpodmienečne konať Božiu vôľu?**

Žijeme v dobe, keď najviac potrebujeme to, čo sa najmenej robí: Byť zakorenený v Písme! Mnoho kresťanských manželstiev stroskotá, pretože manželia osobitne ani spolu – nikdy neboli zakorenení v Písme. Mnohí kresťania prežívajú stroskotanie viery, pretože svoj dom nestávali na skale, ale na piesku. Pán Efezskému zboru vyčíta, že opustili prvú lásku. Som presvedčení, že mnohí veriaci nikdy neboli v stave prvej lásky. Obľúbili si len nejaké programy, ale nie Pána a Jeho Slovo. Základom, zmyslom a náplňou života mnohých kresťanov sú napr. kresťanské koncerty, ale nie Božie Slovo. Potom keď prichádzajú búrky, stavba sa zrúti. Pretože sa ukáže, že svoj duchovný dom nestávali na skalu, ale na piesok. **Podľa slov Pána Ježiša skalou, resp. pieskom je činenie alebo nečinenie Jeho slov.** (Mt 7:24-27).

Nadutosť, pýcha, slepota.**„Lebo hovoríš: Som bohatý a zbohatol som.“**

Cirkev či kresťania laodícijského veku myslia viac na materiálne veci ako na duchovné, ich srdce je rozdelené medzi Bohom a svetom. Cirkvi sú bohaté. Jeden kardinál v bazilike sv. Petra v Ríme mladému farárovi poukazoval poklady chrámu: „Vidíš, už nemusíme povedať ako Peter: „*Striebro a zlato nemám...*“ – Ten mu odpovedal: „Ale ani to nemôžeme povedať, čo Peter povedal: „*To čo mám, ti dám. Vstaň a chod!*“

Žiaľ, to nemôžeme povedať ani my, letniční kresťania. Možno, máme všetko, sme bohatí, máme perfektnú techniku, rôzne zázračné efekty, ale niečo nám chýba: opravdivé pôsobenie Svätého Ducha! Možno tie efekty sú dobré nato, aby nahradili efekt Svätého Ducha, aby aspoň nejaký (hoci zo sveta kopírovaný) efekt bol? Niekedy stačila jedna gitara, boli vrúcne modlitby z čistého srdca a bola prítomná aj moc Božia.

Cirkev sa uzatvorila a stala sa inštitúciou, organizáciou, bohoslužba sa stala formálnou, tradičnou ceremóniou, alebo naopak, kultúrnym podujatím. Laodícia sa snaží evanjelium prispôbiť dobe, urobiť ho príťažlivým a atraktívnym, aby mohla vykazovať výsledky a prospech. V cirkvi čím ďalej, tým viac dominujú len zábavné programy, kresťanské show, sebecká prosperita, konzumné kresťanstvo. Je to zriadené evanjelium, rozšírená úzka cesta.

Kazatelia „Laodície“ zo svojich kázni vynechávajú tesnú bránu pokánia, obchádzaním ktorej nikto nemôže byť spasený. Hlásajú len Božiu lásku, milosť a slobodu, ale nekážu Zákon, ktorý by poukázal na Hriech. **Bez poznania Zákona** totiž nie je **poznanie hriecha** (Rim 7:7-9), bez poznania hriecha ľudia nemôžu **činiť pokánie**, a bez pokánia nemôžu byť **spasení**.

Prosím Vás, skúste pochopiť túto nepopulárnu pravdu! Samozrejme, ja nechcem anulovať Božiu lásku, ani to že Boh je láska a miluje hriešnika, dotýka sa ho a hriešnika môže premeniť len dotyk Božej lásky. Často býva otázkou diskusií, s čím musí byť hriešnik konfrontovaný, aby sa stal Božím dieťaťom: so Zákonom alebo Božou láskou? Mojou odpoveďou je, že s Bohom, Ktorý je svätý a Ktorý je Láska. Keď človek je konfrontovaný s Bohom, je konfrontovaný Jeho svätosťou a dotýkaný Jeho láskou. Boh niekedy človeka priťahuje k sebe svojou láskou a dobrotou. Pavol hovorí: „*A či pohŕdaš bohatstvom jeho dobrotivosti, znášateľnosti a zhovievavosti nevediac, že ťa dobrota Božia vedie ku pokániu?*“ (Rim 2:4).

Konfrontácia Božou svätosťou však v Biblii v mnohých prípadoch vyvolávala strach. Ak človek nereaguje na Božiu lásku, Boh ho môže pritiahnuť k sebe a spasiť aj skrze strach (napr.: náhle vážne ochorenie!). V procese obrátenia však má veľkú úlohu aj Zákon, pretože poznania hriechu je skrze Zákona. Keby nebol Zákon, keby neboli Božie pravidlá, príkazy a zákazy, nebolo by čo prekročiť, teda nebol by hriech. Keby však neboli pravidlá, bol by chaos, anarchia, ale aj „havárie“ s tragickými následkami. Boh aj svoj Zákon, príkazy a zákazy dal z lásky, v záujme ochrany človeka. Svätý Duch človeka najprv usvedčí o hriechu (Jn 16.8) a potom poukazuje na riešenie hriechu skrz vieru v obeti Pána Ježiša Krista. Evanjelium stojí na dvoch nohách: *„Čiňte pokánie a verte v evanjelium!“* Tesná brána teda nemôže byť vynechaná!

Kázať o hriechu nie je populárne, preto kazatelia „Laodície“ o hriechu a o posvätení kázať nebudú, aby nestratili svoju popularitu a svoje ovečky. Tým však do zborov pribúdajú len „bláznivé panny“ a paradoxne, obávaná fluktuácia len rastie. Ľudia do cirkvi jednými dverami vojdú, druhými odchádzajú. Mnohí sa pripojili do cirkvi len kvôli spoločenstvu priateľov, pre zábavné aktivity, ale nie kvôli osobnému poznaniu Pána a Jeho Slova. Keď ich očakávania sa nespĺnia, vrátia sa do sveta (Vid' Mt 13:20, 21).

V dobe Pána Ježiša Židia vynaložili veľké misijné úsilie, aby jedného pohana obrátili na Žida prozelitu, ale so svojimi zákonníckymi spôsobmi ho neprivedli k Bohu, len do židovskej obce a nakoniec z neho učinili „syna pekla“. Podobné, z pohľadu spasenia nie sú efektívne ani obrovské vynaloženia energie liberálnych populistov bez hlásania hriechu a potreby biblického pokánia. *„Beda vám zákonníci a farizeovia, pokrytci, pretože obchádzate more i suchú zem, aby ste učinili jedného novoverca, a keď sa ním niekto stane, činíte z neho syna pekla, dva razy horšieho ako ste sami.“* (Mt 23:15).

„Nepotrebujem ničoho (ani nikoho)“

Trend nezávislosti – na ospravedlnenie svojich názorov: *„sebe si zvolia učiteľov pretože od pravdy im svrbia uši.“* Sú to nadutí individualisti: *„Som bohatý a zbohatol som. Nepotrebujem ničoho ani nikoho.“* Ani bratov ani sestry, ani obecnosť. Lietajú z konferencie na konferenciu, z koncertu na koncert, ale nikde nie sú doma. Neprejavujú záujem o zmluvné vzťahy v zbere ani o svoju zodpovednosť za svoj zbor.

Odrhnú sa a zakladajú svoje nezávislé spoločenstvá. V mnohých krajinách už 10-20 ľudí môže vytvoriť novú cirkev. Sú to vzbúrenci, ktorým sa vo svojom zbere niečo nepáči a hneď si môžu založiť „vlastnú cirkev“ – Ministries.

- Odrhnú sa
- pre osobné ambície
 - pre osobné konflikty
 - pretože hľadajú dokonalý zbor: *„Tento zbor nie je dokonalý, ... nie je podľa mojich predstáv!“*
 - pretože sa nikomu nechcú podriaďovať, neprijímajú poriadok, neznášajú nad sebou autority, nechcú, aby im niekto hovoril do života, nikomu nechcú byť zúčtovateľní, teda nechcú chodiť vo svetle.

Tento vek je aj slepý: *„Myslíš o sebe: Som bohatý a zbohatol som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý.“*

Pán aj pre Laodíciu má radu. Dnes vyzýva cirkev poslednej doby a dáva jej šancu pokánia, nápravy, víťazstva a odmeny – sedieť s Ním na tróne: *„Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata prečisteného v ohni, a biele rúcho, a kollyrium pomazať svoje oči, aby si videl. Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trescem. Rozhorli sa teda a učiň pokánie. Hľa, stojím pri dverách a klepem. Keby niekto počul môj hlas a otvoril by dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou. Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, ako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcom na jeho tróne.“*

Pán radí kúpiť si: zlato, biele rúcho, kollyrium. Hlavne tieto tri dôležité veci chýbajú tomuto zboru. Pán hovorí: *„kúp si odo mňa...“*. Človek si obyčajne uvedomí hodnotu veci až vtedy, keď musí za ňu zaplatiť. *„Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata prečisteného v ohni...“*

Zlato prepálené v ohni predstavuje vieru, ktorá prešla skúškami, ohňom. Aby sme nadobudli a vážili si pevnú vieru, musíme niečím prejsť, kde naša viera sa skúša, osvedčuje, a budeme si ju viac vážiť a chrániť. Pán Ježiš nám túto vieru ponúka, lebo aj On prešiel utrpením.

Zlato je veľmi vhodné pre takéto prirovnanie. Zlato nepodlieha korózii a má vynikajúce vlastnosti, ale aby sa z neho odstránila všetka troska, musí sa pretaviť v ohni. Preto má vysokú cenu. To presne ilustruje život kresťana, ktorý prechádza ohňami skúšok, aby jeho viera bola ako ap. Peter hovorí: „*drahocenná*“, ktorá je omnoho vzácnejšia, ako zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom skúša (1Pet.1:7). Takáto viera je potom tým najväčším bohatstvom kresťana.

Často krát uvažujem nad tým, že snáď tento trend Laodície niekedy zastaví až ten Boží oheň utrpenia, možno prenasledovania, keď Pán v ohni bude skúšať a prečisťovať vieru a život svojej cirkvi poslednej doby. Pretože Nevesta Kristova musí byť „*slávna, svätá a bezvadná, nemajúca škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého*“ (Ef 5:27).

Apoštol Pavol v 1Kor 3:10-15 hovorí o tom, že príde deň, keď dielo každého jedného z nás bude skúšané ohňom. A keď dielo niekoho obstojí, ten dostane odmenu. To sú tí, ktorí do stavby Božieho kráľovstva a svojho duchovného života dávajú ohňovzdorný materiál, trvanlivé hodnoty, to najlepšie svojho života. „*Podľa milosti Božej, ktorá mi je daná, ako múdry staviteľ položil som základ, a iný stavia naň. Ale každý nech hľadá, ako naň stavia. Lebo iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus. A keď niekto stavia na ten základ zlato, striebro, drahé kamene, drevo, seno, slamu - jedného každého dielo vyjde najavo, pretože to ten deň ukáže, lebo sa zjaví v ohni. A jedného každého dielo, aké ktoré je, sám ten oheň skúsi. Ak ostane niečie dielo, ktoré postavil na základ, dostane mzdu; ak zhorí niečie dielo, bude mať škodu, a on sám bude zachránený, ale tak ako skrze oheň.*“

Laodícia bude musieť prechádzať cez prepaľujúci a očisťujúci oheň! V tomto ohni sa ukáže, „*kde je trpezlivosť a viera svätých...*“, a kto sú „*tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu.*“ (Zjav 13:10, 14:12). **V ohni zhorí len pleva.** Spomínal som, že mnohí veriaci nikdy neboli v stave prvej lásky. Obľúbili si len nejaké kresťanské programy, kamarátov, ale nie Pána. Aj to je len ako pleva. V ohni zhorí každá zábava, každá aktivita, každá ľudská sláva, aj móda ako pleva. Len to zlato zostane. Zlatu oheň neškodí. Avšak aj ono bude prepaľované!

Iz 3:13-24 „*Hospodin sa postavil, aby sa pravotil; stojí, aby súdil národy. Hospodin príde so súdom, aby sa súdil so staršími svojho ľudu i s jeho kniežatami a povie: Vy ste skazili vinicu; lúpež, vydraná od chudobného, je vo vašich domoch. Čo sa vám zdá, že drtíte môj ľud a meliete tváre chudobných ako žarnov?! hovorí Pán Hospodin Zástupov. A Hospodin riekol: Pretože sa povyšujú dcéry Siona a chodia s vytiahnutým krkom, mihajú očami a chodia sem-tam drobným krokom a lákajúc poštrngávajú svojimi nohami, preto okydá Pán temeno dcér Siona prašinou, a Hospodin obnaží ich hanbu. Toho dňa odstráni Pán okrasu štrngavých spôn na ich nohách i zdobné stuhy na ich čelách i nákrčné mesiaciky, náušné závesky perlisté, zápästné retiazky a jemné závoje, klobúky, nánožné zápony, opasky, nádoby s voňavkami a amulety, prstene a nánosné obrúčky, slávnostné rúcha, plášte, prehodné šatky a vačky, zrkadlá, jemné košielky, turbany a halienky. A stane sa, že bude namiesto balzomovej vône hnis a namiesto ozdobného opasku povraz, miesto umelých kaderí plešina a miesto skvostrného rúcha širokého prepásanie smútočného vreca a spálenina miesto krásy.*“ – Tieto slová sa niekoľkokrát doslovne naplnili v živote Izraelského ľudu, naposledy v koncentračných táboroch, a sú výstrahou aj pre nás, pretože: „*súd sa začína od domu Božieho*“. (1Pt 4:17).

„*Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a otcovsky trescem. Rozhorli sa teda a učiň pokánie. Hľa, stojím pri dverách a klepem.*“ Aj prorok Daniel prorokoval o tejto poslednej dobe, ktorá preverí všetkých: „*Čistení a bielení a skúšaní ako v ohni budú mnohí. A bezbožní budú páchať bezbožnosť a nebudú rozumieť, ale rozumní budú rozumieť.*“ (Dan12:10)

Súhrn:

ZBOR	PÁNOV VÝROK	HISTORICKÁ DOBA
EFEZ	<i>Opustil si prvú lásku</i>	Poapoštolská doba
SMYRNA	<i>Znám tvoje utrpenie</i>	Doba prenasledovania
PERGAMUM	<i>Učenie nikolaitov</i>	Rímska štátna cirkev
TYATÍRA	<i>Prorokyňa Jezábel'</i>	Rímsky cirkevný štát
SARDIS	<i>Máš meno, že žiješ, ale si mŕtvy</i>	Reformácia
FILADELFIA	<i>Máš málo sily, ale si verný</i>	Prebudenecké hnutia
LAODÍCIA	<i>Pretože si vlažný, vyplujem ťa z úst</i>	Posledná doba

Z týchto siedmich období cirkevných dejín a siedmich hlavných prúdov cirkevných denominácií **štyri sú na scéne prítomné aj dnes**. EFEZ historicky prešiel do SMYRNY, SMYRNA do PERGAMU, PERGAMUM zanikol a prešiel do TYATÍRY. TYATÍRA však je na scéne vo forme rímsko-katolíckej cirkvi, SARDIS je tu vo forme tradičného protestantizmu. Je tu ešte FILADELFIA teda prebudenecké a letnično-charizmatické hnutie znovuzrodených a Svätým Duchom plných kresťanov. Nakoniec je tu LAODÍCIA, čo znázorňuje vlažné kresťanstvo poslednej doby pred príchodom Pána. Z tohto vyplýva, že TYATÍRA, SARDIS, FILADELFIA a LAODÍCIA bude tu pri druhom príchode Pána. V tejto dobe denominácie už nebudú mať žiadny význam. TYATÍRA a SARDIS buď sa prebudí a sa pridá ku FILADELFIE, alebo sa pridá ku LAODÍCIE. FILADELFIA znázorňuje múdre a LAODÍCIA znázorňuje **bláznivé panny z každej denominácie**.

Veríme, že aj v katolíckej cirkvi je veľa úprimných, Boha hľadajúcich kresťanov, veď Pán hovorí Tyatíre: „*Ale vám hovorím, aj ostatným v Tyatíroch všetkým, ktorí nemajú toho učenia, a ktorí nepoznali hlbín satanových, ako hovoria: Nekladím na vás iného bremena. Držte to, čo máte, dokiaľ neprídem.*“ Teda boli v Tyatíre, ako aj teraz sú v katolíckej cirkvi takí, ktorí sa nestotožnili učením Jezabeli. Títo, keď zaznie hlas: „*Vyjdite z Babylona...!*“ (Zj 18:4) – vyjdú a spolu s Filadelfiou budú mať účasť na vytržení cirkvi. Ostatní budú tvoriť odpadlickú cirkev, veľký Babylon.

Podobné Sardis. „*Ale máš i v Sardách niekoľko málo osôb, ktoré nepoškvrnili svojho rúcha, a budú sa prechádzať so mnou v bielom rúchu, pretože sú hodní.*“ V Sardách bolo niekoľko málo osôb, ako dnes aj v reformovaných protestantských cirkvách sú niektorí, ktorí podľa slov Pána Ježiša nepoškvrnili svoje rúcho, ale ho zachovali čistým. Tiež sa pridajú k skupine múdrych panien a ostatní k bláznivým, k veľkému Babylonu.

Vidíme, že aj Sardis aj Tyatíra má šancu. Hlavne chcem klásť dôraz na zbory Filadelfia a Laodícia. Pretože protiklad týchto dvoch zborov znázorňuje stav cirkvi poslednej doby, protiklad múdrych a bláznivých panien a rozdiel medzi nimi. Ku koncu časov sa rozdiel medzi múdrymi pannami a bláznivými ešte viac zviditeľní tak, ako sa zväčší rozdiel medzi plevou a pšenitou, keď vyrastú. Pšenica už dozrieva, preto žatva musí byť blízko. Laodícia sa stane Babylonom, odpadlickou cirkvou, smilnicou a nebude mať účasť na vytržení Cirkvi Kristovej, pretože v podobenstve Pána Ježiša bláznivé panny nevošli na svadbu. Najsmutnejšie je však, keď z ochladnutej FILADELFIE sa stane LAODÍCIA!

„Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!“

Ako v každej dobe, aj teraz je pre nás hlas Ducha životne dôležitý. Táto výzva je tento krát v období cirkvi už naposledy. Boh určil i tomuto obdobiu presné hranice. Čas je krátky. **Uplynulých takmer 2000 rokov od dokonania spasenia na golgotskom kríži na Božej stupnici je len ako niekoľko cm.** Kde sa nachádzame? Je najvyšší čas, aby sme sa nad sebou zamysleli a zobrali si k srdcu Pánove rady. Pán ešte stále stojí pri dverách a klope. On nevníká dovnútra násilím, on čaká na tých, ktorí ešte budú počuť jeho hlas a budú s Ním večerať. Teraz sa už naozaj zvečerieva a je stále viac bezbožnosti vo svete. Pán už čoskoro príde pre svoju cirkev, aby sa potom ukázala skazenosť sveta v plnosti. V tejto poslednej dobe, keď už je na scéne Laodícia, sa dá očakávať, že udalosti dostanú rýchly spád a Pán môže prísť veľmi skoro.

Milý čitateľ! Ja v týchto úvahách nehovorím úmyselne o Tebe, o Tvojom živote a o Tvojom, Vašom zbore! Hovorím o tých a k tým, ktorí sú v Laodícii! Kde sa nachádzaš Ty? Ak sa nachádzaš vo Filadelfii, sláva Bohu! Avšak, apoštol Pavol píše Kološanom, že má veľké boje pre tých, ktorí sú v Laodícii. Nie si náhodou v Laodícii? Ak áno, Pán stojí pri Tvojich dverách VONKU a klope. Počuj Jeho hlas a otvor Mu dvere! Vojde k Tebe a bude večerať s Tebou aj Ty s Ním!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 14. časť – NEBESKÁ BOHOSLUŽBA (Zjav 4. a 5. kapitola)

Zjav 4:1-11 „Potom som videl, a hľa, dvere boli otvorené na nebi, a ten prvý hlas, ktorý som počul ako trúbu, hovoriacu so mnou, vravel: Vystúp sem hore, a ukážem ti, čo sa musí stať potom. A hneď som bol v duchu. A hľa, trón stál na nebi, a na tróne ktosi sediaci. A ten, ktorý to sedel na tróne, bol na pohľad podobný kameňu jaspisu a sardisu, a dúha bola vôkol trónu, na pohľad podobná smaragdu. A okolo trónu stálo dvadsaťštyri trónov, a na trónoch som videl dvadsaťštyri starcov, sediacich, oblečených v bielych rúchach, a na svojich hlavách mali zlaté koruny. A z trónu vychádzali blesky a hromy a hlasy a pred trónom horelo sedem ohnivých lampád, ktoré sú siedmi duchovia Boží, a pred trónom bolo čosi ako sklené more, podobné kryštálu, a prostred trónu a vôkol trónu štyri živé bytosti, plné očí spredu i zozadu. A prvá živá bytosť bola podobná ľvovi, druhá živá bytosť podobná teľaťu, tretia živá bytosť mala tvár ako človek, a štvrtá živá bytosť bola podobná letiacemu orlovi. A štyri živé bytosti, jedna každá z nich, mali po šiestich krídlach okolo, a zvnútra boli plné očí. A nemajú odpočinku ani vodne ani v noci a hovoria: Svätý, svätý, svätý Pán Boh všemohúci, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde. A keď dajú živé bytosti sediacemu na tróne, živému na veky vekov, slávu a česť a vďaku, padnú dvadsiati štyria starci pred sediacim na tróne a budú sa klaňať živému na veky vekov a hodia svoje koruny pred trónom hovoriac: Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci, a pre tvoju vôľu sú a boli stvorené.“

o – O – o

Tieto 2 kapitoly (Zjav 4. a 5. kapitola) sú veľmi blízke a navzájom úzko súvisia.

Doterajšie tri kapitoly sme študovali podrobne a zdĺhavo.

V prvej kapitole sme čítali o tom, že Pán Ježiš sa zjavil ap. Jánovi na ostrove Pathmos, kde bol vo vyhnanstve pre meno Pána Ježiša. Diabol si myslel, že sa podarilo odstrániť aj posledného apoštola, avšak Pán práve túto situáciu využil na to, aby svojmu starému služobníkovi sa otvorilo nebo, aby mu boli zjavené a cirkvi oznámené tajomstvá, ktoré mal napísať: „napíš, čo si videl, a čo je a čo sa má diať potom.“ (Zj 1:19).

Ján na Pathmose dostal aj inú úlohu: napísať siedmym zborom v Malej Ázii odkazy Pána Ježiša (v 2. a 3. kapitole), s ktorými sme sa najviac zaoberali doteraz. Videli sme, že **tieto odkazy hovorili** konkrétne vtedy žijúcim veriacim, ale **hovorí aj dnes** každému jednotlivcovi a zboru, ktorý sa nachádza v duchovnom stave, aké opisujú tieto odkazy. Po tretie, tieto odkazy **majú aj prorocký a historický význam**, na základe čoho sme mohli vidieť, že skutočne žijeme v poslednom období cirkevných dejín, pred vytržením cirkvi.

Tu vo 4. kapitole Jánovi sa znova otvorí nebo:

Zjav 4:1-2/a. „Potom som videl, a hľa, dvere boli otvorené na nebi, a ten prvý hlas, ktorý som počul ako trúbu, hovoriacu so mnou, vravel: Vystúp sem hore! A hneď som bol v duchu.“

Znovu sa mu otvorí nebo a **počuje ten z prvej kapitoly známy hlas**, ako hlas trúby: „Vystúp sem hore, a ukážem ti, čo sa musí stať potom.“

Doterajšie kapitoly hovorili hlavne o tom, čo je, teda čo (teraz už) bolo v dobe apoštola Jána, aký bol stav cirkvi v dobe, keď Ján bol na ostrove Pathmos. **Teraz** mu ten hlas hovorí, že budú mu ukázané veci, ktoré sa majú stať potom, teda to, **čo ešte bude.**

Odteraz v knihe Zjavenia môžeme čítať o tom, čo sa malo stať, čo sa stálo od doby Jána a čo sa má stať ešte. Verím, že **veľa veci, ktoré tu sú označené ako „potom“, za 2000 rokov sa už naplnili** a už sa stali minulosťou. **Sú však veci, ktorých naplnenie ešte je pred nami.**

Sú názory, ktoré hovoria, že od 4. kapitoly všetky udalosti sa budú diať až po vytržení Cirkvi, pretože výzva: „Vystúp sem hore!“ – obrazne znamená vytrženie Cirkvi. Argumentujú aj s tým, že od 4. kapitoly nie je zmienka o Cirkvi, teda Cirkev už nie je na zemi. Ja s týmto názorom nemôžem súhlasiť! **Práve naopak!** Len po štvrtej kapitole skutočne začína naplnenie prorockiev o budúcnosti cirkvi, Izraela a o udalostiach vo svete. Keď od 4. kapitoly Cirkev už nie je na zemi, **pre koho sú napísané** v ďalších kapitolách tie dôležité informácie, varovania a podrobnosti o apokalyptických udalostiach? Pre Židov alebo pre neveriacich? Neveriaci nečítajú Bibliu, Židia nečítajú Nový Zákon!

Alebo pre ľudí, ktorí zostanú na zemi po vytržení? Nemyslím si, pretože pre nich už doba milosti sa skončí a nastane doba Božieho hnevu.

Ja si myslím, že z tých udalostí už veľa sa naplnilo a naplnenie niektorých je ešte pred nami.

Výzva: „*Výstup sem hore!*“ – bola adresovaná Jánovi a neznamená vytrženie cirkvi.

„*A hneď som bol v duchu.*“ – **Ján bol v stave duchovného vytrženia** a ocitol sa v nebeskej sfére. Bola mu ukázaná sláva nebies a sláva Božieho trónu.

Mnohí sa snažili už opísať, čo videli, keď boli v podobnom stave, ale **jednoducho sa to nedá**. Často človek pridáva viac ako mu bolo zjavené, funguje aj ľudská fantázia, a vedie to len špekuláciám. Mnohí zo svojich zážitkov robia svoju teológiu, ktorá zdobená fantáziou je v rozpore s učením Písma.

Preto ja sa uspokojím tým, čo povedal apoštol Pavol, ktorý bol vytrhnutý až do tretieho neba, do raja a **počul nevysloviteľné slová, ktoré nesmie človek hovoriť**. (2Kor 12:1-4). Keď sa to nedá opísať, tak ani sa o to nesnažme. Uspokojme sa s tým, že „...*máme stavenie od Boha, dom, nie rukou učený, večný v nebesiach...*“ (2Kor 5:1, 1Kor 2:9). „*Ako je napísané: Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.*“

I keď tam budú zlaté ulice, ale ja nie kvôli tomu túžim tam byť. Túžim sa tam dostať kvôli tomu, že tam bude aj môj Pán, Pán Ježiš. Keby On tam nebol, aj nebo by bolo peklom.

Verím, že keď chodíme v duchu, keď nežijeme podľa tela ale podľa ducha, dostaneme sa tam.

Jánovi však bolo dané, že **videl slávu nebies, ale ani on nenachádza slová**, aby ju presne opísal. Preto používa často výrazy: *ktosi, akoby, na pohľad podobný, čosi ako..., atď.* Jednoducho, to sa nedá opísať, ale veríme, že raz to uvidíme.

Jánov opis má iný účel, predovšetkým opísať **nie to, ako tam je, ale to, čo sa deje pri Božom tróne** a čo bude, čo sa stane potom. **Ján predovšetkým opisuje nebeskú bohoslužbu.**

2/b-3. „*A hľa, trón stál na nebi, a na tróne ktosi sediaci. A ten, ktorý to sedel na tróne, bol na pohľad podobný kameňu jaspisu a sardisu, a dúha bola vôkol trónu, na pohľad podobná smaragdu.*“

4. „*A okolo trónu stálo dvadsaťštyri trónov, a na trónoch som videl dvadsaťštyri starcov, sediacych, oblečených v bielych rúchach, a na svojich hlavách mali zlaté koruny.*“

5. „*A z trónu vychádzali blesky a hromy a hlasy a pred trónom horelo sedem ohnivých lampád, ktoré sú siedmi duchovia Boží...*“

Blesky a hromy naznačujú vážnosť situácie – Božiu svätosť a približujúci sa Boží súd.

6/a. „*a pred trónom bolo čosi ako sklené more, podobné kryštálu...*“

Sklené more je miesto pre víťazov, ktorí zvíťazili nad šelmou (Zj 15:2). „*A videl som čosi ako sklené more, zmiešané s ohňom, a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali harfy Božie a spievali pieseň Mojžišovu a pieseň Baránkovu a hovorili: Veľké a prepodivné sú tvoje skutky, Pane,*“

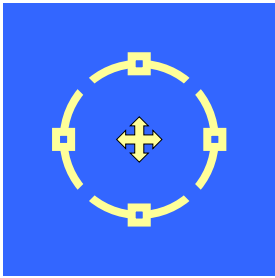
6/b. „*a prostred trónu a vôkol trónu štyri živé bytosti, plné očí spredu i zozadu.*“

7-8/a. „*A prvá živá bytosť bola podobná levovi, druhá živá bytosť podobná teľaťu, tretia živá bytosť mala tvár ako človek, a štvrtá živá bytosť bola podobná letiacemu orlovi. A štyri živé bytosti, jedna každá z nich, mali po šiestich krídlach okolo, a zvnútra boli plné očí.*“

Možno, by nás zaujímalo, že kto sú tí dvadsiati štyria starci a štyri živé bytosti či životvory?

Podľa listu k Židom **starozákonné obrady boli predobrazmi nebeskej bohoslužby**. Mojžiš podľa nebeského vzoru dal postaviť stánok zmluvy a ustanoviť bohoslužobný poriadok kňazov. V starom zákone bolo 24 tried kňazov a tiež 24 tried Levitov.

Títo **dvadsiati štyria** starci na nebeskej bohoslužbe sú zástupcovia vykúpených z Izraela a z Cirkvi, ktorí v nebi konajú kňazskú službu. Boli oblečení v bielych rúchach, a na svojich hlavách mali zlaté koruny. (12 pokolení Izraela a 12 apoštolov? – Ján vtedy ešte žil!). Zj 21:12-14 „*A mesto (nový Jeruzalem) malo veľký múr a malo dvanásť brán a na bránach napísané mená dvanástich pokolení synov Izraelových; od východu tri brány, od severu tri brány, od juhu tri brány, od západu tri brány. A múr mesta mal dvanásť základov a na nich dvanásť mien dvanástich apoštolov Baránkových.*“

Štyri živé bytosti. Tento obraz nám pripomína táborenie Izraela na púšti okolo svätostánku (4M 2.kap). Na každej svetovej stránke od svätostánku táborili tri pokolenia, z ktorých jedno bolo vodcovským pokolením, ktoré mali aj svoj prápor so symbolom. Na východ od svätostánku bolo pokolenie **Júda**, ktorého symbolom bol **lev**. Na západ táboril **Efraim**, ktorého symbolom bolo **teľa**, na juh táboril **Ruben** so symbolom tváre **človeka**, a na sever **Dan** so symbolom **orla**.

Prorok Ezechiel píše, že mal videnie o štyroch živých bytostiach. Každá z nich mala štyri tváre: tváre **leva, teľati, človeka a orla**. Ezechiel hovorí, že „poznal som, že to boli cherubi.“ (Ez 10:20).

Tu v Zjavení Jána 4. kapitole tiež sa hovorí o štyroch živých bytostiach. Akosi oni tvorili trón. Oni boli aj „uprostred trónu aj vôkol trónu, boli plné očí spredu i zozadu.“ Každá z týchto bytostí mala iné tváre, kým u Ezechiela každá mala všetky tieto štyri tváre.

Kto sú tieto štyri živé bytosti? Ja si myslím, že nie je to dôležité vedieť. Uvidíme, keď tam budeme. Snáď najlepším výkladom by bolo, že oni všetky symbolizujú celé oslávené stvorenstvo, ako ap. Pavol hovorí Ef 1. kap. „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás požehnal každým požehnaním duchovným v ponebeských oblastiach v Kristovi, ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta, predurčiac nás... oznámiač nám tajomstvo svojej vôle... cieľom správy plnosti časov **dovedna spojiť všetko v Kristovi, to, čo je na nebesiach, i to, čo je na zemi.**“

Teda nie to je dôležité, kto sú tieto živé bytosti, ale to, čo robia.

Celé nebo – anjeli, archanjeli, cherubíni, seráfy, starci, štyri živé bytosti, všetky vykúpení z Izraela a z Cirkvi Kristovej – oslavujú toho, ktorý sedí na tróne.

Vzor uctievania je v nebi. Je potrebné, aby sme aj my podľa tohto vzoru uctievali Pána.

- 1) Poď, výstup sem, hore – to znamená žiť život v Duchu.
- 2) Ukážem ti nebeskú bohoslužbu
- 3) Nebeská bohoslužba je neustála, oslava je bez prerušenia.

8/b. „*A nemajú odpočinku ani vodne ani v noci a hovoria: Svätý, svätý, svätý Pán Boh všemohúci, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde.*“

V Starom zákone v chráme oslavovanie Hospodina bola plynulá, neustála služba. Speváci sa striedali. Ako je to s nami? Možno doma spievaš aj pri práci. Ale stane sa, že sa príliš zapojíme do záležitostí tohto sveta a potom rýchlo prehodíme výhybku, lebo ideme do zboru, alebo pretože máme službu chvál. Možno Pán nám povie: „*Dieťa, prečo sa mi líškaš?*“

Neustále - to znamená, že tam neexistuje žiadna prestávka, žiadna iná kapitola života, keď by sme mohli prehodiť výhybku a robiť niečo iné. V nebi je to tak. **NEUSTÁLE!!!** – Nebude to nudné?

- 4) Nebeská bohoslužba je hlasitá. Boh prebýva na oslavách svojho ľudu. Aj démoni utekajú odtiaľ, kde Boží ľud oslavuje Baránka. Vyskúšaj, cvič to už teraz, lebo v nebi nebude hrobové ticho!
- 5) Predmetom oslavovania je Boh. On je stredobodom je Boh a Baránok. Jeho vykupiteľské dielo, Jeho osoba, Jeho moc, Jeho sláva, Jeho vôľa. V nebi sa neoslavuje samotné oslavovanie, ale Boh. Tu na zemi niekedy máme pokušenie oslavovať ľúbezné piesne, spievať chvály pre svoje pocity, pre dobrú náladu. Pozor, služba môže sa stať vystupovaním. V jeruzalemskom chráme trubači, speváci chválili Hospodina neustále, aj vtedy, keď tam neboli poslucháči.
- 6) Oslavovanie Baránka sa deje v pokore. Starci položili svoje koruny pred sediacim na tróne a padli pred ním na svoju tvár. Verš 9-11. „*A keď dajú živé bytosti sediacemu na tróne, živému na veky vekov, slávu a česť a vďaka, padnú dvadsiati štyria starci pred sediacim na tróne a budú sa klaňať živému na veky vekov a hodia svoje koruny pred trónom hovoriac: Hoden si, Pane a náš Bože, vziať slávu a česť a moc, lebo ty si stvoril všetky veci, a pre tvoju vôľu sú a boli stvorené.*“
- 7) Oslavovanie vyžaduje obeť – Ž 116:17 „*Prinášam Tebe obeť vďaka a vzývať budem meno Hospodinovo.*“

Zjav 5:1-14 „A videl som na pravici sediaceho na tróne knihu, popísanú zvnútra i zozadu, zapečatenú siedmimi pečaťami. A videl som silného anjela, ktorý hlásal veľkým hlasom: Kto je hoden otvoriť knihu a zrušiť jej pečate? A nikto nemohol na nebi ani na zemi ani pod zemou otvoriť knihu ani nazrieť do nej. A ja som veľmi plakal, že sa nikto nenašiel hoden otvoriť a prečítať knihu ani nazrieť do nej. A jeden zo starcov mi povedal: Neplač! Hľa, zvíťazil lev z pokolenia Júdovho, koreň Dávidov, aby otvoril knihu a zrušil jej sedem pečatí. A videl som a hľa, prostred trónu a tých štyroch živých bytostí a prostred starcov stál Baránok, ako zabitý, ktorý mal sedem rohov a sedem očí, ktoré sú siedmi duchovia Boží, poslaní na celú zem. A prišiel a vzal knihu z pravice toho, ktorý to sedel na tróne. A keď vzal knihu, štyri živé bytosti a dvadsiati štyria starci padli pred Baránkom majúť každý harfu a zlatú čašu, plnú kadiva, čo sú modlitby svätých, a spievali novú pieseň a hovorili: Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a vykúpil si nás Bohu svojou krvou z každého pokolenia a z každého jazyka, ľudu a národa a učinil si nás nášmu Bohu kráľmi a kňazmi, a budeme kraľovať na zemi. A videl som a počul hlas mnohých anjelov okolo trónu a okolo živých bytostí a okolo starcov. A ich počet bol myriady myriád a tisíce tisícov, ktorí hovorili veľkým hlasom: Hoden je Baránok, ten zabitý, vziať moc a bohatstvo a múdrosť a vládu a česť a slávu a dobrorečenie. A každé stvorenie, ktoré je na nebi a na zemi a pod zemou a na mori, a všetko, čo je v nich, počul som hovoriť: Sediacemu na tróne a Baránkovi dobrorečenie a česť a sláva a sila na veky vekov. A štyri živé bytosti vraveli: Amen. A dvadsiati štyria starci padli a klaňali sa živému na veky vekov.“

o – O – o

1. „A videl som na pravici sediaceho na tróne knihu, popísanú zvnútra i zozadu, zapečatenú siedmimi pečaťami.“

Kniha zapečatená siedmimi pečaťami. – Zvitok, ktorý ten sediaci na tróne drží v pravej ruke, akoby núkal, kto by otvoril pečate. Aj silný anjel hlásal veľkým hlasom: „Kto je hodný...?“

2. „A videl som silného anjela, ktorý hlásal veľkým hlasom: Kto je hoden otvoriť knihu a zrušiť jej pečate?“

3. „A nikto nemohol na nebi ani na zemi ani pod zemou otvoriť knihu ani nazrieť do nej.“

4. „A ja som veľmi plakal, že sa nikto nenašiel hoden otvoriť a prečítať knihu ani nazrieť do nej.“

5. „A jeden zo starcov mi povedal: Neplač! Hľa, zvíťazil lev z pokolenia Júdovho, koreň Dávidov, aby otvoril knihu a zrušil jej sedem pečatí.“

6-7. „A videl som a hľa, prostred trónu a tých štyroch živých bytostí a prostred starcov stál Baránok, ako zabitý, ktorý mal sedem rohov a sedem očí, ktoré sú siedmi duchovia Boží, poslaní na celú zem. A prišiel a vzal knihu z pravice toho, ktorý to sedel na tróne.“

Otvorenie pečatí malo však nejaké podmienky. Aby ten, kto ich otvorí, bol toho hodný.

Čo znamená pečať? – Tajomstvo? Tajomstvo Kristovo? Budúcnosť? Nasledujúce rany?

Tieto pečate majú súvislosť s vykúpením. Zapečatená kniha znamená list vlastníctva, testament, závet. Boli sme zapredaný. Uvedomuješ si to? Nikto nemohol zlomiť pečate, len Boží Baránok, ktorý nás vykúpil. Už sme Jeho vlastníctvom. Nikto sa nenašiel hodný, nevinný, len On.

V Starom Zákone otcovské dedičstvo bolo chránené zákonom. Keď sa niekto zadlžil, zadlžené majetky po 50. rokoch bolo treba vrátiť. (3M 25:16, Jer 32:8-11). Ale keď ten zadlžený našiel skôr zámožného blízkeho príbuzného, ktorý bol schopný od veriteľa dedičstvo vykúpiť späť, dedičstvo sa vrátilo skôr do vlastníctva pôvodného majiteľa. Ten bohatý a dobroprajný príbuzný sa volal GOEL. Pán Ježiš je naším GOELom, vykupiteľom. Nikto nebol taký schopný, bohatý a milostivý než ON.

8. „A keď vzal knihu, štyri živé bytosti a dvadsiati štyria starci padli pred Baránkom majúť každý harfu a zlatú čašu, plnú kadiva, čo sú modlitby svätých...“

9-10. „a spievali novú pieseň a hovorili: Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a vykúpil si nás Bohu svojou krvou z každého pokolenia a z každého jazyka, ľudu a národa a učinil si nás nášmu Bohu kráľmi a kňazmi, a budeme kraľovať na zemi.“

11. „A videl som a počul hlas mnohých anjelov okolo trónu a okolo živých bytostí a okolo starcov. A ich počet bol myriady myriád a tisíce tisícov...“

12. „ktorí hovorili veľkým hlasom: Hoden je Baránok, ten zabitý, vziať moc a bohatstvo a múdrosť a vládu a česť a slávu a dobrorečenie.“

13-14. „A každé stvorenie, ktoré je na nebi a na zemi a pod zemou a na mori, a všetko, čo je v nich, počul som hovoriť: Sediacemu na tróne a Baránkovi dobrorečenie a česť a sláva a sila na veky vekov. A štyri živé bytosti vraveli: Amen. A dvadsiati štyria starci padli a klaňali sa živému na veky vekov.“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 15. časť – OTVORENIE SIEDMYCH PEČATÍ

Zjav 6:1-17 „A videl som, keď otvoril Baránok jednu zo siedmich pečatí, a počul som jednu zo štyroch živých bytostí, ktorá hovorila ako hlasom hromu: Pod' a vidz! A videl som a hľa, biely kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, mal lučište, a dala sa mu koruna, a vyšiel víťaziac, aj aby zvíťazil. A keď otvoril druhú pečať, počul som druhú živú bytosť, ktorá vravela: Pod' a vidz! A vyšiel iný kôň, červený, a tomu, ktorý sedel na ňom, dalo sa, aby vzal pokoj zo zeme, aby sa ľudia navzájom zabíjali, a dal sa mu veľký meč. A keď otvoril tretiu pečať, počul som tretiu živú bytosť, ktorá vravela: Pod' a vidz! A videl som a hľa, čierny kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, mal váhu vo svojej ruke. A počul som hlas prostred štyroch živých bytostí, ktorý hovoril: Choinix <Choinix - 1 liter> pšenice za denár a tri choinixy jačmeňa za denár, a oleju a vínu neškod! A keď otvoril štvrtú pečať, počul som hlas štvrtej živej bytosti, ktorý hovoril: Pod' a vidz! A videl som a hľa, plavý kôň, a tomu, ktorý sedel na ňom, bolo meno smrť, a peklo išlo spolu za ním. A bola im daná moc nad štvrtinou zeme, zabíjať mečom, hladom a smrťou, a aby hynuli ľudia od zemskej zveri. A keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše zabitých pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré mali. A kričali veľkým hlasom a vraveli: Až dokedy, Samovládca, svätý a pravdivý, nesúdiš a nepomstíš našej krvi na tých, ktorí bývajú na zemi? A bolo dané jednému každému dlhé biele rúcho, a bolo im povedané, aby odpočívali ešte krátky čas, až sa doplní počet aj ich spolu služobníkov a ich bratov, ktorí majú tiež byť zabití ako aj oni. A videl som, keď otvoril šiestu pečať a hľa, povstalo veľké zemetrasenie, a slnce sčernelo ako srsténé vrece, a mesiac bol celý ako krv, a nebeské hviezdy padali na zem, ako keď fik so seba sype svoje pozdné nedozrelky, trasený od veľkého vetra. A nebo ta pošlo ako zvíjajúci sa knižný zvitok. A každý vrch a ostrov sa pohli zo svojho miesta. A kráľovia zeme, veľmoži, boháči, vojvodcovia a mocní i každý sluha i každý slobodný skryli sa do jaskýň a do skál vrchov a vraveli vrchom a skalám: Padnite na nás a prikryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne a pred hnevom Baránka, lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť?“

o – O – o

Už sme prebrali prvých 5 kapitol knihy Zjavenia Jána, 2. a 3. kapitolu podrobne, kde Pán Ježiš skrz ap. Jána posielal list siedmym zborom, ktoré sa nachádzali v tej dobe v Malej Ázii v rôznom duchovnom stave. Okrem toho sme videli, že tieto jednotlivé zbory v poradí – pretože kniha Zjavenia je prorocká kniha – znázorňujú určité jednotlivé obdobia cirkevných dejín. Nakoniec sme konštatovali, že žijeme v poslednej dobe pred príchodom Pána Ježiša, v dobe Laodície, na ktorú dobu je charakteristická tá duchovná pýcha, nadutosť, vlažnosť a ľahostajnosť, ktoré vlastnosti charakterizovali zbor v Laodícii. Mne sa zdá, že pred rokom 1989 v našich zboroch sa viac kázalo o skorom príchode Pána a o dôležitosti Jeho očakávania v pripravenosti. **Dnes to tak vyzerá, akoby Cirkev zabudla na príchod svojho Ženícha.** My však chceme byť Nevestou, ktorá svojho Ženícha čaká a pripravuje sa na Jeho príchod. Svet sa snaží riešiť veľké spoločenské a sociálne problémy, ale tie budú vyriešené len príchodom Pána Ježiša. Dovtedy to zlo nielenže bude klesať, ale bude rásť. Ako ap. Pavol píše, nastanú, resp. už nastali nebezpečné časy (2Tim 3:1-5). To je jedným zo znamení skorého príchodu Pána Ježiša.

Naposledy sme v Zj. 4. a 5. kapitole čítali o tom, že Ján v stave duchovného vytrženia sa ocitol v nebeskej sfére, kde mu bola mu ukázaná sláva nebies, sláva Božieho trónu a počuje ten z prvej kapitoly známy hlas, ako hlas trúby: „Vystúp sem hore, a ukážem ti, čo sa musí stať potom.“ **Doterajšie kapitoly hovorili hlavne o tom, čo je,** – teda čo bolo, aký bol stav cirkvi v dobe, keď Ján bol na ostrove Pathmos. Teraz mu ten hlas hovorí, že budú mu ukázané veci, ktoré sa majú stať, čo bude potom. **Odteraz v knihe Zjavenia môžeme čítať o tom,** čo sa malo stať, čo sa stálo od doby Jána doteraz a čo sa má stať ešte. Verím, že veľa vecí, ktoré tu sú označené ako „potom“, za takmer 2000 rokov sa už naplnili a už sa stali minulosťou. Sú však veci, ktorých naplnenie ešte je pred nami.

Ján v stave duchovného vytrženia videl a opisuje nebeskú bohoslužbu, ako dvadsiati štyria starci, štyri živé bytosti a anjelské zástupy – ktorých počet bol myriady myriád a tisíce tisícov – oslavujú Baránka, Ktorý je jediný hodný na to, aby vzal knihu, zapečatenú siedmimi pečaťami, z pravice toho, ktorý sedel na tróne a otvoril jej pečate. Celé nebo oslavuje Baránka, ktorý sa našiel, ktorý sa prihlásil, aby bol zabitý, aby sa stál našim vykupiteľom, našim GOELom. Boli sme zapredaní. Nikto sa nenašiel nevinný, bez hriechu, hodný na to, aby nás vykúpil, len On, Boží Baránok. Preto nikto nemohol zlomiť tie pečate, len On. Preto je hodný oslavovania!

Čo znamená pečať? – Tajomstvo? Tajomstvo Kristovo? Budúcnosť? Nasledujúce rany?

O tomto hovorí táto 6. kapitola. **Táto kapitola hovorí o tajomstvách siedmich pečatí.**

Hovorili sme o tom, že v knihe Zjav. Jána číslo 7 je opakujúce sa číslo, ktoré charakterizuje celú kostru knihy a zároveň aj udalostí. Tých sedem listov siedmym zborom, sedem pečatí, sedem trúbení, sedem hromov, sedem kalichov **znamenajú veľmi dôležité celosvetové udalosti, ktoré ako ozubené kolesá vzájomne do seba zapadajú a vo svojom čase odštartujú ďalšiu sériu udalostí. Je otázkou, či tieto udalosti sledujú poradie pečatí, trúbení a kalichov, alebo sa nejakým spôsobom navzájom prelínajú?**

Nezabudnime, že k pochopeniu knihy Zjav. Jána **musíme brať do úvahy aj proroctvá ostatných častí Biblie**, predovšetkým knihu Daniela, znamenania doby, o ktorých hovoril Pán Ježiš v evanjeliách, ako aj slová apoštola Pavla a Petra o posledných časoch v ich epištolách.

Vid' aj ilustráciu: PREHLAD DEJÍN ĽUDSTVA – graf v prílohe

Ja si myslím, že prvá polovica knihy Zjav. opisuje udalosti v chronologickom poradí.

2.-3. kapitoly sú prorockým prehľadom dejín cirkvi, potom nasleduje sedem pečatí a sedem trúbení.

Podľa všeobecne rozšíreného názoru všetky udalosti od 4. kapitoly (otvorenie siedmich pečatí, sedem trúb, vyliatie siedmich kalichov) **sú apokalyptické udalosti a budú sa diať až po vytržení Cirkvi**, keď Cirkev na zemi už nebude. Teda, vraj, to sa už nás netýka. Keď je to tak, pre koho sú napísané dôležité informácie, výzvy a varovania v ďalších kapitolách?

Ja s týmto názorom nemôžem súhlasiť!

Podľa môjho názoru **6.-11. kapitoly** opisujú udalosti **od začiatku tzv. pohnutej doby až po siedmu trúbu, ku príchodu Pána Ježiša Krista.**

Siedme trúbenie je vytrženie cirkvi, na hlas poslednej trúby, keď sa dokoná tajomstvo Božie a Pán Ježiš prevezme vládu nad kráľovstvami sveta. (1Kor 15:51,52, 1Tes 4:15-17, Zj 10:7, 11:15).

Toto siedme trúbenie – teda príchod Pána Ježiša – zahrňuje v sebe udalosti: vytrženie Cirkvi, pád celosvetového systému veľkého Babylona, odštartuje vyliatie siedmich kalichov, uvádza druhý príchod Pána Ježiša na zem a Jeho víťazstvo nad antikristom, resp. nad diablom.

Druhá polovica Zjav. od 12. kapitoly nie je chronologickým pokračovaním udalostí, ale vysvetľuje, upresňuje a dopĺňa tieto udalosti určitými podrobnosťami.

12.-18. kapitoly opisujú podrobnosti antikristovskej doby, a **od 19. kapitoly** do konca opisuje slávnú dobu tisícročnej vlády Pána Ježiša na zemi, ktorá vyústi do večnosti.

Ako neskôr uvidíme, ja som dobu otvárania SIEDMYCH PEČATÍ nazval POHNUTOU DOBOU, dobu SIEDMYCH TRÚB nazval POSLEDNOU DOBOU a dobu vyliatia SIEDMYCH KALICHOV nazval DOBOU BOŽIEHO HNEVU A SÚDU.

Sedem pečatí znamenajú TAJOMSTVÁ

Sedem trúbení znamenajú UPOZORNENIA, VÝZVU

To všetko sa deje ešte v DOBE MILOSTI, ktorá sa nezačala narodením Pána Ježiša Krista, ale Jeho ukrižovaním, keď dielo vykúpenia bola dokonaná!

Sedem kalichov znamenajú Boží hnev a súd – To už bude DOBA BOŽIEHO HNEVU.

A. POHNUTÁ DOBA – Pozrime sa na túto pohnutú dobu!

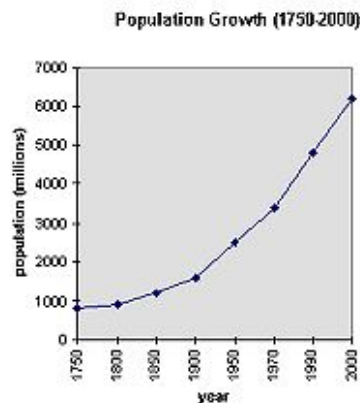
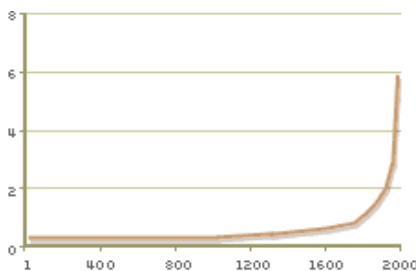
6. kapitola Zjav. Jána sa začína dobou, o ktorej hovoril Daniel (Dan 12:4,9) – „A ty, Danielu, zavri tie slová a zapečat' knihu až do času, keď bude mať byť koniec. Mnohí budú spytovať, a rozmnoží sa vedomosť.“ – „A riekol: Id', Danielu, lebo slová sú zavreté a zapečatené až do času konca.“ Tajomstvá tejto „zapečatenej knihy“ sa majú otvoriť pred časom konca, keď sa rozmnoží vedomosť. Otváranie siedmych pečatí v Zjav. 6. kapitole hovorí práve o otváraní „zapečatenej knihy“.

Túto dobu by sme mohli nazvať pohnutou dobou. Je to – bola to – DOBA POHNUTÁ.

Čo to znamená? Od stvorenia sveta ľudia žili takmer rovnako, na takej istej úrovni, v takých istých podmienkach. Svetili svietnikom, cestovali pomocou zapriahnutých zvierat, nepoznali elektrinu a iné technické vymoženosti dnešnej doby. Cez tisícročia, stáročia na mnohých oblastiach nič sa nepohlo, bolo všade veľké ticho.

Zrazu sa veci dávajú do pohybu. Pohnutá doba znamená závažné celosvetové udalosti. **Je to začiatok veľkých zmien.** Táto doba historicky nastala v polovici minulého – 2. tisícročia, teda približne v rokoch od doby reformácie po druhú svetovú vojnu, ktorá odštartovala ďalšiu etapu historických udalostí.

Tieto grafy znázorňujú rast populácie zeme, zároveň však aj rast úrovne techniky, vedy a všetkého, čo charakterizuje túto pohnutú dobu.

Pred 2000 rokmi žilo na Zemi asi 300 miliónov ľudí. Približne v roku 1800 tento počet dosiahol jednu miliardu. Dve miliardy obyvateľov žilo na svete v roku 1927 a o 30 rokov neskôr to boli už tri miliardy. Počet obyvateľov dosiahol štyri miliardy v roku 1974, päť miliárd v roku 1987, šesť miliárd v 1999 a sedem miliárd v októbri 2011.

Proroctvá Zjav. od 6.-ej kapitoly sa začínajú touto POHNUTOU DOBOU

Pohne sa vedomosť. Je to – bolo to – obdobie veľkých objavov a vynálezov.

a) Pohne sa poznanie, veda, technika

- objavenie Ameriky
- priemyselná revolúcia, objavy, vynálezy (parný stroj, benzínový motor, elektrina, lietanie...)
- kníhtlačiarstvo, Biblia sa dostane do rúk ľudí. Zlomí sa moc katolíckej cirkvi.

b) **Pohne sa cirkev.** Reformácia, začínajú sa misijné hnutia, masové prebudenecké hnutia.

c) **Pohne sa aj diabol.** Protireformácia, revolúcie, rôzne duchovné prúdy ako osvietenstvo, humanizmus, darvinizmus, bibliakritika, atď.

Bolo by potrebné lepšie poznať svetové dejiny, avšak mám nedostatočné poznanie. (V škole som nemal rád dejepis.) V dejinách národov sú určité súvislosti medzi udalosťami a rešpektovaním či nerešpektovaním Božích princípov.

d) **Pohne sa Izrael.** V Izraeli sa prebudí túžba a nádej po návrate do vlasti, do zasľúbenej zeme, do zeme otcov.

Táto **POHNUTÁ DOBA** potom vyústi do **POSLEDNEJ DOBY**

Boh má v každej dobe tých, ktorým zjavuje svoje tajomstvá. Takto bolo vtedy na ostrove Pathmos Jánovi a teraz aj nám. Boh nikdy nenechá seba bez svedectva pravdy. Pravda zostáva pravdou aj keď ju zastupuje len jeden človek. (Micheáš a falošní proroci Achaba – 1Kr 22:1-38, 2Par 18. kap.)

B. SEDEM PEČATÍ – TAJOMSTVÁ

Zjav 6:1 „A videl som, keď otvoril Baránok jednu zo siedmich pečatí, a počul som jednu zo štyroch živých bytostí, ktorá hovorila ako hlasom hromu: Pod' a vidz!“ **Pečate v tomto kontexte znamenajú tajomstvá udalostí v budúcnosti**, ktoré obsahujú určité rany. **Pozrime sa, čo sa deje, aké udalosti sa stanú (stali) v tejto pohnotej dobe, pri otváraní tých 7 pečatí.**

1. pečat'. Biely kôň – víťazstvo evanjelia

2.v. „A videl som a hľa, biely kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, mal lučište (v evanjelickom preklade „luk“), a dala sa mu koruna, a vyšiel víťaziac, aj aby zvíťazil.“

Podľa rozšírenej teórie zjavenie jazdca na bielom koni znamená nástup antikrista. **Antikrist** vraj, **prichádza na bielom koni**, avšak – podľa tohto názoru – bude to len zdanlivá, falošná čistota. Jeho úmysly budú klamné a falošné. Znamená to ducha zvodu, ktorý tento kôň so sebou prináša. Tento názor vychádza z predpokladu, že od 4. kapitoly Cirkev už nie je na zemi a biely kôň ako apokalyptická udalosť sa objaví na scéne až po vytržení Cirkvi.

Ja s tým nesúhlasím, a rozumiem tomu tak, že biely kôň znamená víťazstvo evanjelia. Pán Ježiš povedal, že „*toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ (Mt 24:14). Práve v dobe prvej pečate, na začiatku „pohnotej doby“ vyšiel jazdec na bielom koni, „*aby zvíťazil*“. Ako sme už videli, na začiatku „pohnotej doby“ sa pohla cirkev. 23. februára 1455 začal Gutenberg hromadnú tlač tzv. Gutenbergovej Biblie. Bola to prvá Biblia, ktorá sa na svete objavila vo väčšom množstve. Zanedlho sa začala reformácia a zlomila sa moc katolíckej cirkvi, Biblia sa dostala do rúk ľudí v ich jazyku. Víťazstvo evanjelia!

Biela farba znamená čistotu evanjelia a čistotu, ktorú evanjelium spôsobí. V tomto verši nie je žiadny náznak toho, že by to bola falošná čistota. Domnienka o falošnej čistote jazdca je účelová, len aby pasovala do teórie, podľa ktorej Cirkev v Zjav 4:1 už bola vychvátená. Tento jazdec nezmizne z javiska, kým je prítomná Božia milosť. Je to víťazná jazda. Luk znamená Božie Slovo, ktoré, ako dvojsečný meč, je účinné a víťazí tam, kde sa dostane. Najprv trať, zraňuje, potom uzdraví. Boh človeka najprv zlomí, zraňuje, zarmúti, potom uzdravuje a pozdvihuje. Nikto nemôže prejsť cez znovuzrodenie bez tohto zranenia Božím Slovom, bez zarmútku podľa Boha.

2. pečat'. Červený (ryzí) kôň – Revolúcie (aj komunistické), pokoj je vzatý

3.-4.v. „A keď otvoril druhú pečat', počul som druhú živú bytosť, ktorá vravela: Pod' a vidz! A vyšiel iný kôň, červený, a tomu, ktorý sedel na ňom, dalo sa, aby vzal pokoj zo zeme, aby sa ľudia navzájom zabíjali, a dal sa mu veľký meč.“

3. pečat'. Čierny (vraný) kôň – Celosvetová hospodárska kríza, drahota potravín

ALE: „Oleju a vínu neškod!“ – Moc Božia a olej Svätého Ducha bez obmedzenia!

5.-6.v. „A keď otvoril tretiu pečat', počul som tretiu živú bytosť, ktorá vravela: Pod' a vidz! A videl som a hľa, čierny kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, mal váhu vo svojej ruke. „A počul som hlas prostred štyroch živých bytostí, ktorý hovoril: Choinix <Choinix - 1 liter> pšenice za denár a tri choinixy jačmeňa za denár, a oleju a vínu neškod!“

4. pečat'. Žltý (plavý) kôň – 1. svetová vojna, smrť, hlad, na ¼ zeme

7.-8.v. „A keď otvoril štvrtú pečat', počul som hlas štvrtej živej bytosti, ktorý hovoril: Pod' a vidz! A videl som a hľa, plavý kôň, a tomu, ktorý sedel na ňom, bolo meno smrť, a peklo išlo spolu za ním. A bola im daná moc nad štvrtinou zeme, zabíjať mečom, hladom a smrťou, a aby hynuli ľudia od zemskej zveri.“

5. pečat'. Martýri pod oltárom – Prenasledovanie kresťanov

9.-11.v. „A keď otvoril piatu pečat', videl som pod oltárom duše zabitých pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré mali. A kričali veľkým hlasom a vraveli: Až dokedy, Samovládca, svätý a pravdivý, nesúdiš a nepomstíš našej krvi na tých, ktorí bývajú na zemi? A bolo dané jednému každému dlhé biele rúcho, a bolo im hovorené, aby odpočívajú ešte krátky čas, až sa doplní počet aj ich spolu služobníkov a ich bratov, ktorí majú tiež byť zabití ako aj oni.“

6. pečat'. Prírodné katastrofy

12.-17.v. „A videl som, keď otvoril šiestu pečat' a hľa, povstalo veľké zemetrasenie, a slnce sčernelo ako srsténé vrece, a mesiac bol celý ako krv, a nebeské hviezdy padali na zem, ako keď fik so seba mece svoje pozdné nedozrelky, trasený od veľkého vetra. A nebo ta pošlo ako zvíjajúci sa knižný zvitok. A každý vrch a ostrov sa pohli zo svojho miesta. A kráľovia zeme, veľmoži, boháči, vojvodcovia a mocní i každý sluha i každý slobodný skryli sa do jaskýň a do skál vrchov a vraveli vrchom a skalám: Padnite na nás a prikryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne a pred hnevom Baránka, lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť?“

7. pečat'. Ticho – príprava na trúbenie – 7. pečat' odšartuje sériu siedmych trúb

7. pečat' je až v Zjav 8:1 - „A keď otvoril siedmu pečat', nastalo mlčanie na nebi ako za pol hodiny. A videl som tých sedem anjelov, ktorí stoja pred Bohom, a dalo sa im sedem trúb.“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 16. časť – ZNAMENIA POSLEDNEJ DOBY**POHNUTÁ DOBA vyústi do POSLEDNEJ DOBY**

O tejto dobe hovorí aj Pán Ježiš (Mt 24. kap. Lk 17:20–37, 21:7-36. Aj ap. Pavol hovorí o poslednej dobe (1Tim 4:1, 2Tim 3:1-7, 4:2-4, 1Tes 5:3, 2Tes 2). Tiež ap. Peter (2Pt 3:3-15).

ZNAMENIA POSLEDNEJ DOBY A JEJ NEBEZPEČENSTVÁ:

1. V oblasti prírody – prírodné a ekologické katastrofy: Vždy väčšie a častejšie zemetrasenia, hurikány, tsunami, ozónová diera, smog, klimatické oteplenie a jeho nepredvídateľné následky atď.

- „*Zatmie sa Slnko, Mesiac, hviezdy budú padať, nebeské moci sa budú pohybovať.*“ (Mt 24:29)
- **Hladomor, epidémie** (Mt 24:7, Lk 21:11) – (BSE, vtáčia chrípka, COVID-19 a pod.)
- „*A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach... takže zmŕtvujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať.*“ (Lk 21:25-26)
- „*A to všetko je počiatkom preporodných bolestí sveta.*“ (Mt 24:8).

2. Vo svete**a. Vojny, správy o vojnách, hospodárska kríza**

- „*A budete počuť o vojnách a chýry o vojnách.*“ (Mt 24:6) – Zrýchlenie telekomunikácie. V Ježišovej dobe boli potrebné týždne, aby nejaká správa sa dostala z Jeruzalema do Ríma. Dnes za niekoľko minút obide celý svet.
- „*Lebo povstane národ proti národu...*“ (7. verš) – Podnecovanie nacionalistických konfliktov. Jeruzalem obklopený vojskami (Lk 21:20).
- Úsilia za mier zlyhajú. – „*Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú!*“ (1Tes 5:3).
- Mt 24:8 – „*A to všetko je počiatkom predpôrodných bolestí sveta.*“ – ktoré vedú k uskutočneniu mesiášskej doby, k prerodu, znovuzrozeniu sveta.
- Veľké súženie, aké ešte nebolo ani nebude. Ale pre vyvolených tie dni budú skrátené – skrze vytrženie (Mt 24:22).

b. Na oblasti morálky

- **Nemorálnosť aká bola za dni Noacha.** „*Ako bolo za dní Noacha, tak bude aj za príchodu Syna človeka: lebo ako v tých dňoch pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, ktorého vošiel Noe do korábu, a nezvedeli (nespozorovali nič), až prišla potopa a všetkých zachvátila: tak bude aj za príchodu Syna človeka.*“ (Mt 24:37-39) - „*Každé telo porušilo svoju cestu na zemi.*“ (1M 6:12).
- **Ako bolo vo dňoch Lotových** (Lk 17:26-30). „*Aj podobne ako sa dialo vo dňoch Lotových: jedli, pili, kupovali, predávali, sadili, stavali...*“ – Už sa neženili a nevydávali. „*Vtedy vyšiel Lot a hovoril svojim zaťom, ktorí si mali vziať jeho dcéry...*“ (1M 19:14). Rozmáhala sa homosexualita. Ani dnes sa už mladí neženia a nevydávajú. To, čo niekedy nebolo normálne, dnes nie je len normálne, ale je to štandard, čo každý musí nasledovať.
- **Nemorálnosť, nevernosť, nečestnosť** v manželstve, v práci, v obchodnom, podnikateľskom živote, v občianskom živote, v politike... atď.
- **Rozmáhanie sa nemravnosti a perverznej nemorálnosti** (Rim 1.kap.). Ef 5. kap. 3.verš: „*Smilstvo a vôbec akákoľvek nečistota, lakomstvo nech sa ani nemenuje medzi vami, ako sa sluší svätým.*“ – Nech sa nemenuje! – Tak dobre, nebudeme menovať, ale premenovávať. Nebudeme menovať smilstvo smilstvom alebo cudzoložstvom, ale milostným vzťahom. Aké kresťanské pomenovanie! (Milosť, láska, veď Boh je láska!) Keď lakomstvo je modlárstvo, môžeme ho tiež premenovať na sporivosť, šetrnosť. Homosexualita bude „*iná sexuálna orientácia*“, umelé potraty nebudú vraždou, len prerušením tehotenstva, ohováranie premenujeme na úprimné slovo („*čo na srdci, to na jazyku*“), krádež na svojpomoc... – a týmto spôsobom hriech, ktorý pôsobí toľko duševných komplexov, čoskoro zmizne. Nepotrebujeme Božie vykúpenie ani odpustenie.

No, Biblia radikálne menuje hriech pravým menom: ...smilstvo, lakomstvo, mrzkosť, bláznivé reči, šprýmy (žarty, vtipkovanie – prirodzený zdravý humor však je na mieste), a hovorí, že žiadny smilník, nečistý alebo lakomec (chamtivý, skúpy človek), čo je to isté ako modlár, nemá dedičstvo v Božom kráľovstve. „*Nech vás nikto nezvádza prázdnyimi rečami, lebo pre také veci prichádza hnev na synov neposlušnosti... – Boli ste kedysi tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Chodte ako deti svetla*“ (3.-8. verš). „*Nech vás nikto nezvádza prázdnyimi rečami!*“ Takými to prázdnyimi rečami sú: „*Netreba to brať tak smrteľne vážne. Nikto nie je dokonalý.*“ Hriech sa považuje za slabosť. „*Kto môže byť odsúdený, pretože je slabý? Boh je láskavý, každý sa dostane do neba, nakoniec aj diabol...*“. Boli ste tmou, teraz ste svetlom. Dostali ste schopnosť svietiť a žiť ako deti svetla. Preto žite tak ako deti svetla! „*A nezúčastňujte sa s neposlušnými na jalových skutkoch tmy, ale ich radšej kárajte, lebo o tom, čo oni tajne robia, je mrzko aj len hovoriť.*“ (11.-12. verš). Niekedy to robili tajne. Dnes už to robia verejne!

- **Predmanželský a mimomanželský sexuálny život bez zábran**, zneváženie Božieho ustanovenia manželstva: „*Ženu najprv treba vyskúšať!*“ – „*Načo je ten zdrap papiera, keď sa máme radi?*“ – Ovocie takéhoto zmýšľania je vidieť v spoločnosti. Pre tých, ktorým sobášny list je „zdrap papiera“, aj Biblia je len „zdrap papiera“. Ale pre tých, ktorým Biblia je Slovo Božie, aj manželstvo je posvätné Božie ustanovenie.
- **Sexuálne zneužívanie detí**
- **Znásilnenie žien** (častá príčina: ich zvodné oblečenie a správanie sa!)
- **Rozmáhanie sa homosexuality** – boj o uzákonenie ich „manželstva“, propagovanie tzv. Gender ideológie. Následkom toho všetkého sú pohlavné choroby, hlavne AIDS ako Božia odpoveď! „*Bohu sa nikto nebude posmievať, lebo čokoľvek človek seje, to bude i žať!*“ (Gal 6:7). Ľudstvo sa nepoučilo z dejín. Pád každej svetovej veľríše predchádzala a pôsobila nemorálnosť, hlavne homosexualita.
- **Rozvody, nezáväzné vzťahy, antikoncepcia, interrupcia, homosexualita a eutanázia pôsobí radikálny pokles obyvateľov tzv. „civilizácie“**, kým tzv. „nepriprôsobivé“ etnikum radikálne porastie.
- **Násilie, vandalizmus, kriminalita**, samovraždy, vzbury voči autoritám, proti Božiemu poriadku, feminizmus.
- **Nemravné časopisy, pornografia, romány, knihy** (otvorene alebo skryte, ale rafinovane!) propagujúce nemravnosť, násilie, psychotroniku, okultizmus, falošné a východné náboženstvá.
- **Aj hudba je nositeľkou určitých filozofií**. Rocková hudba (nielen!), hip-hop... aj iná (napr. ezoterická), rozmáhanie sa užívania drog, alkohol, satanizmus je cesta na okultné oblasti a k popularizácii čísla šelmy: 666!).
- **Móda, piercing, tetovanie**. Ľudia si vždy viac zvykajú na to, že majú na svojom tele nejaké znaky: tetovanie okultných symbolov (had, drak, päťcípová hviezda, démoni...). Mladí ľudia hrdo nosia vo svojich ušiach, na nose a do obočia, pier... vsadené „šperky“. Pravdepodobne nevedia o tom, že už sa vyrábajú aj mikročipy rovnakej veľkosti, ktoré slúžia na diaľkové internetové pozorovanie a sledovanie ich nositeľov. To všetko vedie veľkú časť obyvateľov s vymytým mozgom, aby vo svojom čase prijali na seba „znak šelmy“ bez toho, že by chápali pravý význam a cieľ toho znaku.
- **Rozmáhanie sa okultných praktík**: okultizmus, špiritizmus, veštenie, vyvolávanie duchov, povera, horoskopy, prírodné liečiteľstvo, mágia, východné náboženstvá, psychotronika, ezoterika a prírodné liečiteľstvo často pod rúškom vedeckosti. Amulety, odznaky, medailóny, nápisy, symboly. („*Nie je jedno, čo nosím? Boh hľadá na srdce!*“). Je to cesta k popularizácii a k prijatiu znamenia a čísla šelmy!.
- **Genetické manipulácie**: génové inžinierstvo, klonovanie, pokusy vyrobiť umelý, syntetický ľudský chromozóm, z neživej hmoty živý organizmus a tak dokázať nepravdivosť stvorenia. Najnovšia správa: prvé ľudské embryo bolo vyklonované, zatiaľ však nie na reprodukčné účely. Tieto pokusy môžu mať nedozerané následky.

c. Vzťahy a charakterové vlastnosti ľudí

- Je charakteristické na túto dobu **honba po bohatstve a rozkošiach, zároveň úzkosť**, obavy, ustarostenosť o tento život, strach z budúcnosti, neistota, depresie, beznádej a z týchto vyplývajúci rast samovrážd. „*A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie, takže zmrtnúť ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať.*“ (Lk 21:25-26). „*Ale vy vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie*“ (28.v.)
- „*Lebo to budú ľudia, ktorí budú... milovať peniaze.*“ (2Tim 3:2). „*Lebo koreňom všetkého zlého je milovať peniaze...*“ (1Tim 6:6-11).
- „*...lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, chlúbiví, pyšní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bohaprázdni, bez lásky, nezmierní, pomluvační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobrého, zradní, náhli, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha.*“ (2Tim 3:1-7).
- „*...bude rozmnožená nepravosť, ochladne láska mnohých.*“ (Mt 24:12). „*A vtedy sa pohoršia mnohí a budú jedni druhých zrádzať a jedni druhých nenávidieť.*“ (Mt 24:10). Žijeme vo svete, kde satan najviac útočí na vzťahy ľudí v rodinách, v príbuzenstve, medzi susedmi, spolupracovníkmi, ba aj na vzájomné láskavé vzťahy veriacich.
- „*...a hviezdy budú padať z neba, a nebeské moci sa budú pohybovať.*“ (Mt 24:29). **Padanie hviezd v prírodnom svete, ale aj v spoločnosti:** Pád svetových politických systémov a pád veľkých populárnych hviezd politického života a zábavného priemyslu. Politické systémy, politické strany, politickí vodcovia sú pri moci len krátku dobu. Svetové hviezdy, herci, speváci, športovci sa dostanú do zabudnutia, hviezda ich slávy padne. To sa skončí často škandálmi a mnohokrát v samovraždou. **V duchovnom zmysle:** hviezdy budú padať, nebeské moci sa budú pohybovať. To znamená mobilizáciu nečistých duchovných mocností, intenzívny duchovný boj, ktorý prebieha v duchovnom svete. Pán Ježiš videl padnúť satana ako blesk z neba. Satan vie, že má málo času a v osobe antikrista sa chystá vstúpiť na javisko sveta. Ale evanjelium sa má zvestovať po celom svete (Mt 24:14). Aj to je duchovný boj!
- „*V posledných dňoch prídu posmievači, ktorí budú chodiť podľa svojich vlastných žiadostí a hovoriť: Kde je to zaslúbenie o jeho príchode?*“ (2Pt 3:3-4).
- **veľké súženie** (Mt 24:21)

d. Duch zvodu - manipulácia s ľuďmi vo svete

- **Povstanú falošní kristovia** (falošní mesiáši), masová (davová) psychóza, ezoterická hudba, rôzne relaxácie a meditácie, hypnóza, „*reportáž s mŕtvymi*“ v hypnóze, extáza, hromadné cvičenia, liečebné seanse, prírodné liečiteľstvo, šamanizmus, uctievanie guruov, napodobňovanie, kopírovanie, imitácia nových duchovných, extrémne charismatických „kresťanských“ prúdov.
- „*Vtedy keby vám niekto povedal: Hľa, tu je Kristus! alebo: Tu! neverte! Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky, takže by zviadli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených. Hľa, predpovedal som vám to! Teda keď vám povedia: Hľa, je na púšti! nevychádzajte! Hľa, vo vnútorných chyžiach! neverte!*“ (Mt 24:23-26).
- **Ohavnosť spustošenia** (antikrist) (Mt 24:15)
- **Okultná oblasť:** okultizmus, špiritizmus, veštenie, vyvolávanie duchov, povera, horoskopy, prírodné liečiteľstvo, mágia (Harry Potter - chlapec z čarodejníckej školy, pokémoni!)
- „*... a preto im Boh pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili ľži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.*“ (2Tes 2:11-12).

3. V cirkvi

- **Prenasledovanie:** „*Vtedy vás vydajú v súženie a budú vás zabíjať, a budete nenávidení od všetkých národov pre moje meno.*“ (Mt 24:9-10, Lk 21:12-16)

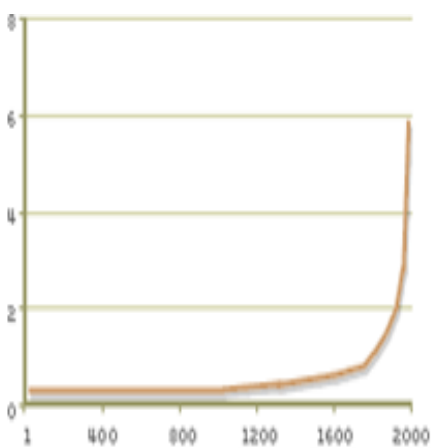
- **Pohoršenia, intrigy, zrady.** Povstanú zradcovia, z brata bude nepriateľ: „A vtedy sa pohoršia mnohí a budú jedni druhých zrádzať a jedni druhých nenávidieť.“ (Mt 24:10). „A vydá brat brata na smrť a otec dieťa, a deti povstanú na rodičov a usmrčia ich.“ (Mk 13:12). „No, budú vás zradať i vlastní rodičia i bratia i príbuzní i priatelia a usmrčia niektorých z vás, a všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas s vašej hlavy nezhyne. Svojou trpezlivosťou si dobyte svoje duše!“ (Lk 21:16-19). „Blahoslavení budete, keď vás budú haníť a prenasledovať a luhajúc hovoriť na vás všetko zlé, pre mňa.“ (Mt 5:11). „Lebo nech nikto z vás netrpí ako vrah alebo zlodej alebo ako taký, ktorý robí zlé, alebo ako všetečník, ktorý sa pletie do cudzích vecí! Ale ak trpí ako kresťan, nech sa nehanbí, ale nech oslavuje Boha v tej čiaske.“ (1Pt 4:15-16).
- **Ochladnutia lásky – aj v cirkvi!** Podľa Mt 24:12-13 „...bude rozmnožená nepravosť, ochladne láska mnohých“. Nech je náš /váš/ zbor výnimkou. Preto musíme dať pozor, aby koreň horkosti nevyrástol v našich srdciach oproti druhým, Boh nás povolal k láske. Učeníkov Pána Ježiša charakterizuje láska. (Jn 13:35).
- **Odstúpenie od viery.** „Ale Duch hovorí výslovne, že v neskorších časoch odstúpia niektorí od viery, ktorí budú počúvať bludných duchov a učenia démonov, hovoriacich v pokrytstve lož, majúci žhavo poznačené vlastné svedomie, ktorí budú zbraňovať ženit' sa a prikazovať zdržovať sa pokrmov, ktoré Boh stvoril na požívanie s ďakovaním pre veriacich a poznávších pravdu.“ (1Tim 4:1-3).
- **Nebezpečné časy.** „Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy. Lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, pyšní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bohaprázdni, bez lásky, nezmierliví, pomluvační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobrého, zradní, náhlí, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha (aj v cirkvi!), ktorí majú tvárnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli..., ktorí sa vždycky učia, ale nikdy nemôžu prísť k poznaniu pravdy.“ (2Tim 3:1-7),
- **Odklon od zdravého učenia.** „Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú svrbieť uši, a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam.“ (2Tim 4:3-4).
- **Duch zvodu – aj v cirkvi!** Falošní Kristovia, falošní proroci, veľké znamenia, mnohých zvedú (Mt 24:4-5,11,24-26, Lk 21:8). Napodobňovanie, kopírovanie, imitácia nových duchovných, extrémne charizmatických „kresťanských“ prúdov: padanie, smiech, „štekacie“ v Svätom Duchu! – Je to imitácia alebo pravdivé pôsobenie Svätého Ducha? Kazatelia, pozor (!!!) na nevedomú či vedomú manipuláciu s ľuďmi a na česťnosť pri službe s darmi Svätého Ducha, s proroctvami.
- **Na druhej strane cirkev je ohrozená ľahostajnosťou,** vlažnosťou, formalizmom, tradicionalizmom, nedynamickosťou, nedostatkom horlivosti a nebezpečenstvom duchovného spánku. **Je to Duch Laodicie** – duchovná pýcha, nadutosť, vlažnosť. My potrebujeme opravdivé pôsobenie Svätého Ducha!
- **Boh „pošle mocné pôsobenie bludu,** aby uverili ľži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“ (2Tes 2:11-12).
- **Napriek tomu všetkému evanjelium sa zvestuje po celom svete** (Mt 24:14).
- **Úsilie o zjednotenie všetkých svetových náboženstiev** za cenu veľkých kompromisov, zrieknutím sa biblických noriem. O jednote kresťanov sa veľa hovorí a môžeme sledovať dve tendencie: Sú obrovské organizačné snahy zjednotiť všetkých, aj neznovozrodených kresťanov, denominácie, ba náboženstvá za cenu veľkých kompromisov (synchretistické stretnutia pápeža Jána Pavla II. v Assisi v roku 1986, 1993, 1994 a 2002). Benedikt XVI. v duchu Assisi pokračoval. Do rodiska sv. Františka dňa 27. okt. 2011 na jeho pozvanie sa zišlo 300 vodcov svetových náboženstiev: islamskí klerici, rabíni, duchovní vodcovia hlavných indických náboženstiev, hinduizmu, budhizmu, džinizmu a sikhizmu, predstavitelia zarathuštrizmu, baháizmu, taoizmu, konfucianizmu a tradičných afrických i amerických animistických náboženstiev. Cieľom je vytvoriť jedinu povolenú celosvetovú „supercirkev“. V tomto hnutí má veľkú rolu aj terajší pápež František.

Biblickí kresťania do tejto synkretickej jednoty nevstupujú, pretože vyznávajú, že jedine Ježiš Kristus je cestou k Bohu. A to je tá druhá tendencia, ktorú môžeme sledovať, to, čo pôsobí Svätý Duch medzi znovuzrozenými kresťanmi na základe lásky a pravdy Božieho Slova. Týmto spôsobom Svätý Duch pripravuje nevestu Kristovu ku Príchodu Ženícha, ku dňu vychvátenia. V posledných časoch denominácie, formálne cirkvi sa zjednocujú a stávajú sa „Babylonom“, kým Cirkev Kristova sa oddeľuje, bude prenasledovaná a vychvátená. Ekumenické aktivity môžeme považovať za misijnú činnosť, ale nie za demonštráciu jednoty. V podobenstve Pána Ježiša o pannách boli múdre panny zjednotené, bláznivé panny tiež, ale múdre s bláznivými neboli ani nebudú, lebo (ako voda a olej) nemôžu byť zjednotené. Jednota potrebuje základ, v čom a na čom, s kým a za akú cenu sa zjednotiť. Tolerancia znamená znášateľnosť, zhovievavosť. Neznamená však kompromis. Tolerancia môže znamenať, že tolerujeme ľuďom ich modloslužbu, ich hriechy, ich náboženstvo, pritom ich s láskou upozorňujeme na nebezpečenstvo ich konania. Tolerancia medzi náboženstvami však nemôže znamenať kompromis, zjednotenie, prispôsobenie sa k niektorým alebo spoločne dohodnutým pravidlám, ktoré sú v rozpore s učením Písma. Môžu nás spájať spoločné záujmy, spoločné akcie či atrakcie, spoločné prejavy, spoločné chválospevy, ako zastrešujúci dáždnik. Dom sa však stavia od základu, nie od strechy. Jednota podľa Boha, jednomyselnosť Božích detí v Kristu však potrebuje pevný základ a nie „dáždnik“. Týmto spoločným základom pre kresťanov nemôže byť nič iné než Biblia, Slovo Božie. V dnešnej dobe kresťanstvo sa delí. Predovšetkým však nie podľa denominácií, ale na dve skupiny: na múdre a na ľahostajné, bláznivé panny.

- 4. V politike** – pozoruhodné sú udalosti celosvetovej politiky: Izrael a Palestína, obnovená spojená Európa, Vatikán (pápež), islamské štáty, Irán, Irak, východné štáty, USA, Rusko, Čína. Pád berlínskeho múru sa skončila „studená vojna“, ale neskončilo sa nebezpečenstvo jadrovej a biologickej vojny.
- **Budete počuť** chýr o vojnách (Mt 24:6-7) – ale „*nestrachujte sa, lebo to sa musí najprv stať, ale nie hneď bude koniec, ...povstane národ proti národu.*“ (Lk 21:9-10).
 - **Veľké úsilie o svetový mier.** Vojská sa odzbrojujú, zbrane však sa zmodernizujú (bezpilótové lietadlá). „*Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie.*“ (1Tes 5:2)
- a. Udalosti okolo Izraela** majú mimoriadne dôležitú úlohu pre spoznanie vážnosti doby posledných čias. Izrael je ručičkami na hodinách sveta, ktoré ukazujú pár minút pred 12 h.
- „**A od fíka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto. Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.**“ (Mt 24:32-34, Lk 21:29-31).
 - „**Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane.**“ (Mt 24:34, Lk 21:32). **Ktoré pokolenie?** Izraelský národ takmer 2000 rokov nemal svoju vlasť. Predsa, napriek mnohým prenasledovaniám, zachovali svoju národnú identitu. Potom Boh podľa prorociev splnil svoje zaslúbenie, zhromaždil svoj ľud na zem otcov a 14. mája 1948 bol založený štát Izrael. **Figovník ožil**, a napriek mnohým útokom až do dnešného dňa kvitne a rozkvitá. Podľa slov Pána Ježiša pokolenie, ktoré uvidí, že letorast figovníka „*zmäkne a vyženie lístie*“, nepominie do Jeho návratu.
 - **Najviac pozoruhodná vec (!!!) je**, že Židia nemôžu obetovať, pretože nemajú chrám, a obetovať sa dalo len na oltári chrámu v Jeruzaleme. Preto sú obrovské úsilie a prípravy na znovuvybudovanie chrámu. Veľkou prekážkou je islamská svätyňa „*Skalný dóm*“, mešita, ktorá je postavená na tom mieste, kde bol chrám. Odstránenie mešity sa dnes zdá byť nemožným. Podľa prorociev Daniela svetový diktátor posledných čias (antikrist) **učiní zmluvu s Izraelom a umožní vybudovanie chrámu.** Po 3 a pol roka však zruší zmluvu, sám sadne do svätyne a bude sa vydávať za boha, poškvŕňuje chrám, zruší krvavé obete a na oltár položí „*ohavnosť spustošenia*“. (Dán 9:27, Mt 24:15).
 - A keď uvidíte **Jeruzalem**, že je **obkľúčený vojskami** (Lk 21:20)
 - Jeruzalem bude **šliapaný od pohanov** (Lk 21:24)

- b. V arabskom svete** – revolúcie tzv. „arabskej jari“ priniesli veľké politické zmeny, zároveň spôsobili zradikalizovanie islamu (založenie a rozmach tzv. „islamského štátu /ISIS/, Hamas, džihád, terorizmus, atentáty, hromadné sťahovanie národov /utečencov/ do Európy).
- c. Obnovenie Rímskej ríše** – EÚ na území bývalej Rímskej ríše, ktorá podľa proroctva Daniela stojí a krehkých nohách, ako zmes železa a hlíny. (Dan 2:41-44).
- d. Globalizácia sveta** na politickej, náboženskej, hospodárskej oblasti, kde veľkú rolu má technika, médiá, masovokomunikačné prostriedky a obchodná politika. Napr. hypermarkety, ktoré pohltia malé obchodíky, ako veľké ryby malé. Pretože hypermarkety sú pripravené na prechod na bezpečnejší systém, kým malé obchodíky toto technické vybavenie si nemôžu dovoliť, nemajú na to financie. Zavedenie tohto systému a zavedenie totálnej kontroly osôb urýchľujú udalosti posledných dní, potreba boja proti terorizmu.
- e.** Zjaví sa bezzákonný bezbožník, človek hriechu, syn zatratenia. (2Tes 2:3-8)

5. V oblasti vedy a techniky

Ľudstvo od stvorenia sveta cez tisícročia žilo na takmer takej istej úrovni. Svietili olejovými svietnikmi, premávali sa pomocou ťažných zvierat, nepoznali elektrinu, ani vymoženosti techniky dnešných dní. Pred cca. 500 rokmi zrazu sa veci pohli. Objavom kníhtlače, párneho stroja, spaľovacieho motora, elektriny, telekomunikácie atď. nenávratne sa začala technická revolúcia. Veda a technika za posledných 50 rokov (podľa priloženého grafu) rapídne, parabolicky viac napredovala ako za predošlého pol tisícročia a táto progresívna tendencia naďalej nezastaviteľne pokračuje. ALE DOKEDY? Ľudstvo vedu a techniku povýšila takmer na božskú úroveň. Ich vývoj je nemožné sledovať. Sami vedci s úzkosťou hľadajú do budúcnosti, a obávajú sa, či vymoženosti techniky nakoniec nezničia ľudstvo (atómová vojna?).

Uznávame, že rozvoj techniky v mnohom ohľade slúži na dobro človeka. Média, internet, televízia momentálne môžu slúžiť dokonca aj na zvestovanie evanjelia. Okrem toho majú užitočnú úlohu šírením informácií a všeobecného vzdelávania, predsa tento fantastický rozvoj má aj svoje nebezpečenstvá. Človek sa stal otrokom techniky a ľahko sa môže stať jej obeťou. Pokrok techniky nie je možno sledovať. Vymoženosti techniky, ktoré sú prístupné, sú len zlomkom toho, čo už existuje alebo v tajných výskumných dielňach sa pripravuje (kybernetika, umelá inteligencia, roboty, rozvoj informačných, komunikačných a mediálnych technológií, telekomunikačné satelity, informatika, vojenská technika, „zdravotnícke“ mikročipy, príprava na zavedenie totalitnej kontroly svetovej populácie satelitmi, mikročipmi, kamerami, atď.).

Televízia, okrem jej užitočných vlastností, má aj veľa negatívnych vplyvov. Je zlodej času, rozbíjač rodín, (kradne deťom rodičov, rodičom deti), náhradná babička, učiteľka škôlky, virtuálny otec-ideál, „videotatínek“ pred obrazovkou a na obrazovke, vychovávateľ kriminality a nemravnosti, rozsievateľ strachu a nedôvery. Vystupuje s nárokom na absolútnu pravdu („*Je to pravda, veď to ukázali v televízii!*“) a na autoritu obrazotvornosti. Svojim divákom vnucuje svoje diabolsky rafinované premyslené centrálné myslenie, akúsi budúcu všeludskú ideológiu. Čiže diktuje trend budúceho povinného globálneho všeludského myslenia, a tak média, internet, televízia v konečnom dôsledku slúžia na vymývanie mozgu a na prípravu cesty pre budúceho „mesiáša“ tohto sveta. Stále platí heslo demagógie: „*Stokrát opakovaná lož sa stáva pravdou!*“

Nebezpečenstvo televízie spočíva aj v tom, že ľudia, ktorí permanentne sledujú filmy, seriály, telenovely alebo rozprávky (deti), permanentne „žijú“ v inom, neskutočnom, zidealizovanom – alebo hrôzostrašnom – svete, a preto ich kontakty s reálnym svetom okolia, s ľuďmi (príbuznými, spolupracovníkmi) sú často konfliktné. Filmy s manželskými „trojuholníkmi“ zväčša skončia happy endom (rozumej: rozvodom!), v skutočnosti to však nie je. Zostávajú zranenia a nešťastné deti. Herci so širokým úsmevom – bez tejto masky vo svojom súkromnom živote – sú tiež nešťastní. Nehovoriac o tom, že ľudia, omámení (nadrogovaní) týmto neskutočným televíznym (tiež počítačovým!) svetom, nevnímajú Božie upozornenia ani znamenia a nebezpečenstvá doby. Žiaľ, to platí aj o veriacich. Podvedomé pôsobenie televízie technickým trikom (skrytá reklama) zatiaľ je oficiálne zakázané (!?), avšak ten bezzákonný bezbožník nebude rešpektovať žiadne zákony.

Video – horory, násilie, porno. (Kresťanské video – Pozor! Nie na úkor a namiesto obecenstva a služby!). TV, digitálne, počítačové hry, hazardné hry, hracie automaty, satelity, internet, virtuálny svet, videotelefony s obrovskou trojrozmernou obrazovkou pre konferencie „na diaľku“, virtuálna „láska“, kybernetika (roboty). Tento virtuálny svet mimoriadne zdeformuje hlavne detské duše a zapríčiňuje nervové a psychické poruchy. Psychológovia hovoria, že mladí ľudia, ktorí na sociálnych sieťach písomne príliš veľa komunikujú, v reálnom živote (napr. v škole) majú problémy ústne sa vyjadrovať. – Cieľom je, aby si ľudia zvykli na „reálny“ život vo virtuálnom svete (Second Life). Agresívne počítačové hry pôvodne boli vymyslené pre výcvik vojakov na zabíjanie „nepriateľa“, aby ich svedomie bolo úmyselne „vycvičené“, resp. zámerne otupené, aby zo zabíjania ľudí ako na bežiacom páse si nerobili problém. Najsmutnejšie je, že aj veriaci rodičia takto „cvičia“ svoje deti kupovaním podobných videohier. Potom nie je div, že deti na školách aj samopal vyskúšajú naostro. Nepriateľ sa vždy nájde. Keď aj teba zabijú, nevadí, veď ty na PC hrách máš aj 10 životov. Realita je však iná!

Ďalším nebezpečenstvom je, že deti sa stávajú závislými na PC hry, na internet a takto si zvykajú aj na gemberstvo. **To všetko je prípravou infraštruktúry pre nástup celosvetového diktátora antikrista** (2Tes 2:9-12, Zj 13.kap., 14:9-12), **pre uctievanie obrazu „šelmy“, ku globalizácie sveta, k totálnej kontroly každého jedinca a bezpečného systému.**

Technické podmienky sú pripravené, len ešte kvôli hackerom je potrebné ich zdokonaľiť. **Boj proti kriminalite a terorizmu urýchľuje zavedenie tohto systému.**

Väčšina ľudí bude fascinovaná s týmto úžasným riešením a bude ho vítať s veľkým nadšením a ováciou. Predsa kriminálnici, teroristi budú neustále sledovaní. Zlodeji nemôžu ukradnúť peniaze, pretože nebudú. Teraz, keď zlodej ukradne bankovú kartu alebo človek ju stratí, má problém. Avšak ani bankové karty nebudú. Mikročip bude na rukách a na čele ľudí a všetky transakcie sa budú uskutočňovať cez tieto mikročipy. Keby človek stratil hoci aj ruku, kód bude mať ešte na čele. Keď však stratí hlavu ... – už transakcie nebude potrebovať ☺. Celosvetové bankovníctvo, obchodníctvo, zdravotníctvo, štátne, bezpečnostné, bankové, obchodné a vojenské systémy budú – už aj sú – pospájané internetom. Táto počítačová sieť však stojí na veľmi krehkých nohách, a na takýchto sieťach sa buduje „veľký Babylon“ budúcnosti. (Počítačové pirátstvo, rozosielanie vírusov, „vniknutie“ do Pentagonu, „vybielenie“ bankového účtu prominentov a pod.). Pokrok techniky nie je možno sledovať (Dan 12:4).

Klamné zázraky techniky: počítačom (Photoshop) vytvorená dokonalá „banáno-ryba“! Biblia hovorí, že príchod toho bezzákonného bezbožníka bude *„mocným satanovým pôsobením so všetkou mocou a so znameniami a s živými zázrakmi a s každým zvodom nepravosti medzi tými, ktorí hynú, pretože nepriali lásky pravdy, aby boli spasení; a preto im Boh pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili lži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“* (2Tes 2:9-12). Falošný prorok vykonáva všetku moc antikrista pred ním, pred jeho zjavením, a pôsobí to, aby sa všetci ľudia klaňali antikristovi. V záujme toho bude robiť veľké divy, takže aj ohňu dáva zostupovať z neba na zem pred ľuďmi. Svojimi falošnými zázrakmi zvodí tých, ktorí bývajú na zemi. Verím, že to budú aj nadprirodzené démonické zázraky, veď dostane k tomu moc od satana, **ale aj zázraky techniky!** Falošný prorok pre divy, ktoré mu budú dané, káže obyvateľom zeme, aby učinili obraz šelme, antikristovi. Bude mu daná moc, aby obrazu šelmy dal ducha, aby obraz šelmy aj hovoril. Taktiež, aby všetci, ktorí by sa neklaňali obrazu šelmy, boli pobití. (Zjav 13:12-15).

Myslím si, že falošný prorok bude mediálny magnát, ktorý so všetkými svojimi diabolskými trikmi a klamnými zázrakmi techniky bude fascinovať ľudí, aby sa poddali antikristovi, klaňali sa mu a vzali na seba jeho pečať. Nerád sa odvolávam na filmy tejto tematiky, ale v jednom filme (Megiddo - omega code2) veľmi dobre je znázornené, ako „antikrist“ zákerne zabije svojho otca, mediálneho magnáta, aby k uskutočneniu svojich plánov získal jeho majetok. Na videonahrávke však táto scéna je nahratá tak, že otca zabil jeho brat, ktorý je prezidentom USA a nie je ochotný sa pripojiť k novému svetovému poriadku.

V druhom filme (Apocalypse II: Revelation - po česky: Odhalení) sa pripravuje „deň zázrakov“, keď každý, kto prijme znak antikrista, dostane zázračnú prilbu so zázračnými (akými 3D alebo Projekt Google Glass ?) okuliarmi, cez ktoré sa môže dostať do „pozemského raja“ jeho vlády, do zázračného virtuálneho, avšak reálneho nového sveta. Pre tých však, ktorí jeho znak odmietnu, čaká gilotína. Ako som hovoril, nerád argumentujem sci-fi filmami, ale technické podmienky týchto virtuálnych zázrakov sú pripravené („reálny“ život vo virtuálnom svete „Second Life“).

V listoch apoštola Pavla, hlavne v 2. kapitole 2Tes., ako apoštol Ján v knihe Zjavenia píše o tom, že pred príchodom Pána Ježiša nastanú antikristovské časy. V 13. kapitole knihy Zjavenia môžeme čítať o jednej celosvetovej antikristovskej ríše, ktorá zavedie taký totálny kontrolný systém, že budú môcť kupovať a predávať len tí, ktorí budú mať na pravej ruke alebo na čele určitý znak (pod kožu vsadený mikročip), znak šelmy.

Zj 13:13-18 „*A robí veľké divy, takže aj ohňu dáva zostupovať z neba na zem pred ľuďmi, a zvodí tých, ktorí bývajú na zemi, pre divy, ktoré sú jej dané urobiť pred šelmou, a káže obyvateľom zeme, aby spravili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča a ožila. A bolo jej dané, aby dala ducha obrazu šelmy, aby aj hovoril obraz šelmy, aj aby urobila to, aby všetci, ktorí by sa neklaňali obrazu šelmy, boli pobití. A pôsobí to, aby všetkým, malým i veľkým, bohatým i chudobným, slobodným i sluhom dali ryté znamenie na ich pravú ruku alebo na ich čelo, a aby nikto nemohol ani kúpiť ani predať iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena. Tu je múdrosť. Kto má um, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. A jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť.*”

Tento svetový diktátor bude nútiť ľudí, aby ho uctievali za boha. Každý, kto to odmieta, bude prenasledovaný. Avšak každý, kto prijme na seba jeho znak, bude piť z kalichov Božieho hnevu (Zj 14:9-12), medzi inými budú mať na svojom tele zlé a odporné vredy (Zj 16:1-2). Pán Ježiš však zaslúbil, že pred vyliatím kalichov hnevu On svoj ľud vytrhne na svadbu Baránkovu.

Predchodca antikrista, ktorý mu pripravuje cestu – ako Ján Krstiteľ Pánovi Ježišovi – bude tzv. „druhá šelma“, falošný prorok, ktorý bude robiť „*veľké divy, takže aj ohňu dáva zostupovať z neba na zem pred ľuďmi, a zvodí tých, ktorí bývajú na zemi, pre divy, ktoré sú jej dané urobiť pred šelmou, a káže obyvateľom zeme, aby spravili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča a ožila. A bolo jej dané, aby dala ducha obrazu šelmy, aby aj hovoril obraz šelmy, aj aby urobila to, aby všetci, ktorí by sa neklaňali obrazu šelmy, boli pobití.*” Tento opis má cca. 2000 rokov a sa naplňuje pred našimi očami. Cez stáročia ani ľudia, ktorí čítali a skúmali Bibliu, nerozumeli, pretože k ich porozumeniu sú potrebné vymoženosti modernej techniky. Obraz, ktorý bude hovoriť, dalo by sa stotožniť s televíziou. Avšak pravdepodobne antikrist životu vernejším spôsobom sa ukáže svetu, aby ho ľudia za boha uctievali.

2Tes 2:8-10 „*A potom bude zjavený ten bezzákonný bezbožník, ktorého Pán Ježiš zabije duchom svojich úst a skazí zjavením svojho príchodu, toho bezbožníka, ktorého príchod je podľa mocného pôsobenia satanovho so všetkou mocou a so znameniami a s živými zázrakmi a s každým zvodom nepravosti medzi tými, ktorí hynú, pretože nepriali lásky pravdy, aby boli spasení.*”

Zj 13:2 „*A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc.*”

Moderná technológia ponúka ďalšie možnosti. Pomocou virtuálnej reality (VR), hologramov, laserovej techniky, inteligentných robotov, nanotechnológie, biotechnológie a klonovanie sa usiluje vytvoriť umelú superinteligenciu. Jeden z pionierov tohto hnutia tzv. transhumanistov je človek maďarského pôvodu, žijúci v USA Zoltán István, ktorý sa kandidoval za prezidenta vo voľbách v r. 2016. Maďarsky viď: http://www.hetek.hu/hit_es_ertekek/201606/elnokjelolt_beultett_chippel

Pomocou virtuálnej reality už dnes sa dajú vytvoriť zázračné atrakcie. Napríklad, v múzeách vystavené poklady je možné verne nahradiť virtuálnymi kópiami, ktoré sú vytvorené hologramami. Taktiež napr. jeden politik v tom istom čase môže sa zjaviť naraz na viacerých javiskách bez toho, žeby fyzicky tam musel byť. Pomocou laserovej techniky a hologramov je možné produkovať holografické predstavenie, laserové show, holografické premietanie na „neviditeľnom plátne“, premietanie na oblohe, ktoré spôsobí nadprirodzené zdanie, 3D animácie atď. **Podmienky k vytvoreniu obrazu šelmy sú pripravené.** Už môže prísť aj holografický „oheň z neba“.

Zj 14:9-12 „A iný, tretí anjel nasledoval za nimi a hovoril veľkým hlasom: Jestli sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v poháre jeho hnevu, a bude sa mučiť v ohni a síre pred svätými anjelmi a pred Baránkom, a dym ich mučenia bude vystupovať na veky vekov. A nebudú mať odpočinku ani vodne ani vnoci, tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a keď niekto prijme znamenie jej mena. Tu je trpezlivosť svätých, tu tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu!”

Zj 16:1-2 „A počul som z chrámu veľký hlas, ktorý hovoril siedmim anjelom: Idte a vylejte sedem čiaš hnevu Božieho na zem! Vtedy odišiel prvý a vylial svoju čašu na zem. A vyhodil sa odporový a zlý vred na ľudoch, ktorí mali znamenie šelmy, a na tých, ktorí sa klaňali jej obrazu.”

Televízia, internet, satelity, inteligentné roboty sú nástrojmi nastúpenia celosvetového diktátora, antikrista (2Tes 2:9-12, Jel 13. r., 14:9-12), ktoré vedú k božskému uctievaniu jeho obrazu, k jeho totalitnej kontrole, k bezpečnostnému hospodárskemu systému, ku globalizácii sveta a k zavedeniu nového svetového poriadku. Zavedenie totalitnej kontroly súri aj rozmach kriminality a terorizmu. Pokrok techniky dnes nie je možno sledovať /informatika, kybernetika, vojenský priemysel atď./ (Dan 12:4).

Označenie tovaru čiarovými kódmi – ktoré obsahujú číslo 666 – dnes je samozrejmosť. Ale aj označovanie mikročipmi vždy viac sa rozširuje (bankové karty, mobil, navigácie GPS). Pre identifikáciu sú mikročipmi označené aj domáce zvieratá. Technicky všetko je pripravené!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 17. časť – BOŽIE PEČATENIE

Zjav 7:1-17 „A potom som videl štyroch anjelov, ktorí stáli na štyroch uhloch zeme a držali štyri vetvy zeme, aby neviaľ vietor na zemi ani na mori ani na niktorý strom. A videl som iného anjela, ktorý vystupoval od východu slnca a ktorý mal pečať živého Boha a kričal veľkým hlasom na štyroch anjelov, ktorým to bolo dané, aby škodili zemi a moru, a hovoril: Neškodte zemi ani moru ani stromom, dokiaľ nepopečatíme služobníkov nášho Boha na ich čelách. A počul som počet zapečatených; jednosto štyridsaťštyri tisíc zapečatených z každého pokolenia synov Izraelových; z pokolenia Júdovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Rúbenovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Gádovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Aserovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Neftalimovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Manassesovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Simeonovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Léviho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Izachárovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Zabulonovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Jozefovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Benjamínovho dvanásť tisíc zapečatených; Potom som videl a hľa, veľký zástup, ktorý nemohol nikto spočítať, z každého národa a zo všetkých pokolení a ľudí a jazykov, ktorí stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení v dlhom bielom rúchu, a palmy v ich rukách, a kričali veľkým hlasom a hovorili: Spasenie nášmu Bohu, sediacemu na tróne, a Baránkovi! A všetci anjeli stáli okolo trónu a okolo starcov a okolo štyroch živých bytostí a padli pred trónom na svoju tvár a klaňali sa Bohu a hovorili: Amen. Dobrorečenie a sláva a múdrosť a vďaka a česť a moc a vláda nášmu Bohu na veky vekov. Amen. A jeden zo starcov odpovedal a riekol mi: Kto sú títo oblečení v tom dlhom bielom rúchu a odkiaľ prišli? A ja som mu povedal: Pane, ty vieš. A riekol mi: Toto sú tí, ktorí prišli z toho veľkého súženia a oprali svoje rúcha a zbielili ich v krvi Baránkovej. Preto sú pred trónom Božím a svätoslúžia mu dňom i nocou v jeho chráme, a ten, ktorý sedí na tróne, bude státiť nad nimi. Nebudú viacej lačniť ani nebudú viacej žízniť, ani nebude na nich dorážať slnce ani nijaké horko. Lebo Baránok, ktorý leží prostredkom trónu, ich bude pásť a bude ich vodiť k prameňom vôd života, a Boh zotrie každú slzu s ich očí.“

o – O – o

Sme povedali, že **Zjav. 6.-11. kapitoly** opisujú udalosti **od začiatku tzv. pohnutej doby** až po siedmu trúbu, ku príchodu PJKr. My žijeme na konci tejto doby, teda v poslednej dobe pred dobou vyliatia kalichov Božieho hnevu.

Zjav 7:1-3 „A potom som videl štyroch anjelov, ktorí stáli na štyroch uhloch zeme a držali štyri vetvy zeme, aby neviaľ vietor na zemi ani na mori ani na niktorý strom. A videl som iného anjela, ktorý vystupoval od východu slnca a ktorý mal pečať živého Boha a kričal veľkým hlasom na štyroch anjelov, ktorým to bolo dané, aby škodili zemi a moru, a hovoril: Neškodte zemi ani moru ani stromom, dokiaľ neopečatíme služobníkov nášho Boha na ich čelách.“

V prečítanom Slove **Ján videl štyroch anjelov**, ktorí mali vykonať určitý Boží rozsudok nad zemou a morom: „*ktorým to bolo dané, aby škodili zemi a moru...*“, ale bol poslaný iný anjel, ktorý vystupoval od východu slnca a ktorý mal pečať živého Boha a kričal veľkým hlasom na tých štyroch anjelov, aby neškodili zemi ani moru ani stromom, dokiaľ nebudú opečatení služobníci Boží na ich čelách.

V Zjav 9:13-21 tiež sú štyria anjeli, ale títo sú poviazaní pri Eufrate. **Jedná sa o štyroch padlých anjelov, ktorí boli odsúdení na doterajšiu nečinnosť**. Pri šiestom trúbení budú rozviazaní a dostanú úlohu pobiť jednu tretinu ľudí.

Tu, v 7.-ej kapitole však sa jedná o štyroch Božích anjelov, ktorí majú vykonať Boží rozsudok, ale hlas iného anjela ich zastaví, aby neškodili ničomu, kým nebudú opečatení Boží služobníci.

Boh pozná svojich a pečatí, označuje a ochraňuje ich. V čase súdu urobí rozdiel:

V Egypte – pečať - znak zmluvy: **krv baránka**. Boh urobil rozdiel!

Ezechiel 9. kap.

Iz 57:1 „Spravodlivý hynie, a nie je nikoho, kto by si to vzal k srdcu, a mužovia milosti sú braní preč so sveta, kým nie je nikoho, kto by tomu rozumel, že pred príchodom zlého vychvátený býva spravodlivý.“

Mal 3:16-18 „Vtedy sa zhovárali medzi sebou tí, ktorí sa báli Hospodina, druh s druhom, a Hospodin pozoroval ušami a počul, a bola písaná pred ním pamätná kniha pre tých, ktorí sa boja Hospodina a myslia na jeho meno. A budú moji, hovorí Hospodin Zástupov, na deň, ktorý ja učiním, zvláštnym vlastníctvom, a zľutujem sa nad nimi, ako sa zľutuje človek nad svojím synom, ktorý mu slúži. Vtedy sa navrátite a budete vidieť rozdiel medzi spravodlivým a bezbožným, medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži.“

1Tes 5:9 „...lebo vás (KOHO?) nepostavil (neurčil) Boh cieľom hnevu, ale aby sme nadobudli spasenia skrze nášho Pána Ježiša Krista.“

Zjav 3:10 „Preto, že si ostríhal slovo mojej trpezlivosti, i ja budem teba ostríhať a **vytrhnem ťa** z hodiny pokušenia, ktorá príde na celý svet skúsiť tých, ktorí bývajú na zemi.“ – **Učiním rozdiel. Moja je záchrana!**

Boh pozná svojich, označuje ich a táto Božia pečať znamená: 2Tim 2:19 „Ale pevný základ Boží stojí a má túto pečať: Pán zná tých, ktorí sú jeho, a: **Nech odstúpi od neprávosti každý, kto menuje meno Kristovo!**“ – **Toto je pečať, poznávací znak tých, ktorí majú Božiu pečať.**

Boh pečatí svojich skôr než satan bude pečatíť svojich. Satan sa snaží napodobňovať Boha.

Táto Božia pečať vlastníctva je pečať Svätého Ducha (Ef 1:13 – „...aj vy počujúc slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia.“ **Si zapečatený Svätým Duchom?**

Zjav 7:4-8 „A počul som počet zapečatených; jednoto štyridsaťštyri tisíc zapečatených z každého pokolenia synov Izraelových; z pokolenia Júdovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Rúbenovho dvanásť tisíc zapečatených, z pokolenia Gádovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Aserovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Neftalímovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Manassesovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Simeonovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Léviho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Izachárovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Zabulonovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Jozefovho dvanásť tisíc zapečatených; z pokolenia Benjamínovho dvanásť tisíc zapečatených;...“

144000 – Kto sú títo? Nebeská trieda svedkov Jehovových?

Sú to zapečatení z 12-ich pokolení Izraela. Ostatok Izraela, ktorý prežije celé veľké súženie, vylíatie kalichov Božieho hnevu. Bude to pozostatok Izraela, potom, keď Izrael bude obklúčený armádou celého sveta a sužovaný od pohanských národov. Izrael v tomto veľkom súžení ako národ, príjme Ježiša z Nazareta za svojho Mesiáša, Ktorý so svojimi svätými sa vráti na vrch Olivový a zachráni Izrael.

Zach 12:2-4 „Hľa, ja **učiním Jeruzalem čašou potácania všetkým národom na okolo...**, kameňom veľkej ťarchy všetkým národom; všetci, ktorí ho budú dvíhať, porania sa do krvi, a zhromaždia sa proti nemu všetky národy zeme. Toho dňa, hovorí Hospodin, zbijem každého koňa plachosťou a jeho jazdca šialenstvom, ale na dom Júdov otvorím svoje oči, a každého koňa tých národov raním slepotou.“

Zach 12:9-12 „A stane sa toho dňa, že **budem hľadať zahladiť všetky tie národy, ktoré prídu na Jeruzalem. A vylejem na dom Dávidov a na obyvateľa Jeruzalema Ducha milosti a pokorných prosieb, a budú hľadiť na mňa, ktorého prebodli, a budú nariekať, ako niekto narieka nad svojím jediným, a budú horko žalostiť nad ním, ako niekto žalostí nad svojím prvorodeným. Toho dňa bude veľký nárek v Jeruzaleme...**“

Zach 14:1-4 „Hľa, prichádza deň Hospodinovi, a rozdelená bude tvoja korisť v tvojom strede. Zhromaždím všetky národy proti Jeruzalemu do boja, a mesto bude vzaté, domy budú olúpené, ženy budú sprznené, a polovica mesta vyjde do zajatia, **ale ostatok ľudu nebude vyplienený** z mesta. Ale **Hospodin vyjde a bude bojovať proti tým národom** ako v deň, v ktorý bojuje, v deň bitky. **A jeho nohy budú stáť toho dňa na Olivovom vrchu**, ktorý je naproti Jeruzalemu od východu, **a Olivový vrch sa rozdvojí od svojej polovice** na východ a na západ v dolinu veľmi veľkú. A polovica vrchu uhne na sever a jeho druhá polovica na juh.“

Rim 9:23-26 „Boh oznámil bohatstvo svojej slávy na nádobách milosrdenstva, ktoré vopred pripravil na slávu. Ktorých aj povolal, nás, nie len zo Židov, ale aj z pohanov. Ako aj v Hozeášovi hovorí: Nazvem nie môj ľud svojím ľudom, a nie milovanú milovanou, a bude, že na mieste, kde im bolo povedané: Vy nie ste mojím ľudom, že tam budú nazvaní synmi živého Boha. A Izaiáš volá nad Izraelom: **Keby bol počet synov Izraelových ako piesok mora, len zostatok bude spasený**. Lebo skazu, a rýchlu, vykoná v spravodlivosti; lebo záhubu, rýchlu, učiní Pán na zemi.“

Iz 10:20-22 – „A stane sa toho dňa, že **ostatok Izraela** a to, čo unikne záhube z domu Jakobovho, nebude sa viacej spoliehať na toho, kto ho bije, ale **sa spoľahne na Hospodina**, Svätého Izraelovho, v pravde. **Ostatok sa navráti, ostatok Jakobov, k silnému Bohu**, Udatnému Hrdinovi. Lebo keby bolo tvojho ľudu, Izraelu, ako morského piesku, len ostatok sa navráti z neho. Usúdená záhuba zaplaví spravodlivosťou ako povodeň.“

Rim 11:25-27 „Lebo nechcem, bratia, aby ste nevedeli toho tajomstva, aby ste neboli sami u seba múdrymi, že **zatvrdenie len z čiastky stihlo Izraela dotiaľ, dokiaľ nevojde plnosť pohanov, a tak bude celý Izrael spasený**, ako je napísané: Príde zo Siona Vysloboditeľ a odvráti bezbožnosti od Jakoba. A toto im bude odo mňa zmluva, keď odnímam ich hriechy.“

Tiež: Zach 12:2-4, 9-12, 14,1-4.

Rim 11:1-5 „Hovorím teda: **Či azda Boh zavrhol svoj ľud?** Nech sa nestane! Lebo ved' i ja som Izraelita, zo semena Abrahámovho, z pokolenia Benjamínovho. Nezavrhol Boh svojho ľudu, ktorý vopred poznal. Alebo či neviete, čo hovorí Písmo, kde je reč o Eliášovi, ako sa modlí Bohu proti Izraelovi a hovorí: Pane, tvojich prorokov pobili a tvoje oltáre rozborili, a zostal som len ja sám, a hľadajú i moju dušu. Ale čo mu hovorí na to Božia odvrata? Zanechal som si sedem tisíc mužov, ktorí nesklonili kolena modle Bálovi. Takto teda stalo sa, že **i v terajšom čase je zostatok podľa vyvolenia milosti**.“

Rim 11:11-12 „Hovorím teda: Či neklesli, aby padli? Nech sa nestane! Ale ich pádom sa dostalo spasenie pohanom, aby ich rozhorlil. No, ak je ich pád bohatstvom sveta a ich porážka bohatstvom pohanov, o koľko viac ich plnosť!“

Rim 11:15 „Lebo ak je ich zavrnutie zmierením sveta, čo potom iné ich prijatie ako život, život z mŕtvych?!“

Rim 11:17-18 „Ale ak sú niektoré vetvi vylomené, a ty, ktorý si z divej olivy, vštepený si medzi ne a stal si sa spoluúčastným koreňa a tuku olivy, nechváľ sa proti vetvám: a ak sa chváliš, vedz, že nie ty nesieš koreň, ale koreň teba.“

Rim 11:23-24 „A zase oni, keď nezostanú v nevere, budú znova vštepení, pretože Boh má moc zase ich vštepiť. Lebo ak si ty vyťatý z olivy, ktorá je prírodou planá, a si proti prírode vštepený do dobrej olivy, o koľko skôr potom títo súc prirodzenými vetvami vštepení budú do svojej vlastnej olivy!“

Rim 11:33 „Ó, hlbiny bohatstva a múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytatelné sú jeho súdy a nevystihnuteľné jeho cesty!“

Prehľad a stručná charakteristika synov Izraelových:

1. Ruben - Od Ley. Poškvrnil Bilhu. Nedovolil zabiť Jozefa, ale navrhol ho hodiť do cisterny, aby ho vytiahol. Nebol tam, keď Jozefa predali Madianitom. Veľmi za ním smútil.
2. Simeon - Od Ley. Mal účasť na pomste za Dínu. Jozef ho dal poviazať a nepustil ho domov.

3. Lévi - Od Ley. Mal účasť na pomste za Dínu.
4. Júda - Od Ley. Smilnil so svojou nevestou, Támarou. Navrhol Jozefa predať Madianitom.
On sa stal dedičom prvorodenstva.
5. Dán - Od Bilhy. Prvý syn od slúžky – chýba z vymenovania pokolení Zj. 7. kap.
6. Naftali - Od Bilhy.
7. Gád - Od Zilfy.
8. Aser - Od Zilfy.
9. Izachár - Od Ley.
10. Zebulon - Od Ley.
Dína (dcéra) - Od Ley.
11. Jozef - Od Rácheli. (Jozefovi synovia: Manasses a Efraim)
12. Benjamín - Od Rácheli.

144.000 – Skutočné alebo symbolické číslo?

Židia vedia z ktorého pokolenia pochádzajú. Zdanlivo niektoré pokolenia vymizli, asimilovali do národov, ale Boh pozná pokolenia a v posledných dňoch ich zhromaždí a oživí tak, ako suché kosti vo videní proroka Ezechiela (**Ez 37.kap.**). Možno, tu budú mať veľkú úlohu tí dvaja proroci zo Zjav. 11.-ej kap.

Jedno pokolenie chýba. Ktoré? Prečo? Pokolenie Dána. Namiesto neho je tam popri Manassesovi aj Jozefove pokolenie, teda jeho mladší syn Efraim.

Dán – 5. syn Jakobov – prvý od Bilhy (Ráchelinej slúžky). Jakobove žehnanie a posledné slová svojim synom 1M 49. kap. o Dánovi 16.-18. v. – „Dán, bude súdiť svoj ľud ako jedno z pokolení Izraelových. **Dán bude hadom na ceste, jedovatým hadom rohatým na chodníku, ktorý štípe päty koňa, aby padol jeho jazdec nazad. Na tvoje spasenie očakávam, Hospodine!**“ – Na základe toho niektorí vykladači hovoria, že antikrist povstane z pokolenia Dánovho.

O tomto zástupe 144000 píše ešte aj Zj 14:1-5.

Zj 14:1-5 „A videl som a hľa, Baránok stál na vrchu Sione a s ním sto štyridsaťštyri tisíc takých, ktorí majú jeho meno a meno jeho Otca napísané na svojich čelách. A počul som hlas z neba ako hukot mnohých vôd a ako zvuk veľkého hromu a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfeníkov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali ako novú pieseň pred trónom a pred štyrmi živými bytosťami a pred starcami. **A nikto sa nemohol naučiť pieseň iba tých sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú kúpení zo zeme. To sú tí, ktorí sa nepoškrvnili so ženami, lebo sú panenci. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide; toto sú kúpení z ľudí, prvotinou Bohu a Baránkovi, a v ich ústach nebola nájdená lešť, lebo sú bezvadní pred trónom Božím.**“

Potom Ján videl nespočítateľný zástup zapečatených zo všetkých pokolení, z každého národa.

Zjav 7:9-12 „Potom som videl a hľa, veľký zástup, ktorý nemohol nikto spočítať, z každého národa a zo všetkých pokolení a ľudí a jazykov, ktorí stáli pred trónom a pred Baránkom, **oblečení v dlhom bielom rúchu, a palmy v ich rukách, a kričali veľkým hlasom a hovorili: Spasenie nášmu Bohu, sediacemu na tróne, a Baránkovi!** A všetci anjeli stáli okolo trónu a okolo starcov a okolo štyroch živých bytostí a padli pred trónom na svoju tvár a klaňali sa Bohu a hovorili: Amen. Dobrorečenie a sláva a múdrosť a vďaka a česť a moc a vláda nášmu Bohu na veky vekov. Amen.“

Zjav 7:13-17 „A jeden zo starcov odpovedal a riekol mi: **Kto sú títo oblečení v tom dlhom bielom rúchu a odkiaľ prišli?** A ja som mu povedal: Pane, ty vieš. A riekol mi: **Toto sú tí, ktorí prišli z toho veľkého súženia a oprali svoje rúcha a zbielili ich v krvi Baránkovej.** Preto sú pred trónom Božím a svätoslúžia mu dňom i nocou v jeho chráme, a ten, ktorý sedí na tróne, bude státiť nad nimi. Nebudú viacej lačniť ani nebudú viacej žízniť, ani nebude na nich dorážať slnce ani nijaké horko. Lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, ich bude pásť a bude ich vodiť k prameňom vôd života, a Boh zotrie každú slzu s ich očí.“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 18. časť – SEDEM TRÚBENÍ

Zjav 8:1-13, 9:1-21 „A keď otvoril siedmu pečať, nastalo mlčanie na nebi ako za pol hodiny. A videl som tých sedem anjelov, ktorí stoja pred Bohom, a dalo sa im sedem trúb. A prišiel iný anjel a postavil sa pri oltári a mal zlaté kadidlo, a bolo mu dané mnoho kadiva, aby ho dal s modlitbami všetkých svätých na zlatý oltár, ktorý je pred trónom. A vystúpil dym kadív s modlitbami svätých z ruky anjela pred Bohom. A potom vzal anjel kadidlo a naplnil ho ohňom z oltára a hodil na zem, a povstali hlasy, a burácali hromy, a blýskali sa blesky, a bolo zemetrasenie. A siedmi anjeli, ktorí mali sedem trúb, pripravili sa, aby trúbili. A prvý anjel zatrúbil, a nastalo krupobitie a oheň, čo bolo zmiešané s krvou, a bolo to hodené na zem, a bola spálená tretina zeme, i tretina stromov zhorela, i všetka zelená tráva bola spálená. A druhý anjel zatrúbil, a niečo ako veľký vrch, horiaci ohňom, bolo hodené do mora. A tretina mora sa obrátila na krv a zomrela tretina tvorov, ktoré sú v mori, ktoré majú dušu, i tretina lodí bola skazená. A tretí anjel zatrúbil, a padla s neba veľká hviezda, horiaca ako fakľa, a padla na tretinu riek i na pramene vôd. A meno hviezdy je Palina, a tretina vôd sa obrátila na palinu, a mnoho ľudí zomrelo od vôd, lebo boli zhorkli. A štvrtý anjel zatrúbil, a uderená bola tretina slnca i tretina mesiaca i tretina hviezd, aby sa zatmila ich tretina, a deň aby nesvietil svoju tretinu a noc podobne. A videl som a počul jedného orla anjela, ktorý letel uprostred neba a hovoril veľkým hlasom: Beda, beda, beda tým, ktorí bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúby troch anjelov, ktorí majú trúbiť.“

„A piaty anjel zatrúbil, a videl som hviezdu, ktorá padla s neba na zem, a dal sa jej kľúč od studnice priepasti. A otvorila studnicu priepasti, a vyšiel dym zo studnice ako dym z veľkej pece, a zatmilo sa slnce i povetrie od dymu studnice. A z dymu vyšli kobyľky na zem, a dala sa im moc, ako majú moc zemskí škorpióny. A bolo im rečené, aby neškodili tráve zeme ani ničomu zelenému ani niktorému stromu, iba jedine ľuďom, ktorí nemajú pečate Božej na svojich čelách. A bolo im dané, aby ich nezbiľali, ale aby boli mučení päť mesiacov. A ich mučenie aby bolo ako od škorpióna, keď bodne človeka. A v tých dňoch budú ľudia hľadať smrť, a nenájdu jej a budú si žiadať zomrieť, ale smrť utečie od nich. A podoby kobyľiek boli podobné koňom, pripraveným do boja, a na ich hlavách bolo čosi ako nejaké koruny, podobné zlatu, a ich tváre boli ako ľudské tváre, a mali vlasy ako ženské vlasy, a ich zuby boli ako zuby ľvov; a mali panciere ako železné panciere, a zvuk ich krídel ako hrmot vozov mnoho koní, bežiacich do boja. A mali chvosty, podobné škorpiónom, a žihadlá boli v ich chvostoch, a ich moc bola škodiť ľuďom päť mesiacov. A majú nad sebou kráľa, anjela priepasti, ktorému je, hebrejsky meno Abaddon a v gréckom jazyku má meno Apollyon, Zhubca. Jedno beda pominulo a hľa, za týmto príde ešte dvoje beda. A šiesty anjel zatrúbil, a počul som jeden hlas zo štyroch rohov zlatého oltára, ktorý stál pred Bohom, ktorý to hlas hovoril šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž tých štyroch anjelov, poviazaných pri veľkej rieke Eufrate. A boli rozviazaní štyria anjeli, ktorí boli pripravení na hodinu a na deň a na mesiac a na rok, aby pobili tretinu ľudí. A počet vojsk tej jazdy bol dve myriady myriád. Počul som ich počet. A tak som videl kone vo videní aj tých, ktorí sedeli na nich, ktorí mali ohnivé panciere a hyacintové a sírové. A hlavy koní boli ako hlavy ľvov, a z ich úst vychádzal oheň, dym a síra. Od toho troje ho bola pobitá tretina ľudí, od ohňa, dymu a od síry, ktoré vychádzali z ich úst. Lebo moc koní je v ich ústach a ich chvostoch, lebo ich chvosty sú podobné hadom a majú hlavy a nimi škodia. A ostatní ľudia, ktorí neboli pobití ranami, ani neurobili pokánia zo skutkov svojich rúk, aby sa neklaňali démonom a modlám, zlatým a strieborným, medeným a kamenným a dreveným, ktoré nemôžu ani vidieť ani počuť ani chodiť; ani neurobili pokánia zo svojich vrážd ani zo svojich čarov ani zo svojho smilstva ani zo svojich krádeží.“

Zjav 11:15 „A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stáli kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.“

Pri otvorení 7. pečate (Zjav 8:1 „*A keď otvoril siedmu pečať, nastalo mlčanie na nebi ako za pol hodiny.*“) sme hovorili, že tá **7. pečať odštartuje sériu siedmych trúb.**

Hovorili sme aj o tom, že sedem pečatí a sedem trúbení znamenajú veľmi dôležité celosvetové udalosti, ktoré ako ozubené kolesá vzájomne do seba zapadajú a vo svojom čase odštartujú ďalšiu sériu udalostí. Otázkou je, či tieto udalosti sledujú poradie tých pečatí a trúb, alebo sa nejakým spôsobom navzájom prelínajú?

Tiež je potrebné brať do úvahy, že Ján jednoducho nevedel pomenovať pojmy dnešnej doby ako lietadlá, rakety, atómový výbuch a moderné zbrane, keďže vtedy ešte neexistovali. Preto ich opisuje pojmami vtedajšej doby. Napr. krupobitie – streľby, oheň a krv – bombardovanie. My v tejto dnešnej modernej dobe sme zvyknutí na tieto pojmy a preto tieto udalosti sa nám nezdajú až za také katastrofické a apokalyptické než Jánovi z jeho perspektívy.

Podobne treba brať do úvahy aj to, že Ján nemal poznanie o rozmeroch sveta a zemegule, preto pojmy ako „*štvrtina*“ či „*tretina zeme*“ môžeme chápať v ponímaní ako štvrtinu, tretina vtedy poznaného sveta.

Teda, **7. pečať:** Ticho – príprava na trúbenie – **odštartuje sériu siedmych trúb.**

Alebo, inými slovami: POHNUTÁ DOBA, doba otvárania SIEDMYCH PEČATÍ vyústi do POSLEDNEJ DOBY, do doby SIEDMYCH TRÚB.

Hovorili sme o znameniach tejto POSLEDNEJ DOBY v oblasti prírody, vo svete, v spoločnosti, v morálke, vo vede a technike, v cirkvi, v politike (v Izraeli, v arabskom svete, obnovenie Rímskej ríše, zjavenia človeka hriechu, syna zatratenia (2Tes 2:3-8).

I keď mnohým veciam nerozumiem, **dobu siedmych pečatí som nazval pohnutou dobou, ktorá už bola,** síce ešte aj trvá. **Doba siedmych trúb je teraz** a znázorňuje dobu, ktorú Biblia nazýva poslednou dobou, a **doba vyliatia kalichov** po vytržení Cirkvi **bude dobou Božieho hnevu.**

Teraz hovoríme **O SIEDMYCH TRÚBENIACH.**

Trúbenie znamená – výzvu, upozornenie. To ešte nie je súd.

Zjav 8:1-13, 9:1-21 – „*A keď otvoril siedmu pečať, nastalo mlčanie na nebi ako za pol hodiny.*“

V nebi je ticho! To je niečo divné! Ved' v nebi je stále rozruch! Pol hodiny – pol storočia?

„*A videl som tých sedem anjelov, ktorí stoja pred Bohom, a dalo sa im sedem trúb. A prišiel iný anjel a postavil sa pri oltári a mal zlaté kadidlo, a bolo mu dané mnoho kadiva, aby ho dal s modlitbami všetkých svätých na zlatý oltár, ktorý je pred trónom. A vystúpil dym kadív s modlitbami svätých z ruky anjela pred Bohom.*“

Modlitby svätých, chvály a uctievania na zemi spolupracujú s anjelmi na nebeskej bohoslužbe a dostanú sa pred Boží trón. **A Boh odpovedá:** „*A potom vzal anjel kadidlo a naplnil ho ohňom s oltára a hodil na zem, a povstali hlasy, a burácali hromy, a blýskali sa blesky, a bolo zemetrasenie. A siedmi anjeli, ktorí mali sedem trúb, prihotovili sa, aby trúbili.*“

„**A prvý anjel** zatrúbil, a nastalo krupobitie a oheň, čo bolo zmiešané s krvou, a bolo to hodené na zem, a bola spálená tretina zeme, i tretina stromov zhorela, i všetka zelená tráva bola spálená.“ **2. svetová vojna (?)**.

„**A druhý anjel** zatrúbil, a niečo ako veľký vrch, horiaci ohňom, bolo hodené do mora. A tretina mora sa obrátila na krv a zomrela tretina tvorov, ktoré sú v mori, ktoré majú dušu, i tretina lodí bola skazená.“ **Hirošima (?)**.

„**A tretí anjel** zatrúbil, a padla s neba veľká **hviezda, horiaca ako fakľa**, a padla na tretinu riek i na pramene vôd. A meno hviezdy je **Palina**, a tretina vôd sa obrátila na palinu, a mnoho ľudí zomrelo od vôd, lebo boli zhorkli.“

Zatrúbenie tretieho anjela mnohí dajú do súvislosti čiernobyľskou jadrovou katastrofou. Na prvý pohľad človeku sa to zdá byť nemalým znásilnením proroctva, ved' ako to často s proroctvami býva, môžu síce znamenať to či ono, ale aj čokoľvek iné. Keď však človek zistí, že **ukrajinské slovo čiernobyľ je v preklade palina**, zmocní sa ho úžas a začne sa zaoberať aspoň možnosťou pripustiť, že tieto dva verše predsa môžu popisovať čiernobyľskú katastrofu. Palina je horká bylina a v Čechách ju ľudia poznajú pod menom pelyněk alebo čiernobyľ.

Tento výklad výrazne podporujú kľúčové slová: **hviezda, fakľa a palina**. Palina označuje názov mesta, kde sa katastrofa stala a ktoré dnes v pôvodnom znení **Černobyľ** pozná celý svet. Založenie a pomenovanie mesta sa pritom datuje cca. 1100 rokov po vzniku knihy Zjavenia a 800 rokov pred haváriou. Mesto Černobyľ sa po prvýkrát písomne spomína v roku 1193.

Fakľa nemusí naznačovať len osemďňový požiar reaktora. Je totiž aj logom Černobyľskej atómovej elektrárne, obrovská socha fakle stojí pri vjazde do areálu závodu. Tému ďalej podporuje slovo hviezda a spomenutie smrti mnohých ľudí od vôd, ktoré sa zmenili na palinu. Jadrové reakcie podobne ako v atómových reaktoroch prebiehajú aj na hviezdach. Smrť mnohých ľudí od radiácie ako aj následky kontaktu s rádioaktívnou vodou a iné nepredvídateľné následky Černobyľa sú neodiskutovateľnými faktami. Na reaktor síce žiadna hviezda z neba nespada, avšak Ján pred 2000 rokmi asi nevedel inak opísať atómový výbuch.

Na obrázku: Socha fakle sa týči nad Černobyľom

„A štvrtý anjel zatrúbil, a uderená bola tretina slnca i tretina mesiaca i tretina hviezd, aby sa zatmla ich tretina, a deň aby nesvietil svoju tretinu a noc podobne.“ Smog – znečistené ovzdušie (?).

A videl som a počul jedného orla anjela, ktorý letel uprostred neba a hovoril veľkým hlasom: Beda, beda, beda tým, ktorí bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúby troch anjelov, ktorí majú trúbiť.“

Zjav 9:1-11 „A piaty anjel zatrúbil, a videl som hviezdu, ktorá padla z neba na zem, a dal sa jej kľúč od studnice priepasti. A otvorila studnicu priepasti, a vyšiel dym zo studnice ako dym z veľkej pece, a zatmla sa slnce i povetrie od dymu studnice. A z dymu vyšli kobyľky na zem, a dala sa im moc, ako majú moc zemskí škorpióny. A bolo im rečené, aby neškodili tráve zeme ani ničomu zelenému ani niktorému stromu, iba jedine ľuďom, ktorí nemajú pečate Božej na svojich čelách. A bolo im dané, aby ich nezbižali, ale aby boli mučení päť mesiacov. A ich mučenie aby bolo ako od škorpióna, keď bodne človeka. A v tých dňoch budú ľudia hľadať smrť, a nenájdu jej a budú si žiadať zomrieť, ale smrť utečie od nich. A podoby kobyľiek boli podobné koňom, prihotoveným do boja, a na ich hlavách bolo čosi ako nejaké koruny, podobné zlatu, a ich tváre boli ako ľudské tváre, a mali vlasy ako ženské vlasy, a ich zuby boli ako zuby ľvov; a mali panciere ako železné panciere, a zvuk ich krídel ako hrmot vozov mnoho koní, bežiacich do boja. A mali chvosty, podobné škorpiónom, a žihadlá boli v ich chvostoch, a ich moc bola škodiť ľuďom päť mesiacov. A majú nad sebou kráľa, anjela priepasti, ktorému je, hebrejsky meno Abaddon a v gréckom jazyku má meno Apollyon, Zhubca.“

Dym a kobyľky vychádzajúce zo studnice priepasti znázorňujú nečistých duchov, ktorí doteraz boli odsúdené na nečinnosť, čo pre hyperaktívnych démonov je najväčší trest. Na zatrúbenie piateho anjela však v poslednej dobe majú byť – **verím, že už boli !!!** – prepustení z priepasti, z nečinnosti, aby škodili a spôsobili morálny úpadok. Pôsobenie týchto „kobyľiek“ je evidentné počnúc sexuálnou revolúciou, pokračujúc „nežnou revolúciou“ konca 20. storočia. Pádov železnej opony prišla sloboda pre zvestovanie evanjelia – vďaka Bohu! – ale zároveň aj pre záplavu špinavého prúdu nemorálností, dovtedy nepoznaného rozsahu. Ovocím tejto nemorálnosti je aj epidémia HIV a AIDS. Bodnutie žihadliet týchto „kobyľiek“ je smrteľné.

Komu nemôže škodiť AIDS? Bohabojným ľuďom, ktorí žijú v usporiadanom manželskom zväzku a v morálnej čistote. AIDS škodí iba ľuďom, ktorí nemajú Božiu pečať. Priznám sa, neviem, čo znamená podrobný opis kobyľiek a obmedzený čas ich pôsobenia – 5 mesiacov. To, že kobyľky nie sú lietadlá, ale nečistí duchovia, potvrdzuje označenie ich kráľa: Apollyon, Zhubca.

„**Jedno beda pominulo a hľa, za týmto príde ešte dvoje beda.**“

„**A šiesty anjel** zatrúbil, a počul som jeden hlas zo štyroch rohov zlatého oltára, ktorý stál pred Bohom, ktorý to hlas hovoril šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž tých štyroch anjelov, poviazaných pri veľkej rieke Eufrate. A boli rozviazaní štyria anjeli, ktorí boli prihotovení na hodinu a na deň a na mesiac a na rok, aby pobili tretinu ľudí. A počet vojsk tej jazdy bol dve myriady myriád. Počul som ich počet. A tak som videl kone vo videní aj tých, ktorí sedeli na nich, ktorí mali ohnivé panciere a hyacintové a sírové. A hlavy koní boli ako hlavy ľvov, a z ich úst vychádzal oheň, dym a síra. Od toho troje ho bola pobitá tretina ľudí, od ohňa, dymu a od síry, ktoré vychádzali z ich úst. Lebo moc koní je v ich ústach a ich chvostoch, lebo ich chvosty sú podobné hadom a majú hlavy a nimi škodia.“ **Budúca nukleárna vojna pri Eufrate (?)**.

„A ostatní ľudia, ktorí neboli pobití ranami, ani neurobili pokánia zo skutkov svojich rúk, aby sa neklaňali démonom a modlám, zlatým a strieborným, medeným a kamenným a dreveným, ktoré nemôžu ani vidieť ani počuť ani chodiť; ani neurobili pokánia zo svojich vrážd ani zo svojich čarov ani zo svojho smilstva ani zo svojich krádeží.“ – **Aké tvrdé a zaslepené je ľudské srdce!!!**

- Sedem hromov (Zj 10:3-4).
- 2. beda (Zj 11:14).

Zjav 11:15 „**A siedmy anjel** zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: **Kráľovstvá sveta sa stáli kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.**“

Do obdobia siedmeho trúbenia sú zahrnuté ešte udalosti:

- 3. beda – zjavenie šelmy (Zj 12:12) Beda, beda, veľké mesto Babylon (Zj 18:10,16,19).
- **Posledná trúba.** Siedme trúbenie je **vytrženie cirkvi** na hlas poslednej trúby (?). (1Kor 15:51,52, 1Tes 4:15-17, Zj 10:7). Keď sa dokoná tajomstvo Božie a Pán Ježiš prevezme vládu nad kráľovstvami sveta (Zj 11:15).
- **Toto siedme trúbenie – teda príchod Pána Ježiša – bude mať dve fázy: Vytrženie cirkvi a druhý príchod Pána Ježiša na Zem, Jeho konečné víťazstvo.**
- **7. trúbenie odštartuje vyliatie siedmich kalichov Božieho hnevu**, počas ktorých Cirkev na zemi už nebude.

My žijeme v dobe siedmich trúb, v dobe veľkých Božích upozornení a výziev. Snáď ešte jedno - dve zatrúbenia a na hlas poslednej trúby sa dokoná tajomstvo Božie. Ešte posledné výzvy, posledné upozornenia! Počuješ hlas trúby? Nech si každý usúdi a spresni, že asi kde sme a kedy sa to stane. Je to posledná doba pred vytržením Cirkvi.

Súhrn udalostí siedmich trúb:

1. Krupobitie, oheň, krv
2. Veľký vrch horiaci do mora
3. Hviezda Palina ako horiaca fakľa
4. Slnko, Mesiac, hviezdy
5. Otvorenie studne priepasti
 - 1. beda
6. Rozviazanie anjelov pri Eufrate
 - Sedem hromov
 - 2. beda
7. Posledná trúba
 - 3. beda – zjavenie šelmy
 - **Siedme trúbenie je vytrženie cirkvi** na hlas poslednej trúby **a druhý príchod Pána Ježiša na Zem**, Jeho konečné víťazstvo (1Kor 15:51,52, 1Tes 4:15-17, Zj 10:7, 11:15), keď sa dokoná tajomstvo Božie a Pán Ježiš Kristus prevezme vládu nad kráľovstvami sveta.
 - **7. trúbenie odštartuje vyliatie siedmich kalichov B. hnevu**

ZJAVENIE JÁNA 19. časť – ANJELSKÉ PREHLÁSENIA

Zjav 10:1-11 „A videl som iného anjela silného, zostupujúceho z neba, odiateho oblakom, a na jeho hlave bola dúha, a jeho tvár bola ako slnce, a jeho nohy ako ohnivé stĺpy, a vo svojej ruke mal otvorenú knižku. A svoju pravú nohu položil na more a ľavú na zem a skríkol veľkým hlasom, ako keď reve lev. A keď skríkol, prehovorilo sedem hromov svoje hlasy. A keď dohovorilo sedem hromov svoje hlasy, chcel som písať. Ale som počul hlas z neba, ktorý mi hovoril: Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho! A anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, pozdvihol svoju pravú ruku k nebu a prisahal na živého na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, a zem i to, čo je nej, a more i to, čo je v ňom, že už viac nebude času, ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom. A hlas, ktorý som bol počul z neba, zase hovoril so mnou a povedal: Id' a vezmi otvorenú knižku, ktorá je v ruke anjela, ktorý stojí na mori a na zemi. Vtedy som odišiel k anjelovi a povedal som mu, aby mi dal knižku. A on mi povedal: Vezmi a zjedz ju, a spôsobí ti horkosť v bruchu, ale v твоjich ústach bude sladká ako med. A vzal som knižku z ruky anjela a zjedol som ju, a bola v mojich ústach sladká ako med, ale keď som ju zjedol, zhorklo moje brucho. A povedal mi: Musíš zase prorokovať proti ľuďom a národom a jazykom a mnohým kráľom.“

o – O – o

Prečítali sme udalosti po šiestom trúbení, ktoré predchádzajú siedme trúbenie, teda udalosti medzi šiestym a siedmym trúbením, tesne pred vytržením Cirkvi.

SILNÝ ANJEL

Zjav 10:1 Ján videl silného anjela „zostupujúceho z neba, odiateho oblakom, a na jeho hlave bola dúha, a jeho tvár bola ako slnce, a jeho nohy ako ohnivé stĺpy.“

KTO BOL TEN SILNÝ ANJEL?

Niektorí vykladači hovoria, že to bol sám Syn Boží. Tento jav teológovia nazývajú „kristofániou“. Zdá sa, že aj niektoré miesta Starého Zákona naznačujú a predpokladajú zjavenie Boha v anjelskej podobe (teofánia). Traja muži nazvaní „Hospodin“ sa zjavili Abrahámovi (1M 18:1-22, 19:1-28), Jakob zápasil s osobou, o ktorej sa hovorí ako o mužovi, anjelovi, ktorého meno bolo tajomné predivné (1M 32:24-32, 48:16). Anjel v ohnivom kre, ktorý sa zjavil Mojžišovi, iste nebol obyčajný anjel (2M 3:2, 14-15). Kto bolo to knieža vojska Hospodinovho, ktoré sa zjavilo Jozuovi (Joz 5:13-14), kto bol ten štvrtý „muž“, ktorého Nabuchodonozor videl v ohnivej peci a hovoril o ňom ako o Synovi Božom (Dan 3:28)?

Podľa týchto veršov a iných ďalších niektorí vykladači Písma zastávajú názor, že v Starom Zákone v niektorých prípadoch Boh vzal na seba podobu anjelského zjavu, až kým Syn Boží vzal na seba podobu človeka. Ak Boh mohol na seba zobrať podobu človeka, ktorý bol učinенý o čosi menším než anjeli, potom zaiste mohol na seba zobrať aj podobu anjelov, ktorí boli stvorení o čosi nižšími než bol Boh sám. Tieto teofánie boli len dočasnými, prechodnými manifestáciami, keď nestvorený, večný Boží Syn, od vekov u Boha existujúce večné Slovo /Logos/ ešte pred svojim vtelením občas vzal na seba podobu anjelov a prechodne zjavil sa ako Anjel Hospodinov, ako anjel, alebo ako muž, až dokiaľ na seba nezobral prirodzenosť a podobu človeka skrze narodenie sa z panny. Vtelenie znamená, že večný Boží Syn vzal na seba nielen podobu, ale aj prirodzenosť človeka, a „obliekol sa“ do ľudského tela. Bol Bohom zjaveným v tele (1Tim 3:16). To už nebola občasná teofánia ale vtelenie, narodenie sa do ľudského tela, ktoré bolo neskôr po vzkriesení oslávené.

Či tu Ján videl Krista zjaveného v podobe silného anjela alebo videl skutočného anjela, nie je podstatné. Ja si myslím, že to nebol Kristus, ale jeden skutočný silný anjel. Podľa môjho názoru, kým v Starom Zákone je možno pripustiť „kristofániou“, Pán Ježiš po svojom vzkriesení a oslávení už sa nezjavoval v anjelskej podobe, ale iba tak ako Ho Ján videl na ostrove Pathmos, vo svojej sláve ako Boží Syn.

2. v. A vo svojej ruke mal **otvorenú – nie zapečatenú – knižku**. A svoju pravú nohu položil na more a ľavú na zem (**akoby sa chystal prevziať zemeguľu do vlády**),

3. v. A **skríkol veľkým hlasom, ako keď reve lev**. A keď skríkol, **prehovorilo sedem hromov svoje hlasy**.

4. v. A keď dohovorilo **sedem hromov** svoje hlasy, **chcel som písať**. Ale som počul hlas z neba, ktorý mi hovoril: **Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!**

SEDEM HROMOV – Ján nemohol napísať hlas siedmich hromov. Čo asi obsahovali? Určite ďalšie upozorňujúce rany pre svet.

ANJEL STAL NA MORI A NA ZEMI

5. v. A anjel, ktorého som videl **stáť na mori a na zemi**, **pozdvihol svoju pravú ruku k nebu**

6. v. a prisahal na živého na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, a zem i to, čo je nej, a more i to, čo je v ňom, že **už viac nebude času**,

7. v. ale vo dňoch **hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie**, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.

Najdôležitejším posolstvom 10. kapitoly sú dve prehlásenia: Po prvé, že ČASU VIAC NEBUDE – a za druhé, že vo dňoch hlasu siedmeho anjela sa dokoná TAJOMSTVO BOŽIE.

ČO JE TO TAJOMSTVO BOŽIE, ktoré sa vo dňoch hlasu siedmeho anjela dokoná? O siedmej trúbe hovorí Zjav 11:15 – „**A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stáli kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.**“

- **Vytrženie cirkvi** na hlas poslednej trúby. **Vytrženie je tajomstvo**. Mnohí nábožní ľudia s Bibliou v ruke nechápu. **Pretože vytrženie chápe len Nevesta, Cirkev Ježiša Krista. Biblické citáty: Mt 24:40-41, Lk 17:34-37, 1Kor 15:51,52, 1Tes 4:15-17, Zj 10:7).**
- **Cirkev je tajomstvo – Ef 5:32** „*Toto tajomstvo je veľké, ale ja hovorím vzťahom na Krista a vzťahom na cirkev*“. **Kol 1:26** „*tajomstvo, skryté od vekov a od dávnych pokolení, ale teraz je zjavené jeho svätým...*“ **1Pt 1:12** – Evanjelium, Kristova obeť, vytrženie, Cirkev je tajomstvom, ktoré nám bolo zjavené a teraz je zvestované „**poslané z neba, do čoho si anjeli žiadajú nazrieť.**“

ČASU VIAC NEBUDE

Slovo ČAS má dva hlavné významy:

♦ **Prvý význam slova je čas, ktorý plynie.**

♦ **Druhý význam slova je čas ako určitá ohraničená doba, veky, obdobia.**

Je veľkou pravdou, že čas neúprosne rýchlo minie. To slovo, ktoré teraz vyslovujem už sa stáva minulosťou.

Boh je Stvoriteľom času a Pánom dejín. Na počiatku bola večnosť, večný Boh, Ktorý v jednej chvíľe povedal: „*Nech je!*“ – a stálo sa, On stvoril v čase a priestore celý stvorený svet. Od tej chvíľe počítame minútie času. Podľa Biblie história ľudstva má asi 6000 rokov. Keď veríme, že pred nami je ešte 1000 ročne kraľovanie pokoja Pána Ježiša, môžeme vidieť, že do naplnenia tejto udalosti nie je už veľa času. K tomuto koncu speje kniha Zjav. Jána a o tomto hovoria posledné kapitoly.

Čas sa teda miňa od stvorenia človeka už asi 6000 rokov a bude sa minúť ešte asi 1000 rokov. **Nakoniec čas znovu sa navráti do večnosti.** „*A keď mu (Ježišovi, Synovi) bude všetko podrobené, vtedy sa i sám Syn podrobí tomu, ktorý mu všetko podrobil, aby bol Boh všetko vo všetkom.*“ (1Kor 15:28).

Keď z tohto hľadiska skúmame zmysel života, prideme k záveru, že **čas vymeraný pre ľudský život (70-80 rokov) je naozaj veľmi krátka úsečka**. A keď z tohto hľadiska skúmame zmysel života, prideme k záveru ako Šalamún, ktorý po mnohom hľadaní, trápení a sklamaní prišiel na to, že všetko je márnosť pod Slnkom. Len jedna vec je potrebná: „*aby si bál Boha a zachoval Jeho ustanovenia, lebo Boh každú vec privedie na súd.*“ (Kaz 12:13-14).

Boh je ten, ktorý ustanovil určený čas každej veci. Múdrosť znamená, že by sme tento Bohom daný čas vedeli využiť na svoje určenie.

Je všeobecný názor, že dnes nikto nemá čas na nič a na nikoho. Nie je čas na Boha, na čítanie Biblie, nie je čas navštevovať nemocných a starých, nie je čas pestovať bratské vzťahy. Rodičia nemajú čas na svoje deti, deti na rodičov. Nie je čas ani zomrieť. Až kým človeka naozaj radikálne nezastaví nejaká udalosť alebo nemoc.

Čas je Boží dar. On dal denne 24 hodín rovnako každému! On je spravodlivý. Možno si hovoríš: „*Ja by som potreboval aspoň 30 hodín denne.*” – Alebo: „*Keď chcem urobiť to všetko, čo som naplánoval, aj 100 hodín by bolo málo!*” Boh však neočakáva od nás všetko to, čo my chceme denne urobiť. Preto hovorí: „*vykupujte čas aj za cenu,*” – využite ho podľa Božej vôle, – „*lebo dni sú zlé.*”

Čas sú peniaze! – čujeme aj hovoríme často. Aj z peniazi je málo aj času je málo. **Nie je to celkom tak!** Čas je oveľa drahší. Môže sa stať, že človeku sa pominuli peniaze, život však ide ďalej. Ale keď pominie čas, život sa skončí a aj peniaze stratia význam.

Môže sa stať, že niečo zmeškáme. Môžeš zmeškať autobus a nedostaneš sa na čas do práce.

Nevyužitie, zmeškanie času však niekedy môže byť nenapraviteľné, až tragické.

Myslím si, že čas má najväčší význam ohľadom večného osudu človeka. Boh dal každému čas na to, aby sa v pokání obrátil v Pánovi Ježišovi, aby prežil odpustenie svojich hriechov. Ľudia však toto najdôležitejšie rozhodnutie odkladajú, čo môže mať tragické následky. Človek môže žiť bez Boha, ale ako bude zomierať bez Božieho odpustenia? Môže byť tragické, keď niekto odkladá nástup na nebeský vlak.

Kedy je čas na prijatie spasenia? – stačí hodinu pred smrťou. Ale či vieš, kedy príde smrť? Biblia hovorí: „*Dnes, keď počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdce!*” Egyptský faraón však hovoril: „*Stačí zajtra! Nie dnes, až zajtra! Dnes ešte chcem žiť a večerať spolu so žabami.*”

Jeden veriaci holič, vyložil nápis na dvere svojho holičstva: „*Zajtra budem holiť zadarmo.*” Keď ľudia predsa nechceli platiť, hovoril im: „*Pozrite sa, čo je vypísané?*” Nápis bol tam stále: „*Zajtra budem holiť zadarmo.*” – „*Aj vy takto odkladáte čas na prijatie spasenia. Až zajtra, až zajtra....*”

- ♦ **Prvý význam slova teda je čas, ktorý plynie.**
- ♦ **Druhý význam slova je čas ako určitá ohraničená doba, veky, obdobia, doba, v ktorej žijeme.** Bola doba nevinnosti v raji. Potom bola doba nezákonnosti, doba patriarchov, potom doba Zákona. Teraz žijeme v dobe milosti. Príde aj doba Božieho hnevu. Myslím si, že všetci súhlasíme s tým, že žijeme vo veľmi vážnej dobe, ktorú Biblia nazýva poslednou dobou. Ale to je ešte stále v dobe milosti.

Anjel hovorí práve o tom, že zrazu čas milosti viacej nebude. Čas milosti sa skončí!

Preto dnes je čas brať vážne znamenia času.

Dnes je čas zmieriť sa s Bohom (Lk 12:58-59).

Dnes je čas obnoviť s Pánom zmluvu.

Dnes je čas s celým srdcom milovať Pána a hľadať najprv kráľovstvo Božie.

Príde čas, keď ľudia budú milionármi času. Budú mať aj čas aj túžbu počuť Božie Slovo. Budú mať čas chodiť od mora k moru, aby niekde mohli počuť Božie Slovo. Len jedna chyba bude: že Božie Slovo už nebude zvestované (Am 8:12). **Pretože čas milosti sa končí!** „*Času viac nebude!*”

Vtedy budú volať: „*Hory padnite na nás!*“

Čas milosti sa môže skončiť rôznym spôsobom: smrťou, zatvrdením srdca, ukončením času milosti, príchodom Pána Ježiša. Preto hovorí Písmo: „*Dnes, keď počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdce!*” Dnes je príjemný čas, dnes je deň milosti. Dnes je čas na zhromažďovanie oleja do lámp. Dnes je čas na naplnenie sa Svätým Duchom.

Pýtaj sa sám seba: „**K čomu je dnes čas v mojom živote? Čas na zhromažďovanie pozemských pokladov, na rozptyľovanie sa alebo čas na zbieranie oleja Svätého Ducha?**”

Ešte jedna vec:

8.-11. verš: *A hlas, ktorý som bol počul z neba, zase hovoril so mnou a povedal: Id' a vezmi otvorenú knižku, ktorá je v ruke anjela, ktorý stojí na mori a na zemi. Vtedy som odišiel k anjelovi a povedal som mu, aby mi dal knižku. A on mi povedal: **Vezmi a zjedz ju**, a spôsobí ti horkosť v bruchu, ale v твоjich ústach bude sladká ako med. A vzal som knižku z ruky anjela a zjedol som ju, a bola v mojich ústach sladká ako med, ale keď som ju zjedol, zhorklo moje brucho. A povedal mi: **Musíš zase prorokovať proti ľuďom a národom a jazykom a mnohým kráľom.***“

Ján dostane úlohu: „VEZMI A ZJEDZ TÚ KNIHU!“ – „v твоjich ústach bude sladká ako med, ale v bruchu ti spôsobí horkosť.“ Čo to znamená?

Aj Ezechiel dostal raz podobnú úlohu pri povolani do svojej služby. (Ez 2:3-3:11). „A riekol mi: Synu človeka, ja ťa posielam k synom Izraelovým, k spurným národom. Sú to synovia tvrdej šiji a zatvrdilého srdca, ku ktorým ťa posielam, a povieš im: Takto hovorí Pán Hospodín. A oni, už či počujú a či nechajú, lebo sú spurný dom; ale zvedia, že bol prorok medzi nimi. A ty, synu človeka, sa ich neboj ani sa neboj ich slov ani sa neľakaj ich tvári, lebo sú spurný dom. Ale budeš im hovoriť moje slová, už či počujú a či nechajú, lebo sú spurní. A ty, synu človeka, počuj to, čo ti ja hovorím: Nebuď spurný ako ten spurný dom; otvor svoje ústa, a zjedz to, čo ti ja dám. Vtedy som videl, a hľa, ruka bola vystretá ku mne, a hľa, v nej zvitok knihy. A rozvinul ho predou mnou, a bol popísaný z líca i z ruba, a bolo na ňom napísané: Náreky, úpenie a beda. A riekol mi: **Synu človeka, zjedz tento zvitok knihy a idi, hovor domu Izraelovmu. A otvoril som svoje ústa, a dal mi zjesť zvitok knihy. A riekol mi: Synu človeka, nakŕm svoje brucho a naplň svoje vnútornosti týmto zvitkom knihy, ktorý ti dávam. A zjedol som, a bol v mojich ústach čo do sladkosti ako med. A riekol mi: Synu človeka, id', vojdí k domu Izraelovmu a budeš im hovoriť mojimi slovami. A budeš im hovoriť a povieš im: Takto hovorí Pán Hospodín. Už či počujú a či nechajú.**“

Keď prorok či kazateľ počuje slovo od Boha, je to sladký pocit. Boh ma poctil tým, že ku mne hovoril. Počas mojej kazateľskej služby mnohokrát sa stálo, že som od pondelka sa modlil, aby mi Pán dal Slovo na nedeľu, a to Slovo neprichádzalo. Viete, nie je to jedno, čo kazateľ káže. Výrečný kazateľ dokáže hovoriť na hocikáký odsek Písma. Ja nie som výrečný, ale kdekoľvek by som otvoril Bibliu, možno, niečo by som mohol ľuďom rozprávať. To však nemuselo by byť aktuálnym a relevantným poslanstvom od Boha. Za Slovo od Boha je potrebné zápasit': „*Pane, čo chceš hovoriť svojmu ľudu?*“ Tak som zápasil aj ja. A Slovo neprichádzalo, len niekedy sobotu poobede. Aký som bol šťastný! Pán mi dal Slovo, haleluja! Slovo od Hospodina je sladké ako med. Ale to Slovo niekedy bolo tvrdé a nebolo to príjemné ani odovzdať. Bolo potrebné stráviť a v žalúdku to zhorklo tak, že sa mi zvieral žalúdok: „*Pane, je to Slovo od Teba?*“

Božie Slovo je príjemne počúvať, čítať, (napr. o Božej láske, o zázrakoch), aj kázať, keď kazateľ dostane od Pána slovo povzbudenie. Ale keď Božie Slovo má spôsobit' zmenu v našom živote, to je často nepríjemné, horké. Najmä, keď kazateľ má kázať, tak ako Ezechiel mal prorokovať tvrdošijným ľuďom. Kázať radikálne proti hriechu nie je populárne. Ale aj to je potrebné, lebo prorok často vidí aj to nebezpečenstvo, čo ľud Boží nevidí. Prorok vidí aj stav Božieho ľudu, ktorý nie je potešujúci a musí hovoriť Božie Slovo konkrétne do situácie, čo často vyvolá nepochopenie a odpor. Podobne prežíval aj prorok Jeremiáš: „*Nahováral si ma, Hospodine, a dal som sa nahovoriť; bol si mocnejší ako ja a premohol si. Som za posmech každého dňa, každý z nich sa mi posmieva. Lebo kedykoľvek hovorím, kričím. Násilie a zhuba! volám. Lebo mi je slovo Hospodinovo na potupu a na útržku každého dňa. A povedal som: Nebudem ho spomínať ani nebudem viacej hovoriť v jeho mene. Ale je to v mojom srdci ako horiaci oheň, zavretý v mojich kostiach, a ustal som zdŕžať ani nevládzem.*“ (Jer 20:7-9). Aj Pána Ježiša opustilo mnoho nasledovníkov, keď hovoril im slovo, nad ktorým sa pohoršili a považovali za tvrdú reč (Jn 6:60, 66).

Božie Slovo prorok musí zjesť a musí ho zo seba vydať. Pokrmom proroka je Božie Slovo.

Takúto úlohu dostal aj Ján, ktorý mal prorokovať ďalej: „*Musiš zase prorokovať proti ľuďom a národom a jazykom a mnohým kráľom.*“

Žime aj my s Božím Slovom a nebudme tvrdošijným ľuďom. Uvidíme, že Božie Slovo je naozaj najlepší pokrm k našej záchrane. A preto, ako ap. Jakub hovorí: „*Preto v tichej krotkosti prijmite vsadené slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše.*“ (Jak 1:21).

ZJAVENIE JÁNA 20. časť – MERANIE CHRÁMU A DVAJA SVEDKOVIA

Zjav 11:1-19 „A bola mi daná trstina, podobná prútu, a anjel stál a povedal: **Vstaň a zmeraj chrám Boží** aj oltár aj tých, ktorí sa modlia v ňom. A dvor, ktorý je z vonku chrámu, vyhod' von a nemeraj ho, lebo je daný pohanom, i to sväté mesto budú šliapať štyridsaťdva mesiacov. A dám svojim dvom svedkom, a budú prorokovať tisíc dvesto šesťdesiat dní, oblečení v smútočných vreciach. Toto sú **tie dve olivy** a dva svietniky, ktoré stoja pred Bohom, Pánom zeme. A keby im chcel niekto ublížiť, vyjde oheň z ich úst a zožerie ich nepriateľov. A keby im chcel niekto ublížiť, musí byť tak zabitý. Tí majú moc a právo zavrieť nebo, aby nepršal dážď vo dňoch ich proroctva. A majú moc nad vodami, aby ich obrátili na krv a bili zem každou ranou koľkokoľvek ráz by chceli. A keď dokonajú svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z priepasti, bude bojovať s nimi a zvíťazí nad nimi a zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici toho veľkého mesta, ktoré sa duchovne volá Sodoma a Egypt, kde bol i náš Pán ukrižovaný. A mnohí z ľudí a z pokolení a z jazykov a národov budú vidieť ich mŕtve telá tri a pol dňa, a nedovolia pochovať ich mŕtve telá do hrobu. A obyvatelia zeme sa budú radowať nad nimi a budú sa veseliť a budú si navzájom posilať dary, lebo títo dvaja proroci trápili bývajúcich na zemi. Ale po tých troch a pol dňa vošiel do nich duch života od Boha, a stali na svoje nohy, a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli. A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: **Vystúpte sem hore!** A vystúpili do neba v oblaku. A ich nepriatelia hľadeli na nich. A v tú hodinu povstalo veľké zemetrasenie, a desiata čiastka mesta padla, a v tom zemetrasení bolo pobité sedem tisíc ľudí, a ostatní sa nastrašili a vzdali slávu Bohu neba. Druhé beda pominulo, hľa, tretie beda príde skoro. A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: **Kráľovstvá sveta sa stáli kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.** A dvadsiati štyria starci, ktorí sedia pred Bohom na svojich trónoch, padli každý na svoju tvár a klaňali sa Bohu a hovorili: **Ďakujeme ti, Pane, všemohúci Bože, ktorý si a ktorý si bol a ktorý prídeš, pretože si prevzal svoju veľkú moc a kraľuješ.** A rozhnevali sa národy, a prišiel tvoj hnev a čas mŕtvych, aby boli súdení, ako i čas dať odplatu tvojim sluhom, prorokom, a svätým a tým, ktorí sa boja tvojho mena, malým i veľkým, aby boli skazení tí, ktorí kazia zem. A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla jeho zmluvy v jeho chráme, a povstalo blýskanie, a zazneli hlasy, a zaburácali hromy, a bolo zemetrasenie a veľké krupobitie.“

o – O – o

Čítali sme: Zjav 11:1-2 „A bola mi daná trstina, podobná prútu, a anjel stál a povedal: **Vstaň a zmeraj chrám Boží** aj oltár aj tých, ktorí sa modlia v ňom. A dvor, ktorý je z vonku chrámu, vyhod' von a nemeraj ho, lebo je daný pohanom, i to sväté mesto budú šliapať štyridsaťdva mesiacov.“

MERANIE CHRÁMU – Možno, nie z eschatologického hľadiska, ale čo hovorí k nám dnes toto Slovo? Anjel Jánovi dal trstinu a úlohu: „**Zmeraj chrám!**“

O aký /ktorý/ chrám tu ide? V Jánovej dobe chrám v Jeruzaleme už neexistoval.

Prvý chrám bol ten, ktorý postavil Šalamún. Nahradil ním svätostánok, ktorý na tom istom mieste postavil jeho otec Dávid. Prvý chrám zničilo babylonské vojsko pod vedením kráľa Nabuchodonozora v roku 586 pred Kr.

Druhý chrám. Po návrate z babylonského zajatia chrám obnovili pod vedením Zorobabela.

Herodesov chrám vznikol rozsiahlou prestavbou druhého chrámu. Herodes Veľký začal s prestavbou asi okolo roku 20 pred Kr. Prestavba neprerušila bohoslužobný režim v chráme.

Učeníci: „**Učiteľu, pozri, aká stavba, aké kamene!**“ Herodesov chrám bol zničený rímskym vojskom pod vedením Títa roku 70 po Kr., teda asi 30 rokov pred písaním knihy Zjavenia Jána.

V Jánovej dobe chrám v Jeruzaleme už bol zborený.

O ktorý chrám tu ide? O ten budúci chrám, ktorý Židia chcú postaviť v poslednej dobe?

Možno, áno, ale ja hovorím o chráme, ktorým je Cirkev. **Chrám Boží** – to ste vy! (1Kor 3:16-17).

1. Boh zmeria svoj chrám, svoj ľud. Jednotlivo aj ako celok, zbor.

- a. Mene, tekel, ufarsin (Dan 5:25) – Maďarská pieseň: „*Megmér téged a Bíró, és könnyűnek talál.*“ („*Zvážil ťa Sudca a našiel ťa ľahkým.*“) **Zvykneš sa postaviť na váhu? Podľa akej miery zvykneš hodnotiť svoj život? Rastieš?** Každý sa bojí tohto merania, má rešpekt pred tým Božím hodnotením života a služby. „*Som neužitočný sluha!*“
- b. Čo chcel vidieť Pán v jeruzalemskom chráme – čistotu, modliaci sa ľud, oslavovanie – a čo videl?
- c. Sedem zborov. Pán preskúmal život tých siedmich zborov, päť z nich našiel ľahkých.
- d. Čo chce vidieť Pán dnes? Čistotu, modliaci sa ľud, oslavovanie, jednotu, lásku. Tam je aj moc.

Boh zmeria svoj ľud – svoj chrám. Merítkom, meradlom je Jeho Slovo.

On meria, hodnotí tvoje a moje modlitby. Kornelius obstal (Sk 10:1-4). On meria, hodnotí moje čítanie Biblie, naše bratské vzťahy, naše dávanie. Pozerá, či sme tí, ktorí sejeme, alebo tí, ktorí sajeme a priživujeme sa. On vidí a meria našu túžbu po Ňom, po obecenstve bratov a sestier, našu túžbu zachraňovať stratených, našu lásku, ktorá nás núti ísť zvestovať evanjelium strateným. Poznáš stratených ľudí okolo seba? (Rim 10:1, 2Kor 5:14).

On meria, hodnotí, testuje našu vieru, lásku, vernosť, pokoru, čistotu, poslušnosť, bázeň, krotkosť, ochotu, plodnosť, autenticnosť tvojho a môjho kresťanstva. Či na základ budujeme drevo, seno, slamu alebo zlato, striebro a drahé kamene. Lebo dielo každého jedného bude skúšané ohňom. (1Kor 3:10-15).

On meria tvoju reč, súdenie. „*Z plnosti srdca hovoria ústa.*“ „*Z tvojich slov budeš súdený za spravodlivého alebo za zlého.*“ „*Aj tvoje reč ťa prezradí...*“ Hneď vyjde to, čo je vnútri. Len o tom vieš rozprávať aké máš prežitie, zážitky. Keď tvoje srdce je plné Bohom, tak o Ňom budeš rád rozprávať.

2. V tomto prípade Ján dostal túto úlohu.

Boží služobníci (vodcovia) tiež majú túto úlohu, poverenie, ba zodpovednosť, povinnosť: zmerať chrám. Túto úlohu nedostal anjel, ale Ján. Túto úlohu nedostane každý, hocikto. Tí, ktorí ju dostanú, nedostanú preto, aby iných hodnotili a súdili. Nech skúšajú najprv samých seba.

Boží služobníci (vodcovia) dostali poverenie, zodpovednosť strážiť morálnu čistotu, učenie, vzájomne vzťahy v zbore, vplyv ducha tohto sveta do zboru. „*Skúšajte duchov, či sú od Boha!*“

Povinnosťou Božích služobníkov je zmerať Boží ľud na základe Božieho Slova. Aj seba.

Je potrebné, aby pastor ako strážca (Ez 3:17, 33:2-7) mal ostrý zrak, aby v zbore mohol spoznať stav Božieho ľudu, múdre a bláznivé panny. Aby mohol vnímať a slovom naprávať odchýlky. Ako olovo murára ukazuje odchýlky múra od zvislej línie, tak ukazuje Svätý Duch odchýlky v cirkvi, ktoré najprv majú poznať vodcovia, strážcovia. Aby mohol zabrániť vniknutiu cudzieho ducha učenia, nelásky, nečistoty do života zboru. Túto úlohu nekoná anjel, ale Ján, Boží služobník. Anjeli sú menší než synovia. Ján túto úlohu dostal od Boha.

Boží služobníci majú konať toto meranie. Predpokladom však je, aby toto merítko aj oni mali v sebe: „*Zjedz tú knihu!*“ Aj apoštol Pavol zmeral zbory. „*Hovorím na vaše zahanbenie, že medzi vami niektorí nepoznajú Boha!*“ (14Kor 15:34). Ten, kto nepozná Boha, nemá spasenie, *lebo „to je život večný, aby poznali teba toho, ktorého si poslal...“* (Jn 17:3).

3. Meradlom je trstina.

Trstina (po grécky: kanon) slúžila ako meradlo na meranie dĺžky. Meradlom, normou kresťanského života, učenia, bohoslužby a morálky je nemenné Božie Slovo, Biblia ako najvyššia autorita! Namiesto merítka Božieho slova nemá byť merítkom ani cirkevná tradícia, ani nejaké módné, populárne náhľady, napodobňovanie západných či východných kultúr, alebo kopírovanie zvyklostí iných zborov. **Dnes diabol** (diabolos = rozhadzovač) **sa snaží pravdy Božieho Slova a morálne hodnoty rozhadzovať, zmiešať a pozmeniť.** Tak ako jeden murársky učeň, ktorý sa nahneval na svojho majstra a v nestráženom okamihu mu ukradol a skrátil jeho meter o 2 cm. Murár sa kvôli tomu pohádala so stolárom, lebo ten nevedel založiť okná do vynechaných otvorov na dome. Murár podľa miery, ale podľa svojho (skráteneho) metra, vynechával otvory, stolár zas podľa miery, a podľa svojho správneho metra, vyhotovil okná. Nakoniec ich napadlo porovnať svoje metre. Murár mal skrátenejší meter. Diabol sa takto snaží skratiť meter etiky. Pavol: 2Kor11:1-3.

4. Meranie trvá – teraz – ale najmä vtedy, pred 7. trúbením.

Čím bližšie je ten čas, tým intenzívnejšie bude toto meranie, lebo súd sa začína nad domom Božím. A Pán chce predovšetkým očistiť a pripraviť svoju nevestu na svadbu Baránkovu. Tých, ktorí sa nechajú očistiť a posvätiť, – múdre panny. „*Preto nepohrdaj kázňou Pánovou...!*“ (Žid 12:4-11).

Tak ako chrám sa delil na tri časti: Nádvorie, svätyňa, svätyňa svätých – aj Boží ľud sa delí na tých, ktorí sú v svätyne svätých (tí, ktorí žijú podľa Ducha, múdre panny), v svätyne (tí, ktorí žijú podľa tela, bláznivé panny), a na tých, ktorí sú v nádvorí pohanov. Nemáš zmerať tých, ktorí sú vonku, „...*to sväté mesto pohania budú šliapať štyridsaťdva mesiacov...*“. **3 a pol roka Jeruzalem bude obkľúčený pohanmi.** Ale Hospodin bude bojovať za Jeruzalem.

DVAJA SVEDKOVIA

3-15. v. „*A dám svojim dvom svedkom, a budú prorokovať tisíc dvesto šesťdesiat dní, oblečení v smútočných vreciach. Toto sú tie dve olivy a dva svietniky, ktoré stoja pred Bohom, Pánom zeme. A keby im chcel niekto ublížiť, vyjde oheň z ich úst a zožerie ich nepriateľov. A keby im chcel niekto ublížiť, musí byť tak zabitý. Tí majú moc a právo zavrieť nebo, aby nepršal dážď vo dňoch ich proroctva. A majú moc nad vodami, aby ich obrátili na krv a bili zem každou ranou koľkokoľvek ráz by chceli. A keď dokonajú svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z priepasti, bude bojovať s nimi a zvíťazí nad nimi a zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici toho veľkého mesta, ktoré sa duchovne volá Sodoma a Egypt, kde bol i náš Pán ukrižovaný. A mnohí z ľudí a z pokolení a z jazykov a národov budú vidieť ich mŕtve telá tri a pol dňa, a nedovolia pochovať ich mŕtve telá do hrobu. A obyvatelia zeme sa budú radovať nad nimi a budú sa veseliť a budú si navzájom posilať dary, lebo títo dvaja proroci trápili bývajúcich na zemi. Ale po tých troch a pol dňa vošiel do nich duch života od Boha, a stali na svoje nohy, a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli. A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem hore! A vystúpili do neba v oblaku. A ich nepriatelia hľadeli na nich. A v tú hodinu povstalo veľké zemetrasenie, a desiatka čiastka mesta padla, a v tom zemetrasení bolo pobité sedem tisíc ľudí, a ostatní sa nastrašili a vzdali slávu Bohu neba. **Druhé beda** pominulo, hľa, tretie beda príde skoro.“*

o – O – o

3 A dám svojim dvom svedkom, a budú prorokovať tisíc dvesto šesťdesiat dní, oblečení v smútočných vreciach.

4 Toto sú **tie dve olivy** a **dva svietniky**, ktoré stoja pred Bohom, Pánom zeme.

V tomto odseku Ján dostal zjavenie o dvoch mocných Božích svedkov, ktorí pred siedmym trúbením budú prorokovať 1260 dní (**3 a pol roka**) v smútočnom rúchu. Anjel ich nazýva: „Dve Olivy“ alebo „Svietniky“, ktorí poukazujú na starozákonné proroctva. Oni dvaja budú Svätým Duchom pomazaní svedkovia, ktorí pripravujú cestu Pánovi, ako pri Jeho prvom príchode Ján Krstiteľ. Olivový strom a Svietnik sú rovnako symbolom Svätého Ducha. Budú pôsobiť v Izraeli. V tých dňoch Pán znovu sa obráti k svojmu ľudu, a začína sa zaoberať s nim.

O tomto hovoril aj Pán Ježiš, keď povedal, že keď figovník znovu začne pučať, vedzte, že leto je blízko. Pred tým mal jeden prorocký skutok, totiž zlodečil figovníku, ktorý hneď vyschol. Tento zlodečený figovník znovu začne pučať. Jeden zo symbolov izraelského národa je figovník. Toto môžeme vidieť v poslednom storočí: ako po mnohom prenasledovaní rozptýlení Židia z celého sveta sa začali vracieť do svojej zasľúbenej zeme a v roku 1948 založili svoj štát, ktorý uznal celý svet, okrem niektorých arabských štátov. Izrael však potrebuje aj duchovné znovuzrodenie.

O tomto môžeme čítať aj v Rim 11. kap.

1.-2. „*Hovorím teda: Či azda Boh zavrhol svoj ľud? Nech sa nestane! ... **Nezavrhol Boh svoj ľud, ktorý vopred poznal.***“ **Tak ako v dobe Eliáša** Boh si ponechal ostatok sedem tisíc mužov, ktorí nesklonili svoje kolena modle Bálovi.

5. „*Takto teda stalo sa, že **i v terajšom čase je zostatok podľa vyvolenia milosti.***“

8 „*...ako je napísané: **Boh im dal ducha hlbokého spánku. oči, aby nevideli, a uši aby nepočuli, až do dnešného dňa...***“

11 „**Hovorím teda: Či neklesli, aby padli? Nech sa nestane! Ale ich pádom sa dostalo spasenie pohanom, aby ich rozhorlil. No, ak je ich pád bohatstvom sveta a ich porážka bohatstvom pohanov, o koľko viac ich plnosť!**“

15.-27. **Lebo ak je ich zavrnutie zmierením sveta, čo potom iné ich prijatie ako život, život z mŕtvych?!** A keď je prvotina svätá, vtedy aj celé cesto, a keď je koreň svätý, vtedy aj vetvi. Ale ak sú niektoré vetvi vylomené, a ty, ktorý si z divej olivy, vštepený si medzi ne a stal si sa spoluúčastným koreňa a tuku olivy, nechváľ sa proti vetvám: a keď sa chváliš, vedz, že nie ty nesieš koreň, ale koreň teba. Nuž teda povieš: **Vetvi sú vylomené, aby som ja bol vštepený. Dobre. Vylomené sú neverou, a ty stojíš vierou. Nebuď vysoko myseľný, ale sa boj! Lebo ak Boh neušetril prirodzených vetví, mohol by snád' neušetriť ani teba.**

Vidz teda dobrotu i prísnosť Božiu! Na tých, ktorí padli, prísnosť, a na teba dobrota Božia, keď zostaneš v добрote, ináč budeš aj ty vyťatý. A zase oni, keď nezostanú v nevere, budú znova vštepení, pretože **Boh má moc zase ich vštepíť. Lebo ak si ty vyťatý z olivy, ktorá je prírodou planá, a si proti prírode vštepený do dobrej olivy, o koľko skôr potom títo súc prirodzenými vetvami vštepení budú do svojej vlastnej olivy! Lebo nechcem, bratia, aby ste nevedeli toho tajomstva, aby ste neboli sami u seba múdrymi, že zatvrdenie z čiastky stihlo Izraela dotiaľ, dokiaľ nevojde plnosť pohanov, a tak bude celý Izrael spasený, ako je napísané: Príde zo Sionu Vysloboditeľ a odvráti bezbožnosti od Jakoba. A toto im bude odo mňa zmluva, keď odnímam ich hriechy.**“

Rim 9:27 „A Izaiáš volá nad Izraelom: Keby bol počet synov Izraelových ako piesok mora, len zostatok bude spasený.“

Tí dvaja svedkovia, proroci budú prorokovať v Izraeli v antikristovskej dobe a budú pracovať na obrátení ostatku Izraela. **Budú pôsobiť duchom Eliáša:**

6 „Tí majú moc a právo zavrieť nebo, aby nepršal dážď vo dňoch ich proroctva. A majú moc nad vodami, aby ich obrátili na krv a bili zem každou ranou koľkokol'vek ráz by chceli.“

5 „A keby im chcel niekto ublížiť, vyjde oheň z ich úst a zožerie ich nepriateľov. A keby im chcel niekto ublížiť, musí byť tak zabitý.“

Kto budú tí dvaja svedkovia?

Sú názory, že Eliáš a Enoch. Pretože oni nezomreli. Alebo Eliáš a Mojžiš. Mojžišova smrť tiež je otázna. Mojžiša pochoval Boh. **Toto nie je podstatné!** Dôležité je, že pomazaní Svätým Duchom budú robiť zázraky, aké robil Eliáš alebo Mojžiš.

7.-10. „A keď dokonajú svoje svedectvo, šelma, (celosvetový diktátor – antikrist) ktorá vystupuje z priepasti, bude bojovať s nimi a zvíťazí nad nimi a **zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici toho veľkého mesta, ktoré sa duchovne volá Sodoma a Egypt, kde bol i náš Pán ukrižovaný (na ulici Jeruzalema). A mnohí z ľudí a z pokolení a z jazykov a národov budú vidieť ich mŕtve telá tri a pol dňa, a nedovolia pochovať ich mŕtve telá do hrobu. A obyvatelia zeme sa budú radovať nad nimi a budú sa veseliť a budú si navzájom posielat' dary, lebo títo dvaja proroci trápili bývajúcich na zemi.**“

Antikristovské TV stanice budú vysielat' na veľkoplošných obrazovkách po celom svete ako najväčšiu senzáciu.

11.-12. „Ale **po tých troch a pol dňa** vošiel do nich duch života od Boha, a **stali na svoje nohy**, a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli. A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: **Vystúpte sem hore! A vystúpili do neba v oblaku. A ich nepriatelia hľadeli na nich.**“ **Aj toto bude vysielat' antikristovská televízia.**

13.-15. „A v tú hodinu povstalo veľké zemetrasenie, a desiata čiastka mesta padla, a v tom zemetrasení bolo pobité sedem tisíc ľudí, a **ostatní sa nastrašili a vzdali slávu Bohu neba. Druhé beda** pominulo, hľa, tretie beda príde skoro. **A siedmy anjel zatrúbil**, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: **Kráľovstvá sveta sa stáli kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.**“

NEBESKÁ OSLAVA

16.-19. „A dvadsiati štyria starci, ktorí sedia pred Bohom na svojich trónoch, padli každý na svoju tvár a klaňali sa Bohu a hovorili: Ďakujeme ti, Pane, všemohúci Bože, ktorý si a ktorý si bol a ktorý prídeš, pretože si prevzal svoju veľkú moc a kraľuješ. A rozhnevali sa národy, a prišiel tvoj hnev a čas mŕtvych, aby boli súdení, ako i čas dať odplatu tvojim sluhom, prorokom, a svätým a tým, ktorí sa boja tvojho mena, malým i veľkým, aby boli skazení tí, ktorí kazia zem. A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla jeho zmluvy v jeho chráme, a povstalo blýskanie, a zazneli hlasy, a zaburácali hromy, a bolo zemetrasenie a veľké krupobitie.“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 21. časť – ŽENA ODIATÁ SLNKOM A BOJ DRAKA

Zj 12:1-18 „A ukázal sa veľký div na nebi: žena, odiata slnkom, a mesiac bol pod jej nohami, a na jej hlave koruna dvanástich hviezd. A súc tehotná kričala v pôrodných bolestiach a trápila sa majúť porodiť. A ukázal sa aj iný div na nebi. A hľa, veľký drak červený, ktorý mal sedem hláv a desať rohov a na svojich hlavách mal sedem diadémov, a jeho chvost vliekol tretinu nebeských hviezd a vrhol ich na zem. A drak sa postavil pred ženu, ktorá mala porodiť, aby keď porodí, hneď zožral jej dieťa. A porodila syna, chlapca, ktorý bude pásť všetky národy železným prútom, a jej dieťa bolo vytrhnuté k Bohu a k jeho trónu. A žena utiekla na púšť, kde má miesto, pripravené od Boha, aby ju tam živil tisíc dvesto šesťdesiat dní. A povstal boj na nebi: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; a bojoval i drak a jeho anjeli. Ale nezvládali, ani ich miesto sa viacej nenašlo na nebi. A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet; zvrhnutý bol na zem, a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním. A počul som veľký hlas na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie a moc a kráľovstvo spasením, mocou a kráľovstvom nášho Boha a vláda vládou jeho Krista, lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred naším Bohom dňom i nocou. A oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti. Preto sa vesel'te, nebesia, a ktorí stánite v nich! Beda tým, ktorí bývajú na zemi a na mori, lebo zostúpil k vám diabol, ktorý má veľký hnev, lebo vie, že má krátky čas. A keď videl drak, že je zvrhnutý na zem, honil ženu, ktorá porodila toho chlapca. Ale žene sa dali dve krídla toho veľkého orla, aby odletela na púšť, na svoje miesto, kde ju budú živiť čas a časy a pol času, preč od tvári hada. A had pustil zo svojich úst za ženou vodu ako rieku, aby ju odniesla rieka. Ale zem pomohla žene; lebo zem otvorila svoje ústa a pohltila rieku, ktorú pustil drak zo svojich úst. A drak sa rozhneval na ženu a odišiel bojovať s ostatnými z jej semena, ktorí zachovávajú prikázania Božie a majú svedectvo Ježiša Krista. A stál som na morskom piesku.“

o – O – o

Táto kapitola spadá do obdobia pred treťou „bedou“, pred zjavením antikrista.

„A ukázal sa veľký div (znamenie) na nebi:

žena, odiata slnkom, a mesiac bol pod jej nohami,

a na jej hlave koruna dvanástich hviezd.

Čo je toto znamenie? Čo je ten div? Kto je tá žena odiata slnkom? Čo znamená koruna na hlave s dvanástimi hviezdami a mesiac pod jej nohami?

Katolíci hovoria, že tá žena je Mária s korunou. Tento obraz by mal potvrdzovať uctievanie Márie, ktorú nazývajú kráľovnou nebies, ktorá je odiata do slávy slnka a korunu má z 12 hviezd, ktoré znamenajú 12 učeníkov, ktorí vraj Máriu uctievali.

Nie je to zjavenie Márie. Mária zomrela, nemôže sa zjavovať. Uctievanie Márie nie je biblické! Ani zjavenie Márie nie je biblické!

Táto žena je tehotná a porodí syna. Máriu na obrazoch neznázorňujú tehotnou, ale s dieťaťom.

Mária porodila syna, Ježiša – **to je pravda**, ale táto žena nie je Mária, **i keď to dieťa je Ježiš.**

Vždy boli pohanské náboženstvá, v ktorých sa uctievala matka s dieťaťom. Aj prorok Jeremiáš hovorí o tých, ktorí uctievali kráľovnú nebies (Jer 7:18, 44:17-19). Je pozoruhodné, že táto symbolika, **socha ženy s 12-mi hviezdami**, sa nachádza aj v hlavnom meste EÚ, v Bruseli. EU nie je pokračovateľom kresťanstva, ale babylonského náboženstva – New Age. To potvrdzuje filozofia jej politikov.

Na budúcnosť Európy má silný vplyv

- 1) **babylonský duch, ktorý sa dostal do rímskeho katolicizmu a**
- 2) **babylonský duch, ktorý sa prejavuje v symboloch Európskej Únie.**

Z Biblie je známa prvá vzbura voči Bohu, ktorá začala v Babylone, keď si ľudia chceli urobiť meno a začali stavať vežu, až Boh zostúpil a zmiatol tam ich jazyky. V Babylone to začalo, a potom to preniklo celý svet. V Egypte, Grécku, Ríme, v Číne, Indii, Mexiku a Peru nachádzame zvyšky podobných stavieb, podobné pyramídy, aké sú v Egypte. Juhoamerické kmene Inkovia bohu slnka prinášali aj ľudské obete. Všetko teda musí pochádzať z jedného prameňa, ktorým je Babylon, čo v preklade znamená zmätok. Satan vždy chcel, aby mali ľudia zmätok, aby nemohli uctievať Boha podľa pravdy. On vždy túžil po tom, aby namiesto jediného Boha on bol božsky uctievaný.

Babylonské náboženstvo bolo prvým náboženstvom, v ktorom predmetom uctievania bola matka s dieťaťom. Bohyňa Semiramis, ktorá v náručí držala syna Tammúza (Ez 8:14). Podľa **egyptskej kultúry** Nimród sa stal bohom slnka, ktorého nazvali Bál. Po smrti Nimróda jeho manželka Semiramis sa posadila na trón. Mala dieťa, o ktorom prehlásila, že sa počalo nadprirodzeným spôsobom. Tvrdila, že Tammúz, jej syn, je prevtelený Nimród, ktorý sa vrátil. Preto Tammúz mal byť uctievaný ako Nimród. Neskôr sa Semiramis vyhlásila za kňažku a následne sa nechala uctievať ako bohyňa - matka. Nazvali ju kráľovnou nebies a v uctievaní zakrátko obdržala viac pozornosti, ako jej syn (Jer 7:18 a 44:17-19). Odtiaľ pochádza uctievanie matky s dieťaťom, rozšírené po celom svete. V kresťanstve je to Mária, matka Ježišova, ktorá je zobrazovaná s malým Ježišom na rukách. V Egypte to bola matka zvaná Izis a syn Ozyris, v Indii je to Isi a Išvara. Na východe Devaky a syn Krišna. Rimania mali Venušu a syna Jupitera, Gréci Irenu (Afrodita) s Plutom, v Malej Ázii to bola Kybela a syn Deoius, v Číne bola bohyňou matkou Šing - mu (svätá matka) a v Nemecku Hertha (panna).

Keď padol Babylon v roku 536 pred Kristom, kráľ a kňaz Attalus so svojimi kňazmi ušiel do mesta Pergamon. Priniesli si so sebou všetky svoje babylonské náboženské spôsoby a zriadili svoje kráľovstvo v Pergamone. A tak sa stal Pergamon centrom starého babylonského náboženstva. Keď potom v roku 133 zomrel posledný pergamonský kráľ Attalus III., zanechal svoje panstvo rímskemu impériu. A tak sa babylonské náboženstvo dostalo do Ríma. Potom, keď sa dostal na trón cisár Konštantín a vydaním ediktu v roku 313 vyhlásil kresťanstvo za štátom uznané náboženstvo, **nachádzame v rímskej cirkvi skoro všetky prvky babylonského náboženstva**, ktoré prenikali do cirkvi, a keď prišiel do Ríma Polykarp, bol doslova šokovaný pohanskými ceremóniami, ktoré boli už vtedy v cirkvi.

EÚ je zjavne inšpirovaná babylonskou kultúrou. **Architekti budovy Európskeho Parlamentu** v Bruseli boli inšpirovaní známym obrazom – „Babylonská veža“. Človek sa musí spýtať: „Je EU duchovným potomkom pôvodného Babylonu? Pokúša sa znovu vybudovať to, čo Boh už raz zničil?“ V Biblii Babylonská veža reprezentovala systém svetového vládnutia, ktorý ľudia pokladali za správny. Keď Boh videl, že ľudia sa v pýche proti nemu stavajú, zmiatol ich jazyky, aby jednojazyčne proti nemu naďalej nepovstávali. To zmarilo ich snahu ustanoviť svoj démonický politický systém (1M 11. kap.). Neskôr Daniel obdržal od Boha videnie budúcich svetových panstiev. Boli to svetové vlády od Babylonu, cez ríšu Médov a Peržanov, pokračujúc Grékmi a Rimanmi, až k dnešným európskym štátom, ktoré nasledujú Rímsku ríšu (Dan 2:31-44).

Ďalším symbolom zjednotenej Európy je **grécka bájka o únose Európy**, ktorá hovorí o tom, že najvyšší boh, Zeus, uvidel Európu samú na pláži. Premeníl sa na býka s polmesiacovými rohmi a ľahol si k jej nohám. Keď vysadla na jeho chrbát, hodil sa s ňou do morských vln a uniesol ju na Krétu. Tu vzal na seba opäť podobu boha a spal s ňou. Európa porodila synov. Po svojej smrti získala božskú poctu ako kráľovná nebies, pričom býk sa zmenil na známe súhvezdie býka. V európskom parlamente v Bruseli aj v Štrasburgu môžeme nájsť maľby znázorňujúce ženu so zvieratím. Aj tu sa vynárajú ďalšie otázky: „*Snaží sa niekto dnešnú Európu politicky, finančne a duchovne uniesť, a kto? Prečo si EU zvolila práve takýto symbol?*“ Jednoznačne však v tomto symbole spoznáваме ženu, Európu, ktorá jazdí na zvierati. Všimnite si, že v knihe Zjavenia Jána sa píše o žene, ktorá jazdí na zvierati a na čele má napísané „tajomstvo Babylonu“ (Zj 17:1-7). To vysvetľuje filozofiu politikov EÚ.

Ďalšou pozoruhodnosťou je **centrálny počítač Euronet v Bruseli, prezývaný „Beštia“** (šelma), ktorý jediný má takú kapacitu pamäte, ktorá je schopná pojať osobné údaje celej svetovej populácie.

Pred našimi očami sa naplňajú biblické proroctvá. Veríme, že tieto symboly sú pre nás znameniami, ktoré treba rozpoznať a vysvetliť. „Zjavenie“ znamená dešifrovať výrazné znaky doby, v ktorej žijeme, a rozpoznať démonické konanie v dnešnej Európe. Tieto znaky môžu byť predzvesťou slávneho návratu Ježiša Krista, ktorého čakáme. **Nech je toto poznanie pre nás naliehavou výzvou pre ďalšie šírenie evanjelia o Božom kráľovstve stratenému a mŕtvemu svetu!**

V Európe dnes mnohí veria, že EU je odpoveďou na už stáročia trvajúce krvavé spory, ktoré vyvrcholili v oboch svetových vojnách, a že „zjednotená Európa“ je jedinou nádejou pre mier a blahobyť. Nie je však práve naplnením biblických proroctiev, ktoré sa vzťahujú na antikrista a posledné dni pred príchodom Ježiša Krista? Sme pripravení prijať skutočnosť, že sa nachádzame v posledných dňoch? Budeme zvestovať evanjelium Božieho kráľovstva, kým ešte máme čas?

Kto je teda tá žena, ktorú videl Ján?

Izrael. Už v Starom zákone Boh na viacerých miestach hovorí o Izraelovi ako o svojej manželke, nevernej žene. Izrael sa stal nevernou manželkou, ale Hospodin zostal verný. On nezavrhol svoj ľud, svoju manželku, ale oblečil ju do veľkej slávy. Ako už v 11. kapitole sme videli, na konci časov Boh znovu sa obráti k Izraelu a začne sa zaoberať s ním. Pošle k nim svojich dvoch pomazaných prorokov.

Čítali sme, že *„ukázal sa veľký div (znamenie) na nebi: žena, odíata slnkom...“*

Izrael bol a je veľkým divom, veľkým znamením pre národy.

Mojžiš na púšti videl horiaci ker, ktorý nezhorel. **Izrael je veľký div, nezničiteľný horiaci ker.** Faraón ho chcel zničiť. On sám so svojím vojskom zahynul, ale Izrael bol vyslobodený. Cez tisícročia Izrael napriek mnohému prenasledovaniu a útokom satana neprestal existovať.

Izrael bol a je veľkým divom, veľkým znamením pre národy. To vidíme v posledných dvoch storočiach – antisemitizmus, sionizmus, zhromaždenie a návrat Izraela, založenie štátu, dnešné udalosti.

Zvlášť v tomto poslednom čase bude Izrael veľkým znamením. Aj Pán Ježiš hovorí o tom, že Izrael bude znamením doby. *„od fika sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast (toho zlorečeného figovníku) a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto.“* (Mt 24:32).

Zlorečenie figovníka – zlorečený figovník ožije, začne pučať – toto pokolenie nepominie!

Figovník – jeden zo symbolov Izraela

Podobný obraz videl aj Jozef, syn Jakobov (1M 37:9): Slnko, mesiac a 11 hviezd +1 (on).

Ten istý obraz sa ukáže aj teraz. 12 hviezd znamená 12 pokolení Izraela.

Žena odíata slnkom znamená, že znovu zídne Božia sláva nad Izraelom.

Pod jej nohami mesiac znamená, že Izrael zvíťazil nad nocou, nad tmou. Nastal obrat, už noc patrí minulosti, už svitá nové ráno. Izrael má budúcnosť, i keď musí prejsť cez oheň veľkého súženia.

„A súc tehotná kričala v pôrodných bolestiach a trápila sa majúc porodiť.“

Žena je tehotná od očakávania Mesiáša.

- pri Jeho prvom príchode – Izrael ako národ nebol tehotný, nemal pôrodné bolesti,
- ale tak bude pri Jeho druhom príchode. Izrael prechádza cez veľké pôrodné bolesti a bude čakať Vysloboditeľa, Mesiáša (Iz 66:7-8). Už v predošlej kapitole sme videli, že Boh sa nevzdal svojho ľudu, ale v týchto dňoch sa znovu obráti k Izraelovi a začne sa zaoberať s ním.
- Pán Ježiš to nazýva pôrodnými bolesťami sveta Mt 24:8, Rim 11:12,15

„A ukázal sa aj iný div na nebi. A hľa, veľký drak červený, ktorý mal sedem hláv a desať rohov a na svojich hlavách mal sedem diadémov, a jeho chvost vliekol tretinu nebeských hviezd a vrhol ich na zem.“

Červený drak – červený ako oheň pekla, červený ako krv svätých – on je vrah od začiatku.

Sedem hláv – Plnosť, súhrn všetkých foriem ľudských vlád – Rím (Zj 17:9) obnovená rímska ríša.

10 rohov – dočasná plná moc nad vládami, vládcami sveta.

Sedem diadémov, sedem korún, ktorá znázorňuje moc, ktorú drak na krátky čas dostane.

„...jeho chvost vliekol tretinu nebeských hviezd a vrhol ich na zem“ - **poukazuje na jeho vzburu, keď strhol so sebou 1/3 anjelov** (Iz 14:12-20, Ez 28:12-19).

„A drak sa postavil pred ženu, ktorá mala porodiť, aby keď porodí, hneď zožral jej dieťa. A porodila syna, chlapca, ktorý bude pást' všetky národy železným prútom, a jej dieťa bolo vytrhnuté k Bohu a k jeho trónu. A žena utiekla na púšť, kde má miesto, pripravené od Boha, aby ju tam živili tisíc dvesto šesťdesiat dní.“

„A drak sa postavil pred ženu...“ – **on je zbojník, cestný pirát, lúpežník.**

„...aby keď porodí, hneď zožral jej dieťa.“ – **On vedel, že sa má narodiť** Ten, o ktorom bolo v raji zasľúbenie, že „semeno ženy rozdrví hlavu hada.“

Tak útočil v Egypte na židovských chlapcov, ale Mojžiša – ktorý bol predobrazom Pána Ježiša – nemohol zlikvidovať. Tam bol aj v Betleheme, hneď, aby zožral, aby zlikvidoval práve narodené dieťaťko, Ježiša.

To dieťa, Ježiš, ON je Ten, ktorý „bude pást' všetky národy železným prútom.“

5. verš „Dieťa bolo vytrhnuté k Bohu a k jeho trónu.“ – **poukazuje na nanebovstúpenie.**

6. v. „A žena utiekla na púšť, kde má miesto, pripravené od Boha, aby ju tam živili tisíc dvesto šesťdesiat dní.“

To znamená, že v posledných dňoch, tri a pol roka Boh má pripravené miesto a ochranu pre Izraela. Bude to síce púšť, núdza, bieda, veľké súženie, ale Izrael bude zachránený. Prežije všetky kalichy Božieho hnevu, ale tak ako v Egypte, Boh bude bojovať za svoj ľud, ochráni a zachráni ich.

14. verš - Dokonca, „...žene sa dali dve krídla toho veľkého orla, aby odletela na púšť, na svoje miesto, kde ju budú živiť čas a časy a pol času, preč od tvári hada.“

Boh dal svojmu ľudu, žene krídla orla, aby odletela a kde ju budú živiť.

Čas, časy a pol času, ako aj 1260 dni – to je tri a pol roka.

Medzi tým 7. verš: „A povstal boj na nebi: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; a bojoval i drak a jeho anjeli. Ale nezvládali, ani ich miesto sa viacej nenašlo na nebi.“

„A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet; zvrhnutý bol na zem, a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním.“

V bojoch medzi nebom a peklom víťazom je vždy nebo! V bojoch medzi anjelmi a padlými anjelmi vždy zvíťazia anjeli. Alebo môže to byť naopak?

Lucifer po jeho vzbuře bol zvrhnutý z neba do ponebeských oblastí. Niektorí padlí anjeli boli zvrhnutí do priepasti a odsúdení na nečinnosť v žalári. Sám satan ešte mal prístup do Božieho nádvorja – napr. žalovať, alebo vyžiadať si na skúšku napr. Jóba. Smrťou Pána Ježiša na Golgote diabol definitívne bol vykázaný z neba. Od vykupiteľskej obeti Pána Ježiša Boží ľud nemá žalobcu, pretože máme Prímluvcu! Pretože Ježiš zvíťazil!

Haleluja! VÍŤAZOM JE VŽDY BOH! VŽDY JEŽIŠ ZVÍŤAZÍ! Aj v tom konečnom boji zvíťazí Božia armáda. Aj my, keď sme naozaj na strane Pána Ježiša!

To však má cenu (11. v.): „A oni zvíťazili nad ním 1) pre krv Baránkovu a 2) pre slovo svojho svedectva a 3) nemilovali svojej duše až do smrti.“

„A počul som veľký hlas na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie a moc a kráľovstvo spasením, mocou a kráľovstvom nášho Boha a vláda vládou jeho Krista, lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred naším Bohom dňom i nocou.“

„**Preto sa veselíte, nebesia, a ktorí stánite v nich!**“

„Beda - však - tým, ktorí bývajú na zemi a na mori, lebo zostúpil k vám diabol, ktorý má veľký hnev, lebo vie, že má krátky čas.“ – **Toto je to druhé beda, keď v podobe antikrista stelesnený diabol zostúpi na zem.**

V antikristovskej dobe satan so svojimi padlými anjelmi aj z ponebeských oblastí zostúpi na zem a budú vypustení aj padlí anjeli, ktorí boli zvrhnutí do priepasti a odsúdení na nečinnosť v žalári, aby hubili. Preto je beda obyvateľom zeme!

„A keď videl drak, že je zvrhnutý na zem, honil ženu, ktorá porodila toho chlapca. **ALE žene sa dali dve krídla toho veľkého orla, aby odletela na púšť, na svoje miesto, kde ju budú živiť čas a časy a pol času, preč od tvári hada. A had pustil zo svojich úst za ženou vodu ako rieku, aby ju odniesla rieka. ALE zem pomohla žene; lebo zem otvorila svoje ústa a pohltila rieku, ktorú pustil drak zo svojich úst.**“

Tá rieka znamená obrovskú armádu proti Izraelovi. „Ale zem otvorila svoje ústa a pohltila rieku.“

V boji medzi Bohom a satanom Boh vždy má svoje ALE. Vždy o jeden krok predíde diablu taktiku. Posledné slovo má vždy Boh. On bojuje za svoj ľud.

Vojsko egyptského faraóna pohltilo more. Už vyzeralo tak, že egyptské vojsko dobehne izraelitov, ale v poslednej chvíli Boh ukázal východisko. Už vyzeralo tak, že aj Egypťania prejdú Červeným morom na druhú stranu, ale v poslednej chvíli ich more pohltilo.

Taký krutý bude aj tento posledný boj. Ale On vie rozkazovať aj moru aj zeme. Zem a more Ho poslúchajú. Vieme, že raz, keď niektorí ľudia sa postavili vo vzbure proti Mojžišovi a chceli ho ukameňovať, v poslednej chvíli sa otvorila zem a pohltila vzbúrencov. **Lebo zem na Boží príkaz vie otvoriť svoje ústa – hoci až v tej kriticknej, poslednej chvíli.**

„A drak sa rozhneval na ženu a odišiel bojovať s ostatnými z jej semena, ktorí zachovávajú prikázania Božie a majú svedectvo Ježiša Krista.“ **To sú kresťania poslednej doby.**

ALE „...oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.“ – Nie mečom a ohňom, nie raketami, bombami a tankami!

Po Pánovi Ježišovi satan začal bojovať proti novozákonnému Božiemu ľudu, proti Cirkvi Ježiša Krista. Tak ako Izrael je veľkým divom, veľkým divom je aj Cirkev, tiež ako nezničiteľný horiaci ker. Cez stáročia stále je predmetom útokov diabla, predsa je víťazná. Tak ako povedal Ten, ktorý ju ustanovil a zaň svoj život dal: „**ani brány pekelné ju nepremôžu.**“

Nezabudni! : „...oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.“

„A stál som na morskom piesku.“ – a Ján v 13. kapitole vidí šelmu vystupujúcu z mora.

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 22. časť – DUCHOVNÝ BOJ KREŠŤANA

Zj 12:11 „Oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.“

V tomto verši vidíme duchovný boj kresťana.

Je to udalosť z budúcnosti. – Po tom všetkom, čo teraz my ešte máme pred sebou!

Ap. Ján už vidí víťazov. – „Oni zvíťazili nad ním!“ Zj. 2., 3. kap. čítame: „Tomu, kto víťazí, ...“

Oni zvíťazili!... – Bez boja? – Dobré by bolo! Len víťaz (berie všetko) bude korunovaný! Bez boja však nie je možné víťazstvo.

Kresťanský život nie je zábava, ale boj, zápas – niekedy skutočne „až do krvi“! Je to však dobrý boj. Apoštol Pavol píše Timotejovi: „Bojuj dobrý boj!“ Boj viery je dobrý boj. Nie každý boj je dobrý, ale bojovať za Ježiša, za spasených, za obrátenie hriešnikov, bojovať proti hriechu je dobrý boj.

Boh nás povolal za svojich vojakov, za bojovníkov. Aj dnes hľadá bojovníkov do svojej armády. Boh hľadá víťazov. Bez víťazstva nebude korunovanie. Boh bude korunovať víťazov. Keď Pán očakáva a chce, aby sme zvíťazili, to znamená, že je to možné, teda nie je to nemožné. Boh nechce od nás nemožné veci. Keby nebolo možné s Ježišom bojovať dobrý boj a zvíťaziť, Boh by to nevyžadoval od nás.

Život kresťana je boj. Vedel si to, keď si uveril? Keď sme prežili znovuzrodenie, naše hriechy sú pochované, už sú za nami. Boj však ešte nie je za nami. Len vtedy sa začína. Ako jedna pieseň hovorí: „Môj boj sa ešte len začal, ... ale ja už mám víťazstvo!“ Ak niekto ešte nie je znovuzrodený, je ako mŕtvola, na ktorú môžeš položiť 50 kíl, nebude to vnímať. Avšak ak niekto bol vzkriesení s Kristom k novému životu, bude citlivo vnímať ťažobu a zápach hriechu, a bude proti hriechu bojovať predovšetkým vo svojom živote.

Každý, kto sa rozhodol nasledovať Pána Ježiša, sa dostal do vojny. Hneď na začiatku však je veľmi dôležitá vec uvedomiť si, že ten, kto nebojuje zákonite, podľa pravidiel, bude diskvalifikovaný. Preto je veľmi dôležitý dobrý štart, regulárne znovuzrodenie. Nováčika hneď nepošlú na front, ale do výcvikového strediska. Zbor má byť výcvikovým strediskom. Žiaľ, často zbory sa viac podobajú na poľnú nemocnicu, na lazaret než na výcvikové strediska. Ten, kto absolvuje skúšky, môže ísť do boja, avšak ešte nie na front, len do zázemia, do 3. línie, potom do 2. línie. Najskúsenejší bojovníci, vodcovia sú však v prvej línii, na čele a sú priamo vystavení všelijakým útokom nepriateľa. Preto píše Pavol Timotejovi, že vodca, starší zboru nemá byť nováčik, preto Timotej nemá prenáhliť vzkladanie rúk pri ustanovení služobníkov do úradu.

Prečo je ten urputný boj?

Biblia píše o udalosti, ktorá sa odohrala v ponebeských oblastiach, pravdepodobne niekedy pred stvorením viditeľného sveta, keď jeden zo slávnych chérubov, nositeľ Božej slávy, Lucifer (svetlonos) pýchou v svojom srdci sa vzbúril proti Bohu chcel byť vyšší než Najvyšší a preto spolu s jednou tretinou anjelov bol zvrhnutý. Pretože Boh svoju slávu nikomu nedá.

Pádom satana nastal neustály, neúprosný boj

- medzi Bohom a satanom
- medzi anjelskými a démonickými mocnosťami. Do tohto boja bol zatiahnutý celý nebeský svet, čo nakoniec vyžadovalo cenu života Božieho Syna.

Satan od začiatku útočí na všetko, čo je Božie, hlavne na Božie vyvolené pokolenie od Adama, cez Ábela (Kain), Seta a cez izraelský národ až k Pánovi Ježišovi. Po nanebovstúpení Pána Ježiša začal bojovať proti pravej Cirkvi Ježiša Krista. Cirkev Kristova cez stáročia stále je predmetom útokov diavla, predsa je víťazná. Tak ako povedal Ten, ktorý ju ustanovil a zaň svoj život dal, ani brány pekelné ju nepremôžu. Scenár je hotový. Cirkev Ježiša Krista je víťazná cirkev. Otázkou však je, či ty a ja na koho strane stojíme?

V duchovnom boji **bojiskom je** predovšetkým srdce človeka, centrum života, centrum mysle, vôle a citov. Bojuje sa o dušu, o večný osud človeka.

Kto je nepriateľ? Tvoj brat, sused? Manželka, spolupracovník? Nie telo a krv (Ef 6:12). Človeka máme milovať, za nepriateľov sa máme modliť. Dokonca aj svojho nepriateľa máme milovať, nie však satana. Kto je teda nepriateľ? Proti komu bojujeme? Proti diablu?

Nie je to vždy také jednoznačné! Satan je síce našim hlavným nepriateľom, ale nie prvým. Tento duchovný boj máme na troch frontoch:

1. **Na prvom mieste je naša stará skazená prirodzenosť.**
2. **Lákание, vábenie, pokušenie tohto sveta.**
3. **Satan a démonické útoky.**

Na týchto troch oblastiach máme boje, pokušenia, na ktorých potrebujeme mať víťazstvo.

Za všetkými tými oblastami však stojí satan, ktorý sa snaží:

- **Odvrátiť** ťa od tvojho rozhodnutia
- **Zobrať** ti poklad, čo si dostal od Boha (vieru, pokoj, radosť, poznanie pravdy, istotu spasenia)
- **Znechutiť** ťa, aby si nenasledoval Pána Ježiša („*Vykašlem sa ja na celý kresťanský život...*“)
- **Útočiť** na tvoju vieru, na vernosť, na naše vzťahy s Bohom a na naše vzťahy s ľuďmi
- **Odvrátiť, zvädzať** od úzkej cesty nasledovania Pána, od pravdy, od viery, od čistoty, od Boha
- **Vábiť, lákať späť** k rozkošiam sveta a hriechnym žiadostiam, k bezbožnému životu

Satan síce je našim hlavným nepriateľom, ale prvým nepriateľom je naša stará skazená prirodzenosť. Nedá sa totiž úspešne bojovať proti satanovi, ak najprv nemáme víťazstvo na prvom a druhom fronte, nad svojou starou prirodzenosťou a nad lákadlami, vábeniami tohto sveta.

Tri fronty duchovného boja:

1) Naša stará skazená prirodzenosť. Pre pád človeka do hriechu každý sa narodí na svet s touto skazenou prirodzenosťou, skrz ktorú satan má právo vplývať na náš duchovný život. Po znovuzrození toto právo je satanovi odňaté. On však nás pokúša aj skrz túto našu prirodzenosť, a my potrebujeme mať víťazstvo predovšetkým na tomto fronte. Ak chceš zvíťaziť nad diablom, najprv musíš sa naučiť zvíťaziť nad sebou. **Sú to pohnútky, žiadosti, vášne. Je to naše sebecké citlivé „JA“, ktoré musíme umŕtvíť.** Sú to naše negatívne pohnútky, ako hnev, nenávisť, žiarlivosť, závisť, sebaľútosť, žiadosti, vášne. Pavol v Gal 5:19-21 vymenuje ich a hovorí, že sú to skutky tela, a tí, ktorí robia také veci, Božie kráľovstvo dediť nebudú. A zase „*tí, ktorí sú Kristovi, ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami.*“ (24. v.).

Pred znovuzrozením duch človeka je v stave duchovnej smrti a duša bez problémov vo všetkom súhlasí so žiadosťami tela. Avšak pri znovuzrození duch je oživený a to je výzva pre dušu (vôľu), aby už nebola riadená žiadosťami tela, ale aby konala Božiu vôľu, ktorú On skrze svojho Ducha zjavuje duchu človeka. Duša však bola príliš zvyknutá splniť žiadosti tela, a takto teraz pre dušu (vôľu) nastal boj, či sa pridáva na stranu vedenia Ducha, alebo naďalej vyhovuje žiadostiam tela. Tento boj apoštol Pavol opisuje v Rim 7:18-24 – „*Lebo viem, že neprebýva vo mne, to jest v mojom tele, dobré. Lebo chcenie leží pri mne, ale robenia dobrého nenachádzam, lebo nečiním dobrého, ktoré chcem, ale to zlé, ktorého nechcem, to robím. Ale ak činím to, čoho nechcem, nerobím toho už viacej ja, ale to robí hriech, ktorý prebýva vo mne. Tak teda nachádzam zákon sebe, ktorý chcem činiť dobré, že leží pri mne zlé. Lebo sa spolu radujem so zákonom Božím podľa vnútorného človeka; ale vidím iný, cudzí zákon vo svojich údoch, ktorý bojuje proti zákonu mojej mysle a ktorý ma zajíma v rabstvo zákonu hriechu, ktorý to zákon je v mojich údoch. Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tela tejto smrti?!“*

V 8.-ej kapitole však objaví odpoveď: „*nie je nijaké odsúdenie tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha. ... Lebo tí, ktorí sú podľa tela, myslia na veci tela, a tí, ktorí sú podľa Ducha, na veci Ducha. Lebo myseľ tela je smrť, ale myseľ Ducha je život a pokoj, pretože myseľ tela je nepriateľstvom naproti Bohu... A tí, ktorí sú v tele, nemôžu sa ľúbiť Bohu. Ale vy nie ste v tele, ale v duchu, akže Duch Boží prebýva vo vás... Ale ak je Kristus vo vás, vtedy je síce telo mŕtve pre hriech, ale duch je život pre spravodlivosť. ... A tak teda, bratia, dlžníci sme nie telu, aby sme žili podľa tela. Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom umŕtvíte skutky tela, budete žiť!*“ Rim 8:1-13 (skrátene)

Preto hovorí: „*Chodte Duchom a žiadosti tela nevykonáte. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili toho, čo by ste chceli.*“ (Gal 5:16-17).

Je to rozhodnutie. Každé rozhodovanie je boj. Nielen také veľké, že – „*Za koho sa mám vydať...?*“-, ale aj také malé, že: „*Aké šaty si mám obliecť?*“ – Alebo: „*Mám odpustiť, alebo nie?*“ V tomto prípade odpoveď je jednoznačná. Voľba, rozhodnutie však je naše, ale aj s dôsledkami! Jeden misionár to takto vysvetľoval domorodcom: „*Vo vašom tele bojujú dva psy, jeden čierny a jeden biely. Zvíťazí ten, ktorého budeš kŕmiť!*“

Rim 13:14 „*...oblečte si Pána Ježiša Krista a o telo sa nestarajte tak, aby vznikali v ňom zlé žiadosti.*“

Rim 6:6 „*Vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili hriechu.*“

Gal 2:20 „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa.*“

Gal 6:14 „*Ale odo mňa nech je to preč, aby som sa chváľil okrem krížom nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého mi je svet ukrižovaný a ja svetu.*“

Pán Ježiš hneď na začiatku povedal podmienky Jeho nasledovania: „*Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou! Lebo ten, kto by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by pre mňa stratil svoju dušu, nájde ju.*“ (Mt 16:24-25).

IL.: Jeden muž, ktorý vnímal pokusenia vo svete, aby mal víťazstvo nad pokušeniami, sa rozhodol, že sa odizoluje od tohto sveta a sa stane mníchom. Išiel do kláštora, ale pokušenie išlo s ním, pretože išla s ním aj jeho stará prirodzenosť. V kláštore tvrdo pracoval na sebe a poctivo urobil všetky procesie, avšak bol očividne veľmi zmordovaný. Predstavený kláštora to tiež zbadal na ňom a sa ho spýtal: „*Čo je s tebou?*“ Odpovedal mu: „*Ó, brat, ty ani nevieš, akú ťažkú prácu ja mám. Čo všetko mám robiť za 24 hodín každý deň! Mám strážiť celý deň dvoch sokolov, dvoch netopierov, tisíce lastovičiek, dvoch zajacov. Potom mám držať na uzde jedného divého koňa, skrotiť jedného hladného, náruživého leva a učiť jedného lenivého študenta.*“ Predstavený tomu nerozumel, tak mu vysvetlil: „*Dva sokoly, to sú moje oči. Dva netopiere sú moje uši, tisíce lastovičiek sú myšlienky, zajace sú moje nohy. Kôň, ktorého mám držať na uzde, je môj jazyk a náruživý lev je moje srdce. Ten lenivý a ťažkopádny študent som ja, lebo tak ťažko sa naučím, často na vlastnej škode to, čomu ma Boh chce naučiť!*“

Taká je naša stará prirodzenosť. Ako jednať so svojou starou prirodzenosťou? Čo s ňou urobiť? Hladkať, prosíkať, ľutovať ju? **Aké zbrane používať proti starej prirodzenosti?** Chválospevy? Nie, ale modlitbu a pôst. Starú prirodzenosť treba ukrižovať! „*Chodte Duchom a nevykonáte žiadosti tela!*“ (Gal 5:19-21, 24).

Je potrebné vedieť si rozlíšiť prácu démonov od pohnútok, ktoré produkuje stará prirodzenosť. Starú prirodzenosť treba ukrižovať a démonov treba vyhnať. Nedá sa naopak: starú prirodzenosť sa nedá vyhnať a démonov ukrižovať. Ukrižovať treba starú prirodzenosť so svojimi vášňami.

Raz kazatelia spolu obedovali. Jeden z nich (obézny) v modlitbe začal zviazovať ducha kalórií. Druhý mu povedal: „*Brat môj, tento druh nevyjde len pôstom a modlitbou!*“

Jeden veriaci povedal kazateľovi: „*Brat, mal by si zo mňa vyhnať démona!*“ – „*Čo je tvoj problém?*“ – „*Neviem dobre vychádzať s manželkou.*“ – „*Nemyslím si, žeby bolo treba z teba démona vyhnať. Ty máš použiť recept kríža.*“

- 2) Lákanie, vábenie, pokušenie tohto sveta.** 1Jn 2:15-16 Žiadosť tela, žiadosť očí, chlúbna pýcha života. 1Jn 2:15-17 „*Nemilujte sveta ani vecí, ktoré sú na svete. Keď niekto miluje svet, nie je v ňom lásky Otcovej. Lebo nič z toho, čo je na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbna pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. A svet ide ta i jeho žiadosť, ale ten, kto činí vôľu Božiu, trvá na veky.*“ – Žiadosť tela, žiadosť očí, chlúbna pýcha života, ponúka tohto sveta. Dnes tento výber je o veľa širší než pred piatimi rokmi.

Rim 12:2 „*A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysli, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!*“ Jk 4:4 „*...či vy neviete, že priateľstvo sveta je nepriateľstvom s Bohom? Teda ktokoľvek by chcel byť priateľom sveta, stáva sa nepriateľom Božím.*“ Jakub tu používa tvrdé oslovenie veriacich: „*Cudzoložníci!*“

3) Satan a démonické útoky.

- a) Boj za seba, boj v sebe. Démonické útoky, trápenie od diabla niekedy v sebe, v svojom živote. Výslovné diabolské pokusenia. Tento boj, pokusenie mal aj Pán Ježiš proti diablu.
- ⇒ fyzická oblasť (chlieb) – „*Premeň kamene na chlieb!*“ – Trocha väčší kus chleba pre nejaký kompromis – Boh je mocný kamene premeniť na deti Abrahámove. „*Keď títo budú mlčať, kamene budú hovoriť.*“ Pán Ježiš kamene premenil, lenže nie na vlastne dobro, nie na nasýtenie svojho hladu, nie na diablov príkaz a nie podľa jeho predstavy. On premieňa ľudí s kamenným srdcom na Božie deti. Premenené kamene hovorili na Letnice!
 - ⇒ duševná oblasť (sláva) – „*skoč dole a budeš slávny*“. Pán Ježiš splnil aj túto oblasť. Lenže ináč než to satan chcel. On zostúpil z oveľa väčšej výšky, zostúpil z nebies, ponížil sa a obetoval svoj život.
 - ⇒ duchovná oblasť (moc) – „*skláňaj sa predo mnou a ja ti dám moc, všetko ti dám, je to moje!*“ Dovtedy to všetko patrilo satanovi, ale neprávom. On uzurpoval vlastnícke právo a moc. Po vzkriesení Pán prehlásil: „*Mne je daná každá moc na nebi a na zemi!*“
- b) Boj za iných ľudí, za potreby a problémy iných, v duchu (na diaľku) proti pôsobeniu moci temnosti v ponebeských oblastiach v ich živote.
- c) Priamy zápas, priama konfrontácia s diablom. Služba oslobodenia. Je to najtuhší boj.

Mnoho kresťanov ide do boja, bojuje a chce mať víťazstvo len na tomto treťom fronte, sústreďujú sa len na boj proti diablu a pritom zabúdajú bojovať proti vlastným hriешným telesným žiadostiam, proti svojej starej prirodzenosti a lákadlám tohto sveta. Týmto spôsobom práve otvárajú cestu pre diabla do svojho života. On príde najprv práve skrz žiadosti tela a lákadla sveta. Keď nič nerobíš proti tomu, pôjde ďalej a nemôžeš ho vyhnať, lebo si mu dal priestor a právo. Je to nebezpečne stupňujúci sa proces. Lot sa dostal do zajatia pre svoju chamtivosť. Najprv sa dostal do zajatia chamtivosti vtedy, keď si podľa žiadostí svojich očí vybral územie okolia Sodomy. Neskôr sa však dostal do zajatia nepriateľov. Achitofel sa najprv pridal k vzbúrencom, potom sa stal obeťou svojej pýchy a urazenosti a spáchal samovraždu pretože Absolón nerešpektoval jeho radu. Judáš skrz chamtivosť otváral dvere satanovi. Už dlhší čas kradol spoločné peniaze skupiny učeníkov, za peniaze bol ochotný zradiť Pána, potom spáchal samovraždu.

Diabol je zákerný nepriateľ. Keď na jednej strane boj sa uľaví, začína na druhej. Kam by sme mohli utiecť pred bojom? Museli by sme utiecť von zo sveta. Ale ako? Boju sa môžeš vyhnúť jedine, keď urobíš s diablom kompromisy. Pokoj však ani vtedy nebudeš mať! Keď neukrižuješ a nestrážiš žiadosti svojej starej prirodzenosti, keď nevysporiadaš svoj život, diabol ťa naháňa ďalej do väčších problémov, do poviazanosti, možno na psychiatriu, ba do posadnutosti až do samovraždy. On je krutý a zákerný nepriateľ, ktorý boj berie smrteľne vážne. Žiaľ, kresťania to neberú dosť vážne, ale berú to športovo a zábavne. Potom nie je div, že prichádzajú porážky. Ep. Žid 12:4 hovorí, že s hriechom máme bojovať až do krvi.

Potrebujeme teda poznať pravidlá duchovného boja a bojovať zákonite, aby sme boli korunovaní. Jk 4:7 – „*Podďajte sa Bohu, sprotivte sa diablu a utečie od vás.*“ Pravidlom je po prvé poddať sa Bohu, čo znamená bojovať a mať víťazstvo predovšetkým na prvom a druhom fronte. Ak chceš zvíťaziť nad diablom, najprv musíš sa naučiť zvíťaziť nad sebou, potom nad lákadlami tohto sveta. Až potom sa môžeme úspešne postaviť proti úskočnostiam diablovým. Synovia Skévovi nemali oprávnenie a pomazanie, len chceli kopírovať metódu apoštola Pavla. Museli zahanbené utekať s roztrhanými šatami.

Sú 3 skupiny bojovníkov:

- Tí, ktorí „pre pokoj“ **odmietajú boj**, urobili kompromis, vzdávajú sa alebo už sa unavili a zložili zbrane. Sú porazení a začnú bojovať proti telu a krvi, proti ľuďom.
- **Žoldnieri**. Bojú len pre svoje zisťné záujmy, pre peniaze, pre vlastnú slávu. Pre nich je boj dobrodružstvom. Hľadajú len vzrušujúce zážitky. Sú náladoví, bojú len občas, keď chcú a keď nechcú, nebojú. Dávid raz nešiel do boja, nudil sa a prehral. Stal sa smilníkom a vrahom.

➤ **Vlastenci.** Sú vycvičení vojaci, poslušní a obetaví. Im je boj srdcovou záležitosťou. Milujú svoju vlasť a svojho Veľvodcu, bojujú za Ježiša („za Hospodina a Gedeona!“) a sú ochotní obetovať svoj život za vlasť. Sú nebezpeční pre kráľovstvo tmy.

Aké máme zbrane? „Zbrane nášho bojovania nie sú telesné.“ (2Kor 10:3-6, Ef 6:10-19).

1) Ochranné zbrane – Ef 6:10-18. *Preto vezmite na seba celú zbraň Božiu, aby ste mohli odolať v ten zlý deň a vykonajúc všetko stáť. Teda stojte majúc svoje bedrá opásané pravdou a súc oblečení v pancier spravodlivosti a majúc nohy obuté v hotovosti evanjelia pokoja. A pritom pri všetkom vezmite štít viery, ktorým budete môcť uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého. A vezmite aj prilbu spasenia...*“ Opasok pravdy, pancier spravodlivosti, obuv hotovosti evanjelia pokoja, štít viery, prilba spasenia, modlitba, pôst, Božia bázeň, modlitba v jazykoch, vzývanie moci krvi Pána Ježiša Krista. **Tieto sú obranné zbrane.**

Prilba spasenia chráni našu myseľ. Diabol najčastejšie útočí na náš myšlienkový svet, na naše myšlienky, myslenie. Preto je potrebné zajať svoje myšlienky do poslušnosti Krista! (2 Kor 10:5).

a) Potrebujeme obranu. Buď ukrytý v krvi Pána Ježiša tak, ako Izrael bol v Egypte pod ochranou krvi baránka, ktorou pokropili zárubne dverí (2M 12:21-23, 28-30). Tí, ktorí boli v dome, boli chránení krvou baránkovou. Krv Kristova satanovi pripomína jeho porážku na kríži a pre nás je ochranou, ak zostaneme skrytí pod Jeho krvou. Ak by Izraelci boli vyšli v tú noc z domu, krv baránka by už ich nechránila. To znamená, že keď my dobrovoľne koketujeme s pokušením, krv Kristova nás nechráni. Buďme opásaní pravdou, oblečení do panciera spravodlivosti, na hlave majme tiež prilbu spasenia a v ruke štít viery, na ktorom môže byť uhasený každý ohnivý šíp nepriateľa.

b) Niekedy potrebujeme aj útek – nie pred nepriateľom, ale pred hriechom. Boží vojaci na chrbte nemajú pancier a pri úteku z boja sú zraniteľní nepriateľom. Neplatí to však o úteku od hriechu. Jozef utiekol od hriechu, i keď sa dostal za to do väzenia (1M 39:42). Božie Slovo hovorí, aby sme utekali od smilstva (1Kor 6:18), od modlárstva (1Kor 10:14), od milovania peňazí, lebo to je koreňom každého zla (1Tim 6:9-11). Tiež utekajme od hriechnych žiadostí mladosti (2Tim 2:22).

2) Útočiace – Ef 6:17-19: meč Ducha, ktorým je slovo Božie, modlitba, moc mena PJKr., modlitba v jazykoch, chvály. Okrem toho máme k dispozícii autoritu mena a krvi Pána Ježiša.

„Oni zvíťazili ... pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.“ (Zj 12:11). Jeho krv je ochrana, Jeho meno je autorita, slovo svedectva je útočná zbraň, meč. **Má platnosť len keď nemiluješ svoj život až do smrti.**

Pán nás nepovolal len k tomu, aby sme sa stále iba bránili a ustupovali do úzadia. Niekedy sa musíme ozvať za pravdu, proti hriechu a nespravodlivosti, a pritom používať meč Ducha, ktorým je Slovo Božie. Pán Ježiš na púšti zvíťazil nad púšťou preto, lebo používal meč Božieho Slova v moci Svätého Ducha. Poznávaj a používaj tento meč. Hľadaj naplnenie Svätým Duchom. Chváľ Pána, spievaj oslavné piesne, ktoré sú mocnými prostriedkami v duchovnom boji. Treba si uvedomiť, že náš boj nie je proti telu a krvi, nie proti ľuďom, ale proti duchovným mocnostiam temnosti, ktoré pôsobia v ponebeských oblastiach. Víťazstvo nad nimi môžeme mať len vtedy, ak svoj život plne podriadiť Bohu (Jk 4:7, Zj 12:11).

Ako používať zbrane? Žalm 18:35 – Boh učí moje ruky bojovať. Namiesto štítu nemôžeš používať meč, dokonca bez prilby. Potrebujeme poznať pravidlá (Božie Slovo) a bojovať podľa pravidiel, zákonite „A keď aj niekto zápasí nebude korunovaný, keby nezápasil zákonite.“ (2Tim 2:5). Namiesto pokánia alebo proti vášňam a žiadostiam, namiesto sebazapierania nemôžeme používať chválospevy. V boji proti starej prirodzenosti nie je účinné bojovať proti démonom. Démonov treba vyháňať a starú prirodzenosť ukrižovať. Nedá sa to naopak: starú prirodzenosť vyháňať a démonov ukrižovať!

Formy boja: aj chvály, ale to môže byť len veľmi jednostranný a chvíľkový boj.

Taktika boja. Je potrebné poznať taktiku nepriateľa „...lebo nie sú nám neznáme jeho úmysly.“ (2Kor 2:11). Tiež je potrebné poznať Božiu stratégiu, Jeho plány a taktiku pre nás. Mojžiš pri Červenom mori, proti Amalechovi. Taktika proti Jerichu. Gedeon, Dávid, Jozafat.

Srdce je bojiskom – Ester mala boj vo svojom srdci, Gedeon mal boj v sebe, keď mal rozbiť modly svojho otca. Ako je to dnes? – Svätý Duch je duchom pravdy, ktorý usvedčuje. Úprimný človek pod usvedčením Svätého Ducha nemôže zostať dlhodobo v nepravde. Sebadisciplína, obetovanie, byť čestný, dochvilný, spoľahlivý – je to boj. Vykúpiť si čas, prísť na čas do zhromaždenia, prichádzať do zboru aj cez týždeň, chváliť Pána, je to boj. Potrebujeme si rozťahnuť svaly, zvýšiť latku tvrdo pracovať na sebe a cvičiť sebadisciplínu. Zapierať seba, dávať desiatky Pánovi, slúžiť, navštevovať, ovládať svoj jazyk – je to boj. Cesta k víťazstvu a vláde vedie cez sebaovládanie.

Čo, keď nezvíťaziš? Budeš porazený! Koľko stroskotaných ľudí je len preto, lebo nebrali vážne to, čo Boh berie smrteľne vážne. Najmä v dobe, ktorá je pred nami.

Víťazi s palmami: Zj 2:7, 11, 17, 26, 3:5, 12, 21, 7:9-17, 12:11, 21:4-8. **Som aj ja v tom zástupe? Aj ty si tam?** Boh zotrie každú slzu z ich očí. Ale nevojde tam však nič nečistého a poškrvňujúceho. Naša viera zvíťazí nad svetom! „*Preto zložme každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech a tak s trpezlivosťou bežme pred nami ležiaci beh o závod!*“ (Žid 12:1).

AKO ZVÍŤAZIŤ?

- 1. Chceš zvíťaziť? Skutočne?** Nie každý chce! Mnohí sa už unavili alebo zľahostajneli. Niektorým sa svedomie tak otupilo, že sú úplne necitliví a ľahostajní nielen voči pokušeniu, ale aj voči hriechu. Mnohí sa vzdali a vrátili sa späť na širokú cestu.
- 2. Ak skutočne chceš zvíťaziť, prvým predpokladom víťazstva je biblické znovuzrodenie.** Ak niekto nie je znovuzrodeným kresťanom, jeho stará prirodzenosť nie je schopná premôcť moc pokušenia.
- 3. Ale aj znovuzrodený kresťan potrebuje bojovať, bdieť a modliť sa.** Potrebuje denne krmieť svoju dušu Božím slovom, byť neustále na stráži a v duchu stále chodiť v spojení s Pánom.
- 4. Je potrebné spoznať prichádzajúce pokušenie.** Nemôžeme ignorovať a bagatelizovať jeho význam alebo ho považovať za niečo zábavné. Potrebujeme si uvedomiť, že sa tu nehrá o fazuľky, ale je to veľmi tuhý boj. Nepriateľ je krutý a zákerný. Berie duchovný boj veľmi vážne. Diabol nevzal dovolenku na tento rok. Dokonca diabol nerešpektuje ani cirkevné sviatky. Ani na Vianoce nemá voľno.
- 5. Učiň radikálne rozhodnutie!** Je veľmi ľahká vec dostať sa do hriechu. A keď diabol človeka dostal do pasce, tak ľahko ho nepustí. Byť v zajatí hriechu je akýsi bludný kruh, lebo často treba hriech hriechom zakrývať. (Např. krádež alebo cudzoložstvo klamstvom, potom klamstvo klamstvom a ďalším a ďalším klamstvom). Preto cesta z tohto bludného kruhu von je jedine radikálne rozhodnutie, radikálny útek k Bohu, vyznanie. Hriech sa neoplatí skrývať. Nie je taká tajná vec, ktorá by nebola odkrytá (Lk 12:2-3). Boh sa o to postará. Daniel a jeho priatelia sa rozhodli, zaumienili si v svojom srdci, že sa nebudú poškrvňovať s jedlom babylonského kráľa (Dan 1:8). Traja mládenci si zaumienili, že sa nesklonia pred zlatým obrazom, pred modlou ani pod hrozbou smrti v ohnivej peci, pretože slúžili jedinému živému Bohu, ktorého poznali a ktorý ich nakoniec zachránil (Dan 3). Nevenuj čas satanovi, ak nemusíš, nechod tam, kde sám dopredu vieš, že číha na teba nebezpečenstvo. Udržuj duchovnú hygienu. Nedovoľ, aby nejaký hriech dlhodobo zakotvil v tvojom živote. Vyhýbaj sa nude a snaž sa svoje prázdne chvíle vyplniť užitočne pre svoj duchovný život a v službe pre iných.
- 6. Poznaj svoje postavenie a autoritu v Kristovi, moc mena a krvi Pána Ježiša.** Nesmieš sa poddať pokušeniu, ale sa mu musíš postaviť na odpor.
- 7. Obleč si a používaj duchovnú výzbroj** (Ef 6:10-18).
- 8. Keď sám nestačíš, zdôver sa o svojich bojoch skúsenejším bratom.** Diablovou taktikou je, našepkávať: „*Nepovedz to nikomu, len sa tráp sám. Aj tak ťa nikto nepochopí!*“ – Never tomuto klamstvu!

- 9. Nevzdávaj sa ani vtedy, keď si podľahol pokušeniu.** Neobstáť v pokušení je ako pád do blata. Možno si spadol preto, že si opustil Otcovu ruku. Nezostaň však ležať v blate. Rozdiel medzi prasaťom a mačkou je ten, že kým prasia sa cíti dobre v blate, mačka okamžite vyskočí a začne sa umývať. I keď si neobstal v pokušení, povstaň, čiň pokánie a choď ďalej. Diablovou taktikou je, aby ťa dostal do pasce hriechu a potom ti našepká, že už pre teba nie je milosť. On ťa chce zničiť. Nikdy to neprijmi! Máme Veľkňaza, ktorý sa po pravici Otca prihovára za nás. On nás učí v tomto novom živote chodiť, bojovať a zvíťaziť. Novú šancu nemôžeme však brať ľahkovážne, s ľahostajným postojom. Uvedomme si, že pád do hriechu v nás pôsobí nepokoj, zármutok a zarmucuje tiež nášho nebeského Otca. Nie je Božou vôľou, aby kresťan bol neustále gniavený pádom do hriechu, ale aby zvíťazil nad pokušením. On nedopustí na nás pokušenie nad naše sily, len také, ktoré unesieme a ktoré je potrebné k našej výchove a duchovnému rastu. Zároveň nám ukáže aj východisko z pokušenia von.

Nech ti Pán dá víťazný a radostný kresťanský život! Nech ti v tom pomôžu aj tieto riadky!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 23. časť – DVE ŠELMY (antikrist a jeho falošný prorok)

Zjav 13:1-18 „A videl som vystupovať z mora šelmu, ktorá mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania. A šelma, ktorú som videl, bola podobná pardovi, a jej nohy boli ako nohy medveďa a jej ústa ako ústa leva. A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc. A videl som jednu z jej hláv ako doťatú na smrť, ale jej smrteľná rana bola uzdravená. A divila sa tomu celá zem hľadiac za šelmou. A klaňali sa drakovi, ktorý dal šelme takú moc, a klaňali sa i šelme a hovorili: Kto je podobný šelme, a kto môže bojovať s ňou?! A boli jej dané ústa, ktoré hovorili veľké veci a rúhania, a bola jej daná moc, aby trvala štyridsaťdva mesiacov. A otvorila svoje ústa rúhať sa proti Bohu, rúhať sa jeho menu a jeho stanu i tým, ktorí stania na nebi. A dalo sa jej, aby bojovala so svätými a premohla ich. A dala sa jej moc nad každým pokolením a nad každým ľudom i jazykom i národom. A budú sa jej klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta. Ak má niekto uši, nech počuje! Ak vedie niekto do zajatia, pôjde do zajatia; ak zabije niekto mečom, musí byť zabitý mečom. Tu je trpezlivosť a viera svätých. A videl som inú šelmu, vystupujúcu zo zeme, ktorá mala dva rohy, podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak. A vykonáva všetku moc prvej šelmy pred ňou a pôsobí, aby sa zem i tí, ktorí bývajú na nej, klaňali prvej šelme, ktorej to smrteľná rana bola uzdravená. A robí veľké divy, takže aj ohňu dáva zostupovať z neba na zem pred ľuďmi. A zvodí tých, ktorí bývajú na zemi, pre divy, ktoré sú jej dané urobiť pred šelmou, a káže obyvateľom zeme, aby spravili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča a ožila. A bolo jej dané, aby dala ducha obrazu šelmy, aby aj hovoril obraz šelmy, aj aby urobila to, aby všetci, ktorí by sa neklaňali obrazu šelmy, boli pobití. A pôsobí to, aby všetkým, malým i veľkým, bohatým i chudobným, slobodným i sluhom dali ryté znamenie na ich pravú ruku alebo na ich čelo, a aby nikto nemohol ani kúpiť ani predať iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena. Tu je múdrosť. Kto má um, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. A jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť.“

o – O – o

PRVÁ ŠELMA – ANTIKRIST

12. kap. sa skončí slovami: „**A stál som na morskom piesku.**“

13. kap. sa začína slovami: „**A videl som vystupovať z mora šelmu, ktorá mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania.**“ (1. verš).

Ján vidí šelmu vystupujúcu z mora.

More predstavuje padlé ľudstvo – národy, nespokojnosť búriacich sa národov.

Zjav 17:15 „A povedal mi: **Vody, ktoré si videl**, kde sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky.“

Lk 21:25 „A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovretie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď **bude hučať more a vlnobitie...**“

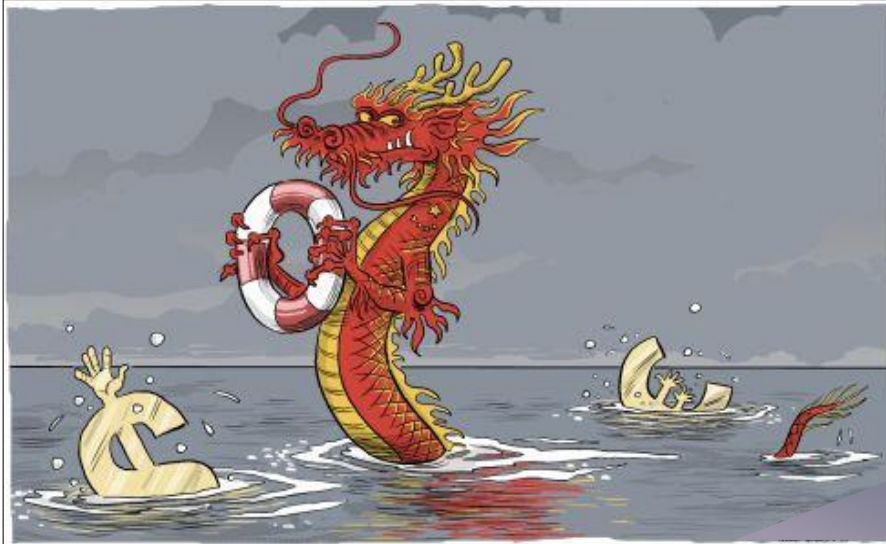
Dnešný svet je ako búriace sa more. Všade vládne zmätok, chaos, anarchia, vzburá. **Ľudia volajú:** „Kde je silná ruka, silný muž, ktorý urobí poriadok?“ Zrazu sa ukáže jeden silný muž, **vystupuje z mora búriacich sa národov s autoritou:** „...mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania.“ **Jeho právomoc, autorita bude priamo od satana.** „A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc.“ (2.v.).

Bude to napodobnenina, protiklad trojjediného Boha, „Anti-trojica“:

Otec	–	satan
Syn	–	antikrist
Svätý Duch	–	falošný prorok

Bude mať program na riešení problémov:

- politický: pokoj, mier, ukončiť konflikty, zjednotiť svet, globalizácia
- vyrieši kriminalitu a terorizmus: totálna kontrola
- hospodársko-ekonomický: bezpečný systém
- náboženský: jednotné synkretické svetové náboženstvo – „tolerancia“

Táto karikatúra sa zrodila v čase hospodárskej krízy, keď svetové meny sa začali „potápať“ a sa objavila nová svetová veľmoc, ktorá ponúka svoj záchranný pás. Nejakto takto si môžeme predstaviť vynorenie sa šelmy z búracieho sa mora potápajúceho sa sveta, ktorá bude mať záchranný program. Jedinou podmienkou bude úplne poddanie sa prijatím jej pečate a jej božským uctievaním.

2.v. „A šelma, ktorú som videl, bola **podobná pardovi**, a jej **nohy boli ako nohy medveďa** a jej **ústa ako ústa leva**. A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc.“ O tejto symbolike a porovnanie tejto šelmy zvieratami, ktoré videl prorok Daniel, v 7.-ej kapitole svojej knihy, budeme hovoriť v 26.-ej časti: „Podobnosť medzi štvrtým zvieratom Dan 7. a medzi šelmou zo Zj 13.“

3 „A videl som jednu z jej hláv ako doťatú na smrť, ale jej smrteľná rana bola uzdravená. A divila sa tomu celá zem hľadiac za šelmou.“ – Obnova Rímskej ríše – EÚ – Už boli snahy (Napoleon, Hitler).

4.-10. „**A klaňali sa drakovi**, ktorý dal šelme takú moc, a **klaňali sa i šelme** a hovorili: Kto je podobný šelme, a kto môže bojovať s ňou?! A boli jej dané **ústa, ktoré hovorili veľké veci a rúhania**, a bola jej **daná moc, aby trvala štyridsaťdva mesiacov**. (Obmedzený čas pôsobenia – 3 ½ roka.) A **otvorila svoje ústa rúhať sa proti Bohu**, rúhať sa jeho menu a jeho stanu i tým, ktorí stania na nebi. A **dalo sa jej, aby bojovala so svätými a premohla ich**. A dala sa jej moc nad každým pokolením a nad každým ľudom i jazykom i národom. A **budú sa jej klaňať všetci**, ktorí bývajú na zemi, **ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka**, zabitého od založenia sveta. **Ak má niekto uši, nech počuje!** Ak vedie niekto do zajatia, pôjde do zajatia; ak zabije niekto mečom, musí byť zabitý mečom. **Tu je trpezlivosť a viera svätých.**“

Dnes je ľahké byť kresťanom, aspoň u nás. Tu sa ukáže, kde je pravá viera a trpezlivosť svätých. **Pripomína mi to** troch mládencov v Babylone, ktorí radšej išli do ohnivej pece, ale sa nesklonili pred zlatým obrazom (Dan 3. kapitola).

Duch antikrista už pôsobí. Je veľmi dôležitá vec pre cirkev: Dar rozoznávania duchov!

o – O – o

DRUHÁ ŠELMA – FALOŠNÝ PROROK

Zjav 13:11-18 – „A videl som inú šelmu, vystupujúcu zo zeme, ktorá mala dva rohy, podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak. A vykonáva všetku moc prvej šelmy **pred ňou** a pôsobí, aby sa zem i tí, ktorí bývajú na nej, klaňali prvej šelme, ktorej to smrteľná rana bola uzdravená. A robí veľké divy, takže aj ohňu dáva zostupovať z neba na zem pred ľuďmi. a zvodí tých, ktorí bývajú na zemi, pre divy, ktoré sú jej dané urobiť pred šelmou, a káže obyvateľom zeme, aby spravili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča a ožila. A bolo jej dané, aby dala ducha obrazu šelmy, aby aj hovoril obraz šelmy, aj aby urobila to, aby všetci, ktorí by sa neklaňali obrazu šelmy, boli pobití. A pôsobí to, aby všetkým, malým i veľkým, bohatým i chudobným, slobodným i sluhom dali ryté znamenie na ich pravú ruku alebo na ich čelo, a aby nikto nemohol ani kúpiť ani predať iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena. Tu je múdrosť. Kto má um, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. A jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť.“

o – O – o

Ján videl aj druhú šelmu vystupujúcu zo zeme, ktorá mala dva rohy.

Táto šelma vystupuje zo zeme (z podsvetia) – pred šelmou (antikristom), ktorý vystupuje z mora. Bude to falošný prorok, ktorý pripravuje cestu pre nástup antikrista tak, ako Ján Krstiteľ pripravoval cestu pre nástup Mesiáša, Pána Ježiša Krista. O ňom, o tejto druhej šelme je napísané, že „...**mala dva rohy (politickú a ideologickú-náboženskú moc), podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak (imitácia zbožnosti)**. Bude to ministrom propagandy antikrista, jeho programový reklamný agent, jeho špecialista a poradca. Bude mu robiť celosvetovú reklamu. Bude mať silný vplyv na ľudí tak, ako aj dnes niektorí politici dokážu svojimi rečami strhnúť davy na svoju stranu. Potom príde veľké vytriezvenie. A ľud toto má rád!

Falošný prorok pravdepodobne bude nejaký mediálny magnát, ktorý bude mať vo svojej moci všetky celosvetové médiá so všetkými svojimi diabolskými trikmi a klamnými zázrakmi (odporúčaný film: „Megiddo - omega code2“). **Sme svedkami obrovskej celosvetovej mediálno-informačnej revolúcie**. Pád železnej opony musel prísť preto, lebo východoeurópske štáty oproti Západu na tejto oblasti boli zaostalé.

Pri jeho propagácii veľkú úlohu majú médiá, globalizácia, globálne všeludské myslenie, popularizácia šeliem (dinosaur, príšery), detské filmy, počítačové hry, skrytá reklama, propagovanie napr. mikročipov (móda, tetovanie, piercing). Ľudia budú tieto veci, ako aj jeho samotného vítat' s veľkým nadšením.

A vykonáva všetku moc prvej šelmy pred ňou – (časovo alebo miestne?) a **pôsobí,**

- **aby sa tí, ktorí bývajú na nej, klaňali prvej šelme, ktorej to smrteľná rana bola uzdravená.**
- **A robí veľké divy, takže aj ohňu dáva zostupovať z neba na zem pred ľuďmi.**
- **A zvodí tých, ktorí bývajú na zemi, pre divy, ktoré sú jej dané urobiť pred šelmou,**
- **a káže obyvateľom zeme, aby spravili obraz šelme, ktorá mala ranu od meča a ožila.**
- **A bolo jej dané, aby dala ducha do obrazu šelmy, aby aj hovoril obraz šelmy,**
- **aj aby urobila to, aby všetci, ktorí by sa neklaňali obrazu šelmy, boli pobití.**
- **A pôsobí to, aby všetkým, malým i veľkým, bohatým i chudobným, slobodným i sluhom dali ryté znamenie na ich pravú ruku alebo na ich čelo, a aby nikto nemohol ani kúpiť ani predáť iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena. Tu je múdrosť. Kto má um, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. A jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť.“**

Častou otázkou je, či sa dozvieme, kto bude antikrist? Alebo Cirkev PJKr. už tu nebude?

Zdá sa, že to pečatenie bude robiť **pred ňou** (pred prvou šelmou, pred antikristom) jeho falošný prorok (druhá šelma). Na to by sme mali byť duchovne a psychicky pripravení.

„**Pred ňou**“, to znamená ešte pred nástupom antikrista, teda v prvej časti 7 ročného veľkého súženia*), ktorú dobu Zj 3:10 nazýva „hodinou pokušenia“. Druhá časť tohto 7 ročného veľkého súženia už bude doba vylitia kalichov Božieho hnevu. I keby Cirkev bola vytrhnutá pred nástupom krutovlády antikrista, pôsobenie jeho predchodcu, jeho zvody a pečatenie asi dočká sa ešte na zemi.

*) *O tomto 7 ročnom období vid' 28. časť – Tajomstvo sedemdesiatich „týždňov“ v knihe Daniela.*

Je dôležité vedieť, že prijatie alebo neprijatie znamenia šelmy bude vecou osobného rozhodnutia každého človeka za satana alebo za Boha. Nikto nebude očipovaný násilím, i keď psychologický nátlak bude veľmi silný. Tiež je dôležité vedieť, že toto znamenie šelmy bude vsadený mikročip **na pravú ruku alebo čelo**. Aj dnes je už veľa ľudí, ktorí majú mikročip vo svojom tele, ale to ešte nie je ten znak šelmy, len jeho propagácia. Situácia v tej dobe bude vážnejšia. Tí, ktorí nezoberú na seba pečať šelmy nebudú môcť kupovať a predávať: „**aby nikto nemohol ani kúpiť ani predáť iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena.**“

Toto zrejme nebude otázkou nejakého zákazu. Pravdepodobne pôjde o to, že peniaze vo fyzickej forme už nebudú existovať, hodnotu kreditu bude obsahovať čip, skrz ktorý sa uskutočňujú všetky transakcie. S veľkou pravdepodobnosťou tento čip bude tiež nahradzovať aj zámky – teda ľudia bez čipu sa nedostanú domov, ani do práce, k lekárovi, do verejných budov, atď. Ľudia, ktorí neprijmú antikristove znamenie, sa zrazu stanú bezdomovcami, nezávisle na tom, aký veľký majetok budú vlastníť. Bude to doba veľkej skúšky viery: komu, alebo čomu dajú prednosť, satanovi, alebo Kristu ??? Budú mať dosť sily svoj majetok opustiť, alebo sa nechajú očipovať a kvôli majetku, ktorý budú mať len krátky čas, pôjdu do večného zahynutia??? Tu sa ukáže a dokáže, kde je „*trpezlivosť a viera svätých*“ (Zj 13:10, 14:12). Možno, Boh zázračným spôsobom sa o svojich postará (Žalm 33:18-19, 37:18-19, 78:19). Určite však, mnohí z nich budú aj zabití. Pán Ježiš však povedal: „*Nebojte sa tých, ktorí vražia telo a ktorí nemôžu zavraždiť dušu - a ktorí potom nemajú viacej čo urobiť* (u Lukáša) - *ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatratiť v pekle.*“ (Mt 10:28, Lk 12:4). A zase tí, ktorí jej pečať na seba zoberú, budú piť z kalichov Božieho hnevu a budú mať na tele vtedy (Zj 14:9-10, 16:2). **Ak dovtedy nepríde Pán, ČO SI VYBERIEŠ?**

Osobne si myslím, že Pán – ako Dobrý Pastier – pozná svojich, a pred týmto utrpením tých slabších, starších, ale v Kristu spravodlivých a detí cez bránu smrti zoberie k sebe. Možno, bude to bolestné pre rodičov, ale bolo by hroznejšie vidieť svoje deti hladovať. Možno na túto dobu sa vzťahujú slová Pána Ježiša: „*Lebo hľa, idú dni, v ktorých povedia: Blahoslavené neplodné, a životy, ktoré nerodili, prsia, ktoré nekojili.*“ (Lk 23:29). Pretože „*Spravodlivý hynie, a nieto nikoho, kto by si to vzal k srdcu, a mužovia milosti sú braní preč so sveta, kým nie je nikoho, kto by tomu rozumel, že pred príchodom zlého vychvátený býva spravodlivý.*“ (Iz 57:1). Avšak je isté, že táto doba bude mať martýrov, cez mučenícku smrť ktorých Pán bude oslávený!

Čo bude skôr: vytrženie alebo zjavenie antikrista? Môj názor: Aj tak bude tak ako bude! Budme ako múdre panny! Milujme a čakajme svojho Ženícha, majme s Ním vzťah lásky, úplne Mu dôverujme, starajme sa o to, aby naše nádoby boli plné olejom Svätého Ducha a počítajme aj s tou alternatívou, že Ženich môže meškať, môže skôr nastať tma, polnoc a potrebujeme, aby naše lampy svietili (Mt 25:1-13).

9. verš: „*Ak má niekto uši, nech počuje!*“

Daj Pán, by sme verní ostali! Žime v očakávaní Ženícha a nie v očakávaní antikrista!

o – O – o

Pre zaujímavosť a lepšiu orientáciu ešte pripojím svedectvo inžiniera Dr. Carla Sandersa, ktorý sa zúčastnil práce tímu zaoberajúceho sa výskumom a vývojom mikročipov účelom identifikácie ľudí. (Na YouTube sú jeho prednášky v angličtine).

Dr. Carl Sanders - svedectví designéra mikročipu

Dr. Carl W. Sanders je elektronický inžinier vynálezce, autor a konzultant pro různé vládní organizace, stejně jako IBM, General Electric, Honeywell a Teledyne. Je také výhercem President's and Governor's Award for Design Excellence. Následující jsou části jeho svedectví.

Třicet let mého života jsem strávil v inženýrském designování [design engineering] a elektronice, designování mikročipů v oblasti biomedicíny. V roce 1968 jsem byl zapojen v projektu výzkumu a vývoje týkajícího se páteřního spojení [spinal bypass] mladé ženy, která měla zlomenou páteř. Hledala se možnost spojení motorických nervů.

Byl to projekt, který nás všechny vzrušoval. Bylo tam zapojeno přes sto lidí a já jsem byl vedoucím inženýrem. Tento projekt vyvrcholil v mikročipu, o kterém nyní mluvíme – mikročip, který bude identifikací a „značkou bestie“.

Když jsme pracovali na mikročipu, neměli jsme potuchy, že by to někdy mohl být identifikační čip. Dívali jsme se na to jako na dělání humanitární věci.

Úplně poprvé jsme dělali integraci [včlenění] tak vysokého stupně. Tento tým byl z lidí z Boston Medical Centre, Motorola, General Electric, nějací lidé ze San Jose a Stanfordu – byla zapojená docela velká skupina lidí. Moje zodpovědnost byla za konstrukci čipu samotného, ne za jeho lékařskou stránku.

Jak se začal čip vyvíjet, nastal v projektu čas, kdy řekli, že finanční návratnost na spojování zlomených páteří pro nás nebyla tak výnosná, abychom v tomto zůstali, takže jsme se museli zaměřit jinak.

Všimli jsme si, že frekvence čipu měla velký vliv na chování a tak jsme šli tímto směrem a zaměřili se na modifikaci chování. Projekt se téměř obrátil do elektronické akupunktury, protože s čím se skončilo, bylo vložení mikročipu, aby vydal signál, který by ovlivnil určité oblasti. Byli schopni určit, že můžete způsobit změny chování.

Jeden z projektů byl označen Phoenix Project, který dělal výzkum s Vietnamskými veterány. Měli jsme čip zvaný Rambo čip. Tento čip opravdu způsoboval zvýšené proudění adrenalinu.

Zajímalo by mě, kolik z vás ví, že můžete zastavit produkci podvěsku mozkového [impuls podvěsku mozkového, který způsobuje proudění estrogenu], můžete dát osobu do okamžité menopauzy a není žádné početí. Toto bylo testováno v Indii a dalších různých částech světa. Takže zde máte nástroj antikoncepce, založený na mikročipu.

Mikročipy mohou být také použity pro migrény, úpravy chování [nálad] nahoru a dolů, sexuální stimulanty a sexuální sedativum. Byly použity ve vězeních pro sexuální delikventy a pederasty.

Tento čip má dvěstěpadesát tisíc (250 000) komponentů, vestavěnou malou lithiovou baterii a nabíjecí okruh. Čip je velice malý, projde skrze injekční jehlu. Jeden z problémů, na který jsme přišli, byl, že je nutno tuto věc nabíjet. Nemůžete si přijít a jednou za rok vyměnit baterii jako u hodinek, proto je tam zabudovaný znovunabíjecí okruh, který pracuje na změnách teploty.

Vynaložili jsme mezi milion a půl až dvěma miliony dolarů pokoušejíce se stanovit místa na těle, kde se teplota mění nejdramatičtěji. **Místa, se kterými přišli, byly - čelo, zrovna pod vlasovou linií a hřbet pravé ruky.**

Potom, co Bůh uložil pozvání na můj život a já se začal dívat do písem, porozuměl jsem proč. Podívejte se na Zjevení Jana 13:16-18 „...A dělá všechny - maličké i mohutné, a bohaté i skloněné, a neomezované i otrocky, aby jim dala značku přes jejich pravou ruku nebo přes jejich čela a aby někdo nemohl kupovat nebo prodávat, jestli by nedržel značku nebo jméno bestie nebo počet jejího jména, Zde je moudrost: ten držící rozum, ať si spočítá počet bestie - protože je to počet člověka - a její počet je šest set šedesát šest.“ [Originální řečtina říká ÉPI - PŘES nebo NA jejich pravou ruku nebo jejich čela].

Pán mi řekl: Podívej se na slovo "značka", vyhledej si jej v řečtině. Mám zde stránky ze Strongovy konkordance [tak si to můžete zkontrolovat sami]. Slovo "charagma" znamená škrábnutí, rytinu, značku jako znak otroctví, nebo seknutí, což nás vede ke slovu "charax" - vbodnutí, což je ze slovesa znamenajícího "naostřit do špice nebo bodu". Já věřím, že co Jan viděl, když mu Ježíš dával knihu Zjevení, byla injekční jehla.

Bůh mi ukázal i něco jiného, řekl, Podívej se na slovo pro "šest set šedesát šest". Je to "CHI-XI-STIGMA", což znamená vpíchnout nebo přilepit značku, vyrytou nebo vbodnutou pro uznání vlastnictví.

Během projektu, projektový inženýr nemá vždy kontrolu přes všechno a jedna z věcí, proti které jsem bojoval, bylo použití lithia jako zdroje baterie, ale NASA dělali v té době hodně s lithiem a byl to tehdy trend. Nelíbila se mi idea lithia, protože jsem cítil, že bylo v některých oblastech rizikové. Chtěl jsem jít s nějakým jiným zdrojem, ale nedovolili to. Mluvil jsem s jedním z doktorů o koncentraci lithia, použitého v mikročipu. Řekl jsem, "Co se stane, jestli se to porouchá< když to bude třeba naraženo a ten čip se porouchá? Ten doktor byl atheista a odpověděl, **"Udělá to vřed"**, a podíval jsem se na Zjevení Jana 16:2 „...A odešel ten první a vylil jeho mísu přes zemi a stalo se to zlým a zlomyslným **vředem**, do lidí držících značku bestie a těch, uctívajících její obraz.“

Díval jsem se na tyto věci a dny jsem plakal a Bůh řekl: „Nechej mě se postarat o toto, ty běž a sděluj toto poselství. Ustanovil jsem tě ó synu člověka jako strážného přes hradbu volat šofarem a když nebudeš volat šofarem, jejich krev je na tvých rukou, ale když budeš volat šofarem a oni neposlechnou, krev je na jejich rukou.“ (Ez 33:3-7).

Je mnoho věcí spojených dohromady v těchto dnech. Jsou děti v centrech pečovatelských služeb přijímající čipovou identifikaci. Pacienti Alzheimerovy nemoci to přijímají. Psi a kočky mají implantované mikročipy. V Los Angeles je společnost, tvrdící, že mohou sledovat pohyby jednoho milionu domácích zvířat v rozmezí dva a půl metru (10 feet) skrze tento čip implantovaný v těle těchto zvířat. Jsou nyní zákony na schválení před Kongresem, které dovolí injekci takového čipu do dítěte při porodu pro identifikační důvody.

Nedávno mluvili v novinách o identifikaci "womb to tomb" [od dělohy do hrobu]. President Spojených Států pod Immigration Control Act of 1986, Sec. 100, má autoritu rozhodovat jakýkoliv typ identifikace je nezbytný, jestli viditelný jako tetování nebo neviditelný jako mikročip, takže si myslím, že se musíme dívat na fakta. Cesta pro Zjevení Jana 13:16-18 je už vydlážděná.

Není to snadné poselství, je to tvrdé vyjít s tímto poselstvím a předat je, ale Bůh je přes trůn a my vyhraje, a když zkontrolujete hrob, tak je prázdný a my potřebujeme být tímto vzrušeni! My žijeme v nejméně vzrušující době, v jaké bychom kdy mohli žít. Důvodem proto, že jsme dávaní dohromady jako tělo Kristovo, je držet spolu a podporovat jeden druhého, pozdvihnout jeden druhého.

Lidé se mě ptají, Co bychom měli dělat, kdy se toto stane? Říkám jim, že nezáleží na tom "kdy", ale jestli neznáte "kdo" [vás zachrání], již jste v problému. Neprodávám úkryty proti bombardování, neprodávám místo ve vaší zahrádce, abyste skladovali potraviny. Neprodávám zvláštní rukavice, neprodávám nic. Děním se s vámi o poselství - TECHNOLOGIE JE ZDE.

Měli jsme nad hlavami 23 satelitů, které četly poštovní známku na tenisovém kurtu. Lidé pozorovali záblesky přes oblohu a přemýšleli, z čeho byly. Toto byly satelity stahované ze systému, satelity, které by se křížily s novou sérií satelitů, které šly nahoru. Jestli si myslíte, že udržíte tajemstvím chodit sem do shromáždění každý týden, satelit vám přečte registrační značku každých devatenáct minut, bez jakéhokoliv problému. Tyto satelity jsou Low Earth Orbiting (LEO) - na nízké oběžné dráze země. Nyní (1995) obíhá šedesát šest satelitů 98 až 100 mil vysoko (156-160km). Tyto vám zjistí změnu tělesné teploty ihned, takže vám říkám, není místa kam se ukrýt. Tento druh satelitů se obejde bez všech celulárních věží.

Blížíme se rychle bezhotovostní společnosti. Hillary Clinton řekla, že chtějí každého muže, ženu i dítě aby nosili "smart card" - chytrou kartu. Tato karta má mikročip, který má stejný systém, jako ten pro hřbet ruky, takže systém je připravený pro takový mikročip. Bankomaty (ATM) jsou měněny tak, aby četly tento druh karet. Tyto věci se dějí rychle.

Byl jsem na sedmnácti setkáních typu "One world". Účastnil jsem se setkání v Luxemburgu, Londýně, v Sir Francis Drake Hotelu v San Francisku s mnoha těmito lidmi a celá idea za těmito byla IDENTIFIKACE. Seděl jsem na schůzích s Gatesem z CIA, Bushem, když byl s CIA a Kissingerem, kde se diskutovalo, "Jak můžeš kontrolovat lidi, když je nemůžeš identifikovat? Jak uděláš lidi vědomými potřeby něčeho jako čip?" Najednou přišla idea, "Udělejme, aby si byli vědomi ztracených dětí!" Toto bylo prodiskutováno jako by lidi byli dobytek. CIA přišli s nápadem dávat fotografie ztracených dětí na kartony s mlékem. Od té doby co je čip přijatý, už ty fotografie více nevidíte, že? Posloužily tomuto účelu.

Jak jsme vyvinuli tento čip jako identifikační čip, bylo několik věcí, které chtěli. Chtěli jméno a obraz [fotografii tváře], číslo sociálního zabezpečení s mezinárodními číslicemi, identifikaci s otisky prstů, fyzický popis, rodinnou historii, adresu, zaměstnání, záznamy o daních z příjmu a trestní rejstřík.

Je velice zřejmé, že byla vyvíjena technologie, která bude použita monitorovat, kontrolovat a dokonce zničit občany všech národů. Všude okolo sebe vidíme známky přibližujícího se systému antikrista.

Lidé jsou povzbuzováni, aby vzali nějakou formu značky již nyní. Sedmnáct tisíc dětí již bylo označeno v letech 1990-2, nejsou z toho žádné škodlivé vlivy. Mluvil jsem s mužem ze Švédska a ten řekl, "Dali šesti tisícům mužů ve Švédsku mikročip a ti neměli vůbec žádný problém."

Poselství, které vám musím dát je - "NEBERTE TO". Mikročip pasuje přesně tomu, co bible říká. Není to něco, s čím si můžete hrát a pak z toho vycouvat - "NEBERTE TO"!

Značka bestie se stane povinnou během druhé poloviny velkého útlaku. Aby vzali značku, lidé se budou muset zřít jakéhokoliv boha, do kterého věří a dát autoritu antikristovi - což znamená, že budou muset uctívat Satana, který antikrista posedne. Ale je neúnosná pokuta za převzetí značky a uctívání bestie... "A třetí anděl je doprovázel vykládaje v mohutném hlase, Jestli někdo uctívá bestii a její obraz a vezme značku přes jeho čelo nebo přes jeho ruku i on bude pít z toho vína vzteku Božího, smíchaného, nezředeného v poháru jeho rozhnívání a bude mučen v ohni a síře v pohledu těch svatých andělů a v pohledu beránka" (Zjevení Jana 14:9-10).

Lidi, jedině, co vám mohu říci, je "NEBERTE TO". Je to tady, je to již používané a přichází to celosvětově. Musíme se probudit a vidět, co se děje okolo nás.

Na zprávách CNN v programu o *fundamentálních christianech řekli, "Musíme něco udělat s těmi *fundamentálními christiany". Shirley McLaine v její knize "Out on a Limb" tvrdí, že jedinou zábranou pro plné zavedení Nového Věku (New Age) jsou bibli věřící, znovunarození christiané! Šokuje vás toto? Myslíte, že odstraňují ze škol buddhismus nebo šintoismus nebo mohamedanismus? Můžete přijít a učit tyto jakkoliv chcete, hlavně, abyste neučili bibli.

Ve Phoenixu, nějací lidé chtěli dát do novin inzerát. Chtěli vychovatelku pro dům christianů. Noviny inzerát neuveřejnily, řekli, že byl diskriminující. Toto se dostalo do národních zpráv v celé zemi. Když se všechno ochladilo, stejný člověk dal inzerát pro dům buddhistů. Otiskli inzerát, aniž by se vyptávali. Jsou to christiané proti kterým diskriminují a toto je důvod, proč musíme být spojeni jako lepidlem. Znovu vám říkám - MY VYHRAJEME. Ježíš stál a oni vzali kameny, aby jej ukamenovali a on prošel skrze jejich střed. Musíte rozumět - MY PROCHÁZÍME S NÍM.

Uzavřu s tímto příběhem: Byl mladík, který chtěl být řidičem kamionu. Strávil většinu času na plotě proti cyklonu a pozoroval okolojezdící osmnáctikolové nákladáky. Konečně vyšel devítiletku a nastoupil do školy pro řidiče kamionů. Když přišel čas, aby byl vyzkoušen pro jeho oprávnění, řekli mu, "Mladý muži, řídíš osmnáctikolák naložený ocelí. Jedeš 110 za hodinu, přejedeš přes kopec a vidíš před sebou osmnáctikolák převrácený a ležící přes silnici. Je tam školní autobus plný dětí a skupina mladých ze shromáždění věřících v mikrobuse. Na jedné straně je svah a na druhé plná zeď. Co uděláš?" Mladík chvíli přemýšlel a řekl, "Myslím, že probudím Leroye." Ten zkoušející řekl, "Kdo je Leroy a s vteřinami před nárazem, proč bys budil Leroye?" On tedy řekl, "Víte pane, Leroy je můj spoluridič a spí vzadu. On je z městečka v Tennessee a nikdy neviděl vrak, jako bude tento."

Ten nákladák s návěsem převrácený jako zavírací nůž [Jackknifed semitrailer] je to, co leží před námi, lidi - vy jste ten řidič a Leroy jsou lidi spící vzadu - a lidičky, je čas, abychom probudili Leroye!

Svět směřuje pro největší tlak, který kdy viděl. My se řítíme přímo k soudu Božímu a naneštěstí většina lidí včetně christianů hluboce spí! [Konec svědectví Dr. Carla Sanderse]

(z webové stránky Granosalis – od: „písnička“)

Poznámka: Najnovší objev (19.4.2012) – Nalepovací počítač na čelo!

http://dolezite.sk/Nalepovaci_pocitac_na_celo_teda_znak_selmy_uz_coskoro_115.html#ixzz1sx4LxPM1

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 24. časť – ANTIKRISTOVIA, DUCH ANTIKRISTA, ANTIKRIST**Antikrist v evanjeliách a v epištolách ap. Pavla a Jána**

V Novom Zákone o antikristovi nachádzame nasledovné zmienky:

Pán Ježiš varoval pred falošnými učiteľmi, falošnými prorokmi a falošnými mesiášmi:

Mt 7:15 „Vystríhajte sa falošných prorokov, ktorí k vám prichádzajú v ovčom rúchu, ale vnútri sú dravými vlkmi.“

Mt 24:11 „a povstanú aj mnohí falošní proroci a zvedú mnohých.“

Mt 24:24 „Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky, takže by zviadli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených.“

Mk 13:22 „Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a budú činiť divy a zázraky, aby zviadli, ak by bolo možné, aj vyvolených.“

Apoštolovia hovorili o mnohých antikristoch, o duchu antikrista, ktorý vo svete pôsobil už v ich dobe:

2Tes 2:7 „Lebo tajomstvo bezzákonnosti už pôsobí, len až by ten, kto teraz zdržuje, bol odstránený zo stredu.“

1Jn 2:18 „Deti, je posledná hodina, a ako ste počuli, že príde antikrist, i teraz už povstali mnohí antikristovia, odkiaľ vieme, že je posledná hodina.“

1Jn 4:1 „Milovaní, neverte každému duchu, ale skúšajte duchov, či sú z Boha, pretože mnohí falošní proroci vyšli do sveta.“

1Jn 4:3 „a každý duch, ktorý nevyznáva Ježiša Krista, prislého v tele, nie je z Boha, a to je ten duch antikristov, o ktorom duchu ste počuli, že príde, a je už aj teraz na svete.“

Apoštolovia hovorili aj o osobe antikrista:

2Tes 2:8 „A potom bude zjavený ten bezzákonný bezbožník, ktorého Pán Ježiš zabije duchom svojich úst a skazí zjavením svojho príchodu,“

1Jn 2:22 „A kto je luhár, ak nie ten, kto zapiera, že Ježiš nie je Kristus? To je ten antikrist, kto zapiera Otca i Syna.“

2Jn 1:7 „Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, prislého v tele. To je ten bludár a antikrist.“

o – O – o

PRE LEPŠIE POCHOPENIE TROCHA DÉMONOLOGIE

Pre lepšie pochopenie osoby antikrista, ktorý bude satanov „syn“, pozrime si na jeho „otca“ a na duchovný svet, z ktorého pochádza.

Písmo poukazuje nato, že ten Zlý existoval aj pred pádom človeka. Už pred stvorením človeka musela nastať nejaká hrozná katastrofa, ktorá v tej predivnej harmónii stvorenstva spôsobila skazu. Túto skazu a hriech na zemi spôsobil satan, „ten starý had“, „knieža tohto sveta“, ktorý spôsobil vzburu aj vo svete anjelov. Kto bol ten „knieža tohto sveta“, a ako nastal jeho pád?

Na dvoch miestach v Biblii (Iz 14:12-20, Ez 28:12-19) je prorocké slovo proti kráľom Babylonu a Týru, v ktorých skrze Božieho Ducha na príklade pádu „syna rannej zory“ (latinsky: Lucifer – nositeľ svetla), toho „pomazaného cheruba“ proroci charakterizujú a zároveň varujú pyšných a bezbožných pohanských kráľov.

Biblia hovorí, že satan bol stvorený ako „pomazaný cherub“ chrániaci pokoj a Božiu harmóniu, ktorý bol na Božom svätom vrchu, prechádzal sa medzi ohnivými kameňmi, bol dokonalý v kráse a plný múdrosti, v Edene bol ozdobený drahokamami. Ako bolo možné, že vo vnútri takej mocnej, slávnej a pôvodne svätej nebeskej bytosti a anjelov k nemu pridovaných nastala vzbur a vznikol hriech? O tom Písmo mlčí. Je však isté, že bol stvorený ako aj ostatní anjeli, dobrý a bez hriechu, ale nie bez schopnosti robiť zlé. Boh je láska a On dal z lásky každému stvoreniu slobodnú vôľu rozhodnúť sa. Aj najvyššie stvorené bytosti, anjeli, museli prejsť skúšobným kameňom poslušnosti, pokory a vernosti. Tento, azda k Bohu najbližší tvor, neobstál v skúške.

Príčinou jeho pádu bola pýcha. „Povedal vo svojom srdci, vystúpim hore do neba, vyvýším svoj trón nad hviezdy silného Boha, posadím sa na vrchu slávnostného zhromaždenia Božieho, vystúpim nad výšiny oblakov a budem podobný Najvyššiemu!“ (Iz 14:13-14). „Jeho srdce sa povýšilo“ (Ez 28:17). „Nestál v pravde“ (Jn 8:44). „Jeho vnútro bolo plné ukrutností“ (Ez 28:16).

Následkom jeho vzbury z jasnej hviezdy „Lucifera“ sa stal knieža temnosti (Iz14:12, Ef 6:12), z pomazaného cheruba chrániaceho pokoj a Božiu harmóniu sa stal diabol (rozhadzovač), ničiteľ, otec lží, vrah, pôvodca každej disharmónie a nepokoja (Ez 28:14, Jn 8:44). Pýcha zmenila tohto cheruba na diabla. Z bytosti žijúcej u Boha a s Bohom povstal satan, Boží protivník (Zj 12:9-10). Zo slávneho kniežaťa prechádzajúceho sa na svätom Božom vrchu sa stal plaziaci sa had. Z nepredstaviteľnej výšky bol zvrhnutý do nepredstaviteľnej hĺbky (Iz 14:12-15, Lk 10:18, 2Pt 2:4). Je beznádejne a nevykúpiteľne určený na večné zatratenie, lebo hriech sa zrodil v jeho vnútri bez vonkajšieho zásahu pokušenia (Mt 25:41, Jd 6, Zj 20:10).

Svojou vzburou spôsobil pád tretiny anjelov (Luk 10:18, 2Pt. 2:4, Júd 6, Zj 12:3-4, 7-9), do povetria (Ef 2:2, 6:12), na zem (Zj 12:4, 7-9, 12), do pekla (Iz 14:11,15, Zj 20:10).

Svojou vzburou spôsobil aj pád človeka do hriechu (1M 3. kap.), pádom satana a človeka vstúpili do stvoreného sveta hriech, chaos, smrť, nemoc, nešťastie, závisť, vojny a každá bieda. Celé stvorenstvo sa dostalo do stavu zlorečenia (Rim 8:19-22). Pádom satana je človek neustále vystavený jeho zvodom, klamstvám, vábeniam a pokušeniam (2Kor 11:14, 1Pt 5:8).

Pádom satana nastal neustály a neúprosný boj v ponebeských oblastiach medzi Bohom a satanom, medzi anjelskými a démonskými mocnosťami a medzi ľuďmi, nasledujúcimi Boha resp. satana. Do tohto boja bol zatiahnutý celý nebeský svet, čo si nakoniec vyžiadalo cenu života Božieho Syna. Obeťou Syna Božieho bol satanov osud definitívne spečatený. Satan je definitívne porazený, zbavený svojich práv, ale ešte nie svojej moci.

Jeho hlavným úsilím je protiviť sa Božím cieľom a útočiť na Božie dielo. Koná to mnohými a rôznymi spôsobmi: zabraňuje rozširovaniu evanjelia, pokúša, pôsobí nelásku, závisť, nenávisť, zmätok, chaos, neporozumenie, inšpiruje zlé, bezbožné a nečisté myšlienky (Jn 13:2, Sk 5:3), podmaňuje si bohatstvom a žiadostivosťou ľudí (1Tim 3:6-7, 6:9-10, 2Tim 3:2-6, Jk 1:13-15), zaslepuje ich myseľ (2Kor 4:4), odníma pravdu (Lk 8:12), rozsieva svoje zrná (Mt 13:38-39), aby zadusil tie dobré, protiví sa službe, útočí na Božie Slovo, snaží sa ho sfaľšovať a spochybňovať (1M 3:1-6, Mt 4:6, Lk 4:10), útočí na Božie zásady, na zásady svätého života, útočí najmä na vodcov (Sk 12:1-3, 20:28-30), imituje, napodobňuje, sfaľšuje služby Božie aj pôsobenie a dary Svätého Ducha (Mt 7:15-23, 24:23-24, Mk 13:22-23, 1Tim 4:1, 2Tes 2:9-11, 2Pt 2:1-2, 1Jn 4:1-3), pôsobí zvody, klamstvo, depresie, nevysvetliteľné duševné múky, smútok, nešťastia, nemoci,... atď.

Jeho spôsoby sú niekedy veľmi jemné, slušné, inteligentné, humánne, nábožné, dobročinné, senzačné so skvelými plánmi (celosvetový identifikačný kontrolný a bezpečnostný systém - „666“), a niekedy zas nesmierne kruté, zákerné, s nevyberanou rafinovanosťou a úskočnosťou. Často sa vydáva za silnejšieho ako v skutočnosti je, aby kresťanom naháňal strach. Inokedy sa snaží presvedčiť ľudí o tom, že neexistuje (len rozprávková bytosť - „čert s kopytami“), aby nikto nebral vážne jeho existenciu a nebojoval proti nemu. Najlepšou taktikou nepriateľa je zamaskovať sa tak, aby druhá stránka uverila, že veď ani nemá nepriateľa. Prevažne sa ukazuje ako ktosi pekný, vlastníci skvelé plány pre tvoj život. Na začiatku sa robí priateľom, a potom sa stáva zákerným nepriateľom. Udiera na slabé miesta nášho života. Nikdy nehovorí pravdu, vždy znižuje a skrášľuje hriech, človeku sľubuje slobodu a nakoniec ho urobí otrokom.

Bol stvorený vodcom nebeského uctievania. Bol pyšný na svoje pomazanie, múdrosť a krásu. Z pýchy a závisťi voči Bohu zatúžil po uctievaní a chvále, ktorá patrila Bohu. Pre svoje seba zbožňovanie bol zavrhnutý. Táto jeho bezuzdná túžba byť uctievaný sa prejavila aj pri pokúšaní Ježiša Krista. Jeho povaha však stále zostala nezmenená a jeho pýcha a túžba po sláve nenasýtená. **Aj teraz túži byť oslavovaný.** Vie, že človek vo svojej prirodzenosti je nábožný a bol stvorený, aby uctieval. Ak neuctieva pravého Boha, uchýli sa k imitácii.

Z tohto dôvodu imituje celé náboženstvo. Chcel byť Bohom a byť uctievaný ako Boh. Stále sa usiluje o to, aby človek neuctieval Boha ale jeho. Vytvorí konkurenčné falošné náboženstvá a imitáciu všetkého kým Boh je a čo koná. Z tohto dôvodu imituje aj bohoslužby, aj dary Svätého Ducha. Bol stvorený s hudobnými schopnosťami, a preto zdeformuje, neprávom uzurpuje, ovplyvňuje, znetvoruje, zneužíva na sebauctievania aj hudbu, ktorá pôvodne mala slúžiť k oslave Boha. **Boh určil čas, kedy jeho ťžiadosť a pýcha dozreje v osobe antikrista.**

Ovplyvňuje aj kráľovstvá celosvetového systému (Mt 4:8-10, Lk 4:5-6, Ef 2:2, 3:10, 6:12, Zj 11:15, 12:3,7-12, 13:4,8,12-18). Z „ponebeských oblastí“ do miery limitovanej Bohom ovplyvňuje a riadi svetovú politiku, ekonomiku, kultúrny a náboženský svet.

Jeho osud však už je definitívne spečatený. Je definitívne porazený, odsúdený, ale ešte nie je spútaný a „popravený“. Slovo Božie nás ubezpečuje o definitívnej porážke satana a o jeho večnom odsúdení. Na počiatku bol zvrhnutý z neba na zem (niektorí jeho anjeli priamo až do priepasti), počas tisícročného kráľovania Pána Ježiša Krista bude poviazaným väzňom priepasti (Zj 20:2), potom bude uvrhnutý do jazera ohňa a síry, kde bude spolu so šelmou a falošným prorokom mučený dňom i nocou na veky vekov (Zj 20:10). Tam budú aj jeho anjeli (Mt 25:41) a tí, ktorí neboli zapísaní v knihe života (Zj 20:15).

Satan vykonáva svoju mnohostrannú činnosť zla prostredníctvom padlých anjelov a démonov. Má pod kontrolou obrovské zástupy nečistých duchovných bytostí, ktorí ako diabli vyslanci sa usilujú presadiť satanov zámer, prekaziť Boží plán. I keď je satan ako každá stvorená bytosť obmedzený, títo nečistí duchovia sú takí aktívni, že niekedy sa nám môže javiť, ako by to všetko pôsobil sám satan (Ef 6:11-12), akoby bol všadeprítomný. V skutočnosti však tomu tak nie je!

Títo nečistí duchovia pôvodne boli stvorení svätí, ale so slobodnou vôľou zhrešiť alebo nezahrešiť. Keď satan padol, veľká skupina anjelov (Zj 12:4 - jedna tretina) padla s ním. Niektorí v reťaziach mrákoty sú uvrhnutí do podsvetného žalára zviazaní (2Pt 2:4, Júd 6), niektorí sú zviazaní na rôznych miestach zeme (Zj 9:14-15), iní sú voľní a vykonávajú svoju prácu na zemi. Padlí anjeli nemajú šancu na milosť a spasenie.

Zdá sa, že Písmo rozlišuje padlých anjelov a démonických duchov, a že rozdiel medzi nimi je v tom, že padlí anjeli sa nesnažia osídliť ľudské telo, kým démoni áno. Biblia nikde nehovorí o pôvode démonov. Démon znamená „zlý duch“, diabol alebo diabli. Démoni sú úplne skazení v charaktere, hoci sú medzi nimi rôzne stupne diabolskosti a činnosti (diabolskí duchovia, nečistí duchovia, nemí duchovia, duchovia slepoty a nemoty, duchovia smrti a nemoty, duch nemoci, duch klamstva, duchovia zvodu, veštecký duch, duch smilstva, duch bludu).

Biblia ich opisuje ako vtákov (Mt 13:4,19). Veľký Babylon sa stane bydliskom démonov a žalárom každého ducha nečistého a každého vtáka nenávideného (Zj 18:1-3). Sú ako nečisté žaby (Zj 16:13-14), ako dym zo studnice ako dym z veľkej pece ako kobyly z priepasti (Zj 9:1-3). Napadajú ľudí duchovné, morálne, mentálne, fyzicky a emocionálne. Útočia aj na Božích služobníkov, zaslepujú mysle neveriacich, prevracajú Božie Slovo, podvádzajú a zvádzajú ľudí. Sú duchovia, ktorí sužujú, trápia alebo úplne ovládajú ľudí. Sú to inteligentné duchovné bytosti, ktoré hľadajú vstup do tela, najradšej ľudského. Tam, kde sa v živote človeka rozmnoží hriech, najmä sexuálneho, perverzného a okultného charakteru či závislosť alebo v živote kresťana sú nevyznané, zatajené hriechy (nenávisť, vzburá, závisť, ohováranie), tam sa otvárajú brány pre démonskú poviazanosť niektorých oblastí života, dokonca i pre démonskú posadlosť.

Satan a jeho démonské zástupy majú aj dnes veľkú moc a autoritu. Čím bližšie je ich koniec, tým väčšou mocou a zúrivejším hnevom útočia na všetko, čo je Božie. Pretože satan nenávidí v nás obraz Boží, ktorý on definitívne stratil, a sme my ho znovuzrozením získali. Závidí nám pokoj a radosť. Neznáša, keď Boží ľud oslavuje svojho Boha, zvlášť nenávidí Ježišovo meno, ktorého sa aj bojí. Jeho aktivita však je limitovaná Bohom, a deti Božie, ktoré sa nachádzajú v Kristu, majú v Ježišovom mene a krvi nielen ochranu ale aj moc a autoritu nad úskočnosťou satanovou.

Satanovú existenciu a moc nesmieme brať ľahostajne a žartovne, ale trpezlivo a vážne. Písmo nás vyzýva, aby sme si obliekli celú zbraň Božiu, aby sme mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej (Ef 6:11-18), aby sme poznali jeho taktiku a úmysly. „*Lebo nie sú nám neznáme jeho úmysly.*“ (2Kor 2:11), „...*ktorí boríme úmysly a každú vysokosť, ktorá sa povyšuje proti známosti Božej, a zajímame v plen každú myseľ do poslušnosti Krista.*“ (2Kor 10:5). Potrebujeme zostať vo viere a v poslušnosti pod Ježišovou krvou a autoritou, poznať moc a autoritu v Jeho mene a krvi, Jeho zaslúbenia a naše postavenie v Ňom (Ef 2:6, 4:27, 6:10-18, Jk 4:7, 1Pt 5:8, Zj 12:11). Jeho moc je veľká, ale bez Božieho dovolenia a mimo Božej kontroly nemôže ublížiť Božím deťom. Hoci je mocný, nie je všemocný. Je múdry, ale nie vševedúci. Nepozná Božie tajomstvá. Nie je ani všadeprítomný. Je na Božej reťazi a môže ovplyvňovať ľudstvo len do takej miery, do akej mu to Boh dovolí.

o – O – o

Ako som už spomínal, pripravujúca sa vláda antikrista bude napodobneninou, protikladom kráľovstva trojjediného Boha, tzv. „Anti-trojica“.

Satan sa bude hrať na boha. Vždy chcel byť bohom. V tejto trojici on bude „otec“. Jeho „syn“ bude antikrist a Svätého Ducha bude imitovať „duch antikrista“, ktorý bude stelesnený v osobe falošného proroka. Bude to antikristov ideologický vodca, ktorý pripravuje cestu pre nástup antikrista tak, ako Ján Krstiteľ pripravoval cestu pre nástup Mesiáša, Pána Ježiša Krista.

Duch tohto sveta, za ktorým stojí satan v týchto dňoch naberá stále väčšiu intenzitu. Pán Ježiš satana nazýva **kniežat'om tohto sveta** (Jn 12:31, 14:30, 16:11), apoštol Pavol ho nazýva kniežat'om mocností povetria, ktorému sú podriadené ďalšie kniežatstvá a mocnosti temnosti. „...*v ktorých ste kedysi chodili podľa veku tohto sveta, podľa kniežat'a mocností povetria, ducha to, ktorý teraz pôsobí v synoch neposlušnosti...*“ (Ef 2:2), „*aby bola teraz skrze cirkev oznámená kniežatstvám a mocnostiam v ponebeských oblastiach prerozmanitá múdrosť Božia...*“ (Ef 3:10), „*Lebo nie je nám zápasit' s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.*“ (Ef 6:12), Pán Ježiš je Ten, v ktorom, skrze Neho a cieľom Neho bolo stvorené všetko, čo je v nebesiach i čo je na zemi, viditeľné i neviditeľné, buď tróny buď panstvá buď kniežatstvá buď vrchnosti (Kol 1:16), „*Ktorý je hlavou každého kniežatstva a každej vrchnosti*“ (Kol 2:10) a Ktorý „*odzbrojil kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na odiv víťazoslávciac nad nimi v ňom.*“ (Kol 2:15).

Duch tohto sveta je zákerný duch. Hospodin je milujúci Boh, ktorý vie, že za modloslužbou stojí tento zákerný a krutý nepriateľ a nechce, aby sa Jeho deti dostali do diablových pazúrov a stali sa obeťami cudzích bohov. V Starom zákone a na začiatku kresťanstva znamenali najväčšie nebezpečenstvo pestré a atraktívne modloslužby pohanských národov, dnes vplyv ducha tohto sveta (móda, hudba, zábavy, zmýšľanie a životný štýl podľa tohto sveta), moderná modloslužba v rôznych oblastiach života. Preto varuje Boh svoje deti v Písme: „*Nemilujte tento svet!*“ (1Jn 2:15-17), „*Nepripodobňujte sa tomuto svetu!*“ (Rim 12:1-2), „*Nebudte priateľom tohto sveta!*“ (Jk 4:4).

Apoštolovia hovorili o duchu antikrista, ktorý už v ich dobe pôsobil vo svete, o mnohých antikristoch, ktorí prichádzajú ako aj o osobe antikrista, ktorý sa zjaví na konci časov.

1. Duch tohto sveta sa s duchom antikrista prelína, ale kým úlohou ducha sveta je odlákať, odvrátiť národy od hľadania živého Boha, tak duch antikrista je ďalší stupienok, ktorého cieľom je národy priviesť k uctievaniu satana. Satanovým cieľom je hlavne to, aby národy uctievali jeho, aby on bol povýšený na miesto Boha, aby ľudia sa klaňali jemu, aby národy svoju záchranu, spásu hľadali pri jeho nohách. Vieme, že na konci vekov sa mu to do istej miery aj podarí, keď sa istým spôsobom stelesňuje v konkrétnej osobe, ktorá bude antikrist. Pôsobenie tohto ducha prechádza dejinami tohto sveta. Čím viac sa tento svet blíži k záveru, tým viac vplyv tohto ducha vo svete narastá. Čím viac sa blíži príchod Pána Ježiša, a to bude znamenať totálnu porážku satana, tak táto, jedna z najväčších mocností, ktorá je v službách satanovho kráľovstva, sa tým viac bude stávať do opozície voči Ježišovi a voči Jeho cirkvi. A to už je niečo, čo sa nás bezprostredne dotýka.

Duch antikrista veľmi intenzívne pôsobí. Dnes v každom národe dochádza k obrovskému rastu satanových aktivít (okultizmus, psychotronika, špiritizmus, falošné náboženstvá, satanizmus, rozmnoženie neprávosti, nemorálnosti, mocné pôsobenie ducha bludu a bezzákonnosti, ochladnutie lásky, doposiaľ nevidaná krutosť a sebeckosť ľudí atď.), čo svedčí o vážnosti doby, v ktorej žijeme.

Mnoho z tohto začalo v období humanizmu, asi pred 200 rokmi, počnúc francúzskou revolúciou, cez obdobie darvinizmu v 19. storočí až k postupnému ateizmu, ktorý ovláda mnohé západné krajiny. Aj 20. storočie priviedlo na svetlo sveta dva silné systémy. Jedným bol nacizmus, fašizmus a tým druhým bol komunizmus, resp. socializmus. Oni samo o sebe nie sú len ideológiami, ale v podstate predstavujú náboženských duchov. Každý z nich má svojich bohov, ku ktorým sa mnohí klaňali, ktorých si ctili, ktorých obrazy si vešali na steny svojich bytov a ku ktorým často krátko aj sa modlili. Možno, nie každý vie, že za čias 3. ríše mnohí Nemci sa ani nemodlili k Bohu, ale mali doma oltárik, na ktorom bol obraz ich obľúbeného Führera a k nemu sa modlili, aby ochránil ich životy a ich Nemecko. Čosi podobné bolo aj vo východnom bloku. Vieme, že títo tzv. bohovia už dnes nežijú. Okrem toho, že tieto systémy mali svojich bohov, mali aj svojich falošných prorokov, ktorí ich ideologizovali a národy strhli do uctievania týchto vodcov. Dokonca mali aj svoje kňazstvo. Svojich verných, ktorí boli ochotní hoci aj svoj život položiť za tieto ideológie. Mali svoju výchovu mládeže. A strhávali ju a snažili sa ju oddeliť od ich vlastných rodičov, od staršej generácie, možno aj s tvrdením: „*Vy ste dôležití, tí starí tomu nerozumejú! Vy ste tá budúca nádej.*“ Boli mnohé oslavné piesne, ktoré boli na oslavu týchto režimov. Majú všetky atribúty akéhokoľvek náboženstva. Ak majú atribúty náboženstva, vždy za tým stojí náboženský duch. Ak je to náboženský duch, tak je to duch, ktorý je temný a tým duchom je satan. Napriek tomu, že žijeme už 20 rokov po, tohto ducha môžeme vnímať. Tento duch zabraňuje mnohým, aby očami videli a ušami počuli, aby sa im rozsvietilo svetlo evanjelia: „*boh tohto sveta oslepil zmysly, zmysly neveriacich, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej*“ (2Kor 4:4).

Práca tohto ducha sa tým viac zintenzívňuje, čím viac sa blíži koniec. Je to duch, ktorý sa začal prejavovať už pred narodením Pána Ježiša Krista. Diabol mal vždy snahu zlikvidovať Izrael, pretože vedel, že „*spása pochádza zo Židov.*“ Tak ako boli zjavenia Božieho Syna v Starom Zákone, ktoré môžeme nazvať teofániou, tak isto boli určité znamenia a zjavenia aj diablovho tieňa už v Starom Zákone. Faraóna tiež môžeme označiť za stelesnenie diabla a za predobraz antikrista. Jeden chcel zabiť židovských chlapcov a Mojžiša, a jeho následník celý Boží ľud. Tento duch pôsobil aj pri vzbuře Koracha proti Mojžišovi na púšti. Neskôr, v dobe Estery sa „vtelil“ do Hámána Agagského, ktorý plný nenávisti proti Židom ich chcel zákerne zlikvidovať.

Anti znamená: **proti** alebo **namiesto**. Duch antikrista vždy bol a je proti (anti) všetkému, čo je Božie. Keď sa Pán Ježiš narodil, skrz Herodesa chcel zničiť jeho život. Herodes nevedel, kým je Ježiš, ale to betlehemske dieťa chcel zničiť. Pretože bol pod vplyvom ducha, ktorý Božieho Pomazaného chcel odstrániť. Grécke slovo Christos znamená Kristus, Spasiteľ. Je to zhodné s hebrejským slovom Mašijah, čo znamená Mesiáš, Pomazaný. **Antikrist** potom **znamená anti-mesiáš**. Je to pôsobenie **proti Mesiášovi**. Je to duch, ktorý stojí v opozícii všetkému, čo je Božie.

Konečným cieľom tohto ducha je položiť **falošného mesiáša na miesto Mesiáša**, aby bol takým istým spôsobom vyvýšený a oslávený. Je to duch, ktorý sa chce postaviť **proti Kristovi a na miesto Krista**, ktorý bude kopírovať vo veľkej miere Jeho pôsobenie v tomto svete. Podobne ako môžeme čítať v 1Kor 15. kap., že Ježiš nakoniec všetku vládu zloží k Otcovým nohám. Aj antikrist chce toto: vládu nad celým svetom zložiť k nohám svojho otca, satana.

2. Je mnoho antikristov. História hovorí, že ich bolo viac. Vidíme ich reprezentantov v Starom Zákone ako aj v Novom Zákone. Boli to ľudia, ktorí jednali spôsobom, aby strhávali a zvädzali Boží ľud. Istú súvislosť je vidieť v liste Galaťanom, kde ap. Pavol veľmi prísne karhá veriacich. „*Kto vás očaroval, že ste poblúdili od zjavnej pravdy, a že ste sa priklonili k niečomu inému?*“ Boli ti ľudia, falošní učitelia, falošní proroci a falošní Kristovia, pred ktorými Pán Ježiš varoval svojich učeníkov. Boli to ľudia, falošní apoštolovia, s ktorými mal boje apoštol Pavol aj Ján.

Tento duch bol veľmi aktívny v dejinách a je aktívny aj teraz, dokonca aj v cirkvi, ako môžeme čítať v 1Jn2:18-23 – „*Deti, je posledná hodina, a ako ste počuli, že príde antikrist, i teraz už povstali mnohí antikristovia, odkiaľ známe, že je posledná hodina. Z nás vyšli, ale neboli z nás, lebo keby boli bývali z nás, boli by zostali s nami. Ale aby sa ukázali, že nie sú všetci z nás. A vy máte pomazanie od Svätého a viete všetko. Nepísal som vám preto, že neznáte pravdy, ale že ju znáte, a že niktorá lož nie je z pravdy. A kto je lhár, ak nie ten, kto zapiera, že Ježiš nie je Kristus? To je ten antikrist, kto zapiera Otca i Syna. Nikto, kto zapiera Syna, nemá ani Otca; kto vyznáva Syna, má aj Otca.*“

V týchto veršoch sú niektoré aspekty, ktoré sú dôležité. Je tu reč o antikristoch, ktorí prichádzajú v ovčom rúchu, ale vnútri sú dravými vlkmi. Cez každého antikrista pôsobí ten istý „duch antikrista“. Sú tu niektoré charakteristické znaky a spôsoby k ich rozpoznaní:

a. Najprv jeho začiatok je vždy spojený s Božím ľudom. „Vyšli z nás“. Keď aj v priebehu toku času sa ukáže, že v podstate svojim srdcom sa k Ježišovi nikdy nepripojili. Sú to tí, ktorí možno svoje počiatky majú s Božím ľudom, ale predsa konečný výsledok a ovocie života bude postavenie sa proti Bohu. Mnohé sekty, ktoré dobre poznáme ako svedkovia Jehovoví, mormóni a iní, ktorých korene sú na základe Božieho Slova, začínali uprostred cirkvi. Antikrist môže povstať len tam, kde už bolo kázané Božie Slovo. Preto tak, ako sme čítali: „*z nás vyšli, ale neboli z nás...*“ Ak niekto od niekadiaľ odpadne, tak tam najprv musel byť. Nebude to človek, ktorý bude naslovovzatý neveriaci ateista. Bude to niekto, kto v minulosti bol pripojený k Božiemu ľudu, tak ako tento duch pôsobí tam, kde už sú určité korene Božieho Slova.

b. Ďalším znakom je, že bude popierať Ježiša ako Mesiáša. Ak sa pozrieme napr. na islam, bude o Ježišovi hovoriť, že bol prorok, že bol dôležitou historickou postavou, že je niekto, koho si máme ctíť a vážiť, ale Boží Syn, to rozhodne nie. Dokonca aj svedkovia Jehovoví budú tvrdiť, že Ježiš bol nejaký anjela, a Jehova ho mal veľmi rád. Popierajú však to miesto a postavenie, ktoré Mu právom náleží. Dokonca aj to, čo sa deje v RKC, postavenie Ježiša Krista nie je také, aké by malo byť. Uctievanie Márie prevyšuje uctievanie Ježiša Krista a dáva Ho niekde na druhú koľaj. Je to nebezpečné modlárstvo a sektárstvo. Vďaka Bohu, aj tam sa nachádzajú ľudia, ktorým sa otvárajú oči a vidia, že toto je veľmi nesprávne. A tá sláva, ktorá bola ukradnutá Ježišovi Kristovi, vedia, že sa Mu musí navrátiť. Ak toto vo svojom srdci a živote vykonajú, tak potom už ich Duch Boží vedie ďalej.

c. Tretím znakom je, že zapiera Otca i Syna. Je to duch, ktorý popiera vzťah Otca i Syna, ktorý bude tvrdiť, že Ježiš nie je Boží Syn. A toto je zjavne hlavne v islame a u svedkov Jehovových. Antikrist nebude popierať Boha. V skutočnosti bude tvrdiť, že on je ten pravý Boží reprezentant. To čo však popiera, je vzťah nebeského Otca a Syna, že Syn je Boh a že má Božiu prirodzenosť. Určite to bude popieranie Božej trojedinosti. Možno ste počuli rôzne také vyznanie ako napr. unitári alebo hnutie „Only Jesus“, ktoré popierajú niektorú časť Božej trojice. Svedkovia Jehovoví tvrdia, že Svätý Duch je len nejaká energia. Nič viacej. Ale my vieme, že to tak nie je. On je osobou, s ktorou je možné mať vzťah, ktorú môžeš potešiť či zarmútiť. Je osobou, ktorá teba môže viesť, povzbudiť, ktorá ťa môže vytiahnuť z najväčšieho bahna, ktorá sa môže prejaviť aj v tvojom živote skrze pôsobenie duchovných darov.

Islam má niekoľko znakov, ktoré sprevádzajú ducha antikrista. Vyhlasuje, že jeho učenie pochádza zo zjavenia od Boha. Popiera základné prvky kresťanskej viery. Tvrdí, že Ježiš nezomrel na kríži. Ale v poslednej chvíli prišiel nejaký anjela a ho vyslobodil. Ak sa to nestalo, tak nie je vykúpenia. Popiera, že Ježiš je Boží Syn. V Jeruzaleme na skalnom chráme je nápis: „Boh nemá Syna.“ V dnešnej dobe Islam Židov a kresťanov považuje za úhlavnými nepriateľmi koránu. V Amerike všade rastú mešity, ale v islamských krajinách kresťania sú tvrdo prenasledovaní.

Ďalším hnutím so znakom ducha antikrista je „duch Assisi“. Je to úsilie pápežov Jána Pavla II. a Benedikta XVI. o zjednotenie všetkých svetových náboženstiev za cenu veľkých kompromisov, zrieknutím biblických noriem, ktorí v meste Assisi už 5 krát pozvali na synchretistické stretnutia 300 vodcov svetových (aj animistických) náboženstiev, s cieľom vytvoriť jediné celosvetovú „supercirkev“.

3. Antikrist je (bude) jedna špecifická osoba. Konečná manifestácia tohto ducha, ktorý pôsobil v dejinách ľudstva a občas sa prejavil v niektorých osobách, sa nakoniec inkarnuje v jednej bytosti, ktorú Biblia označuje názvom antikrist. Bude to konkrétna osoba, bude to konkrétny človek, ktorý celým svojim životom, celým svojim srdcom bude slúžiť najvyššiemu pánovi diablove a jeho cieľom bude zvädzať národy a po nadobudnutí obrovskej moci bude všetkými prostriedkami spôsobiť, aby ľudia sa museli koríť diablove.

Bude to ten „človek hriechu, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa zovie Boh, alebo čomu sa dáva božská česť, takže sa posadí do chrámu Božieho ako Boh a bude sa vydávať za Boha.“ (2Tes 2:3-4), „ten bezzákonný bezbožník, ktorého Pán Ježiš zabije duchom svojich úst a skazí zjavením svojho príchodu.“ (2Tes 2:8). Bude to šelma z knihy Zjavenia 13. kap.

Predobrazy antikrista v dejinách:

- Faraón
- Nabuchodonozor
- Háman
- Alexander Veľký – macedónsky
- Antiochos Epifanés
- Nero
- Napoleon
- Hitler
- Stalin
- Pápežstvo

Číslo šelmy je 666.

„...a pôsobí to, aby všetkým, malým i veľkým, bohatým i chudobným, slobodným i sluhom dali ryté znamenie na ich pravú ruku alebo na ich čelo, a aby nikto nemohol ani kúpiť ani predať iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena. Tu je múdrosť. Kto má um, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. A jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť.“ (Zjav 13:16).

Ľudia v starovekom svete číslam pripisovali význam a miesto číslic sa často užívalo písmeno, ktoré malo svoju číselnú hodnotu. Napríklad: V hebrejčine 22 písmen má číselnú hodnotu, v latinčine 7 písmen má číselnú hodnotu (tzv. rímske čísla: I, V, X, L, C, D, M), v hlaholike – dnes už nepoužívané prvé písmo Slovanov – 28 písmen. V gréčtine, ktorá je jazykom Nového Zákona, 25 písmen má číselnú hodnotu. Čitateľ knihy Zjavenia je vyzvaný, aby si to číslo šelmy rozlúštil, ale k tomu potrebuje Božiu múdrosť. Je to spočítané číslo (súčet čísiel) človeka.

N	Ⲛ	50
E		
R	Ⲡ	200
O	Ⲟ	6
N	Ⲛ	50
K	Ⲕ	100
E		
S	Ⲩ	60
Λ		
R	Ⲡ	200
SUMMA		666

Počas stáročí bolo veľa dohadov ohľadom tohto tajuplného čísla. Pretože v jazykoch Biblie (v hebrejčine i v gréčtine) aj za číslice sa používali písmená, bolo jednoduché meno niekoho „sčítať“. Napríklad v hebrejčine. Najčastejším vysvetlením čísla symbolicky je spojené s určitou súdobou osobnosťou. Napríklad Nerom. Väčšina odborníkov sa domnieva, že číslo 666 je súčtom pohebrejšteného mena cisára Nera, ktoré sa písalo: Neron Qesar. Nero však spáchal samovraždu a zomrel už v roku 68 n. l. ako 31 ročný, a apoštol Ján knihu Zjavenia písal okolo roku 90-100. Po Nerovej smrti sa vo východných provinciách rozšírila legenda, ktorá zotrvala niekoľko storočí, že Nero nezahynul, len dostal smrteľnú ranu, z ktorého bol uzdravený (Zj 13:3) a časom sa má vrátiť. Aj sa objavilo pod jeho menom niekoľko podvodníkov s nárokom na cisárski titul, ale vládnuci cisári ich dali popraviť. Teda v čase rozšírenia Knihy Zjavenia mnohí kresťania toto číslo vzťahovali na Nera, ktorý sa mal vrátiť ako antikrist, šelma, ktorej smrteľná rana bola uzdravená. Keď sa však Nero neobjavil, toto číslo zašifrovaným menom „Nero“ naďalej symbolicky začali aplikovať na neskorších cisárov, ktorí, tak ako Nero, kresťanov prenasledovali. Dôvodom, prečo bolo meno takto zašifrované, bola zrejme obrana pred možným ohrozením kresťanov, ak by sa spis dostal niekomu nepovolnému do ruky.

Prvá verzia výkladu čísla 666 teda sa spájala pohebrejšteným mena Nera. Nový Zákon však nebol písaný hebrejsky, ale grécky. Po vzniku Vulgáty (latinský preklad Nového Zákona z 5. storočia) dohady sa stali aktuálnymi aj v latinčine.

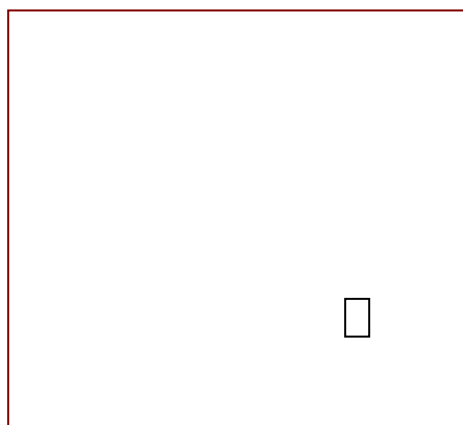
Počas dejín sa číslo 666 vykladalo rôzne. Niektorí stredovekí vykladači a Martin Luther v protipápežskej polemike toto číslo vzťahovali na pápeža, ktorého označovali za antikrista.

Neskôr táto domnienka bola posilnená argumentmi adventistov, ktorí pápežstvo považovali aj považujú za antikrista, pretože ono zaviedlo svätenie nedele namiesto soboty. Túto teóriu vidia potvrdenú aj číselnou hodnotou latinského nápisu na pápežskej korune: „VICARIUS FILII DEI“, čo znamená „Zástupca Syna Božieho“.

NÁPIS:	V	I	C	A	R	I	U	S	F	I	L	I	I	D	E	I	SÚČET
RÍMSKE ČÍSLA:	V	I	C			I	V			I	L	I	I	D		I	
ČÍSELNÁ HODNOTA:	5	1	100			1	5			1	50	1	1	500		1	666

I keď súčet rímskych čísiel tohto nápisu naozaj činí 666 a samotné prehlásenie nie je biblické, pápeža nepovažujem za antikrista. Zástupca Syna Božieho na zemi však nie je pápež, ale Svätý Duch (Jn 15:36, 16:7-14). Pápež si uzurpuje úlohu aj Otca („svätý otec“), aj Syna („hlava cirkvi“) aj Svätého Ducha („zástupca Syna Božieho“). Pápež nie je „svätý otec“, lebo Božie deti majú svojho Otca v nebesiach. Pán Ježiš povedal, aby Jeho učeníci jeden druhého nenazývali otcami (Mt 23:9). Pápež nie je ani „hlavou“ Kristovej Cirkvi, pretože Hlavou Cirkvi je sám Kristus (Ef 5:23, Kol 1:18). Dvojhlavá bytosť (jedna nebeská a jedna pozemská hlava) je netvor!

V dnešnej dobe mnohí považujú za znak šelmy čiarový EAN kód na všetkých produktoch

v obchode. Na začiatku, v strede a na konci poľa čiarového kódu tenká dvojité čiara skutočne má hodnotu 6. Tieto tri dvojčiaru spolu znamenajú 666. Iní považujú za znak šelmy vstupný internetový kód www, pretože hebrejské písmeno waw, má číselnú hodnotu 6. Je možné, že tieto technické atribúty majú niečo spoločné s pripravovaným celosvetovým kontrolným bezpečným systémom antikristovskej doby, ale teraz toto ešte nie je ten znak. Poznávacím znamením pečate šelmy bude, že sa bude dávať na pravú ruku alebo na čelo a ten, kto ju nebude mať, nebude môcť kupovať ani predávať (Zj 12:16-17).

O tomto tajuplnom čísle počas stáročí sa aj veľa špekulovalo a ľudia sa mnohokrát snažili ho aplikovať rôznym vymysleným šifrovaním na niektorého tyrana, vládcu, politika, vodcu, ako napr. na Napoleona, Hitlera či Stalina. Dokonca nejakým počítačovým šifrovaním aj na Billa Gatesa.

Na ilustráciu trochu „znásilnená“ aplikácia šifrovania na Stalina.

NÁPIS:	V	I	S	A	R	I	O	N	O	V	I	Č	D	Ž	U	G	A	S	V	I	L	I	SÚČET
RÍMSKE ČÍSLA:	VI					I				V	IC		D						V	IL	I		
ČÍSELNÁ HODNOTA:	6					1				5	99		500						5	49	1		666

Dôkazy: Bola to šelma! Začal v kláštore ako teológ Iosif /Jozef/ - („vyšli z nás!“) a skončil v Kremli. Hovoril ako drak. Bol červený (červená šelma), pred jeho obrazom sa mnohí klaňali. Chystali na neho atentát. Jeho obraz stále „hovoril“, ľudia žili v strachu. Pomordoval cca 30 -50 miliónov ľudí, väčšinou kresťanov. Bohatých aj chudobných prinútil, aby nosili jeho znak (červená knižka, alebo hviezda). Nikto nemohol ani kupovať - lebo nebolo za čo, - ani predávať - lebo nebolo čo. Jeho pravé meno je (po latinsky) - 666 , ale maskoval sa ako Stalin.

Pre ilustráciu špekulovania a ľudskej vynaliezavosti ešte dve absurdné príklady šifrovania mien. Keď abecedu začneme kódovať číslom 100, súčet mena „Hitler“ činí 666. Keď tú istú abecedu začneme kódovať číslom 158 (telefónne číslo polície), súčet 666 získame na meno „Pepa“, teda „Josef“, ktoré patrí medzi najčastejšie mená v Českej republike. Je obťažné však pripustiť, žeby všetci Jozefovia boli antikristom. Nevieť, či to je smiešne ☺ alebo smutné ☹. Skôr to druhé ☹.

Abeceda	Číselná hodnota	HITLER	Číselná hodnota	PEPA
A	100		158	158
B	101		159	
C	102		160	
D	103		161	
E	104	104	162	162
F	105		163	
G	106		164	
H	107	107	165	
I	108	108	166	
J	109		167	
K	110		168	
L	111	111	169	
M	112		170	
N	113		171	
O	114		172	
P	115		173	2x173
Q	116		174	
R	117	117	175	
S	118		176	
T	119	119	177	
Súčet		666		666

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 25. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA

(Informácie sú čerpané z webovej stránky Granosalis: „Štyri svetové ríše - výklad sochy z proroka Daniela“ – od: angin11)

Kľúčom k pochopeniu knihy Zjavenia je správne pochopenie Danielových proroctiev. Nesprávny výklad knihy Daniel vedie aj k nesprávnemu výkladu knihy Zjavenia Jána, čoho výsledkom je úplné nepochopenie konca svetových dejín. Bez správneho výkladu Daniela nebude možné rozpoznať nástup antikrista, ktorého mnohí budú považovať za veľkého mierotvorcu. Preto najprv potrebujeme skúmať, čo kniha Daniela hovorí o antikristovi. Môžeme o tom čítať v knihe Daniela v 2., 7., 8. a 11. kapitole.

Danielove proroctvá obsahujú zjavenie o tom, ktoré historické ríše sa objavia na scéne, a dokonca sa z neho dá vypočítať rok, kedy mal zomrieť Mesiáš. V priebehu dejín došlo pri pokusoch o výklad tejto knihy k mnohým zlým interpretáciám. Jedným z dôvodov tejto skutočnosti bolo, že proroctvo malo byť zapečatené ku koncu vekov, to znamená, že generácie veriacich, ktoré boli pred nami, nemali v rukách také kľúče k výkladu, ktoré má generácia žijúca v tejto poslednej dobe.

Pri skúmaní knihy Daniela sa máme držať dvoch jednoduchých pravidiel: Po prvé, veľa zjavení, ktoré obsahujú tzv. veľkí proroci, sa vzťahovalo na vtedajšiu momentálnu situáciu, ktorú prežíval Izrael, a zároveň majú aj eschatologický charakter.

Druhým pravidlom, ktorého sa máme držať je, že môžeme vykladať iba to, čo z Biblie vychádza celkom zreteľne, aby výklad bol istý, pravdivý a nezavádzajúci. Lepší je žiadny výklad ako zlý výklad, lepšia je žiadna odpoveď ako zlá odpoveď.

V tejto kapitole si povieme, aké ríše, ktoré sú dôležité pre pochopenie histórie, vystúpili na scénu dejín, a ktoré štáty zohrajú úlohu aj v posledných časoch.

Kľúčom je Izrael - Bez pochopenia historickej úlohy Izraela nie je možné vyložiť nič.

Izraelský národ mal fungovať na odlišných princípoch ako ostatné národy.

Svetové ríše vystupujú na scénu ako štátne útvary, ktorých základom nie je Božie Slovo, nie je v nich uctievaný jediný pravý Boh, ale práve naopak, v plnej miere **sú založené na nezávislosti a vzbure voči Bohu. Svetové ríše Boh používal na trestanie Izraela, no zároveň padli pod trest aj ríše, ktoré trápili Izrael.** Na pochopenie tohto javu si môžeme pripomenúť pobyt izraelského národa v Egypte, ktorý bol najmocnejším štátom tej doby. Boh oznámil Abrahámovi ešte skôr, než sa jeho potomstvo dostalo do Egypta, že Egypťania budú trápiť Izrael, no potom príde na Egypt trest (1M 15:13-14).

Svetové ríše nehrajú pozitívnu úlohu, nepodriaďujú sa Božej vôli a ľudia, ktorí mali Božie zjavenie (Izrael a cirkev), boli vždy viac alebo menej prenasledovaní.

Nabuchodonozorov sen o soche, ktorá mala zlatú hlavu, striebornú hrud', medený driek, železné nohy a chodidlá čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny.

Je to proroctvo o striedaní svetových ríš.

Ktoré štyri svetové ríše zohrali a zohrajú najväčšiu úlohu v dejinách spasenia?

Dan 2:31-45 „Ty, kráľu, si videl a hľa, nejaký veľký obraz, a ten veľkolepý obraz, ktorého blesk bol náramný, stál pred tebou a bol na pohľad strašný. Hlava obrazu bola z výborného zlata, jeho prsia a jeho ramená boli zo striebra, jeho brucho a jeho bedrá z medi, jeho hnáty zo železa a jeho nohy čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny. A hľadel si dotiaľ, až sa odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a uderil obraz do nôh, ktoré boli zo železa a z hlíny, a rozbil ich na prach. Vtedy bolo razom rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato, a bolo to ako plevy z humna letného času, a odniesol to vietor tak, že sa tomu nenašlo nikde miesta, a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem. To je sen, a jeho výklad tiež povieme pred kráľom. Ty, kráľu, si kráľom kráľov, pretože ti Boh nebies dal to kráľovstvo i tú moc i silu i slávu, a všetko všade, kde len bývajú synovia človeka i poľná zver i nebeské vtáctvo, dal do tvojej ruky a učinil ťa pánom nad tým nad všetkým. Ty si tou zlatou hlavou. A po tebe povstane iné kráľovstvo, nižšie ako je tvoje, a zase iné, tretie kráľovstvo, ako medené, ktoré bude panovať na celej zemi. A štvrté kráľovstvo bude tvrdé ako železo, lebo železo drví a krusí všetko, a teda ako železo, ktoré poláme to všetko, tak aj ono rozdrví a poláme.“

A že si videl nohy a prsty čiastočne z hrnčiarskej hliny a čiastočne zo železa, to znamená, že to bude rozdelené kráľovstvo; ale bude v ňom ešte niečo z pevnosti železa, lebo si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata. A prsty na nohách čiastočne zo železa a čiastočne z hliny znamenajú, že kráľovstvo bude z čiastky silné a z čiastky krehké. A to, že si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata, znamená, že budú spojení na spôsob semena človeka; ale nebudú pevne lnúť jeden k druhému, tak, ako sa železo nespojí s hlinou. A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učini im koniec, ale ono bude stáť až na veky. Lebo si videl, že sa od vrchu odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a rozbil na prach železo, meď, hlinu, striebro i zlato. Veľký Boh oznámil kráľovi, čo bude po tomto. A sen je istý, a jeho výklad je verný.“

Štyri ríše – Dan 2:31-45

Keď Daniel vykladá to, čo sa snívalo kráľovi Nabuchodonozorovi, jasne hovorí o štyroch svetových ríšach - kráľovstvách. Kniha Daniel dáva nevyvrátiteľné svedectvo o tom, že sa jedná o tieto ríše: 1.) Babylon, 2.) Médsko - perzská ríša, 3.) Grécko, 4.) Rímska ríša.

o – O – o

- 1.) **Prvá ríša bola Babylonská ríša**, lebo Daniel povedal Nabuchodonozorovi: „Ty si tou **zlatou hlavou** a po tebe povstane iné kráľovstvo.“ (Dan 2:38-39)
- 2.) Iné kráľovstvo, ktoré povstalo po babylonskom, je dokázateľne **Médsko - perzská ríša**, (**strieborná hrud'**) lebo Biblia podrobne popisuje príbeh ako Babylonská ríša skončila. Nabuchodonozorov potomok, Balsazár, na veľkej hostine používal nádoby z jeruzalemského chrámu, keď časť ruky oznámila koniec babylonského kráľovstva slovami: „Mene, mene, tekel ufarsin. „V tú istú noc bol zabitý Balsazár, kráľ Chaldejov. Méd Dárius dostal kráľovstvo, ktorý mal vtedy už šesťdesiatdva rokov.“ (Dan 5:30-31) - rok 536 pred Kristom.

- 3.) Médsko - perzská ríša zasa bola dokázateľne porazená **Gréckom (medené brucho a bedrá)** v roku 331 pred Kristom (Alexander Macedónsky). Hovorí o tom 8. kap. Daniela: „A teda videl som vo videní. A keď som to videl, bol som na hrade Susane, ktorý je v krajine Élame, a videl som vo videní, že som pri potoku Ulai. A pozdvihnúc svoje oči videl som a hľa, jeden baran stál pred potokom a mal dva rohy. A rohy boli vysoké, a jeden bol vyšší ako ten druhý, a ten vyšší vystúpil neskoršie. Videl som barana, že drgal oproti moru, na západ, na sever a na juh, a niktoré zviera neobstálo pred ním, ani nebolo nikoho, kto by bol mohol vytrhnúť z jeho moci, a robil, čo chcel, a stal sa veľkým. A ja som pozoroval a hľa, kozol z kôz prichádzal od západu na tvár celej zeme, a nikto sa ho nedotýkal na zemi. A kozol mal značný roh medzi svojimi očami. Prišiel až k baranovi, ktorý to mal tie dva rohy, ktorého som bol videl stáť pred potokom, a bežal k nemu v prchlivosti svojej sily. A videl som ho, že došiel až po bok k samému baranovi a rozlútiac sa na neho uderil barana a polámal oba jeho rohy, a nebolo v baranovi sily, aby bol mohol obstáť pred ním, hodil ho na zem a pošliapal ho, ani nemal baran nikoho, kto by ho bol vytrhol z jeho moci.“ (Dan 8:2-7) V tejto kapitole je aj jasný výklad, kto je kozol, a kto je baran. „Baran, ktorého si videl, ktorý to mal tie dva rohy, sú **KRÁLI MÉDOV A PERŽANOV**. A kozol, ten chlpatý, je **GRÉCKY KRÁĽ**, a veľký roh, ktorý bol medzi jeho očami, je prvý kráľ.“ (Dan 8:20-21) S istotou môžeme teda tvrdiť, že tretia svetová ríša je Grécko.

Z dejín je známe, že Alexander Macedónsky zomrel mladý a ríša bola rozdelená na štyri časti, ktorým vládli Alexandrovi generáli. Medzi nimi vypukli prudké konflikty a Biblia zaznamenáva zvlášť boje medzi severným a južným kráľom – medzi Seleukovcami a Ptolemaiovcami. Ptolemaios mal svoje sídlo v egyptskej Alexandrii, Seleukovci v Sýrii. Stále sa však jednalo o Grécku ríšu.

- 4.) Po páde Gréckej ríše na scénu sa postupne dostáva ríša štvrtá – **Rímska ríša (nohy zo železa)**. Na rozdiel od predchádzajúcich, Rímska ríša v knihe Daniela nie je výslovne menovaná. To, že sa jedná o Rím, dokazujú historické skutočnosti a evanjeliá. Vieme, že Pán Ježiš Kristus sa narodil v dobe, keď bol Izrael pod nadvládou Rimanov. Sčítanie ľudu, kvôli ktorému Jozef a Mária cestovali do Betlehema, bolo za cisára Augusta (Lk 2:1). Železné nohy znázorňujú, že táto ríša bola veľmi tvrdá a krutá, zároveň aj prorocky predpovedajú jej rozdelenie na **Západnú rímsku ríšu** (Rím, rímsko-nemecké cisárstvo) – a na **Východnú rímsku** (Byzantská) **ríšu**. Táto ríša dostala smrteľnú ranu v dobe Napoleona (v r. 1806), ktorá sa však zahojila a v dnešných dňoch v podobe EÚ obnovená Rímska ríša znovu vládne ďalej. Do definitívneho konca tohto kráľovstva však ešte povstane piata ríša ako **Ríša antikrista** – ktorú znázorňujú **prsty chodidlá** čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny.
- 5.) **Neotesaný letiaci kameň - Božie kráľovstvo** (Dan 2:44-45). Z knihy Daniela už vieme, že v čase, keď sa objaví štvrtá ríša, objaví sa aj balvan, ktorý do tejto ríše udrie, a nakoniec príde kráľovstvo, ktoré „*rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a ono bude stáť naveky*“. (Dan 2:44) **Týmto kameňom nie je nikto iný ako Ježiš Kristus Nazaretský.**

DUCHOVNÁ CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH RÍŠ

Pripomeňme si, že **nesprávny výklad knihy Daniela nutne musí viesť aj k nesprávnemu výkladu knihy Zjavenia Jána**, čoho výsledkom je úplné nepochopenie konca svetových dejín a nerozpoznanie nástupu antikrista na trón. **Bez správneho výkladu Danielovej sochy nie je možné pochopiť** ani taký fenomén ako je **formujúca sa Európska únia, alebo konflikt na Blízkom východe, či úlohu takých štátov ako je súčasný Irak, Irán, Sýria a Egypt.**

Keď sa lepšie pozrieme na **materiály**, z ktorých bola socha objavujúca sa v Nabuchodonozorovom sne, môžeme vidieť, že jednotlivé ríše, tak ako vystupovali v histórii, sú zobrazované materiálmi, ktoré **sú čím ďalej menej kvalitné**. Babylonská ríša je prirovnaná k zlatu, Médsko - perzská k striebriu, Grécka ríša je zase pripodobnená k medi a Rímska ríša je symbolizovaná úplne nekvalitným materiálom a to zmesou železa a hlíny. Je to preto, lebo v Rímskej ríši je tvrdá vláda, ale aj tak jednotlivé národy neľnú k sebe. To, že sa jedná o postupný úpadok potvrdili aj Danielove slová, keď povedal Nabuchodonozorovi, že po ňom povstane kráľovstvo, ktoré už nebude také pevné. Hlavným kritériom kvality ríš je to, ako mohli v podmienkach jednotlivých štátnych útvarov bohabojní ľudia hľadať Boha a slúžiť mu.

Babylon

V Babylone mohli Izraelci žiť pomerne slobodne. Jeremiáš povzbudzoval Izraelcov, aby sa nebáli ísť do Babylonu, týmito slovami: „*Stavajte domy a bývajte v nich, sadzte záhrady a jedzte ich ovocie. Berte si ženy a plodte synov a dcéry a berte i pre svojich synov ženy a svoje dcéry dávajte za mužov, aby rodili synov a dcéry, a množte sa tam, a nech vás neubúda!*“ (Jer 29:5-6) Aj keď sa Izraelcom v Babylone darilo relatívne dobre, musíme pripomenúť **skutočné duchovné korene Babylonu**. Babylon voľakedy **založil Nimród**, ktorý bol **veľkým vzbúrencom proti Bohu**. Staval modly a chrámy iným bohom. **Po smrti začal byť oslavovaný** a tu je počiatok kultu uctievania svätých. Z Babylonu tiež **pochádza kult matky s dieťaťom**, lebo prvý titul „Madona“ mala Nimródova manželka Semiramis (Mea Domina - Madona).

V Babylone sa ďalej **rozvinula astrológia a podobné okultné vedy**. Ničivá duchovná sila Babylona bola taká veľká, že aj keď došlo k vojenskému podmaneniu nasledovnými ríšami, zároveň došlo k tomu, že **nástupnícke ríše prijali aj duchovné praktiky Babylonu. Je to dôležité vedieť preto, lebo aj naša spoločnosť je vo veľkej miere v tomto babylonskom zajatí. Rímska ríša teda nikdy nebola kresťanská, ale bola zotročená modlárstvom, polyteizmom a kultom zomrelých.**

Médsko - perzská ríša

V tomto období bolo **Izraelcom povolené vrátiť sa nazad a znovu vybudovať Jeruzalem a chrám**. No zároveň tu bol prvý pokus o holokaust, známy z knihy Ester. Vtedy to dopadlo veľmi dobre, holokaust sa nekonal, no to, čo chcel urobiť Hámán, sa dialo Židom v priebehu dejín až dodnes.

Boj gréckeho kráľa Alexandra Macedónskeho s perzským kráľom Dáriom zobrazuje prorok Daniel ako súboj jednorohého kozla s baranom (Dan 8:4-7).

Grécko

Grécka ríša zadala bohabojným Židom veľké údery. Za existencie tejto ríše **Antiochos Epifanés, ktorý je predobrazom antikrista**, dal masovo vraždiť Židov, ktorí sa pridžali Božieho zákona. Zakázal zápalné obete, modlitby vo svätyni, obriezku a svätiť soboty a sviatky. Knihy Zákona nariadil roztrhať a spáliť. Nariadil stavať pohanské oltáre, posvätné háje a obetovať gréckym bohom. Meno **Epifanés** v preklade znamená; zjavené božstvo. Antiochos ako jediný panovník si dovoľil vstúpiť v chráme do svätyně svätých. Znesvätil chrám, obetoval v ňom prasce a nečisté zvieratá, a dal doňho postaviť ohyzdnú modlu, sochu Dia, ktorá mala jeho tvár. Ďalšími údermi boli **grécka filozofia a kult tela**. Nie je snáď problém v tom, že Gréci začali cvičiť, ale v gréckej kultúre je počiatok užívania si, hedonizmu a pornografie. **Gréci športovali nahí** a došlo k zobrazovaniu ľudského tela bez odevu. Len si predstavte bohabojných Židov, ktorí mali vedľa svojej synagógy gymnasion (telocvičňu), kde pobežovali holí ľudia. Veľké škody tiež narobila **filozofia**. Gréci si veľmi cenili známosť (poznatie, vedomosti). Spomeňme si na apoštola Pavla, keď bol v Aténach. Biblia o Aténčanoch hovorí, že po ničom tak netúžili, ako stále počuť niečo nové. Filozofi sa vždy usilovali dať odpovede na také zásadné otázky, ako je zmysel existencie, snažili sa skúmať javy v spoločnosti aj v prírode, a popritom už za doby pôsobenia najväčších gréckych filozofov ako boli Platón, Aristoteles, Sokrates, už bol v podstate uzavretý kánon Starej zmluvy a odpovede na zásadné otázky už Boh dal. Filozofické mudráctvo spôsobilo odtrhnutie rozumu od srdca. Preto v regiónoch, ktoré vychádzajú z tejto kultúry, nie je prebudenie. Prebudenia sú v Afrike, v Číne, v Kórei a v Južnej Amerike, lebo ľudia tu rozmýšľajú inak a ich srdce je oveľa lepšie zasiahnuteľné. Aj múdrosť chápali Gréci inak ako Židia. **Podľa Židov je múdry ten človek, ktorý múdro koná** (dnes by sme povedali, že má dobré ovocie). Naproti tomu Gréci sa uspokojia iba so znalosťami, aj keď nie sú aplikované a aplikovateľné v živote. Aj dnes vidíme veľa teológov, ktorí sú veľmi hrdí na to, že množia svoju známosť, ale nechcú sa pozrieť pravde do očí, že nedonášajú žiadne ovocie a iba sa im nafukujú hlavy. Gréci prišli tiež s alegorickým výkladom Božieho Slova. Odtiaľ pochádzajú také myšlienky, že Bibliu netreba brať doslovne.

Rím

Rímska ríša je symbolizovaná úplne nekvalitným materiálom a to zmiešaninou železa a hliny. Je to preto, lebo v Rímskej ríši je tvrdá vláda, ale aj tak jednotlivé národy neľnú k sebe.

Rímska ríša bola predchodcom antikristovej ríše poslednej doby, ktorá v knihe Daniela v 7.-ej kapitole je **symbolizovaná strašným zvieratom, ktoré všetko ničí a kruší**. Keď sa pozrieme na dejiny, môžeme skonštatovať, že **to tak skutočne bolo**. A keď sa pozrieme na prítomnú dobu, môžeme skonštatovať, že **to tak skutočne je**.

V tomto období došlo k ukrižovaniu Ježiša, o niekoľko desaťročí neskôr bol zničený aj chrám a Jeruzalem. Rím odmietol nielen Mesiáša, ale pokúsil sa úplne zmiest' zo zemského povrchu všetko, čo malo byť svedectvom o jedinom pravom Bohu.

O niekoľko storočí neskôr sa stala ďalšia tragédia, keď za Konštantína Veľkého došlo k veľkému odpadnutiu cirkvi. Keď biblické korene cirkvi boli nahradené pohanskými rituálmi, modlárstvom a ostatnými praktikami, ktoré majú svoje korene v Babylone. Tento stav trvá dodnes.

Rím je dedičom duchovného „bohatstva“ všetkých predchádzajúcich ríš. Z Babylonskej ríše zdedil modlárstvo, polyteizmus a kult matky s dieťaťom a kult zomrelých. Od dôb Peržanov je zase v spoločnosti sila antisemitizmu - nenávisť voči Židom a snaha ich zlikvidovať. Z Gréckej ríše zase v našej spoločnosti pretrváva sklon k filozofovaniu, ktoré je veľmi škodlivé pre jednoduchú vieru, a tiež hedonizmus a sexuálna neviazanosť, ktorou dnešná spoločnosť je úplne presiaknutá.

Babylonskú ríšu nám pripomína dnešný Irak. Tak isto začína pútať na seba pozornosť sveta **Irán, ktorý nie je nič iné ako stará Perzia. Nástupnými štátmi Gréckej ríše sú dnes okrem Grécka Turecko, Sýria, Egypt. (Seleukovcov a Ptolemaiovcov). Najpozoruhodnejšie však je znovuformovanie Rímskej ríše v podobe Európskej Únie a následná G10-G20(?).** Tým vznikne umelo vytvorený superštát, ktorého politickí predstavitelia budú mať neuveriteľnú moc. Popritom jeho štruktúra bude veľmi krehká. (Zjednotenie nezjednotiteľných štátov, národov, národností a náboženstiev. Taktiež krehkosť celosvetového technického – počítačového – systému).

Skutočnosť, že Rímska ríša v priebehu svojej zhruba dvetisícročnej histórie nikdy nebola nahradená inou ríšou, vždy mala väčšiu alebo menšiu moc, – a do Tisícročného kráľovstva ani nebude nahradená inou ríšou – znamená, že Cirkev sa vždy nachádzala a nachádza v období, keď silou, ktorá ovplyvňuje svetové dejiny, bola a je Rímska ríša. Dostala síce smrteľnú ranu, ale sa z nej uzdravila a ožila.

Rím je dedičom duchovného „bohatstva“ všetkých predchádzajúcich ríš. Z Babylonskej ríše absorboval modlárstvo, polyteizmus a kult matky s dieťaťom. Od dôb Peržanov je zase v spoločnosti sila antisemitizmu - nenávisť voči Židom a snaha ich zlikvidovať. Z Gréckej ríše zase v našej spoločnosti pretrváva sklon k filozofovaniu, ktoré je veľmi škodlivé pre jednoduchú vieru, a tiež hedonizmus a sexuálna neviazanosť, ktorou dnešná spoločnosť je úplne presiaknutá. Pred týmto duchovným dedičstvom sa musí každý bohobojný človek brániť a Boží služobníci musia mať úplne jasno, ktoré sily u nás zabraňujú šíreniu evanjelia.

Je tu ešte ten odtrhnutý kameň, ktorý udrel do sochy a naplnil celú zem. Tento kameň je Nebeské kráľovstvo, ktoré nikdy nepominie a k ľuďom sa priblížilo v Ježišovi Kristovi!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 26. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA**7. kapitola – Danielove videnie o štyroch šelmách**

Dan 7:1-28 „V prvom roku Balsazára, babylonského kráľa, videl Daniel sen a videnia svojej hlavy na svojej posteli. Vtedy napísal sen a povedal z neho hlavné veci. Daniel hovoril a riekol: Videl som vo svojom videní v noci a hľa, štyri nebeské vetry sa vyrútili na Veľké more. A štyri veľké zvieratá vystupovali z mora, rozdielne jedno od druhého. Prvé bolo ako lev a malo krídla orla. Hľadel som, až mu boli krídla vytrhané, a bolo pozdvihnuté od zeme a postavené na dve nohy ako človek, a bolo mu dané srdce človeka. A hľa, iné, druhé zviera sa zjavilo, podobné medveďovi, a bolo postavené po jednej strane, a malo tri rebrá vo svojej tlamе, medzi svojimi zubami, a takto mu povedali: Vstaň a nažer sa hojne mäsa! Potom som videl a hľa, zase iné zviera čo do podoby ako leopard, ktoré malo štyri vtáčie krídla na svojom chrbte, a štyri hlavy malo zviera, a bolo mu dané panstvo. Potom som videl v nočných videniach a hľa i štvrté zviera vystúpilo, strašné a hrozné a veľmi silné, ktoré malo veľké železné zuby; žralo a krušilo a ostatok šliapalo svojimi nohami a to bolo rozdielne od všetkých zvierat, ktoré sa boli zjavili pred ním, a malo desať rohov. Pozoroval som jeho rohy, a hľa, iný roh malý vystúpil medzi nimi, a tri z prvých rohov boli vyvrátené pred ním od koreňa a hľa, oči boli na tom rohu ako oči človeka a ústa, ktoré vraveli veľké veci. Hľadel som, až boli postavené tróny, a posadil sa Starodávny dní; jeho rúcho bolo biele ako sneh, a vlasy jeho hlavy ako čistá vlna; jeho trón plamene ohňa; jeho kolá horiaci oheň. Ohnivá rieka tiekla a vychádzala z pred neho; tisíc tisícov mu slúžilo, a desaťkrát tisíc desať tisícov stálo pred ním; zasadol súd, a boli otvorené knihy. Vtedy som

pozrel a hľadel som pre hlas veľkej reči, ktorú hovoril roh, a hľadel som, až bolo zviera zabitú a jeho telo zahubené a dané, aby ho spálil oheň. A ostatným zvieratám odňali panstvo, avšak bolo im dané predĺženie života do času a do vymeraného času. Videl som v nočných videniach a hľa, s nebeskými oblakmi prichádzal ktosi na pohľad ako Syn človeka a prišiel až ku Starodávny dni, a dali mu priblížiť sa pred neho. A bolo jemu dané panstvo i sláva i kráľovstvo, a slúžili mu všetky národy a ľudia a jazyky; jeho panstvo je večným panstvom, ktoré nepominie, a jeho kráľovstvo je také, ktoré nebude zničené. A môj, Danielov, duch sa zhrozil v mojich vnútrobách, a videnia mojej hlavy ma predesili. A vtedy som sa priblížil k jednému z tých, ktorí tam stáli, a pýtal som sa ho na istotu všetkého toho. A povedal mi a oznámil mi výklad vecí. Tie veľké zvieratá, ktoré sú štyri, sú štyria kráľovia, ktorí povstanú zo zeme. Ale kráľovstvo dostanú svätí Najvyšších, a držať budú kráľovstvo až na veky a až na veky vekov. Vtedy som chcel vedieť istotu o tom štvrtom zvierati, ktoré bolo rozdielne od nich od všetkých, strašné náramne, ktoré malo zuby zo železa a pazúry z medi, ktoré žralo a krušilo a ostatok šliapalo svojimi nohami, ako aj o desiatich rohoch, ktoré boli na jeho hlave, a o tom inom, ktorý bol vystúpil, a padli pred ním tri, o tom rohu, ktorý to mal oči a ústa, ktoré vraveli veľké veci, a bol na pohľad väčší ako jeho druhovia. A hľadiac videl som, že ten roh viedol vojnu so svätými a premáha ich, až prišiel Starodávny dní, a daný bol súd svätým Najvyšších, a prišiel čas, a kráľovstvo prevzali svätí. Takto povedal: Štvrtým zvieratom bude štvrté kráľovstvo na zemi, ktoré bude rozdielne od všetkých kráľovstiev a požerie celú zem a pomlátí ju a rozdrť ju. A desať rohov znamená, že z toho kráľovstva povstane desať kráľov, a po nich povstane iný, ktorý bude rozdielny od predošlých a poníži troch kráľov. A bude vravieť slová proti Najvyššiemu a unaví svätých Najvyšších a bude pomýšľať na to, že premení časy a zákon. A budú vydaní do jeho ruky až do času a čias a do polovice času. Ale potom zasadne súd, a odnímu jeho panstvo, aby ho vyplienili a zahubili až do konca. A kráľovstvo, panstvo a veličenstvo kráľovstiev pod všetkými nebesami bude dané ľudu svätých Najvyšších; jeho kráľovstvo je večným kráľovstvom, a všetky panstvá budú jemu slúžiť a poslúchať ho. Až potiaľto koniec vecí. Mňa, Daniela, veľmi desili moje myšlienky, a zmenilo sa jasné vzosrenie mojej tváři, avšak som zachoval vec vo svojom srdci.“

SVETOVÉ RÍŠE SYMBOLIZOVANÉ AJ ZVIERATAMI

V 7. kapitole knihy Daniela štyri svetové kráľovstvá, sú prirovnané k zvieratám.

Pozrime sa na ne bližšie. „A štyri veľké zvieratá vystupovali z mora, rozdielne jedno od druhého. Prvé bolo ako lev a malo krídla orla. Hľadel som, až mu boli krídla vytrhané, a bolo pozdvihnuté od zeme a postavené na dve nohy ako človek, a bolo mu dané srdce človeka. A hľa, iné, druhé zviera sa zjavilo, podobné medveďovi, a bolo postavené po jednej strane, a malo tri rebrá vo svojej tlame, medzi svojimi zubami, a takto mu povedali: Vstaň a nažer sa hojne mäsa! Potom som videl a hľa, zase iné zviera čo do podoby ako leopard, ktoré malo štyri vtáčie krídla na svojom chrbte, a štyri hlavy malo zviera, a bolo mu dané panstvo. Potom som videl v nočných videniach a hľa, i štvrté zviera vystúpilo, strašné a hrozné a veľmi silné, ktoré malo veľké železné zuby; žralo a krušilo a ostatok šliapalo svojimi nohami a to bolo rozdielne od všetkých zvierat, ktoré sa boli zjavili pred ním, a malo desať rohov.“ (Dan 7:3-7)

Lev s krídlami orla, medveď - mal tri rebrá medzi svojimi zubami, štvorhlavý leopard so štyrmi krídlami, štvrté zviera hrozné a silné, s 10-mi rohmi, malo veľké železné zuby, žralo a krušilo a ostatok šliapalo svojimi nohami.

Väčšina vykladačov svetové ríše znázornené zvieratami v 7. kapitole knihy Daniela považuje za totožné s ríšami, ktoré predstavuje socha Nabuchodonozorovho sna v druhej kapitole. Podľa nich zvieratá znázorňujú tie isté **svetové ríše, ktoré znázorňuje socha v 2. kapitole: Babylon, Médsko-perzská ríša, Grécko a Rím.**

Porovnanie sochy so šelmami knihy Daniela:

Zlatá hlava	a okrídlený lev	– Babylon
Strieborná hrud'	a medveď	– Médsko-perzská ríša
Medený driek	a štvorhlavý leopard so štyrmi krídlami	– Grécko
Železné nohy	a štvrté zviera hrozné a silné	– Rím /obnovený Rím =
10 palcov železné a hlinené	a 10 rohov štvrtého zvierat'a	=Antikristova ríša

1. ríša – Babylon
2. ríša – Médsko-perzská ríša
3. ríša – Grécku ríšu Dan 8. podrobnejšie opisuje. Štyri rohy: ríša bola rozdelená na štyri časti, ktorým vládli Alexandrovi generáli. Medzi nimi vypukli prudké konflikty a Biblia zaznamenáva zvlášť boje medzi severným a južným kráľom - medzi Seleukovcami a Ptolemaiovcami. Ptolemaios mal svoje sídlo v egyptskej Alexandrii, Seleukovci v Sýrii. Malý roh: Antiochos Epifanés.
4. ríša – Rímska ríša Západná (Rím, rímsko-nemecké cisárstvo) – Východná (Byzantská). Smrteľná rana (Zj 13:3): Napoleon. Rana sa uzdravila: EÚ – štáty ako zmes železa a hliny.
5. ríša – Antikristova ríša – charakter všetkých zvierat. 10 palcov na nohách – 10 rohov. Súčet hláv šeliem 1. až 4. = 7 znamená plnosť, súčet duchovných charakteristík všetkých predošlých ríš, charakteristických pre ríšu antikrista.
6. ríša – malý kameň – Božie kráľovstvo

Brat Bubik však nesúhlasí s týmto výkladom, že zvieratá v 7. kapitole Daniela znázorňujú tie isté svetové ríše, ktoré znázorňuje socha v 2. kapitole. Z toho dôvodu, že kým svetové ríše podľa sochy sa po sebe vystriedajú, jedna zanikne a odovzdá miesto a moc druhej, **zvieratá v 7. kapitole spolu vystupujú z mora.** To znamená, že svetové veľmoci, ktoré znázorňujú zvieratá, na scéne svetových dejín sa objavia v tej istej dobe a zostávajú na scéne až ku príchodu Všemohúceho.

V tomto prípade časti sochy a tieto **zvieratá nie sú súbežným, paralelným pohľadom na tie isté deje, ale** doba znázornená zvieratami je **pokračovaním** doby, ktorú znázorňuje socha. Podľa br. Bubika Rímska ríša zanikla v r. 1806, keď na nátlak Napoleona cisár „Svätej rímsko-nemeckej ríše“ František II. sa svojho titulu vzdal. **V tomto prípade zvieratá znázorňujú pohnutú dobu 19. storočia až dodnes**, keď z rozbúreného mora štyrmi vetrami povstali nové svetové veľmoci modernej doby ako

1. okrídlený lev – Veľká Británia – Britské Impérium (rozšírená kolonizácia)

Bolo také veľké, že sa hovorilo, že „*nad britským impériom Slnko nikdy nezapadá*“.

2. medveď – Sovietsky zväz – Rusko

3. štvorhlavý leopard so štyrmi krídlami – USA (policajt na všetkých svetových stránkach)

4. štvrté zviera hrozné a silné – Antikristova ríša (zoskupenie štátov EÚ – G7 – G8 – G10?)

Snaha: Nový Svetový Poriadok – celý svet má byť rozdelený na 10 oblastí (10 rohov šelmy). S tým korešponduje 10 palcov na nohách sochy v 2. kap. Daniela. Môže to byť aj symbolické okrúhle číslo, vyjadrujúce úplnosť uzavretého zväzku politického a hospodárskeho zoskupenia štátov.

Či už tento výklad je správnejší – čo si myslím aj ja – alebo ten prvý, nie je až také dôležité, lebo **nás zaujíma predovšetkým Šelma zo Zjav. 13. kapitole**. Vykladači však sa zhodujú v tom, že 10 palcov na nohách sochy, štvrtá šelma v 7. kap. Daniela a Šelma v 13. kap. Zjav. Jána rovnako znázorňujú ríšu, resp. osobu antikrista.

o – O – o

Daniel sa zvlášť zaujímal o toto štvrté zviera, to strašné a hrozné a veľmi silné, ktoré všetko krúšilo a šliaapalo so svojimi nohami, ktoré malo desať rohov. Pozoroval, že **iný malý roh** vystúpil medzi nimi, a tri z prvých rohov boli vyvrátené od koreňa a na tom rohu boli oči ako oči človeka a ústa, ktoré vraveli veľké veci. Daniel chcel vedieť viac o tomto štvrtom zvierati ako aj o desiatich rohoch, ktoré boli na jeho hlave, a o tom inom, ktorý vystúpil, a padli pred ním tri, o tom rohu, ktorý mal oči a ústa, ktoré vraveli veľké, rúhavé veci, a tento roh viedol vojnu so svätými a premáhal ich, až prišiel Všemohúci, a daný bol súd svätým Najvyššieho, a prišiel čas, a kráľovstvo prevzali svätí (Dan 7:7-8, 19-22).

Daniel na svoje otázky dostal aj vysvetlenie (Dan 7:16-18, 23-27), že štvrtým zvieratom bude „štvrté kráľovstvo na zemi“ – (viď vyššie!), ktoré bude rozdielne od všetkých kráľovstiev a požerie celú zem a pomlátí ju a rozdrť ju. A desať rohov znamená, že z tohto kráľovstva povstane desať kráľov (zväz „desiatich“ národov – „G10“?), a po nich (z nich, spomedzi nich) povstane (vynikne) iný (antikrist), ktorý bude rozdielny od predošlých a poníži troch kráľov. Pravdepodobne z tohto zväzku vypadnú tri štáty, ako dnes to hrozí napr. Grécku, možno, aj ďalším iným štátom, že vypadnú z eurozóny, ba aj z EÚ. Zároveň však niektorý štát alebo vodca vynikne a dostane sa k neobmedzenej moci. A tento (antikrist) bude vravieť rúhavé (Zj 13:5-6) slová proti Najvyššiemu – „*bude sa vydávať za Boha*“ (2Tes 2:4). Bude prenasledovať svätých a pomýšľať na to, že premení časy a zákon („bezzákonný bezbožník“ – 2Tes 2:8-9). A svätí budú vydaní do jeho ruky až do času a čias a do polovice času (3 a pol roka). Ale potom zasadne súd, a odnímu jeho panstvo, aby ho vyplienili a zahubili až do konca. „*Zviera bolo zabitá a jeho telo zahubené a dané, aby ho spálil oheň.*“ (11. verš – Tiež 1Tes 2:8, Zj 19:20).

12. verš – „*A ostatným zvieratám odňali panstvo.*“ – Aj toto potvrdzuje názor brata Bubika, že svetové veľmoci, ktoré znázorňujú zvieratá, na scéne svetových dejín sa objavia spolu a zostávajú na scéne až ku príchodu Všemohúceho.

A kráľovstvo, panstvo a veličenstvo kráľovstiev pod všetkými nebesami bude dané ľudu svätých Najvyššieho. Jeho kráľovstvo je večným kráľovstvom, a všetky panstvá budú jemu slúžiť a poslúchať ho (Dan 7:9-15, 26-27). – To je očakávané kráľovstvo Božie na zemi, 1000 ročné kráľovstvo Pána Ježiša Krista so svojimi svätými – Milénium.

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 27. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA A ZJAVENIA 13.kap.**Podobnosť medzi štvrtým zvieraťom Dan 7. a medzi šelmou zo Zj 13.**

Štyri zvieratá, popísané v 7. kapitole Daniela: „*A štyri veľké zvieratá vystupovali z mora, rozdielne jedno od druhého. Prvé bolo ako lev a malo krídla orla. Hľadel som, až mu boli krídla vytrhané, a bolo pozdvihnuté od zeme a postavené na dve nohy ako človek, a bolo mu dané srdce človeka. A hľa, iné, druhé zviera sa zjavilo, podobné medved'ovi, a bolo postavené po jednej strane, a malo tri rebrá vo svojej tlame, medzi svojimi zubami, a takto mu povedali: Vstaň a nažer sa hojne mäsa! Potom som videl a hľa, zase iné (tretie) zviera čo do podoby ako leopard, ktoré malo štyri vtáčie krídla na svojom chrbte, a štyri hlavy malo zviera, a bolo mu dané panstvo. Potom som videl v nočných videniach a hľa, i štvrté zviera vystúpilo, strašné a hrozné a veľmi silné, ktoré malo veľké železné zuby; žralo a krušilo a ostatok šliapalo svojimi nohami a to bolo rozdielne od všetkých zvierat, ktoré sa boli zjavili pred ním, a malo desať rohov.*“ (Dan 7:3-7).

Zvláštne zviera – šelma – vystupujúca z mora, popísaná v Zjav. 13. kapitole: „*A videl som vystupovať z mora šelmu, ktorá mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania. A šelma, ktorú som videl, bola podobná pardovi, a jej nohy boli ako nohy medveďa a jej ústa ako ústa leva. A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc.*“ (Zj 13:1-2)

Táto Šelma zo Zjav 13. kap. má podobu leoparda (v knihe Daniela štvorhlavý leopard), **nohy ako nohy medveďa** (v knihe Daniela medveď s tromi rebrami medzi svojimi zubami), **ústa leva** (v knihe Daniela okrídlený lev), **desať rohov – spolu. Má charakteristiku aj štvrtého** (štvrté zviera hrozné a silné). **Desať rohov** je zhodných s desiatimi prstami na nohách sochy. **K siedmim hlavám sa dostaneme, keď k hlave leva prirátame hlavu medveďa, štyri hlavy leoparda a hlavu strašnej štvrtej šelmy zo 7. kap. Daniela. To znamená súčet duchovných charakteristík všetkých zvierat z knihy Daniela.** Táto Šelma zo Zjav 13. kap. je súhrnom vlastností všetkých zvierat, ktoré sa objavujú v 7. kap. Daniela a nesie v sebe všetky ich vlastnosti, **ako aj ríša antikrista nesie v sebe – akoby duchovné dedičstvo – všetky vlastnosti všetkých ríš, ktoré socha v Nabuchodonozorovom sne opisuje.**

Všimnime si, že **všetky zvieratá bez výnimky sú šelmy.** Vieme, že Biblia má svoj symbolický jazyk a **na rozdiel od baránka**, ktorý je odovzdaný, **šelma je zviera, ktoré žerie druhé zvieratá, je agresívna, neskrotná, ničiaci.** Táto symbolika nám iba podčiarkuje skutočnú povahu svetového systému.

V nasledujúcom období bude veľmi dôležité mať prehľad v politickej oblasti, lebo antikrist nebude ničím iným ako jedným veľkým politickým diktátorom.

V knihe Daniela všetky šelmy, ako aj táto Šelma zo Zjav. 13. kap. vychádza z mora. More predstavuje búriace sa padlé ľudstvo – národy. To, že Ježiš chodil po mori, demonštruje Jeho nadvládu nad kráľmi zeme, nad diablom, nad padlými anjelmi aj nad démonmi.

To, že sa znovu ukáže Sedemhlavá Šelma, znamená, že sa znovu zviditeľnia tie ríše, veľmoc a štáty, ktoré už v dejinách niekedy hrali významnú úlohu.

Vieme, že **babylonská veža stála neďaleko Bagdadu** a nikto nemôže poprieť, že **pozornosť sveta je upriamená na Irak.** Ďalším štátom, ktorý začína pútať svetovú **pozornosť je Irán, ktorý nie je nič iné ako stará Perzia.** Keď hovoríme o význame **Grécka, musíme spomenúť také štáty ako sú Turecko, Sýria a Egypt (spomeň si na Seleukovcov a Ptolemaiovcov).** Najpozoruhodnejšie však je **znovu formovanie Rímskej ríše v podobe Európskej únie.** To, že v pozadí stoja duchovné sily, môžeme vidieť na veľmi zvláštnom jave, že Európska únia sa formuje bez ohľadu na to, že obyvatelia Európy o to nestoja. Dobrým príkladom toho sú voľby, ktoré prebehli v niektorých európskych štátoch. Neuveriteľne tesné výsledky a praktická nemožnosť zostaviť vlády, ktoré by štáty niekam viedli, má za dôsledok to, že ľudia pomaly viacej začínajú obracať svoju dôveru k europolitikom ako k politikom vlastným. To povedie k tomu, že nakoniec **vznikne umelo vytvorený superštát, ktorého politickí predstavitelia budú mať neuveriteľnú moc.** Budú disponovať neuveriteľnou mocou a prostriedkami. Práve prebiehajúca hospodárska kríza potrebu ustanovenia tejto spoločnej európskej – a neskôr aj celosvetovej – supervlády a nástup celosvetového diktátora antikrista v nepredvídanej miere urýchľuje.

ZJAVENIE JÁNA 28. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA

Dan 8:1-27 „V treťom roku kraľovania kráľa Balsazára ukázalo sa mi videnie, mne Danielovi, po videní, ktoré sa mi ukázalo na počiatku. A teda videl som vo videní. A keď som to videl, bol som na hrade Susane, ktorý je v krajine Élame, a videl som vo videní, že som pri potoku Ulai. A pozdvihnúc svoje oči videl som a hľa, jeden baran stál pred potokom a mal dva rohy. A rohy boli vysoké, a jeden bol vyšší ako ten druhý, a ten vyšší vystúpil neskoršie. Videl som barana, že drgal oproti moru, na západ, na sever a na juh, a niktore zvieria neobstálo pred ním, ani nebolo nikoho, kto by bol mohol vytrhnúť z jeho moci, a robil, čo chcel, a stal sa veľkým. A ja som pozoroval a hľa, kozol z kôz prichádzal od západu na tvár celej zeme, a nikto sa ho nedotýkal na zemi. A kozol mal značný roh medzi svojimi očami. Prišiel až k baranovi, ktorý to mal tie dva rohy, ktorého som bol videl stáť pred potokom, a bežal k nemu v prchlivosti svojej sily. A videl som ho, že došiel až po bok k samému baranovi a rozlútiac sa na neho uderil barana a polámal oba jeho rohy, a nebolo v baranovi sily, aby bol mohol obstáť pred ním, hodil ho na zem a pošliapal ho, ani nemal baran nikoho, kto by ho bol vytrhol z jeho moci. A kozol sa stal náramne veľkým. A keď zmocnel, zlomený bol jeho veľký roh, a na jeho miesto vystúpili značné štyri iné rohy vo štyri vetry nebies. Z jedného z nich vyšiel jeden malý roh a stal sa až príliš veľkým smerom k poludniu a k východu a ku Krásnej zemi. Zmohutnel až po nebeské vojsko a zvrhol niektorých z toho vojska na zem i niektoré z hviezd a pošliapal ich. Áno, zmohutnel tak, že sa odvážil až po knieža toho vojska, a od neho bola odňatá ustavičná obeť, a zvrhnutý bol príbytok jeho svätyne. A roh si dal vojsko proti ustavičnej obeti v neprávosti a hodil pravdu na zem a robil, čo chcel, a darilo sa mu. A počul som hovoriť jedného svätého, a riekol jeden iný svätý istému, tomu, ktorý to hovoril: Dokedy ide to videnie o ustavičnej obeti a o tej pustošiackej neprávosti, dokedy budú vydané i svätyňa i vojsko na pošliapanie? A povedal mi: Až bude dva tisíce tristokrát večer a ráno, potom bude ospravedlnená svätyňa. A stalo sa, keď som videl, ja Daniel, to videnie a hľadal som porozumieť mu, tu hľa, razom stál predo mnou ktosi na pohľad ako muž, a počul som hlas človeka medzi brehmi Ulai-a, ktorý zavolať a povedal: Gabrielu, vylož tomuto videnie! Vtedy prišiel ta vedľa, kde som stál a keď prišiel, zhrozil som sa a padnul som na svoju tvár. A povedal mi: Rozumej, synu človeka, lebo videnie sa vzťahuje na čas konca. A v tom, čo hovoril so mnou, usnul som tvrdo a ležal som tvárou k zemi. Potom dotkol sa ma a postavil ma zase ta, kde som stál. A povedal: Hľa, oznámim ti to, čo bude po tom hneve, lebo na určený čas bude koniec. Baran, ktorého si videl, ktorý to mal tie dva rohy, sú kráľovia Médov a Peržanov. A kozol, ten chlpatý, je grécky kráľ, a veľký roh, ktorý bol medzi jeho očami, je prvý kráľ. A to, že bol roh zlomený, a že štyri iné rohy povstali miesto neho, znamená, že z toho istého národa povstane štvoro kráľovstiev, ale už nie v jeho sile. A na konci času ich kráľovstva, keď dokonajú tí neprávostníci, povstane tvrdý kráľ nestudatý a prítom chytrý, ktorý bude rozumieť záhadným veciam. A jeho sila zmocneje, ale nie jeho vlastnou silou, a bude hubiť na podiv, a šťastne sa mu povedie, a vykoná všetko a zahubí mocných i ľud svätých. Pre jeho rozum bude sa mu dariť lesť v jeho ruke, a zvelebí seba vo svojom srdci a že bude ubezpečený v pokoji, zahubí mnohých, ba ešte i na Knieža kniežat povstane, ale bude skrúšený, pretože nebude ruky, ktorá by mu pomohla. A videnie večera a rána, o ktorom bolo povedané, je pravda. A ty zavri videnie, lebo sa vzťahuje na dobu o mnoho dní. A ja, Daniel, som ochorel z toho a bol som nemocný niekoľko dní. Ale potom som vstal a konal som prácu kráľovu a bol som predesený pre videnie, ale nikto toho nespozoroval.“

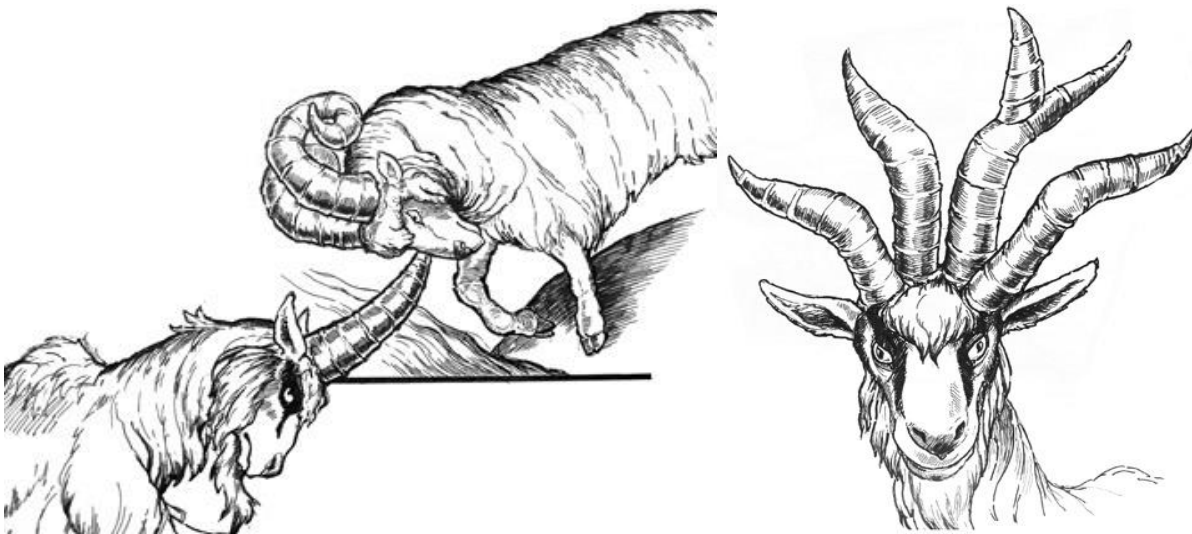
o – O – o

O antikristovi hovorí aj 8. kap. knihy Daniela v súvislosti s gréckou ríšou Alexandra Veľkého.

Dan 8:3-7 – „hľa, **jeden baran stál pred potokom a mal dva rohy (Médsko-perzská ríša)**, drgal oproti moru, na západ, na sever a na juh, a niktore zvieria neobstálo pred ním. A hľa, **kozol prichádzal od západu (Grécka ríša Alexandra Veľkého)** na tvár celej zeme, a nikto sa ho nedotýkal na zemi. A kozol mal značný roh medzi svojimi očami. Prišiel až k baranovi, ktorý to mal tie dva rohy, a uderil barana a polámal oba jeho rohy, hodil ho na zem a pošliapal ho.“ V tejto kapitole (20.-21. v.) je aj jasný výklad, kto je kozol (**grécky kráľ**), a kto je baran (**kráľovia Médov a Peržanov**).

Dan 8:8-9 – „A kozol (**Grécko**) sa stal náramne veľkým. A keď zmocnel, **zlomený bol jeho veľký roh, a na jeho miesto vystúpili značné štyri iné rohy** vo štyri vetry nebies. **Z jedného z nich vyšiel jeden malý roh** a stal sa až príliš veľkým smerom k poludniu a k východu a ku Krásnej zemi“.

ŠTYRI ROHY, ktoré vyrástli na mieste jediného kozlovho rohu, symbolizujú štyri kráľovstvá, na ktoré sa rozpadla Grécka ríša po smrti Alexandra Macedónskeho.

Alexander Macedónsky zomrel mladý a ríša bola rozdelená na štyri časti, ktorým vládli Alexandrovi generáli. Medzi nimi vypukli prudké konflikty a Biblia zaznamenáva zvlášť boje medzi severným a južným kráľom – medzi Seleukovcami a Ptolemaiovcami. Ptolemaios mal svoje sídlo v egyptskej Alexandrii, Seleukovci v Sýrii. Stále sa však jednalo o Grécku ríšu.

Daniela zvlášť zaujal ten „**Malý roh**“, ktorý vyrástol z jedného zo štyroch rohov kozla.

Tak ako v 7.-ej kapitole Daniel sa zvlášť zaujímal o to štvrté zviera, ktorý mal desať rohov, a „iný roh malý vystúpil medzi nimi, a tri z prvých rohov boli vyvrátené“ (Dan 7:8, 19-22), tu v 8.-ej kapitole sa zvlášť zaujímal o ten „Malý roh“, ktorý vyrástol z jedného zo štyroch rohov kozla „a stal sa až príliš veľkým smerom k poludniu a k východu a ku Krásnej zemi. Zmohutnel až po nebeské vojsko a zvrhol niektorých z toho vojska na zem i niektoré z hviezd a pošliapal ich. Áno, zmohutnel tak, že sa odvážil až po knieža toho vojska, a od neho bola odňatá ustavičná obeť, a zvrhnutý bol príbytok jeho svätyne. A roh si dal vojsko proti ustavičnej obeti v nepravosti a hodil pravdu na zem a robil, čo chcel, a darilo sa mu.“ (Dan 8:9-12). Bol to Antiochos Epifanés – predobraz antikrista, ktorý znesvätil jeruzalemský chrám.

Niečo podobné môžeme čítať aj v 11. kapitole (30. časť), kde sa už nejedná o predobraze antikrista, ale o ňom samom.

Chodidlá sochy s desiatymi prstami (železné a hlinené), ten malý roh a štvrté zviera s 10-mi rohmi znázorňuje to isté, čo šelma 13. kap. Zj. Jána, celosvetového diktátora poslednej doby, antikrista. Tak ako Daniela zvlášť zaujal ten „Malý roh“, aj nás zaujíma predovšetkým šelma zo Zjav. 13. kapitoly. Neskôr, v Zjav. 17. kapitole Ján dostane ešte ďalšie vysvetlenie ohľadom šelmy:

Zj 17:8-14 „**Šelma, ktorú si videl, bola a nie je a má vyjsť z priepasti a ísť do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď budú vidieť šelmu, že bola a nie je, a keď zase tu bude. Tu je zmysel, ktorý má múdrosť: Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov. Päť ich padlo, a jeden je, ten druhý ešte neprišiel. A keď príde, musí trochu potvať. A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona sama je ôsmym, a je z tých siedmich a ide do zatratenia. A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte nedostali kráľovstva, ale moc ako kráľovia dostanú jednej hodiny spolu so šelmou. Tí majú jednu myseľ a svoju moc a svoje právo dajú šelme. Tí budú bojovať s Baránkom, a Baránok zvíťazí nad nimi, pretože je Pánom pánov a Kráľom kráľov, aj tí, ktorí sú s ním, povolani, vyvolení a verní.“**

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 29. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA**Tajomstvo sedemdesiatich „týždňov“ v knihe Daniela.**

Dan 9:1-4 „*V prvom roku Dária, syna Ahasverovho, zo semena Médov, ktorý bol učinенý kráľom nad kráľovstvom Chaldejov, teda v prvom roku jeho kraľovania ja Daniel som vyrozumel z kníh počet rokov, o ktorých sa bolo stalo slovo Hospodinovo k prorokovi Jeremiášovi, že sa za ne vyplnia spustošenia Jeruzalema, za sedemdesiat rokov. A obrátil som svoju tvár k Pánu Bohu, aby som ho hľadal modlitbou a pokornými prosbami v pôste, v smútočnom vreci a v popole. A modlil som sa vrúcne Hospodinovi, svojmu Bohu...“ – a Daniel vyznával hriechy svojho ľudu, úpenlivo prosil o Božie odpustenie a za obnovenie Jeruzalema a Božieho ľudu.*

Dan 9:20-27 „*A ešte kým som ja hovoril, modlil som sa a vyznával svoj hriech a hriech svojho ľudu Izraela a predkladal svoju pokornú prosbu pred Hospodina, svojho Boha, za svätý vrch svojho Boha, a teda kým som ja ešte hovoril na svojej modlitbe, priletel rýchle muž Gabriel, ktorého som videl vo videní tam na počiatku, a dotkol sa ma nejako o čase večernej obeti. A dal mi rozumieť a hovoril so mnou a povedal: Danielu, teraz som vyšiel, aby som ťa učinil schopného rozumieť tajomstvám. Pri počiatku tvojich pokorných prosieb vyšlo slovo, a ja som prišiel, aby som ti ho oznámil, lebo si veľmi ľúby, a tak pozoruj na slovo a rozumej videniu. (24. v.) **Sedemdesiat týždňov je vymerané vzhľadom na tvoj ľud a na mesto tvojej svätosti, uzavrieť prestúpenie a zapečatiť hriech, pokryť nepravosť a priviesť spravodlivosť vekov, zapečatiť videnie i prorocstvo proroka a pomazať svätyňu svätých. (25.v.) A vedz a rozumej, že odkedy vyjde slovo navrátiť Izraela a vystaviť Jeruzalem až po pomazaného vojvodu, bude sedem týždňov, a šesťdesiatdva týždňov, a zase bude vystavená ulica i priekopa, a to sa bude diať v úzkosti časov. (26. v.) A po šesťdesiatich a dvoch týždňoch bude vyťatý pomazaný, a nebude ho. - A mesto i svätyňu skazí ľud vojvodu, ktorý príde a jeho koniec bude ako záplava a vojna až do konca, určené pustošenia. – (27. v.) A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň a v polovici toho týždňa urobí to, že prestane bitná obet' aj obetný dar obilný, a na krídle ohavnosti poniesie sa pustošiteľ, a to až sa úplná záhuba a to, čo je určené, vyleje na pustošiteľa.“***

o – O – o

Z 2. knihy Kráľov 17.-ej kapitoly vieme, že v roku 722 pr. n. l. obyvateľov severného kráľovstva (Izrael) Salmanassár (3. verš) odviezol do asýrskeho zajatia (6., 22-23. verš). Južné kráľovstvo, Judsko a Jeruzalem, podľa slov proroka Jeremiáša, neskôr dobyl a spustošil Nabuchodonozor a ľud odviekol do babylonského zajatia.

V prvom roku kraľovania médskeho kráľa Dária (521 pr. n. l.) Daniel vyrozumel z knihy Jeremiáša, že sa už vyplnil počet rokov, o ktorých hovoril Jeremiáš o spustošení Jeruzalema (Dan 9:1-2). Pripomína to Bohu na modlitbách. Izraelci už v roku 538 (pr. n. l.) dostali slobodu k návratu do vlasti, a preto Daniel Bohu nepripomína „nenaplnenie“ zaslúbenia. Pripomína Bohu len to, že Jeruzalem je spustošený a jeho ľud je potupený a trápený nepriateľmi (Dan 9:16-19). Daniel sa teda modlí len za obnovu a výstavbu mesta. V tom čase základy chrámu už boli položené pod vedením Zorobábela (Ezd 3. kap.). Avšak – ako nižšie uvidíme – boli snahy stavbu prekaziť.

Jeremiáš hovoril o 70 ročnom slúžení babylonskému kráľovi „*celá táto zem, súc spustošená, bude púšťou a hroznou pustinou, a tieto národy budú slúžiť babylonskému kráľovi sedemdesiat rokov. A stane sa, keď sa vyplní sedemdesiat rokov, že navštívim na babylonskom kráľovi a na tom národe, hovorí Hospodin, ich nepravosť i na zemi Chaldejov a obrátim to na večné pustiny.“ (Jer 25:11-12).*

Čo bola príčina? Judské pokolenie sa dostalo do zajatia na 70 rokov preto, lebo nezachovali Boží Zákon, príkaz **každý siedmy rok zem nechať na odpočinku**. Úrodnú silu zeme, pôdy z chamtivosti, z nevery, pre nedostatok dôvery Bohu chceli nadmerne využiť.

2M 23:10-11 „*Šesť rokov budeš posievať svoju zem a budeš spratávať jej úrodu. Ale siedmeho roku ju necháš ležať úhorom, a necháš ju na pokoji, aby jedli chudobní tvojho ľudu, a to, čo pozostane po nich, požerie poľná zver.“*

3M 26:27-35 „A keby ste ma ešte ani vtedy neposlúchali a išli by ste proti mne čelom, vtedy pôjdem i ja proti vám čelom a budem vás trestať sedemnásobne pre vaše hriechy... A vás rozptýlim medzi národy a vytasím meč a pošlem ho za vami, vaša zem bude púšťou, a vaše mestá budú zrúcaninami. **Vtedy sa bude zem tešiť svojim sobotám** po všetky dni, v ktorých bude spustošená, a vy budete v zemi svojich nepriateľov. **Vtedy si teda odpočinie zem a bude sa tešiť svojim sobotám.** Po všetky dni, v ktorých bude spustošená, **bude odpočívať to, čo neodpočívala vo vašich sobotách, keď ste bývali na nej.**“

Jer 25:11 „...aby sa naplnilo slovo Hospodínovo, povedané skrze ústa Jeremiášove, **dokiaľ sa nenakochala zem svojich sobôt;** po všetky dni, ktoré ležala púšťou, odpočívala, **aby sa vyplnilo sedemdesiat rokov.**“

2Par 36:20-21 „Čo pozostalo po meči, prestehoval do Babylona do zajatia, a boli jemu a jeho synom za služobníkov, až dokiaľ nekraľovalo perzské kráľovstvo, **aby sa naplnilo slovo Hospodínovo, povedané skrze ústa Jeremiášove, dokiaľ sa nenakochala zem svojich sobôt; po všetky dni, ktoré ležala púšťou, odpočívala, aby sa vyplnilo sedemdesiat rokov.**“

Neh 13:18 „**Či nerobili tak aj vaši otcovia?** Preto potom uviedol náš Boh všetko toto zlé na nás i na toto mesto, a vy ešte pridávate pále hnevu na Izraela **poškvrňujúc sobotu!**“

70 ročné slúženie babylonskému kráľovi sa začalo už za vlády judského kráľa **Jehojakima**, keď ho **Nabuchodonozor** na začiatku svojej vlády (vládol: 605-552 pr. n. l.*) v reťaziach odviezol do Babylona a taktiež „*niečo z nádob domu Hospodínovho*“ (2Kr 24:1, 2Par 36:5-7). Nabuchodonozor v roku 597 (pr. n. l.) v 8. roku svojho kraľovania (2Kr 24:12) obliehal Jeruzalem, kráľa Jeruzalema **Jehojachina**, kráľovský dvor a duchovno-intelektuálnu elitu odviekol do Babylona (2Kr 24:14). To bola tzv. prvá babylonská deportácia. Pravdepodobne aj Daniel a jeho priatelia (Dan 1:1-6) vtedy boli odvečení. V Jeruzaleme Babylončania dosadili na trón **Sedekiáša** (2Kr 24:17, 2Par 36:10), ktorý sa vzbúril proti Babylončanom (2Kr 24:20), čo spôsobilo ich vpád a obliehanie Jeruzalema, zakončené definitívnou porážkou: zbúraním Šalamúnovho chrámu, plienením mesta, zbúraním mestských hradieb, oslepením kráľa Sedekiáša, zabitím jeho synov, odvedením Sedekiáša a obyvateľov Jeruzalema do Babylonu (2Kr 25. kap.). Táto druhá deportácia bola (8. verš) v 19. roku kraľovania Nabuchodonozora (586 pr. n. l.).

V roku 538 pred n. l. **začal vládnuť** perzský **Cýrus /Kýros/** – (vládol: 538-529 pr. n. l.). **Cýrus v prvom roku svojho kraľovania** (2Par 36:22-23, Ezd 1:1) **vydal dekrét** o povolení návratu Židov a o postavení chrámu v Jeruzaleme (**1. návrat – Zorobábel, Ješua** - Ezd 2. kap.). Položili základy nového chrámu (Ezd 3. kap.), ale nepriatelia, ktorí boli presídlení z perzských krajín a ktorým Zorobábel nedovolil spolu s nimi stávať chrám, napísali kráľovi Ahasverovi a neskôr Artaxerxovi žalobu, ktorý zakázal stavbe pokračovať (Ezd 4. kap.). Na povzbudzovanie prorokov Haggeusa a Zachariáša (Ezd 5:1) napriek zákazu stávali ďalej, až do druhého roku kraľovania Dária, perzského kráľa (vládol: 521-485 pr. n. l.). Dáriuš rozkázal, aby hľadali v dome kníh pokladov, a našla sa kniha, v ktorej bolo povolenie od kráľa Cýra (Ezd 6:1-5). Tak už hneď v 1. roku svojej vlády (v roku 521 pr. n. l.) **Dáriuš vydal dekrét**, v ktorom nariadil stavbe pokračovať (Ezd 6:6-12). Ľud však začal stávať svoje domy, stratili nadšenie pre Boží dom, a prorok Haggeus ich napomína (Hag 1:1-5). A teda stavali a v 6. roku kráľa Dária (515 pr. n. l.) stavbu chrámu dokončili (Ezd 6:15).

V 7. roku kráľa **Artaxerxesa** (vládol: 465-424 pr. n. l.), **v roku 457 pr. n. l. Ezdráš dostal dekrét** (Ezd 7:11-25), navráti sa do Jeruzalema (**2. návrat** - 1755 Židov), obnoví bohoslužbu v chráme a urobí reformu. V 20. roku kráľa Artaxerxesa (445 pr. n. l.) **Nehemiáš** dostal správu, že Jeruzalem ešte je v ruinách. Od kráľa **dostal povolenie** ísť obnoviť múry mesta (Neh 1-2 kap.). V 32. druhom roku (433 pr. n. l.) znovu Artaxerxa prišiel ku kráľovi (Neh 13:6-7). Ale po nejakom čase si opäť vyžiadaval od kráľa odísť. A tak zase prišiel do Jeruzalema.

*) Časove údaje sú z *Biblického slovníka A. Novotného*

Bolo to ešte v 1. roku kraľovania médskeho kráľa Dária (v roku 521 pr. n. l.), keď sa Daniel modlil, činil pokánie za hriechy svojho ľudu a anjel Gabriel prišiel a zjavil mu tajomstvo 70 týždňov. Daniel bol odvedený ako mládenec v roku 597 pr. n. l., teda mohol sa narodiť okolo r. 615 pr. n. l., a teraz už mohol mať okolo 100 rokov (ako Ján na Pathmose). Prežil pád babylonskej ríše a bol poradcom dvoch babylonských (Nabuchodonozor, Belsazar) a dvoch médsko-perzských kráľov (Dárius, Kýrus).

V Dan 9:24-27 Bohom poslaný anjel Gabriel Danielovi vysvetľuje „tajomstvo sedemdesiatich týždňov“ takto: „*Sedemdesiat týždňov je vymierané vzhľadom na tvoj ľud a na mesto tvojej svätosti, uzavrieť prestúpenie a zapečatiť hriech, pokryť nepravosť a priviesť spravodlivosť vekov, zapečatiť videnie i prorocstvo proroka a pomazať svätyňu svätých.* (25. v.) *A vedz a rozumej, že odkedy vyjde slovo navrátiť Izraela a vystaviť Jeruzalem až po pomazaného vojvodu, bude sedem týždňov, a šesťdesiatdva týždňov, a zase bude vystavená ulica i priekopa, a to sa bude diať v úzkosti časov.* (26. v.) *A po šesťdesiatich a dvoch týždňoch bude vyťatý pomazaný, a nebude ho. A mesto i svätyňu skazí ľud vojvodu, ktorý príde a jeho koniec bude ako záplava a vojna až do konca, určené pustošenia.* – (27. v.) *A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň a v polovici toho týždňa urobí to, že prestane bitná obeť aj obetný dar obilný, a na krídle ohavností poniesie sa pustošiteľ, a to až sa úplná záhuba a to, čo je určené, vyleje na pustošiteľa.“*

Boli vydané 3 dekréty:

- 1. dekrét** vydal Kýrus (r. 538 pr. n. l.) - povolenie návratu Židov a postaviť chrám v Jeruzaleme (2Par 36:22-23, Ezd 1:1).
- 2. dekrét** vydal Dárius (r. 521 pr. n. l.) - potvrdil Kýrusov dekrét a nariadil stavbe pokračovať (Ezd 6:6-12).
- 3. dekrét** vydal Artaxerxes (r. 457 pr. n. l.). Ezdráš dostal dekrét (Ezd 7:11-25), navráti sa do Jeruzalema (2. návrat), ustanoví spoločenský chod mesta a bohoslužbu.

Artaxerxesov list (445 pr. n. l.), v ktorom Nehemiáš dostal povolenie ísť obnoviť múry Jeruzalema, **nemôžeme považovať za dekrét**. Toto povolenie dostal on osobne, so sprievodnými listami pre „vojvodov za riekou“, aby mu dovolili prejsť, ako aj list pre Azafa, dozorcú kráľovho lesa, aby mu dal drevo pokryť hradami brány hradu. A kráľ poslal s ním i veliteľov vojska i jazdcov (Neh 2:7-9).

Dekrét, na ktorý sa odvoláva prorocstvo o 70 týždňoch, je ten, ktorý bol vydaný v siedmom roku vlády kráľa Artaxerxa (r. 457 pr. n. l.). Pretože tento je jediný dekrét, v ktorom sa hovorí aj o návrate synov Izraelových, o materiálnom zabezpečení chrámovej bohoslužby a obetovania v chráme, ako aj o ustanovení „*vrchnostenských osôb a sudcov*“ (Ezd 7:25), teda o vybudovaní spoločenských, politických a administratívnych štruktúr mesta Jeruzalema. Pár rokov nato prišiel Nehemiáš, aby riadne zorganizoval výstavbu Jeruzalema. Práce išli totiž dovedy veľmi pomaly a s prekážkami zo strany nepriateľov (Neh.2,1-10). **Počítanie prorocstva teda začína až rokom 457 pr. n. l.!**

Hebrejské slovo prekladané v texte ako „**týždeň**“, znamená vlastne len „**periódu siedmich**“. Môže to byť sedem dní, ale aj sedem rokov. 70 týždňov sú vlastne roky! - Je to: $70 \times 7 = 490$ rokov.

Jakob slúžil u Lában jeden „týždeň“ (7 rokov) za Ráchel. Potom, keď ho Lában oklamal a mu dal za ženu Leu, odsľúžil mu za Ráchel ešte jeden „týždeň“. „*Vyplň týždeň tejto, a potom ti dáme i túto za službu, ktorú budeš slúžiť u mňa, ešte druhých sedem rokov. A Jakob urobil tak a vyplnil jej týždeň, a tak mu dal Ráchel, svoju dcéru, jemu za ženu.*“ (1M 29:27,28).

Týždne symbolizujú roky: „*A napočítaš si sedem sobôt rokov, sedemkrát sedem rokov, aby ti bolo dní siedmich sobôt rokov, štyridsaťdeväť rokov.*“ (3M 25:8).

Izraelský roľník šesť rokov sial a obrábal pôdu, ale v siedmom roku ju mal ponechať opustenú. Plody boli určené každému, tak cudzincovi, ako aj otrokovi, chudobnému aj bohatému. Tento siedmy rok odpočinku zeme sa nazýval sobota, tak ako siedmy deň týždňa. Išlo tu o „sobotu rokov“ a nie o „sobotu dní“. **„Hovor synom Izraelovým a povieš im: Keď vojdete do zeme, ktorú vám ja dám, *svätiť bude zem sobotu Hospodinovi. Šesť rokov budeš osievať svoje pole a šesť rokov budeš orezávať svoju vinicu a spratávať jej úrodu. Ale siedmeho roku bude zemi sobota odpočinku, sobota Hospodinovi; nebudeš osievať svojho poľa ani nebudeš orezávať svojej vinice. Toho, čo samo narastie tvojho žniva, nebudeš žať ani nebudeš oberať hrozna svojej neorezanej vinice. Rok odpočinku bude mať zem. A úroda, ktorú vydá sobota zeme, bude vám za pokrm, tebe i tvojmu sluhovi i tvojej dievke, tvojmu nájomníkovi i cudziemu tvojmu spoluobyvateľovi dočasnému, ktorí pohostínia u teba, tvojmu hovädu i zverí, ktorá je v tvojej zemi, bude celá jej úroda za pokrm.*** (3M 25:2-7).

Rovnaký jazyk je použitý aj v súvislosti s ustanovením jubilejného roku, roku plesania, kedy každý mal prepustiť zadlženého hebrejského sluhu a odpustiť dlžoby.: **„Napočítaš si sedem sobôt rokov, sedemkrát sedem rokov... ...a dáš všade trúbiť na trúbu radostného pokrikovania. Na deň pokrytia hriechov dáte trúbiť na trúbu po celej svojej zemi. A posvätíte rok päťdesiatich rokov a vyhlásite slobodu v zemi všetkým jej obyvateľom. Bude vám to rokom plesania, a navrátite sa každý ku svojmu državiu, ku svojmu vlastníctvu, aj sa každý navrátite ku svojej čeladi. A teda rokom plesania vám bude rok päťdesiatich rokov; nebudete siať ani nebudete žať toho, čo v ňom narastie samo od seba, ani nebudete oberať jeho neorezaných viníc. Lebo je to rok plesania, svätý vám bude, priamo s poľa budete jesť jeho úrodu. V tomto roku plesania navrátite sa každý do svojho državia.“** (3M 25:8-13).

Dan 9:24-25 – „Sedemdesiat týždňov je vymerané vzhľadom na tvoj ľud a na mesto tvojej svätosti... A vedz a rozumej, že odkedy vyjde slovo navrátiť Izraela a vystaviť Jeruzalem až po pomazaného vojvodu, bude sedem týždňov, a šesťdesiatdva týždňov, a zase bude vystavená ulica i priekopa, a to sa bude diať v úzkosti časov.“

Je dôležité pochopiť, že toto obdobie (70 týždňov), o ktorom anjel hovorí, je vlastne $70 \times 7 = 490$ rokov. Od vydania dekrétu za 7 týždňov (=49 rokov) budú vystavené ulice a priekopa „v úzkosti časov“. Po návrate Ezdráša, a neskôr po 12 rokoch pod vedením Nehemiáša, Jeruzalem bol vybudovaný naozaj „v čase úzkosti“. Najprv chrám, potom múry – ktoré boli najdôležitejšie a boli dostavené za zázračne krátky čas (52 dní) – , ale obnova štruktúry celého mesta, vybudovanie ulíc trvalo dlho a cez mnohé prekážky a nepriateľstva. Nehemiáš po 12 rokoch znovu bol povolán ku kráľovi, a po nejakom čase si opäť vyžiadaval od kráľa odísť do Jeruzalema (Neh 13:6-7).

Dan 9:26 – „A po šesťdesiatich a dvoch týždňoch bude vyťatý pomazaný, a nebude ho.“ Ako už bolo spomenuté, **Svätý Duch v knihe Daniela oznámil, kedy mal zomrieť Mesiáš.** Tu dostaneme na to odpoveď. Po siedmich týždňoch (49 rokoch) malo uplynúť ešte 62 týždňov (=434 rokov), teda od vydania dekrétu 69 týždňov (483 rokov) do času „vyťatia Pomazaného“ Mesiáša.

Východiskovým rokom je rok 457 pr. n. l. (rok vydania dekrétu). Od tohto času 69 týždňov (483 rokov) uplynulo v roku 26 n. l. Podľa väčšiny historikov Pán Ježiš sa narodil v roku 7 pr. n. l.. Podľa evanjelia Lukáša vieme, že keď začal účinkovať, mal „...asi 30 rokov“ (Lk 3:23). Jeho verejné účinkovanie trvalo cca. 3 a pol roka. Takže: „Vyťatie Pomazaného“ spadá na rok 26.-27. n. l., kedy Ježiš mal 33 rokov.

- $457 + 483 =$ rok 26. n. l. (rok ukrižovania P.J.Kr.) + 7 (rozdiel vo výpočte letopočtu) = 33 ročný
 $457 - 7$ (rozdiel vo výpočte letopočtu) = 450, $450 + 33 = 483$ rokov (69 týždňov)

Gabriel Danielovi hovorí o 70 týždňoch, ktoré sú **vymerané vzhľadom na „tvoj ľud“ a na „mesto tvojej svätosti“.** Danielovým „ľudom“ sú Židia, Izraelský národ a „mestom svätosti“ je Jeruzalem. „Vyťatím Mesiáša“ zo 490 rokov (70 týždňov) teda vypršalo 483 rokov (69 týždňov). **Z tohto proroctva vzťahujúceho sa na Židov a na Jeruzalem ešte zostalo na naplnenie jeden týždeň (7 rokov).**

Kedy sa naplní proroctvo o tomto poslednom týždni?

O 70. týždni sa píše vo 27. verši: „*A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň a v polovici toho týždňa urobí to, že prestane bitná obeť aj obetný dar obilný, a na krídle ohavností poniesie sa pustošiteľ, a to až sa úplná záhuba a to, čo je určené, vyleje na pustošiteľa*“. Tieto slová po vyťatí Mesiáša sa nenaplnili ani doteraz. Po 69. týždni dejinná línia v proroctve je prerušená, pretože sa tu uvádza viac udalostí, ktoré sa uskutočnia výslovne po uplynutí 69 týždňov, ale zároveň pred 70. týždňom. Je to zvláštne, že tento 70. týždeň nenasleduje priamo po 69 týždňoch, ale je na tak dlhý čas odsunutý – až krátko pred druhý príchod Pána Ježiša Krista.

Proroctvo však samo dáva riešenie tejto zvláštnej skutočnosti. V 26. verši čítame, že po 69 týždňoch bude Mesiáš zabitý. Práve to je zvláštnosť tohto proroctva: Mesiáš - Pomazaný Kráľ prišiel, aby zriadil kráľovstvo pokoja, ale namiesto toho Ho poddaní zavrhl. Preto potom nasleduje: „...*a nebude ho*...“. Musí sa na určitý čas svojho kráľovstva vzdať, korunovácia slávnosť a zriadenie kráľovstva pokoja sa odkladá na dlhý čas a tým aj 70. týždeň, ktorý kráľovstvo pokoja priamo predchádza. Až v poslednej dobe, po prevratných udalostiach začína posledný, 70. týždeň, ktorý bude uzavretý „*privedením večnej spravodlivosti*“, novým príchodom zabitého, ale vzkrieseného Mesiáša.

Z proroctva jasne vyplýva, že sa to vzťahuje na Židov a na Jeruzalem! Hovorí o Božom jednaní s Izraelom – o zatvrení a obnove Izraela – v medziobdobí: po 69. týždni a pred 70. týždňom, ako aj počas 70. týždňa. Je to čas, kedy Boh ukončí súd nad Izraelom za ich hriech. Pretože Izrael Ježiša Nazaretského neprijal za svojho Mesiáša, došlo k prerušeniu prorokovaného toku dejín. Boh svoje zaobchádzanie sa s Izraelom prerušil na určitú dobu, do času konca, do konca doby milosti a obrátil sa k pohanom. Vykupiteľským dielom Pána Ježiša Krista na Golgote sa začala doba milosti.

Apoštolovi Pavlovi bolo odkryté tajomstvo zatvrenia Izraela a náznakov nového toku dejín. Prečítajme si aj na tomto mieste, ako toto tajomstvo vysvetľuje apoštol Pavol v **11. kapitole Rimanom**. O tejto téme sme už hovorili v 20.-ej časti v súvislosti pôsobením dvoch prorokov, ktorí budú misijne pôsobiť v antikristovskej dobe v Izraeli a budú pracovať na obrátení jeho ostatku.

1.-2. „*Hovorím teda: Či azda Boh zavrhol svoj ľud? Nech sa nestane! ... **Nezavrhol Boh svoj ľud, ktorý vopred poznal.***“ **Tak ako v dobe Eliáša** Boh si ponechal ostatok sedem tisíc mužov, ktorí nesklonili svoje kolená modle Bálovi.

5. „*Takto teda stalo sa, že **i v terajšom čase je zostatok podľa vyvolenia milosti.***“

7.-8. „*Tak čo teda? To, čo snažne hľadá Izrael, toho nedosiahol, ale vyvolenie dosiahlo, a ostatní sú zatvrení. ...ako je napísané: Boh im dal ducha hlbokého spánku. oči, aby nevideli, a uši aby nepočuli, až do dnešného dňa...*“

11. „*Hovorím teda: Či neklesli, aby padli? Nech sa nestane! Ale ich pádom sa dostalo spasenie pohanom, aby ich rozhorlil. No, ak je ich pád bohatstvom sveta a ich porážka bohatstvom pohanov, o koľko viac ich plnosť!*“

15.-27. **Lebo ak je ich zavrhnutie zmierením sveta, čo potom iné ich prijatie ako život, život z mŕtvych?!** A keď je prvotina svätá, vtedy aj celé cesto, a keď je koreň svätý, vtedy aj vetvi. Ale ak sú niektoré vetvi vylomené, a ty, ktorý si z divej olivy, vštepený si medzi ne a stal si sa spoluúčastným koreňa a tuku olivy, nechváľ sa proti vetvám: a keď sa chváliš, vedz, že nie ty nesieš koreň, ale koreň teba. Nuž teda povieš: **Vetvi sú vylomené, aby som ja bol vštepený.**

*Dobre. Vylomené sú neverou, a ty stojíš vierou. **Nebud' vysoko myseľný, ale sa boj! Lebo ak Boh neušetriť prirodzených vetví, mohol by snád' neušetriť ani teba.** Vidz teda dobrotu i prísnosť Božiu! Na tých, ktorí padli, prísnosť, a na teba dobrotu Božia, keď zostaneš v dobrote, ináč budeš aj ty vyťatý. A zase oni, keď nezostanú v nevere, budú znova vštepení, pretože **Boh má moc zase ich vštepiť.** Lebo ak si ty vyťatý z olivy, ktorá je prírodou planá, a si proti prírode vštepený do dobrej olivy, o koľko skôr potom títo súc prirodzenými vetvami vštepení budú do svojej vlastnej olivy! **Lebo nechcem, bratia, aby ste nevedeli toho tajomstva, aby ste neboli sami u seba múdrymi, že zatvrdenie z čiastky stihlo Izraela dotiaľ, dokiaľ nevojde plnosť pohanov, a tak bude celý Izrael spasený, ako je napísané: Príde zo Sionu Vysloboditeľ a odvráti bezbožnosti od Jakoba.** A toto im bude odo mňa zmluva, keď odnímam ich hriechy.“*

Rim 9:27 „A Izaiáš volá nad Izraelom: Keby bol počet synov Izraelových ako piesok mora, len zostatok bude spasený.“

Pavlove vysvetlenie je v plnom súlade Danielovým proroctvom.

Dan 9:26 – „A po šesťdesiatich a dvoch týždňoch bude vyťatý pomazaný, a nebude ho. A mesto i svätyniu skazí ľud vojvodu, ktorý príde a jeho koniec bude ako záplava a vojna až do konca, určené pustošenia.“

Anjel Danielovi hovorí, že po vyťatí Mesiáša – po 69. týždni v tomto medziobdobí – „mesto (Jeruzalem) i svätyniu skazí ľud vojvodu, ktorý príde...“ Touto správou je pretrhnutá kontinuita počítania času. Je to spomenuté len ako informácia, ktorá nastane! A fakt, aj nastala. Skazu Jeruzalema a chrámu predpovedal aj Pán Ježiš. Je známe, že mesto bolo v roku 70 n. l. dobité, pričom bol zničený aj, pre Židov tak dôležitý, Jeruzalemský chrám. Aj toto proroctvo bolo teda naplnené! Ľud vojvodu (Rimania) pod velením (vojvodu) Tita uvrhol mesto Jeruzalem do skazy! Avšak „...jeho koniec (koniec ľudu Rímskej ríše) bude ako záplava...“ A fakt! Rimania ako ľud zanikli v „záplave národov“! Keď cisár Konštantín zaviedol kresťanstvo ako uznané náboženstvo, Rím už stratil pôvodný charakter svetovej ríše. Boli neustále boje až do jej rozpadu – „...a vojna až do konca!“ – Až potom, v poslednej dobe, začína 70. týždeň.

Tu už prichádzame k preformovaniu sa pohanskej Rímskej ríše na kresťanstvo – a jej dnešnej rozbitej európskej podobe (politický Rím: obnovená EÚ – náboženský Rím: Vatikán)! Túto podobu najlepšie vystihuje proroctvo o Nabuchodonozorovej soche (Dan 2:41-45): „...A že si videl nohy a prsty čiastočne z hrnčiarskej hliny a čiastočne zo železa, to znamená, že to bude rozdelené kráľovstvo (v roku 395 sa ríša rozdelila na Západo- a na Východorímsku ríšu); ale bude v ňom ešte niečo z pevnosti železa, lebo si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata. A prsty na nohách čiastočne zo železa a čiastočne z hliny znamenajú, že kráľovstvo bude z čiastky silné a z čiastky krehké. A to, že si videl železo miešané s hlinou obyčajného blata, znamená, že budú spojení na spôsob semena človeka; ale nebudú pevne ľnúť jeden k druhému, tak, ako sa železo nespojí s hlinou. A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky. Lebo si videl, že sa od vrchu odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a rozbil na prach železo, meď, hlinu, striebro i zlato.“

Anjel hovorí Danielovi, že tých 70 týždňov je obdobie, ktorý Boh dal účelom „uzavrieť prestúpenie a zapečatiť hriech, pokryť nepravosť a priviesť spravodlivosť vekov, zapečatiť videnie i proroctvo proroka a pomazať svätyniu svätých. (25. v.). Súčasťou tohto plánu bolo aj vykupiteľské dielo Pána Ježiša, zatvrdenie a obnova Izraela, spasenie pohanov, dokončenie súdu nad satanom a nad bezbožným systémom tohto sveta, ako aj uskutočnenie Božieho kráľovstva v spravodlivosti na zemi.

Ten „posledný týždeň“ sa teda, odkladá do času konca. Toto posledné sedemročné obdobie je známe ako čas veľkého súženia. Daniel 9:27 udáva niekoľko dôležitých detailov o tomto období: „*A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň a v polovici toho týždňa urobí to, že prestane bitná obeť aj obetný dar obilný, a na krídle ohavností poniesie sa pustošiteľ, a to až sa úplná záhuba a to, čo je určené, vyleje na pustošiteľa.*“ Osoba, o ktorej sa hovorí v týchto veršoch a ktorú Ježiš nazýva „ohavnosť spustošenia“ (Mt 24:15), v Zjavení 13 sa volá šelma. Daniel 9:27 hovorí, že šelma učiní zmluvu na 1 týždeň (7 rokov), ale v polovici tohto týždňa (3 a ½ roku súženia), on preruší zmluvu tak, že zastaví obetovanie. Podľa 2Tes 2:4 „*sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa zovie Boh, alebo čomu sa dáva božská česť, takže sa posadí do chrámu Božieho ako Boh a bude sa vydávať za Boha.*“ Zjavenie 13 vysvetľuje, že šelma postaví svoj obraz a bude vyžadovať, aby ho svet uctieval. Zjav. 13:5 hovorí, že sa toto bude diať 42 mesiacov, čiže 3 ½ roka. Keďže Dan 9:27 hovorí, že sa toto stane v polovici týždňa, a Zjav. 13:5, že šelma toto bude robiť v čase 42 mesiacov, je ľahko viditeľné úplné trvanie času 84 mesiacov alebo 7 rokov. Dan 7:25 tiež ukazuje na čas veľkého súženia, druhú polovicu sedemročného obdobia, kedy „ohavnosť spustošenia“ (šelma) bude vládnuť: „*do času a čias a do polovice času*“ (čas = 1 rok; časy = 2 roky; pol času = ½ roka; spolu 3 ½ roka). Pre viac informácií o čase súženia môžeme si prečítať aj Zjav 11:2-3, ktoré hovorí o 42 mesiacoch a o 1260 dňoch: *nádvorie chrámu „je daný pohanom, i to sväté mesto budú šliapať štyridsaťdva mesiacov. A dám svojim dvom svedkom, a budú prorokovať tisíc dvesto šesťdesiat dní, oblečení v smútočných vreciach.*“

Dan 12:11-13 „*A od toho času, keď bude odstránená ustavičná obeť, aby na jej miesto bola daná pustošiaca ohavnosť, bude tisíc dvesto deväťdesiat dní. Blahoslavený ten, kto čaká a dospeje ku dňom tisíc tristo tridsaťpäť. A ty id' ku koncu a budeš odpočívať a vstaneš ku svojmu losu pri konci tých dní.*“ Podľa niektorých vykladačov dni nad 1260 (1335-1260=75) zahŕňajú čas na konci pre súd nad národmi (Mt 25:31-46) a čas pre ustanovenie Kristovho tisícročného kráľovstva (Zjav 20:4-6). Podľa iných budú to dni pre vyliatie kalichov Božieho hnevu.

Podľa čoho bude možné s istotou poznať, že sa 70. týždeň začína?

Podľa Dan 9:26-27 po vy'atí Mesiáša „*mesto i svätyňu skazí ľud vojvodu, ktorý príde...*“ potom príde neurčito dlhé medziobdobie, a „*vojvoda*“ (antikrist – pravdepodobne vodca obnovenej rímskej ríše) na začiatku „týždňa“ „*uzavrie pevnú zmluvu s mnohými*“, (so židovským národom, ktorý sa vrátil do svojej zeme), potom budú ľudia vedieť, že 70. týždeň sa začal.

Podľa mnohých vykladačov Izrael medzitým vybuduje chrám v Jeruzaleme, bude opäť obetovať, ako za starých čias. Lenže antikrist, ktorý získa celosvetovú moc, jednostranne zruší zmluvu, zastaví toto obetovanie a chrámovú bohoslužbu v Izraeli. Bude to na polovici „*tohto týždňa*“, 3,5 roka od začiatku súženia. - „*za jeden týždeň a v polovici toho týždňa urobí to, že prestane bitná obeť aj obetný dar obilný, a na krídle ohavností poniesie sa pustošiteľ, a to až sa úplná záhuba a to, čo je určené, vyleje na pustošiteľa.*“ Na pustošiteľa (antikrista) a na jeho kráľovstvo budú vyliate určené súdy, trest a záhuba, spojená s večnými mukami v pekle, aj spolu s jeho nasledovníkmi (Zj 16:10-11, 19:20-21).

Po sedemdesiatich týždňoch Boh skoncuje s nevernosťou, hriechom a nepravosťou, bude privedená večná spravodlivosť, budú zapečatené, naplnené všetky videnia a proroctva, a dôjde k pomazaniu svätyne svätých (Dan 9:24). Začína sa Božie kráľovstvo na zemi, tisícročné kráľovstvo Mesiáša, Pána Ježiša Krista. Na túto dobu sa vzťahuje už citované proroctvo z Dan 2:44 (o soche z Nabukodonozorovho sna). „*Ale za čias tých kráľov Boh nebies nastolí večné kráľovstvo, ktoré nezahynie a to kráľovstvo neprejde na iný národ. Ono rozdrví a zničí všetky tie kráľovstvá a bude trvať naveky.*“

ZJAVENIE JÁNA 30. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA A EZECHIELA

Dan 10:1-21 „V treťom roku Cýra, perzského kráľa, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorý bol pomenovaný menom Baltazár, a to slovo bolo pravdou a znamenalo veľkú borbu, a porozumel slovu, a mal porozumenie vo videní. V tých dňoch som ja Daniel smútil za celé tri týždne. Žiadostného chleba chutného som nejedol, a mäso a víno nevošlo do mojich úst, ani masťou pomazať som sa nepomazal, dokiaľ sa nevyplnil dni troch týždňov. A dvadsiateho štvrtého dňa, prvého mesiaca som bol na brehu veľkej rieky, Hiddekela. A pozdvihol som svoje oči a videl som a hľa, nejaký muž sa ukázal, oblečený v ľanovom rúchu, a na svojich bedrách bol prepásaný čistým zlatom z Úfaza. Jeho driek bol ako drahokam taršiš, a jeho tvár bola na pohľad ako blesk, jeho oči ako horiace fakle, jeho ramená a jeho nohy boli podobné lesklej medi, a zvuk jeho slov zvučal ako zvuk množstva ľudu. A ja Daniel som samotný videl videnie; mužovia, ktorí boli so mnou, nevideli videnia, ale padla na nich veľká hrôza, a utekali, aby sa skryli. Ja som zostal samotný a videl som to veľké videnie, ale nezostalo ani vo mne sily, a moja krása zmenila sa pri mne a porušila, a nezadržal som v sebe sily. A počul som hlas jeho slov. A ako som počul hlas jeho slov, hneď som tvrdo usnul na svojej tvári, a ležal som tvárou k zemi. A hľa, dotkla sa ma nejaká ruka a pozdvihla ma na moje kolená a na dlane mojich rúk. A povedal mi: Danielu, ľúby muži, pozoruj na slová, ktoré ti budem hovoriť, a stoj na svojom mieste, lebo som teraz poslaný k tebe. – A v tom, čo hovoril so mnou to slovo, stál som a triasol som sa. A riekol mi: Neboj sa, Danielu, lebo od prvého dňa, ako si priložil svoje srdce, aby si rozumel a ponižoval sa pred svojím Bohom, uslyšané sú tvoje slová, a ja som prišiel príčinou tvojich slov. Ale knieža perzského kráľovstva stálo oproti mne dvadsaťjeden dní. A hľa, Michael, jedno z prvých kniežat, mi prišiel na pomoc, a ja som pozostal tam, pri perzských kráľoch. A prišiel som, aby som ti dal rozumieť tomu, čo zájde tvoj ľud v potomných dňoch, lebo ešte bude videnie tým dňom. A v tom, čo hovoril so mnou asi tieto slová, sklonil som svoju tvár k zemi a zanemel som. A hľa, niekto podobný synom človeka dotkol sa mojich rtov, a tak som otvoril svoje ústa, vrazil a riekol som tomu, ktorý to stál naproti mne: Pane, od toho videnia obrátili sa moje bolesti na mňa, ani som nezadržal v sebe sily. A ako teda bude môcť takýto služobník môjho Pána hovoriť s takýmto mojím Pánom, keď odteraz neobstojí vo mne sila, ani nezostane vo mne dych? A znova sa ma dotkol ten ktosi na pohľad ako človek a posilnil ma. A riekol: Neboj sa, ľúby muži, pokoj ti! Bud' silný a len bud' silný! A v tom, čo hovoril so mnou, bol som posilnený a povedal som: Nech hovorí môj Pán, lebo si ma posilnil! A riekol: Či vieš, prečo som prišiel k tebe? Ale teraz už sa zase navrátim, aby som bojoval s perzským kniežatom. A keď ja budem odchádzať, hľa, príde grécke knieža. Ale oznámim ti to, čo je zaznačené v písme, ktoré je pravdou. A niet ani jedného, ktorý by sa vzmužil so mnou proti týmto okrem Michaela, vášho kniežaťa.“

Dan 11:1-45 „A ja som stál v prvom roku Méda Dária, aby som ho posilňoval a bol mu na pomoc. A teraz ti oznámim pravdu. Hľa, ešte traja králi budú stáť Perzii, a štvrtý nadobudne veľkého bohatstva, viac od nich od všetkých. A keď zmocneje vo svojom bohatstve, zobudí všetko proti gréckemu kráľovstvu. A povstane hrdinský kráľ a bude panovať nad veľkým panstvom a bude robiť po svojej vôli. A vtedy, keď už bude stáť, bude skrúšené jeho kráľovstvo a bude rozdelené vo štyri nebeské vetvy, ale nie medzi jeho potomstvo, ani to už nebude panstvo aké bolo jeho panstvo, nad ktorým panoval, lebo jeho kráľovstvo bude vykorenené a dostane sa iným, mimo nich. A zmocneje kráľ na juhu, a jedno z jeho kniežat, a bude mocnejšie nad neho a bude panovať, a jeho panstvo bude veľkým panstvom. Ale po niekoľkých rokoch sa spolčia, a dcéra kráľa juhu príde ku kráľovi severu, aby učinila mier. Ale nezadrží v sebe sily ramena, ani neobstojí on ani jeho ramä, lež bude vydaná ona i tí, ktorí ju dovedú, i ten, ktorý ju splodil, ako i ten, ktorý ju posilňoval v tých časoch. No, potom povstane muž z mládnika jej koreňov na jeho mieste a príde k vojsku a vojde do pevnosti kráľa severu a bude konať proti nim a zmocní sa ich. Áno, aj ich bohov s ich kniežatami, s ich vzácnymi nádobami, zo striebra a zo zlata, zavedie do zajatia do Egypta a on bude stáť nejaké roky dlhšie od kráľa severu a príde do kráľovstva kráľa juhu, ale sa navráti do svojej zeme. No, jeho synovia sa dajú do vojny a zhromaždia množstvo veľkých vojsk, ktoré príde a zaplaví zem ako povodeň a prejde, a zase sa dajú do vojny, a prederú sa až k jeho pevnosti.“

Na to sa rozhorčí kráľ juhu a vyjde a bude s ním bojovať, s kráľom severu, a postaví veľké množstvo, a to množstvo bude dané do jeho ruky. A pojme množstvo, ale jeho srdce sa povýši, a tak síce porazí desaťtisíce, ale nebude dost' mocný, lebo zase postaví kráľ severu veľké množstvo, väčšie ako bolo to prvé, a ku koncu časov a rokov príde s veľkým vojskom a s veľkým imaním. V tých časoch povstanú mnohí proti kráľovi juhu, a synovia násilníkov z tvojho ľudu sa pozdvihnú, aby postavili videnie, a padnú. Potom príde kráľ severu a nasype val a zaujme opevnené mesto, a neobstoja pomocné ramená juhu ani jeho vybraný ľud ani nebude sily obstať. A ten, ktorý príde proti nemu, bude robiť podľa svojej vôle, a nebude nikoho, kto by obstať pred ním. A postaví sa i v Krásnej zemi, a skaza bude v jeho ruke, a obráti svoju tvár, aby prišiel s mocou celého svojho kráľovstva, a úprimní s ním, a bude konať. A dá mu dcéru žien, aby to skazila; ale ona neobstojí ani nebude za neho. Tu zase obráti svoju tvár k ostrovom a zaujme mnohé z nich; ale knieža urobí prietrž jeho hanobeniu a nad to jeho pohanu obráti na neho. Potom obráti svoju tvár k pevnostiam svojej zeme a klesne a padne ani sa nenájde viacej. A na jeho mieste povstane taký, ktorý pošle vyberajúceho dane v sláve kráľovstva, ale bude skrúšený v niekoľkých dňoch, a to nie v hneve ani nie v boji. A zase na jeho mieste povstane opovržený človek, na ktorého nedajú slávy kráľovstva, ale príde v pokoji a zmocní sa kráľovstva úlisnosťou. A ramená záplavy budú odplavené sťa povodňou pred jeho tvári, a budú skrúšené, áno i knieža zmluvy. Lebo od toho času, ako sa spolčia s ním, bude robiť falošne a príde hore a zmocní sa kráľovstva s malým počtom ľudu. V bezpečnosti vnikne i do najtučnejších miest krajiny a bude robiť to, čoho nerobili jeho otcovia ani otcovia jeho otcov; lúpež a korisť a imanie im bude rozhadzovať, i na opevnené mestá bude vymýšľať svoje výmysly, a to do času. A zobudí svoju silu a svoje srdce proti kráľovi juhu s veľkým vojskom. A kráľ juhu sa pustí do boja s náramne veľkým a mocným vojskom; ale neobstojí, lebo vymyslia proti nemu výmysly. A tí, ktorí jedia jeho kráľovský pokrm, ho skrušia, a jeho vojsko zaplaví zem, a padnú pobití mnohí. Srdce obidvoch tých kráľov bude myslieť urobiť zlé, a za jedným a tým istým stolom budú hovoriť lož, ale sa nepodarí, lebo koniec bude ešte odložený na určený čas. A navráti sa do svojej zeme s veľkým imaním, a jeho srdce bude proti svätej zmluve, a vykoná a navráti sa do svojej zeme. Potom na určený čas sa vráti a príde na juh, ale to posledné už nebude ako to prvé. Lebo priplujú na neho kittejské lode, a ochabne a navráti sa a bude sa zlostiť na svätú zmluvu a bude konať. A navráti sa a bude pozorovať na tých, ktorí opustili svätú zmluvu. A budú stáť z jeho strany ramená a poškvria svätyňu, pevnosť, a odstránia ustavičnú obeť a dajú na to miesto pustošiacu ohavnosť. A tých, ktorí sa bezbožne chovajú voči zmluve, zvedie k pokrytstvu lichoteniami. No, ľudia znajúci svojho Boha, sa zmocnia a vykonajú hrdinstvo. A rozumní z ľudu dajú rozumieť mnohým, ale budú klesať od meča a od plameňa, v zajatí a v zboji určené dni. A keď budú klesať, dostane sa im nejaká malá pomoc, a pripoja sa k nim mnohí v úlisnosti. A niektorí z tých rozumných klesnú prečistiť medzi nimi sťa ohňom, očistiť ich a zbieliť až do konečného času, lebo to tak potrvá ešte až do určeného času. A rečený kráľ bude robiť podľa svojej vôle a bude sa povyšovať a zvelebovať nad každého boha, i proti silnému Bohu bohov bude hovoriť podivné veci, a šťastne sa mu bude vodiť, dokiaľ sa nedovrší zúrivy hnev, lebo to, čo je určené, sa vykoná. Nebude dbať o bohov svojich otcov ani o pôvab žien ani o niktorého boha nebude dbať, lebo sa bude zvelebovať nad to nado všetko. Ale na to miesto bude ctiť boha pevnosti, a boha, ktorého neznali jeho otcovia, bude ctiť zlatom a striebrom, drahými kameňmi a inými drahocennosťami. A narobí hradieb pevností s cudzím bohom. Toho, kto ho uzná, obdarí veľkou slávou, a takým dá, aby panovali nad mnohými, a za odmenu im rozdelí zem. A v tom čase, keď tomu bude mať byť koniec, podrgá sa s ním kráľ juhu. A kráľ severu príde na neho ako víchrice s vozmi a s jazdcami a s mnohými loďami a príde do zemí, zaplaví a prejde. Potom príde do Krásnej zeme, a mnohé zeme klesnú, ale títo uniknú z jeho ruky: Edom a Moáb a prvotina synov Ammonových. A vystrie svoju ruku na zeme, a Egyptská zem neunikne. A bude vládnuť nad pokladmi zlata a striebra a nad všetkými drahocennosťami Egypta. A budú ho sledovať Lýbovia i Ethiopi. Ale ho predesia zvesti od východu a od severu, preto vyjde vo veľkom vzteku, aby zahladil a zničil mnohých. A postaví stany svojho paláca medzi morami a medzi vrchom krásy svätosti. Potom príde k svojmu koncu, a nebude mať pomocníka.“

V tomto proroctve, ktoré anjel zjavil Danielovi sú opísané predovšetkým udalosti, ktoré sa mali stať v tej dobe, v dobe striedania perzskej a gréckej ríše. Sú tu opísané, predpovedané vojenské manévry Alexandra Veľkého, jeho nástupcov a okolitých národov, ako aj pôsobenie Antiocha Epifanésa až po dobu makabejského povstania. Tento obraz, tieto manévry však budú charakterizovať aj muža poslednej doby, antikrista a národy od Izraela na sever, na juh. Poviem úprimne, ja týmto proroctvám podrobne nerozumiem. O podobných bojoch píše aj prorok Ezechiel. On navyše opisuje aj vojská, ktoré sa zhromažďujú okolo Izraela a proti Izraelu k poslednej bitke. Je o tom mnoho názorov, ja sa však necítim na to, aby som tieto proroctvá mohol vysvetľovať.

Vojna Góga a Magóga, o ktorej píše Ezechiel, je tzv. 1. vojna Góga a Magóga, ktorá sa udeje v dobe, keď Izrael bude bývať bezpečne (Ez 38:8). Vojna, o ktorej čítame v Zjav. 20:7-9. v., bude 2. vojna Góga a Magóga, potom ako diabol bude po 1000 rokoch prepustený na krátky čas. „A keď sa dokoná tých tisíc rokov, rozviazaný bude satan a prepustený zo svojho žalára a vyjde, aby zvodil národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Góga a Magóga, aby ich zhromaždil do boja, ktorých počet je ako piesok mora. A vyšli na šír zeme a obklúčili tábor svätých i to milované mesto. Ale zostúpil oheň od Boha z neba a strávil ich.“

Ezechiel 38:1-23 „A stalo sa slovo Hospodinovo ku mne povediac: Synu človeka, obráť svoju tvár proti Gógovi zeme Magóga, kniežatú Róša, Mešecha a Tubala, a prorokuj proti nemu a povieš: Takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, prídem proti tebe, Gógu, knieža Róša, Mešecha a Tubala! A zavrátim ťa a dám obrúčky do tvojich čelustí a vyvediem ťa i všetko tvoje vojsko, kone i jazdcov, ktorí všetci sú bezvadne oblečení, veľké zhromaždenie s pavézami a so štítmí, všetko také, ktorí narábajú mečmi: Peržan, Ethiop a Pút s nimi, tí všetci, opatrení štítom a lebkou, Gomer i všetky jeho hejná, dom Togarmy, najďalšie kraje severu, a so všetkými jeho hejnami, mnohé to národy s tebou. Priprav sa a prihotov si všetko, ty i všetky tvoje zhromaždenia, ktoré sa zhromaždili k tebe, a budeš im strážou! Po mnohých dňoch budeš navštívený, na konci rokov prídeš do zeme, ktorá je navrátená od skazy meča, zhromaždená, jej ľud, z mnohých národov, na vrchy Izraelove, ktoré bývali ustavične púšťou; ale potom vyvedení súc z národov budú všetci bývať bezpečne. A prídeš hore, prídeš ako búrka, budeš ako hustý oblak, pokrývajúci zem, ty i všetky tvoje hejná a mnohé národy s tebou. Takto hovorí Pán Hospodin: A stane sa toho dňa, že prídu veci na tvoje srdce, a vymyslíš zlú vec. A povieš: Pôjdem hore na zem neopevnených osád, prídem na tých, ktorí žijú na pokoji, ktorí bývajú bezpeční, ktorí všetci bývajú v osadách bez múru a nemajú závary ani vrát, - aby si pobral korisť a pochvátal lúpež obrátiac svoju ruku na osadené spustošeniny, a k ľudu, zhromaždenému z národov, ktorý si nadovážil dobyť a imania, k tým, ktorí bývajú prostred zeme. Šeba, Dedán a kupci Taršíša a všetci jeho mladí ľvi ti povedia: Či si ty prišiel nato, aby si pobral korisť? Či nato, aby si pochvátal lúpež, zhromaždil si svoje zhromaždenie? Nato, aby si odniesol striebro a zlato, aby si pobral dobytok a imanie? Aby si pobral veľkú korisť? Preto prorokuj, synu človeka, a povieš Gógovi: Takto hovorí Pán Hospodin: Či azda toho dňa, keď bude môj ľud Izrael bývať bezpečne, toho nezvieš? A prídeš zo svojho miesta, z najďalších krajov severu, ty i mnohé národy s tebou, jazdci na koňoch všetci, koľko ich bude, veľké zhromaždenie a mnohé vojsko. A pôjdeš hore na môj ľud Izraela ako hustý oblak, pokrývajúci zem. Bude to v posledných dňoch, a dovediem ťa na svoju zem, aby ma poznali národy, keď sa posväťím v tebe pred ich očami, Gógu! Takto hovorí Pán Hospodin: Či si to ty, o ktorom som hovoril za dávnych dní skrze svojich služobníkov, prorokov Izraelových, ktorí prorokovali v tých dňoch za roky, že ťa dovediem na nich? Ale stane sa toho dňa, v deň, v ktorý príde Góg na zem Izraelovu, hovorí Pán Hospodin, že moja prchivosť vystúpi do mojich nozdier, a vo svojej žiarlivosti, v ohni svojho prudkého hnevu budem hovoriť! Istotne bude toho dňa veľké trasenie na zemi Izraelovej. A budú sa triasť pred mojou tvárou morské ryby a nebeské vtáky aj poľná zver i všetky plazy, ktoré sa plazia po zemi, ako i všetci ľudia, ktorí sú na tvári zeme. A vrchy sa zrútiť, a padnú príkre svahy, i každý múr padne na zem. A zavolám proti nemu na všetky svoje vrchy meč, hovorí Pán Hospodin. Každého meč bude proti jeho bratovi. A budem sa s ním súdiť morom a krvou a dám pršať na neho i na jeho hejná i na mnohé národy, ktoré budú s ním, zaplavujúci dážď a krupobitie, oheň a síru. A tak sa zvelebím a posväťím a dám sa poznať pred očami mnohých národov, a zvedia, že ja som Hospodin.“

Ezechiel 39:1-29 „A ty, synu človeka, prorokuj proti Gógovi a povieš: Takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, prídem proti tebe, Gógu, knieža Róša, Mešecha a Tubala! A zavrátim ťa a povediem ťa a dovediem ťa od najďalších krajov severu hore a dopravím ťa na vrchy Izraelove. A vyrazím tvoje lučište z tvojej ľavej ruky a učiním to, že vypadnú tvoje strely z tvojej pravej ruky. Na vrchoch Izraelových padneš ty i všetky tvoje hejná i národy, ktoré budú s tebou; dravým vtákom, všelijakým okrídlencom a poľnej zveri ťa dám za žrádlo. Padneš na šírom poli, lebo ja som hovoril, hovorí Pán Hospodin. A pošlem oheň na Magóga a na tých, ktorí obývajú ostrovy bezpečne, a zvedia, že ja som Hospodin. A uvediem v známosť meno svojej svätosti prostred svojho ľudu Izraela ani nedám viacej poškvriť meno svojej svätosti, a zvedia národy, že ja som Hospodin, Svätý v Izraelovi. Hľa, príde a stane sa, hovorí Pán Hospodin; to je ten deň, o ktorom som hovoril. Vtedy vyjdú obyvatelia miest Izraelových rozložia oheň a budú naň prikladať zbraň, štíty a pavézy, lučišťa a strely, ručné kyje a kopije a budú nimi páliť oheň sedem rokov. Nebudú nosiť dreva s poľa ani nebudú rúbať z lesov, pretože budú páliť oheň zbraňou a poplivenia tých, ktorí ich plienili, a olúpia tých, ktorí ich lúpili, hovorí Pán Hospodin. A stane sa toho dňa, že tam dám Gógovi miesto za hrob, v Izraelovi, údolie prechodiacich cestujúcich východne od mora, a to zatarasí prechodiacim cestu. Tam pochovajú Góga i všetko jeho množstvo a nazvú ho: Géhamon-góg <Údolie-množstva-Góga>. Bude ich pochovávať dom Izraelov, aby očistili zem, sedem mesiacov. A budú pochovávať všetci, všetok ľud zeme, a bude im to na dobré meno, na česť, v deň, v ktorý sa oslávim, hovorí Pán Hospodin. A oddelia stálych mužov, ktorí pochodia zem, a s nimi pohrabáčov, ktorí pohrabú tých, ktorí ešte pozostali na tvári zeme, aby ju očistili. Po siedmich mesiacoch budú prehladávať. A tak pôjdu tí, ktorých úlohou bude pochodiť zem, a keď uvidí niektorý z nich ľudskú kosť, postaví vedľa nej znamenie, dokiaľ jej nepohrabú pohrabáči dopraviac ju do údolia Hamon-góga. Ba aj meno mesta bude Hamona <Množstvo>. A tak očistia zem. A ty, synu človeka, takto hovorí Pán Hospodin: Povedz vtákom, všelijakým okrídlencom, a všelijakej zveri poľnej: Zhromaždíte sa a prídte, zoberte sa zo všetkých strán k mojej bitnej obeti, ktorú vám ja obetujem, veľkú obeť na vrchoch Izraelových, a budete jesť mäso a budete piť krv; mäso udatných hrdinov budete jesť a budete piť krv kniežat zeme, baranov, oviec a kozlov, juncov, všetko to vytučené Bázana. Budete jesť tuk do sýtosti a budete piť krv do opojenia z mojej obeti, ktorú vám, zabijúc, budem obetovať. A nasýtite sa pri mojom stole koňa i jazdca, udatného hrdinu a všelijakého muža-bojovníka, hovorí Pán Hospodin. A dám svoju slávu medzi národy, a uvidia všetky národy môj súd, ktorý vykonám, i moju ruku, ktorú položím na nich. A tak zvedia, dom Izraelov, že ja som Hospodin, ich Boh, od toho dňa i ďalej potom. A zvedia národy, že pre svoju neprávosť boli sa prestehovali, dom Izraelov, do vyhnanstva, pretože sa dopúšťali nevernosti proti mne, a preto som bol skryl pred nimi svoju tvár a vydal som ich do ruky ich protivníkov, aby popadali všetci od meča. Učinil som im podľa ich nečistoty a podľa ich prestúpení a skryl som pred nimi svoju tvár. Preto takto hovorí Pán Hospodin: Teraz už navrátim zajatie Jakoboovo a zľutujem sa nad celým domom Izraelovým a budem horliť za meno svojej svätosti. A ponosú svoju potupu a všetku svoju nevernosť, ktorej sa dopúšťali proti mne, keď budú bývať na svojej zemi bezpečne, a nebude nikoho, kto by prestrašil, keď ich navrátim z národov a zhromaždím ich zo zemí ich nepriateľov a posväťím sa v nich pred očami mnohých národov. A poznajú, že ja som Hospodin, ich Boh, keď ich prestehujem do národov do vyhnanstva a keď ich potom zase zhromaždím do ich zeme a neponechám tam už viac nikoho z nich. A neskrýjem viacej svojej tvári pred nimi, pretože vylejem svojho Ducha na dom Izraelov, hovorí Pán Hospodin.“

ZJAVENIE JÁNA 31. časť – Baránok na Sione, tri anjelské výzvy, príprava na vyliatie čiaš

Zj 14:1-20, 15:1-8 „A videl som a hľa, Baránok stál na vrchu Sione a s ním sto štyridsaťštyri tisíc takých, ktorí majú jeho meno a meno jeho Otca napísané na svojich čelách. A počul som hlas z neba ako hukot mnohých vôd a ako zvuk veľkého hromu a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfeníkov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali ako novú pieseň pred trónom a pred štyrmi živými bytosťami a pred starcami. A nikto sa nemohol naučiť pieseň iba tých sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú kúpení zo zeme. To sú tí, ktorí sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú panenci. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide; toto sú kúpení z ľudí, prvotinou Bohu a Baránkovi, a v ich ústach nebola nájdená lešť, lebo sú bezvadní pred trónom Božím. A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu a hovoril veľkým hlasom: Bojte sa Boha, a dajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem i more i pramene vôd. A iný, druhý anjel nasledoval a hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, ktoré vínom hnevu svojho smilstva napájalo všetky národy. A iný, tretí anjel nasledoval za nimi a hovoril veľkým hlasom: Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v poháre jeho hnevu, a bude sa mučiť v ohni a síre pred svätými anjelmi a pred Baránkom, a dym ich mučenia bude vystupovať na veky vekov. A nebudú mať odpočinku ani vodne ani v noci, tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a keď niekto prijme znamenie jej mena. Tu je trpezlivosť svätých, tu tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu. A počul som hlas z neba, ktorý mi hovoril: Píš! Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz zomierajú v Pánovi. Áno, tak hovorí Duch, aby si odpočinuli od svojich prác, a ich skutky nasledujú s nimi. A videl som a hľa, ukázal sa biely oblak, a na oblaku sedel podobný Synovi človeka a mal na svojej hlave zlatú korunu a vo svojej ruke ostrý srp. A iný anjel vyšiel z chrámu volajúc veľkým hlasom na toho, ktorý sedel na oblaku, a hovoril: Pošli svoj srp a žni, lebo ti prišla hodina žať, pretože dozrejúc uschlo žnivo zeme. A ten, ktorý to sedel na oblaku, hodil svoj srp na zem, a požatá bola zem. A zase iný anjel vyšiel z chrámu, ktorý je na nebi, a mal aj on ostrý srp. A ešte iný anjel vyšiel z oltára, ktorý mal moc nad ohňom, a zavolať veľkým krikom na toho, ktorý mal ten ostrý srp, a povedal: Pošli svoj ostrý srp a zrež strapce vinice zeme, pretože dozreli jej hrozná. A anjel hodil svoj srp na zem a orezal vinicu zeme a hodil do veľkého lisu hnevu Božieho. A lis bol šliapaný vonku za mestom, a z lisu vyšla krv, ktorá siahala až po uzdu koňom na tisíc šesťsto štádií čiže honov.“ – „A videl som iný div na nebi, veľký a prepodivný: sedem anjelov, majúcich sedem posledných rán, pretože nimi sa dokoná hnev Boží. A videl som čosi ako sklené more, zmiešané s ohňom, a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali harfy Božie a spievali pieseň Mojžiša, sluhu Božieho, a pieseň Baránkovu a hovorili: Veľké a prepodivé sú tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože, spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, ó, Kráľu svätých! Kto by sa teba nebál, ó, Pane, a neoslavoval tvojho mena?! Lebo ty si sám jediný svätý; pretože všetky národy prídu a budú sa klaňať pred tebou, lebo sú zjavené tvoje spravodlivé súdy. A potom som videl a hľa, otvoril sa chrám stanu svedectva na nebi, a z chrámu vyšli siedmi anjeli, ktorí mali sedem rán, oblečení v ľanovom, čistom a skvelom rúchu a na prsiach boli prepásaní zlatými pásy. A jedna zo štyroch živých bytosťí dala siedmim anjelom sedem zlatých čiaš, plných hnevu Boha, živého na veky vekov. A chrám sa naplnil dymom od slávy Boha a od jeho moci, a nikto nemohol vojsť do chrámu, dokiaľ sa nedokonalo sedem rán tých siedmich anjelov.“

o – O – o

Zjav 14:1-5 „*A videl som a hľa, Baránok stál na vrchu Sione a s ním sto štyridsaťštyri tisíc takých, ktorí majú jeho meno a meno jeho Otca napísané na svojich čelách. A počul som hlas z neba ako hukot mnohých vôd a ako zvuk veľkého hromu a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfeníkov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali ako novú pieseň pred trónom a pred štyrmi živými bytosťami a pred starcami. A nikto sa nemohol naučiť pieseň iba tých sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú kúpení zo zeme. To sú tí, ktorí sa nepoškrvnili so ženami, lebo sú panenci. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide; toto sú kúpení z ľudí, prvotinou Bohu a Baránkovi, a v ich ústach nebola nájsená lešť, lebo sú bezvadní pred trónom Božím.*“

Ján vidí Baránka (Ježiša) na Sione (v Jeruzaleme) a s Ním zástup 144000. Oni sú ostatkom Izraela zo všetkých 12-ich pokolení po 12000 (Zj 7:4-8). Nejedná sa tu o presné matematické číslo, ale o **ucelený zástup** ostatku Izraela. V 7. kapitole boli zapečatení, vyvolení, tu vidíme realizáciu. Tu sú už ako tí, ktorí dobrý boj (Armageddon) dobojovali. Sú na zemi, ale už po boji. Ján ich vidí už po návrate **Pána Ježiša na vrch Olivový**, ako o tom prorokoval Zachariáš:

Zach 12:10 „*A vylejem na dom Dávidov a na obyvateľa Jeruzalema Ducha milosti a pokorných prosieb, a obrátia svoj zreteľ ku mne, ku tomu, ktorého prebodli, a budú nariekať nad ním, ako niekto narieka nad svojím jediným, a budú horko žalostiť nad ním, ako niekto žalostí nad svojím prvorodeným.*“

Zach 14:4 „*A jeho nohy budú stáť toho dňa na Olivovom vrchu, ktorý je naproti Jeruzalemu od východu, a Olivový vrch sa rozdvojí od svojej polovice na východ a na západ v dolinu veľmi veľkú. A polovica vrchu uhne na sever a jeho druhá polovica na juh.*“

Zjav 1:7 „*Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen.*“

Sú názory, že Ján týchto 144000 tu vidí už v nebeskom zástupe na nebeskom Sione. Ale tu vidíme, že Baránka nasledujú kamkoľvek ide. **V nebeskej sláve už nebude treba Baránka nasledovať**, s Ním už budeme zjednotení v sláve naveky. **Nebeská sláva je pre Cirkev, ktorá bude vychvátená. Ostatok Izraela bude na zemi a prechádza do 1000 ročného kráľovstva. Oni sú tou prvotinou**, ktorí prechádzajú do tisícročného kráľovstva.

Majú napísané na čelách meno Baránka a meno svojho Otca. **Kým ostatní brali na čelo pečať a znamenie šelmy, oni boli zapečatení Bohom.** Pretože boli Bohom zapečatení, **pre pečať šelmy už nemali miesto**, neprijali na seba. **Preto boli prenasledovaní.** Prešli cez veľké súženie.

Celý Izrael prejde cez celé veľké súženie, bude obklopený armádou celého sveta a len ten ostatok bude zachránený. Pretože **títo v tomto súžení mocne okúsili** Božie zázraky, majú s Bohom také skúsenosti, ako nikto iný, a **preto spievajú také piesne, ktoré nikto iný nemôže sa naučiť.**

Dá sa naučiť pieseň podľa nôt, ale je to úplne iné, keď **niekto tú istú pieseň spieva z prežitia**, zo srdca. **Dá sa naučiť báseň, ale je to úplne iné**, keď tú báseň **recituje básnik**, ktorý pri inšpirácii tej básne niečo mocne prežil. **Dajú sa naučiť Dávidove žalmy**, ale **keby to recitoval sám Dávid**, ktorý to súženie a Božie vyslobodenie prežíval, bolo by to úplne iné.

V jednej spoločnosti požiadali jedného herca, aby niečo zarecitoval. On si vybral 23. Žalm. Prednes bol na profesionálnej úrovni. Bol tam aj jeden starý kazateľ, ktorý tiež prečítal tento žalm tak ako často pri posteli zomierajúcich. Potom herec povedal: „*Ja som sa ten žalm naučil, ale on pozná Pastiera! To je rozdiel!*“ Asi toto znamená, že „*oni spievali novú pieseň, ktorú nikto sa nemohol naučiť.*“

Oni prešli cez veľké súženie, oni vedeli, čo to veľké súženie znamená, ale okúsili aj Božiu prítomnosť a Jeho moc, ako Daniel v jame levov, alebo traja mládenci v ohnivej peci. **Také skúsenosti nikto iný nemal.** Taktiež len **tí, ktorí prežili holokaust, vedia, čo to bolo.** Len tí, ktorí boli vyslobodení z babylonského zajatia, vedeli sa tak radovať, „*ako keby sa nám snívalo*“ (Žalm 126:1).

Celé nebo sa sklonilo k nim, nebeské zástupy ich vítajú: „*počul som hlas z neba ako hukot mnohých vôd a ako zvuk veľkého hromu a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfeníkov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali ako novú pieseň pred trónom a pred štyrmi živými bytosťami a pred starcami.*“ **Nebeské zástupy spievajú novú pieseň** a títo 144000 sa túto pieseň naučili. Nikto iný sa to nevedel, nevie naučiť, len oni.

„**To sú tí, ktorí sa nepoškrnili so ženami, lebo sú panenci.**“ **To neznamená, že neboli ženatí. Manželstvo nepoškrňuje človeka.** Manželka nepoškrňuje muža. Cudzie ženy, smilstvo a cudzoložstvo poškrňuje človeka a manželstvo. „*Oni sa nepoškrnili so ženami*“ – znamená, že **sa nepoškrnili s cudzími učeniami,** ani cirkevnou inštitúciou celosvetového systému Babylona antikristovskej doby.

„**To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide; toto sú kúpení z ľudí, prvotinou Bohu a Baránkovi, a v ich ústach nebola nájsená lešť, lebo sú bezvadní pred trónom Božím.**“

Potom Ján vidí lietieť uprostred neba troch letiacich anjelov s dôležitým posolstvom.

Zjav 14:6-7 „*A videl som iného anjela, letiaceho uprostred neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu a hovoril veľkým hlasom: Bojte sa Boha, a dajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem i more i pramene vôd.*“

Táto anjelská výzva naznačuje posledné veľké prebudenie. Anjel lieta okolo celej zemegule a veľkým hlasom vyzýva ľudstvo: „**Bojte sa Boha, a dajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem i more i pramene vôd.**“ **Je to posledná výzva pre ľudstvo** pred Božím hnevom a súdom. Niektorí si myslia, že **ten anjel, vraj, znamená tie satelity,** ktoré lietajú okolo zeme a skrz niektoré sa aj evanjelium zvestuje. Iní si myslia, že **to bude skutočný anjel** alebo nejaký nadprirodzený jav na oblohe. Pán Ježiš hovoril, že keď evanjelium sa bude zvestovať všetkým národom, vtedy príde koniec. Evanjelium sa zvestuje, i keď nie všetky národy prijímajú. Ešte však bude jedno veľké globálne prebudenie. **To je veľká výzva aj pre nás! Sme pripravení vstúpiť do žatvy?**

Zjav 14:8 „**A iný, druhý anjel nasledoval a hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, ktoré vínom hnevu svojho smilstva napájalo všetky národy.**“ – **Je to predzvesť pádu celosvetového babylonského systému.** V Božích očiach ten duchovný Babylon **už padol, i keď jeho pád** podrobne je opísaný až v 17. a 18. kapitole. Denne môžeme čítať v novinách o hrozbe kolapsu celosvetovej ekonomiky a o krehkosti celosvetového informačnej techniky, o úspešnom vniknutí hackerov do počítačových sietí ekonomicky a politicky strategických systémov. **Babylonská štruktúra stojí na veľmi krehkých nohách.**

Zjav 14:9-12 „*A iný, tretí anjel nasledoval za nimi a hovoril veľkým hlasom: Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v poháre jeho hnevu, a bude sa mučiť v ohni a síre pred svätými anjelmi a pred Baránkom, a dym ich mučenia bude vystupovať na veky vekov. A nebudú mať odpočinku ani vodne ani v noci, tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, a ak niekto prijme znamenie jej mena. Tu je trpezlivosť svätých, tu tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu.*“

Je to posledné varovanie. Doteraz, keď sa Boží hnev prejavoval, vždy bol zmiešaný milosťou. Teraz však v tých siedmych kalichoch, ktoré budú vyliate, Boží hnev a súd bude bez milosti.

Znovu sa opakuje to, čo v 13. kap. 9. verši. Tu sa ukáže pravá viera svätých: **Kto sú tí, ktorí berú vážne toto anjelské varovanie, nebudú sa klaňať šelme a jej obrazu a neprijmú znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku?! – Tu je trpezlivosť svätých, (tu sa ukáže, ktorí sú) tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu.**

Zjav 14:13 „**A počul som hlas z neba, ktorý mi hovoril: Píš! Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz zomierajú v Pánovi. Áno, tak hovorí Duch, aby si odpočinuli od svojich prác, a ich skutky nasledujú s nimi.**“

Vždy boli blahoslavení, ktorí zomierali v Pánovi, ale teraz nastávajú také časy, že pre tých, ktorí sú v Pánovi, zomrieť bude odpočinok od utrpenia. Tie dni budú ukrátené (Mt 24:22, Mk 13:20).

Zjav 14:14-20 „**A videl som a hľa, ukázal sa biely oblak, a na oblaku sedel podobný Synovi človeka a mal na svojej hlave zlatú korunu a vo svojej ruke ostrý srp. A iný anjel vyšiel z chrámu volajúc veľkým hlasom na toho, ktorý sedel na oblaku, a hovoril: Pošli svoj srp a žni, lebo ti prišla hodina žať, pretože dozrejúc uschlo žnivo zeme. A ten, ktorý to sedel na oblaku, hodil svoj srp na zem, a požatá bola zem. A zase iný anjel vyšiel z chrámu, ktorý je na nebi, a mal aj on ostrý srp. A ešte iný anjel vyšiel z oltára, ktorý mal moc nad ohňom, a zavola veľkým krikom na toho, ktorý mal ten ostrý srp, a povedal: Pošli svoj ostrý srp a zrež strapce vinice zeme, pretože dozreli jej hrozná. A anjel hodil svoj srp na zem a orezal vinicu zeme a hodil do veľkého lisu hnevu Božieho. A lis bol šliapaný vonku za mestom, a z lisu vyšla krv, ktorá siahala až po uzdu koňom na tisíc šesťsto štádií čiže honov.**“

Ján vidí na bielom oblaku Syna človeka so zlatou korunou, a vo svojej ruke ostrý srp. To znázorňuje Syna Božieho ako Sudcu.

Srp – žatva. Kto čo seje to bude aj žať. Zber – zhromažďovanie úrody do sýpky. **Dozrelo žnivo zeme.** Je tu hodina žať. **Prišiel čas, aby Cirkev bola zhromažďovaná do nebeskej stodoly a pleva bola spálená.**

Dozrel aj Izrael. Izrael je vinica Pánova. Izrael bude šliapaný, súdený, bude tam veľký boj. **Okolo mesta bude tiecť krv.** Ale v tomto poslednom boji Hospodin bude bojovať za svoj ľud.

Dozreli aj národy. Dozrel aj svet na súd a na Boží hnev. **Teraz mnohí volajú: „Hospodine, dokedy ešte!? Ako môžeš pozeráť na túto bezbožnosť a nemravnosť?“**

Dozrieva, vrie víno Božieho hnevu. Svet dozrieva na súd.

Zjav 15:1-8 „**A videl som iný div na nebi, veľký a prepodivný: sedem anjelov, majúcich sedem posledných rán, pretože nimi sa dokoná hnev Boží. A videl som čosi ako sklené more, zmiešané s ohňom, a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali harfy Božie a spievali pieseň Mojžiša, sluhu Božieho, a pieseň Baránkovu a hovorili: Veľké a prepodivé sú tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože, spravodlivé a pravdivé sú tvoje cesty, ó, Kráľu svätých! Kto by sa teba nebál, ó, Pane, a neoslavoval tvojho mena?! Lebo ty si sám jediný svätý; pretože všetky národy prídu a budú sa klaňať pred tebou, lebo sú zjavené tvoje spravodlivé súdy.**

V 15. kapitole Ján vidí, že anjeli sa pripravujú vyliť na zem sedem kalichov Božieho hnevu a súdu. Tie kalichy budú naplnené vínom z lisu Božieho hnevu. Naplnil sa čas milosti, začína sa iná doba, doba Božieho hnevu a súdu. Pred týmto hnevom však Boh zoberie svoju cirkev na svadbu Baránkovu.

Ján vidí túto prípravu anjelov ako aj sklené more zmiešané s ohňom, s tými, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali harfy. **Boží víťazi všade a vždy spievajú a oslavujú Baránka.** Títo spievajú inú pieseň než tí 144000 Izraeliti. Títo spievajú **pieseň Mojžišovu.** Mojžiš prešiel cez Červené more a spieval **víťaznú pieseň, ktorú tiež hocikto by nevedel spievať.** Taktiež títo na sklenom mori. **Kto sú títo? Víťazi, oni zvíťazili! Ako? Aké je to víťazstvo, veď boli zabíť? Ich víťazstvom bolo to, že nebrali na seba znamenie šelmy a neklaňali sa jej. Kto boli títo? Tí, ktorí poslúchli anjelskú výzvu.** Boli mučeníci pred vytržením? Alebo bláznivé panny po vytržení, či Izraeliti? **Izraeliti neboli.** Ostatok Izraela sú tí 144.000 z 14. kap., ktorí stáli s Baránkom na Sione a spievali pieseň, ktorú nikto iný sa nevie naučiť. Boli – budú to mučeníci antikristovskej doby, pred vytržením, alebo bláznivé panny po vytržení (?!) – podľa toho, čo bude skôr.

Potom sa otvoril chrám v nebi a **vyšli siedmi anjeli** pripravení vykonať posledný Boží rozsudok nad obyvateľmi zeme.

A potom som videl a hľa, otvoril sa chrám stanu svedectva na nebi, a z chrámu vyšli siedmi anjeli, ktorí mali sedem rán, oblečení v ľanovom, čistom a skvelom rúchu a na prsiach boli prepásaní zlatými pásy. A jedna zo štyroch živých bytostí dala siedmim anjelom sedem zlatých čiaš, plných hnevu Boha, živého na veky vekov. A chrám sa naplnil dymom od slávy Boha a od jeho moci, a nikto nemohol vojsť do chrámu, dokiaľ sa nedokonalo sedem rán tých siedmich anjelov.“ Koniec milosti, koniec sprostredkovania zmierenia, prihovárania a kňazskej služby Pána Ježiša!

Súhrn ponaučení pre nás.

- ♦ **Potreba plnosti Svätého Ducha.** Naším cieľom je mať účasť na vytržení Cirkvi. Pre časy temnosti potrebujeme rezervný olej, plnosť Svätého Ducha. Nestačia len nejaké občasnú pocity. Boj ide na ostro!
- ♦ **Prvá anjelská výzva naznačuje posledné prebudenie.** Zvestuje sa evanjelium: *Bojte sa Boha a dajte Mu slávu! Klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem.*“ Je to posledná výzva pre ľudstvo pred Božím hnevom a súdom. **Evanjelium je radostná zvesť:** *„Boh nemá záľubu v smrti hriešnika! Lebo tak Boh miloval svet..., Čiňte pokánie a verte v evanjelium!“* Tá istá stará zvesť, ktorú ap. Pavol kázal v Aténach: *„Boh teda prehliadol časy nevedomosti, ale teraz zvestuje ľuďom, všetkým všade, aby činili pokánie, pretože ustanovil deň, v ktorom bude súdiť celý svet v spravodlivosti v osobe muža, ktorého určil nato, a podáva všetkým ľuďom vieru vzkriesiac ho z mŕtvych.“* (Sk 17:30-31). **Je to výzva aj pre nás! Túto zvesť musíme zvestovať!** *„Čakáme to prebudenie slávne!“* Buďme pripravení pre prebudenie! My sa potrebujeme prebudiť!
- ♦ Uvedom si: Veľký Babylon padne. Podrobnejšie v 18. kapitole. **Otázkou je pre nás: Čo budujeme? Jeruzalem, Božie kráľovstvo alebo Babylon, babylonský systém tohto sveta?**
- ♦ **Posledné varovanie:** *Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho.*
- ♦ *Tu je trpezlivosť svätých, tu (sa ukáže, ktorí sú) tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu.“*
- ♦ *Blahoslavení sú tí, ktorí zomierajú v Pánovi!“* Aby niekto mohol zomrieť v Pánovi, je potrebné, aby v ňom aj žil!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 32. časť – VYLIATIE KALICHOV BOŽIEHO HNEVU

Zjav 16:1-21 „A počul som z chrámu veľký hlas, ktorý hovoril siedmim anjelom: *Idte a vylejte sedem čiaš hnevu Božieho na zem! Vtedy odišiel prvý a vylial svoju čašu na zem. A vyhodil sa odporový a zlý vred na ľuďoch, ktorí mali znamenie šelmy, a na tých, ktorí sa klaňali jej obrazu. A druhý anjel vylial svoju čašu na more, a obrátilo sa na krv, ako krv mŕtveho, a zomrela každá duša živá, ktorá bola v mori. A tretí anjel vylial svoju čašu na rieky a na pramene vôd, a obrátili sa na krv. A počul som anjela vôd, ktorý hovoril: Spravodlivý si, ó, Pane, ktorý si a ktorý si bol, ten svätý, že si to usúdil; lebo krv svätých a prorokov vylievali, a krv si im dal piť, lebo sú hodní. A počul som iného z oltára, ktorý hovoril: Áno, Pane, všemohúci Bože, pravdivé a spravodlivé sú tvoje súdy. A štvrtý anjel vylial svoju čašu na slnce, a bolo mu dané upáliť ľudí ohňom. A pálení boli ľudia veľkou páľou a rúhali sa menu Boha, ktorý má moc nad tými ranami, a neučinili pokánia, aby mu boli dali slávu. A piaty anjel vylial svoju čašu na trón šelmy, a jej kráľovstvo stalo sa zatemneným. A kúsali si jazyky od bolesti a rúhali sa Bohu neba od svojich bolestí a od svojich vredov, ale neučinili pokánia zo svojich skutkov. A šiesty anjel vylial svoju čašu na veľkú rieku Eufrates, a vyschla jej voda, aby sa pripravila cesta kráľom od východu slnca. A videl som, že sa zjavili z úst draka a z úst šelmy a z úst falošného proroka traja nečistí duchovia, podobní žabám, lebo sú to duchovia démonov, ktorí robia divy a ktorí vychádzajú ku kráľom zeme a celého sveta, aby ich zhromaždili do boja toho veľkého dňa všemohúceho Boha. Hľa, prídem ako zlodej! Blahoslavený, kto bdeje a ostríha svoje rúcho, aby nechodil nahý, a aby nevideli jeho hanby. A zhromaždili ich na miesto, ktoré sa volá hebrejsky Harmageddon. A siedmy anjel vylial svoju čašu na povetrie, a vyšiel veľký hlas z nebeského chrámu od trónu a povedal: Stalo sa! A povstali hlasy a hromy a blesky, a povstalo veľké zemetrasenie, akého nebolo odvtedy, odkedy je človek na zemi, tak nesmierne veľkého zemetrasenia. A to veľké mesto sa roztrhlo na tri čiastky, a mestá národov padli. I veľký Babylon prišiel na pamäť pred Bohom, aby mu dal pohár vína prchlivosti svojho hnevu. A zmizli všetky ostrovy, a vrchy sa nenašli. A na ľudí padal z neba veľký ľadovec ako centy. A ľudia sa rúhali Bohu pre ranu ľadovca, lebo bola veľmi veľká.“*

o – o – o

To všetko – snád' okrem vyliatia prvého kalicha – **bude už po vytržení Cirkvi. Bude to doba hnevu a súdu.** Mt 24:21-22 „Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz, ani už nikdy viac nebude. A keby neboli skrátené tie dni, nebolo by zachránené nikto telo; ale pre vyvolených budú skrátené tie dni.“

Kristova Cirkev nie je určená na hnev! Nevesta nie je určená na hnev! Ak naozaj patíš k Telu Kristovmu, nemusíš sa obávať. Patíš naozaj k Telu Nevesty Baránkovej, za ktorú On zomrel a ju posväčuje a pripravuje? „Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu, aby ju posvätil očistiac ju kúpeľom vody, slovom, aby si ju postavil pred seba slávnou, cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“ (Ef 5:25).

Boh Cirkev neurčil na hnev, ale „nás vychvacuje od príduceho hnevu.“ (1Tes 1:10). „lebo **nás Boh neurčil na hnev, ale aby sme dosiahli spasenie skrze nášho Pána Ježiša Krista.**“ (1Tes 5:9). Pretože „Boh tak dokazuje svoju lásku naproti nám, že keď sme my ešte boli hriešnikmi, Kristus zomrel za nás. A tak teda je o mnoho istejšie, že teraz, keď sme ospravedlnení jeho krvou, **budeme zachránení skrze neho od budúceho hnevu.**“ (Rim 5:8-9).

Sedem období časnosti – 7000 rokov ľudských dejín, keď sa zjavil trojjediný Boh ako odkrytý trojžilový kábel, ktorý sa znovu zakryje, „aby Boh bol všetko vo všetkom“ (1Kor 15:28).

1. **Doba nevinnosti v raji – sa končila vyhnaním z raja** – Kain a Ábel už sa narodili po vyhnaní z raja. Adam mal 130 rokov, keď sa narodil Seth. **Doba nevinnosti mohla trvať asi max. 100-120 rokov.**
2. **Doba bezzákonosti – sa končila potopou** – po stvorení asi 1650 rokov. **Trvala asi 1550 rokov.**

3. **Doba patriarchov – sa končila Zákonom po vyjdení z Egypta** – po stvorení asi 2450 rokov. Trvala asi 800 rokov.
4. **Doba Zákona – sa končila Golgotou v roku asi 27. nášho letopočtu.** Trvala asi 1580 rokov.
5. **Doba milosti – sa končí vytržením Cirkvi.** Mnohí majú názor, že bude trvať 2000 rokov.
6. **Doba hnevu – sa končí zjavením PJKr. a poviazaním satana – Bude trvať pp. 7 rokov.**
7. **Milénium – sa končí posledným súdom – Bude trvať 1000 rokov.**

Teraz je čas milosti. Doba po vytržení Cirkvi už bude dobou Božieho hnevu a súdu. Táto doba hnevu čaká na tých, ktorí nebudú mať účasť na vytržení Cirkvi, na všetkých, ktorí po vytržení zostanú na zemi (národy, Izrael a bláznivé panny). Často počuť názor, že „nevadí ak nebudem mať účasť na vytržení, bude druhá šanca, aby som bol spasený, za cenu odmietnutia znamenia šelmy. Nemusím sa až tak usilovať, aby som naplno slúžil Pánovi, aby som sa posväcoval, aby som sa usiloval o plnosť Svätého Ducha. Keď nebudem mať účasť na vytržení, bude vraj druhá šanca.“ **Je to veľmi slabá útecha.** Ja by som sa neodvážil nikoho takto falošne „povzbudzovať a ubezpečovať“. **Ak niekto teraz, v terajšej príjemnej dobe milosti, keď Svätý Duch je k dispozícii, neobstojí, pretože Jeho moc si nenárokuje, ba poháda s ňou, ako obstojí vo svojej sile vtedy, keď Svätý Duch bude vzatý zo zeme spolu s vytrhnutými svätými.**

Bude to doba Božieho hnevu. Vie sa Boh hnevať? Čo hovorí Biblia?

1. Iz 13:13 „Pre tú príčinu zatrasiem nebesami, a chvieť sa bude zem, takže sa pohne zo svojho miesta **pre prchivosť Hospodina Zástupcov a pre deň pále jeho hnevu.**“
2. Ez 7:19 „... ich striebro a ich zlato ich nebude môcť vytrhnúť **v deň zúrivého hnevu Hospodinovho.**“
3. Rim 1:18 „Lebo **hnev Boží sa zjavuje z neba na každú bezbožnosť a nepravosť ľudí, ktorí zadržujú pravdu nepravosťou.**“
4. Jn 3:36 „Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale **hnev Boží zostáva na ňom**“
5. Ef 5:6 „Nech vás nikto nezvodí prázdnyimi rečami, lebo pre také veci **prichádza hnev Boží na synov neposlušnosti**“
6. Kol 3:6 „pre ktoré veci **prichádza hnev Boží na synov neposlušnosti**“
7. Rim 2:5 „Ale podľa svojej tvrdosti a nekajúceho srdca **hromadiš sebe hnev na deň hnevu a zjavenia spravodlivého súdenia Boha**“
8. Zjav 6:16-17 „a vraveli vrchom a skalám: **Padnite na nás a prikryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne a pred hnevom Baránka, lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť?**“

Prvý kalich Božieho hnevu

„Vtedy odišiel prvý a vylial svoju čašu na zem. A vyhodil sa **odporný a zlý vred na ľud'och, ktorí mali znamenie šelmy, a na tých, ktorí sa klaňali jej obrazu.** – Darmo bolo upozornenie anjela: „Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho.“ **Darmo bolo upozornenie!**

V 23. časti (DVE ŠELMY) sme čítali svedectvo vedca Dr. Carla Sandersa, ktorý pracoval vo vývoji mikročipov, a upozornil vedúcich, že látka lítium, ktorú mikročipy obsahujú, pôsobí hnissavé vtedy. Nepočúvli ho. Keby vytrženie Cirkvi meškalo do doby vylitia prvého kalicha, to len preto, aby Boh urobil rozdiel ako v Egypte pri 6.-ej rane. **Budú na zemi totiž aj takí ľudia, ktorí nebudú mať vtedy, pretože nebrali na seba znamenie šelmy a neklaňali sa jej obrazu.** V ríše antikrista bude z toho veľký zmätok, ako kedysi v Egypte.

Druhý kalich Božieho hnevu

A druhý anjel vylial svoju čašu **na more, a obrátilo sa na krv, ako krv mŕtveho, a zomrela každá duša živá, ktorá bola v mori.**

More – zdroj obživy

Tretí kalich Božieho hnevu

*A tretí anjel vylial svoju čašu na rieky a na pramene vôd, a obrátili sa na krv. A počul som anjela vôd, ktorý hovoril: **Spravodlivý si, ó, Pane, ktorý si a ktorý si bol, ten svätý, že si to usúdil; lebo krv svätých a prorokov vylievajú, a krv si im dal piť, lebo sú hodní. A počul som iného z oltára, ktorý hovoril: Áno, Pane, všemohúci Bože, pravdivé a spravodlivé sú tvoje súdy.***

Pramene vôd – voda, hlavne pitná voda je k životu nevyhnutná

Štvrtý kalich Božieho hnevu

A štvrtý anjel vylial svoju čašu na slnce, a bolo mu dané upáliť ľudí ohňom. A pálení boli ľudia veľkou páľou a rúhali sa menu Boha, ktorý má moc nad tými ranami, a neučinili pokánia, aby mu boli dali slávu.

Globálne oteplenie už dnes

Piaty kalich Božieho hnevu

A piaty anjel vylial svoju čašu na trón šelmy, a jej kráľovstvo stalo sa zatemneným. A kúsali si jazyky od bolesti a rúhali sa Bohu neba od svojich bolestí a od svojich vredov, ale neučinili pokánia zo svojich skutkov.

Táto rana bezprostredné zastihne trón šelmy – centrum jeho vlády. Tma ako v Egypte.

A ľudia neučinili pokánia! Ako sa môžu spoľahnúť bláznivé panny, že po vytržení činia pokánia?

Šiesty kalich Božieho hnevu

A šiesty anjel vylial svoju čašu na veľkú rieku Eufrates, a vyschla jej voda, aby sa pripravila cesta kráľom od východu slnca. A videl som, že sa zjavili z úst draka a z úst šelmy a z úst falošného proroka traja nečistí duchovia, podobní žabám, lebo sú to duchovia démonov, ktorí robia divy a ktorí vychádzajú ku kráľom zeme a celého sveta, aby ich zhromaždili do boja toho veľkého dňa všemohúceho Boha. Hľa, prídem ako zlodej! Blahoslavený, kto bdeje a ostríha svoje rúcho, aby nechodil nahý, a aby nevideli jeho hanby. A zhromaždili ich na miesto, ktoré sa volá hebrejsky Harmageddon.

Eufrat vyschne, nečistí duchovia budú robiť obrovskú celosvetovú protižidovskú propagandu, že Izrael je vinný za všetky tie rany, ktoré prišli na svet. Všetky vojská sveta sa zmobilizujú proti Izraelu, k večeri Boha, ku Armageddonu, kde Boh bude bojovať za svoj ľud. **Cirkev vtedy už tu nebude!**

Siedmy kalich Božieho hnevu

*A siedmy anjel vylial svoju čašu na povetrie, a vyšiel veľký hlas z nebeského chrámu od trónu a povedal: **Stalo sa! A povstali hlasy a hromy a blesky, a povstalo veľké zemetrasenie, akého nebolo odvtedy, odkedy je človek na zemi, tak nesmierne veľkého zemetrasenia. A to veľké mesto sa roztrhlo na tri častky, a mestá národov padli. I veľký Babylon prišiel na pamäť pred Bohom, aby mu dal pohár vína prchlivosti svojho hnevu. A zmizli všetky ostrovy, a vrchy sa nenašli. A na ľudí padal z neba veľký ľadovec ako centy. A ľudia sa rúhali Bohu pre ranu ľadovca, lebo bola veľmi veľká.***

Tvrdosť ľudského srdca sa tu ukáže v plnej miere. Napriek týmto ranám a predchádzajúcim varovaniam, ľudia „sa rúhali Bohu a neučinili pokánia zo svojich skutkov.“

Bude to doba Božieho hnevu a súdu po vytržení Cirkvi. Kristova Nevesta síce nie je určená na hnev, avšak Pavol mal obavu: 2Kor 11:2-3 „Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu, Nevestu, Kristovi. Ale sa bojím, aby snád' tak, ako čo had zvedol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.“

Práve túto deformáciu cirkvi, o ktorú mal obavy aj apoštol Pavol, vidíme aj v nasledujúcej 17.-ej kapitole, vo videní, ktoré dostal Ján na ostrove Pathmos. Ďalšia udalosť bude odsúdenie veľkej smilnice, ktorá znázorňuje odpadnutú cirkev a pád náboženského Babylona.

ZJAVENIE JÁNA 33. časť – VEĽKÁ SMILNICA A TAJOMSTVO ŠELMY

Zjav 17:1-18 „A prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí to mali tých sedem čiaš, a prehovoril so mnou a riekol mi: Pod', ukážem ti odsúdenie tej veľkej smilnice, ktorá sedí na mnohých vodách, s ktorou smilnili kráľovia zeme, a spili sa vínom jej smilstva obyvatelia zeme. A zaniesol ma v duchu na púšť. A videl som ženu, ktorá sedela na šarlátovej šelme, ktorá bola plná rúhavých mien a mala sedem hláv a desať rohov. A žena bola odiata purpurou a šarlátom a bola pokrytá zlatom a ozdobená drahým kamením a perlami a vo svojej ruke mala zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svojho smilstva, a na svojom čele mala napísané meno: Tajomstvo, Veľký Babylon, Mater smilníc a ohavností zeme. A videl som ženu, že bola opitá krvi svätých a krvi svedkov Ježišových. A keď som ju videl, náramne som sa divil. A anjel mi povedal: Prečo sa divíš? Ja ti poviem tajomstvo ženy aj šelmy, ktorá ju nesie a ktorá má sedem hláv a desať rohov. Šelma, ktorú si videl, bola a nie je a má vyjsť z priepasti a ísť do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď budú vidieť šelmu, že bola a nie je, a keď zase tu bude. Tu je zmysel, ktorý má múdrosť: Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov. Päť ich padlo, a jeden je, ten druhý ešte neprišiel. A keď príde, musí trochu potvrdiť. A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona sama je ôsmym, a je z tých siedmich a ide do zatratenia. A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte nedostali kráľovstva, ale moc ako kráľovia dostanú jednej hodiny spolu so šelmou. Tí majú jednu myseľ a svoju moc a svoje právo dajú šelme. Tí budú bojovať s Baránkom, a Baránok zvíťazí nad nimi, pretože je Pánom pánov a Kráľom kráľov, aj tí, ktorí sú s ním, povolání, vyvolení a verní. A povedal mi: Vody, ktoré si videl, kde sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky. A desať rohov, ktoré si videl, i šelma, tí budú nenávidieť smilnicu a spustošia ju a obnažia a budú jesť jej mäsa a ju spália ohňom. Lebo to Boh dal do ich srdca, aby vykonali jeho úmysel a aby prišli na jednu mienku a dali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ by sa nevykonali slová Božie. A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme..“

o – O – o

V tomto videní Ján videl pád náboženského Babylona a odsúdenie tej veľkej smilnice, neviestky, ktorá bola povolaná, aby bola Nevestou Baránkovou, ale sa zdeformovala, smilnila a stala sa nevernou Neviestkou. Táto téma je veľmi háklivá a je ťažko o nej hovoriť.

Ján videl ženu, podľa výzoru smilnicu, prostitútku, ktorá sedela na šelme a bola odiata purpurou a šarlátom, ozdobená zlatom a drahým kamením, v ruke mala zlatý pohár plný ohavnosti a nečistoty svojho smilstva a bola opitá od krvi svätých svedkov Ježišových.

- Ján spoznal, že tá žena je smilnica
- Anjel mu povedal, že mu ukáže odsúdenie smilnice
- Sedí na mnohých vodách
- Smilnili s ňou kráľovia zeme
- Obyvatelia zeme boli opití (omámení) vínom jej smilstva
- Sedela na šarlátovej šelme, ktorá bola plná rúhavých mien a mala sedem hláv a desať rohov
- Bola odiata purpurou a šarlátom, pokrytá zlatom, ozdobená drahým kamením a perlami
- Mala v ruke zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty jej smilstva
- Na svojom čele mala napísané meno: Tajomstvo, veľký Babylon, Mater smilníc a ohavností zeme.
- Bola opitá od krvi svätých a krvi svedkov Ježišových
- Keď to Ján videl, náramne sa tomu divil. Zhrozil sa. (V 5.-ej kap. Ján zaplakal.) Ako je to možné?

1. Ján spoznal, že tá žena je smilnica.

Predstav si, že poznáš mladú bohobojnú dievku, a dlhý čas nevieš o nej nič. Potom po niekoľkých rokoch sa dozvieš, že sa stala prostitútkou, alkoholičkou. Aká veľká rana to môže byť napr. pre jej milujúceho a bohobojného otca. Ako je to možné? Ako sa to mohlo stať?

Podľa čoho Ján spoznal, že tá žena je smilnica, prostitútko?

„Sedela na šarlátovej šelme, ktorá bola plná rúhavých mien a mala sedem hláv a desať rohov, bola odiata purpúrom a šarlátom, pokrytá zlatom, ozdobená drahým kamením a perlami, mala v ruke zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty jej smilstva, na svojom čele mala napísané meno: Tajomstvo, veľký Babylon, Mater smilníc a ohavností zeme, bola opitá od krvi svätých a krvi svedkov Ježišových.“

2. Smilnica: Telesné a duchovné smilstvo – znamenia smilníc

O Jezabeli píše Biblia, že bola čarodejnica a smilnica (2Kr 9:30, Jer 4:30, Ez 23:40-47)

V Starom Zákone na niektorých miestach môžeme čítať o znameniach smilníc. V Novom Zákone, v Korinte smilnice boli označené tým, že sa ostrihali, alebo ich oholili. To bolo znamením smilníc. V dobe Starého ako aj Nového Zákona pohanské modloslužby boli spojené kultickým smilstvom, kde „slúžili“ profesionálne prostitútky, kňazky, zasvätené smilnice. Ich znamením bolo vyzývavé nemravné oblečenie, silne vymaľovaná tvár, hlavne oči, prílišne ozdobovanie sa. Oproti tomu Pavol aj Peter vymenujú charakteristiku, ozdobu a krásu bohabojných žien. „Tak iste aj ženy, v rúchu zdobnom a slušnom, ozdobovať sa so stydlivosťou a rozumnosťou, nie zápleťami a zlatom alebo perlami alebo drahým rúchom, ale to, čo sluší ženám, ktoré priznávajú sa k Bohu sľubujú bohabojnosť, dobrými skutkami. (1Tim 2:9-10). „Tak podobne ženy podriaďujú sa vlastným mužom, aby, keď aj niektorí neveria slovu, boli získaní pobožným obcovaním žien bez slova vidiac vaše v bázni mravočisté obcovanie, ktorých ozdobou nech nie je vonkajšia ozdoba, ktorá záleží v zápletoch vlasov, vo vešaní na seba zlata alebo v obliekaní sa do nádherného rúcha, ale skrytý srdca človek v neporušiteľnom krotkosti a tichosti ducha, čo je drahocenné pred Bohom. Lebo tak sa kedysi ozdobovali aj sväté ženy, ktoré sa nádejali na Boha.“ (1Pt 3:1-5).

Prostitúcia je „najstaršie remeslo“. Vtedy však ešte neboli výpadovky mesta, diaľnice, atď.

Príčiny smilstva: Nedostatok Božej bázni, nedostatok pocitu cudnosti, nedostatok vernosti a ochladnutie lásky. U profesionálnych k tomu ešte veľkú rolu hrajú aj peniaze.

- **Ducha smilstva vidíme dnes. Všade všetko naokolo propaguje nemravnosť.** Dievčatá chcú vyzeráť „sexi“ a čudujú sa, že sa stávajú obeťami znásilnenia. Duch smilstva zničí rodiny.
- **Duchovné smilstvo.** Nevernosť k Bohu. **Príčiny:** Prečo Izrael často neverne sa odvrátil k modlám? Pre nedostatok Božej bázni, vernosti, pre ochladnutie lásky, lákavé ponuky tohto sveta, pestré modloslužby, kompromisy pre lákavé materiálne, finančné výhody. Tak ako aj Balám pre vidinu zbohatnutia chcel falošne prorokovať a zlorečiť Izraelovi. 2Pt 2:15 píše o kresťanoch, ktorí pre materiálne výhody urobili kompromis so svetom. O tých, „ktorí opustiť priamu cestu zabúdili a sledovali cestu Baláma, syna Bozorovho, ktorý si zamiloval mzdu nepravosti.“

3. Žena v biblickej symbolike je symbolom Božieho ľudu:

- V Starom Zákone – Izrael: „Ale ako žena neverne opúšťa svojho druha, tak ste ma neverne opustili, dom Izraela – znie výrok Hospodinov“. (Jeremiáš 3:20).
- V Novom Zákone Cirkev: „ved’ zasnúbil som vás jednému mužovi, aby som vás ako čistú pannu predstavil Kristovi“ (2Kor 11:2).

Kniha Zjavenie Jána popisuje tri druhy žien:

- **Izrael** – Zj 12:1 „A ukázal sa veľký div na nebi: žena, odiata slnkom, a mesiac bol pod jej nohami, a na jej hlave koruna dvanástich hviezd.“
- **Odpadlícku cirkev – smilnicu:** tu, v Zj 17. kap. žena sediaca na šelme, ktorá bola odiata purpúrom a šarlátom, pokrytá zlatom a ozdobená drahým kamením a perlami a vo svojej ruke mala zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svojho smilstva.
- **Cirkev Kristovu – Nevestu Baránkovu** – Zjav 19:7-8 „Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila. A dala sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.“

Predstav si, že ti Pán ukazuje videnie: Prichádza zástup žien, ženy čisté, cudné a slušné v bielom oblečené, v rukách majú horiace lampy a Pán ti oznamuje: „*Vidíš? Toto je moja Nevesta!*“

Potom prichádza iný zástup opitých, polonahých, vymalovaných žien so „*štrngavými náušnými mesiačikmi, perlistými záveskami*“. Roztatárene tancujúci zástup ako okolo zlatého teľaťa, ako brazílsky karneval, maškarný ples s transparentmi: „*Ježiš je Pán!*“ – A Pán ti oznamuje: „*Vidíš? Toto bola moja Nevesta!*“ – **Neviestka**, ktorá mala byť Nevestou. Nevesta, ktorá sa stala neviestkou.

Predstavme si, že žijeme v dobe, keď cirkev bola prenasledovaná. Sám Ján bol za svoju vieru vo vyhnanstve. A keď vo videní videl tú ženu smilnicu, spoznal, že je to neverná cirkev, **a náramne sa divil a zhrozil sa, ako sa to môže stať**, že tá v ohni prenasledovania prepaľovaná Nevesta sa stane nevernou neviestkou?

Keby Ján videl dnešnú cirkev, zhrozil by sa. Divil by sa tomu a plakal by tak ako Boh plače nad svojim ľudom (**Prečítaj:** Iz 1. a 5. kap., Jer 2. a 8. kap., Ez 16. kap.).

Ap. Pavol Korint'anom: „*zasnúbil som vás jednému mužovi, aby som vás ako čistú pannu predstavil Kristovi. Ale sa bojím, aby ... sa nejalo vaše mysle neporušili a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.*“ (2Kor 11:2-3). **Tieto slová sú aktuálne aj dnes. Aj ja so zármutkom sledujem** stav cirkvi, zborov a veľakrát mi je na zaplakanie. Namiesto toho, aby cirkev mala vplyv na svet, je to naopak! Pán Ježiš nás poslal do tohto sveta ako ovce medzi vlkov. Nie na to, aby sme sa prispôbovali trendu, zvyklostiam, životnému štýlu, duchu tohto sveta, ale aby sme boli odlišní, aby sme boli soľou a svetlom pre tento svet. On povedal, že Jeho učeníci nie sú z tohto sveta. Žijeme v tomto svete, ale nie podľa tohto sveta! To je v poriadku, keď ponorka je vo vode, ale môže mať tragické následky, keď voda sa dostane do ponorky.

Božie Slovo jasne hovorí, že kresťania sa nemajú prispôbovať tomuto svetu (Rim 12:2).

„*A nezúčastňujte sa s neposlušnými na jalových skutkoch tmy, ale ich radšej kárajte, lebo o tom, čo oni tajne robia, je mrzko aj len hovoriť.*“ (Ef 5:11-12). Niekedy to robili tajne, dnes už to robia verejne!

„*Nemilujte tento svet ani vecí, ktoré sú vo svete. Keď niekto miluje svet, nie je v ňom lásky Otcovej. Lebo nič z toho, čo je na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbna pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. A svet ide ta i jeho žiadosť, ale ten, kto činí vôľu Božiu, trvá na veky.*“ (1Jn 2:15-17). „*Či neviete, že priateľstvo sveta je nepriateľstvom s Bohom?*“ (Jk 4:4). Ten, kto chce byť priateľom sveta stáva sa Božím nepriateľom.

Pán Ježiš hneď na začiatku svojho pôsobenia, keď si vyvolil svojich učeníkov, „nepredával mačku vo vreci“, ale jasne povedal aj podmienky Jeho nasledovania: „*Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, buď jedného sa bude pridŕžať a druhým pohŕdať - nemôžete slúžiť Bohu i mamonu.*“ (Mt 6:24). „*Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž na každý deň a nasleduje ma. Lebo ktokoľvek by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju; a kto by stratil svoju dušu pre mňa, ten ju zachráni. Lebo čo prospeje človekovi, keby získal hoci celý svet a sám seba by zahubil alebo utratil?!*“ (Lk 9:23-25).

Kresťanstvo je nekompromisné nasledovanie Pána Ježiša. Apoštol Pavol to takto pochopil: „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa.*“ (Gal 2:20). Hovorí, že pre neho tento svet je ukrižovaný aj on tomuto svetu: „*Ale odo mňa nech je to preč, aby som sa chválil krom krížom nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého mi je svet ukrižovaný a ja svetu.*“ (Gal 6:14).

Pán Ježiš pred svojou smrťou takto vyznáva: „*Už ide knieža tohto sveta, a nemá na mne ničoho.*“ (Jn 14:30). Preto „*nebolo možné, aby bol smrťou držaný*“ (Sk 2:24). Moc smrti Ho nemohla zadržať, aby nevstal z mŕtvych, pretože knieža tohto sveta nenašiel v ňom žiadny hriech. Nemal na Neho žiadne nároky, žiadne právo, ani špendlíkovú hlavičku. Zakladatelia rôznych náboženstiev neboli bez hriechu a preto moci smrti a pekla ich s radosťou privítali aj zadržali. Verím, že Božou vôľou je, aby Jeho Nevesta bola „*pripravená k jeho príchodu, aby si ju postavil pred seba slávnu, cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.*“ (Ef 5:27).

Ap. Pavol mal obavy ohľadom Korint'anov: „...bojím sa, aby sa nejaló vaše mysle neporušili a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.“ (2Kor 11:3). Mal obavy, že Korint'ania urobia kompromisy so svetom a postupne sa odvrátia od čistoty evanjelia. Diabol totiž má taktiku postupnej „salámovej metódy“ a vie ako treba uvariť žabu.

Ak hodíte žabu do hrnca s vriacou vodou, okamžite vyskočí. Ale keď ju hodíte do hrnca s vlažnou vodou, ktorú pomaly začnete zahrievať, žabka nezistí čo jej hrozí, až kým nie je neskoro a bude uvarená. Prosím neurobte tento experiment, je to len znázornenie toho, že aj duch tohto sveta takto postupne a pomaly sa vkráda do života cirkvi, zborov a jednotlivcov. Hovorí sa tomu aj „salámová metóda“, keď človek podá prst, a nakoniec mu utrhne celú ruku. Človek raz dá diablu súhlas, urobí malý ústupok, a diabol navodí človeka, aby druhýkrát to považoval za samozrejmosť a za chvíľu žiada ďalší a ďalší ústupok. Takto diabol po kúskoch človeka dostane tam, kde by sa nikdy nechcel dostať. Toto je jedna z najrozšírenejších taktík diabla a veľa ľudí „naletí“ na jeho lep pre nepozornosť, či sa dostane do jeho pasce – alebo hrnca – celkom nevedome.

Ako sa dá proti tomuto brániť? Musíš si dopredu uvedomiť následky a nebezpečenstvo diablovho jednania, aby si sa nestal obeťou tohto triku. Je veľmi potrebné diablu kategoricky a rozhodne dať najavo, že s tebou nemôže takto manipulovať. Je potrebné sa naučiť plávať proti špinavému prúdu tohto sveta, i keď sa to zdá, že plávaš sám. **Nezabudni, živé ryby nie sú unášané špinavými vlnami, ale plávajú proti prúdu!**

o – O – o

Táto žena sediaca na šelme, odiata purpúrom a šarlátom, pokrytá zlatom a ozdobená drahým kamením a perlami a vo svojej ruke mala zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svojho smilstva **znamená odpadlícku cirkev poslednej doby.**

Anjel povedal Jánovi: „*Ja ti poviem tajomstvo ženy aj šelmy, ktorá ju nesie a ktorá má sedem hláv a desať rohov.*“

Čo je to tajomstvo ženy? Čo charakterizuje túto smilnicu?

- Sedí na mnohých vodách: to sú ľudia, zástupy, národy, jazyky. Vláda nad ľuďmi a nad národmi.
- Smilnili s ňou kráľovia zeme
- Obyvatelia zeme boli opití (omámení) vínom jej smilstva – jej falošným učením omámil obyvateľov zeme.
- Sedí na šarlátovej šelme, ktorá bola plná rúhavých mien a mala sedem hláv a desať rohov. Zjednocuje sa so šelmou! Ako jazdec a kôň. Cirkev sa zjednocuje s bezbožným antikristovským svetským systémom.
- Bola odiata purpúrom a šarlátom, pokrytá zlatom, ozdobená drahým kamením a perlami
- Mala v ruke zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty jej smilstva
- Na svojom čele mala napísané meno: Tajomstvo, veľký Babylon, Mater smilnic a ohavností zeme.
- Bola opitá od krvi svätých a krvi svedkov Ježišových
- Sedí na siedmych vrchoch – sedem hláv je sedem vrchov.
- Žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme
- Tá žena je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme

Kto je – koho znázorňuje – tá smilnica?

Ktorý náboženský systém -

- ovláda zástupy, národy a jazyky?
- zviadol kráľov a obyvateľov zeme?
- omámil obyvateľov zeme vínom jej smilstva – jej falošným učením?

- je odiaty purpúrom a šarlátom, a je pokrytý striebrom a zlatom? Možno vieš, kto má takú rovnošatu?
- je opitý krvou mučeníkov Ježišových?
- sedí na siedmych vrchoch? Rím je postavený na siedmych pahorkoch. Rím je budovaný na siedmych vrchoch, jeden z nich je *Vaticanus Mons*, ktorý svoje meno dostal zo starolatinského slova „*vates*“ (=veštec, veštbá) a doslova znamená *Pahorok veštcov*. Odkazuje to do dôb starovekého Ríma, kedy na ňom stála veštiarňa. Vatikán svoje meno získal podľa pahorku, na ktorom sa nachádza.
- je to veľké mesto vládnuce nad kráľmi? Je to Rím. Už v 6. storočí rímsky biskup sa stal najbohatším pozemkovým vlastníkom v Taliansku. Pápež Gregor I. Veľký (590-604) položil základy svetskej moci pápežov na „Petrovom majetku“ (*Patrimonium Petri*). Neskôr pápež Štefan II. sa obrátil o pomoc na franského panovníka Pipina III. Krátkeho proti Longobardom. Pápež Pipina pomazal za franského kráľa, ktorý mu za to v roku 755 odovzdal od Longobardov dobyté územie, na ktorom oficiálne vznikol samostatný pápežský štát, predchodca dnešného Vatikánu. Od toho času pápeži mali politickú moc nad kráľmi a cisármi v Európe.

Neodsudzujeme ani jedno náboženstvo, ale Ján toto videl. Videl to pred 2000-mi rokmi.

Keď my protestanti hovoríme o odpadlickej cirkvi, myslíme najmä na Rímskokatolícku cirkev (ďalej: RKC). Stredoveká cirkev mala veľkú politickú a náboženskú moc a veľmi hanebnú tradíciu poznačenú morálnymi škandálmi jej predstavených a krvou mučeníkov, či už myslíme na inkvizíciu alebo na križiacke vojenské výpravy. I keď jej minulosť je poznačená škandálmi a krvou, i keď jej štruktúra, obrady, prax, učenie a praktiky nie sú biblické, jej obrady sú popletené mnohými pohanskými a okultnými prvkami, a urobili len malé kozmetické úpravy, aj v katolíckej cirkvi sú úprimní Boha hľadajúci a bohobojní ľudia. Verím, že na nich sa vzťahuje tá posledná výzva z 18. kap. 4.-5. v.: „*A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: **Vyjdite z neho, môj ľude**, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba, a Boh sa rozpamätal na jeho nepravosti.*“

Tá žena však neznamená len katolícku cirkev, ale môže znamenať aj letničné – charizmatické hnutie, kde čím ďalej, tým viac dominujú len zábavné programy, kresťanská show, sebecká prosperita, zriadené evanjelium, rozšírená úzka cesta, duch Laodície, ľahostajnosť, konzumné kresťanstvo.

Dnešný náboženský svet je obrovský labyrint, náboženský babylon, v ktorom len veľmi ťažko sa dá orientovať. Dnešná spoločnosť už nie je ateistická. Možno vždy menej ľudí vyznáva mŕtve tradičné kresťanstvo, ktoré stratilo svoju slaň, ale ľudia sa obracajú k východným náboženstvám, ezoterike, liečiteľstvu, mágie, bosoráctvu a rôznym druhom okultizmu. Do „kresťanskej“ Európy sa intenzívne tlačia východné náboženstvá a islam. V kresťanských kruhoch ako huby sa množia rôzne extrémne charizmatické skupiny, ktoré s nikým nevedia spolupracovať.

Kresťanstvo na jednej strane sa stáva náboženskou inštitúciou, alebo intelektuálnou, rozumovou záležitosťou, filozofovaním alebo formálnou ceremóniou, liturgiou, či súhrnom príkazov a zákazov, zákonníctvom bez života. Možno, sa primiešajú nejaké humanistické, sociálne a politické programy. Sú aj liberálne trendy, ktoré už takmer spochybňujú aj božstvo Pána Ježiša a dôveryhodnosť Biblie. To všetko v rámci kresťanstva. Alebo iní, aby tzv. kresťanstvo urobili lákavým, aby prilákali davu, vynechávajú pohoršenie kríža, vynechávajú nepopulárne pokánie, vyvíjajú obrovské zábavné aktivity k usporiadaniu koncertov, športových aktivít a iných zábavných show programov. Často krát zbor sa stáva súčasťou zábavného priemyslu. Jeden kazateľ charizmatického zboru sa takto vyjadril: „*Dávame ľuďom dobrý program, za ktorý patrí dobrá výplata.*“ Tým chcel zdôvodniť, prečo žije tak prepychovo kráľovským štýlom zo zbierok veriacich.

Brat Daniel Kolenda – spolupracovník brata Bonnkeho – v Amerike v jednom modernom megazbore povedal: – „Keby ap. Peter prišiel dnes do vášho zboru, možno by sa opýtal: >A toto je aké náboženstvo?<“. Kresťanstvo, ktoré je zbavené pohoršenia kríža a pokánia, kresťanstvo, ktoré vynecháva tesnú bránu a prvú podmienku nasledovania Pána Ježiša: „Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou!“ (Mt 16:24) – je zbavené aj moci kríža aj moci Svätého Ducha, dokonca na bežiacom páse vyrába bláznivé panny.

David Wilkerson prorocky hovoril o náboženskom chaose a o veľkom odpadnutí od viery. Povedal, že letnično-charizmatické hnutie môže byť dobrou pôdou pre pôsobenie antikrista. Pretože tradičné cirkvi a veľká časť evanjelikálov neverí v zázraky, kým „charizmatici“ zázraky a nadprirodzené prejavy prijímajú, často bez rozsudzovania. Ovocie života svojich divotorcov neskúmajú. Wilkerson v Moskve vo svojej kázni v r. 2000 hovoril o tom, že v Amerike niektorí kazatelia namiesto kázania pol hodiny sa nekontrolovateľne smejú do mikrofónu a to považujú za novú prácu Svätého Ducha. Následne dajú výzvu na zbierku, veriaci bežia dopredu a peniaze pchajú do vrečka kazateľovi. Sú vyučovaní tak, že vtedy budú požehnaní, keď budú mať požehnaného (bohatého) pastora, teda svoje desiatky musia dať pastorovi. Potom ukončia „bohoslužbu“. V jednom zbore tri mesiace nebola žiadna kázeň, len smiech. On však nad tým začal horko plakať. **Video:** <http://dotsub.com/view/7baf9d18-e8dc-49d1-b91f-4ca854871820>

Pán Ježiš Kristus hovoril o falošných prorokoch, ktorí zvedú mnohých. Povedal, že po ovocí sa dá ich poznať. Hovoril aj o tom, že budú aj zradcovia. Mnohí zradcovia povstanú z davu sklamaných charizmatických kresťanov, ktorí fanaticky nasledovali svojich zázračných šoumenov, a nemajú pevné osobné základy viery. Pretože nikdy neprešli úzkou bránou pokánia do nebeského kráľovstva! Ich viera sa zakladá na osobnom kulte divotorcov, zo života ktorých chýba ovocie Svätého Ducha, ktorí hrabú pre seba milióny dolárov, žijú v prepychu, a mnohí z nich žijú aj nemorálne. Rozvádajú sa so svojimi manželkami, zanechajú svoju rodinu a žijú s cudzími ženami. Ich zaslepení fanúšikovia však to všetko nevidia. Ale príde čas, že všetko vyjde najavo a títo zaslepení sa ocitnú sklamaní a stávajú sa najväčšími odporcami viery.

Aké je moje, tvoje, naše kresťanstvo? Aká je naša túžba, aká je naša predstava, vízia, aký je náš vzor? Čo chceme, ako má vyzeráť naše kresťanstvo?

Bojím sa, lebo tak ako zlato sa čistí v ohni, zákonite musí prísť oheň prepaľujúci a očisťujúci na cirkev. Často aj dnes chýba cudnosť, Božia bázeň, vernosť k Božiemu Slovu, poznanie a milovanie Božieho Slova, pretože prvá láska vychladla. Tam, kde cudnosť a slušnosť je, však často chýba horlivosť, radosť a život. Alebo možno je tam biblický poriadok, ale chýba láska.

Naozaj v náboženskom svete je dnes veľký chaos. Babylon znamená chaos: vo svete, aj v náboženskom svete. **Cirkev, múdre panny veľmi potrebujú lampy a olej, aby v tejto tme vedeli sa orientovať.**

V dobe ap. Jána cirkev bola prenasledovaná, mala však nie svetskú, ale Božiu moc. Možno, keby kresťania dnes naozaj žili svoj svedecký život a povedali pravdu do spoločnosti, boli by prenasledovaní.

Keby nekompromisný Ján Hus – ktorého katolícka cirkev upálila, pretože nebol ochotný stiahnuť svoje biblické názory – bol videl tie husitské vojny, možno by sa zhrozil a divil sa tomu: „Ja som to nie takto myslel!“

Keby Martin Luther videl aké kompromisy robia dnešné protestantské cirkvi, keby videl dnešnú evanjelickú cirkev, ako sa bratříckujú s „cirkvou“, z ktorej on vyšiel, a znovu sa prikláňajú jej bludom, ktoré on odmietol vo svojich 95-ich bodoch, možno by sa zhrozil a divil sa tomu.

Keby pionieri letničného hnutia videli dnešnú letnično-charizmatickú cirkev, zhrozili by sa a divili sa tomu ako Ján na Pathmose: **Ako sa to mohlo stať?**

Anjel povedal Jánovi: Ja ti poviem ... aj tajomstvo šelmy, ktorá ju nesie a má sedem hláv a desať rohov.“

Zjav 17:8-18 „Šelma, ktorú si videl, bola a nie je a má vyjsť z priepasti a ísť do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď budú vidieť šelmu, že bola a nie je, a keď zase tu bude. Tu je zmysel, ktorý má múdrosť: Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov. Päť ich padlo, a jeden je, ten druhý ešte neprišiel. A keď príde, musí trochu potvrdiť. **A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona sama je ôsmym, a je z tých siedmich a ide do zatratenia.** A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte nedostali kráľovstva, ale moc ako kráľovia dostanú jednej hodiny spolu so šelmou. Tí majú jednu myseľ a svoju moc a svoje právo dajú šelme. Tí budú bojovať s Baránkom, a Baránok zvíťazí nad nimi, pretože je Pánom pánov a Kráľom kráľov, aj tí, ktorí sú s ním, povolání, vyvolení a verní. A povedal mi: Vody, ktoré si videl, kde sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky. A desať rohov, ktoré si videl, i šelma, tí budú nenávidieť smilnicu a spustošia ju a obnažia a budú jesť jej mäsa a ju spália ohňom. Lebo to Boh dal do ich srdca, aby vykonali jeho úmysel a aby prišli na jednu mienku a dali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ by sa nevykonali slová Božie. A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme..“

Tajomstvo šelmy – je to jednoznačne antikrist

- šelma nesie ženu a má sedem hláv a desať rohov. Šelma bola, nie je, vyjde z priepasti a ide do zatratenia. Budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života, že šelma už tu bola, nie je a zase tu bude.

Aj kráľov je sedem

- **Päť ich už bolo, padlo, jeden je, siedmy ešte neprišiel.** Keď príde, bude kraľovať len trocha. Šelma, ktorá už tu bola a nie je, bude ôsmy kráľ a ide do zatratenia.
- Bolo sedem veľkých svetových mocností: **Mezopotámia, Egypt, Babylon, Perzia, Grécko – tých päť už bolo, v Jánovej dobe jedna je: Rím**, a siedma ešte neprišla. Rímska ríša sa rozpadla na východnú a západnú a trvala až do najnovšej doby. **Siedmou ríšou** – z Jánovho pohľadu budú – z nášho pohľadu boli (sú) **svetové veľmoci modernej doby** (Britské Impérium, Sovietsky zväz a USA), ktoré sa objavia v tej istej dobe a oproti ostatným kraľovali len trocha, avšak zostávajú až ku príchodu Všemohúceho. Šelma, ktorá už tu bola a nie je, bude ôsmy kráľ a ide do zatratenia. **Ôsma ríša**, „ktorá už tu bola a nie je“, je obnovená ríša. Rímska? Perzská? **Antikristova ríša** – celosvetová spojená veľmoc „10“ štátov (**EÚ– G7 – G8 – G10 (?)**).

Desať rohov

- desať kráľov (možno G10), ktorí dostanú moc spolu so šelmou na jednu hodinu (na krátky čas). Úplne sa poddajú šelme, dajú jej svoje právo a moc. Budú bojovať s Baránkom, proti Baránkovi, ale Baránok zvíťazí nad nimi. Pretože On je Pánom pánov a Kráľom kráľov. Na Baránkovej strane budú bojovať aj tí, ktorí sú povolání, vyvolení a verní.
- Nakoniec desiatí králi, desať rohov, ktoré si videl, i šelma, tí budú nenávidieť smilnicu (odpadlícku cirkev) a spustošia ju a obnažia a budú jesť jej mäsa a ju spália ohňom. Lebo to Boh dal do ich srdca, aby vykonali jeho úmysel a aby prišli na jednu mienku a dali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ by sa nevykonali slová Božie. **Toto bude odsúdenie veľkej smilnice, koniec náboženského Babylonu.**

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 34. časť – PÁD VEĽKÉHO BABYLONU

Zjav 18:1-24 „Potom som videl iného anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal veľkú moc, a zem bola osvietená od jeho slávy. A skríkol silne, veľkým hlasom a hovoril: Padol, padol veľký Babylon a stal sa bývaniskom démonov a žalárom každého ducha nečistého a žalárom každého vtáka nečistého a nenávideného, lebo z vína prchlivosti jeho smilstva pili všetky národy, a kráľovia zeme smilnili s ním, a kupci zeme zbohatli z moci jeho buje. A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, môj ľude, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba, a Boh sa rozpamätal na jeho neprávosti. Odpláťte mu, ako aj on vám platil, a dajte mu dvojnásobne podľa jeho skutkov. Do pohára, do ktorého nalieval, nalejte mu dvojnásobne; na koľko sa oslávil a zbujnel, toľko mu dajte múk a žiaľu. Lebo hovorí vo svojom srdci: Sedím kráľovná a nie som vdovou a žiaľu neuvidím nikdy. Preto jedného dňa prídu jeho rany, smrť a žiaľ a hlad, a bude spálený ohňom, lebo je silný Pán Boh, ktorý ho súdi. A budú plakať za ním a kvíliť budú nad ním kráľovia zeme, ktorí s ním smilnili a rozkošili v buji, keď budú vidieť dym jeho požiaru stojac zďaleka pre bázeň jeho múk a budú hovoriť: Beda, beda, veľké mesto, to silné mesto Babylon, že v jednej hodine prišiel jeho súd. Aj kupci zeme budú plakať a žialiť nad ním, pretože nikto viac nekúpi ich tovaru, tovaru zlata a striebra a drahého kameňa, periel, kmentu, purpuru, hodvábu, šarlátu a všelijakého dreva thvinového, všelijakých nádob zo slonovej kosti a všelijakého náradia z najdrahšieho dreva, z medi, zo železa a z mramoru a škorice a rozváňajúceho amónu, tymianu a vzácnej masti a libánskeho kadiva, vína a oleja a jemnej múky pšeničnej, pšenice a dobytky a oviec a koní a vozov a otrokov <Doslovne: ľudských tiel> a ľudských duší. A ovocie žiadosti tvojej duše odišlo od teba, i všetko tučné a nádherné zhynulo a bolo odňaté od teba, a už toho viac nikdy nenájdeš. Kupci s tými vecami, ktorí boli zbohatli z neho, budú stáť zďaleka pre bázeň jeho múk plačúc a žalostiac a budú hovoriť: Beda, beda, to veľké mesto, ktoré bolo odiate kmentom, purpúrom a šarlátom a bolo pokryté zlatom a drahým kamením a perlami, že v jednej hodine je spustošené také veľké bohatstvo. A všetci kormidelníci a všetci, ktorí sa plavia na lodiach, a plavci a všetci, ktorí robia na mori, budú stáť zďaleka a budú kričať, keď budú vidieť dym jeho požiaru a budú hovoriť: Kde ktoré mesto bolo kedy podobné tomu veľkému mestu?! A sypali prach na svoje hlavy a kričali, plakali, žialili a hovorili: Beda, beda, to veľké mesto, v ktorom zbohatli všetci, ktorí mali lode na mori, z jeho drahocennosti, že tak v jednej hodine spustlo! Vesel' sa nad ním nebo, i vy svätí a apoštolovia a proroci, pretože Boh vykonal váš súd na ňom. A jeden silný anjel zodvihol kameň ako veľký žernov a hodil ho do mora a povedal: Tak prudko bude zvrhnutý Babylon, to veľké mesto, a viacej sa nikdy nenájde. A nikdy viacej sa nepočuje v tebe hlas harfeníkov a iných hudobníkov, pískačov a trubačov. A viac nikdy sa nenájde v tebe nijaký remeselník nijakého remesla, ani sa viacej nepočuje v tebe hukot mlyna, ani už nikdy viac nezasvieti v tebe svetlo sviece, ani sa viacej nepočuje v tebe hlas ženicha a nevesty, pretože tvoji kupci boli veľmožmi zeme, pretože tvojimi čary zvedené boli do bludu všetky národy. - A našla sa v ňom krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi.“

o – O – o

Veľký Babylon sa skladá z dvoch systémov: náboženského a politicko-hospodárskeho.

V 17. kap. sme videli pád náboženského babylonu, odsúdenie tej veľkej smilnice, neviestky, ktorá bola povolaná, aby bola Nevestou Baránkovou, ale sa zdeformovala, smilnila a stala sa nevernou.

Tu v 18.-ej kapitole Ján opisuje hriechy, skutky, príčiny pádu náboženského Babylonu, tej veľkej smilnice. **Tak isto sa tu hovorí aj o páde celosvetového babylonského systému,** s ktorým táto smilnica spolupracovala, obchodovala a smilnila. Hovorí sa tu o babylonskej štruktúre náboženského a politicko-ekonomického systému poslednej doby, ktorá ako tá prvá babylonská veža, sa v jednej chvíli zrúti. Bude to moment, o ktorom prorokoval aj Daniel v súvislosti so sochou v sne kráľa Nabuchodonozora, keď videl, ako na dotyk malého kamienka sa tá socha, ktorá mala síce zlatú hlavu, ale jej nohy boli zo železa zmiešané s hlinou, sa zrútila a bolo nastolené kráľovstvo Božie na zemi.

Ján tu videl iného anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal veľkú moc, a zem bola osvietená od jeho slávy (Zj 18:1-2), a zvestoval pád Babylona: „*A hovoril: Padol, padol veľký Babylon a stal sa bývaniskom démonov a žalárom každého ducha nečistého a žalárom každého vtáka nečistého a nenávideného...*“

Tento pád Babylona už bol predzvestovaný v 14. kap. 6-12. v., kde traja silní anjeli dopredu upozorňovali ľudstvo, aby sa báli Boha a aby sa neklaňali šelme.

Vtedy ten druhý anjel pád Babylona predzvestoval, tu tento anjel veľkým hlasom už oznamuje: „*A hovoril: Padol, padol veľký Babylon a stal sa bývaniskom démonov a žalárom každého ducha nečistého a žalárom každého vtáka nečistého a nenávideného, lebo z vína prchlivosti jeho smilstva pili všetky národy, a kráľovia zeme smilnili s ním, a kupci zeme zbohatli z moci jeho buje.*“ (Zj 18:1-3).

Ale zaznie ešte aj to posledné upozornenie pre bohobojných v babylonskej štruktúre: „*A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, môj ľude, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba, a Boh sa rozpomätal na jeho nepravosti.*“ (4.-5.v.).

„*Odplatte mu, ako aj on vám platil, a dajte mu dvojnásobne podľa jeho skutkov. Do pohára, do ktorého nalieval, nalejte mu dvojnásobne; na koľko sa oslávil a zbujnel, tolko mu dajte múk a žiaľu. Lebo hovorí vo svojom srdci: Sedím kráľovná a nie som vdovou a žiaľu neuvidím nikdy. Preto jedného dňa prídu jeho rany, smrť a žiaľ a hlad, a bude spálený ohňom, lebo je silný Pán Boh, ktorý ho súdi. A budú plakať za ním a kvíliť budú nad ním kráľovia zeme, ktorí s ním smilnili a rozkošili v buji, keď budú vidieť dym jeho požiaru stojac zďaleka pre bázeň jeho múk a budú hovoriť: Beda, beda, veľké mesto, to silné mesto Babylon, že v jednej hodine prišiel jeho súd. Aj kupci zeme budú plakať a žiaľiť nad ním, pretože nikto viac nekúpi ich tovaru, tovaru zlata a striebra a drahého kameňa, periel, kmentu, purpuru, hodvábu, šarlátu a všelijakého dreva thvinového, všelijakých nádob zo slonovej kosti a všelijakého náradia z najdrahšieho dreva, z medi, zo železa a z mramoru a škorice a rozváňajúceho amónu, tymianu a vzácnej masti a libánskeho kadiva, vína a oleja a jemnej múky pšeničnej, pšenice a dobytky a oviec a koní a vozov a otrokov <Doslovne: ľudských tiel> a ľudských duší.*“

Tento náboženský Babylon obchodoval a obchoduje ľudskými dušami: predáva odpustky – aj dnes!

„*Od 1. do 8. novembra môžu veriaci katolíci získať úplné odpustky pre duše verných zomrelých v očistci. Podmienkou na ich získanie je nábožne navštíviť kostol alebo kaplnku a pomodliť sa modlitbu Otčenáš a Verím v Boha, ako aj modlitbu na úmysel Svätého Otca a zároveň splniť i ostatné predpísané úkony. Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa, až do polnoci určeného dňa.*“

Druhý spôsob je nábožne navštíviť cintorín raz denne, počas odpustkovej oktávy, od 1. novembra do 8. novembra a aspoň myslou sa pomodliť za zosnulých. Okrem týchto odpustkových úkonov je potrebné splniť tri podmienky, a to prijať sviatosť zmierenia, krátko predtým alebo potom, Eucharistiu, najlepšie v tej istý deň, a pomodliť sa na úmysel Svätého Otca modlitbu Otčenáš, Zdravas, Sláva. Počas týchto dní treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu. Tieto odpustky sa dajú získať iba pre duše v očistci.

Odpustky sú odpustenie časného trestu pred Bohom za hriechy, ktoré sú už odpustené, čo sa týka viny. Odpustky sú čiastočné alebo úplné podľa toho, či oslobodzujú od časného trestu za hriechy čiastočne alebo úplne. Každý veriaci môže odpustky získať buď pre seba, alebo aplikovať za zosnulých.“ – Informácie poskytl Tlačová kancelária Konferencie biskupov Slovenska.

(Článok z novín SME – 1. nov. 2008 – 21. storočie po Kr. !!!)

RKC obchoduje aj „služením“ platených zádušných omší za prepustenie duše mŕtvych z neexistujúceho očistca.

Čo je učenie o očistci? *) Podľa učenia Rímskokatolíckej cirkvi tí pokrstení katolíci, ktorí nespáchali smrteľný hriech, avšak nežili tak, aby si zaslúžili spasenie v nebi, po smrti sa nedostanú do pekla, ale do očistca, kde určitý – lepšie povedané neurčitý – čas musia trpieť a neskôr sa môžu dostať do neba. Tento čas jeho príbuzní môžu skrátiť rôznymi úkonmi, ako modlitbami k Márie a svätým, platením zádušných omší, kúpením odpustiek a pod. V skutočnosti však nikto nevie povedať, kto je ten, ktorý sa dostane do neba a kto do očistca, a pre istotu tieto úkony praktizujú v prípade každého zosnulého katolíka, i v prípade smrti pápeža. Toto učenie je absurdné aj preto, lebo nikto, ani farár ani arcibiskup, ba ani pápež nevie povedať, kto aký dlhý čas musí trpieť v očistci, kedy bude vypustený a koľko rokov či desaťročí je potrebné za nich platiť zádušné, koľko modlitieb treba za ňu odrecitovať. Je to večný kolotoč, z ktorého sa nedá vystúpiť. Preto je to dobrý obchod pre RKC! Kto by nechcel, aby jeho príbuzný – manžel, manželka, matka, otec či dieťa – bol čím skôr prepustený, najmä, keď počas života si tých zomrelých znevažovali a po ich smrti majú výčitky svedomia? Či nie sú ochotní za nich dlhé roky a desaťročia urobiť všetko a platiť ťažké peniaze za prepustenie z neexistujúceho očistca? RKC tak obchoduje s ľudskými dušami ako veľký Babylon (Zjav 18:13). *) Vid' nižšie v 40. časti: Výňatok z Katechizmu RKC

Neverím v toto učenie pretože:

- Po prvé preto, lebo nie je biblické. Biblia ako základný dekrét kresťanskej viery nepodporuje, neuznáva toto učenie RKC, nepozná pojem „očistec“ a neuznáva možnosť posmrtného očistenia. Toto učenie RKC nestojí na základoch učenia Svätého Písma, ale je v rozpore s ním. Je učením pochádzajúcim z pohanskej filozofie a je miešaninou pohanských filozofických a náboženských prvkov. Tie biblické miesta, na ktoré sa RKC odvoláva a ktorými sa snaží existenciu očistca dokázať, sa vzťahujú na úplne iné veci, ktoré pre nedostatok miesta v tejto úvahe nie je možné podrobné vysvetliť.
- Toto učenie je diskriminačné, pretože chudobní nemajú z čoho zádušné omše zaplatiť len bohatí. Tiež opustení ľudia, ktorí nemajú príbuzných, nemajú nikoho, kto by za nich po ich smrti zádušné omše za ich „prepustenie z očistca“ zaplatil.
- Učenie o očistci je učením čiastočného sebavykúpenia a tým znehodnocuje dokonalosť vykupiteľského diela Pána Ježiša Krista. Keby bola nejaká iná možnosť zachrániť človeka od večného zatratenia, keby človek mohol za peniaze kúpiť spasenie svoje alebo iného, Pán Ježiš Kristus nemusel prísť na zem, Boží Syn nemusel sa stať človekom a zomrieť na kríži ako obeť zmierenia za naše hriechy. Keďže On to urobil, Jeho vykupiteľské dielo je dokonalé a dostatočné.
- Prví kresťania neverili v očistec. Do roku 600 v žiadnej cirkvi neučili túto náuku a len v roku 1459 RKC ustanovila ju za dogmu. Najväčšou tragédiou RKC je, že dogmy – i keď ich nepravdivosť a neaktuálnosť sa mnohokrát dokázala (napr. povinný celibát) – nie je možné zmeniť, pretože ich ustanovil nejaký „neomylný“ pápež. Druhá smutná skutočnosť je, že väčšina veriacich RKC nepozná učenie Božieho Slova, len učenie katechizmu. Preto RKC dlhé stáročia zakázala čítať veriacim Bibliu, aby svojich veriacich mohla držať v nevedomosti. Pán Ježiš Kristus však hovorí: „*Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí!*“ (Jn 8:32).
- Biblia hovorí: „*Dnes je deň spasenia!*“ Ku spaseniu nestačí „pokrstenie nemlúvniat“, ale je potrebná osobná viera. Dnes je čas zmierenia s Bohom a s ľuďmi! Dnes je čas očisťovania a posvätenia sa! Dnes je čas, aby sme s úprimným pokáním a vierou prijali Ježiša Krista za svojho osobného Spasiteľa a Pána svojho života, osvojili si platnosť Jeho dokonalej obeti a stáli sa znovuzrozenými Božími deťmi. Po smrti už nie je možné činiť pokánie a prijať spasenie. Smrťou život človeka je uzavretý, jeho večný osud je definitívne spečatený a na tom nič nezmení žiadna modlitba, žiadna omša ani odpustky. Preto je to všetko úplne nezmyselné a zbytočné. Dnes je čas, aby sme žili v láske so svojimi blížnymi a vážili si jeden druhého. Po ich smrti už je neskoro a nie je to možné!

Nech dá dobrotivý Boh, aby sa mnohým Boha úprimné hľadajúcim ľuďom v RKC otvorili oči a uverili pravde, ktorá oslobodí! Aby zbytočne neplatili za tie mnohé nezmyselné ceremónie!

Anjel pokračuje: „A ovocie žiadosti tvojej duše odišlo od teba, i všetko tučné a nádherné zhynulo a bolo odňaté od teba, a už toho viac nikdy nenájdeš. Kupci s tými vecami, ktorí boli zbohatli z neho, budú stáť zďaleka pre bázeň jeho múk plačúc a žalostiac a budú hovoriť: **Beda, beda, to veľké mesto, ktoré bolo odiate kmentom, purpúrom a šarlátom a bolo pokryté zlatom a drahým kamením a perlami, že v jednej hodine je spustošené také veľké bohatstvo.** A všetci kormidelníci a všetci, ktorí sa plavia na lodiach, a plavci a všetci, ktorí robia na mori, budú stáť zďaleka a budú kričať, keď budú vidieť dym jeho požiaru a budú hovoriť: Kde ktoré mesto bolo kedy podobné tomu veľkému mestu?! A sypali prach na svoje hlavy a kričali, plakali, žiaľili a hovorili: Beda, beda, to veľké mesto, v ktorom zbohatli všetci, ktorí mali lode na mori, z jeho drahocennosti, že tak v jednej hodine spustlo! Vesel' sa nad ním nebo, i vy svätí a apoštolovia a proroci, pretože Boh vykonal váš súd na ňom. A jeden silný anjel zodvihol kameň ako veľký žernov a hodil ho do mora a povedal: Tak prudko bude zvrhnutý Babylon, to veľké mesto, a viacej sa nikdy nenájde. A nikdy viacej sa nepočuje v tebe hlas harfeníkov a iných hudobníkov, písačov a trubačov. A viac nikdy sa nenájde v tebe nijaký remeselník nijakého remesla, ani sa viacej nepočuje v tebe hukot mlyna, ani už nikdy viac nezasvieti v tebe svetlo sviece, ani sa viacej nepočuje v tebe hlas ženícha a nevesty, pretože tvoji kupci boli veľmožmi zeme, pretože **tvojimi čary zvedené boli do bludu všetky národy. - A našla sa v ňom krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi...**“

o – O – o

Ako sme videli, **veľký Babylon sa skladá z dvoch systémov: náboženského a politického.** V predošlej časti sme videli hriechy, skutky, pád a príčiny pádu náboženského babylonu, tej veľkej smilnice, neviestky, ktorá bola povolaná, aby bola Nevestou Baránkovou, ale sa zdeformovala, smilnila a stala sa nevernou. **Teraz podrobnejšie budeme hovoriť o páde toho svetského babylonského systému,** ktorým táto smilnica spolupracovala, obchodovala a smilnila, o tejto babylonskej štruktúre náboženského a politicko-ekonomického systému od doby prvej zmienky v Biblii po poslednú dobu.

Ľudstvo od nepamäti usiluje o stávanie a znovu vybudovanie Babylona.

O Babylone čítame najprv v 1M 10:8-12 „A Kúš splodil Nimróda. **Ten začal byť mocným hrdinom na zemi.** To bol hrdina lovu pred Hospodinom. Preto sa hovorí: Ako Nimród, hrdina lovu pred Hospodinom. A **počiatkom jeho kráľovstva bol Babylon,** a potom Erech, Akkad a Kalné v zemi Sineáre. Z tej zeme vyšiel do Assúra a vystavil Ninive a mesto Rechobót a Kálach i Rézen medzi Ninivem a medzi Kálachom. To je to veľké mesto.“

Nimród začal byť mocným hrdinom na zemi, hrdina lovu, lovec. Počiatkom jeho kráľovstva bol Babylon. Vystavil aj sedem ďalších miest a zjednotil ich vo svojom kráľovstve. Toto zjednotenie viedlo neskôr k stavbe babylonskej veže.

O babylonskej veži čítame 1M 11:1-9 „A celá zem bola jedného jazyka a jednakých slov. A stalo sa, keď sa rušali od východu, že našli rovinu v zemi Sineáre a bývali tam. Vtedy povedali druh druhovi: Nože narobme tehiel a vypálme ich v ohni. A tak im bola tehla miesto kameňa a zemská smola im bola miesto malty. A povedali: Nože si vystavme mesto a vežu, ktorej vrch bude siahať až do neba. A učiňme si meno, aby sme neboli rozptýlení po tvári celej zeme. Vtedy zostúpil Hospodin, aby videl mesto a vežu, ktoré stávali synovia človeka. A Hospodin riekol: Hľa, je to jeden národ, a všetci majú jeden a ten istý jazyk, a toto je začiatkom toho, čo budú ďalej robiť; takto im teraz nebude prekazené v ničom z toho, čo si zaumienili robiť. Nože zostúpme a zmietnime tam ich jazyk, aby nerozumeli druh reči svojho druha. A tak ich rozptýlil Hospodin odtiaľ po tvári celej zeme, a prestali stávať mesto. Preto nazvali jeho meno **Bábel** <Bábel = Zmätok>, lebo tam zmiatol Hospodin jazyk celej zeme a odtiaľ ich rozptýlil Hospodin po tvári celej zeme.“

Po potope ľudstvo sa rozmnožilo, mali jeden spoločný jazyk. Vymysleli si jeden spoločný plán. Mali jeden spoločný cieľ, čo by sme dnes mohli nazývať slovom „**Globalizácia**“. Zjednotiť celý svet. Nože vystavme pre celé ľudstvo jedno mesto, vysokú vežu, **ktorej vrch bude siahať až do neba. A učiňme si meno (pre seba slávu!), aby sme neboli rozptýlení po tvári celej zeme.**“

Tento plán bol v rozpore s Božím plánom a zámerom z viacerých dôvodov:

1. Boh povedal: „*Naplňte zem!*“ **Človek:** „*Nie, my nechceme byť rozptýlení, chceme žiť v jednej veži!*“

Čo by bolo sa stálo, keby sa to uskutočnilo? **Odkiaľ by boli zobrali potravu**, keby neboli role, len jedna vysoká veža? **Odkiaľ by boli zobrali vodu?** Kyslík tam hore už je veľmi riedky. Na Himalájach voda vrije pri 65 °C. Ani vajíčko sa pri tom neuvarí. Po technickej stránke, aký základ by potrebovala tá veža, aby sa nevyvrátila? Alebo, aby nevychýlila z rovnováhy celú zemeguľu vo vesmíre? Boh oveľa viac predvídava udalosti, a preto povedal: „*Tú vežu nepostavíte! Pretože to by bolo na škodu celého ľudstva!*“

2. A povedali: „*učiňme si meno (pre seba slávu!*“

Všimnime si, že **za týmto úžasným plánom stál sám Lucifer**. Jeho pradávnu snahu bola túžba po sláve. To bolo príčinou jeho pádu. Aj človeka v raji nahováral: „*Budete ako bohovia!*“ Aj tu ľudie naviedol na tento plán: „*A učiňme si meno (slávu!*“ Boh však hovorí: „*Svoju slávu nikomu nedám!*“

Myšlienka tohto zjednotenia pochádza teda už od Nimróda, ktorý je jedným z predobrazov antikrista. Aj on **vystupoval tak ako ochranca a zjednotiteľ ľudstva**. Mesta znamenali bezpečie pred divým zverstvom, a on ich (8 miest) zjednotil. **Bol veľkým poľovníkom. Aj antikrist bude poľovníkom ľudských duší.**

3. Vrch veže bude siahať až do neba. Aj tu sa prejaví pýcha Lucifera: „*Budem podobný Najvyššiemu!*“ (Iz 14:11-15). „*Pýcha tvojho srdca ťa oklamala, o, ty, ktorý bývaš v skalných rozsadlinách, vo svojom vysokom bydlisku, ktorý hovoríš vo svojom srdci: Kto ma strhne na zem?! Keby si si spravil vysoko ako orol, a keby si položil svoje hniezdo medzi hviezdami, aj odtiaľ ťa strhnem, hovorí Hospodin*“ (Abdiáš 1:3-4).

Vieme, že babylonská veža sa nepostavila, ale tento babylonský duch stále žije a funguje.

V Starom Zákone môžeme vidieť **v osobe kráľa Nabuchodonozora** a jeho veľkej a slávnej ríše. Vidíme v jeho živote tiež tú pýchu, ktorá sa mnohokrát prejavila, aj to jeho pokorenie. Po mnohých skúsenostiach so živým Bohom predsa zbožňoval seba. Potom vieme, že ten starodávny Babylon bol zruinovaný a stal sa skrýšou šakalov podľa proroctiev. (Iz 13:19-22, Jer 51).

V nedávnej minulosti Saddam Husajn sa snažil na svoju slávu obnoviť novú babylonskú ríšu. Vieme ako to skončilo. **Všetky tieto doterajšie Babylyony sa zrútili na vrchole svojej slávy, tak sa zrúti aj tento posledný.**

Tento posledný Babylon nie je mesto, ani obnovená babylonská ríša, **ale celosvetový systém.**

Tu, v Zj. 18. kap. sa nehovorí o konkrétnom meste, ale o celosvetovom bezbožnom babylonskom systéme, o obnove a páde ducha Babylona v poslednej antikristovskej dobe.

Porovnajme, čo charakterizovalo starozákonný Babylon a čo charakterizuje budúcu antikristovskú babylonskú ríšu?

1. Jednotný jazyk (1M 11:1) – teraz angličtina a počítačový jazyk
2. Zjednotenie, globalizácia – bude to veľmi krehká jednota zväzu 10 štátov. 10 je symbolické číslo, znamená plný počet. Medzi železom a hlinou je veľké napätie.
3. Túžba po sláve – „*Kto je taký mocný ako veľký Babylon?*“
4. Bezbožnosť, výsmech Božím veciam. Neposlušnosť, vzbura voči Bohu. EÚ v svojej ústave ignoruje kresťanské morálne hodnoty, kresťanské korene Európy a jej smerovanie evidentne je liberálne a bezbožné (zákony o homosexuáloch, o interrupcii).
5. Snaha vládnúť nad vesmírom, siahať až do nebies.
 - Siahať až do nebies fyzicky. Boh povedal: „*naplňte zem!*“ Človek: „*Hľadáme miesto bývania vo vesmíre a evakuujeme ľudstvo na Mars!*“ Posledné slovo však patrí Bohu: „*Keby si si spravil vysoko ako orol, a keby si položil svoje hniezdo medzi hviezdami, aj odtiaľ ťa strhnem, hovorí Hospodin.*“ (Abd 1:4).
 - Siahať až do nebies, **duchovne do oblasti okultného duchovného sveta**. Do nebies bez Ježiša, obchádzaním Pána Ježiša, Ktorý je jediná cesta k Otcovi do nebies.

6. Ľudská sláva, vychvaľovanie ľudskej šikovnosti, múdrosti, vedy, fascinujúca technika, **snaha dokázať, že svet nevznikol stvorením**, ale veľkým treskom. Snaha dokázať, **že človek môže vytvoriť živé bunky**. „*Ten, ktorý prebýva na nebesiach sa smeje...*“ „*Svoju slávu nikomu nedám!*“ Antikrist bude – tak ako Nimród bol – úžasný, fascinujúci super človek, ochranca, záchranca ľudí, mocnár, mocný zjednotiteľ, veľký lovec ľudských duší.
7. Vonkajšia okázalosť, pompéznosť a za fasádou vnútorná skaza, morálna hniloba. Skaza, chaos, Babylon. **Pád každej svetovej ríše predchádzala vonkajšia okázalosť, pýcha a vnútorný morálny rozklad.**

Tieto veci charakterizujú aj dnešné snahy v celosvetovej náboženskej a politicko-ekonomickej oblasti. Obrovským tempom sa buduje Babylon a cirkev tak pomaly a nedbalo sa pripravuje! Nie je možné byť v Babylone a budovať cirkev, ale ani opačne! Nie je možné byť v cirkvi a budovať Babylon!

o – O – o

Medzi stavbou babylonskej veže a budovaním Božieho kráľovstva, cirkvi, sú niektoré poučné paralelné zhody a odlišnosti:

Najprv „*celá zem bola jedného jazyka a jednakých slov.*“ To mohlo byť veľmi dobré. Každý rozumel jazyk toho druhého. Skrz zázrak Letníc Boh akoby tento stav obnovil. Dal „ochutnávku“ z tej úžasnej jednoty, ktorá vtedy mohla byť. V prvej cirkvi v Jeruzaleme Božia prítomnosť a vedenie Jeho Ducha riadila a držala spolu veriacich. Božie Slovo hovorí: „*A toho množstva uverivších bolo jedno srdce a jedna duša...*“

Po potope Boh dal príkaz Noáchovi: „*A Boh požehnal Noácha a jeho synov a riekol im: Plodte sa a množte sa a naplňte zem.*“ (1M 9:1). To nám silno pripomína misijný príkaz Pána Ježiša: „*Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!*“ (Mk 16:15). Prví kresťania to aj robili. Takto sa dostalo evanjelium do celého vtedajšieho poznaného sveta. Neskôr táto misijná aktivita poklesla a namiesto „Idte!“ prvotným cieľom pre cirkev sa stalo „zhromažďovanie sa“. Aby veriaci sa nerozhádzali, vodcovia sa usilovali ľudskými spôsobmi držať spolu stádo. Je to podobné k tomu ako už v dobe Noáchovho vnuka Nimróda ľudia našli rovinu v zemi Sineáre a tam sa usídlili. Namiesto bezpečnosti v Bohu človek začal hľadať ľudskú bezpečnosť a istotu. To sa stalo aj v cirkvi. V 2. a 3. storočí veriaci boli kruto prenasledovaní. Pochopiteľne každý človek túži po istote. Kým Adam mal s Bohom dobrý vzťah, Boh mu dal istotu, bezpečnosť až tak, že ani nevnímal, že je zraniteľný (nahý). Od pádu človeka do hriechu ľudia neustále sa snažia hľadať ľudskú bezpečnosť. Preto tvoria rôzne organizácie. To bolo jedným z motívov aj stavby babylonskej veže.

Keď sa usídlili v zemi Sineára, povedali si: „*Nože, učiňme si meno, aby sme neboli rozptýlení po celej tvári zeme.*“ Mysleli si, že to im môže poskytnúť bezpečie, istotu a s takýmto spôsobom môžu si zaistiť jednotu, zachovať si prežitie a svoju identitu. Domnievali sa, že tá veža ich môže držať spolu v jednote. Ich motívom bola pýcha Lucifera: „*A povedali: Nože si vystavme mesto a vežu, ktorej vrch bude siahať až do neba.*“ Ich úmysel bol podobný k tomu, keď v rôznych náboženstvách (aj v kresťanskej cirkvi) ľudia svojimi skutkami chcú dosiahnuť Boha. Ich predstava je, že Boh je niekde hore na vrchu a k Nemu vedú rôzne cesty. Každé náboženstvo ide svojimi cestami a tam hore všetci sa stretne s Bohom. To je „babylonská veža“!

Pýcha človeka vždy sa prejaví aj v tom, keď sebe chce „učiniť meno“. To iste sa stalo aj s cirkvou, keď základom bezpečnosti cirkvi sa stala organizácia. (Pamätaj: Pergamum - štátna cirkev). Človek sa cti v bezpečí v zástupe, ale to je falošná istota. História svedčí o tom, že zástupy všeobecne sa nerozhodujú správne a skrz vodcov sú manipulovateľné.

Apoštolovia svoje bezpečie mali v niečom inom: v prítomnosti živého Boha. Petra z väzenia vyslobodil Bohom poslaný anjel, Pavol po ukameňovaní vstal akoby z mŕtvych. Moc k prežitiu spočívalo v tom, že *„množstva uverivších bolo jedno srdce a jedna duša.“* Oni tvorili organizmus, nie organizáciu. Lebo v jednom Duchu boli pokrstení v jedno telo. Neveriaci spoznali, že Boh je medzi nimi. A z ostatných sa im nikto neopovážil – bez znovuzrodenia – pripojiť. Pán však pridával cirkvi zachránených každý deň. Ich jednotu ani názorové rozdiely nemohli rozbiť, ako to vidíme medzi Petrom a Pavlom.

Na konci 1. storočia však už sa ukázali známky odklonu od pôvodného stavu. Už Pavol hovoril o tom, že niektorí nie z čistého srdca, ale zo svárливosti a z márnej chvály zvestujú evanjelium. Boli takí, ktorí sa v zbore povyšovali nad ostatnými. Napr. Diotrefes, ktorý ani Jána neprijímal (3Jn 9. v.). To všetko sa podobá k tomu, ako keď Nimród v svojej dobe začal byť mocným a začal vládnuť nad ľuďmi. To bolo počiatkom jeho kráľovstva, to bol Babylon. Teda jeho vládnutie a stavba babylonskej veže má úzku súvislosť. Podobný proces prebiehal aj v rannej cirkvi.

Pri študovaní odkazov k zborom v Efeze a v Pergamume sme hovorili o „mikulášencoch“ resp. „nikolaitoch“. Hovorili sme o tom, že význam slova nikolaos“ znamená: získať vládu nad obyčajným ľuďom. Pán zboru v Efeze odkazuje: *„Ale to máš, že nenávidíš skutky nikolaitov, ktorých to skutkov i ja nenávidím“* (Zj 2:6), zboru v Pergame: *„Tak máš aj ty takých, ktorí držia učenie nikolaitov, čoho nenávidím.“* (Zj 2:15). Tu čítame o dvoch rozličných veciach: **skutky a učenie nikolaitov**. Skutky nikolaitov znamenajú, keď niektorí samých seba považujú za zvlášť pomazaných a začnú iných utláčať. Proces bol (je) taký, že najprv začali vládnuť nad ostatnými a neskôr vytvorili učenie na potvrdenie toho, že Boh skrze nich zvláštnym spôsobom pôsobí a to ich povyšuje nad ostatnými veriacimi. Aroganciou hlásali (a hlásajú), že ten, kto s nimi nesúhlasí, je vo vzbure proti Bohu. Boh však hovorí, že On skutky nikolaitov a toto učenie nenávidí. U apoštolov, ktorí právom mohli samých seba považovať za zvlášť pomazaných, nenájdeme ani stopy tohto učenia.

V Novom Zákone Božím plánom bolo všeobecné kňazstvo. Na konci 1. storočia však takto vznikla trieda kňazov (klérus) a trieda laikov. **Toto boli skutky nikolaitov, ktoré sa neskôr stali učením v cirkvi.** Tento trend je prítomný aj dnes v tradičných cirkvách a ohrozuje aj spoločenstvá znovuzrodených kresťanov. Aj dnes často stojí za ambíciami rastu a budovaní zborov skrytá ctižiadosť vodcov a ich túžba po vládnutí, po sláve, po moci tak ako Nimródova túžba po moci súvisela so stávaním babylonskej veže. Keď za vodcom stojí veľký zbor, to znamená preňho väčšiu autoritu, veď v demokracii je rozhodujúci hlas väčšiny ľudí. Preto pre takých vodcov popularita je veľmi dôležitá. Pán Ježiš však hovorí: *„Beda vám, keby všetci ľudia dobre hovorili o vás!“* (Lk 6:26).

Mt 20:25-28 – *„Viete, že kniežatá národov panujú nad nimi, a veľkí medzi nimi prevádzajú nad nimi moc. Nie tak bude medzi vami, ale ktokoľvek by chcel byť medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom; a ktokoľvek by chcel byť medzi vami prvým, bude vaším sluhom, ako ani Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých..“*

1Pt 5:2-4 – *„...paste stádo Božie, ktoré je medzi vami, dozerajúc nie z prinútenia, ale dobrovoľne, radi, ani nie pre mrzký zisk, ale ochotne, ani nie ako panujúci nad dedičstvom Pánovým, ale súc príkladom stádu. A keď sa ukáže Arcipastier, odnesiete si neuvädnuteľnú korunu slávy.“*

Babylonskú vežu stávali z vypálených tehál: *„Nože narobme tehiel a vypálme ich v ohni. A tak im bola tehla miesto kameňa a zemská smola im bola miesto malty. (1M 11:3).“* Boh týmito slovami nie technologický popis chce dať o stavbe veže, ale duchovné poučenie pre Cirkev. Ako vieme, Božie Slovo prirovnáva Cirkev chrámu. **Je zaujímavé sa pozrieť, aký materiál používali pri stavbe chrámu.** Už Dávid chcel postaviť chrám Hospodinovi (1Par 17:1-4) a mal pripravený plán a „maketu“ chrámu (1Par 28:11-12), o ktorom povedal, že *„to všetko vraj písmo z ruky Hospodinovej mi dal na zrozumie, všetky práce toho vzoru...“* (1Par 28:19). Dávid zorganizoval aj zbierku, ba aj on štedro dal na účel výstavby chrámu množstvo striebra, zlata, meď, drahé kamene (1Par 29:1-9). Avšak Boh mu povedal, že nie on, ale jeho syn Šalamún postaví dom Hospodinovi.

Keď Šalamún začal kralovať, „odčítal (najal) sedemdesiat tisíc mužov nosičov breмена a osemdesiat tisíc mužov, **ktorí kresali kamene na vrchu, a náčelníkov nad nimi tri tisíce šesťsto.**“ (2Par 2:22). **Jeruzalemský chrám sa stával z hotových okresaných, tesaných kameňov** (1Kr 5:17). „A dom, keď bol stávaný, stávaný bol z hotového kameňa, už tak dopraveného z lomu, a tak ani kladiva ani sekery ani vôbec nijakého nástroja železného nebolo počuť pri dome, keď bol stávaný.“ (1Kr 6:7). Apoštol Peter hovorí, že **my sme živé kamene a máme byť budovaný v duchovný dom**, Boží chrám (1Pt 2:5). Cirkev je stavbou (1Kor 3:10-16).

Boli sme mŕtve kamene, ale Boh nás oživil, On nás znovu zrodil. Áno, On má moc aj dnes z kameňov vzbudiť deti Abrahámovi (Mt 3:9, Lk 3:8). Cirkev Kristova, novozákonný **zbor však nie je hromada kameňov**, i keď živých kameňov, ale podľa Božích plánov, v krásnom Božom poriadku postavený duchovný chrám, vybudované mesto, majúce pevné základy, nebeský Jeruzalem, ktorého staviteľom je Boh, a ktoré vo viere videl aj Abrahám (Žid 11:10). „*Jeruzalem, krásne vystavený, ako mesto, ktoré si je príslušne dovedna spojené*“ (Žalm 122:3). Podľa Ef 4:11-16 Boh dal cirkvi niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov, niektorých za evanjelistov, niektorých za pastora a učiteľov na budovanie cirkvi a na vystrojenie svätých ku službe. Architektom cirkvi je Boh, ktorý nám dal projekt stavby, Bibliu. Tak ako dal Noáchovi projekt stavby korábu, Mojžišovi projekt svätostánku na púšti a Šalamúnovi projekt jeruzalemského chrámu. Službu apoštola by sme mohli pripodobniť stavbyvedúcemu, ktorý má širší prehľad nad celou stavbou a povolanie riadiť stavbu v určitej geografickej oblasti. Prorok je ako stavebný dozor, ktorý má oči vidieť a korigovať odchýlky od Božieho projektu. Evanjelista je ten, skrz službu ktorého Boh mŕtve kamene premení na živé a ktorý tie oživené kamene, akoby „nakladákom“, nanosí do zhromaždenia. V zbere pôsobí pastor a učiteľ, ktorí majú za úlohu tieto nahromadené, už oživené kamene zabudovať do zboru, kým spojivom medzi kameňmi je láska (Kol 3:14). Toto je Boží plán. Takto sa Bohu zaľúbilo. Boh nás nepovolal na nejaký bezcieľny, chaotický život, ale On dal apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov „*na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho, aby sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej, aby sme už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a ta nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu, ale aby sme hovoriac pravdu v láske rástli v neho v každej veci, v neho, ktorý je hlavou, Kristus, z ktorého všetko telo, príslušne dovedna spojené a spolu viazané každým spojivom podávania výživy, podľa pôsobenia v miere jedného každého dielu vzrast tela si pôsobí na svoje budovanie sa v láske.*“ (Ef 4:11-16).

Porovnajme vypálenú tehlu s tesaným kameňom! Tehla sa vyrába tak, že zo základného materiálu urobia plastickú hmotu, natlačia ju do šablóny a pri vysokej teplote vypália. Takto dostanú rovnaké tehly. Dá sa ich hromadne vyrábať a je z nich možné rýchlo stavať dom. Pretože sú rovnaké a každá tehla pasuje k druhej. Preto si Nimródovi potomkovia mysleli, že z tehál môžu postaviť vežu, ktorá dosahuje až do nebies. Čo to znamená v duchovnom zmysle?

Pri stavbe cirkvi tá „plastická stavebná hmotá“ vzniká tak, že vodcovia sa snažia osobnosť ľudí polámať svetskými spôsobmi (autoritatívnym prístupom, manipulatívnym zneužívaním Písma, vyhrážkami a verejným ponižovaním) tým cieľom, aby členovia si osvojili šablónovitý spôsob myslenia, správania sa a hodnotový rebríček spoločenstva. Toto sa stáva nielen v historických cirkvách, ale aj trendových charizmatických zboroch. Vodcovia si myslia, že nepotrebujú obyčajným členom všetko vysvetliť, veď „*oni aj tak by nepochopili vedenie ducha*“. Takto vzniklo učenie, že len tí „pomazaní“ môžu spoznať, čo hovorí Boh a ako treba chápať Božie Slovo. Veriaci - laici, ktorí sú takto zatlačení do šablón, slepo splnia úlohy, ktoré im vodcovia nadelia, pretože hľadajú na nich ako na „pomazaných služobníkov“ a ich slová viac rešpektujú než Slovo Božie. „*Náš farár (pastor) to takto povedal!*“ má väčšiu váhu, než „*Biblia takto hovorí!*“. Takto ľudia mnohokrát naozaj sa stávajú vyhorenými, vypálenými „tehľami“ bez vlastnej identity.

Apoštol Pavol nezneužíval svoju autoritu. Prijal za samozrejmosť, že veriaci v Berei „skúmali písma každý deň, či je tomu tak.“ (Sk 17:11). Ani Peter sa nepovažoval za nedotknuteľného vodcu, keď ho apoštolovia v Jeruzaleme „zobrali na koberec“ preto, že išiel do domu pohanského stotníka Kornelia. Keď však im vysvetlil, akým spôsobom ho Boh poslal, a čo Boh u Kornelia učinil, boli ochotní zmeniť svoju teológiu, ktorú sa učili od detstva a chválili Boha (Sk 11:2-3, 18). To všetko dokazuje, že chodili v pokore pred Bohom a pred ľuďmi. Apoštol Ján hovorí, že „keď chodíme vo svetle, ako je On vo svetle, máme obecenstvo jeden s druhým...“ (1Jn 1:7/a). To znamená, že nikto nie je nedotknuteľný. Požehnané vzájomné obecenstvo, jednotu a slobodu môžeme mať vtedy, keď v láske môžeme jeden druhého navzájom aj napomínať, usmerňovať, teda, keď chodíme vo svetle. Aj „pomazaní“ vodcovia potrebujú nielen Arona a Huru, ale aj proroka Nátana, aby sa nestali diktátormi v cirkvi.

Oproti tomu **Boží chrám bol stávaný z tesaných kameňov**. To znamená, že Pán nezmení vnútornú štruktúru kameňa, len ho sformuje, odstráni z neho prebytok a okresáva ho na mieru. Kamene nie sú rovnaké, majú rôzne tvary a rozmery. Ich užitočnosť nezávisí od toho, akú formu majú, aké sú grandiózne, okázalé a veľkolepé, ale od toho, či sú na svojom mieste. Majster každý jeden kameň otesáva podľa svojich plánov, podľa toho, akú funkciu bude plniť v budove. Preto je potrebné ich starostlivo otesávať, aby so susediacimi kameňmi čím lepšie k sebe pasovali. Každý kameň pasuje iba na svoje miesto. Keď sa tam nedostane, bude chýbať z budovy a zároveň sa stane aj neužitočným. V duchovnom zmysle to znamená, že Boh nechce zmeniť našu identitu, veď On nás v živote našej matky stvoril ako rozmanitých jedincov so svojimi schopnosťami. On každého si zoberie do ruky a preformuje podľa svojich plánov. Oslobodí od hriechu, od poviazanosti, oživí nás a dáva uzdravenie ducha a duše. Sú rozdiely medzi ľuďmi v ich mentalite, schopnostiach, spôsobe zmýšľania, dokonca aj v poznávaní Boha. To však neoslabuje stavbu. Dôležité je, aby každý „kameň“ bol formovaný podľa Božieho plánu a usposobený na úlohu, ktorú On preňho má vo svojom chráme. Máme pomôcť jeden druhému k tomu, aby sme Božiu vôľu mohli spoznať a čím lepšie naplniť. Tak ako kameň je formovaný mnohými nástrojmi, aj Boh má rôzne nástroje na naše formovanie. Jeho najdôležitejším nástrojom je Jeho Slovo.

Pre pevnosť stavby je veľmi dôležité spojenie medzi kameňmi, ich vzájomný vzťah.

Už sme hovorili, že „keď dom bol stávaný, stávaný bol z hotového kameňa, a tak ani kladiva ani sekery ani vôbec nijakého nástroja železného nebolo počuť pri dome, keď bol stávaný.“ (1Kr 6:7). Aký význam má to dnes pre Cirkev? Musíme si uvedomiť, že nie pracovníci zboru majú za úlohu formovať, premeniť, okresať veriacych, ale to robí Pán. Vodcovia majú za úlohu, aby boli Božími nástrojmi a slúžili, aby oživené a premenené kamene našli svoje miesto v zbore. Žiaľ, veľa hluku, napätia, neporozumení, roztržiek a svárov vzniká z toho, keď ľudia chcú zmeniť ľudí. Je to podobné, ako zvuk kladiva, sekery a hluk železných nástrojov, ktoré pri stavbe Božieho chrámu boli a sú zakázané. Pretože pohoršujú neveriacich a odrádzajú ich od viery. Boží chrám má byť budovaný v tichosti, bez hluku, bez hádok. Preto musíme byť viac citliví na vedenie a hlas Svätého Ducha a nechať seba samého viac premieňať. To je rozdiel medzi cirkvou, Telom Kristovým ako organizmom a medzi ľudskými organizáciami. Myslím si, že túžbou každého kresťana je, aby Cirkev bola budovaná v láske, v Božej prítomnosti.

Žid 11:10 hovorí o tom, že Abrahám, ktorý je „otcom“ veriacych „očakával mesto, majúce základy, ktorého remeselníkom a staviteľom je Boh.“ Jeruzalemský chrám bol predobrazom tohto „mesta“ a príkladom pre budovanie Kristovej Cirkvi, kým babylonská veža bola príkladom cirkví, rôznych organizácií, ktoré vytvorili ľudia a ktoré ľudským úsilím chcú „dosiahnuť nebesia“.

Je tu ešte jedna paralela a jeden rozdiel na ponaučenie. Pri stavbe babylonskej veže „...tehla bola im miesto kameňa a zemská smola im bola miesto malty.“ Staviteľia nemysleli ani na to, že keď Slnko smolu rozohreje, ona sa roztopí a nebude mať žiadnu silu tehly držať dovedna. Smola nie je pevné spojivo. Okrem toho zemská smola je niečo nečisté, čierne a symbolizuje nie celkom čisté, profánne, svetské spôsoby. Nie nebeské, ale **zemské** spôsoby. Cirkev sa nemôže budovať zemskými, ľudskými, svetskými, nečistými spôsobmi, ale nebeskými, Božím Slovom a Božím Duchom. Vedením a radou Svätého Ducha a Jeho zmocnením zhora.

Veľmi si vážim mladých služobníkov, ktorí s veľkým elánom a nadšením slúžia Bohu, pracujú medzi mladými aj využitím vymožeností modernej techniky. Veľmi si ich vážim, a teším sa, keď úprimne túžia po záchrane hriešnikov alebo obetavo pripravujú učeníkov a vystrojujú ďalších mladých ľudí do služby. Najviac sa teším, keď vo všetkom úprimne hľadajú Božiu vôľu a Jeho slávu, keď úspechy nepripisujú sebe, ale chválu a slávu pokorne vzdávajú Tomu, Ktorému patrí, Pánovi.

Ale pre memento nech stojí tu láskavé varovanie: Nebuduj cirkev ani náznakom snahy budovať ju na svoju slávu. Babylonská veža nebola dokončená, lebo ľudia chceli „*učiniť si meno*“ (slávu pre seba!). Boh svoju slávu však nedá nikomu! Preto pomiatol jazyk ľudí, aby si nerozumeli. Každá stavba, ktorá sa nebuduje na Božiu slávu a s Božími spôsobmi, končí podobne. Často ľudia sa snažia svoju cirkev budovať za každú cenu, len aby rástla (aspoň do počtu!), hoci aj falošným pomazaním, ktoré v Starom Zákone bolo smrťou trestané. – (2M 30:31-33 „*Toto mi bude olej na sväté pomazávanie po vašich pokoleniach..., a čo do miery jeho zloženia, nespravíte jemu podobného oleja; svätý je, svätým vám bude. Ktokoľvek by spravil podobnú masť a kto by z nej dal na cudzieho, vyťatý bude zo svojho ľudu.*“). Používajú rôzne metódy, spôsoby, techniky a technológie, len aby pre svoje „*ministry*“ získali ľudí a peniaze. Majú nádej, že tieto spôsoby ako smola budú držať dokopy zbor. Keď z tejto „stavby“ smola vytečie, ľudia nedržia spolu nič a „*tehly*“ sa rozsypú (hovoria sa tomu: fluktuácia). Smola dlhodobo sa neosvedčí ako spoľahlivé, pevné spojivo.

V Božom chráme spojivom medzi kameňmi je Božia láska, ktorá len tak ľahko „*nevytečie*“.

O tomto hovorí Ef 4:11-16

Boh ustanovil do cirkvi služobníkov: apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov „*na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho.*“ Cieľom je,

„**aby sme všetci dospeli** v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej,

aby sme už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a tam nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu,

ale aby sme hovoriac pravdu v láske rástli v neho v každej veci, v neho, ktorý je hlavou, Kristus, z ktorého všetko telo, príslušne dovedna spojené a **spolu viazané každým spojivom** podávania výživy, podľa pôsobenia v miere jedného každého dielu vzrast tela si pôsobí na svoje budovanie sa v láske.“

„Ale nad to nado všetko oblečte si lásku, **ktorá je spojivom dokonalosti.**“ (Kol 3:14).

Chrám Boží nie je babylonská veža, Jeruzalem nie je Jericho. Keď Boh spôsobil, že spadli múry Jericha, Jozua – verím, že vedeným Božieho Ducha – vyslovil nad Jerichom kľatbu: „*Nech je zlorečený pred Hospodinom muž, ktorý by povstal a stával toto mesto, Jericho; za cenu svojho prvorodeného syna ho založí a za cenu svojho najmladšieho postaví jeho brány.*“ (Joz 6:26). Za kraľovanie bezbožného Achaba sa našiel človek „*Chiel Bételský, ktorý vystavil Jericho. Za život Abiráma, svojho prvorodeného syna, ho založil a za život Segúba, svojho najmladšieho, postavil jeho brány, podľa slova Hospodinovho, ktoré hovoril skrze Jozuu, syna Núnovho.*“ (1Kr 16:34).

Často ľudia sa snažia svoju službu („XY-Ministry“), svoju cirkev budovať za každú cenu, len aby rástla (do počtu!) aj za cenu obetí ľudských životov. Koľko slávnych služobníkov je, ktorí pre svoju službu zanedbali, ba opustili rodinu, manželstvo sa im rozpadlo. Upadli do smilstva, spôsobili pohoršenie a škandály. I za cenu obetí ľudských životov. Za stratu svojej rodiny ako aj tých, ktorí pohoršení na ich životoch opustili Boha i cirkev.

Pavol hovorí, že Bohom ustanovení služobníci majú Boží ľud pripraviť „*k miere dospelosti plnosti Kristovej, aby už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a tam nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu, ale aby hovoriac pravdu v láske rástli v Pánovi v každej veci.*“

Pri stavbe babylonskej veže to tak nebolo a Boh na ľudskú pýchu odpovedal tým, že pomiatol ich jazyk. V prvej cirkvi, v jeruzalemskom zbore po Letniciach však „...*množstva uverivších bolo jedno srdce a jedna duša...*“ Je to veľký rozdiel! Nech je to tak v mojom a Tvojom živote, v mojej a Tvojej službe, v Cirkvi Kristovej!

Čo buduješ? Božie kráľovstvo, Jeruzalem alebo babylonský systém tohto sveta, Babylon?

Babylon dozrel na súd. Boh sa rozpomätal na jeho neprávosti. Prišiel čas Božej pomsty. Príde čas, keď Boh povie: „*Dost!*“ **Veľký anjel však oznamuje: „Môj ľud, utečte von z Babylona!“** Jeremiáš v 51. kapitole tiež prorokuje o páde Babylona, ktoré proroctvo sa doslovne naplnilo. V roku 130 pred n. l. bol Babylon vypálený a obyvateľstvo odvečené do Médie. Mesto, ktoré bolo centrom niekdajšieho sveta už nikdy nebolo zaľudnené. Boh skrze Jeremiáša aj vtedy varoval svoj ľud v diaspórah, aby utiekli von z Babylona: „*Vyjdite z jeho stredu, môj ľude, a zachráňte útekou každú svoju dušu pred párou hnevu Hospodinovo!*“ (Jer 51:45). Od toho času existuje len duchovný Babylon, ktorý znamená ducha tohto padlého sveta. Pán skrze ap. Pavla aj nás vyzýva: „*Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a ja vás prijmem!*“ (2Kor 6:17).

Pán Ježiš hovorí svojim učeníkom: „**Vy nie ste z tohto sveta!**“ (Jn 15:19). Ja sa necítim dobre v tomto svete. „*Moje ovce čujú môj hlas...*“ (Jn 10:27). „*Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo o pravde. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas*“ (Jn 18:37) – a vyjde zo tmy na svetlo. Lot vyšiel zo Sodomy a bol zachránený. V poviedke Johna Bunyana: „Cesta kresťana“, keď sa kresťan dozvedel o nastávajúcej záhube Mesta Skazy, nemohol tam zostať ďalej, ale aj napriek prosikaniam manželky a priateľov utiekal von z mesta. Podobne som prežíval aj ja. Keď som v mladosti hrával v reštaurácii na saxofóne, svet mi ponúkal svoju slávu. Ale keď som na jednom pohrebe bol oslovený Božím Slovom, už som sa necítil dobre v reštaurácii. Musel som sa pretvarovať, hrať divadlo, šaškovať a zabávať ľudí, keď by som už najradšej plakal nad svojimi hriechmi pod golgotským krížom. Cítil som sa akoby mi horela pôda pod nohami. Takže som sa rozhodol odtiaľ utiecť preč, čo som nikdy neľutoval.

Neviem, či vidíte ako múry tejto veže už praskajú?

Spolu so smilnicou (náboženský Babylon, neviestka, odpadlícka, neverná cirkev), ktorá sedí na šelme, budú kvíliť aj kráľovia a kupci zeme – to je politický a hospodársky systém. Kupci zeme začínajú plakať, nikto nekupuje ich tovar, banky úvery nedávajú, výroba klesne, fabriky prepúšťajú robotníkov. Hrozí, nastáva či už nastala celosvetová hospodárska kríza. Štáty sa snažia nejako ešte tie praskliny poplátať, ale celý tento systém stojí na veľmi krehkých nohách. Denne môžeme sledovať, ako náhle ekonomika Spojených štátov a Európskej Únie klesla a nikto nevie, aký vplyv to bude mať na celosvetovú ekonomiku. Tiež môžeme čítať v novinách, ako často počítačoví hackeri vnikajú do počítačového systému bankových systémov, do politicky strategických systémov aj do počítačových systémov veľkých elektrární, ako na diaľku zastavujú generátory a vypínajú elektrický prúd niekoľkým veľkým mestám. Také niečo predtým bolo len v nejakých katastrofických filmoch, ale teraz sa to stáva skutočnosťou. **Babylonská štruktúra stojí na veľmi krehkých nohách.**

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 35. časť – SVADBA BARÁNKOVA A VEČERA HRÔZY

Zjav 19:1-21 „Potom som počul sťa veľký hlas mohutného zástupu na nebi, ktorý hovoril: *Hallelujah! Spasenie a sláva a česť a moc Pánovi, nášmu Bohu, pretože pravdivé a spravodlivé sú jeho súdy, lebo odsúdil veľkú smilnicu, ktorá porušovala zem svojím smilstvom, a pomstil krv svojich sluhov na jej ruke. A povedali aj po druhé: Hallelujah! A jej dym vystupuje na veky vekov. A padli dvadsiati štyria starci aj štyri živé bytosti a klaňali sa Bohu, sediacemu na tróne, a povedali: Amen, hallelujah! A z trónu vyšiel hlas, ktorý povedal: Chváľte nášho Boha, všetci jeho sluhovia, aj vy, ktorí sa ho bojíte, malí aj veľkí. A zase som počul ako hlas mnohého zástupu a ako hukot mnohých vôd a ako zvuk silných hromov, ktoré hovorili: Hallelujah! Pretože prevzal kráľovstvo Pán, náš Boh, ten Všemohúci. Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých. A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolaní k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie. A ja som padol k jeho nohám, aby som sa mu klaňal. Ale on mi povedal: Hľad', neurob toho! Som tvoj spolusuha a tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj! Lebo svedectvom Ježišovým je duch prorocstva. A videl som nebo otvorené a hľa, zjavil sa biely kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, volal sa Verný a Pravdivý a v spravodlivosti súdi i bojuje. A jeho oči boli ako plameň ohňa a na jeho hlave mnoho diadémov, a mal napísané meno, ktorého nikto nevie, iba on sám. A bol oblečený v rúchu, pokropenou krvou, a jeho meno sa povie: Slovo Božie. A vojská, ktoré sú na nebi, išli za ním na bielych koňoch, odiami kmentom, bielym a čistým. A z jeho úst vychádzal ostrý meč, aby ním bil národy. A on ich bude pást' železným prútom a on bude šliapať lis vína prchlivosti a hnevu všemohúceho Boha. A na svojom rúchu a na svojich bedrách má napísané meno: Kráľ kráľov a Pán pánov. A videl som jedného anjela, ktorý stál v slnci a skríkol veľkým hlasom a povedal všetkým vtákom, lietajúcim uprostred neba: Podťte a zhromaždite sa k veľkej večeri veľkého Boha, aby ste jedli telá kráľov, telá tisícnikov, telá silných a telá koní a tých, ktorí sedia na nich, a telá všetkých, slobodných i sluhov i malých i veľkých. A videl som šelmu a kráľov zeme aj ich vojská, zhromaždené bojovať s tým, ktorý to sedel na tom koni, aj s jeho vojskom. A lapená bola šelma a s ňou falošný prorok, ktorý robil pred ňou divy, ktorými zvedol do bludu tých, ktorí prijali znamenie šelmy a tých, ktorí sa klaňali jej obrazu. Tí dvaja boli hodení živí do ohnivého jazera, horiaceho sírou. A ostatní boli pobití mečom toho, ktorý to sedel na tom koni, mečom, vychádzajúcim z jeho úst. A všetko vtáctvo sa nasýtilo ich tel.“*

o – O – o

V predchádzajúcej časti sme videli 18. kapitolu, kde anjel Jánovi ukázal odsúdenie smilnice a pád veľkého Babylona, zrútenie sa celosvetového systému a podrobnosti jeho pádu.

Toto Slovo je už radostnejšie, je to slovo o svadbe Baránkovej. O tom, že Ženichova manželka sa pripravila na svadbu. Je to príbeh o blízkej budúcnosti. **Cirkev Kristova!** – teraz ešte len Nevesta Kristova – **priprav sa!** – lebo svadba je blízko! Ženich čaká na Nevestu, no neviem, či aj Nevesta čaká Ženicha, a či sa pripravuje na deň svadby. Čítali sme, že **Jeho manželka sa pripravila. Čakáš svojho Ženicha?**

Predvianočné obdobie – 4 nedele pred Vianocami – sa volá Advent, čo znamená čakanie, príchod, čakanie príchodu niekoho. V náboženskej alebo ľudovej tradícii na adventnom venci každú nedeľu zapália jednu sviečku a po štvrtej nedeli, na polnočnej omši sa narodí malý Ježiško. My vieme, že On už raz prišiel, zomrel za naše hriechy, vstal z mŕtvych, odišiel do neba a znovu príde. Predovšetkým – ako jedna pieseň hovorí – najprv „**príde pre svoju Nevestu, vziať ju na nebeskú večeru, hrôza zostane na zemi, brat môj bud' pripravený!**“ My teda nečakáme deň narodenia Spasiteľa, nečakáme narodenia Mesiáša, ale Jeho druhý príchod.

Pokračovaním knihy Zjavenia, **po mnohých ranách**, po siedmych trúbeniach a kalichov Božieho hnevu, po páde veľkého Babylona a celosvetového systému **už viac rán nepríde na svet**. Po týchto udalostiach, ktoré sú ešte sčasti pred nami, **tu v 19. kapitole sa začína naplnenie všetkých našich nádejí**. Prichádza odmena vernosti.

Je pozoruhodné, že asi tretinu Biblie tvoria proroctvá, z ktorých veľká časť so 100%-nou presnosťou už sa naplnila. Biblické proroctvá nie sú nejakými nejasnými dohadovaniami, ako rôzni jasnovidci, veštcí a vedci „futuristi“ opisujú svoje zmätočné zjavenia, ale **sú to jasné prehlásenia, ktoré otriasli týmto svetom**, a naplnené proroctvá sa stali históriou.

Adventné proroctvá o „Hviezde Jakobovej“, okolností príchodu Mesiáša – jeho narodenie z panny, miesto Jeho narodenia a pôsobenia, podrobnosti o Jeho utrpeniach a smrti, **proroctvá o Izraelskom národe**, o Jeho rozptýlení a znovu zhromaždení, proroctvá o tom, že Židia budú nenávidení, prenasledovaní a vraždení ako žiadne iné národy – sa naplnili presne podľa predpovede Biblie. Izrael je Boží zázrak. Cez 2000 rokov zachovávali svoju identitu a vrátili sa na územie svojich otcov. Taktiež proroctvá o striedaní svetových ríš v knihe Daniela a iné. **Tieto proroctvá boli zjavené stovkami, ba tisícmi rokov pred ich naplnením.**

Tak isto sa plnia proroctvá poslednej doby aj v našich dňoch, pretože *„Je veľmi pevné u nás prorocké slovo, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste, dokiaľ by sa nerozvidnel deň, a nevzišla dennica vo vašich srdciach,“* – hovorí ap. Peter (2Pt 1:19).

Tu v Zj. 19. kapitole sa začína napíňať to, čo zvykneme nazývať blahoslavenou nádejou veriacich: svadba Baránkova. Celé nebo sa raduje. Prišiel deň svadby Baránkovej.

V Zj 18:20 sme čítali, že celé nebo sa radovalo z toho, že veľká smilnica bola odsúdená.

Počas študovania knihy Zjavenia sme už hovorili, že 12.-18. kap. opisujú **podrobnosti poslednej doby**, hlavne antikristovskú dobu a pád systémov tohto sveta, a **od 19. kapitoly do konca Ján opisuje slávnú dobu vlády Pána Ježiša na zemi, ktorá vyústi do večnosti v nebeskej sláve**. Jedna z týchto udalostí je tzv. „svadba Baránkova“. **Tieto udalosti nenasledujú vždy po sebe v chronologickom poradí**. Tá istá udalosť sa nachádza aj na iných miestach, z iného pohľadu situácie. **Napríklad, veríme, že vytrženie Cirkvi bude už pred vyliatím kalichov Božieho hnevu**, čo je napísané v 16. kapitole, predsa o svadbe Baránkovej čítame až v 19. kapitole, a o prvom vzkriesení, čo je totožné s vytržením, čítame ešte aj v 20. kapitole. Cirkev Kristova bude vychvátená do oblakov na svadbu Baránkovu – to bude jej vytrženie (Mt 24:40, Lk 17:34-36, 1Tes 4:16, 1Kor 15:51).

Pán Ježiš v súvislosti s Baránkovou svadbou hovorí tri podobenstvá: o veľkej kráľovskej svadbe, o veľkej kráľovskej večeri a o desiatich pannách. Prvé dve hovoria o tom, že Kráľ všetkých pozýva na svadbu, ale mnohí odmietajú pozvanie. Iní nemajú čas, každý má výhovorku. V tomto prvom je ešte jedno varovanie: na svadbu je potrebné svadobné rúcho, očistené krvou Baránkovou!

Mt 22:2-13 *„Nebeské kráľovstvo je podobné človeku-kráľovi, ktorý učinil svojmu synovi svadbu. A poslal svojich sluhov, aby išli pozvať pozvaných na svadbu. Ale nechceli prísť. Opäť poslal iných sluhov a povedal: Povedzte pozvaným: Hľa, svoj obed som prichystal, moje voly a kŕmny dobytok je pobitý, a všetko je hotové; podťte na svadbu! Ale oni nedbali a odišli, ktorý na vlastné pole, ktorý po svojom kupectve, a ostatní schopiac jeho sluhov hanebne ich doriadili a pobili. A keď to počul kráľ, rozhneval sa a poslal svoje vojská a zahubil tých vrahov a ich mesto podpálil. Vtedy povedal svojim sluhom: **Svadba je síce hotová, ale pozvaní neboli hodní. Teda idte na rozcestia a všetkých, ktorých nájdete, pozvite na svadbu. A tí sluhovia vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých i dobrých, a svadobná dvorana sa naplnila hodovníkmi. Ale keď vošiel kráľ poďiavať sa na hodovníkov, videl tam človeka neodiateho svadobným rúchom, a povedal mu: **Priateľu, ako si sem vošiel, nemajúc svadobného rúcha? A on zanemel. Vtedy povedal kráľ posluhovačom: **Zviažte mu nohy aj ruky a vezmite ho a vyhodte ho do vonkajšej tmy! Tam bude plač a škrípanie zubami.*******

Lk 14:16-24 „Nejaký človek urobil veľkú večeru a pozval mnohých. A v hodinu večere **poslal svojho sluhu, aby povedal pozvaným: Podďte, lebo je už všetko hotové. Ale oni sa začali všetci jednomyselne vyhovárať. Prvý mu povedal: Kúpil som pole a musím vyjsť a vidieť ho. Prosím ťa, omluv ma!** A iný povedal: **Kúpil som päť párov volov a idem ich skúsiť. Prosím ťa, omluv ma.** A zase iný povedal: **Oženil som sa, a preto nemôžem prísť.** A sluha navrátiac sa zvestoval to svojmu pánovi. **Vtedy sa rozhneval domáci pán a povedal svojmu sluhovi: Vyjdi rýchle do ulíc a uličiek mesta a uveď sem chudobných, chromých, krivých a slepých! A sluha povedal: Pane, stalo sa, ako si nariadil, a ešte je miesto. A pán povedal sluhovi: Vyjdi na cesty a medzi ploty a prinúť vojsť, aby sa naplnil môj dom!** Lebo hovorím vám, že nikto z tamtých pozvaných mužov neokúsi mojej večere.

Mt 25:1-13 – Podobenstvo o múdrych a bláznivých pannách: „Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli v ústrety ženíchovi. Ale päť z nich bolo rozumných a päť bláznivých. **Bláznivé vezmúc svoje lampy nevzali so sebou oleja; ale rozumné vzali oleja vo svojich nádobách** so svojimi lampami. A keď neprichádzal ženích, podriemali všetky a spsali. Ale o polnoci povstal krik: **Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!** Vtedy vstali všetky tie panny a ozdobili svoje lampy. A bláznivé povedali rozumným: **Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú. Ale rozumné odpovedali a riekli: Aby snád' nebolo pre nás i pre vás málo, idte radšej k predavačom a kúpte si!** A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere. Potom na koniec prišli aj tie ostatné panny a hovorili: **Pane, Pane, otvor nám!** Ale on odpovedal a riekol: **Amen vám hovorím, neznám vás! Bďte teda, lebo nevíete dňa, ani hodiny, kedy príde Syn človeka.**“

Pán Ježiš hovoril veľa podobenstiev o nebeskom kráľovstve, že **je podobné** k horčičnému zrnku, kvasu, skrytému pokladu, a pod. Tu však Pán Ježiš hovorí v budúcom čase, že „**nebeské kráľovstvo bude podobné k desiatim pannám...!**“ Toto podobenstvo teda hovorí o druhom príchode Pána Ježiša. To potvrdzuje aj posledný verš: „**Bďte teda, lebo nevíete dňa ani hodiny, kedy príde Syn človeka!**“

V historickom Oriente kvôli veľkým horúčavám svadby sa konali až večer. Bolo zvykom, že keď sa ženích približoval k domu nevesty, úlohou družičiek bolo vyjsť ženíchovi v ústrety. A keďže to bolo až večer, museli mať lampy a dostatok oleja. Družičky museli čakať, kým nezaznie zvolanie: „**Ženích prichádza!**“ A keď ženích prišiel, vošiel do domu, sadol si s nevestou za stôl, zavolať svojich príbuzných, družičky, priateľov a dvere sa zatvorili.

V súvislosti s druhým príchodom Pána Ježiša Cirkev je Jeho Nevesta. V tomto podobenstve však nič nečítame o neveste, len o družičkách. Keď Cirkev je nevesta, kto sú družičky? Niektorí vykladači práve preto hovoria, že tu sa nehovorí o vytržení Cirkvi na svadbu Baránkovu. Ja si však myslím, že v tomto podobenstve predovšetkým nie to je dôležité, prečo sa tu nehovorí o neveste, ale o pannách. **Pán Ježiš v prvom rade nerieši otázku, kto sú tieto panny, kde je Nevesta, ale hlavne chcel poukázať na pripravenosť na príchod Ženicha.** Otázka Ježišovho druhého príchodu je otázkou bdelosti, posvätenia a pripravenosti.

Toto podobenstvo znázorňuje stav kresťanstva pred príchodom Ženicha. Desať panien znázorňuje kresťanov, ktorí mali veľa spoločných vlastností. Boli umyté krvou Pána Ježiša. Všetky boli čisté, boli panny, mali biele rúcho. Každá mala aj lampu, v lampách mali olej, a ich lampy svietili. Všetci čakali Ženicha, dokonca v čakaní všetci sa unavili a zaspali.

Všetci čakali Ženicha, predsa, keď Ženích prišiel, nie všetci vošli na svadbu. Rozdielom medzi nimi bolo len to, že múdre panny mali olej aj v rezervných nádobách. Počítali totiž aj s tou možnosťou, že Ženích môže meškať, a oni budú potrebovať do svojich lúč doplniť olej. Chceli, aby ich lampy do príchodu Ženicha svietili a nevyhasli.

Olej je v celej Biblii symbolom Svätého Ducha. Niekedy všetci znovuzrodení kresťania svietili, žiarili, vydávali svedectvo o Pánovi. Po čase však tento zápal zo srdc mnohých vyhasol.

Po 2000 rokoch celé kresťanstvo sa unavilo v očakávaní Ženicha a zaspalo. Stalo sa, ľahostajným, formálnym, ceremoniálnym náboženstvom bez vrúcneho života v Svätom Duchu. V podobenstve však raz okolo polnoci – keď tma bola najväčšia – zaznel veľký výkrik, budíček: „*Hľa, Ženich prichádza, vyjdite mu v ústrety!*“ Možno, práve dnes, keď tma vo svete je veľmi veľká, zaznieva tento „polnočný výkrik“ po celom svete skrz rôzne udalosti a skrz Božích služobníkov, ktorí zvestujú: „*Boží ľud, zobud' sa, nevesta Kristova, priprav sa v ústrety svojho Ženicha!*“ Svätý Duch rôznym spôsobom po celom svete svedčí o tom, že Ježiš skoro sa vráti.

Podľa tohto podobenstva bláznivé panny nebrali vážne nutnosť potreby rezervného oleja a zanedbali jeho zaobstaranie. Len vtedy, keď zaznel ten polnočný výkrik, zbadali, že ich lampy zhasnuli. Vtedy sa začali plašiť a začali hľadať, kde by mohli kúpiť olej do ich lampy. Medzi tým Ženich prišiel, múdre panny, ktoré boli hotové, vošli na svadbu a dvere sa zatvorili. Neskôr prišli aj bláznivé panny a začali búchať: „*Pane, Pane, otvor nám!*“ Ženich však im odpovedal: „*Amen, vám hovorím, neznám vás.*“

Podľa podobenstva bláznivé panny pýtali olej od múdrych, ale oni im nedali povediac: „*Aby snád' nebolo pre nás i pre vás málo, id'te radšej k predavačom a kúpte si!*“

Ako je možné že Ježiš schvaľuje toto počínanie múdrych panien, ktoré bez mihnutia oka odmietnu pomôcť svojim spoločníckam? Nevyzerá to na „kresťanské“ jednanie. Tu však išlo o to, že v tom prípade aj múdre panny by boli ohrozené, že nemôžu vojsť na svadbu. Nerozumnosť bláznivých panien nie je zavinená ich nevedomosťou či nižšou inteligenciou, za ktoré tieto nešťastnice nezmôžu, a preto by mali právom nárok na pomoc svojich šikovnejších či múdrejších kolegýň. Nedostatok oleja je dôsledkom ich nerozumnosti, nedbalosti, ľahostajnosti a lenivosti. Nie preto si nevzali olej, lebo boli menej inteligentné, menej rozumné, ale Pán preto ich nazýva bláznivými, lebo olej si nevzali z nedbalosti. Práve preto im prináleží charakteristika „nerozumné, bláznivé“!

O tom, ktoré panny sú múdre a ktoré nerozumné, nie je rozhodnuté vopred podľa výsledkov nejakého IQ testu. O svojej múdrosti či nerozumnosti každý rozhoduje svojím postojom ku potrebe plnosti olejom Svätého Ducha, ku potrebe bdelosti, pripravenosti a posvätenia.

V tomto podobenstve museli panny nezvyčajne dlho čakať. Všetky zaspali. Pán im však nevyčítal to, že zaspali, ale chcel vyzdvihnúť skutočnosť, že múdre panny si vzali olej do zásob na doplnenie lúč, ak by náhodou ženich meškal. A bláznivé na to vôbec nemysleli. Ženich prišiel, vošiel do domu, sadol si s nevestou za stôl, zavolať svadobníkov a dvere sa zatvorili. Panny, ktoré šli nakúpiť oleja, sa dovnútra nedostali. Kúpa oleja ich stála hostinu. Ženich so svojimi priateľmi a rodinou nemal záujem o nich. Ženich im odpovedal: „*Amen, vám hovorím, neznám vás.*“

o – O – o

Snád' každý z nás bol už na nejakej svadbe. Ja som bol na mnohých neveriacich svadbách, kde sme hrali s kapelou a kde sa pilo a bilo, a bol som na mnohých veriacich svadbách, kde sme tiež hrali a kde vládla úplne iná atmosféra.

Každý však iste súhlasí, že **pre každého najlepšia svadba bola tá svoja.** Pretože **každá svadba je jedinečná, neopakovateľná a výnimočná, špeciálna pre ženicha a nevestu.** Deň s veľkým „D“, na ktorý **snúbenci čakajú od prvého momentu zaľúbenia a zasľúbenia.** Na ten deň však je potrebná veľká príprava. **Možno rodičia majú najviac starosti, ale najväčšie očakávanie majú snúbenci.** Predsa **s láskou a túžbou čakajú na moment, keď konečne sa spoja a stanú sa jedným telom.** Je to Božie ustanovenie a veľké tajomstvo, Boží zázrak.

O tom hovorí aj apoštol Pavol (Ef 5:31-32) – „*Preto opustí človek svojho otca i svoju mat' a pripojí sa ku svojej žene, a tí dvaja budú v jedno telo. Toto tajomstvo je veľké, ale ja hovorím vzťahom na Krista a vzťahom na cirkev.*“

Pavol tu obrazne hovorí akože o vzťahu muža a ženy, ale myslí na Krista a na Jeho Nevestu, na Cirkev. Na ten deň, keď Nevesta sa spojí so svojim Ženichom. **Deň svadby je dňom veľkého zázraku a veľkej radosti. O koľko viac, keď myslíme na deň svadby Baránkovej! Celé nebo sa raduje!**

Zjav 19:1-9 „Potom som počul sťa veľký hlas mohutného zástupu na nebi, ktorý hovoril: *Hallelujah! Spasenie a sláva a česť a moc Pánovi, nášmu Bohu, pretože pravdivé a spravodlivé sú jeho súdy, lebo odsúdil veľkú smilnicu, a pomstil krv svojich služobníkov. A povedali aj po druhé: Hallelujah! A padli dvadsiati štyria starci aj štyri živé bytosti a klaňali sa Bohu, sediacemu na tróne, a povedali: Amen, hallelujah! A z trónu vyšiel hlas, ktorý povedal: Chváľte nášho Boha, všetci jeho sluhovia, aj vy, ktorí sa ho bojíte, malí aj veľkí. A zase som počul ako hlas mnohého zástupu a ako hukot mnohých vôd a ako zvuk silných hromov, ktoré hovorili: Hallelujah! Pretože prevzal kráľovstvo Pán, náš Boh, ten Všemohúci. Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých. A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“*

To sú pravdivé slová Božie ! Aký slávny bude ten deň!

Blahoslavení sú tí povolani k večeri svadby Baránkovej! – Každý je povolaný, **ale nie všetci prijímajú** toto pozvanie, ako to vidíme v podobenstve Pána Ježiša. To vidíme aj v dnešnom svete. Neveriaci pohŕdajú s pozvaním a **veriaci nemajú čas**, každý sa stará len o to svoje. **Ale Nevesta sa pripravuje.** „*Jeho manželka sa pripravila!*“

Čo znamená táto príprava? Ako sa pripravujeme na ten deň?

Ako sa pripravuje nevesta? Vo väčšine prípadov zabezpečenie slávnosti svadby je úlohou rodičov a ženícha. Nebeský Otec a Ženích pripravuje svadbu, ktorú ani nevieme si predstaviť. Nechajme sa prekvapiť. Nevestinou starostou je jedine len to, aby sa pripravila a bola krásna, aby sa páčila Ženíchovi.

Ap. Pavol hovorí Korintňanom (2Kor 11:2): „*Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.*“

Tiež Ef 5:25-27 – „*Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu, aby ju posvätil očistiac ju kúpeľom vody, slovom, aby si ju postavil pred seba slávnou, cirkev, nemajúcu škvrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.*“

„...a jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.“ **To je nevestina úloha a zodpovednosť!**

Ani jeden ženích by nechcel **nejakú zafúľanú nevestu** v špinavých handrách. Samozrejme, boli vojnové situácie, keď neboli možnosti na drahé svadobné šaty. Ale Nevesta Kristova má všetko k dispozícii: Krv Ženícha, ktorá očisťuje, Jeho Ducha a Jeho Slovo, návod do života. **Ani jeden ženích by nechcel nevestu, ktorej prvá láska po roku od zasnub ochladla**, alebo to dievča už nemá taký záujem a túžbu tak často stretávať sa so snúbencom. **Čo by povedal ženích, keby nevesta spievala krásne chválospevy o ňom a pritom by koketovala s inými chlapcami?**

Apoštol Peter sa pýta (2Pt 3:11-12, 14): „*Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú!... Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdenní nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.*“ Aká má byť Nevesta Kristova? **Pane, ukáž nám obraz čistej Nevesty!**

Aký úžasný je proces, keď si veriaci uvedomujú túto potrebu očisťovania a vzájomného zmierenia sa, a začnú konať konkrétne kroky, aby boli nájdenní bezvadní a v pokoji. Toto znamená PREBUDENIE!

Ján premožený úžasom, padol k nohám anjela, ktorý mu túto budúcu slávu ukázal.

10 *A ja som padol k jeho nohám, aby som sa mu klaňal. Ale on mi povedal: Hľad', neurob toho! Som tvoj spolusluha a tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj! Lebo svedectvom Ježišovým je duch proroctva.*

Ten deň bude začiatkom večnej slávy pre Cirkev. Cirkev v momente vytrženia alebo prvého vzkriesenia dostane nové oslávené, **neporušiteľné telo**. V jednom okamihu budeme premenení a navždy budeme s Pánom.

Počas svadby Baránkovej na zemi bude druhá večera: Večera hrôzy.

11 *A videl som nebo otvorené a hľa, zjavil sa biely kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, volal sa **Verný a Pravdivý** a v spravodlivosti súdi i bojuje. A jeho oči boli ako plameň ohňa a na jeho hlave mnoho diadémov, a mal napísané meno, ktorého nikto nevie, iba on sám. A bol oblečený v rúchu, pokropenou krvou, a jeho meno sa povie: **Slovo Božie**. A vojská, ktoré sú na nebi, išli za ním na bielych koňoch, odiatí kmentom, bielym a čistým. A z jeho úst vychádzal ostrý meč, aby ním bil národy. A on ich bude pásť železným prútom a on bude šliapať lis vína prchlivosti a hnevu všemohúceho Boha. A na svojom rúchu a na svojich bedrách má napísané meno: **Kráľ kráľov a Pán pánov**. A videl som jedného anjela, ktorý stál v slnci a skríkol veľkým hlasom a povedal všetkým vtákom, lietajúcim uprostred neba: Podďte a zhromaždite sa k veľkej večeri veľkého Boha, aby ste jedli telá kráľov, telá tisícnikov, telá silných a telá koní a tých, ktorí sedia na nich, a telá všetkých, slobodných i sluhov i malých i veľkých.*

Po svadbe Ženích so svojou manželkou sa vráti na zem prevziať vládu na zemi, zatiaľ len na 1000 rokov, keď satan bude poviazaný a na zemi budú podmienky aké boli v raji. Satanovo definitívne odsúdenie bude až po 1000 ročnom kráľovstve, ale vidíme, že **šelma antikrist a falošný prorok už teraz budú hodení do ohnivého jazera**.

19 *A videl som šelmu a kráľov zeme aj ich vojská, zhromaždené bojovať s tým, ktorý to sedel na tom koni, aj s jeho vojskom. A lapená bola šelma a s ňou falošný prorok, ktorý robil pred ňou divy, ktorými zvedol do bludu tých, ktorí prijali znamenie šelmy a tých, ktorí sa klaňali jej obrazu. Tí dvaja boli hodení živí do ohnivého jazera, horiaceho sírou. A ostatní boli pobití mečom toho, ktorý to sedel na tom koni, mečom, vychádzajúcim z jeho úst. A všetko vtáctvo sa nasýtilo ich tel.*

Večera, svadba Baránkova v nebi alebo večera hrôzy na zemi. Ktojej večeri chceš sa zúčastniť? **Na ktorú večeru sa chystáš?** Na tú pozemskú ani sa nemusíš chystať. Človek nič nemusí robiť, aby sa dostal do pekla. Nemusí ani kraďnúť ani zabíjať. Človek od narodenia kráča po cesta do zahynutia a tam sa dostane, i keď nič nerobí. **Ale aby sa tam nedostal, niečo musí robiť:** Činiť pokánie, prijať Pána Ježiša za Spasiteľa a Pána, potrebuje byť naplnený Svätým Duchom a žiť v svätosti a poslušnosti. Potrebuje mať svadobné rúcho, čo sú skutky spravodlivosti svätých. Pán hovorí: „*Blahoslavení je sluha, ktorého Pán nájde...*“ (Mt 24:45-47).

Zvykneme spievať jednu maďarskú pieseň (Jézus jön nemsokára): „*Ježíš čoskoro príde, duša, priprav sa Mu v ústrety!*” – 3. verš: „*Priprav ma Ty, Pane Ježíšu, pretože ja nemám silu! Moja lampa ešte je prázdna a čas plynie! Ó, prosím Ťa, naplň olejom moju lampu, naplň ma Tvojim Svätým Duchom!*“.

Je to krásna pieseň, a je pravdou, že On môže nás naplniť svojim Duchom, ale **zodpovednosť je naša**. Človek, ktorý nemal svadobné rúcho, zanemel. Pred Kráľom neobstojí žiadna výhovorka!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 36. časť – PRVÉ VZKRIESENIE A MILÉNIUM

Zjav 20:1-10 „A videl som anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal kľúč od priepasti a na svojej ruke veľkú reťaz. A chopil draka, toho starého hada, ktorý je diabol a satan, a poviazať ho na tisíc rokov a vhrnul ho do priepasti a zavrel ho a zapečatil nad ním, aby viac nezvodil národov, dokiaľ by sa nedokonalo tisíc rokov. A potom musí byť prepustený na malý čas. A videl som tróny, a posadali sa na ne, a dal sa im súd, a videl som i duše postínaných pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku. A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov. A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov. A keď sa dokoná tých tisíc rokov, rozviazaný bude satan a prepustený zo svojho žalára a vyjde, aby zvodil národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Góga a Magóga, aby ich zhromaždil do boja, ktorých počet je ako piesok mora. A vyšli na šír zeme a obklúčili tábor svätých i to milované mesto. Ale zostúpil oheň od Boha z neba a strávil ich. A diabol, ktorý ich zvodil, bol uvrhnutý do jazera ohňa a síry, kde je i šelma i falošný prorok, a budú mučení dňom i nocou na veky vekov.“

o – O – o

V 19.-ej kapitole sme čítali o **svadbe Baránkovej. Ženíchova manželka** sa pripravila na svadbu. **Ten deň bude začiatkom večnej slávy pre Cirkev. Počas svadby Baránkovej na zemi bude druhá večera: Večera hrôzy.** Po svadbe Ženích so svojou Manželkou sa vráti na zem prevziať vládu, zatiaľ len na 1000 rokov, keď satan bude poviazaný a na zemi budú podmienky aké boli v raji. Satanovo definitívne odsúdenie bude až po 1000 ročnom kráľovstve, ale šelma antikrist a falošný prorok už teraz sú hodení do ohnivého jazera. **Neskôr sa tam dostanú aj tí, ktorí neboli nájdení zapísaní v knihe života.**

V 20.-ej kap. čítame o poviazaní satana na 1000 rokov. Potom o **vzkriesení mučeníkov za vlády antikrista – ako o súčasť prvého vzkriesenia.** Potom o tisícročnom kráľovstve Pána Ježiša Krista, o poslednom pokuse vzbury satana, jeho definitívnom odsúdení a o poslednom súde.

1. Poviazanie draka – satana – na 1000 rokov.

Zjav 20:1-3 „A videl som anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal kľúč od priepasti a na svojej ruke veľkú reťaz. A chopil draka, toho starého hada, ktorý je diabol a satan, a poviazať ho na tisíc rokov a vhrnul ho do priepasti a zavrel ho a zapečatil nad ním, aby viac nezvodil národov, dokiaľ by sa nedokonalo tisíc rokov. A potom musí byť prepustený na malý čas.“

Ten silný anjel je Boží posol. Bol poslaný od Boha s mocou a autoritou poviazať satana.

Prišiel čas odsúdenia satana - Pán Ježiš ho porazil na kríži, ale teraz prišiel čas jeho uväznenia. Nie je to ešte jeho definitívny koniec, len väzenie. Pre satana to je najhroznejší trest, že je na reťazi **odsúdený na nečinnosť**. 1000 rokov nemôže robiť to, čo tak rád robil. Je zneškodnený. Nemôže škodiť, pokúšať, zvädzať, strašiť, pôsobiť nepriateľstvo, nemôže rúhať sa Bohu a túžiť po oslave, nemôže klamať a obžalovať ľudí.

2. Prvé vzkriesenie – zahrňuje aj vzkriesenie mučeníkov za vlády antikrista

Zjav 20:4-6 „A videl som tróny, a posadali sa na ne, a dal sa im súd, a videl som i duše postínaných pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku. A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov. A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. **To je prvé vzkriesenie.** Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.“

Budú dve vzkriesenia: Prvé a druhé vzkriesenie.

Prvé vzkriesenie bude vzkriesením spravodlivých: vzkriesenie starozákonných svätých, a tých, ktorí zomreli v Kristu, vytrženie Cirkvi, vzkriesenie mučeníkov antikristovskej vlády. Podľa vykladačov, ktorí vyznávajú tzv. pretribulačný názor (t.j.: vytrženie bude pred 7 ročným obdobím veľkého súženia), prvé vzkriesenie sa bude diať odstupňovane vo viacerých fázach.

Podľa tohto verša, prvé vzkriesenie – a súčasné vytrženie Cirkvi – bude až po začatí prenasledovania antikristom tých kresťanov, ktorí „boli postínaní pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku.“ Teda, na prvom vzkriesení podľa Písma, budú mať účasť aj títo mučeníci.

Prvé vzkriesenie bude vzkriesením k životu a druhé vzkriesenie bude vzkriesením k súdu.

Dan 12:2 „A mnohí z tých, ktorí spia v zeme prachu, sa zobudia, a to jedni na večný život a druhí na potupu a na večný hnus.“

Jn 5:28-29 „Nedivte sa tomu, lebo príde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hrobách, počujú jeho hlas, a vyjdú tí, ktorí dobre činili, na vzkriesenie života, ale tí, ktorí zle robili, na vzkriesenie súdu.“

Prvé vzkriesenie bude vzkriesením k životu a budú mať na ňom účasť tí, ktorí tu, v pozemskom živote mali účasť na duchovnom vzkriesení z duchovnej smrti a boli vzkriesení s Kristom k novému životu.

Ján 5:19 „A tak odpovedal Ježiš a riekol im: Amen, amen vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí činiť svojho Otca, lebo čokoľvek on činí, to podobne činí aj Syn. Lebo Otec má rád Syna a ukazuje mu všetko, čo sám činí. A ukáže mu ešte i väčšie skutky než tieto, aby ste sa vy divili. Lebo **ako Otec kriesi mŕtvych a oživuje, tak aj Syn, ktorých chce, oživuje. Lebo Otec nesúdi nikoho, ale všetok súd oddal Synovi, aby všetci ctili Syna, ako ctia Otca. Kto nectí Syna, nectí Otca, ktorý ho poslal.**“

24.-25. v. „Amen, amen vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, **má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.** Amen, amen vám hovorím, že **príde hodina a je teraz, keď mŕtvi počujú hlas Syna Božieho, a tí, ktorí počujú, budú žiť.**“ – **Toto sa vzťahuje na duchovné vzkriesenie z duchovnej smrti!**

Pavol: Ef 2:1 „Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch, v ktorých ste kedysi chodili ... Boh súc bohatý v milosrdenstve pre mnohú svoju lásku, ktorou nás zamiloval, **aj keď sme boli mŕtvi v previneniach, spolu nás oživil s Kristom - milosťou ste spasení – a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi.**“ Duchovná pravda a realita, skutočnosť, ktorá pri druhom príchode PJKr. sa premení na fyzické vzkriesenie spravodlivých - prvé vzkriesenie.

Tí, ktorí neboli duchovné vzkriesení k novému životu v Kristu a zomreli či zomrú vo svojich hriechoch, budú mať účasť na druhom vzkriesení všetkých živých i mŕtvych k súdu.

„Lebo ako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe. A dal mu - **Otec Synovi dal – právo a moc konať i súd, pretože je Synom človeka. Nedivte sa tomu, lebo príde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hrobách, počujú jeho hlas, a vyjdú tí, ktorí dobre činili, na vzkriesenie života, ale tí, ktorí zle robili, na vzkriesenie súdu.**“

Medzi prvým a druhým vzkriesením bude tisícročná vláda Pán Ježiša Krista na zemi. „A ožili a kralovali s Kristom tisíc rokov. A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie.“ (Zj 20:4-5). „A keď sa dokoná tých tisíc rokov, rozviazaný bude satan a prepustený zo svojho žalára... – ...A videl som veľký trón biely i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdené. A videl som mŕtvych, malých i veľkých, stojacich pred trónom Božím. A otvorili sa knihy, a otvorila sa aj iná kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov.“ (Zj 20:7, 11-12).

o – O – o

3. Milénium – vzkriesení budú s Kristom kraľovať 1000 rokov

Ohľadom príchodu Pána Ježiša Krista pre tisícročné kráľovstvo – Milénium – sú tri hlavné názory:

a. Amilénialiumus – žiadne pozemské milénium nebude. Amilénialisti neveria v skutočný návrat Pána Ježiša Krista na zem pre ustanovenie Jeho 1000 ročného pozemského Kráľovstva. Knihu Zjavenia, biblické proroctvá o Miléniu podľa nich netreba chápať doslovne, ale symbolicky a duchovne. Ježiš vládne už dnes v Cirkvi a cez Cirkev z neba. Podľa nich Milénium je neurčito dlhým obdobím medzi Kristovým prvým a druhým príchodom. Je to terajší vek, súčasná doba existencie Cirkvi (najčastejšie sa chápe: katolíckej) na zemi, ktorá trvá už 2000 rokov a ešte uplynie neurčitá doba, možno aj ďalších niekoľko tisíc rokov ku Jeho druhému príchodu. Neveria vytrženie cirkvi ani nečakajú skorý návrat Pána Ježiša. Kristus sa vráti len na konci sveta ku všeobecnému vzkrieseniu a poslednému súdu. Pred koncom sveta nebude žiadne Milénium. Až do konca bude vedľa seba paralelne existovať Božie a satanové kráľovstvo. Veria, však, že satan už bol spútaný pri prvom príchode Pána Ježiša a už nemôže zvädzať národy. Svet však tak vôbec nevyzerá. Podľa niektorých iných Milénium je prítomný stav, súčasné a večné spoločenstvo svätých spasených v nebesiach. Zhodujú sa v tom, že na zemi v budúcnosti nebude existovať žiadne pozemské Kristovo kráľovstvo.

b. Postmilénializmus – Pán Ježiš sa vráti až po Miléniu, až po „tisícročnej vláde“ mieru a blahobytu. Podľa nich obdobie Milénia neznamená tisícročné obdobie, je to len symbolické číslo posledného „zlatého veku“ cirkvi, keď cirkev naplňuje svoje poslanie a svet dôjde k spaseniu. Milénium sa začne šírením spravodlivosti na zemi a môže trvať o mnoho viac než 1000 rokov. **Postmilénialisti** veria, že Božie Kráľovstvo sa šíri vo svete kázaním evanjelia. Kresťanstvo sa postupne rozšíri do celého sveta, svet bude pokresťanšený, a Kristus príde až potom na konci tohto dlhého obdobia spravodlivosti, prosperity, blahobytu a mieru, nazývaného Milénium. Teda Pán Ježiš sa vráti na zem až po Miléniu, po „tisícročnom kráľovstve“, keď cirkev splní svoje poslanie a počas Milénia pripraví svet pre víťanie 2. príchodu Krista. Milénium teda neznamená 1000 rokov, len stav poslednej doby, keď sa svet polepší, speje k mieru a blahobytu. Je to tá posledná doba pred druhým príchodom Pána Ježiša, keď kresťania tak budú zvestovať evanjelium, že všetci ľudia sa obrátia k Bohu, a tak pripravia svet pre Jeho druhý príchod. Po druhom príchode PJKr už nebude žiadne 1000 ročné kraľovanie Krista, ale bude nasledovať všeobecné vzkriesenie a posledný súd. Sú presvedčení, že svet speje k lepšiemu. Písmo však hovorí inak (Pavol Timotejovi) a svet takto nevyzerá. Aký mier, prosperita a blahobyť? Vyzerá to na Milénium bez prítomnosti Krista. Ten, ktorý čoskoro vystupuje ako ten, ktorý prináša pokoj a blahobyť, to bude šelma. Mám obavu, že mnohí ho budú považovať za Krista. „*Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.*“ (1Tes 5:3). Podľa nich teda Pán Ježiš sa vráti na zem až po Miléniu, po tisícročnom kráľovstve, keď cirkev splnila svoje poslanie a po Jeho druhom príchode bude nasledovať všeobecné vzkriesenie a posledný súd.

V amilenializmu veria zväčša len tradiční a neznovuzrodení kresťania. Tento názor však v súčasnej dobe je veľmi rozšírený hlavne v charizmatickom hnutí prosperity, v hnutí tzv. „kráľovstvo teraz“. Veria, že Kniha Zjavenia má s udalosťami posledných dní len málo spoločného. Podľa nich *Prvé vzkriesenie* je obrátenie hriešnika. *Antikrist* nie je osobou ale len jednoducho princípom zla, ktorý platí na celom svete. Skutočný Armageddon sa vôbec neuskutoční. Veľké súženie už sa odohralo v prvom storočí, keď došlo k veľkému prenasledovaniu veriacich a ku zničeniu Jeruzalema. *Tisícročné kráľovstvo* znamená, že Kristove Kráľovstvo je tu už teraz, údaj tisíc rokov je len symbolický, satan je už teraz cirkvou zviazaný. K vytrženiu cirkvi nedôjde. Ježiš sa vráti, až keď cirkev preňho uchváti svet, a učiní ho podnožou Jeho nôh.

c. Premilénialistický názor chápe Milénium ako budúcnosť. My – verím, že na základe Písma – vyznávame tento názor. Chápeme Milénium doslovne. Veríme, že 1000 ročné obdobie vlády Pána Ježiša Krista na zemi so svojimi svätými bude skutočne 1000 ročné obdobie (Milénium). Bude to viditeľná teokratická vláda PJKr. v sláve na zemi, keď Kristus bude vládnuť spoločne so vzkriesenými a vychvátenými svätými po dobu 1000 rokov. Na zemi bude príroda obnovená a život ako v raji (Iz 65:20, Zach 8:5, Zj 20:12).

Druhý príchod Ježiša Krista bude predchádzať prvé vzkriesenie a veľké súženie. **Prvé vzkriesenie** bude vzkriesením dovtedy zosnulých a v Kristu spravodlivých, znovuzrodených kresťanov a súčasne vychvátením žijúcich verných kresťanov do oblakov v ústrety Pánovi, k „svadbe Baránkovej“ (Mt 24:31, 40-41, Lk 17:34-36, 1Kor 15:51-52, 1Tes 4:14-18, Zj 19:6-9). **Veľké súženie** bude krátkym obdobím vlády svetového diktátora „antikrista“ (Zj 13. kap.) a vyliatia kalichov Božieho hnevu na Zem (Zj 16. kap.). Vláda antikrista bude ukončená pre každého človeka viditeľným druhým príchodom, zjavením sa Ježiša Krista, keď so svojimi svätými sa vráti na Zem, ukončí vojnu s názvom Armageddon a začne na Zemi svoje tisícročné kráľovstvo. Podľa Svätého Písma na toto obdobie bude satan zviazaný (Zj 20:1-10). Po uplynutí 1000 rokov a po krátkej, ale neúspešnej vzbure satana, nastane druhé vzkriesenie, posledný súd (Zj 20:11-15), nové nebo, nová zem – večnosť (Zj 21. 22. kap.). Večná blaženosť tých, čo pravdivo verili v Pána Ježiša Krista, a večné vedomé utrpenie tých, ktorých mená nie sú zapísané v Knihe života.

Historický prehľad vývoja týchto názorov.

V prvých storočiach cirkev všeobecne zastávala premilénialistický názor, aj keď chronologické detaily neboli jasné. Ani nemohli byť, veď udalosti boli časovo príliš vzdialené. (Vid': Prorocká perspektíva). Keď za Konštantína došlo k zjednoteniu cirkvi a štátu, nádeje na Kristov príchod začali ochabovať. Už Origenes (185-154) začal používať alegorické výkladové metódy, a tak zduchovnel aj budúce Kráľovstvo. Jeho amilénialistická eschatológia bola ďalej popularizovaná Augustínom (354-430). Augustín tým, že Milénium chápal duchovne, vysvetľoval ho ako existenciu cirkvi na zemi. On ešte 1000 rokov chápal doslovne a očakával, že k druhému príchodu dôjde behom tisíc rokov po nanebovstúpení. Keď však pominul rok 1000, a Pán sa nevrátil, začali Milénium chápať duchovne, ako bližšie neohraničené obdobie medzi prvým a druhým príchodom. Moderná doba je medzi evanjelikálnymi označená obživením premilénialistického názoru, avšak aj postmilénializmus sa posilňuje, zvlášť v charizmatickom hnutí. Rímskokatolícka cirkev a tradičné protestantské cirkvi – ekumenizmus – vo väčšine vyznávajú amilénialistické názory.

Aj svedkovia Jehovovi aj adventisti sa hlásia za milénium, ale ich názory sú nebiblické, mylné.

- ♦ **Svedkovia Jehovovi veria, že na zemi bude nie 1000 ročné, ale večné Božie kráľovstvo, kde budú žiť len verní svedkovia Jehovovi. Ostatní ľudia pri Armageddone budú zničení.** Do neba sa dostane len tých 144000 – nebeská trieda, tento počet však už sa dávno naplnil. **Peklo neexistuje, trest bezbožných bude zánik existencie.**
- ♦ **Adventisti veria doslovné tisícročné kráľovstvo, ale v nebi, nie na zemi.** Spravodliví majú podiel na prvom vzkriesení a budú vychvátení. Bezbožní však budú zničení, Zem bude spustošená a ostáva bez obyvateľov. Satan bude zviazaný, to však znamená, že nakoľko na zemi nie sú žiadni obyvatelia, satan nemá koho zvädzať. Spravodliví budú vládnuť s Kristom v nebi. **V nebi? Nad kým?!** Po tisícročí bezbožní budú vzkriesení, a vo chvíli, keď sú na svete opäť ľudia, Satan okamžite pokračuje vo svojom diele zvädzania. Bezbožní sa k nemu pridávajú. **Je to však proti Písmu, pretože vzkriesenie všetkých mŕtvych bude až po neúspešnej vzbure a definitívnom odsúdení satana** (Zj 20:7-15).
- ♦ **My tiež chápeme Milénium ako budúcnosť, ako doslovné 1000 ročné vládnutie PJKr., kráľovstvo pokoja na zemi tak ako o tom čítame v knihe Zjavenia.** 20. kapitola Zjavenia oddeľuje prvé vzkriesenie k životu od druhého vzkriesenia k súdu 1000 ročným obdobím. **Bude to naplnením starozákonných prorociev a očakávaní Izraela.**

Zviazaním satana prekážka je odstránená, môže sa uskutočniť na zemi viditeľné kráľovstvo Božie, za ktoré PJKr. učil svojich učeníkov modliť sa. Prvým príchodom Pána Ježiša Jeho kráľovstvo najprv prišlo neviditeľne a sa uplatňuje skrze Svätého Ducha v živote Jeho nasledovníkov každej doby. Predsa Pán učil učeníkov modliť sa: „*Nech príde Tvoje kráľovstvo!*“

Izrael očakával túto mesiášsku dobu. O tejto dobe prorokovali starozákonní proroci.

Dan 2:43-45 – ten malý kameň, ktorý vo sne Nabuchodonozora sa odtrhol, a rozbil na prach sochu, ktorej nohy boli zo železa zmiešané s hlinou – to je posledná pozemská svetovláda antikrista – , znamená, že „*za dni tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky. Lebo si videl, že sa od vrchu odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a rozbil na prach železo, meď, hlinu, striebro i zlato.*“

Dan 7:13-14 „*Videl som v nočných videniach a hľa, s nebeskými oblakmi prichádzal ktosi na pohľad ako Syn človeka a prišiel až ku Starodávnemu dňov, a dali mu priblížiť sa pred neho. A bolo jemu dané panstvo i sláva i kráľovstvo, a slúžili mu všetky národy a ľudia a jazyky; jeho panstvo je večným panstvom, ktoré nepominie, a jeho kráľovstvo je také, ktoré nebude zničené.*“

Dan 7:25-27 Šelma antikrist „*...bude vravieť slová proti Najvyššiemu a unaví svätých Najvyšších a bude pomýšľať na to, že premení časy a zákon. A budú vydaní do jeho ruky až do času a čias a do polovice času. Ale potom zasadne súd, a odnímu jeho panstvo, aby ho vyplienili a zahubili až do konca. A kráľovstvo, panstvo a veličenstvo kráľovstiev pod všetkými nebesami bude dané ľudu svätých Najvyšších; jeho kráľovstvo je večným kráľovstvom, a všetky panstvá budú jemu slúžiť a poslúchať ho.*“

Mich 4:1-4 „*Ale stane sa v posledných dňoch, že vrch domu Hospodinovho bude stáť pevne hore na vrchu vrchov a bude vyvýšený nad brehy, a pohrnú sa naň ľudia. A pôjdu mnohé národy a povedia: Podťe a vyjdime na vrch Hospodinov a do domu Boha Jakobovho, a bude nás vyučovať niektorým zo svojich ciest, a budeme chodiť po jeho cestách. Lebo zo Siona vyjde zákon a slovo Hospodinovo z Jeruzalema. A bude súdiť medzi mnohými ľuďmi a bude trestať mocné národy až na ďaleké časy. A skujú svoje meče na motyky a svoje kopije na srpy. Nepozdvihne národ proti národu meča, ani sa viacej nebudú učiť boju. Ale budú sedieť každý pod svojím viničom a pod svojím fíkom, a nebude toho, kto by prestrašil, lebo ústa Hospodina Zástupov hovorili.*“

Zach 12:2-4 „*Hľa, ja učiním Jeruzalem čašou potácania všetkým národom na okolo..., A stane sa toho dňa, že učiním Jeruzalem kameňom veľkej ťarchy všetkým národom; všetci, ktorí ho budú dvíhať, porania sa do krvi, a zhromaždia sa proti nemu všetky národy zeme. Toho dňa, hovorí Hospodin, zbijem každého koňa plachosťou a jeho jazdca šialenstvom, ale na dom Júdov otvorím svoje oči, a každého koňa tých národov raním slepotou.*“

7 „*A Hospodin zachráni stany Júdove...*“

8 „*Toho dňa bude Hospodin chrániť obyvateľov Jeruzalema...*“

9 „*A stane sa toho dňa, že budem hľadať zahladiť všetky tie národy, ktoré prídu na Jeruzalem.*“

10-14 „*A vylejem na dom Dávidov a na obyvateľa Jeruzalema Ducha milosti a pokorných prosieb, a obrátia svoj zreteľ ku mne, ku tomu, ktorého prebodli, a budú nariekať nad ním, ako niekto narieka nad svojím jediným, a budú horko žalostiť nad ním, ako niekto žalostí nad svojím prvorodeným. Toho dňa bude veľký nárek v Jeruzaleme... **A bude nariekať celá zem, každá čelad' osobitne...***“

Zach 14:1-3 „*Hľa, prichádza deň Hospodinov..., zhromaždím všetky národy proti Jeruzalemu do boja, a mesto bude vzaté, domy budú olúpené, ženy budú sprznené, a polovica mesta vyjde do zajatia, ale ostatok ľudu nebude vyplienený z mesta. Ale Hospodin vyjde a bude bojovať proti tým národom ako v deň, v ktorý bojuje, v deň bitky.*“

Príchod PJKr. na zem so svojimi svätými na vrch Olivový

4-5 „A jeho nohy budú stáť toho dňa na Olivovom vrchu, ktorý je naproti Jeruzalemu od východu, a Olivový vrch sa rozdvíja od svojej polovice na východ a na západ v dolinu veľmi veľkú. A polovica vrchu uhne na sever a jeho druhá polovica na juh..... A tak príde Hospodin, môj Boh, a všetci svätí s tebou.“

6-7 „A stane sa toho dňa, že nebude svetla; bude šero a chlad. A bude to jeden deň, ktorý je známy Hospodinovi; nebude to deň ani to nebude noc; ale stane sa, že v čas večera bude svetlo.“

8-9 „A stane sa toho dňa, že budú vychádzať živé vody z Jeruzalema; jedna ich polovica pôjde do východného mora a ich druhá polovica do západného mora; v lete i v zime tak bude. A Hospodin bude kráľom nad celou zemou; toho dňa bude Hospodin jeden a jeho meno jedno.“

10-13 „Celá zem sa premení, ... A budú bývať v ňom, a nebude už viacej kliatby, a Jeruzalem bude bývať bezpečne. A toto bude rana, ktorou raní Hospodin všetky národy, ktoré budú bojovať proti Jeruzalemu: jeho telo bude hniť, kým bude stáť na svojich nohách, a jeho oči sa rozlejú vo svojich dierach, a jeho jazyk zhnije v ich ústach. A stane sa toho dňa, že bude veľký zmätok Hospodinov medzi nimi.“

16 „A stane sa, že každý, kto pozaostane zo všetkých tých národov, ktoré prídu proti Jeruzalemu, bude prichádzať hore z roka na rok, aby sa klaňal Kráľovi Hospodinovi Zástupov a aby slávil slávnosť stanov.“

17-20 „A stane sa, že kto nepríde z čeladi zeme hore do Jeruzalema, aby sa klaňal Kráľovi Hospodinovi Zástupov, nebude na nich dažďa. A keby nešla hore čelad' Egypta..., nebude ani na nich, ale bude na nich rana, ktorou raní Hospodin národy, ktoré neprídu hore, aby slávil slávnosť stanov... Toho dňa bude na zvoncoch koňa: Sväté Hospodinovi, a hrnce v dome Hospodinovom budú ako čaše pred oltárom. A každý hrniec v Jeruzaleme a v Judsku bude svätý Hospodinovi Zástupov.“

Iz 11:1-4 „A vyjde prútok z pazu Izaiho, ... Spočinie na ňom Duch Hospodinov, ... nebude súdiť podľa videnia svojich očí ani nebude trestať podľa počutia svojich uší,... ale bude súdiť podľa spravodlivosti a bude biť zem prútom svojich úst a duchom svojich rtov zabije bezbožného.“

6 „Vlk bude bývať s baránkom, a parduc bude ležať s kozľaťom, teľa a ľvica a krmny dobytok budú spolu, a malé chlapča ich povedie; krava a medvedica budú sa spolu pásť, aj ich mláďatá budú spolu ležať, lev bude žrať slamu ako vôl, a dieťa, ktoré požíva prsia, bude sa hrať nad dierou jedovatého hada, a odstavenec siahne svojou rukou na dieru baziliškovu. Neuškodí ani nezhubí na celom vrchu mojej svätosti, lebo zem bude plná známosti Hospodinovej, tak ako čo vody pokrývajú more.“

Iz 35:1-10 „Veseliť sa bude z toho púšť a vyschlá pustina, plesáť bude step a kvitne ako voňavá ruža jasná, bude, bude rozkošne kvitnúť a plesáť, áno, plesáť a radostne prespevovať; dá sa jej sláva Libanona, nádhera Karmela a Sáróna; ony uvidia slávu Hospodinovu, nádheru nášho Boha. ... Vtedy sa otvoria oči slepých, a otvoria sa aj uši hluchých. Vtedy poskočí kulhavý ako jeleň, a jazyk nemého bude radostne prespevovať, lebo sa vyprýšťa vody na púšti a potoky na pustine. A poveterný prelud (fatamorgána) bude skutočne jazerom, a suchý kraj vyprahlý zmení sa na vyvierajúce pramene vôd; v peleši šakalov bude ležisko pre stádo; tráva narastie v trst' i sitinu. A bude tam hradská a cesta, ktorá sa bude volať svätou cestou; neprejde po nej nečistý, ale bude pre nich pre samých, takže idúc tou cestou ani hlúpi nezablúdia. Nebude tam lva, ani nijaká zver dravá nevyjde na ňu, nenájde sa tam; ale pôjdu po nej vykúpení, a vyslobodení Hospodinovi sa navrátia a prídu na Sion s radostným prespevovaním, a večná radosť bude na ich hlave, veselosti a radosti dôjdu, a zármutok a vzdychanie utečie.“

Iz 65:20-25 „Nebude odtiaľ viacej dieťaťa, ktoré by žilo iba niekoľko dní, ani starca, ktorý by nevyplnil svojich dňov. Lebo chlapec zomrie, keď mu bude sto rokov, a hriešnikovi, keby mu bolo i sto rokov, bude sa zlorečiť. Nastavajú domov a budú bývať v nich; nasadia viníc a budú jesť ich ovocie. Nebudú stavať, aby tam býval iný; nebudú sadiť, aby jedol iný; lebo ako dni stromu budú dni môjho ľudu, a dielo svojich rúk budú užívať moji vyvolení až do zvetšenia. Nebudú pracovať nadarmo ani nebudú rodiť na strach, lebo oni budú semenom požehnaných Hospodinových aj ich potomci s nimi. A bude tak, že prv ako budú volať, ja sa ohlásim; kým ešte budú hovoriť, ja vyslyším. Vlk a jahňa budú sa pásť spolu, a lev bude žrať slamu ako vól, a hadovi za pokrm bude prach. Neuškodia ani ne zahubia na celom vrchu mojej svätosti, hovorí Hospodin.“

Áká bude táto vláda? Nebude to demokracia, „bude pásť všetky národy železným prútom“, nie každý bude dobrovoľne poslúchať, zostane stará skazená ľudská prirodzenosť, lenže bez vonkajšieho pokušenia, bez pokušiteľa.

Kto bude vtedy na zemi?

- Pán Ježiš Kristus a Jeho vzkriesení a oslávení svätí, s ktorými sa vráti späť na zem: starozákonní, novozákonní svätí (Cirkev), mučeníci za vlády antikrista, apoštolovia, ktorým slúbil súdiť pokolenia Izraela.
- Zostatok Izraela. Tí, ktorí Ho v plači prijímajú ako svojho Mesiáša. On sa vráti na vrch Olivový (Zach 14:4, Sk 1:11-12, Zjav 1:7).
- Budú na zemi aj národy, ostatok národov, tí, ktorí prežili Armageddon.
- Ostatný ľudia, ktorí žili od Adama až do vtedy, v pekle čakajú na druhé vzkriesenie a na posledný súd. „A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov.“

d. Posledná vzbura satana a jeho definitívne odsúdenie (Zjav 20:7-10)

Satanove spútanie na 1000 rokov neznamenal jeho definitívny koniec. Po 1000 ročnom kráľovstve PJKr. ešte mu bude daný krátky čas, aby sa v plnej nahote ukázala pred všetkými jeho povaha. Na krátky čas znovu bude prepustený a bude mať ešte jeden pokus pobúriť národy proti Bohu, ale Boh mu už nedovolí škodiť a uskutočniť jeho úmysel. Zároveň aj ľudstvo bude ešte skúšané. Božia spravodlivosť vyžaduje, aby aj tí ľudia, ktorí sa narodili počas 1000 ročného kráľovstva, prešli cez skúšobný kameň, aby boli tiež skúšaní. To, že satan sa nezmení, je jasné a Boh to veľmi dobre vie. Je však neveriteľné, nepochopiteľné a otriasajúce, že po 1000 ročnom kralovaní Pána Ježiša Krista v pokoji mnohí z tých, ktorí požehnanie vlády okúsili a užívali, nechajú sa diablom zvädzať do vzbury. Národy ani teraz sa nepoučia, ľudské srdce je až také skazené a nepoučiteľné!

Sú názory, že Boh nie je taký zlý, žeby svoje stvorenie odsúdil na večné utrpenie. Dokonca ani satana, veď aj on je Božím stvorením. Podľa niektorých ľudí nakoniec aj satan sa obráti. Títo ľudia nepoznajú Písmo. Síce nakoniec aj satan sa skloní pred Pánom, ako je napísané v Fil 2:10-11, že „pred Ním raz sa skloní každé koleno, a každé stvorenie aj podzemské vyzná, že Ježiš je Pán!“ – ale na jeho osude už to nič nezmení.

„A keď sa dokoná tých tisíc rokov, rozviazaný bude satan a prepustený zo svojho žalára a vyjde, aby zvodil národy, ktoré sú na štyroch uhloch zeme, Góga a Magóga, aby ich zhromaždil do boja, ktorých počet je ako piesok mora. A vyšli na šír zeme a obklúčili tábor svätých i to milované mesto.“ **Budú to ľudia, národy, ktorí žijú na periférii, „na štyroch uhloch zeme...“.** Centrom uctievania Boha bude v Jeruzaleme a niektoré národy „z periférie zeme“ nebudú chcieť chodiť uctievať Pána. Tí sa ľahko dostanú do pasce vzbury, keď sa znova otvorí možnosť. **Zostúpi však oheň od Boha z neba a strávi ich. A diabol bude uvrhnutý do jazera ohňa a síry,** kde pred 1000 ročným kráľovstvom už boli hodení šelma antikrist a falošný prorok, kde budú mučení dňom i nocou na veky vekov.

Poučenie: Diabol aj teraz hľadá ako revúci lev, aby mohol zožrať tých, ktorí sú len tak na periférii, ktorí neuctievajú Pána z celého srdca. Nebuďme takí, ktorí by sme len z diaľky uctievali Pána a žili len tak na periférii Božieho kráľovstva!

ZJAVENIE JÁNA 37. časť – ČO BUDE SKÔR: VYTRŽENIE ALEBO SÚŽENIE?

Medzi vyznávačmi premilénialistického názoru ohľadom detailov 2. príchodu Pána Ježiša, ohľadom času vytrženia cirkvi, zjavenia antikrista a veľkého súženia sú tri hlavné názory:

1. **Vytrženie cirkvi bude pred veľkým súžením a pred zjavením antikrista** (Pretribulácia).
2. **Vytrženie cirkvi bude na polovici sedemročnej doby veľkého súženia** a vlády antikrista (Midtribulácia).
3. **Vytrženie cirkvi bude po veľkom súžení.** Nie je časový rozdiel medzi prvým vzkriesením, vytržením cirkvi a druhým príchodom Pána Ježiša na zem. To znamená, že cirkev na zemi prežije všetky hrôzy veľkého súženia a vylitia kalichov Božieho hnevu na zem (Posttribulácia). Medzi vyznávačmi tohto názoru sú aj takí, ktorí hovoria, že po 7 ročnom veľkom súžení bude vytrženie, potom na základe Dan 12:12 „*Blahoslavený ten, kto čaká a dospeje ku dňom tisíc tristo tridsaťpäť*“, (1335-1260=75), počas 75 dní budú vyliate kalichy Božieho hnevu. V tomto čase bude v nebi svadba Baránkova a potom druhý príchod Pána na zem ustanoviť Milénium.

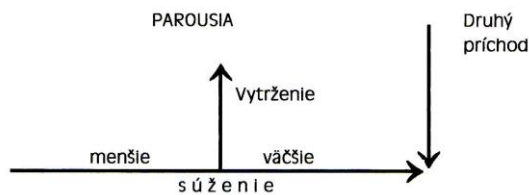
PRETRIBULÁCIA

PAROUSIA

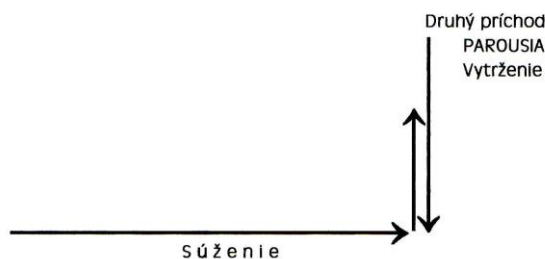

MIDTRIBULÁCIA

PAROUSIA

POSTTRIBULÁCIA

Sú aj ďalšie menšie rozdielnosti:

4. Vytrženie môže nastať kedykoľvek, ale najneskôr na polovici sedemročnej vlády antikrista.
5. Vytrženie bude niekedy počas – ale nie je iste, že na polovici – sedemročnej vlády antikrista.
6. Podľa niektorých prvé vzkriesenie a vytrženie bude viacstupňové, vo viacerých etapách.
7. Niektorí vyznávajú univerzálne vytrženie všetkých kresťanov.
8. Iní – myslím si, že správne – vyznávajú, že na vytržení Cirkvi budú mať účasť len znovuzrodení, pripravení, verní a Svätým Duchom plní kresťania.

Zástancovia všetkých troch základných názorov majú argumenty za a proti. Táto práca nemôže vystihnúť všetky názory a argumenty. Ale je potrebné zaujať rozumné stanovisko. Snáď tretí názor hneď môžeme vylúčiť z toho hľadiska, že „...**Boh nás neurčil na hnev.**“ (1Tes 5:9), a druhá polovica veľkého súženia – doba vyliatia kalichov Božieho hnevu – bude dobou Božieho hnevu a súdu.

Preto Pán Ježiš vyzýval a vyzýva svojich učeníkov, aby bdeli každého času, a modlili sa, „*žeby boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať, a postaviť sa pred Synom človeka.*“ (Lk 21:36). Je pravdou, že vytrženie bude únikom pred posledným ranami, pred vyliatím kalichov Božieho hnevu na Zem. **Avšak vytrženie nemôžeme považovať za únik pred problémami**, pred zodpovednosťou či nezodpovednosťou. Ten, ktorý síce volá: „*Príd, Pane Ježišu!*“, ale žije v hriechu, miluje zábavy a rozkoše tohto sveta, má niečo ukradnuté, alebo popožičiavané a nevrátené, či nemá svoje vzťahy vysporiadané, bude veľmi sklamaný. Pretože tam nevojde nič nečistého! (Zj 21:27).

Väčšina kresťanov vyznáva ten prvý názor, t.j. že vytrženie cirkvi bude pred veľkým súžením a pred zjavením antikrista. Cirkev na zemi už neprežije žiadne súženie. Okrem toho, že od Zjav 4:1 Cirkev už vraj nie je na zemi, argumentujú aj s tým, že Boh pred súdom vždy vytrhol a zachránil svojich. Noácha pred potopou, Lota pred skazou Sodomy a Izraela pred súdom nad Egyptom. Lenže je pravdou aj to, že počas desiatich rán Izraeliti ešte boli v Egypte, ale **Boh urobil rozdiel medzi Egyptom a zemou Gózen, kde Izraeliti bývali.** „...*na zemi Gózena, kde bývali synovia Izraelovi nebolo hmyzu.*“ – „*Hospodin učinil rozdiel medzi dobytkom Izraelovým a Egyptčanov.*“ – „...*na zemi Gózena, kde bývali synovia Izraelovi nebol ľadovec.*“ Tri dni tma v Egypte – „*všetci synovia Izraelovi mali svetlo.*“ Smrť prvorođených – rozdiel: krv baránkova na dverách domov Izraelových znamenala záchranu.

Nedá sa teda tak jednoznačne a kategoricky zastávať ani tento názor. Aj tu platí ten pohľad prorockej perspektívy. Čím sme bližšie k naplneniu Božích prorociev, tým vidíme udalosti jasnejšie. Najmúdrejšie a najvýstižnejšie by asi bolo zlúčiť prvý a druhý názor a tak z nich vytvoriť ten v poradí štvrtý názor: vytrženie môže nastať kedykoľvek, ale najneskôr na polovici sedemročnej vlády antikrista. **Lebo aj tak, bude tak, ako bude!** Biblický spôsob čakania Pána je: bdieť, modliť sa a slúžiť. Na stretnutie s Pánom (či už cez smrť alebo vytrženie) vždy musíme byť pripravení, ale budme verní až do smrti a v duchu pripravení aj na to, keby prišlo utrpenie, súženie, prenasledovanie, hlad či núdza. Aj keby skrze pečať 666 (**na čelo alebo na pravú ruku!**) mohol by si zabezpečiť momentálny blahobyť a vyhnúť sa prenasledovaniu. Nerob to! My nečakáme antikrista ale nášho Ženícha, Pána Ježiša Krista, ktorého milujeme, a ktorý dal za nás svoj život. Jeho príchod čakajme odteraz, až kým nepríde. Určite príde pred vyliatím kalichov Božieho hnevu, aj keď určitú dobu veľkej skúšky snáď budeme musieť prežiť aj my. Múdre panny v podobenstve čakali ženícha, ale boli pripravené aj na tú alternatívu, že ženích môže meškať. Počítali aj s tým, že môže prísť najprv tma, polnoc, preto sa starali o to, aby mali dosť oleja so sebou. Keď najprv nastane vytrženie – Sláva Pánu! Haleluja! Ale čo keď príde prv spečatenie, súženie a prenasledovanie? Iste mnohí sa pohoršia, lebo s tým nerátali (Mt 24:9-10). Nebudú mať dostatok oleja. Mnohí kresťania, ako bláznivé panny, budú zvedení zázrakmi falošného proroka, poddajú sa antikristovi a príjmu na seba jeho pečať. Pred nami je jeden cieľ: Byť pripravení na vytrženie! Nemôžeme sa ubezpečovať možnosťou druhej šance po vytržení. Dnes je príhodný čas milosti, ktorý musíme využiť k práci, službe, príprave, posväteniu, a plnosti Sv. Duchom.

Ako sme už v 23. časti videli, zdá sa, že to spečatenie bude robiť **pred** antikristom jeho falošný prorok druhá šelma. Na to by sme mali byť duchovne a psychicky pripravený. **„Pred ňou“** (pred nástupom prvej šelmy), to znamená ešte pred nástupom antikrista, teda buď ešte pred sedemročným veľkým súžením, alebo prvej časti tohto súženia. Veľké súženie, ktoré pre vyvolených bude ukrátené, nemusí znamenať dobu Božieho hnevu. Druhá časť tohto 7 ročného veľkého súženia však už bude doba vylitia kalichov Božieho hnevu. I keby Cirkev bola vytrhnutá pred nástupom antikrista, pôsobenie jeho predchodcu, jeho zvody a pečatenie pravdepodobne ešte dočká na zemi.

Preto ja by som **rozlíšil čas „veľkého súženia“ od času „veľkého skúšania“**, ktorú dobu Zj 3:10 nazýva „hodinou pokušenia“: **„Preto, že si ostríhal slovo mojej trpezlivosti, i ja budem teba ostríhať a vytrhnem ťa z hodiny pokušenia, ktorá príde na celý svet skúsiť tých, ktorí bývajú na zemi.“** Pán hovorí, že vytrhne **nie pred** hodinou, **ale z hodiny** pokušenia.

Apoštol Pavol v 2Tes 2:1-9 vysvetľuje takto: **„Ale vás prosíme, bratia, ohľadne príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia k Nemu...“** **Na ktoré „naše zhromaždenie k Nemu“** myslí tu Pavol? Bude ešte nejaké iné „naše zhromaždenie k Nemu“ než prvé vzkriesenie a vytrženie Cirkvi?

Vyznávači amilénialistického a postmilénialistického názoru, ktorí neveria vo vytrženie Cirkvi, pod pojmom **„naše zhromaždenie k Nemu“** rozumejú „Deň Pánov“, teda Jeho druhý príchod na posledný súd. My však predtým máme s Ním už skôr stretnutie, **„naše zhromaždenie k Nemu“** a takto budeme vždycky s Pánom. **„Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelením, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“** (1Tes 4:15-17). Tí, ktorí budú mať účasť na prvom vzkriesení, už nepôjdu na posledný súd. V okamihu vytrženia Cirkvi budú premenení a dostanú oslávené telo (1Kor 15:35-55), v ktorom sa po večeri Baránkovej vrátia na zem, budú kraľovať počas tisícročného kráľovstva a tak prejdú s Kristom do večnej slávy. Keď Pavol hovorí o tom, že **„my všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby si jeden každý odniesol to, čo načo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé“** (2Kor 5:10), nemyslí na posledný súd, ale na súd ohodnotenia veriacich, na súd po vytržení Cirkvi pred Kristovým trónom. Už aj preto, že aj Pán Ježiš povedal, že **„...ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“** **Ten, ktorý prešiel zo smrti do života, už nepôjde na odsúdenie** (Jn 5:24) – len na súd Kristov. O tomto hovoria podobnenstvá o hrivnách: **„Dobre, dobrý sluha; že si bol v mále verný, maj moc nad desiatimi mestami.“** (Mt 25:14-30, Lk 19:12-27): **„A videl som tróny, a posadali sa na ne, a dal sa im súd, a videl som i duše postínaných pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku. A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov.“** (Zjav 20:4).

Ap. Pavol teda v 2Tes 2:1-9 (ale ani inde) nehovorí o žiadnom inom **„našom zhromaždení k Nemu“**, pretože žiadne iné nebude! Hovorí o vytržení Cirkvi, ktoré nenastane skôr než nepríde odpadnutie od viery a zjavenie syna zatratenia: **„...aby ste sa nedali hned' zviklať od umu ani sa strašiť ani duchom ani slovom ani listom, ako nami poslaným, ako čo by už bol nastal deň Kristov. Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa zovie Boh, alebo čomu sa dáva božská česť, takže sa posadí do chrámu Božieho ako Boh a bude sa vydávať za Boha. Či sa nepamätáte, že ešte keď som bol u vás, som vám to hovoril? A teraz to, čo zdržuje, viete, aby bol zjavený vo svojom čase. Lebo tajomstvo bezzákonnosti už pôsobí, len až by ten, kto teraz zdržuje, bol odstránený zo stredy.“**

Druhou otázkou je: Kto, čo ho zdržuje?

Vyznávači pretribulačného názoru (t.j.: vytrženie cirkvi bude pred veľkým súžením) hovoria, že ten, kto nástup antikrista zdržuje, je Svätý Duch a Cirkev. Keď Cirkev bude vychvátená, aj Svätý Duch bude vzatý zo zeme a pre nástup antikrista prekážka bude odstránená. Toto uvažovanie však je v rozpore prehlásením, že „naše zhromaždenie k Nemu“, teda „deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia.“ V tomto prípade ten, čo ho zdržuje, môže byť aj Božia milosť, Božia ruka, alebo naplnenie počtu pohanov (Rim 11:25-26). „A potom bude zjavený ten bezzákonný bezbožník, ktorého Pán Ježiš zabije duchom svojich úst a skazí zjavením svojho príchodu, toho bezbožníka, ktorého príchod je podľa mocného pôsobenia satanovho so všetkou mocou a so znameniami a s lživými zázrakmi.“ (2Tes 2:8-9). Pavol varuje Boží ľud pred týmto bezbožníkom, čo by v prípade skoršieho vytrženia nemalo význam.

Ako som už o tom hovoril, ja osobne si myslím, že Pán – ako Dobrý Pastier – pozná svojich, a slabších, starších, ale v Kristu spravodlivých a detí pred týmto utrpením cez bránu smrti zoberie k sebe. Pretože „Spravodlivý hynie, a nieto nikoho, kto by si to vzal k srdcu, a mužovia milosti sú braní preč so sveta, kým nie je nikoho, kto by tomu rozumel, že **pred príchodom zlého vychvátený býva spravodlivý.**“ (Iz 57:1). Avšak je isté, že táto doba bude mať martýrov, cez mučenícku smrť ktorých Pán bude oslávený!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 38. časť – DRUHÉ VZKRIESENIE A POSLEDNÝ SÚD

Zjav 20:11-15 „A videl som veľký trón biely i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdené. A videl som mŕtvych, malých i veľkých, stojacich pred trónom Božím. A otvorili sa knihy, a otvorila sa aj iná kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov. A more vydalo mŕtvych, ktorí boli v ňom, i smrť i peklo dali mŕtvych, ktorí boli v nich, a boli súdení jeden každý podľa svojich skutkov. A smrť a peklo boli uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazeró je tá druhá smrť. A keď niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera.“

o – O – o

Súhrn udalostí 20. kapitoly Zjav. Jána:**I. Spútanie draka – satana – na 1000 rokov.****II. Vzkriesenie**

1. Budú dve vzkriesenia: Prvé a druhé vzkriesenie (Dan 12:2, Jn 5:29, Zj 20:4-6, 11-15). Medzi nimi uplynie 1000 rokov a na zemi bude tisícročná vláda PJKr. (milénium).

1. Prvé vzkriesenie – vzkriesenie spravodlivých (Dan 12:2, Jn 5:29, Zj 20:4).

- Bude to vzkriesením k životu
- Bude to fyzickým vzkriesením, premenením a zjavením sa v oslávenom tele tých, ktorí už vo svojom pozemskom živote boli – skrz pokánie a vieru v PJKr. – znovuzrodení a tak duchovné vzkriesení z duchovnej smrti k novému životu (Jn 5:24-25, Ef 2:1).
- Na prvom vzkriesení budú mať účasť
 - ♦ starozákonní svätí, ktorí vo viere dopredu hľadeli na Mesiáša
 - ♦ tí, ktorí zomreli v Kristu,
 - ♦ tí, ktorí mali účasť na vytržení Cirkvi,
 - ♦ mučeníci antikristovej vlády

2. Druhé vzkriesenie – (po 1000 rokoch) vzkriesenie k poslednému súdu

- Bude vzkriesením na potupu a večný hnus (Dan 12:2)
- Bude vzkriesením k súdu (Jn 5:29)
- Bude fyzickým vzkriesením všetkých mŕtvych
 - ♦ ktorí neboli duchovné vzkriesení k novému životu v Kristu a zomreli či zomrú vo svojich hriechoch
 - ♦ všetkých mŕtvych od Adama až do toho posledného dňa, ktorí neboli vzkriesení pri prvom vzkriesení

III. Milénium – vzkriesení budú s Kristom kraľovať 1000 rokov. Bude to 1000 ročná vláda PJKr. na zemi (Milénium) bude medzi prvým a druhým vzkriesením. **Sú rôzne názory:**

- Amilénialistický – žiadne pozemské milénium nebude.** Milénium je doba medzi 1. a 2. príchodom PJKr.
- Postmilénialistický – Pán Ježiš sa vráti až po Miléniu,** keď Mu Cirkev pripraví na zemi podmienky.
- Premilénialistický názor chápe Milénium ako doslovné 1000 ročná vládnutie PJKr.**
 - Svedkovia Jehovovi:** na zemi bude nie 1000 ročné, ale večné Božie kráľovstvo.
 - Adventisti veria doslovné tisícročné kráľovstvo, ale v nebi, nie na zemi.**
 - My tiež chápeme Milénium ako budúcnosť, ako doslovné 1000 ročné vládnutie PJKr., kráľovstvo pokoja na zemi ako o tom čítame v knihe Zjav. Bude to naplnením starozákonných prorociev a očakávaní Izraela.**
 - Spútaním satana prekážka je odstránená, môže sa uskutočniť na zemi viditeľné kráľovstvo Božie: „Nech sa posväťí Tvoje meno, nech príde Tvoje kráľovstvo, nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi tak aj na zemi!“ **Príde čas, že meno Božie na zemi bude posvätené, stane sa Jeho vôľa na zemi tak ako v nebi – príde B. kráľovstvo!**

- ii. **Izrael očakával túto mesiášsku dobu.** O tejto dobe prorokovali starozákonní proroci (Dan 2:43-45, 7:13-14, 25-27, Mich 4:1-4, Zach 12:2-4, 7-14, 14:1, 4-13, 16-20, Iz 11:1-4,6, 35:1-10, 65:20-25).
- iii. **Aká bude táto vláda?** Nebude to demokracia, „*bude pást' všetky národy železným prútom*“, nie každý bude dobrovoľne poslúchať, zostane stará skazená ľudská prirodzenosť, lenže bez vonkajšieho pokušenia, bez pukušiteľa.
- iv. **Kto bude vtedy na zemi?** PJKr. a Jeho vzkriesení a oslávení svätí, s ktorými sa vráti späť: starozákonní, novozákonní svätí (Cirkev), mučeníci za vlády antikrista, apoštolovia, ktorým sľúbil súdiť pokolenia Izraela. Zostatok Izraela, ktorí Ho v plači prijímajú ako svojho Mesiáša. On sa vráti na vrch Olivový (Zach 14:4, Sk 1:11-12). Budú na zemi aj národy, ostatok národov, tí, ktorí prežili Armageddon.
- v. Ostatný ľudia, ktorí žili a zomreli od Adama až dovtedy, v pekle čakajú na druhé vzkriesenie a na posledný súd. „*A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov.*“

IV. Posledná vzbura satana a jeho definitívne odsúdenie. Po 1000 ročnom kráľovstve satan na krátky čas znovu bude prepustený a pokúsi sa pobúriť národy proti Bohu. Od Boha z neba však zostúpi oheň a strávi ľudí, ktorí sa k nemu pridali, a satan bude uvrhnutý do jazera ohňa a síry, kde pred 1000 ročným kráľovstvom už boli hodení šelma antikrist a falošný prorok, kde budú mučení dňom i nocou na veky vekov.

V. Posledný súd pred Božím trónom (Mt 25. kap., Zjav 20:11-15).

o – O – o

Hovoriť o súde a o Bohu, ktorý súdi, nie je populárne, ale je biblické.

K Božím vlastnostiam, k Božiemu charakteru patrí aj to, že On je spravodlivý. On nemôže prehliadnuť hriech. On nezabudne na žiadny nevysporiadaný hriech. Človek môže zabudnúť, ale Boh nezabudne a On vyhľadáva hriech na človekovi. I keď ja neverím, že človek môže zabudnúť na krivdy, ktoré páchal voči iným. Môže sa len tváriť, akoby po 10-20 rokoch každý na to zabudol.

Boh je spravodlivý. Božia spravodlivosť automaticky vyžaduje zadosťučinenie, ktorým je súd. Boh je však láska, miluje svoje stvorenia. Preto Boh pri každom súde mal zármutok vo svojom srdci a pred každým súdom dáva človeku šancu a vyzýva ho k pokániu.

Pri potope oľutoval, že stvoril človeka. Plakal nad svojim stvorením.

Boh mal zármutok vo svojom srdci aj nad Izraelom, keď mal prísť súd. Boh so zármutkom spieva žalospev o svojej vinici. Urobil všetko, čo mohol, no Izrael sklamal svojho Boha. Boh žalostne sa pýta: „*Čo som zlé urobil? Čo som mal ešte urobiť, Čo som neurobil? Čo mám teraz s ňou (so svojou vinicou) urobiť? - Už viem, čo urobím. Príde súd. Odstránim jej plot, jej ochranu, bude na skazu a na pošliapanie pohanom.*“ (Iz 5:4-6).

Aj Ján Krstiteľ hovoril o Božom súde a varoval ľudí, ako sa vyhnúť Božiemu súdu: „*Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.... Prihotovte cestu Pánovu, čiňte priame jeho chodníky!... Nech je každé údolie vyplnené, každá výšina nech je znížená..., a krstení boli od neho v rieke Jordáne vyznávajúc svoje hriechy. Farizejom tvrdo odpovedal: „Vretničie plemä, ktože vám ukázal, aby ste utiekli budúcemu hnevu? Neste teda ovocie, hodné pokánia! A nedomnievajte sa, že môžete hovoriť: Ved' otca máme Abraháma!... Hľa, sekera už je priložená na koreň stromov; každý strom, ktorý nenesie dobrého ovocia, sa vytína a hádže na oheň... Po mne príde Ten ,... ktorý má svoju vejačku vo svojej ruke a prečistí svoje humno a zhromaždí svoju pšenicu do sypárne, ale plevy bude páliť neuhasiteľným ohňom.*“ (Mt 3:2-10, Lk 3:1-9).

Celé ľudstvo je na ceste k Božiemu súdu. V dnešnej dobe vidíme, že svet dozrieva k Božiemu súdu. Zlo sa rozmnožuje (Mt 24:5-14, Lk 17: 26-29, 1Tim 4:1-5, 2Tim 3:1-7, 4:3-5).

Často aj neveriaci sa pýtajú: „*Keď je Pán Boh, dokedy sa ešte môže na to pozerat'? Prečo je toľko biedy, nespravodlivosti, násilnosti vo svete? Akoby satan bol vládcom tohto sveta? Či Boh toto všetko nevidí?*“

Pán nebude meškať so súdom, len ešte stále zhovievavo čaká,

- aby hriešnik mal šancu činiť pokánie,
- aby Božie deti sa pripravili na Jeho príchod, aby sa očistili, posvätili, aby sa zmierili s Bohom aj medzi sebou. Lebo aj oni kráčajú k Božiemu súdu. Súd sa začína od domu Božieho (1Pt 4:17).
- Boh čaká aj na to, aby zlo zjavne pred všetkými dozrelo na súd. Aby každý jasne videl, že čo je čo a kto komu slúžil. Aby bolo jasne pred všetkými, že to, čo sa deje, je Boží súd, že to robí Boh a Jeho súd je oprávnený, zaslúžený.

Biblia hovorí, že súd sa začína od domu Božieho. Aj dnes sú v cirkvi tajné, utajené, nevysporiadané, neodpustené hriechy, nemorálnosti, majetkové spory, nevraživosť, intrigy, ohovárania, neodpustenie, nezmiernivosť, modlárstvo, milovanie vecí tohto sveta, prispôsobovanie sa tomuto svetu, zamotané vzťahy, ktoré vyriešiť môže len Boh, keď príde so súdom. A to bude bolestné. Každý má svoju pravdu. Keď počúvaš jedného, aj ten má pravdu, keď počúvaš toho druhého, aj ten má pravdu, no predsa sú pohádaní na smrť. Učiniť spravodlivosť môže len Boh, a každý uvidí, že to urobil Boh.

Preto hovorí Pán Ježiš: *„Bud' dobre zmýšľajúci a zmier sa rýchle so svojim protivníkom, dokiaľ si s ním na ceste, aby ťa snád' nevydal protivník sudcovi, a sudca by ťa vydal hajdúchovi, a uvrhli by ťa do žalára. Amen ti hovorím, že nevyjdeš odtiaľ, dokiaľ nezaplatíš aj posledného haliera.“* (Mt 5:25-26). Zmier sa so svojim nepriateľom, kým si s ním na ceste. Využi to „mimosúdne vysporiadanie“ medzi štyrmi očami. Skôr než ideš na súd, zmier sa so svojim protivníkom! Skôr než idete na Boží súd, zmierte sa medzi sebou! Zmierte sa s Bohom!

Musíme si dať pozor, aby sme iných nesúdili. *„Preto si neomluvitelný, ó, človeče, každý, kto súdiš, lebo v čom súdiš iného, sám seba odsudzuješ, lebo robíš to isté sám ty, ktorý súdiš.“* (Rim 2:1-5, 4:4,10). Súd patrí Bohu. On si to vyhradil pre seba. Nech nikto nesúdi toho druhého, ale každý nech súdi samého seba (1Kor 11:31-32). My iných veľmi ľahko odsúdime, ohovárame. Pri nejakom nešťastí: *„To je preto, lebo..., je to Boží trest...“*

Lk 13:1-5 – Padla veža v Siloe. *„To je preto...“* Pán Ježiš hovorí: *„Keď neučiníte pokánie, všetci podobne zahyniete.“*

Učeníci boli tiež rýchli súdiť. Pri uzdravení slepého od narodenia (Jn 9:1-3) – *„Kto zhrešil, ten alebo jeho rodičia?“* Pán Ježiš: *„Ani ten, ani jeho rodičia...“*

Nebudme rýchli súdiť, nebudme škodoradostní, najme pri chorobách, pri nešťastiach.

Tragické udalosti, nešťastia môžu mať rôzne príčiny:

- Boží súd (To je však jasné pred všetkými ako v prípade Ananiáša a Zafiry)
- môže byť ľudská nedbalosť,
- alebo satanov útok na život, skúška, čo dopustil Boh (ako v prípade Jóba)

Suma toho všetkého: *„Boj sa Boha, lebo On každý skutok privedie na súd!“* (Kaz 12:13-14).

Modlime sa za to, aby padla Božia bázeň na každého, aby Boh dal ducha pokánia. Keď Boh začne súdiť, duch pokánia a Božia bázeň príde, lenže môže to byť neskoro. Po vytržení Cirkvi na svadbu Baránkovu duch pokánia a Božia bázeň príde na mnohých, len vtedy už bude neskoro. Bláznivé panny nevojdú na svadbu.

o – O – o

V 20. kapitole knihy Zjavenia na dvoch miestach Ján hovorí o Božích súdoch v súvislosti s prvým, resp. s druhým vzkriesením. Okrem toho, že medzi nimi je časový rozdiel 1000 rokov, je aj veľký kvalitatívny rozdiel: vzkriesenie života alebo vzkriesenie súdu (Jn 5:28-29).

Verš 4-6: *„A videl som tróny, a posadali sa na ne, a dal sa im súd, a videl som i duše postínaných pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie, a ktorí sa nekľanali šelme ani jej obrazu a neprijali znamenia na svoje čelo ani na svoju ruku. A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov. A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.“*

Verš 11-15: „A videl som veľký trón biely i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdené. A videl som mŕtvych, malých i veľkých, stojacich pred trónom Božím. A otvorili sa knihy, a otvorila sa aj iná kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov. A more vydalo mŕtvych, ktorí boli v ňom, i smrť i peklo vydali mŕtvych, ktorí boli v nich, a boli súdení jeden každý podľa svojich skutkov.“

Už samotný fakt, že budú dve rozličné vzkriesenia a dva rozličné súdy, ukazuje na to, že musí prebehnúť nejaký proces, ktorý rozhodne, na ktorom vzkriesení a súde bude mať podiel človek, pretože vzkriesení budú všetci (Jn 5:28). Nikto nebude súdený inak, než rozhodol sám o sebe svojou reakciou na zvestovanie evanjelia (Jn 12:48). Ak teraz zavrhuje slová života, na súde sa stretne s konečným dôsledkom. Pretože tento súd je len potvrdením toho, pre čo sme sa sami už predtým rozhodli.

A. Princípy Božích súdov vo svetle dnešného súdnictva

Boh oznámil, že jedného dňa bude súdiť svet (Sk 17:31). Každý dostane spravodlivú odmenu za to, čo činil v živote. 2Kor 5:10 – „Lebo my všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby si jeden každý odniesol to, čo načo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé.“

Keď v dnešnej dobe niekto počuje slovo „súd“, automaticky myslí na trest. V správnom chápaní však súd znamená urobiť spravodlivosť, čo môže znamenať aj odmenu, ale aj trest. Znamená dostať to, čo si človek zaslúži. A práve preto máme strach z toho, ako na Božom súde obstojíme. Vieme, že by bolo veľmi nepríjemné, ak by nám dokonalá Božia spravodlivosť vymerala to, čo si zaslúžime. Uvedomujeme si, že nie sme dosť dobrí na to, aby sme sa dostali do Božieho kráľovstva, žiadny advokát by nebol schopný zaručiť nám kladný rozsudok. **Je to však jednostranný a skreslený pohľad** na Božiu spravodlivosť. **Božie súdy nemusia byť strašiakom. Aspoň nie pre každého.**

Ten skreslený pohľad na Božiu spravodlivosť a na Božie súdy máme po prvé preto, lebo náš pohľad je ovplyvnený stavom dnešného súdnictva. Väčšina z nás si predstaví súd, ako ho poznáme z našej doby. A pretože najviac súdnych správ, s ktorými prídeme do styku, sa týka trestného práva, desíme sa predstavy, že by sme mali stáť pred podobným súdom, dokonca ešte zbaveným korupcie, protekcie a všetkej nedokonalosti ľudskej spravodlivosti, ktorú ľudia niekedy obratne dokážu využiť v svoj prospech.

Vo svetle dnešného súdnictva nechápeme biblické princípy Božieho súdu. Boží súd znamená učinenie spravodlivosti. Dávid hovorí: Žalm 35:23-28 – „Zobud' sa **rozsúdiť môj súd, môj Bože a môj Pane, rozriešiť moju pravotu. Súď ma podľa svojej spravodlivosti, môj Bože, nech sa neradujú nado mnou! ... A môj jazyk bude hlaholiť tvoju spravodlivosť, každý deň zvestovať tvoju chválu.**“

Starozákonná spravodlivosť obsahovala oveľa viac, než len trestnú funkciu. Zákon sa dotýkal každej oblasti bežného života. Okrem „**policajnej funkcie**“ izraelský súd vykonával množstvo úkonov, ktoré by sme my zaradili medzi **sociálne a dobročinné služby**. Slúžil tiež ako **arbiter** (rozhodca) pri sporoch a v hádkach. Ľudia mohli prísť pred súd s čímkoľvek, čo narúšalo ich pokoj a spolužitie v komunite. Súd zároveň plnil aj funkciu akéhosi **ombudsmana** (ochranca práv), ktorý sa snažil vyriešiť nespokojnosť. Rozhodoval o otázkach dedičstva, manželstva.

Hlavným cieľom súdneho procesu bolo obnovenie pokoja medzi susedmi, rodinami, a preto hlavný dôraz nespočíval na tom, aby sa zistilo, ktorý zákon bol prestúpený, prípadne koho treba potrestať. Súdu šlo predovšetkým o to, aby vyriešil spory, pomohol ľuďom domáhať sa ich práv. Bola to akási „**mediátorská organizácia**“, sprostredkujúca zmierenie, ktorá sa starala o blaho spoločenstva, o zmierenie a nápravu vzťahov. Namiesto toho, aby zlodeja, ktorý ukradol ovcu, poslala do väzenia, prinútila ho ovcu nahradiť a opäť žiť v pokoji s jej majiteľom.

Ruť z biblického príbehu bola vdova. Byť vdovou v mužsky orientovanej spoločnosti znamenalo žiť bez podpory, príjmu, byť úplne vydaný napospas okolnostiam a biede. Žili však dvaja vzdialení príbuzní jej mŕtveho manžela, ktorí, ak by chceli, mohli sa o ňu postarať. Ruť sa zamilovala do Boáza, ktorý však bol medzi príbuznými až druhý v poradí. Ak sa Boáz chcel s ňou oženiť, prvý príbuzný sa musel vzdať svojho práva na Ruť. Boáz teda zvolal do brány mesta súd, ktorý mal preniesť na neho právnu zodpovednosť za Ruť. Tu vidíme, že cieľom súdu nie je niekoho potrestať, ale pomôcť, vyriešiť problém. Súd oficiálne potvrdzuje riešenie, ku ktorému Boáz a ten druhý príbuzný došli.

Na izraelskom súde neexistoval obhajca. Povinnosťou sudcu bolo stáť na strane obžalovaného a dohliadať, aby jeho práva neboli pošliapané. Po vypočutí svedkov bol vyneseny verdikt viny alebo nevinu. Len vtedy, ak dôkazy o vine boli nezvratné, sudca opustil svoju úlohu obhajcu a vyniesol rozsudok o vine. Rozsudok sa nevynášal ani tak za účelom trestu, ako skôr preto, aby sa spor uzavrel a nastolili sa pôvodné vzťahy.

Keď Izraelec mal problém, automaticky šiel na súd, pretože sa spoliehal, že tu sa môže domáhať spravodlivosti. Pretože ľudia tej doby boli neustále vystavení takému spôsobu riešenia problémov, starozákonný človek nemal zo súdu strach. Súd je niečo, po čom bytostne túži (Žalm 7:9, 26:1, 35:24, 43:1, 54:3). Myšlienka na súd potešovala tých, čo boli utláčaní, komu sa diala nespravodlivosť. Hebrejské slovo pre spravodlivosť „mišpat“ vlastne pochádza z koreňa, ktorý znamená priaznivý verdikt.

Je potrebné si uvedomiť, že v biblických dobách takmer neexistovala stredná spoločenská vrstva. Malá hŕstka ľudí mala moc i vplyv a utláčala obrovskú väčšinu. Utláčaní po spravodlivosti túžili, utlačovatelia im ju zas upierali. Pre týchto ľudí bol súd niečo, čo im pomohlo, čo ich ospravedlnilo. Aj proroci neustále vyzývali tých, ktorí mali moc, aby neutláčali ľud a učinili spravodlivosť.

V dobe Mojžiša základom spravodlivosti bol Zákon, ktorý Boh dal svojmu ľudu. V Zákone boli aj Bohom nariadené tresty. Kňazi učili ľudu Zákon (3M 10:11) a Mojžiš bol ten, ktorý na základe Zákona rozsudzoval sporné záležitosti ľudu. Potom na radu svojho svokra Jetra ustanovil náčelníkov, neskôr sedemdesiatich starších, ktorých Boh naplnil svojim Duchom (2M 18:17-26, 4M 11:14-16, 24-25).

Na dobu knihy Sudcov je charakteristický výrok: „*V tých dňoch nebolo kráľa v Izraelovi; každý robil to, čo bolo správne v jeho očiach.*“ (Sd 17:6). Boh však ustanovil sudcov, ktorí súdili ľud a riešili sporné veci. V dobe kráľov najvyššou autoritou urobiť súd a spravodlivosť bol kráľ. Najznámejší prípad múdreho rozhodnutia spravodlivosti sa spája so Šalamúnom (1Kr 3:16-26).

Pán Ježiš hovoril podobenstvo o neodbytnej vdove a nespravodlivom sudcovi (Luk 18:1-8). Pretože žena v podobenstve bola vdova (podobne ako Ruť), na základe jej núdze a potrieb bolo jasné, že verdikt bude pre ňu priaznivý, že právo je na jej strane. Sudca však odmietal urobiť to, čo bol povinný. Nakoniec už vdova odmietla čakať ďalej a naliehala, aby sa sudca jej „zastal proti jej protivníkovi“ (v. 3). Sudca si uvedomil, že prípad už ďalej nemôže odkladať, a tak vyniesol rozsudok v jej prospech. Ak táto žena sa mohla dovolať spravodlivosti napriek neochotnému sudcovi, o čo skôr tí, ktorí sa spoliehajú na spravodlivého sudcu, Boha samého, dôjdu spravodlivosti!

Nádhernú ilustráciu toho, čo znamená Boží súd a čo Boh zamýšľa pre svoj ľud, keď zaslubuje súd, nachádzame u Zachariáša 3:1-5. V tomto príbehu veľkňaz Jozua stojí ako obžalovaný pred anjelom Hospodinovým, ktorý je sudcom. Žalobníkom je Satan – žalobca bratov (Zj 12:10), ktorý s posmechom útočí na tohto veľkňaza, ktorý predstavuje Boží ľud, a odsudzuje ho za jeho špinavé rúcho. Stav oblečenia veľkňaza predstavuje nečistotu a poškrvnenie. Žiadny veľkňaz by si nedovolil mať znečistené rúcho. Ale Jozua má nečisté rúcho – zhrešil proti Bohu. Túto skutočnosť, jeho vinu, sudca nespochybňuje. Avšak cieľom biblického súdu nie je trest, ale obnova a zmierenie. Boh Jozuu netrestá, ale odstraňuje jeho rúcho, dáva mu čistý odev, odpúšťa jeho vinu a požaduje len, „*aby chodil po jeho cestách a zachovával jeho nariadenia*“ (v. 7). Toto je to, čo Boh túži vykonať na súde pre každého, kto prijme jeho ponuku spasenia.

Boh nie je vesmírny policajt, ktorý čaká len na to, až urobíme nejaký priestupok, aby nás mohol potrestať. Boh chce, aby každý bol spasený (2Pt 3:9, 1Tim 2:4). Ak sa dopustíme nejakého hriechu, Boh nás neodsudzuje, ale ide za nami a ponúka nám možnosť pokánia.

Prvoradou úlohou Božieho súdu vo vzťahu k človeku je zachrániť ho, zastať sa ho, vyslobodiť ho. Boží súd vynesie rozsudok v prospech tých, ktorí Boha milujú a Ho poslúchajú. Jedine na základe pochopenia tejto dôležitej biblickej pravdy o Božom súde je možné budovať správny vzťah k Bohu. Ak naše konanie je motivované strachom zo súdu, všetko, čo vykonáme pre svoje spasenie, bude poškvrnené vinou a strachom, výsledkom budú zákonnícke skutky a nesprávny, narušený postoj k Bohu. Pán Ježiš povedal: „*Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázania*“ (Jn 14:15). Ján dodáva: „*V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, pretože príčinou strachu sú úzkosti pred trestom, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske*“ (1Jn 4:18).

Druhá príčina prečo Božie súdy nemusia byť strašiakom je to, že Boh v minulosti vykonal súd nad svojim Synom za naše hriechy a odsúdil hriechy celého ľudstva v osobe Ježiša Krista. A každý, kto na zvestovanie slova evanjelia zareaguje tým, že odsúdi samého seba, vyriekne súd nad sebou a vo viere sa stotožňuje s Kristom, ktorý bol potrestaný za naše hriechy a vstal z mŕtvych na naše ospravedlnenie, podľa slov Pána Ježiša, nepôjde na odsúdenie, ale už prešiel zo smrti do života. Pre týchto ľudí zvesť o súde už nie je strašiakom. Avšak pre tých, ktorí tvrdošijne odmietajú Ježiša prijať, keď na to mali príležitosť, súd bude strašný (Žid 10:26-27). Ten, Ktorý zachraňuje a vychvátí svoju Cirkev, zároveň bude Sudcom neverných.

B. Božie súdy

1. Božie súdy v Starom Zákone a v dejinách ako tresty:

- nad Luciferom – *Príčina odsúdenia*: pýcha, vzburá. *Následok vzbury*: pád satana
- Adam a Eva – *Príčina*: neposlušnosť Bohu, poslušnosť satanovi. *Následok*: vyhnanie z raja.
- celé ľudstvo – Je vo vzbure proti Bohu. *Príčina*: Adamov hriech je pripočítaný všetkým. *Následok*: bieda, vojny, nešťastia, ...
- Potopa – *Príčina*: ukrutnosť. *Následok*: potopa. Noach bol zachránený.
- Sodoma a Gomora – *Príčina*: násilie, homosexualita. *Následky*: zničenie mesta. Lot zachránený.
- Národy v St. Zákone – *Príčina*: modloslužba. *Následky*: vyhynutie národov, Jericho, Babylon.
- Izraelský národ – *Príčina*: Neposlušnosť, reptanie, vzburá, modloslužba. – *Následky*: Blúdenie, hady na púšti, neskôr asýrske a babylonské zajatie.
- Skupiny jednotlivci v izraelskom národe – *Príčina*: Neposlušnosť, reptanie, vzburá, modloslužba. *Príklady na púšti*: Kore, Dáthan, Abiram. Neskôr: Jezábel – Ešte aj v knihe Zjav. pôsobí jej duch.
- Božie mlčanie tiež je súdom – Pred narodením Krista Boh viac ako 400 rokov mlčal.

2. Božie súdy v minulosti – v novozákonnej dobe ako tresty:

- Súd nad Božím Synom. Boh namiesto nás potrestal svojho Syna. *Príčina*: HRIECHY SVETA. *Následok*: Jeho výkupná smrť na spasenie veriacich.
- Súd nad neveriacimi v Novom Zákone: napr. Herodes (Sk 12:20-23).
- Súd nad veriacimi v Novom Zákone: Ananiáš, Zafira (Sk 5.).
- Súd nad národmi počas dejín: napr. Rímska ríša a ďalšie...

3. Božie súdy v prítomnosti

- Svet dozrieva na Boží súd.
- Súd sa začína nad Božím ľudom (1Pt 4:17).
- Skúša sa životné dielo veriacich (Mt 7:24-27, 1Kor 3:12-15).

4. Božie súdy v budúcnosti s platnosťou na večnosť

- Vytrženie Cirkvi bude súdom pre tých, ktorí zostanú na zemi – oddelenie pšenice od plevy, oddelenie múdrych panien od bláznivých. Druhý príchod Pána navždy a nezvratne rozdelí ľudstvo na dve skupiny. Rozdelení budú manželia, spolupracovníci (Lk 17:34-36). Vtedy sa ukáže kto komu slúžil!
- Odsúdenie Babylonského systému sveta a veľkej smilnice (Zjav 17., 18. kap).
- Súd po vytržení Cirkvi pred Kristovým trónom. Ten, ktorý prešiel zo smrti do života, už nepôjde na odsúdenie (Jn 5:24) – len na súd Kristov (2Kor 5:10). Bude to súdom pre odmeňovanie služobníkov. Podobenstvá o hrivnách (Mt 25:14-30, Lk 19:12-27) – „Dobre, dobrý sluha; že si bol v mále verný, maj moc nad desiatimi mestami.“
- Súd na začiatku Milénia – PJKr. bude súdiť národy v spravodlivosti.
- Odsúdenie antikrista a falošného proroka (Zjav 19:20).
- Odsúdenie tých, ktorí sa budú klaňať šelme a prijmú na seba jej pečať (Zjav 14:9-11).
- Odsúdenie satana (Zjav 20:10).
- Posledný súd pred veľkým bielym trónom. Odsúdenie bezbožných na večné zatratenie a odmeňovanie verných večným životom.

o – O – o

C. Najdôležitejšie súdy: jeden sa stal v minulosti (súd nad Božím Synom), jeden prebieha v prítomnosti (odsúdenie seba pri obrátení) a posledný súd bude na konci času v budúcnosti.

1. Súd nad Božím Synom

Pán Ježiš hovorí o tomto súde: „Teraz je súd tohto sveta; teraz bude knieža tohto sveta von vyvrhnuté. A ja, keď budem povýšený od zeme, všetkých potiahnem k sebe.“ (Jn 12:31-32). Pán Ježiš je pred svojim ukrižovaním a hovorí, že **to znamená súd nad týmto svetom**. Tento súd spája so svojim „povýšením“ na kríž, ktorým dosahuje „vyvrhnutie“ Satana a „pritiahnutie“ ľudí k Bohu.

Na kríži Boh súdil celé ľudstvo v osobe Pána Ježiša Krista. Prišiel „v podobe hriešneho tela“ (Rím 8:3), vzal na seba všetky hriechy všetkých ľudí všetkých čias, stal sa zlodečným za nás. **Na kríži Boh odsúdil hriech v osobe svojho Syna.** V jeho smrti bolo na smrť odsúdené celé hriešne ľudstvo a satan tak stratil právo na ľudí kvôli ich hriechom. Výkupné bolo zaplatené! Na veľkonočnú nedeľu ráno Boh opäť pozrel na Ježiša. Vidí toho, ktorý „hriechu nepoznal“. Obeť zmierenia za hriechy celého ľudstva bola prinesená. „Lebo tak Boh miloval svet...“ V Kristu „zjavila sa milosť Božia...“ Zatiaľ čo **na kríži bolo celé hriešne ľudstvo v Kristovi odsúdené, pri vzkriesení bolo ľudstvo v Kristovi povolanie k milosti a k večnému životu. Avšak túto milosť musí prijať každý osobne v pokání a s vierou.** Teda tento súd sa dotýka každého človeka. Každý z nás bol odsúdený na kríži v osobe nášho Zástupcu. Jeho odsúdenie je naše odsúdenie. Avšak jeho vzkriesenie môže byť súčasne našim vzkriesením, Jeho ospravedlnenie našim ospravedlnením.

2. Odsúdenie samého seba

Po prvé, pri obrátení. Kázaním evanjelia ľudia sú vyzývaní k rozhodnutiu, aby zareagovali na súd, ktorý sa odohral na kríži. Kedykoľvek je ľudom predstavený Kristus a Jeho kríž, nastáva súd, výzva vyjsť na svetlo a odsúdiť seba samého. Do duchovnej temnoty človeka zasvietilo v Ježišovi svetlo života a každý musí zareagovať – buď kladne, alebo záporne. „Ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka, aby nikto, kto verí v neho, nezhynul, ale mal večný život. Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezhynul, ale mal večný život. Lebo neposlal Boh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby bol svet spasený skrze neho. Kto verí v neho, nebude odsúdený, ale ten, kto neverí, už je odsúdený, lebo neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho. A to je ten súd, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia viacej milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Lebo každý, kto robí zlé, nenávidí svetlo a nejde k svetlu, aby neboli trestané jeho skutky. Ale ten, kto činí pravdu, ide k svetlu, aby boli zjavené jeho skutky, že sú vykonané v Bohu. (Jn 3:14-21).

Naša odpoveď je otázkou života alebo smrti. Tým, že sa postavíme do Božieho svetla, vyslovujeme súd sami nad sebou. Je to boj. Postaviť sa do Božieho svetla je pravotenie sa. Boh však pre zásluhy Pána Ježiša Krista kajúcim udeľuje svoju milosť. Pretože súd nad Božím Synom už bol vykonaný. Boh už u Izaiáša vyzýva: „*Nože podťe a pravotme sa potom! hovorí Hospodin: Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červiec, dvakrát farbený, budú ako vlna.*“ (Iz 1:18).

Po druhé, tento súd znamená neustále rozsudzovanie seba. Nikdy nemôžeme zabudnúť na zjavenú Božiu milosť, a neustále potrebujeme mať pod kontrolou Svätého Ducha svoje srdce, reči, myšlienky, city, pohnútky a skutky: „*Lebo keby sme sami seba rozsudzovali, neboli by sme súdení. Ale ak sme súdení od Pána, káznení sme, aby sme neboli odsúdení so svetom.*“ (1Kor 11:31-32). – Toto sa nevzťahuje len na rozsudzovanie seba pri Pánovej Večeri. Jeho oči nás sledujú, aké sú naše motívy, postoje, naše záujmy. Vidí, keď reptáme, alebo keď sme nespokojní či spokojní. – „*A nieto stvorenia, ktoré by bolo neviditeľné pre ním, ale všetko je nahé a odkryté očiam toho, s ktorým máme do činenia.*“ (Žid 4:13). – **Na to často zabúdame!** Dávid hovorí: „*Preskúmaj ma, silný Bože, a poznaj moje srdce! Skús ma a poznaj moje myšlienky a vidz, či je vo mne nejaká zlá cesta, a ved' ma cestou večnosti.*“ (Žalm 139:23).

3. Tzv. „Posledný súd“ bude na konci vekov.

Ak niekto absolvuje ten predošlý súd, **nepôjde na odsúdenie.**

Mt 25:31-46 „*A keď príde Syn človeka vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s ním, vtedy sa posadí na tróne svojej slávy ...*“ .

Bude to súd podľa skutkov. Rozhodujúce bude, či niekto bol nájdený zapísaný v knihe života ako aj postoj k synom Izraelovým počas veľkého súženia a 1000 ročného kráľovstva (Zj 20:15, Mt 25. k.).

Zj 20:11-15 „*A videl som veľký trón biely i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdené. A videl som mŕtvych, malých i veľkých, stojacich pred trónom Božím. A otvorili sa knihy, a otvorila sa aj iná kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov. A more vydalo mŕtvych, ktorí boli v ňom, i smrť i peklo dali mŕtvych, ktorí boli v nich, a boli súdení jeden každý podľa svojich skutkov. A smrť a peklo boli uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazer je tá druhá smrť. A keď niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera.*“

Budú súdení mŕtvi, malí i veľkí od Adama až do súdneho dňa, **ktorí nemali účasť na prvom vzkriesení**, ale boli vzkriesení pri druhom vzkriesení po 1000 rokoch k súdu: „*ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov.*“ (Zj 20:5). Títo nespasení ľudia vo vedomom stave v pekle čakajú na druhé vzkriesenie a na posledný súd: „*...i smrť i peklo vydali mŕtvych, ktorí boli v nich, a boli súdení jeden každý podľa svojich skutkov.*“ (Zj 20:13).

Budú súdení mŕtvi, ktorí prežili Armageddon ako aj tí, ktorí sa narodili a zomreli počas 1000 r. kráľovstva z ostatku Izraela, z národov – ako aj tí živí, ktorí to všetko prežili. Boh je Sudcom živých i mŕtvych! Budú súdení aj tí vzbúrenci, ktorí pri poslednej vzbure satana sa pridali k nemu. „*A všetci stáli pred trónom Božím.*“

Už sme hovorili o tom, že v starozákonnej dobe na izraelskom súde neexistoval obhajca. Súčasné súdnictvo tvoria: prokurátor (žalobca), advokát (obhajca) a sudca. V duchovnom svete žalobcom je diabol, našim obhajcom je Pán Ježiš Kristus a spravodlivým sudcom je Boh. Neveriaci žiaľ, nemajú obhajcu.

Pri poslednom súde bude len SUDCA. Nebude tam už ani žalobca, pretože už pred tým v 10. verši čítame, že: „*diabol, ktorý ich zvodil, bol uvrhnutý do jazera ohňa a síry, kde je i šelma i falošný prorok...*“ Bude však tam vševedúci Boh a knihy, v ktorých bude zapísané všetko, čo bude potrebné k spravodlivému súdu. „*A otvorili sa knihy, a otvorila sa aj iná kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov. A keď niekto nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera.*“ (Zj 20:12-13,15).

Súd bude znamenať spravodlivú odmenu a spravodlivý trest. Tam nebude žiadna korupcia. Mnohí hovoria, že vraj na poslednom súde vynadajú Bohu a vyčítajú Mu, že prečo dovolil a dopustil to či ono. Nebude to tak! Pred svätým a spravodlivým Bohom umlknú každý jazyk a každý uzná, že vyrieknutý verdikt bude spravodlivý. Dôkazy budú jednoznačné a nezvratné. Čo by si povedal, keby film tvojho života bol pred celým ľudstvom a nebeským zástupom premietnutý? Či by neboli tam scény, pre ktoré by sme sa radšej „prepadli pod zem“? Tam nebude kde sa prepadnúť. Je to však nevysloviteľná Božia milosť, že z filmu nášho života všetky tieto hanby hodné scény boli – alebo môžu byť – definitívne vymazané krvou Baránkovou a tak ten „žalobca bratov“ ani dnes nemá, ani na poslednom súde nikto nebude mať právo vyčítať to, čo Ježišova krv navždy vymazala, vytrela.

- SUDCA – „pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo“
 – „ktorého oči sú ako plameň ohňa“
 – Otec súd dal Synovi (Jn 5:22)
 – Spasiteľ a Priateľ hriešnikov prestane byť advokátom a bude Sudcom
 – prokurátorom bude každý sám nad sebou
 – pred Ním umlknú každý jazyk
 – každého budú súdiť jeho vlastne skutky, ktoré budú premietnuté či verejne čítané
 – Ja nesúdim nikoho, ale to moje Slovo, ktoré som hovoril bude súdiť toho, kto pohŕda
 – každý uzná spravodlivosť trestu
 – podľa skutkov a podľa toho, či je meno človeka zapísané v knihe života
 – je Tvoje meno zapísané v knihe života?
 – Pozor! Môže byť vymazané! (Zjav 3:5).

Suma toho všetkého: „Boj sa Boha, lebo On každý skutok privedie na súd!“ (Kaz 12:13-14).

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 39. časť – ISTOTA SPASENIA

Učenie Biblie o istote spasenia je veľmi dôležitým článkom kresťanskej viery.

Každý, kto v Boha verí, chcel by tráviť večnosť v nebi, nikto sa nechce dostať do pekla. **Môžeme však mať istotu o svojom spasení? Je to potrebné?** Niektorí ľudia hovoria: „*To nikto nevie, to sa uvidí, podľa toho, čo si zaslúžim, či budem mať dosť dobrých skutkov, viac dobrých než zlých, aby moje dobré skutky prevážili moje hriechy. Uvidíme, ako sa Boh o mne rozhodne!*“

Často sa stretávam s nepochopením ohľadom „istoty“ v rozhovoroch o spasení. Prajem, aby tieto riadky pomohli všetkým, ktorí si ešte svojou „istotou“ nie sú istí. Neistota a pochybnosti, to je to posledné čo nám hovorí Biblia, to je to posledné, čo by náš milovaný Otec mal na mysli, keď pripravil svoj úžasný plán spasenia. Naopak, Boh je veľmi konkrétny. Na jednej strane ponúka istotu večného života, a na strane druhej večné zatratenie, večnú existenciu bez Jeho prítomnosti. Medzi tým nie je nič. Žiadna neistota, žiadna nádej. Ostáva iba „bud’ – alebo“. Sú ľudia, ktorí právom hovoria o svojej neistote. No jedná sa o tých, ktorí znovuzrodenie, obrátenie, zmierenia sa s Bohom na základe osobnej viery v Ježiša Krista nezažili.

Hovorili sme, že Božie súdy pre nás nemusia byť strašiakom, i keď aj „*my všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou...*“ (2Kor 5:10). Keď sme uverili, že Boh súd vykonal nad svojim Synom aj za nás, keď sme Pána Ježiša prijali za svojho Spasiteľa a Pána svojho života, keď sme pri svojom obrátení pod golgotským krížom odsúdili seba a prijali sme Jeho odpustenie, keď Ho milujeme a žijeme vo svetle, môžeme mať istotu, že nepôjdeme na odsúdenie. **Teda môžeme mať istotu spasenia!** Božie Slovo nám dáva právo si nárokovať, oprávňuje nás mať túto istotu, ktorú tak veľmi potrebujeme. Ak sme však Ježiša neprijali za svojho Spasiteľa a neučinili sme Ho za svojho Pána, na túto istotu nárok nemáme!

Čo znamená spasenie? Spása, spasenie znamená záchranu. Zahrňuje všetko, čo bolo pre nás vydané na Golgote. Je naplnením každej našej duchovnej potreby. Zahrňuje v sebe odpustenie hriechov z **minulosti**, oslobodenie od moci hriechu v **súčasnosti**, ochranu pred hriechom a zabezpečenie v **budúcnosti** a záchranu od večnej smrti, večného zatratenia vo **večnosti**. Spasenie nie je iba budúcou nádejou večného života ale aj súčasným zdrojom radosti. Večný život sa už začal v živote spasených ľudí. Večný život neznamena len nekonečne dlhý život vo večnosti ale aj kvalitatívne vyšší Boží život veriacich už teraz. Spasenie zahrňuje celého človeka (ducha, dušu a telo) a rieši našu minulosť (ospravedlnenie), prítomnosť (posvätenie) a budúcnosť (oslávenie).

Prečo človek potrebuje spasenie? Pretože človek vo vzbure proti Bohu sa poddal satanovi, pre hriech sa dostal do stavu duchovnej smrti a oddelenosti od Boha, Boží hnev voči človeku je spravodlivý a jeho večné odsúdenie je oprávnené. Spod tohto stavu a večného osudu človek potrebuje záchranu, spasenie! Človek samého seba ani iných zachrániť, spasiť nemôže lebo sám je obmedzený, bezmocný a poviazaný. Nemôže sám seba ani iných vykúpiť, lebo sám je zapredaný. Nemá nič, čo by mohol dať ako výkupné za svoju dušu, alebo za priateľa (Žalm 49:8-10, Mt 16:26b). Nemôže priniesť pred svätého Boha dokonalú obeť za zmierenie, lebo sám je hriešny, skazený a morálne poškvrnený.

Avšak Boh – pretože On je aj nekonečná láska – zľutoval sa nad biedou človeka a mal pripravené riešenie, plán spásy už od večnosti. Božia svätosť a spravodlivosť si vyžiadala trest ako zadosťučinenie spravodlivosti za hriech. Na to odpovedala Božia láska a namiesto človeka ona priniesla obeť zmierenia, dala výkupné za človeka a tak Boh potrestal hriech na sebe, na svojom Synovi. Človek má však činiť pokánie a vierou prijať obeť Božej lásky. V srdci takéhoto človeka Svätý Duch vypôsobí znovuzrodenie. Ten, kto je v Kristu, je novým stvorením. (2Kor 5:17).

Večná istota verzus večná neistota

Ohľadom témy „istota spasenia“ medzi kresťanmi sú podstatné názorové priepasti.

1. Večná istota

Sú niektoré denominácie, ktoré vyznávajú tzv. „večnú istotu“. Sú to vo väčšine kresťania, ktorí vyznávajú učenie o predestinácii, o Božom predurčení – na spasenie, resp. na večné zatratenie. Toto učenie pochádza od Augustína, ktoré hlásali aj Zwingli a Kalvín. Podľa tohto učenia Boh vyvolil k spaseniu len určitých ľudí, ktorí ako „vyvolení“, nemôžu stratiť Božiu milosť. Keď aj hrešia, Boh ich potrestá, ale nakoniec ich predsa každopádne spasí. U Kalvína predestinácia je základným článkom učenia. Podľa tohto učenia vyzerá, akoby Boh bol zodpovedný aj za pád človeka do hriechu aj za večné zatratenie ľudí, ktorí na spasenie nie sú predurčení.

Biblia učí, že Boh je dobrý, Boh je láska, ktorý napriek svojej suverenite a absolútnej moci sa nemôže protivíť sám sebe, a takto spôsobiť zlo a zapríčiniť večné zatratenie na to predurčených. Nový Zákon učí, že milosť Božia môže byť odmietnutá, zneužitá, následkom čoho je večné zatratenie. Človek je schopný sa rozhodnúť a ponúknuť Božiu milosť prijať alebo odmietnuť.

Vyznávači tejto teórie najčastejšie nie sú ani znovuzrodení kresťania, ale hrdo vyznávajú, že oni sú tí vyvolení, pretože ako malé deti boli „pokrstení“ a patria k denominácii, ktorá toto učenie hlása. Toto učenie „veriacich“ učiní pyšnými a namyslenými: *„Pretože sme vyvolení, spasenie nemôžeme stratiť.“* Popritom často žijú v ťažkých hriechov, ale údajne „z Božej milosti,“ majú tú falošnú „večnú istotu“, pretože im to učenie ich denominácie zabezpečuje. Samozrejme ani o evanjelizáciu sa neusilujú, hovoriac, že: *„Boh aj tak spasí tých, ktorých chce, tých vyvolených!“*

2. Večná neistota

Oproti teórii „večná istota“ stojí teória „večná neistota“, ktorú neistotu svojim veriacim tiež „zabezpečuje“ ich vraj „jediná spasiteľná cirkev“.

Veriaci tejto „cirkvi“, napriek tomu, že veľmi poctivo a horlivo splnia všetky predpisy, nariadenia a náboženské úkony cirkvi, nikdy nemajú istoty spasenia. Ani nemôžu mať, pretože nie sú znovuzrodení a spoliehajú sa len na príslušnosť v ich samospasiteľnej denominácii, v ktorej boli „pokrstení“ ako malé deti. Ich príslušnosť v cirkvi ani jej učenie však nedáva im istotu spasenia. V najlepšom prípade majú nádej v očistci, ak za nich po smrti príbuzní donekonečna budú platiť zádušné omše. Ani jeden katolík nemá istotu o tom, že po smrti sa dostane do neba. Preto pre istotu zádušné omše odslúžia za každého, dokonca aj za zosnulého pápeža. Večná neistota!

Kým koreňom teórie „večnej istoty“ je nesprávne chápanie teológie ospravedlnenia z milosti, koreňom tejto teórie „večnej neistoty“ je teológia ospravedlnenia zo záslužných skutkov. Je to predstava, že si nebo musím zaslúžiť, že najprv musím splniť podmienky, musím sa polepšiť a zachovávať nariadenia a predpisy cirkvi (zdržiavanie sa smrteľných hriechov, pravidelná účasť na omšiach, na eucharistii, na spovedi, atď.), až potom ma Boh vpustí do neba. Ak nie, pošle ma do pekla..., v lepšom prípade do očístca. *„To nikto nevie, uvidíme ako obstojíme pred Bohom!“* Takýto pohľad na Boha a na spásu dokáže spoľahlivo zničiť akúkoľvek istotu na to, aby sme boli spasení.

Satanovou taktikou a zbraňou je strach. Nie Božia bázeň, ale strach!

Človek v raji Boha poznal ako láskavého. Diabol Ho však pred Evou postaví do negatívneho svetla: *„Boh vás utláča a nedopraje vám, aby ste boli ako On, ako bohovia!“* Diabol najprv spochybňuje Božie slovo, vzbudzuje nedôveru voči Bohu, obavy a strach z Boha. Keď Eva uverila diablovej lži, hnaní s touto pochybnosťou o láskavosti Boha, vzbúrili sa proti Bohu. Po vykonaní hriechu strach z Boha sa stupňoval a oni začali sa skrývať pred Bohom, ktorý dovtedy bol ich priateľom. V Kainovi diabol vzbudil strach: *„Čo ak si Boh obľúbi Ábela a Ty ostaneš sám a opustený? A Kain po Ábelovom zabití hnaný strachom sa skrýva: „a stane sa, že ktokoľvek ma nájde, zabije ma.“* (1M 4:13-14). Diablove taktika je zasiat semeno nevery a nedôvery voči Bohu, spochybniť Jeho Slovo, Jeho dobrotu, vernosť a lásku. Keď to v živote človeka dosiahne, človek sa odcudzí od Boha, napokon zhreší a bude mať z Boha strach. Ak sa pozrieme na všetky konflikty v dejinách, v spoločnosti, vo vzťahoch ľudí, môžeme vidieť, že za všetkými sa ukrýva strach a obava: obava o život, o pohodlie, o postavenie, o majetok,... o všetko.

Obava a strach je pôdou, z ktorej vyrastá hriech! Človek z pochybovania o Božej láske a добрote spácha hriech a kvôli hriechu má strach. Je to diabolský kolotoč, v ktorom človek žije celý život. A teraz k tomu sa ešte pridá jedna strašná hrozba: hrozba pekla.

Predstavte si náboženského človeka, ktorý verí v existenciu Boha a žije asi s takouto perspektívou: „*Po smrti sa môj život nekončí. Naopak, po smrti budem žiť naveky. Lenže ako, kde? Ak splním podmienky, možno ma Boh vpustí do neba. Ale ak nie, pôjdem naveky do pekla a tam budem trpieť na večné veky v desivých mukách! To je strašné! A ako sa vyhnúť peklu? Len tak, že splním nesplniteľné podmienky: milovať tých, čo mi ubližujú, nastaviť aj druhé líce, zanechať všetko... ale veď to sa nedá! To je nad moje sily! A môžem sa aspoň nejako vopred presvedčiť, či po smrti pôjdem do neba, či som už splnil nejakú tú „Božiu normu“, alebo či ešte stále mierim do pekla? Nemôžem! Vlastne ma Boh strašne kruto necháva celý život v naprostej neistote! A keď sa to konečne – po smrti – dozviem, je už neskoro čokoľvek podniknúť na zmenu, alebo záchranu!“*

Toto má byť EVANJELIUM, tá „radostná zvest“??? Veď toto je nočná mora! Des! Damoklov meč zatratenia, ktorému sa dá vyhnúť iba splnením nesplniteľného! Preto ani neprekvapuje, že stredoveký človek bol **zameraný viac na predstavu strašlivého pekla než na „láskavého Boha“**. Strach z pekla dusil aj také osobnosti, ako Martin Luther. Keď opät sv. Bernard kázal svojim mníchom o pekle a jeho desivom mučení, zachvátil kláštor taký strach a hrôza, že mal čo robiť, kým ich mohol aspoň trochu upokojiť. **Ľudí k Bohu viac hnal strach z pekla než láska k Nemu. Lenže toto nie je evanjelium! To je strašenie ľudí peklom! To nedáva istotu spasenia!**

Nie je div, že v takejto atmosfére začali bujniť bludy v kulte svätých. Ak je Boh takýto krutý a nemilosrdný, ak Ježiš je skôr pomstiteľ, potom kto sa nás zastane? A tak sa zrodila predstava napríklad Panny Márie, ktorá dierou v plote pašuje úbohé duše do neba. Boh je krutý a nemilosrdný, ale Panna Mária sa nad nami predsa len už nejako zľutuje. Veď ona je človek ako my, nie nejaký desivo krutý Boh! Hádám už len nebude k nám taká neľudská... ako Boh! Ona to už nejako zariadi... **Nie je to úchylka?** Predstava človeka – čo aj hneď Márie – ktorý je milosrdnejší a láskavejší než Boh!!! A či, predstava Boha, ktorý je neľudsky ukrutný. Až tak, že potrebujeme protekciu a príhovor súciteľného človeka, aby nejako obmäkčil srdce tohto ukrutného Boha.

Lenže kresťanstvo je o niečom úplne inom! Táto „jediná samospasiteľná cirkev“ tých, ktorí pravdu o istote spasenia – z milosti, skrze biblické znovuzrodenie z viery, zadarmo pre zásluhy Pána Ježiša Krista – objavili a o nej s radosťou hovoria, považuje za kacírov.

3. Biblická istota spasenia tých, ktorí biblickým znovuzrozením sa stali Božími deťmi

Je tu však jedna večná dilema: „*Ospravedlnenie je naozaj z viery? Alebo zo skutkov?*“ Čo si myslíte, večný život, spasenie je odmenou za dobrý život, za dobré skutky alebo spasenie je Boží dar z milosti skrze vieru? **Keď je to odmena** za dobré skutky, tak **kde sa nájde človek**, ktorý si to môže zaslúžiť? Koľko dobrých bodov potrebujem pozbierať, aby som bol spasený? A keď sa nájde taký človek, tak načo musel zomrieť Pán Ježiš? Veď, keby jeden človek dokázal dobrými skutkami si zaslúžiť spasenie, tak by to mohol a mal dokázať každý! **Keď však spasenie je z milosti, z viery, naše skutky nie sú dôležité?** Predsa Boh nás bude súdiť podľa skutkov? **Ako to vlastne je?** Skutky nie sú dôležité? Môžeme žiť ako chceme, aj v hriechu, ale keď veríme v Pána Ježiša, budeme spasení? Veď je tiež napísané, že: „*Viera bez skutkov je mŕtva*“ (Jk 2:20, 26). **Ako to je?**

Boh dáva ponuku na nebo zadarmo. K spásu preto nepotrebujeme vykonať žiadne skutky. Ak sme uverili v Pána Ježiša Krista, sme boli ospravedlnení z viery v Neho, a nie zo skutkov podľa zákona, lebo „*zo skutkov zákona nebude ospravedlnené niktoré telo.*“ (Gal 2:16). Dôkazom toho je aj lotor na kríži. Čo vykonal? Ako si „zaslúžil“ spásu? Modlil sa denne? Chodil do kostola? Bičoval sa? Staral sa o chudobných? Práve naopak! No predsa bez akýchkoľvek zásluh, požiadal Ježiša o vstup do neba, pretože spoznal a uveril, **Kto je Ten**, ktorý vedľa neho visí na kríži. A Ježiš? On mu odvetil: „*Amen ti hovorím, dnes budeš so mnou v raji.*“ (Lk 23:43). Len tak, bez všetkého. Lebo spása a nebo sú DAR!

A toto už je radosná zvesť! Byť kresťanom znamená **uveriť** práve tejto radosnej zvesti, že Boh sa nehnevá, ale odpúšťa a otvára náruč strateným synom a dcéram. Bez orodovania Márie a svätých! Ani svätý Peter nemusí sa namáhať pri bráne Kráľovstva ako vrátnik, ale že brána Kráľovstva je otvorená dokorán! Pre všetkých!

Ak je to naozaj tak, potom nemáme dôvod báť sa a strachovať sa! Presne toto PJKr. zvestuje: „*Neboj sa, malé stádečko! Lebo sa zaľúbilo vášmu Otcovi dať vám kráľovstvo!*“ (Lk 12:32). A keď sme naozaj uverili, keď sme zmierení s Bohom, máme smelú dôveru k Nemu a strach zmizne. **Tam, kde je viera, mizne strach a nahrádza ho láska!** Presne tak ako hovorí Ján: „*V tom je dokonaná láska s nami, aby sme mali smelú dôveru v deň súdu, lebo ako je on, tak sme aj my na tomto svete. V láske niet strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, lebo strach má v sebe trápenie, a ten, kto sa bojí, nie je dokonalý v láske.*“ (1Jn 4:17-18). A tam, kde je prítomná viera a láska, potom **to, čo evanjelium opisuje, už viac nie sú nespĺniteľné požiadavky na zaslúženie si spásy, ale celkom normálny život** Božích synov a dcér. Presne ako znova píše Ján: „*Lebo toto je tá láska Božia, aby sme zachovávali jeho prikázania, a jeho prikázania nie sú ťažké.*“ (1Jn 5:3).

Prečo potom Biblia hovorí, že „*keď príde Syn človeka vo svojej sláve, a zhromaždené budú pred neho všetky národy, a oddelí ich, jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od kozlov...*“ (Mt 25:31) – „*...vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.*“ (Mt 16:27)? Nezná to tak, ako by si nebo predsa len bolo treba zaslúžiť? Myslím, že nie. Vysvetľuje to totiž Ježiš sám, keď hovorí: „*Nie je to dobrý strom, ktorý rodí zlé ovocie, ani nie je zlý strom, ktorý rodí dobré ovocie; lebo každý strom sa pozná po vlastnom ovocí. Lebo veď z trnia neoberajú figy, ani z hložia neoberajú hrozno. Dobrý človek z dobrého pokladu svojho srdca vynáša dobré, a zlý človek zo zlého pokladu svojho srdca vynáša zlé; lebo čím je preplnené srdce, to hovorí jeho ústa.*“ (Lk 6:43-45). Skutky sú vlastne vonkajším prejavom nášho vnútra, nášho srdca. **Ak sme srdcom uverili** (Rim 10:9-10), v našom srdci nastala vnútorná premena, ktorá **sa navonok prejaví práve skutkami**, ovocím D. Sv.: „*láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť.*“ (Gal 5:22). **A naopak, neuverenie sa tiež navonok prejaví svojimi skutkami:** strachom, hnevom, nenávisťou a následne všetkým tým, čo z toho pramení a čo Biblia označuje slovom **hriech**, alebo skutky tela (Gal 5:19-21). Takže, nie je to tak, že ak budem konať dobré skutky, Boh ma za odmenu príjme do neba, ale naopak, pretože som uveril, **som uschopnený konať tie dobré Božie skutky, ktoré som pred tým nedokázal!**

Na konci teda Ježiš predsa bude súdiť ľudí podľa ich skutkov. Jedným povie: „*Podľa vašich skutkov vidím, že ste neuverili vo mňa, neuverili Bohu a rozhodli ste sa žiť sami a bez Boha. Je mi to ľúto, ale rešpektujem vaše rozhodnutie. Hľa, peklo, ktoré ste si vybrali, je pripravené. Môžete si ho zaujať!*“ A rovnako povie druhej skupine ľudí: „*Podľa vašich skutkov vidím, že ste uverili. Tak teda podte, vládňte dedične kráľovstvom, ktoré je vám pripravené od založenia sveta.*“

Keď Pán Ježiš hlásal evanjelium ľuďom, vyzýval ich k uvereniu v to, čo ohlasoval: „*Naplnil sa čas, a priblížilo sa kráľovstvo Božie. Čiňte pokánia a verte v evanjelium!*“ (Mk 1:15). Hlásal, že prichádza Božie kráľovstvo a nestanovil žiadne podmienky na vstup doňho okrem jednej: „*Čiňte pokánia a verte v evanjelium!*“ Uverenie je spojené so zmenou myslenia od starozákonného „*Splň podmienky Zákona!*“ k novozákonnému „*Verte radosnej zvesti, že Bohu sa zapáčilo darovať Vám kráľovstvo, zadarmo a bez záslužných skutkov!*“ – **toto je JADRO KRESTANSTVA.**

Veríme teda, že spasenie je Boží dar, zadarmo, z milosti, z viery, **ale predsa má podmienky.** Týmito podmienkami však nie sú záslužné skutky, ale: „*Čiňte pokánia a verte evanjelium!*“ – a znovuzrodenie. „*Ak sa niekto nenarodí znovu z vody a Duchu – z Boha – nemôže vidieť Božie kráľovstvo!*“ (Jn 3:3).

Základom a zárukou istoty spasenia je vykupiteľské dielo Pána Ježiša Krista, Jeho za nás preliata krv, Božia vernosť a Jeho Slovo. I keď sme nedokonalí a sme „neužitoční sluhovia“, pre krv Baránkovu máme právo skrz vieru nárokovať si túto istotu, ktorú Otec nebeský skrz svojho Ducha, skrz ducha synovstva vypôsobí v srdciach svojich detí. „...*dostali sme ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče! A sám ten Duch spolu svedčí s naším duchom, že sme deťmi Božími.*“ (Rim 8:15-16). Je niekto dokonalý? Keby bol, nemusel Boh poslať svojho Syna. Sme ospravednení pred Bohom z viery, nie zo skutkov Zákona a máme pokoj s Bohom. „*Ospravednení súc teda z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista.*“ (Rim 5:1). A „*nie je už žiadne odsúdenie tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi...*“, Toto nás však aj zaväzuje: „...*ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.*“ (Rim 8:1).

V tomto nepokojnom, neistom a chaotickom čase musí existovať jeden pevný bod, na ktorý sa človek môže postaviť, a na ktorom ako na pevnej skale môže budovať svoj duchovný dom a mať istotu. Takáto pevná skala existuje, je to spoľahlivé Božie Slovo, Biblia. Keď je v tomto svete niečo, čo je pravdivé, čo je pravdou, na ktorú sa dá spoľahnúť, to je Biblia. Pretože Pán Ježiš povedal: „*Nebo a zem pominú, ale moje slová nikdy nepominú.*“ (Mt 24:35, Mk 13:31, Lk 21:33). Táto pravda v dnešnom svete vždy viac a viac sa potvrdzuje.

Keď teda slová Biblie sú pravdivé – a sú pravdivé! – s istotou môžeme tvrdiť, že Boh je verný!

Keď je pravdou to, že Boh je verný, – a je pravdou! – tak, keď my splníme Božie podmienky, aj On splní svoje zaslúbenia!

Ako sme už vyššie videli, napriek tomu, že spasenie je zadarmo, z milosti, bez záslužných skutkov, Boh predsa má podmienky: „*Čiňte pokánie a verte v evanjelium!*“ A keď my splníme Božie podmienky, On je verný splniť svoje zaslúbenia!

A Biblia hovorí toto:

1Jn 1:9 „**Keď vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej nepravosti!**“ „Keď vyznávame svoje hriechy...“ – **Je to pevná skala, na ktorú sa môžeš postaviť** aj v chvíľach pochybovania a satanských útokov!

1Jn 5:12-13 „**Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života. To som napísal vám veriacim v meno Syna Božieho nato, aby ste vedeli, že máte večný život a aby ste verili v meno Syna Božieho.**“ 1Jn 3:14 „*My vieme, že sme prešli zo smrti do života.*“

Mk 16:16 „**Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.**“

Jn 1:12 „...**všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno.**“

Lk 19:10 „**Lebo syn človeka prišiel hľadať a spasiť to, čo bolo zahynulo.**“

Jn 3:16 „**Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.**“

Jn 5:24 „**Amen, amen vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.**“

Jn 11:25 „**Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, (tak ako hovorí Písmo – Jn 7:38), aj keby zomrel, žiť bude.**“ Mnohí hovoria, že veria v Ježiša, lenže **nie tak ako Písmo hovorí.** Žiaľ, je mnoho kresťanov, ktorí nepoznajú učenie Biblie o spasiteľnej viere. Preto nemajú ani istotu spasenia.

Apoštol Pavol však hovorí, že on chce bojovať na isto: „*Preto ja teda tak bežím, ako ten, kto nebeží na neisto; tak šermujem pästou, ako nie čo by som bil do povetria...*“ (1Kor 9:26). „*Viem, komu som uveril, aj som presvedčený, že má moc ustrážiť to, čo uložil u mňa, do tamtoho dňa.*“ (2Tim 1:12). 2Kor 5:1 „**Lebo vieme, že keby náš pozemský dom stánu bol zborený, máme stavanie od Boha, dom, nie rukou učený, večný v nebesiach.**“ On túžil odísť k Pánovi (Fil 1:21-24) a sa tešil, keď čas jeho odchodu sa už nastal (2Tim 4:6). **Pretože mal istotu spasenia.** Možno povieš: „*To bol on!*“ Slová však, ktoré skrze Svätého Ducha zanechal, patria aj nám!

Je rozšírený názor, že najsilnejšia moc na svete je smrť. Pred smrťou niet lieku, pred ňou nikto neutečie. Príde smrťka s veľkou kosou a skosí každého, kráľa a sluhu, dieťa a starca, bohatého a chudobného rovnako. Najväčšia moc je teda smrť. Ježiš však dokázal, že toto nie je pravda! On je silnejší než moc smrti! On vzkriesil mŕtvych, tí však neskôr znova zomreli. Keď však On vstal z mŕtvych, stúpil na krk smrti a definitívne ju premohol.

Kým žijeme v tomto tele, fakt biologickej smrti zostane realitou. Ale od Veľkej Noci vieme, že moc smrti nemôže uškodiť veriacim. Smrť je len cestou, ktorá nás privedie bližšie k tomu Ježišovi, v Ktorého sme uverili a s Ktorým sme kráčali počas pozemského putovania. Preto píše apoštol Pavol: „*Lebo mne je žiť Kristus a zomrieť zisk!*“ (Fil 1:21). Tieto dve časti vety však len spolu sú platné: Zomrieť je ziskom len pre toho, pre ktorého život je Kristus. Pre toho aj smrť je ziskom!

V knihe Zjavenia Pán Ježiš hovorí: „*Neboj sa! Ja som prvý a posledný a ten Živý. A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla i smrti.*“ (Zj 1:17-18).

Kto iný okrem Neho to môže povedať? Len On zostúpil do ríše smrti a pekla, a len On sa vrátil odtiaľ víťazne! Len On má moc nad smrťou a peklom. Je to pre nás veľkým potešením, pretože to znamená, že Ježiš bol prvý, ktorý zbúral nepreraziteľný múr smrti, otvoril na ňom medzeru, vyrazil cestu, aby všetci tí, ktorí v Neho veria, cez túto medzeru mohli Ho nasledovať do večného života.

Apoštol Peter v Jeruzaleme na Letnice hovoril zástupu o tom, že „*Boh Ježiša vzkriesil zo smrti, pretože nebolo možné, aby bol ňou držaný. Tak ako Dávid hovoril vzťahom na Neho: lebo nezanecháš mojej duše v ríši smrti ani nedáš svojmu Svätému vidieť porušenie. Dávid sám zomrel a jeho telo uvidelo porušenie. Avšak on skrze Svätého Ducha videl to vopred a hovoril o zmŕtvychvstaní Kristovom, že Jeho duša nebude zanechaná v ríši smrti, ani Jeho telo neuvidí porušenie.*“ (voľný citát Sk 2:24, 25, 27,31).

Ríša pekla i smrti nemala právo Pána Ježiša zadržať. Pretože On ako jediný nemal hriech. On nezdedil adamovskú hriechu prirodzenosť ani nezhešil. On právom mohol prehlásiť pred svojou smrťou, že „*prichádza knieža tohto sveta, ale na mne nemá ničoho.*“ (Jn 14:30). Neskôr tak isto išiel tam aj Budha aj Mohamed. Aj veľký štátnici, cisári, pápeži, politici, bankári, boháči, slávni ľudia, celebrity... Tí, ktorých svet nedávno obdivoval, ktorí mali obrovské množstvo fanúšikov. – Kde sú? Čo si myslíte, mohlo ich peklo zadržať? Malo peklo na nich nároky, malo právo ich zadržať?

Aj ty aj ja okúsime smrť, keď dovedy nepríde Pán. Keď však máme vysporiadaný svoj život s Bohom a ľuďmi, pre zásluhy vzkrieseného Božieho Syna peklo nemá nad nami moc.

Žiaľ, je mnoho nábožensky založených ľudí, ktorých diabol ešte stále straší smrťou, v mnohých prípadoch právom. V epištole k Židom 2. kap. 14-15. verš hovorí, že Ježiš preto zomrel, aby skrz svoju smrť zničil toho, ktorý má moc nad smrťou, teda diabla, a vyslobodil tých, ktorí pre strach od smrti počas celého svojho života boli zajatí.

Veľkonočné evanjelium hovorí, že Ježiš svojim vzkriesením vyslobodil nás spod kľatby smrti. Smrť je realitou, ale ja už nemám strach. Prečo? Pretože Ježiš nad smrťou víťazil. „*Smrť, kde je tvoj osteň? Kde, peklo, tvoje víťazstvo?*“ (1Kor 15:55). Viem, že včela pichá, ale keď som videl, že jej žihadlo už bolo vytrhnuté, môže lietat' naďalej, ale sa nebojím, pretože už mi nemôže ublížiť.

Toto je poslanstvo Veľkej noci. Viem, že keď smrť vpichla svoje žihadlo do Ježiša, jej žihadlo bolo vytrhnuté. Keď prichádza, ešte straší, ale mňa už nevystraší, lebo viem, že Víťazom nad peklom a smrťou je Ježiš Kristus, Ktorý si ma zamiloval, dal svoj život za mňa a ja patrím Jemu.

Je to výzva aj pre nás, pretože možno, namiesto Pavlovej radostnej túžby zomrieť a byť s Kristom (Fil 1:23) sa skôr obávame smrti a bojíme sa, či nás ten Boh vôbec do neba vpustí. Pretože aj my máme tendenciu myslieť na spásu ako na niečo, čo si musíme najprv zaslúžiť. Takže... bolo by na čaše konečne uveriť a na základe Písma upevniť svoju istotu spasenia, nie?

Teda, keď slová Biblie sú pravdivé – a sú pravdivé! – tak môžeme mať istotu. Máme na to plné právo, pretože Biblia, Slovo verného Boha nás k tomu oprávňuje.

Keď slová Biblie sú pravdivé – a sú pravdivé! – tak smrťou všetko neskončí. Pretože Biblia to učí.

Keď je pravdou to, čo Biblia hovorí – a je pravdou! – tak sú dve cesty: úzka cesta, cesta nasledovania Pána Ježiša, ktorá vedie do večného života a cesta široká, ktorá vedie do večného zatratenia. Tretia cesta neexistuje! Biblia nepozná možnosť posmrtného očisťovania sa.

Keď je pravdou to, čo Biblia hovorí – a je pravdou! – tak do večného života vedie len jedna cesta, cesta znovuzrodenia skrze osobnú vieru v Ježiša Krista (Jn 3:3).

Keď je pravdou to, čo Biblia hovorí – a je pravdou! – tak bezpečnosť a istota spásy spočíva v tom, že počúvame a nasledujeme hlas svojho Pastiera. *„Moje ovce počúvajú môj hlas, a ja ich poznám a nasledujú ma. Ja im dávam večný život, a nezhynú naveky, a nikto mi ich nevytrhne z ruky. ... a nikto ich nemôže vytrhnúť z ruky môjho Otca.“* (Jn 10:27-29).

Ako sme videli, istota spasenia, predsa má nejaké podmienky. Týmito podmienkami však nie sú záslužné skutky. Bezpečnosť a istota spásy spočíva v nasledovaní svojho Pastiera! Nie je možné natrvalo žiť evidentne v hriechu a pri tom sa odvolávať na to, že: *„Som kresťan!“* Možno, sa snažíš robiť aj dobré skutky a dúfaš, že v ten deň tvoje dobré skutky prevážia tvoje hriechy a Boh Ťa pustí do neba. Možno, tým že robíš niečo dobré, naoko sa snažíš obhajovať a zakrývať svoj hriech? Boh pozná Tvoje a moje motivácie. **Ak napr.:** nechcem odpustiť, môžem hrať divadlo, že slúžim Bohu, a to ma nezachráni pred peklom (Mt 6:12, 15, 18:35, Mk 11:25-26). Biblia nám hovorí že v tamten deň prídu mnohí a povedia že vyhľadali démonov a podobne. Napriek tomu im však Ježiš odpovie: *„Nepoznám vás!“* A preto polož si otázku, si naozaj nové stvorenie? **Lebo ak si Božie dieťa, tak sa nemusíš snažiť robiť dobré skutky, oni budú súčasťou tvojho života!** Pretože si nové stvorenie!

V Biblii je však aj mnoho varovaní pred odvrátením sa od nasledovania Pána, od slobody a istoty späť do otroctva, ktoré sa nevzťahujú na neznovuzrodených ľudí. Tieto varovania by boli nezmyselné, ak by pre veriaceho neexistovala žiadna možnosť vypadnutia zo stavu milosti.

Žid 12:15 *„Dbajte, aby nikto nevypadol z milosti Božej; aby nevyrástol ako nejaký horký koreň a nepôsobil trápenie a aby sa ním mnohí nepoškrnili...“*

Mt 10:22, 24:13, Mk 13:13 *„kto zotrva do konca, bude spasený.“*

1Kor 10:12 *„A tak teda ten, kto sa domnieva, že stojí, nech hľadá aby nepadol!“*

2Pt 3:17-18 *„Vy teda, milovaní, znajúc to vopred chráňte sa, aby ste neboli tiež spolu zavedení bludom tých bezbožných a nevypadli tak z vlastnej pevnosti. Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva i teraz i na deň veku. Amen.“*

Fil 2:12 *„A tak, moji milovaní, ... s bážňou a s trasením pracujte na svojom spasení.“* Tá bázeň však neznamená strach, ale Božiu bázeň. Je rozdiel medzi strachom bezbožných a bážňou bohabojných. V zdravom kresťanskom živote Božia bázeň nie je strach od Boha, ale milovanie Boha s rešpektom. Je to neustály život v prítomnosti Pána Ježiša, je to akási brzda, zakódovaná vo vnútri človeka, ktorá nám bráni robiť zlé. Božia bázeň je Svätým Duchom posvätené svedomie. Je to bdenie nad získanou milosťou, stráženie drahocenného pokladu (pokoj Boží, obecnosť s Pánom, radosť Svätého Ducha). Jozef mal Božiu bázeň. Preto nepodľahol pokušeniu. Božia bázeň je dobrý sluch počuť hlas Dobrého Pastiera, rozoznať falošné tóny.

Dobry boj je potrebné víťazné dobojovať: *„Kto víťazí..., ...tomu dám jesť zo stromu života, ktoré je prostred raja Božieho...“* – *„tomu dám jesť zo skrytej manny a dám mu biely kamienok a na kamienku napísané nové meno...“* – *„tomu dám moc nad pohanmi...“* – *„ten bude odiaty bielym rúchom, a nevytrím jeho mena z knihy života*) a vyznám jeho meno pred svojim Otcem i pred jeho anjeli.“* – *„toho učiním stĺpom v chráme svojho Boha, a von nevyjde viacej nikdy, a napíšem na neho meno mesta svojho Boha ... i svoje nové meno...“* – *„tomu dám sedieť so sebou na svojom tróne...“* – *„ten, kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on mi bude synom.“* (Zjav 2:7, 11, 17, 26, 3:5, 12, 21, 21:7) – ***)Teda je možnosť vytretia mena z knihy života!**

V Novom Zákone, okrem varovaní, sú spomínaní tiež – ako aj medzi nami boli – ľudia, ktorí kedysi nasledovali Pána a zrazu sa od Neho odvrátili. Judáš Iškariotský bol učeníkom Pána Ježiša.

Keď ich Pán vyslal na misijnú cestu, aj on okúsil, že Pánove poverenie funguje: „*Nemocných uzdravujte, malomocných očist'ujte, mŕtvych krieste, démonov vyhánajte!*“ (Mt 10:8). Spolu s ostatnými aj on nadšene vyznával: „*Pane, aj démoni sa nám poddávajú v tvojom mene!*“ (Lk 10:17). Predsa zapredal Pána a spáchal samovraždu. Myslím si, že pokojne môžeme konštatovať, že stratil spasenie. Ananiáš a Zafira (Sk 5-kap.) boli členmi jeruzalemského zboru, znovuzrodení ľudia. V prvej cirkvi veľmi dbali o to, aby sa do cirkvi nedostali „primiešanci“. Oni zhrešili proti Svätému Duchu – a to môžu len veriaci. Verím, že nielen zomreli, ale aj spasenie stratili. Démas sa vrátili do sveta (2Tim 4:10), falošní učitelia vyšli spomedzi veriacich (1Jn 2:18-19). Kto by sa odvážil tvrdiť, že falošní učitelia sú spasení (Gal 1.5, 5:4)?

Bezpečie a istota je v blízkosti Pána, v blízkosti kríža. Je to oblasť obecenstva s Bohom, oblasť slobody, bezpečia, radosti a moci Svätého Ducha. Táto bezpečná oblasť je „oplotená“ ochranným zábradlím, ktoré sú princípy, pravidlá, etické normy Božieho kráľovstva, príkazy, zákazy a úpravy Božieho Slova (dokonca aj Nového Zákona!), ktoré morálne hodnoty Svätým Duchom sú (mali by byť) vštepené, zapísané do srdca znovuzrodeného kresťana. Predsa, Božie kráľovstvo musí mať nejaké hranice, veď medzi ním a kráľovstvom tmy (tohto odpadnutého sveta) je veľký rozdiel! Sloboda, bezpečie a istota spočíva v tom, že neohrozím s milosťou, nelavírujem na hrote zábradlia, ale moja túžba smeruje a nesie ma vždy viac a viac do centra tejto slobody a oblasti nového života s Bohom. Ak niekto tieto ochranné zábradlia nerešpektuje a prekročí, odvráti sa od Pána, vstúpi na nebezpečnú podmíňovanú oblasť.

Je potrebné poznamenať však, že je rozdiel medzi odvrátením a odpadnutím. Ten, kto sa odvrátil, dostal sa na nebezpečné, podmíňované nepriateľské územie a je volaný späť k Pánovi, má možnosť návratu. Ale odvrátenie sa môže viesť k odpadnutiu, k prekročeniu „smrteľnej línie“, odkiaľ už niet návratu. Odvrátenie sa deje postupne, nie naraz. Nastáva postupný odklon od Boha, ochladnutie lásky k Bohu, k obecenstvu, najprv tajne v srdci a potom je prejavené navonok. Príčinou odvrátenia a eventuálneho odpadnutia môže byť zamilovanie si rozkoší tohto sveta (Démás – 2Tim 4:10), neochota odpúšťať (Mt 6:15), falošné učenia (1Jn 2:19) – „Z nás vyšli, ale neboli z nás, lebo keby boli bývali z nás, boli by zostali s nami. Ale aby sa ukázali, že nie sú všetci z nás.“

Odvrátenie môže byť čiastočné, potom úplne. Márotrný syn bol „mŕtvy a stratený“, ale potom, čo činil pokánie a navrátil sa k Otcovi, našiel sa a ožil. Odpadnutie je krokom za odvrátením sa. Je to úmyselné a zámerné odmietnutie a zapretie Ježiša Krista. Žid 6:4-6 – „Lebo je nemožné tých, ktorí už raz boli osvietení a ochutnali nebeského daru a stali sa účastnými Svätého Ducha a ochutnali dobré slovo Božie a rôzne moci budúceho veku, keby odpadli, zase obnoviť ku pokániu, ktorí sebe znova križujú Syna Božieho a vystavujú ho potupne na odiv.“ Všetci kresťania sa potkávajú z času na čas, ale opäť vstávajú a idú ďalej. Odpadlík sa zámerné a svojvoľne odvracia od Pána, vyháňajúc Ho zo svojho života. Odpadnutie je „hriechom k smrti“, za ktorý sa nemá modliť (1Jn 5:16, Žid 10:26-27).

Prajem zo srdca, aby v našich srdciach znela táto viackrát opakovaná veta: „*Ked' je pravdou to, čo Biblia hovorí – a je pravdou!*“ – a postavme sa vo viere na tento nepohnutelný základ Božieho Slova!

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 40. časť – KDE SÚ DUŠE MŔTVÝCH MEDZI SMRŤOU A VZKRIESENÍM?**A. Posmrtný život**

Od pradávna zamestnáva ľudí otázka: „*Čo je po smrti? Kde sú duše mŕtvych?*“

Veľmi populárna je zbierka svedectiev o zážitkoch v stave klinickej smrti (Dr. Moody: Život po živote), avšak pacienti majú svedectvá ešte pred „línou“ skutočnej smrti. Ich svedectvá sú vyfarbené, skreslené, príliš pozitívne a nemôžu byť smerodajné. Paušálne hovoria o tom, že každý prechádza cez nejaký tunel a na konci tunela každého čaká úžasné svetlo v atmosfére lásky. Smrť je úžasná, žiaduca a lákavá skúsenosť, a preto smrti sa netreba báť. Táto predstava dokonca nenápadne navádza aj na samovraždu, pretože po smrti pre každého sa ukončí akékoľvek pozemské utrpenie a každého čaká večný pokoj a jas. Nehovoria o tom, že po skutočnej smrti cesty sa rozdelia.

Jeden muž mal sen. Snívalo sa mu, že zomrel a mohol si vybrať, kde chce ísť, do pekla alebo do neba. On sa najprv chcel pozrieť aké je peklo a nebo. Najprv mu ukázali peklo. Bola tam zábava, ženy, pijatika atď. Potom mu ukázali nebo. Bolo to veľmi pekné, ale sa mu to miesto zdalo byť nudným, tak si vybral peklo. Keď však ho chceli hodiť do ozajstného pekla, do večného ohňa, protestoval: „*Ved' nie toto ste mi ukázali! Tam bola zábava, ženy, pijatika, bolo tam veselo!*“ – Odpovedali mu: „*Ahá, vy ste boli asi v reklamnej agentúre pekla!*“

Ako poučný sen, je to dobrá ilustrácia, ale skutočnosť je iná. Tam nikto si nebude môcť vybrať! Reklamná agentúra pekla je teraz tu, na zemi. Tak isto, možnosť voľby je teraz tu na zemi!

Aké sú tvoje predstavy? Kde môžeme nájsť spoľahlivú odpoveď? U odborníka - v Biblii.

Biblia je na túto tému jediná odborná kniha od samotného Stvoriteľa človeka, Ktorý je Pánom života a smrti, Ktorý jediný je kompetentný na túto otázku dať odpoveď. On nechce, aby človek zostal v nevedomosti v tejto najdôležitejšej otázke života. Biblia, ktorá je jediný spoľahlivý prameň, hovorí, že sú dve cesty: úzka cesta, ktorá vedie do večného života, do Božej slávy a široká cesta, ktorá vedie do večného zatratenia. Neexistuje žiadna tretia cesta, žiadna iná možnosť, žiadny očistec. Ignorovanie a nevera nič nezmení na pravde a skutočnosti.

Izraelský kráľ Šalamún bol najmúdrejším mužom svojej doby. Jeho múdrosť a sláva bola známa široko-daleko, pretože ako mladý muž chodil v Božej bázni a jeho jediná prosba od Boha bola, aby mu Boh dal múdrosť ku kraľovaniu nad Izraelom, aby mohol múdro spravovať Boží ľud. V knihe Kazateľa opisuje, ako on sám hľadal zmysel života v rôznych veciach, v bohatstve, v rozkošiach, v trudnej práci, ako stával domy, sadil vinice, zadovážil si sluhov, množstvo stáda, dobytku, striebra i zlata, neodoprel si ničoho, čo si len jeho oči zažiadali, no predsa jeho život bol prázdny. Po mnohom hľadaní, trápení a sklamaní dôjde k záveru, že „*Všetko je márnosť pod Slnkom a trápenie ducha!*“ V tomto štádiu svojho hľadania, v tejto letargii sa rozmýšľa: „*Ako zomiera múdry, rovnako zomiera aj blázon, ako zomiera bohatý, tak isto zomiera aj chudobný... Dokonca, to čo prichádza na synov človeka, prichádza i na hovädá, jedno a to isté prichádza na nich. Ako zomiera toto, tak zomiera i tamto, ani nemá človek nič viac ako hovädo, lebo je všetko márnosť. Všetko ide po smrti na to isté miesto. Kto to vie, či duch synov človeka vystupuje hore, alebo či duch hoviad zostupuje dolu do zeme?*“ (Kaz 2:16, 3:19-22).

KTO TO VIE? – Kládie veľkú otázku.

Múdrosť sa začína pri tejto otázke. Múdry je ten, ktorý si kládie otázky a hľadá odpovede na tieto otázky: „*Čo je zmysel môjho života? Prečo žijem? Odkiaľ som? Kam pôjdem? Čo je pravda o Bohu? Čo je po smrti?*“

O smrti nechceme počuť. Táto téma je TABU! O smrti sa nesmie, nesluší hovoriť ani pri smrteľnej posteli chorého človeka. Smrť je však krutá realita, na ktorú je potrebné sa pripraviť!

Niet človeka, ktorý v živote aspoň raz nepomyslel na otázku: Čo je po smrti? Hoci názorov je veľa, každý nemôže mať pravdu! Správna odpoveď je len jedna. Pravda zostáva pravdou, či človek tomu verí alebo nie. Ľudské názory alebo nevera nič nezmení na pravde.

Na túto tému sú rôzne názory:

„Odtiaľ sa ešte sa nikto nevrátil!“

„Mojou nádejou je hrob, 2 m pod zemou!“

„Smrť je zánik existencie! Smrťou všetko skončí!“

„Ja som dobrý/-á, chodím do kostola. Z očistca ma vymodlia!“

„Spánok duše!“

„Duše mŕtvych sú tu medzi nami.“

„Reinkarnácia!“

„Každý bude spasený! V tom jase, nirváne sa všetci stretneme!“

„Nech je každému podľa jeho viery, náboženstva či názoru!“

B. Predstava posmrtného života v Starom Zákone

Čo je teda pravda? Čo je po smrti? KTO TO VIE?

Je Nieкто, kto to vie! Stvoriteľ človeka to vie a odpoveď zjavil vo svojom Slove, v Biblii.

V Starom Zákone predstava posmrtného života nie je celkom vyjasnená. Môžeme v tom pozorovať určitý vývoj, hľadanie nejakého záveru. Bohu sa páčilo, že nezjavil toto tajomstvo len skrze Pána Ježiša Krista.

Podľa židovského chápania Seol znamená hrob. „Jakob zomrel a bol pripojený k svojmu ľudu.“ (1M 49:33).

Smrť je chápaná ako spánok, navrátenie sa do prachu: „...mŕtvi zostupujú na miesto mlčania.“ (Žalm 115:17).

„Lebo to, čo prichádza na synov človeka, prichádza i na hovädá; jedno a to isté prichádza na nich. Ako zomiera toto, tak zomiera i tamto, a všetko to má jedného a toho istého ducha, ani nemá človek nič viacej ako hovädo, lebo je všetko márnosť. Všetko ide na jedno a na to isté miesto; všetko povstalo z prachu a všetko sa navráti do prachu. **Kto vie**, či duch synov človeka vystupuje hore, alebo či duch hoviad zostupuje dolu do zeme?“ (Kaz 3:19-21).

„Lebo živí vedia, že zomrú; ale **mŕtvi nevedia ničoho** ani nemajú viacej nijakej odplaty, lebo sa zabudla ich pamiatka. Aj ich láska aj ich nenávisť aj ich revnivosť už dávno zahynula, a nemajú viacej nijakého podielu na veky v ničom tom, čo sa deje pod slnkom. **Id', teda, jedz svoj chlieb v radosť a pi svoje víno veselým srdcom**, lebo už dávno si Boh obľúbil tvoje skutky. Tvoje rúcho nech je každého času biele, a oleja na tvojej hlave nech nie je nedostatok. Užívaj život so svojou ženou, ktorú miluješ, po všetky dni života svojej márnosti, ktoré ti dal Boh pod slnkom, po všetky dni svojej márnosti, lebo to je tvoj podiel v živote a v tvojej práci, ktorou sa trdiš pod slnkom. Všetko, čo nájde tvoja ruka robiť v tvojej sile, rob; **lebo neni diela ani výmyslu ani vedomosti ani múdrosti v ríši mŕtvych, kam ideš.**“ (Kaz 9:5-10).

„Lebo hrob ťa nebude oslavovať, smrť ťa nebude chváliť; nebudú očakávať na tvoju pravdu tí, ktorí zostupujú do jamy.“ (Iz 38:18).

„...**v smrti nie je rozpomienka na Teba, a kto Ťa bude oslavovať v hrobe?**“ (Žalm 6:6).

Je to Božie Slovo! – a adventisti aj svedkovia Jehovovi argumentujú týmto starozákonným pohľadom, ale Božie Slovo tu nekončí. **Hľadatelia pravdy – Šalamún, Jób – skúmajú ďalej a nájdu odpoveď.** Už v Starom Zákone je aj nádej, že smrťou všetko nekončí, zároveň je tu aj výzva k Božej bázni a zodpovednosti.

Jóbove hľadanie a záver:

„Človek, splodený zo ženy, je krátkeho veku a sýty nepokoja. Vyjde ako kvet z puku a uvädne; uteká ako tieň a nezastane... – ...Lebo strom má nádej: ak ho vytnú, zase vyrastie, a jeho výhonok nevyhynie... – Ale muž zomrie, premožený mdlobou; a keď vypustí človek dušu, kdeže je?! Ak zomrie muž, či ešte kedy ožije? Vtedy po všetky dni svojho vojenia budem sa nádejať, dokiaľ len nepríde moja zmena.“ (Jób 14:1,2,7,10,14).

„Lebo rokov malý počet ide ku koncu, a pôjdem cestou, ktorou sa nikdy nevrátim. Môj duch je rozrušený; moje dni hasnú; **zbývajú mi hroby.**“ (Jób 16:22-17:1).

„Kde je teda moje očakávanie? A čo do môjho očakávania, kto kedy ho uvidí? **Všetko to zostúpi k závorám hrobu, akže všetko spolu spočíva na prachu.**“ (Jób 17:15-16).

„**Ale ja viem, že môj vykupiteľ žije** a posledný sa postaví nad prachom. A keď raz toto všetko rozborí moju kožu, potom zo svojho tela **uvidím Boha**, ktorého ja uvidím sebe, a moje oči budú vidieť a nie cudzí.“ (Jób 19:25-27).

Šalamúnov záver: Je dobré, že kniha Kazateľa nekončí pri 3. kapitole, ale hľadajúci múdry Šalamún v 11, a 12.-ej kapitole dôjde k pravému poznaniu: **Nie je jedno, človeče, ako žiješ, lebo Boh každý skutok privedie na súd.** „Preto raduj sa vo svojej mladosti, ale pamätaj na svojho Stvoriteľa, kým neprídu roky, o ktorých povieš: Nemám v nich záľubu! ...a tak sa navráti prach do zeme, ako bol, a duch sa navráti k Bohu, ktorý ho dal... Suma všetkého toho, čo si počul: Boj sa Boha a ostríhaj jeho prikázania, lebo to je povinnosťou každého človeka, pretože Boh privedie každý skutok na súd i každú vec skrytú, už či je dobrá či zlá.“ (Kaz 11:9-10, 12:7,13-14).

Šalamún mal pravdu: Všetko je márnosť. Len jedna vec je dôležitá: Boj sa Boha, hľadaj Jeho tvár a zachovaj Jeho prikázania, lebo nie je to jedno. Boh všetko, čo koná, koná v záujme toho, aby sa človek prebudil zo spánku hriecha, aby ľudia začali hľadať Boha a boli spasení. On nie je vzdialený od nás. Šalamún to všetko ešte nevedel, lebo tieto tajomstvá boli zjavené len skrz Pána Ježiša Krista.

Zasľúbenie vykúpenia z moci pekla a smrti: „Z ruky pekla ich vyplatím; vykúpim ich zo smrti. Ale nie! Kde sú, ó, smrť, tvoje mory? Kde, peklo, tvoja nákaza?“ (Hoz 13:14).

Starý Zákon hovorí o smrti aj ako o treste. Ale Boh nemá záľubu v smrti hriešneho, preto vyzýva k pokániu a chce, aby človek nezomrel v hriešnom stave, lebo to nie je jedno!

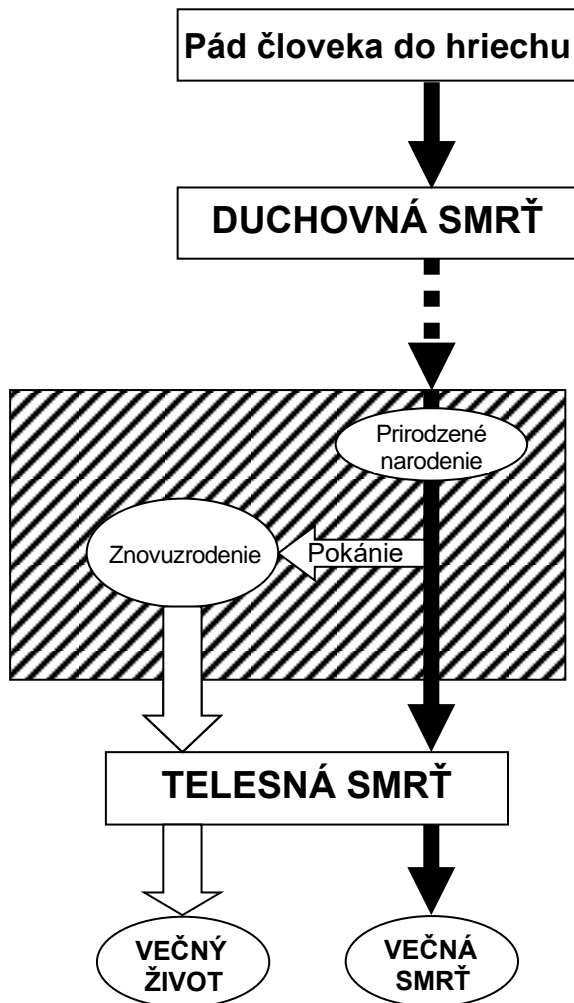
„Lebo nemám záľuby v smrti zomierajúceho, hovorí Pán Hospodin. Obráťte sa teda a žite!“ (Ez 18:32). „Ako že ja žijem, hovorí Pán Hospodin, že nemám záľuby v smrti bezbožníka, ale v tom, aby sa odvrátil bezbožník od svojej cesty a žil. Odvráťte, odvráťte sa od svojich zlých ciest! Lebo prečo máte zomrieť, dome Izraelov?!“ (Ez 33:11).

Naopak, „drahá je v očiach Hospodinových smrť jeho svätých“ (Žalm 116:15).

C. Stanovisko Nového Zákona

Z učenia Pána Ježiša sa zdá, že Jeho smrťou a vzkriesením v štruktúre podsvetia nastali zmeny, alebo sme dostali väčšie svetlo, jasnejšie zjavenie: Boháč v pekle – Lazár v lone Abraháma (Lk 16:19-31), lotor pri ukrižovaní - PJ: „...dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23:43). Apoštol Pavol túžil odísť k Pánovi a nie do hrobu „vyspať sa“. (2Kor 5:1-2, 6-9, Fil 1:21-24). V 2Tim 4:6 Pavol sa teší, že „čas môjho odchodu sa už dostanovil.“

Stanovisko Nového Zákona ohľadom posmrtného života je jasné: existuje nebo (večný život) a peklo (večné utrpenie - zatratenie). **Je to stav vedomý.** Je to aj miesto (zatiaľ neznáme), miesto nie na zemi. **Miesto oddelené pre spasených a pre zatratených.** Nie je to spánok duše. Nie je to prechodný stav, očistec. Je to stav definitívny, ale pred všetkými uverejnený bude až pri prvom, resp. pri druhom vzkriesení, pri poslednom súde.

Písmo učí, že následky pádu prvého človeka – skazená hriešna prirodzenosť (dedičný hriech), fyzická a duchovná smrť – ako nejaké zlorečnenstvo sa rozšírili bez výnimky na celé ľudstvo (Rim 3:10,23, 5:12, 6:23). Dôsledkom tohto stavu je Boží súd a nesmierne večné osobné utrpenie, večná smrť, zatratenie, peklo. Každý človek sa narodí na tento svet pod týmto zlorečnenstvom. Boh však skrze obeť Pána Ježiša Krista dal človeku šancu, aby z následkov pádu prvého človeka bol vyslobodený, aby sa stal Božím dieťaťom a mal večný život v Božej sláve. Túto obeť lásky a šancu záchranu musí vo viere prijať každý osobne. Niet inej cesty k Bohu a do večného života. Nevera, ignorovanie, pohrdanie a odmietnutie znamená zostať v stave zlorečnenstva a duchovnej smrti, ktorej definitívnym následkom je večná smrť. Veríme, že duša človeka hneď po smrti tela vo vedomom stave sa dostane na miesto určené pre spasených alebo pre zatratených (Lk 16:19-31). Na tomto mieste zostane až do času prvého vzkriesenia k Večeri Baránkovej (vytrženia Cirkvi) alebo do času druhého vzkriesenia k poslednému súdu a večnému odsúdeniu. Biblia nepozná očistec.

1. Peklo

Peklo je vedomý stav ale aj miesto, zatratenie, absencia Božej prítomnosti, slávy, lásky, milosti, svetla a pokoja. Večné odlúčenie od Boha ako od zdroja života, keď sa už na tom nič nedá zmeniť, nič sa nedá napraviť, stále a večné sebaobviňovanie, výčitky svedomia z katastrofálneho premárnenia šance tráviť večnosť v nebi a vedomie večného oklamania sa („*nechal som sa oklamať!*“). Prítomnosť ohavnosti, satana, démonov, nepredstaviteľné zúfalstvo ako vo vyhnanstve, vo večnej odlúčenosti od Boha. Peklo neznamená zánik existencie ako hlásajú tzv. Svedkovia Jehovovi, ale je to nekonečné, neustále utrpenie, večné odsúdenie. Nedá sa opísať tento hrozný stav, je to večné zlorečnenstvo, úplný opak neba.

Pán Ježiš často krát porovnáva s ohňom gehenny:

- Zahynutie (Mt 7:13 - široká cesta vedie do zahynutia).
- Plač a škrípanie zubami, vonkajšia tma (Mt 8:12, 22:13, 24:51, 25:30).
- Mrákota tmy na večnosť (2Pt 2:17, Jd 13).
- Ohnivé pece, plač, škrípanie (Mt 13:42, 50).
- Večný oheň (Mt 25:41).
- Neuhasiteľný oheň, peklo, kde ich červ nezomiera a oheň nehasne (Mk 9:43-48, Lk 16:23-24, Jd 7, už v SZ! - Iz 66:24).
- Večné trápenie (Mt 25:46).
- Vzkriesenie k súdu (Jn 5:29), k hanbe a večnej potupe (Už v SZ! - Dan 12:2).
- Večný súd, odsúdenie (Mk 3:29, 16:16, Jn 3:18).

Iné biblické miesta:

- Zj 14:9-11 – Tí, ktorí sa klaňajú šelme, budú sa mučiť na veky.
 Zj 19:20 – Šelma a falošný prorok budú hodení do ohnivého jazera.
 Zj 20:10 – Diabol, šelma a falošný prorok mučení v ohnivom jazere na veky vekov.
 Zj 20:14-15 – Všetci, ktorí nie sú zapísaní do knihy života, budú uvrhnutí do ohnivého jazera.
 Zj 21:8 – Bojazliví, neverní, ohavní, vrahovia, smilníci, čarodejníci, modlári, klamári budú mať diel v ohnivom jazere.
 Zj 20:14 – Aj smrť a peklo budú uvrhnuté do toho ohnivého jazera. To je druhá smrť. Koniec pekla v ohnivom jazere v druhej smrti však neznamená koniec mučenia tých, ktorí budú v ohnivom jazere.

5 sekúnd po smrti každý uzná, že Biblia o posmrtnom živote hovorí pravdu!

2. Nebo

- zemská atmosféra (obloha),
- stvorené (hviezdnaté) nebo, vesmír,
- večné, naveky existujúce sféry neba, miesto prebývania Boha, anjelov a božích svätých. Nedá sa opísať slávu a blahoslavenstvo neba, naveky byť v prítomnosti Pána Ježiša. Nebo bez Pána Ježiša by nebolo nebom (Jn 14:1-3, 1Kor 2:9, 2Kor 5:1-2, Fil 1:21-23).

3. Vzkriesenie

Každý bude vzkriesený v tele. Vzkriesenie bude!

Vzkriesené telo bude mať odlišnú podstatu: - od pôvodného,
 - telá spasených od tiel zatratených.

- Vzkriesenie – v Starom Zákone,
 – v Novom Zákone,
 – svätých pri ukrižovaní Pána Ježiša,
 – Pána Ježiša Krista,
 – duchovné vzkriesenie,
 – znovuzrodenie,
 – prvé vzkriesenie,
 – druhé vzkriesenie.

D. Názory niektorých náboženstiev, denominácií a kultov

Na posmrtnú existenciu náboženstvá majú rôzne názory. Väčšina náboženstiev učí, že priazeň božstva či bohov človek potrebuje získať obeťami, záslužnými skutkami, pútnickými cestami, sebatryznením. Niektoré náboženstvá hlásia, že do raja sa dostanú len ich príslušníci.

1. **Predstava posmrtného života v gréckej mytológii:** hádes, ríša smrti, podsvetie. Sú rôzne mytologické legendy a bájky.
2. **Rímskokatolícke učenie:** Podľa učenia RKC ešte aj v stave smrti je možnosť zmeny, nápravy pre zásluhy príbuzných (neustále platenie zádušných omší) a z akéhosi „rezervného fondu“ dobrých skutkov cirkvi v „neexistujúcom“ očistci. Učenie tradície podľa katolíckeho chápania je rovnocenné s učením Biblie. Učenie o očistci pochádza od Platóna, Origenes ho vniesol do učenia cirkvi. Podľa tohto učenia kresťania aj neveriaci prejdú cez očistec. Aj neveriaci sa očistia a budú spasení. Toto učenie zmiernuje pravdu o súde a o večnom utrpení v ohnivom jazere. Do očistca pôjdu nepokrstené deti, duše tých, ktorí nespáchali smrteľný hriech, ale nie sú celkom očistení. Tu majú pykať. Príbuzní modlitbami, darmi, omšami môžu ukrátiť ich utrpenie v očistci. Toto učenie sa pokúšajú podoprieť biblickými citátmi ako každé falošné učenie (Mt 5:26, 12:31-32, 18:34, 1Kor 3:10-15, Kol 1:24, 2Tim 1:18, apokryf 2Mach 12:45), avšak tieto citáty v kontexte majú úplne iný význam a nepodporujú teóriu o existencii očistca. Je to učenie o samovykúpení človeka, ktoré je cudzie duchu evanjelia. Ak by toto bolo pravdou, načo potom zomrel Pán Ježiš Kristus? **Dogma neomylnosti je najväčší a najtragickejší omyl**, ktorý legalizuje aj tieto najväčšie bludy.

Výňatok z Katechizmu RKC čl. 1030-32, 1472*) – „*Tí, čo zomierajú v Božej milosti a v priateľstve s Bohom, ale nie sú dokonale očistení, hoci sú si istí svojou večnou spásou, podstupujú po svojej smrti očisťovanie, aby dosiahli svätosť potrebnú na to, aby vošli do nebeskej radosti. Toto konečné očisťovanie vyvolených, ktoré je úplne odlišné od trestu zatratených, nazýva Cirkev očistcom. Učenie viery o očistci formulovala Cirkev najmä na Florentskom a Tridentskom koncile. Tradícia Cirkvi, odvolávajúc sa na niektoré texty Svätého písma, hovorí o očistnom ohni: „Trebá veriť, že pred [posledným] súdom je za niektoré ľahké viny očistný oheň, pretože [ten, ktorý je] Pravda hovorí, že ak sa niekto rúhal proti Svätému Duchu, neodpustí sa mu ani v tomto veku, ani v budúcom (Mt 12:31). Z tohto výroku sa dá pochopiť že niektoré viny môžu byť odpustené v tomto veku, kým niektoré v budúcom.“ Toto učenie sa opiera aj o prax modliť sa za zosnulých, o ktorej hovorí už Sväté písmo: „Preto [Júda Machabejský] nariadil... zmiernu obeť za mŕtvych, aby boli zbavení hriechu“ (2Mach 12:46). Cirkev už od prvotných čias uctievala pamiatku zosnulých a obetovala za nich prosby (suffragia), najmä eucharistickú obeť, aby boli očistení a mohli dosiahnuť oblažujúce videnie Boha. Cirkev odporúča za zosnulých aj almužny, odpustky a kajúcne skutky. „Pomáhajme im teda a slávme ich pamiatku. Veď ak Jóbových synov očisťovala otcova obeť, prečo pochybuješ, že naše obety za tých, čo zomreli, im prinesú nejakú útechu?... Nezdráhajme sa pomáhať tým, čo zomreli, a obetovať za nich modlitby.“ Aby sme toto učenie a prax Cirkvi pochopili, treba mať na zreteli, že hriech má dvojaký následok. Ťažký hriech nás pozbavuje spoločenstva s Bohom, a preto nás robí neschopnými večného života, ktorého pozbavenie sa volá „večný trest“ za hriech. Na druhej strane každý hriech, aj všedný, má za následok nezdravé pripútanie k stvoreniam, ktoré potrebuje očistenie či už tu na zemi, alebo po smrti, v stave nazývanom očistec. Toto očistenie oslobodzuje od takzvaného „časného trestu“ za hriech. Obidva tieto tresty sa nemajú chápať ako určitý druh pomsty, ktorou Boh postihuje zvonku, ale skôr ako tresty vyplývajúce zo samej povahy hriechu. Obrátenie, ktoré pochádza z vrúcnej lásky, môže dôjsť až k úplnému očisteniu hriešnika, takže už nezostane nijaký trest.“ – *) **V texte sú ďalšie reťazové odkazy.***

3. Islam neuznáva trojité delenie človeka: telo, duša, duch. Na konci sveta budú mŕtvi vzkriesení. Po súde sa mohamedáni dostanú do raja, neveriaci pohanovia (kresťania) sa dostanú do pekla. Hriešni mohamedáni sa po krátkom pobyte v pekle dostanú do raja. Medzi rajom a peklom je krajina al-Arafa, kde námesačníci, epileptici a deti žijú svoj jednotvárný, bezradostný, bezbolestný život.

4. Hinduizmus, budhizmus, hnutie New Age učí reinkarnáciu. Toto učenie je dnes veľmi rozšírené aj v západnom svete, preto si zaslúži podrobnejší rozbor.

Reinkarnácia (prevteľovanie – jej doslovná definícia: „*byť znovu narodený do mäsa iného tela*“) je teória, alebo viera, hlásajúca, že duša živých bytostí (vo väčšine iba ľudská duša) prežíva smrť, aby po smrti bola znovu narodená v tele. Táto myšlienka pochádza z hinduizmu. Podľa hinduizmu duša človeka po smrti opúšťa telo a vstupuje do iného tela. Tento proces sa neustále cyklicky opakuje. Takto jedinec prežíva na zemi viaceré životy, jeho duša vždy dostane novú šancu sa zdokonaľiť, až kým dostatočne nebude pykať za svoje hriechy v predošlom tele, kým nedosiahne dokonalosť a tak si raz nezaslúži vstup do nirvány. Podľa orientálneho ponímania svetom vládne karma (osud). O tom, do akej formy sa človek prevteľí v ďalšom živote, rozhodnú jeho dobré skutky a stupeň snaženia sa v tomto živote. To nové telo môže byť za trest podradnejšie, alebo za odmenu vznešenejšie než predošlé. Ak má človek dostatok dobrých skutkov (dobrú karmu), prevteľí sa do lepšieho spôsobu existencie (napr. zo žobráka do príslušníka kasty). Človek so zlou karmou je potrestaný reinkarnáciou do nižšej formy alebo kvality života (napr. do zvierat'a alebo sa narodí ako postihnutý). V tomto živote trpí za svoje zlé skutky z predchádzajúceho života.

Biblia a reinkarnácia

Biblický pohľad na človeka úplne vylučuje reinkarnáciu. Človek je zložito usporiadaná bytosť. Jedine Biblia podáva komplexný a presný popis ľudskej bytosti, ktorý je veľmi zaujímavý. Človek sa skladá nielen z tela /soma/ a duše /psyché/, ale má aj ducha /pneuma/ (1Tes 5:23, Žid 4:12). Je známa formulácia, že človek je duch, má dušu a býva v tele. Toto je revolučný objav. Zvieratá majú dušu a telo, rastliny len telo. Už tento samotný biblický fakt vylučuje reinkarnáciu. Ľudský duch sa do zvierat'a „nezmestí“, do trávy už vôbec nie.

Ľudský život je jedinečný a neopakovateľný originál, ktorý začína počatím. Každý človek má len jeden život. Po fyzickej smrti sa každý postaví pred Boha a jeho život bude prehodnotený podľa biblických noriem, nie podľa momentálnych ľudských názorov. Biblia hovorí: „...**je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom bude súd...**“ (Žid 9:27). „**Boh privedie každý skutok na súd i každú vec skrytú, už či je dobrá, či zlá.**“ (Kaz 12:14). „**Boh bude súdiť i spravodlivého i bezbožného, lebo každá vec má svoj čas, a tam sa príde na každý skutok.**“ (Kaz 3:17). „**Lebo my všetci sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby si jeden každý odniesol to, čo načo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé.**“ (2 Kor 5:10). Biblický pohľad na telo je v rozpore s myšlienkami hinduizmu. Telo nie je väzením pre dušu, nie je nepriateľ, ktorého sa treba zbaviť. Telo je nástroj, ktorý chce Boh používať, a preto ho treba posvätiť a podriať Jemu. Telo má byť chrámom Svätého Ducha. Boží plán s ľudským telom po smrti je fascinujúci. Naše telo je pripravované na vzkriesenie. Biblia učí potrebu znovuzrodenia ducha človeka z Božieho Ducha, aby človek mohol vojsť do Božieho kráľovstva (Jn 3:3-7).

Skutočné pozadie reinkarnácie

Teória reinkarnácie – okrem názoru Biblie – má aj iné háčiky. Ten, kto sa rozmýšľa, prostou ľudskou logikou musí prísť na to, že toto učenie je blud a musí uznať, že Biblia má pravdu.

Po prvé, podstatou teórie prevetľovania je hinduizmus, ktorý pochádza z Indie. **Chod' do Indie a uvidíš ovocie tohto bludného náboženstva!** Táto krajina je známa svojou chudobou, vysokou chorobnosťou, prírodnými katastrofami a nespravodlivým sociálnym systémom. V Indii je najvyšší počet slepých ľudí na svete. Zdravotnícka starostlivosť je veľmi nízka. Je to podmienené hlavne presvedčením, že chorému človeku netreba pomáhať, lebo trpí pre svoju zlú karmu. V hinduizme duša hociktorej živej bytosti (vrátane ľudí, zvierat a rastlín) sa vraj prevetľuje. Ako môže odčiniť zlú karmu rastlina alebo zviera, ak vinu má na svedomí len rozumná bytosť so slobodnou vôľou? Zvieratá sú uctievané ako sväté. Hinduisti uctievali aj muchy, komáre, dážďovku, potkany, opice a iné zvieratá, pretože sú možno, prevtelení princovia. Kravy sú tiež sväté zvieratá, od ktorých ani mlieko neprijímajú. Radšej hladujú. To je ich karma. Možno, v druhom živote sa narodí ako princovia, ktorým nič nebude zakázané. Jogíni nejedia mäso preto, lebo veria, že do zvierat sú reinkarnované ľudské duše a zabitím zvieratá zhoršujú svoju vlastnú karmu. (napr. v krave môže žiť stará mama alebo svokra, aj jogíni chcú mať s ňou „svätý pokoj“ ☺.)

Za druhé, teóriu reinkarnácie môžeme považovať za niečo úsmevné alebo niekto môže považovať ju za pravdivú, kým možno osobne sa nestretne s realitou, ktorá by človeka prinútila zamyslieť sa nad absurditou tohto hrozného bludu. Ako by vysvetlil človek, vyznávajúci reinkarnáciu, keby sa mu narodilo postihnuté dieťa? To dieťa sa narodilo zlou karmou preto, lebo v predošlom živote mohol byť nejaký masový vrah? Je niečo strašné a hrozné pripustiť si len myšlienku, že moje postihnuté dieťa by mohol byť reinkarnovaným „Hitlerom“! Také niečo – v hypnotickom stave !? – nikto nevyznáva. Skôr vyznávajú, že v predošlom živote boli nejakými slávnymi hrdinami (Kleopatra, Alexander Veľký...). Ja by som to celé nazval, že je to „démonická schizofrénia“!

Za tretie, keby reinkarnácia bola pravda, to by znamenalo, že počet obyvateľov zeme by mal byť stály, rovnaký ako na počiatku, nemal by byť žiadny rast, žiadne množenie, len premena z jednej formy bytia do druhej. Pretože tí, ktorí zomierajú, len sa premienia do tela nového bábätka. To teda vylučuje akékoľvek množenie. Dokonca malo by znamenať pokles populácie počtom tých, ktorí už sa vraj, dostali do nirvány. **Skutočnosť je však iná!** Pred 2000-mi rokmi na zemi žilo 300 miliónov ľudí, pred 500 rokmi 450 miliónov a dnes 7 miliárd. Populácia zeme 1 miliardu dosiahla až v roku 1804. Teda v skutočnosti nie je žiadna premena v rámci konštantného súčtu, ale exponenciálny, mnohonásobný rast. Moderní zástancovia reinkarnácie rast populácie vysvetľujú tým, že vo vesmíre vraj je jeden „sklad duší“, z ktorého vo svojom čase duše vteliť do ľudského tela. Budha však ešte nič nevedel ani o vesmíre. **Každý človek má len jeden život, smrť a potom súd!**

Dnes môžeme vidieť dva duchovné smery v otázke prevteľovania: orientálny (východný) a západný. Západný pohľad je pomerne zmaterializovaný, voľnejší. V reinkarnáciu veria aj obézni Američania či pohodlní Európania, ktorí sa odmietajú vzdať chutného jedla a stáť hodinu na hlave. Je to typické západné chápanie, ktoré odmieta akékoľvek sebazaprenie a trápenie duše. Orientálny smer je však pôvodný a veľmi prísny.

Reinkarnáciu spolu s kresťanskými myšlienkami majstrovsky spojilo hnutie New Age. Je zarážajúce, že na Slovensku až 30% „kresťanov“ verí v reinkarnáciu! Myšlienky o večnom súde sú v dnešnej konzumnej spoločnosti nepríjemné a nepopulárne. Ľudia radšej veria v reinkarnáciu, len aby nemuseli zmeniť svoj životný štýl. Chcú si nezáväzne aj naďalej užívať. Konceptia reinkarnácie vynecháva osobu Boha a spasenie z milosti. Brahma je neosobná forma energie a spasenie je zaslúžené vlastným snažením sa, skutkami, sebazdokonaľovaním a sebaočisťovaním. Človek však má len jeden život, jednu šancu a jeho duša je veľmi vzácna. *„Lebo čože to osoží človeku, keby získal hoci aj celý svet a svoju dušu by stratil? Alebo aké výkupné dá človek za svoju dušu?“* (Mt 16:26). Karma je nemilosrdná, ale Boh je dobrý, odpúšťajúci, dlho zhovievajúci, plný milosti a pravdy. On dáva spasenie zadarmo. Boh nechce ľudí odsúdiť, ale dal záchranu vo svojom Synovi, v Ježišovi Kristovi. Každý, kto v Neho verí a činí vôľu Božiu, bude zachránený. Pre vyznávačov reinkarnácie však je to príliš jednoduchá a lacná cesta ku spásu. Spasenie, milosť zadarmo? Ja osobne som sa rozprával s mladým človekom, ktorý mal nevyliciteľnú chorobu. Jeho nádejou bola reinkarnácia. Jednoduchú cestu spasenia skrz vieru v Ježiša Krista, odpustenie hriechov zadarmo nechcel prijímať. Hrdo vyznával, že po smrti chce pykať za svoje hriechy, nechce prijať takú lacnú milosť, akú kresťania ponúkajú. Za jeho hrdosťou však sa skrývala jeho pýcha, ktorá mu bránila činiť pokánie, zmeniť zmýšľanie, rozísť sa s hriechom a prijať ponúknutú milosť, ktorá je síce zadarmo, avšak nie je lacná, lebo Boží Syn za ňu zaplatil vysokú cenu!

Joga – cesta zo začarovaného kruhu

Reinkarnáciu nie je možné odrezať od karmy, vegetariánstva a jogy. Bludný kruh neustálych prevteľovaní je veľkou záťažou. Jediným východiskom z neho je joga. Preto sa jej hinduista horlivo venuje. Priemerný Európan nevidí jogu ako reklamu hinduizmu, ale ako spôsob relaxácie a prostriedok získania vnútornej harmónie. Je len otázkou času, kedy sa k cvičeniu jogy pridruží vegetariánstvo, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou hinduizmu. Vegetariánstvo, ktoré je prezentované v západnom svete ako zdravá výživa, je jedným z nosných pilierov reinkarnácie. Joga je cesta spoznávania, zdokonaľovania, očisťovania a spasenia seba samého. Konečným cieľom je dosiahnuť stav slobody a blaženosti (samadhi), vytrhnúť sa z kruhu reinkarnácie a splynúť s celosvetovým vesmírnym duchom (Brahma). Cieľom dychových cvičení (hathajoga) je prijať kozmickú energiu (prána) a pripraviť sa k meditácii. Nejedná sa teda len o zdravé fyzické cvičenie, ale aj o pasivitu tela a mysle, ba o vzývanie mantry, ktoré sú mená cudzích božstiev, démonov. čo je nebezpečné.

- 5. Adventisti** so svedkami Jehovovými majú spoločné tri mylné, ba falošné, nebiblické názory na eschatologické udalosti: 1) už spomínaný mylný názor na Milénium, 2) neúspešnú sériu výpočtov a predpovedí druhého príchodu Ježiša na zem a 3) teóriu, že v smrti duša človeka spí. Podľa učenia adventistov pri príchode Pána Ježiša, pri prvom vzkriesení spravodliví budú vzkriesení, budú premenení a vychvátení do neba, a všetci bezbožníci budú zničení slávou Kristovho príchodu. Argumentujú s veršom 2Tes 2:7-8 – *„Lebo tajomstvo bezzákonnosti už pôsobí, len až by ten, kto teraz zdržuje, bol odstránený zo stredy. A potom bude zjavený ten bezzákonný bezbožník, ktorého Pán Ježiš zabije duchom svojich úst a skazí zjavením svojho príchodu.“* Podľa tohto výkladu bezbožníci sú tí, ktorí zdržujú zjavenie bezzákonnosti (???), ktorí majú byť odstránení zo stredy?

Alebo pod pojmom „bezbožníci“ rozumejú toho bezzákonného bezbožníka? Veď to bude sám antikrist! Druhý verš, s ktorým chcú dokazovať, že všetci bezbožníci budú zničení, je Zj 19:21 „*A ostatní boli pobití mečom toho, ktorý to sedel na tom koni, mečom, vychádzajúcim z jeho úst*“. Lenže „ostatní“ pobití neznamenajú všetkých bezbožníkov, ale podľa 19. verša sú to kráľovia zeme aj ich vojská, ktorí bojujú s tým, Ktorý sedí na bielom koni, Ktorý je Kráľ kráľov a Pán pánov (16. v.).

Podľa nich Milénium je nebeské vládnutie Krista so svojimi svätými. Spravodliví budú vládnuť s Kristom v nebi. **Nad kým?** Na zemi žiadne Milénium nebude, ale – pretože všetci bezbožní zomreli, spravodliví boli vychvátení do neba – bude tu bývať len satan so svojimi anjelmi. Po zničení bezbožných a odchode spravodlivých do nebies zem ostáva na čas bez obyvateľov. Zem je spustošená, satan je spútaný. Pretože na zemi nie sú žiadni obyvatelia, nemá koho prenasledovať, zvädzať. **Spravodliví počas tisícročia budú súdiť padlých anjelov a bezbožných mŕtvych. Ako?!!! Veď bezbožníci vraj, v hrobe spia a len po tisícročí budú vzkriesení!!! Po tisícročí mŕtvi bezbožní budú vzkriesení,** satan bude rozviazaný. (Podľa Písma poradie je opačné!). **Vo chvíli, keď sú na svete opäť ??? ľudia,** – (ako, keď bezbožní boli zničení pred tisícročím a druhé vzkriesenie ešte nebolo ???) – , satan okamžite pokračuje vo svojom diele zvädzania. **Podľa Písma druhé vzkriesenie** všetkých mŕtvych (Zjav 20:11-15) **bude až po neúspešnej vzbure** a definitívnom odsúdení satana (Zjav 20:7-10)!!! Podľa adventistov potom sväté mesto bude pustené dole na zem. Bezbožníci budú vzkriesení, satan so svojimi anjelmi obkľúči sväté mesto. Od Boha zostúpi oheň, spáli ich a zem očistí. Takto bude celý vesmír zbavený zla. **Celé toto učenie je zmätočné a nezhoduje sa s Písmom!!!**

Zdroj: <http://zmensvojizivot.mypage.cz/> a <http://www.casd.sk/o-nas/comu-verime/>

6. Svedkovia Jehovovi sa odčlenili od adventistov a zobrali so sebou už spomínané tri charakteristické dedičstva. Ostatné bludy pridali sami. Ich eschatológia je mylná, ich učenie je falošné. Mnohokrát predpovedali druhý príchod Ježiša, ale tie predpovede sa nesplnili. Doteraz sa z toho bludu neprebudili. Podľa ich učenia človek nie je pri vedomí po smrti. Argumentujú len s niektorými starozákonnými citátmi, vytrhnutými z kontextu, ľudskou logikou a špekuláciou. Podľa nich Biblia neučí nesmrteľnosť ľudského ducha, to vraj pochádza z Babylonskej mytológie. Jehova koná všetko s určitým cieľom, múdro a cieľavedome. K čomu by bola dobrá nesmrteľnosť bezbožníkov? Vzkriesenie a večný život na zemi spravodlivých (svedkov Jehovových) prináša česť menu Jehova. Ale akú česť prináša nesmrteľnosť bezbožníkov? Do neba sa dostane len 144 000 svedkov. Ostatní svedkovia Jehovovi prežijú Armageddon, alebo budú vzkriesení k večnému životu na zemi. Podľa svedkov Jehovových večné zatratenie, peklo neexistuje. Duša človeka po smrti v hrobe spí, večné potrestanie nebude, hrob je peklo (seol). Potrestanie bezbožných je zánik ich existencie. Bezbožní – bez súdu, zodpovednosti a trestu – vraj, prestanú existovať. To znamená koniec, zánik ich existencie a zodpovednosti. Boh Jehova je láska, nie je taký krutý, žeby na veky mučil ľudí.

Boh je dobrý, On je láska, to je pravda! Ale človek je taký nerozumný a krutý voči sebe, že neprijíma Božie ponúknuté spasenie. Boh skrze obeť Ježiša Krista dal šancu človeku mať večný život v Božej sláve, avšak túto obeť lásky a šancu záchrany musí vo viere prijať každý osobne. Nevera, ignorovanie a odmietnutie znamená zostať v stave zlorečenstva, ktorého definitívnym následkom je večné utrpenie, peklo.

Samozrejme, žiaľ, svedkovia Jehovovi vo svojom učení majú ešte mnoho iných nebiblických prvkov, z ktorých okrem popierania pekla, je najzávažnejšie popieranie božstva Ježiša Krista a personality Svätého Ducha.

ZJAVENIE JÁNA 41. časť – NOVÉ NEBO, NOVÁ ZEM, NOVÝ JERUZALEM

Zjav 21.kap. „A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem boli pomínuli, a mora už nebolo. A ja Ján som videl to sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupujúce od Boha z neba, prihotovené ako nevestu, ozdobenú jej mužovi. A počul som veľký hlas od trónu z neba, ktorý hovoril: Hľa, stan Boží s ľuďmi, a bude bývať s nimi, a oni budú jeho ľuďom, a on, Boh, bude s nimi a bude ich Bohom. A Boh zotrie každú slzu s ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pomínuli. A ten ktorý sedel na tróne, povedal: Hľa, činím všetko nové. A riekol mi: Píš, pretože tieto slová sú verné a pravdivé. A riekol mi: Stalo sa. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec. Ja dám tomu, kto žizni, z prameňa vody života zadarmo. Kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on mi bude synom. Ale bojazlivým a neverným a ohavným a vrahom a smilníkom a čarodejníkom a modlárom a všetkým luhárom bude ich diel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je druhá smrť. A prišiel ku mne jeden zo siedmich anjelov, ktorí to mali tých sedem čiaš, plných sedem posledných rán, a prehovoril so mnou a povedal mi: Pod', ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu. A zaniesol ma v duchu na veľký vrch a vysoký a ukázal mi to veľké mesto, svätý Jeruzalem, zostupujúci od Boha z neba, ktorý má slávu Božiu, a jeho svetlosť bola podobná najdrahšiemu kameňu, ako kameňu jaspisu, kryštálovému. A mesto malo veľký múr a vysoký a malo dvanásť brán a na bránach dvanásť anjelov a napísané mená, ktoré sú mená dvanástich pokolení synov Izraelových; od východu tri brány, od polnoci tri brány, od poludnia tri brány, od západu tri brány. A múr mesta mal dvanásť základov a na nich dvanásť mien dvanástich apoštolov Baránkových. A ten, ktorý hovoril so mnou, mal mieru, zlatú trstinu, aby odmeral mesto i jeho brány i jeho múr. A poloha mesta je štvoruhlastá, ktorého dĺžka je toľká ako šírka. A nameral mesta trstinou dvanásť tisíc štádií. Jeho dĺžka, šírka a výška je rovnaká. A jeho múru nameral sto štyridsaťštyri lakt'ov, mierou človeka, ktorá je tiež mierou anjela. A stavbou jeho múru bol jaspis. A mesto bolo čisté zlato, podobné čistému sklu. A základy múru mesta boli ozdobené všelijakým drahým kameňom. Prvý základ bol jaspis, druhý zafír, tretí chalcedón, štvrtý smaragd, piaty sardonix, šiesty sardius, siedmy chryzolít, ôsmy beryl, deviaty topaz, desiaty chryzopraz, jedenásty hyacint, dvanásty ametyst. A dvanásť brán dvanásť periel. Jedna každá brána bola z jednej perly a ulica mesta čisté zlato, ako priesračné sklo. A chrámu som nevidel v ňom, lebo Pán Boh, všemohúci, je jeho chrámom a Baránok. A mesto nepotrebuje slnka ani mesiaca, aby svietili v ňom, lebo sláva Božia ho osvecuje, a jeho sviecou je Baránok. A národy tých, ktorí budú spasení, budú chodiť v jeho svetle, a kráľovia zeme vnesú do neho svoju slávu a česť. A jeho brány sa nebudú zavierať vodne, lebo ved' noci tam nebude. A vnesú do neho slávu a česť národov. A nevojde do neho nikdy nič obecného, a čo robí ohavnosť alebo lož, iba tí, ktorí sú zapísaní v knihe života Baránka.“

Zjav 22. kap. „A ukázal mi čistú riekku vody života, nádhernú ako kryštál, ktorá vychádza z trónu Boha a Baránka. Prostred jeho ulice, prostred ulice mesta, a z jednej i z druhej strany rieky bolo drevo života, ktoré rodí dvanásť ovocie a vydáva svoje ovocie každý mesiac. A lístie dreva je na službu národom. A nebude viacej ničoho zlorečeného, a trón Boží a Baránkov bude v ňom, a jeho sluhovia mu budú sväto slúžiť a budú vidieť jeho tvár, a jeho meno bude na ich čelách. A noci tam už nebude. A nebudú potrebovať svetla sviece ani svetla slnca, lebo Pán Boh ich bude osvecovať, a budú kraľovať na veky vekov. A riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé. A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal svojho anjela, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí stať skoro. A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová proroctva tejto knihy. A ja, Ján, som to videl a počul. A keď som to počul a videl, padol som, aby som sa klaňal pred nohami anjela, ktorý mi to ukazoval. Ale mi povedal: Hľaď, neurob toho! Lebo som tvoj spolusluha a tvojich bratov prorokov a tých, ktorí ostríhajú slová tejto knihy. Bohu sa klaňaj! A riekol mi: Nezapečať slov proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte; a kto špiní, nech špiní ešte; a spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväťí ešte. A hľa, prídem skoro a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný. Blahoslavení, ktorí (perú svoje rúcha a) činia jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta. A vonku budú psi a čarodejníci a smilníci a vrahovia a modlári a každý, kto má rád a činí lož. Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná. A Duch a nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď! A kto žizni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo. Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohto proroctva, tomu odníme Boh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe. Hovorí ten, ktorý svedčí toto: Áno, prídem skoro! Amen. Áno, príď, Pane Ježišu! Milosť nášho Pána Ježiša Krista so všetkými vami. Amen.“

Prichádzame k záveru knihy Zjavenia Jána. Na začiatku štúdia knihy som povedal, že je to veľmi ťažká kniha. Povedal som, že možno, – ba, je to isté, že všetko nechápem/e, ale možno, Svätý Duch nám veľa vecí postupne osvieti, ozrejmuje, objasňuje. A niekedy musím povedať, že neviem a tak niektoré veci preskočíme. Aj pri závere knihy môžem to isté konštatovať, ale určite sa podarilo trocha svetla priniesť do problematiky a poukázať na vážnosť doby, v ktorej žijeme. Napriek tomu, že ešte stále je v tejto knihe veľa vecí, ktoré sme nepochopili, avšak je veľa vecí, ktoré sme mohli a môžeme pochopiť. Nezačali sme študovať túto knihu s očakávaním, aby sme vedeli, kto bude antikrist, kedy vystúpi na scénu alebo kedy bude vytrženie. Povedal som aj to, že možno ani nestačíme dostať sa na koniec knihy a príde Pán. Dostali sme sa na koniec knihy a Pán neprišiel. Potom aký úžitok sme mali, alebo môžeme mať z knihy Zjavenia? – Pri čítaní tejto knihy naša viera mohla byť posilnená, pretože sme videli, že naplnenie proroctiev môžeme sledovať a vidieť pred našimi očami. Doba pokročila, teraz všetko je bližšie, všetko beží rýchlejšie.

Postupne sme videli, že na svete nič sa nedeje náhodou, ale podľa Božích plánov. **Boh svoje plány zjavil prorokom a naplnenie týchto proroctiev tvoria dejiny ľudstva. My žijeme v tomto dejstve.** Za nami sú dejiny, ktoré sa splnili podľa proroctiev a pred nami sú ešte proroctvá, ktoré sa majú naplniť a plnia sa v našich dňoch. Mojm zármutom – a verím, že aj Božím zármutom je, že väčšina kresťanov si neuvedomuje vážnosť doby, v ktorej žijeme a – možno – ani neverí tomu, že príchod Pána Ježiša pre svoju Cirkev je veľmi blízko.

Povedali sme, že táto kniha je prorocká kniha. A preto k pochopeniu proroctiev potrebujeme zjavenie Svätého Ducha. To znamená, že Boh svoje tajné rady, to, čo mieni urobiť na zemi, zjavuje tým, ktorí sú k Nemu blízko, svojim prorokom. Ľudia vo svete nechápu, sú ako slepo narodení, ktorí nevidia a ženú sa do záhuby. Boh však nechce, aby sme boli v nevedomosti. Proroci, Pán Ježiš Kristus a apoštolovia hovorili o určitých znameniach, a v tejto knihe apoštol Ján zvlášť hovorí o znameniach, ktoré predzvestujú druhý príchod Pána Ježiša.

Táto kniha je zjavenie. Zjavenie, odkrytie, odhalenie Božích tajomstiev. Boh na začiatku, keď stvoril svet, čas a priestor, z večnosti sa zjavil ako trojjediný Boh v časnosti, a na konci vekov, na konci ľudských dejín všetko sa znovu vráti do večnosti, aby bol Boh všetko vo všetkom. Ako ap. Pavol píše 1Kor 15:24 *„...potom na konci, keď Syn oddá kráľovstvo Bohu a Otcovi, keď zruší každé kniežatstvo a každú vrchnosť a moc. Lebo On musí kralovať, dokiaľ mu nepoloží všetkých nepriateľov pod jeho nohy. Ako posledný nepriateľ bude zničená smrť. Lebo, je napísané, všetko podrobil pod jeho nohy. Ale keď povie, že je všetko podrobené, je zrejmé, že okrem toho, ktorý mu to všetko podrobil. A keď mu bude všetko podrobené, vtedy sa i sám Syn podrobí tomu, ktorý mu všetko podrobil, aby bol Boh všetko vo všetkom.“*

Je to ako odkrytý trojžilový kábel. Od večnosti bolo všetko v jedno, potom sa odkryl, ukázal sa v časnosti a na konci ľudských dejín znovu sa zakryje, časnosť sa navráti do večnosti.

Dejiny ľudstva sú ako jeden veľký príbeh. Rozprávky sa začínajú tým, že kde bolo, tam bolo, ... aj veľké príbehy sa začínajú tak, že kde bolo, tam bolo. Žili ľudia šťastne, avšak nastal problém, nejaká zlá čarodejnica, ... potom sa našiel nejaký hrdina, problém sa vyriešil, dobro zvíťazilo a šťastní ľudia žili, až kým nezomreli. Príbehy, filmy a rozprávky sa končia bežne happy endom.

Aj my sme účastníci veľkého príbehu. Aj tento veľký Boží príbeh sa začínal tak, že bolo, kde bolo, tam bolo... (lenže to nie je rozprávka!), v raji ľudia žili šťastne..., až kým neprišiel hriech..., potom hriech sa rozšíril, problémy ľudstva sa rozmnožili, ...Boh poslal Záchrancu, svojho Syna, ktorý porazil Draka, ale... konečné víťazstvo ešte mešká. Nie preto, lebo ešte sa nevie, či zvíťazí Dobro alebo Zlo. **My vieme koniec filmu, že konečné víťazstvo patrí Pánovi Ježišovi a Jeho ľudu, Cirkvi Kristovej.** Aj tento veľký príbeh sa skončí happy endom, avšak nie pre každého.

Tu je ten happy end!

Možno povieš, to všetko je ešte veľmi - veľmi ďaleko! Aspoň 1000 rokov! To je pravda! Ale teraz sa rozhoduje – dokonca každý sám sa rozhoduje – o tom, či bude mať účasť na tomto happy ende, alebo nie.

Zjav 21:1 „*A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem boli pominuli, a mora už nebolo.*“

O zániku tejto zemi hovoria aj vedci, ale aj Pán Ježiš a ap. Peter.

Mt 24:35 „*Nebo a zem pominú, ale moje slová nikdy nepominú.*“

2Pt 3:7-13 „*A terajšie nebesia i zem sú odložené tým istým slovom a opatrujú sa pre oheň v deň súdu a zatratenia bezbožných ľudí. Ale to jedno, milovaní, nech nie je skryté pred vami, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. Neodkladá Pán váhajúc so zasľúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu. Ale príde deň Pánov ako zlodej vnoci, v ktorý pominú nebesia s rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria. Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zasľúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.*“

Zjav 21:2 „*A ja Ján som videl to sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupujúce od Boha z neba, pripravené ako nevestu, ozdobenú jej mužovi.*“

Počas zániku zeme a stvorenia novej zeme, Cirkev, Nevesta Kristova, ktorá spolu kraľovala počas 1000 ročného kráľovstva na zemi, sa „presťahuje“ na novú zem ako zostupujúce mesto, nebeský Jeruzalem. Toto mesto, ktorého staviteľom je Boh, vo viere videl aj Abrahám: „*Vierou Abrahám súc volaný poslušol, keď mu kázal Boh, aby vyšiel zo svojej vlasti a išiel na miesto, ktoré mal dostať za dedičstvo. A vyšiel bez toho, že by bol vedel, kam ide. Vierou pohostínil v zemi zasľúbenia ako v cudzej a býval v stanoch s Izákom a Jakobom, so spoludedičmi toho istého zasľúbenia. Lebo očakával mesto, majúce základy, ktorého remeselníkom a staviteľom je Boh.*“ (Žid 11:8-10).

Ján tu neskôr sa usiluje opísať krásu tohto mesta, ale nenájde dost' slov.

Aj ap. Pavol mal vytrženie do neba a videl veci, ktoré sa nedajú opísať: „*Musím sa chváliť, a nie je mi to užitočné, lebo prídem k videniam a zjaveniam Pánovým. Zním človeka v Kristovi - pred štrnástimi roky, či v tele, neviem, či mimo tela, neviem; Boh vie -, ktorý bol ako taký vytrhnutý až do tretieho neba. A znám takého človeka - či v tele, či mimo tela, neviem; Boh vie -, že bol vytrhnutý do raja a počul nevysloviteľné slová, ktoré nesmie človek hovoriť. Za takého sa budem chváliť, ale sám za seba sa nebudem chváliť, iba svojimi slabosťami. Lebo keby som sa chcel pochváliť, nebudem bezrozumným, lebo ved' poviem pravdu; ale sa zdžžam, aby niekto nemyslel o mne viac, ako čo vidí pri mne alebo čo odo mňa čuje. A aby som sa prevelikosťou zjavení príliš nepovyšoval, daný mi je osteň do tela, anjel satanáš, aby ma pohlavkoval, aby som sa príliš nepovyšoval.*“ (2Kor 12:1-7). Len toľko vie povedať, že čo oko nevidelo, ucho nepočulo, čo nevstúpilo na srdce človeka, čo Boh pripravil pre tých, ktorý ho milujú (1Kor 2:9). Inde Pavol hovorí, že vieme, že keď tento pozemský náš stan bude rozborený, máme prítok u Boha, nie rukou učený (2Kor 5:1).

Pán Ježiš Kristus zasľúbil, že odíde k Otcovi pre svojich verných pripraviť prítok: „*Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa. V dome môjho Otca je mnoho prítokov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.*“ (Jn 14:1-3).

Aj Pavol aj Ján mali ťažkú úlohu opísať tú krásu, ako opísať tieto úžasné nebeské veci, tajomstvá a duchovné pravdy nám, telesným ľuďom.

Mnohí ľudia tieto zjavenia príliš prekrúcajú a dohadujú sa o tom, či tam budú ich miláčikovia, psy a mačky. Boli ľudia, ktorí vraj mali videnie, že v nebi aj záchody sú zo zlata, apod. Nech je nám dosť to, čo ani Pavol ani Ján nevedeli opísať. To čo nám v Biblii bolo zjavené! To čo oko nevidelo, tá úžasná krása, radosť, láska, pokoj bez sĺz a sklamaní, bez hnevu, závidosti a nenávisť, bez bolesti, nemoci a smútku, a hlavne bez hriechu naveky s Baránkom.

Mohli by tam byť zlaté ulice a perlové brány, ale keby tam nebol náš drahý Spasiteľ, nebo by nebolo nebom. Lebo nebo nebom urobí práve prítomnosť Božej slávy a Pána Ježiša.

Zjav 21:3-7 „A počul som veľký hlas od trónu z neba, ktorý hovoril: **Hľa, stan Boží s ľudmi, a bude bývať s nimi, a oni budú jeho ľuďom, a on, Boh, bude s nimi a bude ich Bohom.**

A Boh zotrie každú slzu s ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pomínuli.

A ten ktorý sedel na tróne, povedal: **Hľa, činím všetko nové.** A riekol mi: **Píš, pretože tieto slová sú verné a pravdivé.** A riekol mi: **Stalo sa. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec.**

Ja dám tomu, kto žízni, z prameňa vody života zadarmo. Kto víťazí, zdedí všetko, a budem mu Bohom, a on mi bude synom.

Je tu jedno malé „ALE“. – „Ale bojzlivým a neverným a ohavným a vrahom a smilníkom a čarodejníkom a modlárom a všetkým luhárom bude ich diel v jazere, ktoré horí ohňom a sírou, čo je druhá smrť. (Zjav 21:8).

Mnohí sa pýtajú: „**Aké je nebo, aký bude Nový Jeruzalem?**“ Priznám sa, neviem lepšie opísať, než apoštol Ján, ktorý to všetko videl. Nech stojí tu jeho svedectvo! Nehanbím sa priznať, že ani na základe jeho opisu neviem si predstaviť to, „čo oko nevidelo, ucho nepočulo“.

Zjav 21:9-27 „A prišiel ku mne jeden zo siedmich anjelov, ktorí to mali tých sedem čiaš, plných sedem posledných rán, a prehovoril so mnou a povedal mi: **Pod', ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu.** A zanesol ma v duchu na veľký vrch a vysoký a ukázal mi to veľké mesto, svätý Jeruzalem, zostupujúci od Boha z neba, ktorý má slávu Božiu, a jeho svetlosť bola podobná najdrahšiemu kameňu, ako kameňu jaspisu, kryštálovému. A mesto malo veľký múr a vysoký a malo dvanásť brán a na bránach dvanásť anjelov a napísané mená, ktoré sú mená dvanástich pokolení synov Izraelových; od východu tri brány, od polnoci tri brány, od poludnia tri brány, od západu tri brány. A múr mesta mal dvanásť základov a na nich dvanásť mien dvanástich apoštolov Baránkových. A ten, ktorý hovoril so mnou, mal mieru, zlatú trstinu, aby odmeral mesto i jeho brány i jeho múr. A poloha mesta je štvoruholná, ktorého dĺžka je toľká ako šírka. A nameral mesta trstinou dvanásť tisíc štádií. Jeho dĺžka, šírka a výška je rovnaká. A jeho múru nameral sto štyridsaťštyri lakt'ov, mierou človeka, ktorá je tiež mierou anjela. A stavbou jeho múru bol jaspis. A mesto bolo čisté zlato, podobné čistému sklu. A základy múru mesta boli ozdobené všelijakým drahým kameňom. Prvý základ bol jaspis, druhý zafír, tretí chalcedón, štvrtý smaragd, piaty sardonyx, šiesty sardius, siedmy chryzolít, ôsmy beryl, deviaty topaz, desiaty chryzopraz, jedenásty hyacint, dvanásty ametyst. A dvanásť brán dvanásť periel. Jedna každá brána bola z jednej perly a ulica mesta čisté zlato, ako priezračné sklo.

A chrámu som nevidel v ňom, lebo Pán Boh, všemohúci, je jeho chrámom a Baránok. A mesto nepotrebuje slnka ani mesiaca, aby svietili v ňom, lebo sláva Božia ho osvecuje, a jeho sviecou je Baránok. A národy tých, ktorí budú spasení, budú chodiť v jeho svetle, a kráľovia zeme vnesú do neho svoju slávu a česť. A jeho brány sa nebudú zavierať vodne, lebo ved' noci tam nebude. A vnesú do neho slávu a česť národov.

A nevojde do neho nikdy nič obecného, a čo robí ohavnosť alebo lož, iba tí, ktorí sú zapísaní v knihe života Baránka.“

Teraz sa o to rozhoduje. Každý sa sám za seba rozhoduje! Máš svoje meno zapísané v knihe života?

V 22. kapitole Ján vidí riekú života. To, čo videl prorok Ezechiel vo svojom videní v 47. kap. Vodu, ktorá oživuje.

Zjav 22:1 „A ukázal mi čistú riekú vody života, nádhernú ako kryštál, ktorá vychádza z trónu Boha a Baránka. Prostred jeho ulice, prostred ulice mesta, a z jednej i z druhej strany rieky bolo drevo – strom – života, ktoré rodí dvanásť ovocí a vydáva svoje ovocie každý mesiac. A lístie dreva je na službu národom.

To, čo nebolo prístupné Adamovi po páde do hriechu, bude prístupné pre tých, ktorých mená sú zapísané v knihe života.

„A nebude viac ničoho zlorečeného, a trón Boží a Baránkov bude v ňom, a jeho sluhovia mu budú sväto slúžiť a budú vidieť jeho tvár, a jeho meno bude na ich čelách. A noci tam už nebude. A nebudú potrebovať svetla sviece ani svetla slnca, lebo Pán Boh ich bude osvecovať, a budú kraľovať na veky vekov. A riekol mi: Tieto slová sú verné a pravdivé.“

„A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal svojho anjela, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí stať skoro.“

Ešte niekoľko záverečných upozornení, ktoré nepotrebujú komentár!

„A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová proroctva tejto knihy.“

„A ja, Ján, som to videl a počul.“

„A keď som to počul a videl, **padol som, aby som sa klaňal pred nohami anjela, ktorý mi to ukazoval. Ale mi povedal: Hľad', neurob toho! Lebo som tvoj spolušluha a tvojich bratov prorokov a tých, ktorí ostríhajú slová tejto knihy. Bohu sa klaňaj!**“

MNOHÍ sa klaňajú sochám. Je to modloslužba!

„A riekol mi: Nezapečať slov proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.“

„**Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte; a kto špiní, nech špiní ešte; a spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväťí ešte.**“

„**A hľa, prídem skoro a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok.**“

„Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný.“

„**Blahoslavení, ktorí (perú svoje rúcha a) činia jeho prikázania, aby mali právo k stromu života a aby vošli bránami do mesta.**“

„**A vonku budú psi a čarodejníci a smilníci a vrahovia a modlári a každý, kto má rád a činí lož.**“

„Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám toto svedčil po zboroch. Ja som koreň a rod Dávidov, hviezda, jasná a ranná.“

„**A Duch a nevesta hovoria: Príd'! A ten, kto počuje, nech povie: Príd'! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.**“

„Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že **keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohto proroctva, tomu odníme Boh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe.**“

„Hovorí ten, ktorý svedčí toto: **Áno, prídem skoro! Amen. Áno, príd', Pane Ježišu! Milosť nášho Pána Ježiša Krista so všetkými vami. Amen.**“

o – O – o

ZJAVENIE JÁNA 42. časť – ZÁVER: „AKÍ MUSÍTE BYŤ VY...?“

2Pt 3:11-14, 17-18 – „*Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť. Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.*“ ... „*Vy teda, milovaní, znajúc to vopred chráňte sa, aby ste neboli tiež spolu zavedení bludom tých bezbožných a nevypadli tak z vlastnej pevnosti. Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva i teraz i na deň veku. Amen.*“

o – O – o

Pri študovaní knihy Zjavenia sme mohli vidieť, že doba, v ktorej žijeme, je naozaj vážna doba, ktorá prináša so sebou mnoho nástrah a nebezpečenstiev. Možno, niektorí z nás si dajú otázku: „*Keď je teda toľko nebezpečenstiev v tomto svete, nebolo by lepšie snád' sa vôbec nenarodiť? Kde je teda Boh? Satan je silnejší? Prečo to všetko Boh dopustí?*“ To všetko sa musí stať, aby zlo dozrelo na súd, aby bolo bez pochyb zjavné pred každým: čo je zlo, čo je čo, a kto komu slúžil? „*Aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.*“ (2Tes 2:12). Keby sme sa neboli narodili, nemali by sme šancu na večný život s Bohom v Jeho sláve.

Apoštol Peter dáva otázku tým, ktorí očakávajú a náhlija príchod Božieho dňa: „*Akí máte byť?*“ Nechcem debatovať o tom, čo tu Peter myslí pod „*príchodom Božieho dňa*“: Môžeme ten deň nazvať parúziou, dňom druhého príchodu Pána na zem, či dňom Božieho súdu, alebo dňom, keď „*nebesia horiac rozplynú sa...*“. Myslím si, že to, čo my očakávame, je deň vytrženia Cirkvi Kristovej. Áno, aj máme žiť v tomto očakávaní, ale poviem úprimne – môžem aj vo Vašom mene? – nenáhlime ho, pretože ešte je mnoho ľudí, hlavné medzi našimi príbuznými, ktorí ešte nie sú spasení a za ktorých sa modlíme. Samozrejme, pred Bohom duša každého hriešnika, či opilca, narkomana, prostitútky, ateistu alebo samospravodlivého nábožného človeka je takisto vzácna ako duša môjho najmilšieho príbuzného. Pán Ježiš za všetkých rovnako zomrel. Preto našou úlohou je zvestovať evanjelium každému stvoreniu. Božou vôľou je, aby všetci prišli k pokániu, uverili v Pána Ježiša Krista a boli spasení. On ešte stále zhovievavo čaká.

„*Neodkladá Pán váhajúc so zaslúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.*“ (2Pt 3:9).

Ale raz – a čoskoro – čas milosti a Božej zhovievavosti sa skončí a On predsa príde. Čas sa neúprosne kráti! Preto aktuálna je otázka: „*Akí máte byť vy?*“ Dokonca: „*Akí **musíte** byť vy v svätom obcovaní a v pobožnosti? ...Snažte sa, aby ste boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.*“

o – O – o

I. Akí musíme byť v svätom obcovaní?**Čo to znamená: svätosť, posvätenie, sväté obcovanie?**

Je to veľká milosť Božia, ktorá nás zachránila („*z milosti sme spasení!*“ Ef 2:8) – ale aj v poslednej kapitole knihy Zjavenia sme čítali: „*Kto je svätý, nech sa posväťí ešte!*“ (Zj 22:11).

Ľudia o svätosti, posvätení, o svätých majú rôzne pomýlené názory. Niektoré náboženstvá majú učenie o posvätení, ktorého prostriedkami sú sedem ceremoniálnych sviatostí. Rôznymi úkonmi sa vraj „posväcujú“ predmety, sviečky, voda, jedlá, veľkonočná šunka, víno, dokonca aj svätá pálenka. Svätý špiritus namiesto Sanctus Spiritus. Niektorí dávno zomrelí ľudia sú pápežom vyhlásení za svätých. Maliari ich znázorňujú glóriou na hlave. **Je to správne? Je to biblické?**

Vynorí sa otázka: Kto je svätý? Čo posvätenie a svätosť znamená?**Svätosť je morálna čistota, sprevádzaná slávou, ktorá pochádza z Boha.**

Opakom slova „svätý“ je svetský, opakom svätosti je svetáckosť. To znamená niečo nesväté, nečisté, nemorálne, hriešne, svetské, profánne, vulgárne, špinavé, obecné, obyčajné.

Boh je svätý - absolútne svätý a čistý od svojej podstaty. To znamená, že je

- a) Slávny, ktorého prítomnosť vyžaduje bázeň a rešpekt:** „*Náš Boh je spaľujúci oheň!*“ – „*Je strašná vec upadnúť do rúk živého Boha!*“ Svätý, slávny, až do nepriblížitelnosti, vznešený, strašný, ktorý prebýva v nepredstaviteľnej čistote, v nevysloviteľnej sláve a v nepriblížitelnom jase.
- b) Oddelený, odlišný od ducha tohto sveta.** Nestotožňuje sa so svetom, ale sa ohraničuje od ducha tohto sveta. **Svätý Duch je v úplnom rozpore s duchom tohto sveta.**
- c) Morálne čistý, priezračný.** Boh je absolútne svätý. Hab 1:13 - „*Si pričistých očí, než aby si hľadel na zlé.*“ - „*Aj vo svojich anjelov nájde chyby*“ (Jb 4:18). Boh je svätý, On nenávidí hriech. My ho so svojimi hriechmi zraňujeme.

V predstavách ľudí Boh je často akýsi deduško na vzdialenej hviezde, ktorý vôbec nemá záujem o ľudí. Alebo ako policajt, ktorý rozdáva pokuty, či sudca, ktorí neustále len trestá. Podľa iných Boh je ako Dedo Mráz, ktorý rozdáva darčeky, a splní každé naše želanie. Boh Biblie je milostivý, **ale aj svätý a spravodlivý, Ktorý vyžaduje svätosť aj od svojho ľudu! On je milujúci Otec, láskavý, ale aj ako oheň spaľujúci.** Pán Ježiš Kristus je Priateľ, ale nie „kamoš“, ku ktorému by sme sa mohli správať ako chceme.

Čo znamená posvätenie?

Medzi Bohom a človekom je pre hriech veľká priepasť. Svätý Boh síce sa nestotožňuje so svetom, a ohraničuje sa od ducha tohto sveta, no predsa **tento svet a do hriechu upadnutý človek je predmetom Božej lásky.** Boh nenávidí hriech, ale miluje hriešnika.

Boh je v svojej podstate absolútne svätý, no človek v svojej podstate je hriešny, nečistý skazený a nemôže obstať v prítomnosti svätého Boha, pretože On je oheň spaľujúci.

Človek však môže byť posvätený. **Boh je svätý od svojej podstaty, človek môže byť len posvätený. Posvätiť sa znamená stať sa spôsobilým obstať v prítomnosti Svätého Boha. Posvätenie znamená premenu, skrz ktorú hriešny človek sa stáva spôsobilým, schopným obstať v prítomnosti svätého Boha, ktorý je oheň spaľujúci.**

Akým spôsobom? Človek na to nemá prostriedky. Ľudské námahy, obete, trýznenie seba, záslužné skutky sú nedostatočné. Avšak svätý **Boh** skrz obeť, skrze krv svojho Syna **otvoril cestu** pre človeka k sebe, do svojej svätosti a nedotknuteľnosti, do svätého obecenstva lásky s Ním.

Prvá fáza tejto premeny je znovuzrodenie, keď hriešny človek skrz úprimné biblické pokánie a živú osobnú vieru v Ježiša Krista sa stáva Božím dieťaťom. Keď sa rozhodne opustiť svoje hriešne cesty a nastúpiť na cestu svätosti, **sa dostane do pozície Božieho dieťaťa.** Boh hľadá na človeka - nie na jeho momentálny stav, ale skrze krv a pre zásluhy svojho Syna, ako v pozícii svojho dieťaťa. To znamená, že Boh ospravedlňuje hriešnika a pozerá na neho, akoby nikdy nebol hrešil. **Je to tzv. pozicionálne posvätenie, ktoré pramení z patričnosti k Bohu.**

Spasiteľná viera a toto **pozicionálne posvätenie** však úzko súvisí s **praktickým posvätením.** **Ak naozaj veríme, aj riadime sa pravidlami viery,** a na jednej strane **Boh skrze svoje Slovo a Svätého Ducha koná naše posvätenie,** na druhej strane **aj my sa posväcujeme a zasväcujeme sa Bohu. Za naše posvätenie sme zodpovední my!**

Z Písma je jednoznačné, že Božou vôľou je, aby sme boli svätí, nielen pozicionálne ale aj prakticky. Aby nielen naše meno bolo, že sme svätý národ, ale aby sme aj prakticky boli svätým Božím ľudom.

Preto to, že sme uverili v Pána Ježiša a patríme k Bohu, teda to pozicionálne posvätenie musí mať aj praktickú stránku, denne musí rásť a musí byť viditeľné v našom živote.

Posvätenie teda, po prvé je jednorazová udalosť vo chvíli, keď sa hriešnik rozhodne opustiť svoje hriešne cesty a nastúpiť na cestu svätosti. Vo chvíli, keď je osoba znovuzrodená, v určitom zmysle slova je aj posvätená. **Za druhé, posvätenie je rastúci proces, cesta, ktorá vedie ku konečnému cieľu svätosti vo večnosti. Každý** svätý si uvedomuje, že hoci už dosiahol akýkoľvek pokrok v procese posvätenia, ešte stále je nedokonalý. Stav dokonalej svätosti dosiahneme až v stave bezhriešnej dokonalosti vo večnosti. K dosiahnutiu tohto konečného cieľa však vedie cesta posvätenia, sebazapierania a sebadisciplíny.

Každý svätý si uvedomuje, že hoci sme v čase obrátenia boli v Kristu posvätení, ešte stále potrebujeme, aby v nás bola postupne vykonaná určitá práca posvätenia. Božie Slovo vyzýva veriacich, aby rástli v Kristu, a aby žili posvätený a oddelený život. Je to plynulo rastúci, progresívny proces **/sme na ceste – ešte nie sme v cieľi!/. „Kto je svätý...“** (Zj 22:11).

Posvätenie je proces spolupráce človeka s Bohom. 3M 20:7-*„Posväťte sa a budete svätí. Ja som Hospodin, ktorý vás posväčujem.“* **Je to proces neustáleho zdokonaľovania a očisťovania sa** (orezávanie, prepaľovanie sa). *„Ja som ten pravý vinič, a môj Otec je vinár. Každý letorast, ktorý nenesie na mne ovocia, odrezáva, a každý, ktorý nesie ovocie, čistí, aby doniesol viacej ovocia.“* (Jn 15:1-2).

Božia vôľa je, aby naše posvätenie denno-denne rástlo, **aby to, že sme Božími deťmi**, sa vždy viac a viac prejavilo aj v našom každodennom praktickom živote. Boh na tom pracuje, a aj človek sa o to má usilovať *„Keď teda máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškrvnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.“* (2Kor 7:1). **Keď niekto denne nechodí v postupnom posväcovaní sa, môže stratiť aj svoje pozicionálne postavenie svätosti. Sú prípady v Biblii, keď ľudia zanedbali praktické posvätenie a stratili aj to pozicionálne posvätenie** a zomreli v hriechu. Napr.: Démas bol spolupracovníkom apoštola Pavla, ale opustil svätosť a vrátil sa do sveta, zamiloval si svet.

Pozicionálne posvätenie predchádzajú praktické skutky. Aby hriešnik sa stal Božím dieťaťom, to predchádzajú niektoré praktické skutky ako pokánie, **rozhodnutie rozísť sa hriechom** a hriešnym spôsobom života, nastúpiť na cestu viery a posvätenia, oddeliť sa od nečistého, prijať Ježiša za svojho Spasiteľa a Pána svojho života, a tiež **rozhodnutie zasvätiť sa** Jemu do služby.

V tomto zmysle slovo posvätenie znamená a zahrňuje všetky tri prvky:

- 1) **Oddelenie sa** od hriechu, od starého spôsobu života, od pohanských /svetských/ zvykov a spôsobov,
- 2) **Očistenie sa** od poškrvny hriechov krvou PJKr., - 1Jn 1:7-9 – *„keď chodíme vo svetle, ako je on vo svetle, keď vyznávame svoje hriechy... krv Ježiša Krista očisťuje nás od každého hriechu. A On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od každej neprávosti.“*
- 3) **Zasvätenie sa**, odovzdanie sa Bohu do služby a pre Jeho účely.

Pravé posvätenie nemôže byť bez oddelenia sa a očistenia sa od hriechu a bez zasvätenia sa Bohu do služby. Všetky tri prvky sú rovnako dôležité! Posvätenie bez zasvätenia sa, bez odovzdania sa do služby nie je úplným posvätením. **Zasvätenie sa do služby bez posvätenia tiež nemá zmysel!**

V Starom Zákone boli sväté veci, nádoby, ktoré boli v styku so stánkom, oltárom, službou Božou a **pre tento účel boli oddelené**, očistené a neustále očisťované, udržiavané v čistote. Na žiadny iný účel nebolo dovolené ich používať. Sväté veci nemohli nahradiť svetské, nečisté, nesväté. Boh to prísne potrestal (falošné pomazanie, kadenie, imitácia, cudzí oheň – 3M 10:1-3, 30:33,38).

Boli aj svätí ľudia. Kňazi, levity boli tiež **vyvolení a oddelení pre Božiu službu**. Boli očistení, posvätení, ale pred vstupom do svätyne sa mali vždy očisťovať. Kňaz, keď vstupoval do svätyne, nesmel piť víno, musel si umyť ruky, nohy a obliecť si posvätné rúcho. Bola potrebná aj mravná čistota aj vonkajšie očisťovanie sa. Vraj na nohu veľkňaza priviazali lano, keď raz do roka vstupoval do svätyne svätých, aby ho mohli vytiahnuť, keby tam náhodou zomrel, pretože vošiel nečistý.

Izrael bol svätým národom, ktorý si Boh vyvolil, aby slúžil Jemu a len Jemu. Uzavrel s nimi zmluvu, dal im zaslúbenie, že bude prebývať medzi nimi a bude ich Bohom. Podmienkou bolo zachovať všetko, čo Boh prikázal, zvlášť nepoškrvňovať sa zvykmi, spôsobmi a modloslužbou okolitých pohanských národov. Porušenie zmluvy zo strany Izraela **Boh považoval za duchovné smilstvo.**

Tieto princípy sú platné aj pre novozákonný Boží ľud. Boh je svätý, nestotožňuje sa s padlým svetom a chce, aby ani Jeho ľud sa nepoškrvňoval duchom tohto sveta, **pretože vie, že duch tohto sveta je zákerný nepriateľ.** Tak ako v Starom Zákone za modloslužbou stál diabol, v Novom Zákone duchom tohto sveta je ten istý diabol. *„To, čo ľudia obetujú modlám, obetujú démonom!“* (1Kor 10:20).

Posvätenie je priblíženie sa k Bohu. „Priblížte sa Bohu, aj Boh sa priblíži vám.“ (Jk 4:8). Priblíženie sa k Bohu znamená vzdávanie sa od niečoho! Pavol: „*Utekajte od smilstva, od modloslužby, od milovania peňazí, od hriešnych žiadostí mladosti...*“ (1Tim 6:11, 2Tim 2:22, 1Kor 6:18, 10:14).

Musíme si uvedomiť, že sú niektoré veci, ktoré znesväčujú človeka: „*A zjavné sú skutky tela, ktoré sú: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a necudnosť, modloslužba, rôzne náboženstvá, čarodejstvo, okultizmus, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, roztržky, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania a tomu podobné, čo vám predpovedám, ako som už aj prv povedal, že tí ktorí robia také veci, nebudú dediť Božieho kráľovstva.*“ (Gal 5:19-21), **aj to, čo vychádza cez ústa** „*Nie to, čo vychádza do úst, poškrvňuje človeka, ale to, čo vychádza z úst, to poškrvňuje človeka... to, čo vychádza z úst, ide zo srdca, a to poškrvňuje človeka.*“ (Mt 15:11, 18), **hriechy jazyka** (Jk 3.kap.).

Ktoré sú oblasti praktického posvätenia?

„*A On sám, Boh pokoja nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný (posvätený) celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus*“ (1Tes 5:23).

A) DUCH - prijatie Pána Ježiša, modlitba, Božie Slovo, chvály, vzťah s Bohom skrze Ducha Sv.

- nepoškrvňovať sa duchovou nečistotou (okultné praktiky, modloslužba, falošné nábož.)

B) DUŠA 1) rozum, myseľ, zmýšľanie - premena obnovením zmýšľania (Rim 12:2)

- kontrola Sv. Ducha nad našimi myšlienkami (2Kor 10:5),

- duševná hygiena: rozum kmiť Božím Slovom a chrániť od jedovatého pokrmu,

2) vôľa - dobrovoľná, ochotná poslušnosť, rozhodnutie Boha poslúchať, odpúšťať

- vedomý súhlas s Božou vôľou, ktorá je pre nás najlepšia,

- vedomé sebazapieranie a odmietnutie všetkého, čo je zlé v Božích očiach,

Keď to nerobíme, poškrvnújeme svoju dušu aj ducha!!!

3) pocity - túžby, žiadosti, pohnútky podľa Božej vôle,

- odmietnutie negatívnych pocitov: vášne, hnev, pýcha, závisť, žiarlivosť atď.,

4) charakter - dovoliť Sv. Duchu, aby formoval náš charakter (ovocie Sv. Ducha, čestnosť, spoľahlivosť, dochvilnosť, pravdovravnosť, pokora, sebadisciplína, záujmy, záľuby, naše plány, vzájomné vzťahy, atď.).

C) TELO - prvý extrém: telo je hriešne, je väzením pre dušu, treba ho trýzniť, zanedbávať

- druhý extrém kult tela: kulturistika, niektoré športy, nadmerné ozdobovanie sa

- biblický pohľad: telo má byť chrámom Sv. Ducha (čistota, slušné a skromné obliekanie a ozdobovanie sa nie podľa vzoru tohto sveta). Nepoškrvniť telo: smilstvo, pornografia, závislosti. **Poškrvnením duše a tela poškrvníme aj ducha!**

- Posvätené oči, uši, jazyk, telesné vášne – mocou Svätého Ducha!

Posvätenie koná Boh, zväčšia so súhlasom, túžbou a poslušnosťou človeka. Niekedy však zastavuje človeka na zlej ceste skrze nepríjemné udalosti a okolnosti – bez jeho súhlasu.

Prostriedky posvätenia:

- **Božie Slovo** – „*Posväť ich v svojej pravde! Tvoje slovo je pravda.*“ (Jn 17:17).

- **Svätý Duch** učiní svedomie citlivým, dáva signály, varovanie, usvedčuje, poukazuje na Písmo. **Pomocou Svätého Ducha** môžeme umŕtvieť skutky a vášne svojho tela (Rim 8:13, Gal 5:24). **Svätý Duch** pomáha skrotiť ten neskrotiteľný ľudský jazyk. Práve preto na Letnice ako prvý ovládol jazyky učeníkov: „*A zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazyky, tak ako im dával Duch vysloviť sa.*“ (Sk 2:4). Pretože „*ak sa niekomu medzi vami zdá, že je nábožný, a nedrží svojho jazyka na uzde, ale zvodí svoje srdce, toho náboženstvo je márne.*“ (Jk 1:26). **Ale** „*ak niekto neklesá v slove, to je dokonalý muž, ktorý má moc pojať na uzdu i celé telo.*“ (Jk 3:2). **Ako chceš skrotiť svoj jazyk, ako chceš sa posvätiť bez plnosti Ducha Sv.?**

- **okolnosti, nepríjemné situácie**, skrz ktoré nás Boh napomína, upozorňuje a varuje,

- **Božia dobrota a milosť**, príjemné situácie a požehnania, ktoré nás vedú k vďačnosti.

„*Či nevieš, že dobrota Božia ťa vedie k pokániu?*“ (Rim 2:4).

- **kázanie, vyučovanie, bratské napomenutie**, povzbudzovanie, varovanie – nepohrdaj!
- **dary Sv. Ducha** – Napr. prorocstvo, dary zjavenia, rozoznávanie duchov
- **zjavenie Božej slávy**. Konfrontácia s Božou svätosťou v ľuďoch vyvoláva Božiu bázeň. V Starom Zákone: proroci Izaiáš, Ezechiel, Daniel. Jakob v Betheli, vrch Sinaj bol prístupný len pre Mojžiša. Truhla zmluvy u Filištínov vyvolala strach. Svätá Božia prítomnosť bola zjavná vo svätyni svätých, kde bola prítomná truhla Hospodinova. V Novom Zákone: Ananiáš a Zafira – Božia bázeň zostúpila na všetkých a skrze apoštolov sa diali mnohé znamenia a zázraky. Keď Saulovi Tarzenskému na ceste do Damašku sa zjavila sláva Ježiša, padol do prachu zeme a sa pýta: „*Pane, čo chceš, aby som učinil?*“ (Sk 9:6).
- **život v prítomnosti Pána Ježiša. Uvedomiť si to.** „*Pane, dobre sa cítiš u nás, v našom zbore, v našej rodine?*“ „*Pane, dobre sa cítiš pri mne, pri hudbe, ktorú počúvam, pri programoch TV, ktoré pozerám, pri románe, časopise, atď.? Páči sa Ti, Pane? Čo Ty, Pane, hovoríš k môjmu životnému štýlu, môjmu obliekaniu. Pane, dobre sa cítiš u nás, keď sa hádame alebo keď ohovárame neprítomného brata?*“ Kráľom, prezidentom sa dáva čestné oslovenie: „*Jeho Výsost*“, „*Jeho Ctihodnosť*“. Pápežovi, dokonca aj dalajlámovi nezaslúžený titul: „*Jeho Svätosť*“. No predsa, keď prídu na návštevu, ľudia okolo nich všetko urobia, aby „*Jeho Výsost*“ či „*Jeho Svätosť*“ sa dobre cítili u nás. Čo sme ochotní urobiť, aby **JEHO SVÄTOSŤ, náš Pán Ježiš Kristus** sa dobre cítil medzi nami na bohoslužbách a doma? Sme ochotní Mu vytvoriť dobré podmienky? Dávid hovoril, že si vždy predstavuje Pána po svojom boku. Áno, On je vždy prítomný a je tichým pozorovateľom nášho každodenného i zborového života. Jedna pieseň hovorí: „*Aké miesto Kristu dávaš?*“ Má On prvé miesto v Tvojom živote?

Posvätený človek je: Pripojený k Bohu, patriaci Bohu. Oddelený od ducha tohto sveta. Morálne čistý, priesračný, transparentný. Zasvätený Bohu do služby a je človekom, v živote ktorého je zjavne spoznať dielo posvätenia, pôsobenie Svätého Ducha a prenášanie Božej svätosti. Svätým Duchom plný človek nehľadá svoju popularitu, ani sa nechce ľubiť ľuďom (Gal 1:10). Prorok Micheáš hovorí: „*Ale ja budem plný sily s Duchom Hospodinovým, duchom súdu a udatnosti, aby som oznámil Jakobovi jeho prestúpenie a Izraelovi jeho hriech.*“ (Mich 3:8). Takým svätcom, kazateľom bol aj Ján Krstiteľ, ktorý pod pomazaním Svätého Ducha odvážil sa svojim poslucháčom povedať aj nepopulárne tvrdé slová: „*Plemena vreteníc...*“ alebo napomínať aj kráľa: „*Nemôžeš žiť so ženou svojho brata...*“, – nič nedbajúc o svoj život. Svätým Duchom plný človek je aj plný lásky. Je ťažké sklbiť nekompromisnú pravdu a lásku. Biblia hovorí: „*hovorte pravdu v láske*“ (Ef 4:45). Láska vlastne, hovorí pravdu z lásky a v láske. Posväteného človeka je poznať podľa ovocia Svätého Ducha (Gal 5:22).

Posvätenie je Božou vôľou (1Tes 4:3, 2Kor 7:1). Posvätenie je potrebné, lebo bez svätosti nikto nevidí Pána (Žid 12:14). Pán Ježiš sa nielen modlil za posvätenie svojich nasledovníkov, ale sám seba zasvätil a dal na oltár. „*Posväť ich v svojej pravde! Tvoje slovo je pravda. A ja za nich posväcujem sám seba, aby aj oni boli posvätení v pravde.*“ (Jn 17:17-19).

Ako sa uskutočňuje praktické posvätenie v našom živote?

Predovšetkým kázaním a vyučovaním o potrebe posvätenia.

O praktickom posvätení sa málo káže. Mnohí (aj kazatelia!) sa boja tohto slova, akoby posvätenie bolo niečo nenáležitú, nežiaduce, nepopulárne, neprijemné. Niečo, čo obmedzuje slobodu.

Mnohí praktické posvätenie považujú za nemožné a neuskutočniteľné. **Boh však nežiada od nás nemožné a neuskutočniteľné veci!**

Ako preskočiť 2,20 m do výšky? S tréningom. Začni od 40 cm! A nikdy sa nevzdávaj!

Možno, v boji o posvätenie neobstojíš a upadneš do pokušenia. Je to tak ako pád do blata. Možno si spadol preto, že si opustil Otcovu ruku. Nezostaň však ležať v blate! Rozdiel medzi prasaťom a mačkou je ten, že kým prasica sa cíti dobre v blate, mačka okamžite vyskočí a začne sa umývať. I keď si neobstal v pokušení, povstaň, čiň pokánie a choď ďalej!

Mnohí praktické posvätenie nepovažujú za potrebné, pretože tak boli vedení, vyučovaní a tak veria, že nakoľko spasenie je bez skutkov, z milosti, z viery, stačí Jn 3:16 alebo Jn 1:12. Vraj, „*Stačí nám to pozicionálne posvätenie a každodenné praktické posväcovanie sa nie je potrebné!*“

Mnoho kresťanov chce požehnanie, moc, zázraky a zážitky, zháňajú senzácie, ale nie svätosť a obeť, nie službu a zodpovednosť.

O praktickom posvätení sa málo káže aj preto, lebo

- niektoré zbory by potom mali prehodnotiť svoje zábavné programy
- pastori majú obavy, že ľudia odídu zo zboru, pretože svätosť považujú za zákonníctvo
- pastori majú obavy, že zbor sa rozdelí na dva tábory: na tých, ktorí túžia po posvätení a na tých, ktorí po nej netúžia, ale koketujú so svetom. Tieto dva tábory však aj tak existujú.

Biblia ich nazýva múdrymi a bláznivými pannami. Múdre panny milujú Pána aj posvätenie!

Zanedbávanie zdanlivo malých hriechov často vypukne v podobe veľkých škandálov. Preto za vyučovanie o potrebe praktického posvätenia Božieho ľudu pastori, kazatelia majú veľkú zodpovednosť. Aby pripravili Boží ľud ako Nevestu na stretnutie so Ženíchom, zároveň samých seba dávajúc za príklad pre stádo (1Pt 5:3).

Jedna krásna staršia pieseň hovorí: „*Otče, chcem byť svätý, čistý...*“ Je to naša skutočná túžba? Chceš byť naozaj svätý, čistý, oddelený a zasvätený? Je to potrebné? Prečo? Lebo bez svätosti nikto neuvidí Pána!

o – O – o

II. Akí musíme byť v službe a v plnení svojho povolania?

Aké je naše poslanie v tomto svete? Aby sme boli Jeho svedkami (Sk 1:8) a učeníkmi, a aby sme učinili, získali pre Neho učeníkov (Mt 28:19-20, Jn 15:8). Aký máme byť v získavaní učeníkov?

Čo je Tvoje prvoradé poslanie? Čo je zmysel a náplň Tvojho kresťanského života? Mnohí hovoria: „*Už nepijem, nefajčím, chodím do zboru, čítam Bibliu, modlím sa, žijem čestný život!*“ – Len toľko? O jednom sudcovi Izraela je napísané, že mal 30 synov, ktorí jazdili na tridsiatich mladých osloch. „...*Jair Gileádsky súdil Izraela dvadsaťdva rokov. A mal tridsiatich synov, ktorí jazdili na tridsiatich mladých osloch a mali tridsať miest.*“ (Sd 10:3-4). Druhý sudca Abdón dokonca mal 40 synov. „*A po ňom súdil Izraela Abdón, syn Hillelov, Piratonský. A mal štyridsiatich synov a tridsať vnukov, ktorí jazdili na sedemdesiatich mladých osloch. A súdil Izraela osem rokov.*“ (Sd 12:13-14). To bolo ich životné dielo, aby zabezpečili každému zo svojich synov a vnukov jedného osla. Tak ako dnes auto. Sudcovia! Aby aj ich deti boli sudcami a mali celoživotnú imunitu! Oproti nim sú medzi sudcami niektorí Boží hrdinovia viery ako Barák, Gedeon. Tak podobne Biblia hodnotí aj životy kráľov. Sú tam záznamy o ich bohabojnom alebo bezbožnom konaní. O niektorých sú spomenuté len ich mená a nič viac.

Aké záznamy by boli v Biblii o mne, keby som žil v tej dobe? Aké záznamy sú o mne v nebi? Narodil sa, založil rodinu, bol kazateľom 24 rokov a zomrel. Aké duchovné dedičstvo zanechám po sebe? Aký som mal a aký mám vplyv? Bol a je môj životný štýl príkladom? Bol a je môj vplyv pozitívny alebo negatívny? Čím viac sa blížim 70-ke, tým viac prežívam túto zodpovednosť.

Čo je tvoje životné poslanie? Čo je Tvoje celoživotné dielo?

Pán Ježiš Kristus hovorí o tom, že Jeho učeníci majú na tomto svete poslanie, aby boli soľou a svetlom, aby so svojim životným štýlom mali vplyv na svoje okolie.

„*Vy ste soľou zeme; keby soľ stratila svoju slasť, čím sa osolí? Na nič viacej sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí. Vy ste svetlom sveta. Mesto, ležiace hore na vrchu, nemôže sa ukryť. Ani nezapaľujú sviece nato, aby ju postavili pod nádobu, ale na svietnik, a svietí všetkým, ktorí sú v dome. Nech tak svietí vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach.*“ (Mt 5:13-16).

Pán Ježiš hovorí: „*Vy ste soľou zeme; vy ste svetlom sveta. Vy ste mesto ležiace na vrchu.*“

V podobenstve hovoril o svetle: „*Vy ste svetlom!*“ – V tomto svete je veľká tma. Cirkev má byť svetlom, majákom. Ako svietime, ako ukazujeme smer? Cirkev ako mesto stávané na vrchu, nemôže byť ukryté. Ďalej nás upozorňuje, aby naše svetlo sa nestalo tmou, pretože „*Ak svetlo, ktoré je v tebe, je tmou, aká veľká bude samotná tma?*“ (Mt 6:23). „*Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach.*“ (Mt 5:16).

V podobenstve hovoril aj o soli, o potrebe vplyvu cirkvi na tento svet. Aj svetlo aj soľ má vplyv!

Aký je náš vplyv na svoje okolie? Chcete byť učeníkmi (cirkvou, zborom), ktorí majú vplyv?

Slovo „vplyv“ sa chápe rôznym spôsobom.

Každý by chcel mať – a každý aj má – nejaký vplyv na svoje okolie. Dobrý či zlý!

Kto by nechcel mať vplyv? Kto by nechcel byť vplyvným človekom, ktorý má známosti a vie všetko vybaviť? Kto by to nechcel mať za priateľa vplyvného človeka, ktorý vie všetko zariadiť?

Sú ľudia, ktorí chcú zneužiť svoj vplyv a autoritu, aby mali moc nad ľuďmi, aby kvôli prestíže či svojim záujmom manipulovali s nimi alebo, aby mali na nich nejaký zlý, negatívny vplyv. My nechceme ľudí zmanipulovať, ale našim poslaním je, aby sme boli ľuďmi, ktorí majú silný vplyv na svoje okolie, na ľudí, ktorí žijú okolo nás – v záujme ich spasenia!

Pán Ježiš hovorí svojim učeníkom: „*Vy ste soľou zeme!*“

Soľ je *aktívna*, má *silný vplyv*: **dáva chuť, konzervuje a lieči** – niekedy aj štípe.

Soľ je *agresívna* – najlepšie to vedia majitelia áut v zime.

Soľ je *neovplyviteľná*.

Soľ nie je ako sója. Sója je bez chuti, bez vplyvu, vždy sa prispôsobuje prostrediu, v ktorom sa nachádza. Sója nie je aktívna, ale pasívna a silno ovplyviteľná. Keď ju osolíš, bude slaná, keď ju osladiš, bude sladká alebo okoreníš a bude štiplavá.

Pán Ježiš nepovedal: „*Majte v sebe sóju!*“, ale „*majte v sebe soľ!*“ (Mk 9:50). To znamená: „*Majte v sebe môjho Ducha, moju prirodzenosť! Majte v sebe moje Sovo, ktoré je nemenné a neovplyviteľné, no vzápätí je veľmi ovplyvňujúce a pôsobiace!*“ Toto „*Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato!*“ (Kol 3:16). Buďte silne ovplyvnení Božím Slovom! Len vtedy môžeme dávať chuť tomuto svetu a konzervovať pred skazou, keď táto soľ, slaň nemenného Božieho Slova prebýva v nás.

Žijeme vo svete, v ktorom je veľa vplyvov, dobrých i zlých. Viac zlých! Každý z nás sme denne vystavení rôznym vplyvom, aj my sami vyžarujeme zo seba nejaké vplyvy na svoje okolie. A to podľa toho, ako dokážeme tieto prichádzajúce vplyvy rozpoznať, v sebe spracovať a či sa dokážeme chrániť pred negatívnymi vplyvmi. Podľa toho, aké sú naše vnútorné postoje, či v nás viac dominuje vplyv Ducha Božieho alebo vplyv ducha tohto sveta? Podľa toho, čo je v nás, prirodzenosť sóje, ktorá ako špongia saje do seba všetko alebo prirodzenosť soli, ktorá ničím nie je ovplyviteľná? Ak sme Jeho učeníkmi, ak v nás prebýva Jeho Duch a Jeho Slovo, budeme mať správne schopnosti rozpoznať nebezpečné vplyvy a chrániť sa pred nimi.

Všetci máme nejaký vplyv na svoje okolie: menší, väčší, dobrý alebo zlý.

- Rodičia na deti (láska, zásadovosť, nežnosť, pohladkanie alebo nervózne rozčuľovanie sa...).
- Deti na rodičov („*Budem sa učiť dobre, keď dostanem euro za každú jednotku!*“).
- Manželka na manžela – Svojím pobožným obcovaním môže ho získať pre Pána (1Pt 3:1). Je to Božie Slovo!
- Manžel na manželku – „*Nechod' dnes do zhromaždenia!*“ – „*No dobré, zostanem doma!*“
- Škola, učitelia, kamaráti, partia ...
- Učiteľka v škole má vplyv na deti... – Nie každá! Možno, niektoré nemajú autoritu.
- Deti majú vplyv na učiteľku... – Niekedy až do nervového zrútenia!
- Politici chcú mať vplyv na voličov.
- Televízia má veľký vplyv. Herci, speváci – ich názory majú veľký vplyv.

- Hudba, reklama, filmy, neskutočný (virtuálny) svet, médiá, televízia, počítačové hry majú silný vplyv, hlavne na mladých ľudí. Diabol cez médiá ľuďom vymýva mozgy a vnucuje svoje rafinovane premyslené myslenie, akúsi budúcu všeludskú ideológiu. Zároveň zaslepuje ľudí, aby nevideli v tom žiadne nebezpečenstvo.
- Antikrist bude mať silný vplyv na ľudí. A pretože ľudia nemilovali pravdu, Boh dopustí na nich mocné pôsobenie bludu. Tento duch antikrista už silne pôsobí (2Tes 2:10-12).
- Filmové hviezdy, speváčky, hudobné skupiny, ktorých mladí ľudia zbožňujú, napodobňujú, ktorých majú za svoj vzor, denne ovplyvňujú milióny mladých ľudí. Formujú, či skôr zdeformujú ich myslenie, charakter, životný štýl a obliekanie. Žiaľ, ľudia sa úplne pasívne vydávajú týmto vplyvom a ako špongia – bez výberu všetko sajú do seba. Zábavný priemysel, show biznis má veľmi lákavú trblietavú oponu a farebný kavalkád svetiel reflektorov. Diabol však neukazuje, čo je za oponou a najmä čo je za kulisami. Za oponou ľudia hrajú divadlo v maskách so širokým úsmevom a bielymi zubami. Je tam pretvarovanie sa. Za kulisami však, najmä v súkromnom živote filmových hviezd a iných superstarov je nepredstaviteľná hniloba (nemorálnosť, intrigy, nervové zrútenia, škandály, opustenosť, depresie, plač). Nejednen superstar, ktorý začal svoje pôsobenie v cirkvi, žiaľ, skončil svoj život tragicky, samovraždou alebo predávkovaním drog.

V srdci človeka je jeden ventil, ktorý sa volá „vôľa“ a tento ventil človek môže pre rôzne vplyvy otvoriť či zatvoriť. Tragédiou človeka je, že vo väčšine prípadov sa zle rozhoduje! Ľudia sa často zatvárajú žehnajúcemu vplyvu Božieho slova, zároveň sa však naširoko otvárajú všetkým zlým vplyvom, a pasívne hltajú (ako sa hovorí: „*aj s navijakom!*“) všetko bez výberu, bez kontroly, bez uvažovania a rozsudzovania, čo tento svet ponúka. Samozrejme – a zákonite – nie bez následkov!

Z nečistých prameňov môže vychádzať len nečistá voda. Pozitívne, dobré vplyvy môžu byť len tam, kde je viera a Božia bázeň. Nie tento svet, nie spoločnosť má mať rozhodujúci vplyv na kresťanov, na cirkev, ale cirkev ako soľ, by mala mať rozhodujúci vplyv na spoločnosť!

AKO MÔŽEME MAŤ VPLYV NA SVOJE OKOLIE?

1. **Môžem mať vplyv z titulu, zo svojej pozície.** V rodine: „*Ja som otec, musíte ma rešpektovať!*“ Vo zbere: „*Som kazateľ!*“ Tento diktátorský spôsob však nie je Božím spôsobom.
2. **Z Božieho poverenia.** Boh dal mužom autoritu, zodpovednosť, aby boli hlavou svojej ženy a kňazom svojej rodiny. Moc ich vplyvu na rodinu však závisí od toho, či sami sa poddajú autorite Kristovej. Boh aj v cirkvi ustanovil služobníkov, ktorým dal autoritu. Niektorých dal za apoštolov, za prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov ako dar pre cirkev (Ef 4:11-15). Nie preto, aby vládli a panovali, nie pre mrzky zisk, ale aby boli príkladom stáda, aby Cirkev spravovali a jej slúžili (1Pt 5:1-4). Pán Ježiš Kristus prišiel slúžiť!
3. **Na základe vzťahov.** Potrebujeme silné vzájomné vzťahy. „*Po láske ľudia spoznajú, že ste mojimi učeníkmi...*“ (Jn 13:35). Ale keď chceme mať vplyv aj na ľudí vo svete, potrebujeme budovať priateľské vzťahy aj s nimi. Najefektívnejšia evanjelizácia je na základe osobných priateľských vzťahov. Dajme si však pozor, aby vplyv neveriacich „priateľov“ nebol silnejší (Jer 15:19/b).
4. **Môžeme mať vplyv svojím životným príkladom** v rodine, medzi ľuďmi, pred susedmi. Zjavným prejavovaním skutkov lásky – praktickou službou blíznym.
5. **Potrebujeme byť upevnený v pravde** a mať zdravé biblické učenie (zbor i jednotlivci). Potrebujeme Božie Slovo poznať, skúmať (Berea – „*Či je tomu naozaj tak?*“ – Sk 17:10-11), milovať a zachovať.
6. **Intenzívny modlitebný život** má silný vplyv. „*Mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca.*“ (Jk 5:16). „*Neprestajne sa modlite!*“ (1Tes 5:17). Anna nechcela sa zmieriť tým, že je neplodná... – a narodil sa Boží muž, Samuel (1Sam 1. kap.).

- 7. Nebojácny svedecký životom.** Asi všetci vieme rozprávať. O všeličom. Vieme rozprávať s ľuďmi aj o Božej láske, o svojich skúsenostiach s Bohom? Vieme im ukázať smer a cestu spasenia? Uvedomme si naliehavosť tejto potreby. Čas je krátky! Pán skoro príde a tak veľa nespasených ľudí je okolo nás! Ja mám najradšej, keď sa ma opýtajú. – Nieкто mi povedal: „*Ži tak, aby sa ťa opýtali!*“ Zároveň budme vyzbrojení poznaním odpovede, známosťou Božieho Slova a Svätým Duchom! – „*Budete mi svedkami!*“ Duch Sv. je duchom k svedeckému životu (Sk 1:8). Je zahanbujúce, ako horlivo falošní svedkovia („Jehovoví“) študujú a poznajú svoje učenie. Najväčšou biedou pre kresťanov je, že nepoznajú základný dekrét svojej viery, Bibliu! Preto mnohí neobstoja v skúškach viery. V udalostiach, ktoré nás čakajú, základy každého jednotlivca budú skúšané, preto pevnú skalu Božieho Slova veľmi potrebujeme.
- 8. Potrebujeme mať v sebe poklad:** poznanie pravdy, poznanie cesty spasenia, osobné skúsenosti s Pánom. Je to vzácny poklad. Môžeme dať ľuďom, aj svojim deťom len to, čo máme v sebe. Aj soľ je poklad – nad zlato! Máme v sebe soľ? Určite máme, len niekedy nechce vyjsť zo soľničky. Drahocenný poklad viery máme v hlinených nádobách. Tá drahocenná voňavá masť, ktorú priniesla tá hriešnica, len vtedy mala vplyv, keď nádobka bola rozbitá. Vtedy však mala veľmi silný vplyv na všetkých, ktorí boli v dome (Mk 14:3, Jn 12:3).
- 9. Potrebujeme strážiť svoje srdce,** Božie morálne hodnoty, starať sa o svoj duchovný život, o duchovnú hygienu, o posvätenie, túžiť po plnosti Svätého Ducha. Skúmať seba: Čím sa plním, čo mám v sebe? Akým vplyvom sa vydávam, pred akými vplyvmi sa mám zatvárať?
- 10. Potrebujeme zachraňujúcu lásku.** Apoštol Pavol hovorí, že ho láska Kristova núti, aby už nežil viacej seba, ale aby zvestoval evanjelium, lebo „...beda by mi bolo, keby som nezvestoval.“ (1Kor 5:14-15, 9:16). To však nehovorí len o sebe, ale aj o tých všetkých, „...ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli, a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej seba, ale tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“ Hovorí to aj o Tebe? Aj Teba núti Kristova láska nežiť pre seba, ale zvestovať evanjelium?

o – O – o

Už sme hovorili, že doba, v ktorej žijeme, je naozaj vážna doba, ktorá prináša so sebou mnoho nástrah a nebezpečenstiev. V spoločnosti je doteraz nevídaný morálny rozklad (rozvody, promiskuita, umelé potraty). Rozmáha, kvitne a propaguje sa homosexualita. Diabol veľmi útočí na všetko, čo Boh ustanovil, hlavne na manželstvo a rodinu. Rodiny sa rozpadávajú, manželstvo ako Božie ustanovenie sa znevažuje. Polovica tých, ktorí ako muž a žena spolu žijú, už sa nesobášia, a aspoň polovica uzavretých manželstiev končí rozvodom. Možno, je tu súvislosť aj s tým, že polovica dievčat už sa vydáva tehotné. To čo niekedy bolo nenormálne, sa stáva normálnou, ba normou. Do tejto oblasti sa dá počítať aj obrovský nárast užívania drog a kriminality.

V politickej oblasti po celom svete vládne chaos, anarchia a nepokoje (vlna násillia, protestov, vzbúr, pouličné boje, vandalizmus, terorizmus, vypaľovanie, vyrabovanie obchodov, podpaľovanie áut. V arabských krajinách ako oheň sa šíria vzbury proti režimu diktátorov. Politická zmena v týchto krajinách má nepredvídateľný vplyv na udalosti okolo Izraela. „*Prečo sa búria národy?*“ (Žalm 2).

V ekonomickej oblasti vidíme, že celý svet má strach kvôli hrozbe európskeho, resp. celosvetového hospodárskeho krachu. Najmä obchodníci so svojimi „bezpečnými“ cennými papiermi na burzách s panikou a hrôzou zisťujú ako ich investície a peniaze prepadávajú.

V takejto dobe, v takomto svete a v takejto spoločnosti žijeme. Keď to vidíme, sú to znamenia, o ktorých Pán Ježiš hovoril. Prírodné katastrofy, politický a náboženský chaos, morálny rozklad a ekonomický krach! Nielen fyzické, ale aj duševne a duchovné zemetrasenie. **ZÁKONITE!** Zemetrasenie základov celosvetového systému! Náboženského, politického a hospodárskeho! Potrebujeme mať pevné základy, aby sme sa nenechali ovplyvňovať, ale naopak, aby sme my mali vplyv na ľudí, ktorí v tomto „zemetrasení“ – alebo „v búrke“ – budú hľadať Boha.

Keď apoštol Pavol bol v búrke na strokotanej lodi, po štrnástich dňoch prišiel jeho čas, keď mohol hovoriť a povzbudzovať ľudí, ktorí v tej búrke prežívali veľký strach. Pán mu zjavil, že nikto nezahynie, iba loď. *„Potom po mnohom hladovaní zastal si Pavel v ich strede a povedal: Mali ste ma poslúchnuť, mužovia, a nepúšťať sa z Kréty a usporiť si toto trápenie a tú stratu. A čo do teraz, napomínam vás, aby ste sa nebáli, lebo nikto z vás nepríde o život, iba čo loď zahynie. Lebo tejto noci sa postavil vedľa mňa anjel Boha, ktorého som a ktorému i slúžim, a povedal: Neboj sa, Pavle, musíš stáť pred cisárom, a hľa, Boh ti daroval všetkých tých, ktorí sa plavia s tebou. Preto, mužovia, nebojte sa, lebo verím Bohu, že bude tak, ako mi bolo hovorené.“* - *„A do toho času, kým sa malo sviatať, napomínal Pavol všetkých, aby si zajedli, a povedal: Je tomu dnes štrnásty deň, čo očakávate hladní a nejete ničoho. Preto vás prosím, žeby ste si zajedli, lebo to je na vašu vlastnú záchranu, lebo vám nikomu ani vlas z hlavy nezahynie. A keď to povedal a vzal chlieb, poďakoval Bohu pred všetkými a odlomil a začal jesť. A keď sa tak všetci rozveselili, zajedli si aj oni.“* (Sk 27:21-25, 33-36).

O podobnej búrke hovorí Pán Ježiš, ktorá príde na celý svet.

Lk 21:25 *„A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie.“*

Tieto udalosti prichádzajú vo viacerých vlnách a tieto vlny stále sú intenzívnejšie.

Najprv prichádzajú len slabé vlny, potom silnejšie..., potom búrka, obrovské vlny, zemetrasenia a tsunami. Hospodárska kríza 30.-ich rokov 20. storočia, z ktorej sa vynoril jeden diktátor,... hospodárska kríza pred tromi rokmi, teraz – možno, my to ešte tak nepociťujeme – ale vraj takáto hospodárska kríza aká je na burzách v USA, ešte nebola. Celý svet je zadlžený! Komu? Vlny strachu, kríz, problémov, násilností, vlny, vlny..., vždy silnejšie, silnejšie...!

Sú však ľudia, ktorí dokážu na vlnách aj surfovať. Videli ste už surfovanie? Postavia sa na dosky a nechajú sa unášať vlnami. Pretože sa naučili využiť prírodné zákony a moc vlnobitia. Mne je problém stať aj na pevnej pôde... ☺. Na lyžiach som ešte nikdy nestál, nieže ešte na surfe.

Peter tiež surfoval... – a bez dosky. Vo viere sa postavil na slová Pána Ježiša a išiel dopredu, kým svoj zrak mal upretý na Neho. Čo to znamená pre Cirkev? Keď vo viere správne sa postavíme na hladinu vln, keď využijeme moc vlnobitia, ktorá možno vo forme strachu ľudí poháňa k Bohu, príde vlna prebudenia.

Neviem stať na surfových doskách, mám svoje pohybové bariéry, ale chcel by som mať vplyv. Inšpiroval ma príbeh o jednom chlapcovi, ktorý chcel mať vplyv! Volal sa Tom, bol sirota a žil so svojou nevrlou tetou v biednej štvrti Londýna. Bol chromý na obe nohy. Nevedel chodiť, len celý deň ležal vo svojej manzardke a so záľubou čítal noviny, ktoré sa mu občas dostali do ruky. Raz sa v novinách dočítal, že existuje kniha s názvom Biblia, ktorá hovorí o Bohu. Veľmi zatúžil mať Bibliu. Raz ho navštívil jeho jediný kamarát, Jack, ktorý išiel do iného mesta pracovať a na rozlúčku mu daroval nejaké peniaze. On ho poprosil, aby za tie peniaze mu kúpil Bibliu. Jack po posmešných poznámkach nakoniec tú Bibliu mu kúpil. Tom začal hltáť knihu, uveril v Pána Ježiša a mal veľkú radosť z pokladu, ktorý našiel. Uvedomil si však, že tú radostnú správu nemôže ponechať pre seba. Ale ako osloviť ľudí? Láska je vynaliezavá! Zriekol sa svojho každodenného mlieka a namiesto toho si vypýtal od svojej tety papier, z ktorého vystrihoval lístočky, na ktoré – veriac, že Božie Slovo má moc – vypisoval rôzne verše z Biblie. Papieriky, na ktorých bolo napísané: *„Okoloidúcim. Prosím, čítajte!“* púšťal von oknom na chodník. Samozrejme na svoju „poštu“ nečakal odpoveď. Dúfal však, že aspoň niekto sa tak dozvie o Ježišovi a spasení. Robil to už niekoľko týždňov a pomaly nadobúdal presvedčenie, že táto jeho práca je zbytočná. Zametač ulice každý deň pozametá chodník spolu s jeho papierikmi. Ba, možno, že príde mu aj vynadať. V jeden večer naozaj počul kráčať po schodoch niekoho cudzieho. Myslel si, že je to on, zametač ulice. Do izbičky však vstúpil vysoký, pekne oblečený pán a sadol si vedľa posteľe. *„Ty si ten mladík, ktorý hádže von oknom napísané verše?“* spýtal sa. *„Áno,“* – povedal Tom – *„počuli ste azda, že si niekto nejaké z nich zdvihol?“* *„Áno, chlapče, nielen niektoré, ale mnoho. Prišiel som, aby som sa ti osobne poďakoval. Doma mi umiera synček. Prišiel som do mesta vybaviť rôzne súrne záležitosti.“*

Keď som sa s mojím chlapčekom lúčil, povedal mi: 'Ocko, ako veľmi by som bol rád, keby som bol urobil niečo pre Ježiša. Trápi ma myšlienka, že sa pred neho postavím s prázdnyimi rukami.' Tieto slová mi zneli v ušiach celý deň, až som šiel po ulici a niečo mi spadol na klobúk. Myslel som, že nejaký vták si ma poctil, ale bol to tvoj lístok. Otvoril som ho a čítal: 'Ja musím konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň; ide noc, keď nebude môcť nikto pracovať.' (Ján 9:4). Cítil som, že je to odkaz pre mňa z neba. Už dvadsať rokov sa považujem za kresťana. Mal som veľa príležitostí slúžiť Bohu, no takmer všetky som zanedbal. Keď mi však Pán Boh pomôže, začnem znova. Keď som sa dozvedel, kto hádže tieto verše na ulicu a prečo, cítil som sa taký zahanbený, že som sa rozhodol ísť domov a pracovať pre svojho Pána. Skôr však, ako odídem, prosím ťa, aby si sa so mnou pomodlil, aby mi Pán Boh odpustil, čo som zanedbal.“ Potom tento pán mu ponúkol, že ho zoberie do ústavu pre postihnutých, kde sa oňho postarajú. Tom však to odmietol, pretože chcel naďalej zotrvať pri svojej práci, vediac, že čoskoro ho Pán už povolá k sebe. Cudzí muž potom mu sľúbil, že sa postará o to, aby mal vždy dobrú stravu a toľko papiera, koľko len bude chcieť. Tom takto mohol pokračovať vo svojej službe a mnohí boli požehnaní a premenení skrz jeho „surfovanie“. Pretože nechcel byť neužitočný, **ale chcel mať vplyv!** Pretože aj on usúdil, že „*ak jeden zomrel za všetkých, ...zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej seba, ale tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.*“ (2Kor 5:15). To je aj mojou túžbou, aby táto kniha bola pre Teba sťa „Lístочки Mrzáčika Tomáša“ - požehnaním.

Chceš mať vplyv aj Ty? Chceš sa postaviť na surfové dosky a surfovať – možno na internete? Nie medzi špinavými vlnami, ale Ty môžeš tam dať nejaké svedectvo, úvahy... Sú obrovské možnosti! Mnohí, aj kresťania, na internete premárnia čas, vyhľadávajú nemorálnosti a hltajú všetku tú špinu, čo internet ponúka. To znamená surfovať na špinavých a nebezpečných vlnách!!! Alebo sami dávajú na net či na Facebook rôzne nezmyselné, špinavé veci. Tým prezradia a uverejnia pred celým svetom, čo je v ich srdciach. Pretože „*Dobry človek z dobrého pokladu svojho srdca vynáša dobré, a zlý človek zo zlého pokladu svojho srdca vynáša zlé veci, lebo čím je preplnené srdce, to hovoria jeho ústa.*“ (Lk 6:45). „...*lebo kde je váš poklad, (kde sú vaše záujmy!) tam bude i vaše srdce.*“ (Mt 6:21).

Potrebuje využiť čas, kým príde Pán! Neprišli sme na svet, by sme sebe žili, neprišli sme na svet iba sa hrať, ale aby sme naplnili svoje poslanie, aby sme boli na tom mieste, kde nás chce vidieť Boh a robili to, čo Boh chce. K tomu však je potrebné, aby Cirkev povstala, sa posväcovala, naplnila svoje poslanie a svietila. **Blahoslavený bude sluha, ktorého Pán nájde v službe!**

Mt 24:45-47 „*Ktože je teda tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad svojou čel'ad'ou, aby im dával pokrm na čas? Blahoslavený ten sluha, ktorého, keď príde jeho pán, nájde tak robiť. Amen vám hovorím, že ho ustanoví nad celým svojím majetkom. Ale keby si zlý sluha povedal v duchu: Môj pán mešká, a začal by biť svojich spolusluhov, jesť a piť s opilcami – pán toho sluhu príde v deň, keď to nečaká, a v hodinu, o ktorej sa nenazdá, rozsekne ho vo dvoje a určí mu údel s pokrytami. Tam bude plač a škrípanie zubami.*“ (Mt 24:45-51).“

Mojou túžbou je v ten deň počuť z úst môjho Pána slová: „*Dobre sluha, dobrý a verný, nad málom si bol verný, nad mnohom ťa ustanovím. Vojdi do radosti svojho pána!*“ (Mt 25:21). Cítim sa však pred Bohom ako neužitočný sluha – „*Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo vám bolo nariadené, hovorte: Neužitoční sluhovia sme; učinili sme, čo sme boli povinní urobiť.*“ (Lk 17:10) – ktorý možno za krátky čas bude musieť vydať počet svojmu Pánovi za svoje šafárenie. Je to len Jeho milosť, ktorá ma celý život držala a ktorá – verím, že – mi pomôže vojsť aj do cieľa. Pretože On v svojom Slove zaslúbil: „...*že ten, ktorý začal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná až do dňa Ježiša Krista.*“ (Fil 1:6). Viem, že to dobré dielo v mojom živote začal On, preto verím, že On to aj dokoná.

o – O – o

III. Akí musíme byť v plnosti Svätého Ducha?

O potrebe plnosti Svätého Ducha sme už hovorili v 35. časti o svadbe Baránkovej, v súvislosti s podobenstvom o desiatich pannách, z ktorých päť bolo rozumných a päť bláznivých. Všetci vyšli čakať ženícha. Aj bláznivé aj rozumné vzali so sebou svoje lampy, ale rozumné mali olej aj vo svojich nádobách. Pretože ženích meškal, bláznivé nemali dosť oleja a nemohli vojsť na hostinu.

Olej v tomto podobenstve, ale aj v celej Biblii je symbolom Svätého Ducha.

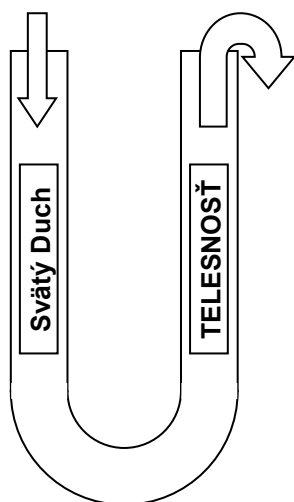
Tieto úvahy nemôžu obsiahnuť celé učenie Biblie o Svätom Duchu, ale niektoré dôležité pravdy ohľadom Svätého Ducha by som chcel heslovite pripomenúť.

- a) Veríme, že Svätý Duch je Boh, má božskú podstatu, ako aj Otec a Syn.
- b) Veríme, že Svätý Duch nie je len bezosobná Božia pôsobiaca sila, ale je osoba.
- c) Veríme, že Svätý Duch pokračuje dielo, ktoré Pán Ježiš Kristus začal v Cirkvi a skrz Cirkev.
- d) Veríme, že v živote jednotlivca práca Svätého Ducha začína tým, že hriešnika usvedčí o hriechu, o spravodlivosti (pravde) a o súde. Vypôsobí pokánie a vieru v Pána Ježiša Krista.
- e) Veríme, že Svätý Duch tých, ktorí činili pokánie, uverili vo vykupiteľské dielo Pána Ježiša, ktorí Ho prijali za svojho osobného Spasiteľa a Pána svojho života, znovuzrodí a učiní ich Božími deťmi. O Božom synovstve sám Svätý Duch svedčí duchu znovuzrodeného človeka.
- f) Veríme, že znovuzrodením práca Svätého Ducha nezastaví v živote človeka, ale pokračuje ďalej tým, že ho pokrstí, naplňuje, obdaruje, vedie, vyučuje, zmocňuje k službe a posväcuje.
- g) Veríme, že znovuzrodenie z Svätého Ducha a krst v Svätom Duchu nie je tá istá udalosť.
- h) Veríme že sprievodným znakom krstu (ponorenia) v Svätom Duchu je hovorenie inými jazykmi, ako Svätý Duch dáva vysloviť sa.
- i) Veríme, že aj človek, ktorý už bol pokrstený v Svätom Duchu, potrebuje znovu naplnenie.
- j) Veríme, že Svätým Duchom naplnený kresťan potrebuje každodenné chodenie v Duchu, vedenie Svätého Ducha a duchovný rast prinášaním ovocia Svätého Ducha.
- k) Veríme, že Svätý Duch rozdáva duchovné dary, povoláva a zmocňuje k efektívnej službe Bohu. Biblia vymenuje 9 ovocí Svätého Ducha (Gal 5:22), 9 nadprirodzených darov Svätého Ducha (1Kor 12:8-10), a 5 hlavných služieb k budovaniu Cirkvi (Ef 4:11-12).
- l) Veríme, že Svätý Duch vo všetkej svojej činnosti oslavuje Ježiša a vyvyšuje Ho za Pána.
- m) Veríme, že ku dňu vytrženia Cirkvi veriaci potrebujú sa pripraviť a čakať Ženícha v plnosti Svätého Ducha a s posväteným životom.

Ef 5:18 „*A neopíjajte sa vínom, v ktorom je prostopaš, ale budte plnení Duchom!*“

Táto výzva Božieho Slova je príkaz: „*Budte plnení Duchom!*“

Tí, ktorí neveria v božstvo a personalitu Svätého Ducha (Svedkovia Jehovovi), ale hovoria, že Svätý Duch je len božia pôsobiaca sila, argumentujú, že „*Ako môže byť človek plnený osobou?*“ Pre nich biblické je to, čo je logické a pre nás biblické je to, čo je biblické, i keď to nie vždy je logické! Naším biblickým argumentom je, že Božie Slovo Svätému Duchu pripisuje také vlastnosti, funkcie a skutky, ktoré sa nemôžu vzťahovať na bezosobnú silu, ale len na osobu. V tomto prípade však mojou logickou odpoveďou je, že človek môže byť plnený osobou. Napríklad, zamilovaní ľudia sú tak plní svojou milovanou osobou, že vždy len a len na ňu myslia, a o nej hovoria každému.

Plnosť Svätým Duchom pre kresťana, ktorý chce mať účasť na vytržení Cirkvi, je nevyhnutne potrebná! Naše srdce sa podobá spojeným nádobám. K naplneniu Svätým Duchom najprv potrebujeme sa vyprázdniť. Svätý Duch nevytláča našu telesnosť! On je gentleman! On len nás usvedčuje. My potrebujeme sa vyprázdniť a pripraviť Mu v srdci miesto. Potrebujeme zo srdca odstrániť hriech, telesnosť, sebecké záujmy, svojvôľu, hnev, pýchu, neodpustenie. Čím viac miesta Mu pripravujeme, On nás tým viac naplní svojou bytosťou a svojou mocou. Tak ako Ján Krstiteľ povedal vzhľadom na Pána Ježiša: „*On*

musí rásť a ja sa menšiť.“ (Jn 3:30). Viem, že je to proces. On však trpezlivo nás vždy usvedčuje a čaká, žeby sme pokorne poslúchli jeho hlas, aby On nás znovu a viac naplnil a zmocnil, použil k svojmu veľkému dielu. Preto potrebujeme zo srdca odstrániť aj každú modlu.

Príbeh Gedeona je veľmi poučný príbeh. Boh ho chcel použiť k veľkému dielu, aby svoj ľud vyslobodil spod útlaku Madianitov. Najprv ho však chcel vyskúšať a dal mu veľmi nepríjemnú a nepopulárnu úlohu: mal rozbiť modly svojho otca. Mal vyťať modloslužobný háj a rozboriť oltár Bálov, ktorý patril jeho otcovi (Sd 6:25-34). Mal dokázať, koho miluje viac, svojho otca alebo Boha. Mal v sebe boje: *„Čo, keď ma zabijú?“* Boh nemohol a nechcel použiť Gedeona skôr než neprekročí túto svoju smrteľnú líniu. Pripomína mi to slová Pána Ježiša: *„Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou! Lebo ten, kto by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by pre mňa zatratil svoju dušu, nájde ju.“* (Mt 16:24-25).

Najprv musí zmiznúť Bál a potom zmiznú Midianiti! Najprv treba zničiť modly až potom obetovať Hospodinovi! Oltár Bálov a oltár Hospodinov nemôžu stáť vedľa seba! Boží príkaz Gedeon – síce v noci, ale – splnil. Odmenou za jeho vernosť bolo, že **„Duch Hospodinov obliekol na seba Gedeona“** a prišlo veľké a slávne Božie vyslobodenie, požehnanie pre celý izraelský ľud.

Gedeonov príklad nám ukazuje, že najťažšie je rozbiť modly v svojej rodine. Zčať musíme u seba! Rozbiť modly cudzích ľudí je ľahšie, ale aj to je nebezpečné. Ku oltáru modiel Gedeonovho otca chodili obetovať aj cudzí ľudia a kým Gedeonov otec z rozbitia jeho modiel nerobil žiadny problém, mužovia mesta Gedeona chceli zabiť. Jeho otec, modloslužobník a vlastník hája a oltára Bálov, však ho na prekvapenie obhajoval.

Najťažšie je „rozbiť“ modly v svojej rodine, najmä svoje modly. Budme úprimní, ešte ich máme! Niekedy je potrebné (múdro a nenápadne – alebo niekedy rozhodne a radikálne) zlikvidovať aj modly svojich detí. Možno, postupne odstrániť – alebo vôbec nekupovať im – nevhodné hračky! **Keď milujeme svoje deti, urobíme to. Keď milujeme viac Boha, urobíme to. Keď naše deti milujeme viac než Boha, aj to je modloslužba!** Boh len vtedy nás môže použiť, keď najprv skončíme s modloslužbou vo svojej rodine. Že je to ťažké? Ani jeden prorok nie je vzácný, populárny v svojej otčine. Pán Ježiš hovoril, že *„ten, kto má radšej otca alebo mater ako mňa, nie je ma hodný; a kto má radšej syna, alebo dcéru ako mňa, nie je ma hodný.“* (Mt 10:37, Lk 14:26). Tento skutok bol pre Gedeona nielen skúšobným kameňom poslušnosti, ale aj posilnením jeho odvahy a prípravou pre väčšiu úlohu. Boh nemôže používať nikoho, kto vo svojom živote a v živote svojej rodine toleruje modloslužbu.

Z rozbíjania modiel je vždy veľké požehnanie. Aké veľké prebudenie bolo v Efeze, keď ľudia usvedčení Svätým Duchom rozhodli sa skončiť s modloslužbou a spálili svoje čarodejnícke knihy a predmety (Sk 19:19-20).

Keď istí „kresťanskí“ kolonizátori obsadili Indiu, všade porozbýjali pohanské hinduistické modly. Jednu obrovskú hlinenú modlu však hinduistickí kňazi obkľúčili a chránili vlastným telom. Vodca „misionárov“ však odstrčil kňazov a jediným úderom svojej šable rozbil tú veľkú hlinenú modlu. V tom momente sa vysypalo obrovské množstvo drahých pokladov, striebra a zlata z brucha rozbitej modly. Kňazi vedeli, čo majú chrániť, vodca vedel, kde má útočiť. Satan chráni svoje modly, avšak, keby Boží ľud vedel, aké požehnanie by sa sypalo z rozbíjania svojich svetských a kresťanských modiel, bol by ochotný ich rozbiť. Z rozbíjania modiel je vždy veľké požehnanie. Najväčšia večná modla je ľudské „JA“. Najväčšie požehnanie je z rozbitia modly s názvom „JA“. Prebudenie príde až keď Boží ľud skončí modloslužbou! *„Ó, keby ma bol počúval môj ľud! Keby bol Izrael chodil po mojich cestách! Len ešte málo, a bol by som pokoril jeho nepriateľov a obrátil svoju ruku na ich protivníkov.“* (Žalm 81:15).

o – O – o

V úvode tejto kapitoly sme citovali ap. Petra, ktorý sa spýta: *„Akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa?“*

Snažil som sa odpovedať na tri dôležité oblasti: akí musíme byť v svätosti, v službe a v plnosti Svätého Ducha. Mohli by sme ešte pokračovať otázkami: Akí musíme byť v láske k Bohu, v láske k ľuďom v cirkvi, v láske k ľuďom vo svete? Akí musíme byť vo vzájomnom povzbudzovaní? Akí musíme byť v bdelosti?

Myslím si, že na základe toho všetkého, čo sme už povedali, Svätý Duch nám dáva odpoveď aj na tieto otázky či už z Božieho Slova alebo priamo do nášho srdca.

„Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.“ ... „Vy teda, milovaní, znajúc to vopred chráňte sa, aby ste neboli tiež spolu zavedení bludom tých bezbožných a nevypadli tak z vlastnej pevnosti. Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.“

o – O – o

Chceš žiť v týchto vážnych časoch bez strachu? V úvode sme hovorili, že nechceme byť šíriteľmi poplašnej správy, nechceme spôsobiť paniku, ale chceme zvestovať radostnú správu, evanjelium, ktoré znie: *„Nebojte sa!“* Nebojte sa Vy, ktorí hľadáte Ježiša! Keď patriš Ježišovi, nemusíš sa báť. Keď sa nechceš báť, potrebuješ patriť Ježišovi! Keď ešte Jemu nepatíš, potrebuješ prísť k Nemu, činiť pokánie a prijať Ho za svojho osobného Spasiteľa a Pána svojho života. Neuspokojuj sa tvárnosťou náboženskosti! Pán Ježiš povedal, že ak sa človek nenarodí znova, nemôže ani vidieť Božie kráľovstvo. Preto ty potrebuješ prežiť znovuzrodenie! Potom aj tebe znie Jeho slovo: *„Pozdvihnite svoje hlavy!“*

Diablovou taktikou je, aby našu pozornosť nasmeroval na zjavenie antikrista: kto to bude, kedy sa ukáže? Aby sme boli naplnení strachom a obavami. Aby sme spustili svoj zrak z nášho drahého Spasiteľa ako Peter, keď sa pozeral na vlny a začal sa topiť. **Nezabudni:** Nemáme žiť v očakávaní antikrista, ale sústreďme sa na vytrženie Cirkvi, na príchod nášho milovaného Ženícha! I keď prichádza ťažká doba, nemusíš trpieť depresiou, obavami o svoj život, ani s myšlienkou o samovražde sa nemusíš zaoberať. Len sa spoľahni na Neho, On sa postará o teba! On žije! My nečakáme koniec sveta, ale tak ako učeníci každého času čakali, aj my čakáme Toho, ktorého milujeme a ktorý nás skôr miloval a dal svoj život za nás. Toho, ktorý odišiel pripraviť miesto a vo svojom čase znova príde pre svoj ľud. Podľa znamení však vidíme, že čas Jeho príchodu je už blízko. Preto potrebujeme byť vždy pripravení a konať prácu, ktorú On nám zveril. Chceš bez výhrad, bezpodmienečne vo všetkom konať Božiu vôľu?

Na záver ešte niekoľko dôležitých rád:

- Nemilujte tento svet (1Jn 2:15-17)!
- Nepripodobňujte sa tomuto svetu (Rim 12:1-2)!
- Nebuďte priateľom tohto sveta (Jk 4:4)!
- Vyjdite spomedzi nich! Neťahajte spoločné jarmo (2Kor 6:17, Zj 18:4)!
- Nebudujme novodobý „Babylon“, ale budujme Božie kráľovstvo, Jeruzalem!
- Nemajte účasť na jalových skutkoch tmy (Ef 5:11)!
- Nepridaj sa a neprispôsob sa davu, radšej buď bielou vranou!
- Musíme plávať proti prúdu (1Pt 1:14)! Je to ťažšie, ale záchrana je v tom! Len zdochliny „plávajú“ dole prúdom.
- Hľadajme, poznávajme, milujme a nasledujme pravdu, pravdivé hodnoty! Poznávajme pravdu, pravda nás vyslobodí (Jn 8:32)! Poznávajme a milujme Božie Slovo! Buďme zakorenení v Písme! Božie Slovo je pravda (Jn 17:17)! Ono je jediným spoľahlivým základom!
- Milujme Pána Ježiša a Jeho príchod! Nemáme žiť v očakávaní antikrista, ale v očakávaní nášho milovaného Ženícha! Buďme však plní Svätým Duchom, aby nás tma neprekvapila!
- Žíme v Božej bázni a v posvätení (Žid 12:14)!
- Pamätajme na Daniela a na troch židovských mládencov v Babylone (Dan 1:8, 3:16-18)!
- Roznecujme ducha modlitby! Buďme plní Svätým Duchom, buďme plní Svätého Ducha!

- Slúžme Bohu aj mimo zhromaždenia!
- Buďme učeníkmi, nie len jeden zo zástupu mnohých formálnych kresťanov! Neuspokojíme sa pustotou tradičnej, ceremoniálnej náboženskosti! Potrebujeme dar rozoznávania a kresťanskú zrelosť rozoznávať Istivosť a taktiku satana (Ef 4:13-14, 6:10-18, 1Tes 5:21-22, Žid 5:13-14).
- Nezabudnime, že cesta do neba vedie vždy hore a nikdy dole.
- Život je cesta ku smrti a smrť je brána k životu!
- Nemajme čas pre diabla!
- Levy sú na reťazi, a keď zostaneme na úzkej ceste, nemôžu nám ublížiť.
- Pozdvihnime svoje hlavy!
- Bdejte a modlite sa!
- Buďme soľou sveta!
- Čakajme Pána, bdejme a nedajme podkopať a vykradnúť dom (Mt 24:43)!
- Nezabudnime, že Boh má všetko pod kontrolou.
- Ak celým srdcom patríme k Nemu a keď máme s Ním obecnosť, neustály osobný vzťah, nič nemôže nám uškodiť a On má moc nás vytrhnúť z hodiny pokušenia (2Pt 2:9, Zj 3:10, 9:4).
- „Kto zotrvá až do konca, ten bude spasený!“ (Mt 24:13).
- „Bud' verný až do smrti a dám ti korunu života!“ (Zj 2:10/b).
- Nech nám Pán dá víťazstvo v tejto ťažkej dobe, v ktorej sa ukáže, „...kde je trpezlivosť svätých a kde sú tí, ktorí ostríhajú prikázania Božie a vieru Ježišovu!“ (Zj 14:9-12).

Apoštol Peter hovoril, že „prídu posmievači, ktorí budú chodiť podľa svojich vlastných žiadostí a hovoriť: *Kde je to zaslúbenie o jeho príchode? Lebo odkedy posnuli otcovia, všetko tak trvá, od počiatku stvorenia.*“ (2Pt 3:3-4). Teraz aj „posmievači“ musia uznať, že dnes už nie je všetko tak ako bolo „od počiatku stvorenia“. Veci sa poriadne pohli dopredu! Od „pohnutej doby“ cez znamenia „poslednej doby“ až po dnešné udalosti nastali vo svete obrovské zmeny a môžeme konštatovať, že pochybovačná otázka: „*Kde je to zaslúbenie o jeho príchode?*“ - je nebezpečne a smiešne neaktuálna, ktorú len nerozumný človek môže ignorovať.

Udalosti, ktoré sa okolo nás dejú, potvrdzujú pravdivosť Ježišom predpovedaných znamení o Jeho príchode, pravdivosť Božieho Slova, jeho prorociev a tým posilňujú našu vieru k vernosti. Nech je to tak aj v Tvojom aj v mojom živote!

Jozef Tóth

Mt 25:6 „Ale o polnoci povstal krik: „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!*“
A preto: „*Nech sú vaše bedrá opásané a sviece horiace!*“ (Lk 12:35).

OBSAH:

Venovanie a ďakovanie	1
ZJAVENIE JÁNA 1. časť – ÚVOD	3
ZJAVENIE JÁNA 2. časť – PREDPOKLADY POCHOPENIA KNIHY ZJAVENIA	5
ZJAVENIE JÁNA 3. časť – OBSAH KNIHY, ŠTRUKTÚRA KNIHY A UDALOSTÍ	10
ZJAVENIE JÁNA 4. časť – ZJAVENIE JEŽIŠA KRISTA	13
ZJAVENIE JÁNA 5. časť – SEDEM ZBOROV	16
ZJAVENIE JÁNA 6. časť – ODKAZ DO ZBORU V EFEZE	19
ZJAVENIE JÁNA 7. časť – ODKAZ DO ZBORU V SMYRNE	23
ZJAVENIE JÁNA 8. časť – ODKAZ DO ZBORU V PERGAME	29
ZJAVENIE JÁNA 9. časť – ODKAZ DO ZBORU V TYATÍROCH	33
ZJAVENIE JÁNA 10. časť – ODKAZ DO ZBORU V SARDÁCH	41
ZJAVENIE JÁNA 11. časť – ODKAZ DO ZBORU VO FILADELFII	46
ZJAVENIE JÁNA 12. časť – ODKAZ DO ZBORU V LAODÍCII	53
ZJAVENIE JÁNA 13. časť – PREHLAD A TAJOMSTVO ODKAZOV	57
ZJAVENIE JÁNA 14. časť – NEBESKÁ BOHOSLUŽBA.....	66
ZJAVENIE JÁNA 15. časť – OTVORENIE SIEDMYCH PEČATÍ	71
ZJAVENIE JÁNA 16. časť – ZNAMENIA POSLEDNEJ DOBY	76
ZJAVENIE JÁNA 17. časť – BOŽIE PEČATENIE	85
ZJAVENIE JÁNA 18. časť – SEDEM TRÚBENÍ	89
ZJAVENIE JÁNA 19. časť – ANJELSKÉ PREHLÁSENIA	93
ZJAVENIE JÁNA 20. časť – MERANIE CHRÁMU A DVAJA SVEDKOVIA	97
ZJAVENIE JÁNA 21. časť – ŽENA ODIATÁ SLNKOM A BOJ DRAKA	102
ZJAVENIE JÁNA 22. časť – DUCHOVNÝ BOJ KREŠTĀNA	107
ZJAVENIE JÁNA 23. časť – DVE ŠELMY (Antikrist a jeho Falošný prorok)	114
ZJAVENIE JÁNA 24. časť – ANTIKRISTOVIA, DUCH ANTIKRISTA, ANTIKRIST	121
ZJAVENIE JÁNA 25. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA – 2. kapitola	130
ZJAVENIE JÁNA 26. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA – 7. kapitola	135
ZJAVENIE JÁNA 27. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA A ZJAVENIA 13.kap.	138
ZJAVENIE JÁNA 28. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA – 8. kapitola	139
ZJAVENIE JÁNA 29. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA – 9. kapitola	141
ZJAVENIE JÁNA 30. časť – ANTIKRIST V KNIHE DANIELA A EZECHIELA	148
ZJAVENIE JÁNA 31. časť – Baránok na Sione, tri anjelské výzvy, príprava na vyliatie čiaš	152
ZJAVENIE JÁNA 32. časť – VYLIATIE KALICHOV BOŽIEHO HNEVU	157
ZJAVENIE JÁNA 33. časť – VEĽKÁ SMILNICA A TAJOMSTVO ŠELMY	160
ZJAVENIE JÁNA 34. časť – PÁD VEĽKÉHO BABYLONU	167
ZJAVENIE JÁNA 35. časť – SVADBA BARÁNKOVA A VEČERA HRÔZY	178
ZJAVENIE JÁNA 36. časť – PRVÉ VZKRIESENIE A MILÉNIUM	184
ZJAVENIE JÁNA 37. časť – ČO BUDE SKÔR: VYTRŽENIE ALEBO SÚŽENIE?	192
ZJAVENIE JÁNA 38. časť – DRUHÉ VZKRIESENIE A POSLEDNÝ SÚD	196
ZJAVENIE JÁNA 39. časť – ISTOTA SPASENIA	205
ZJAVENIE JÁNA 40. časť – KDE SÚ DUŠE MŔTVYCH MEDZI SMRŤOU A VZKRIESENÍM?	214
ZJAVENIE JÁNA 41. časť – NOVÉ NEBO, NOVÁ ZEM, NOVÝ JERUZALEM	223
ZJAVENIE JÁNA 42. časť – ZÁVER: „AKÍ MUSÍTE BYŤ VY...?“	228

„Áno, prídem skoro! Amen. Áno, príd', Pane Ježišu!“ (Zjav 22:20)

Jozef Tóth

Úvahy nad knihou ZJAVENIA JÁNA

Vydané len pre vnútorné potreby vzdelávania cirkvi
ACS Nesvady 2012